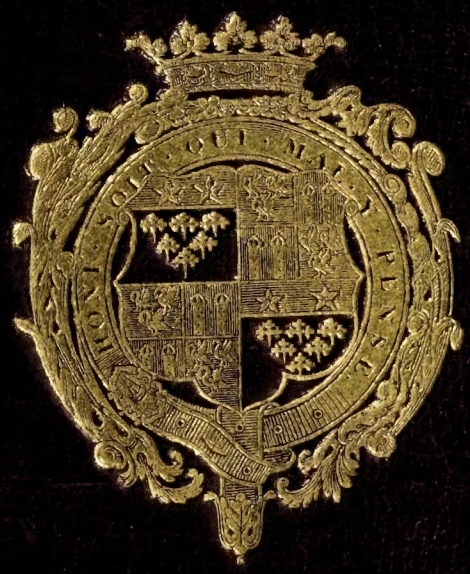
HONI SOIT QUI MAL Y PENSE

No. Rare Book Dept. Q.402.38
Vol.2

THE TRUSTEES OF THE PUBLIC LIBRARY OF THE CITY OF BOSTON
1852 1878

PURCHASED FROM THE INCOME OF THE
JOSIAH H. BENTON FUND

FN915: 1,12,38: 2M.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

ἐων ἀγορὰ γίγεται περὶ τούτου ὁ δυνατέα ᾽ξ ἰθάκλω τε
μφθῆναι ἀπὸ τῆς καλυψοῦς νήσου, μεθ᾽ ἣν ἡ ἀθλωᾶ
᾽ξ ἰθάκην παραγίγεται πρὸς τηλέμαχον, ὁμοιωθῆσα
μέντη βασιλῆ ταφίων· γενομένης δὲ ὁμιλίας παρα-
μέσασα ἡ ἀθλωᾶ τηλεμάχω παραγενέσθαι διὰ τῶν τοῦ
πατρὸς ζήτησιν· ἐς πύλον μέν, πρὸς νέστορα· ᾽ξ σπάρτην
δέ, πρὸς μενέλαον ἀπαιρῆ ἔμφασιν δοῦσα ὡς βεὸς ᾽ἦ
Καὶ τῶν μνηστήρων γίγεται ζωχία.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Α βεῶν ἀγορὴ, ὁ Δυσσεὺς δι᾽ παλλάδι᾽ θάρσος.

ἀνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πο
λύτροπον ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη· ἐπεὶ τροίης ἱερὸν
πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ᾽ ἀνθρώπων ἴδεν
ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
πολλὰ δ᾽ ὅγε πόντῳ πάθεν
ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν
ἀρνύμενος, ἥτε ψυχὴν καὶ
νόστον ἑταίρων·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο
νήπιοι· οἱ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ·
τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν·
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον
οἶκοι ἔσαν πολέμοιό τε πεφάγοτες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ᾽ οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι᾽ ἔρυκε καλυψὼ δῖα θεάων
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥα ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
᾽ξ ἰθάκην· οὐδ᾽ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων·
καὶ μιν τοῖσι φίλοισι· θεοὶ δ᾽ ἐλέαιρον ἅπαντες,
νόσφι ποσειδάωνος· ὁ δ᾽ ἀσπερχὲς μενέαινεν

Benton
April 14, 1938
98
2 vols

ἀμφὶθέω ὀλυσσὶ πάρος ἦμαι ἰκέσθαι.
ἀλλὸ μὲν ἀθίεσας μετεκίαθε πηλόθ' ἑόντας
ἀθίεσας· τοὶ δ' ἴχθὰ δεδαίαται ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυνομένου ὑπερίοντος, οἱ δ' ἀμείοντος·
ἀμφιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης·
ἐμφ' ὅγε τέρπετο θυμὸν ἀκουάζων φορμιγδῆος
ἧος ἐπὶ μεγάροισιν ὁλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο·
τὸν ῥα γε μεμνημένος πηλείδης ἐκτανύοντα·
τοῦ ὅγε τιμήεις ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
ὤ πόποι· οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι·
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρέος υἱὸν
γῆμ' ἄλοχον μνησιθῶ· τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα
Ἄιδος αἰσιμα εἰδὼς ὀλέθρον· ἔπεφρά οἱ ἄφρονι θυμῷ,
ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον ἀργεϊφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἀκοίτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεται Ἀτρέος υἱῖ,
ὁππόταν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης·
ὣς ἔφατ' ἐρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἅπαντ' ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων·
καὶ λίην κεῖνος γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ὅς τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
ἀλλά μοι ἀμφὶ Ὀρέστῃ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
Ἀγαμεμνονίδῃ· ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπὸ πήματα πάσχῃ
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώμασι γαίῃ,
ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος· ὅστε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δ' ἔτε κίονας αὐτὸς
μακρὰς· αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσί τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ ὁ ἀνὴρ
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· οὐδέ μιν σοὶ πρ

ἐμτρέσεται φίλομ ἦτορ ὀλύμτοιε· δμύτο δ᾽ὀνετέης
ἀργέφωμ τταρὰ μηνσὶ χαρίζετο ἴρὰ ῥέζωμ·
τροίμ ἐμ δ᾽ρέφι, τίμύ οἱ τόσομ ὠδ᾽ύσαο ζᾶ·
Τ ὡ δ᾽ἀτταμέβόμεμος τροσέφημ ἐφελημγρέτα ζάς·
τέκμομ ἐμόμ· τοῖόμσε ἔτος φύγε᾽ ἔρκος ὀδόμτωμ·
τῶς ἀμ᾽ ἔτεφτο᾽ δ᾽ὀνετος ἐγὼ θέοιο λαθοίμιω·
ὅς τρὶ μέμ μόομ ἐσὶ βροτῶμ· τρὶ δ᾽ἶρὰ θεοῖσιμ
ἀθαμάτοισιμ᾽ ἐδ᾽ωκε· τοὶ ὐραμὸμ δ᾽ρύω᾽ ἐχουσιμ·
ἦμὰ τοσσδ᾽ἀόω γαιήοχος ἀσκελὲς ἀεὶμ
κύκλωτος κεχόλωται· ὃμ ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεμ
ἀμτίθεομ τολύφημομ, ὃου κράτος ἐσὶ μέγιστομ·
τᾶσιμ κυκλώτεσσιμ· βόωσα δ᾽έμιμ τέκε μύμφη·
φόρκωος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδομτος
ἐμ ατείσιμ γλαφυροῖσι τοσσδ᾽ἀόωμ μιγεῖσα·
ἐκ τοῦ δὴ ὀδύσῆα τοσσδ᾽ἀόωμ ἐρύσσιχθομ
ὅτι καταχτάμει· τολέζει δ᾽ἀτὸ τατρίδος αἴης·
ἦ᾽ἀλεξ᾽ἡμεῖς οἵδε τρὶφραζώμεθα τάμτες
μόστομ ὅτως ἔλθησι· τοσσδ᾽ἀόωμ δ᾽ἐμεῖκοσι
ὁμ χόλομ· ὃ μὲμ γάρ τι δ᾽ωήσεται ἀμτία τάμτωμ
ἀθαμάτωμ ἀέκητι θεῶμ ἐρίδ᾽αμέμεμ οἷος·
Τ ὁμ δ᾽ἠμείβετ᾽ ἔτεφτα θεὰ γλαωκῶτις ἀθήμη·
Ὦ τάτερ ἠμέτερε κρομίδη ὕτατε κρατέοντωμ·
ἦ μὲμ δὴ μῶ τοῦτο φίλομ μακάρεσσι θεοῖσι
μοσσῆσαι ὀδύσῆα δαίφροσα ὅμ δ᾽ἐδόμομ δὲ·
ἕρμάαμ μὲμ᾽ ἔτεφτα διάκτορομ ἀργεφόμτῶ
μῆσομ ἐς ὠγυγίημ ὀτρύομεμ· ὄφρα τάχιστα
μύμφημ καλλιπλόκαμῶ᾽ τοτημηρτέα βουλὴ
μόσομ ὀδυσῆος τάλασίφρομος, ὡς κεμέμται,
αὖτάρ ἐγὼμ ἰθάκημ δ᾽ἐσελάσομαι· ὄφρά οἱ υἱὸμ
μᾶλλομ ἐτοτρύω· καί οἱ μένος ἐμ φρεσὶ θήω
θᾶς ἀγορὴμ καλέσαμτα κάρηκομόωμτας ἀχαιούς,
τᾶσιμ μυηστήρεσσιμ ἀτειλήσεμ· οἵ τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ᾽ ἀδὶμὰ σφάζουσι καὶ εἰλίτοδας ἕλικας βοῦς·
τέμτω δ᾽ἐς σπάρτημ τε καὶ ἐς τύλομ ἡμαθόεμτα
μόσομ τᾶσόμεμομ τατρὸς φίλου, ἤμτου ἀκούσῃ
ἠδ᾽ἰὰμ μὶμ κλέος ἐσθλὸμ ἐμ ἀμθρώτοισιμ ἑέσσιμ·
Ὡς φάτο τοῦ δ᾽ὑτὸ τοσσὶμ ἐδήσατο καλὰ τέδιλα·
ἀμβρόσια χρύσεια τά μὶμ φέρομ ἠμὲ μὶφ ὑγρὴμ
ἠδ᾽ἐτὰ τνοιὴ γαῖαμ, ἅμα τνοιῆς ἀήμτοιο·

εἵλετο δ᾽ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τῷ δ᾽ἀμφησὶ σίχας ἀνδρῶν
ἡρώων· τοῖσιν τε κοτέσσεται οὐρίμος ἀτρη·
βῆ δὲ κατ᾽οὐλύμποιο καρήατος αἰξασα·
στῆ δ᾽Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις ὁ Δυσῆος,
ὄφρα δοῦ ἑταίροιο· παλάμη δ᾽ἔχε χάλκεον ἔγχος·
ἡδομένη ξίφεϊ παφίῃ ἠγήτορι μίμνη·
ἦρε δ᾽ἄρα μνησῆρας ἀγειρόρας· οἱ μὲν ἔπειτα
πεισοῖσι προπάροιθε θυράων δυμὸν ἔχοντες,
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκταμον αὐτοί·
κήρυκες δ᾽αὖτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
οἱ μὲν ἄρ οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ·
οἱ δ᾽αὖτε σποργοῖσι πολυτρήτοισι τραπέζας
μίσγον καὶ προτίθεντο· δαὶς δ᾽ἐκρία πολλὰ δάπτο·
τῶν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε τηλέμαχος θεοειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνησῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ·
ὀτρύνων πατέρ᾽ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν ὅπποθεν ἐλθὼν
μνησήρων τῶν μὲν σκεδάσειεν κατὰ δώματα θῆν·
τιμὴν δ᾽αὖτος ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀραίσκῃ·
τὰ φρονέων μνησῆρσι μεθήμενος, ὅσσι δ᾽ἀθήνη·
βῆ δ᾽ἴθυς προθύροιο· μεμεστήκει δ᾽ἐνὶ θυμῷ
ξίφεος δηθὰ θύρηφιν ἐφεστάμεν, ἐγγύθι δέ σφας
χεῖρ᾽ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἑδέξατο χάλκεον ἔγχος·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε ξεῖνε· σαράμμιφιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δόρπου σαοσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή·
Ὡς φάτο· τὴν δ᾽ἡγεῖτ᾽, ἦλθε δ᾽ἕπετο σαλλὰς ἀθήνη·
οἱ δ᾽ὅτε δὴ ῥ᾽ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο·
ἔγχος μὲν ῥ᾽ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
δουρὸς ὀχμὴν εὐτοσθεν εὐξόου· ἐν δὲ σφ᾽ἄρα θῆκα
ἔγχε᾽ὁ Δυσῆος σαλασίφρονος ἵσταο πολλά·
αὐτὴν δ᾽ἐς θρόνον εἷσεν ἀΐσσων ὑπὸ λῖτα πεσάσας
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δ᾽ἔβρηνυς πόσιν ἦεν·
σὰρ δ᾽αὖτος κλισμὸν βέτο ποικίλον ἔκτοθεν αὖθι
μνησήρων· μὴ ξεῖνος ἀγηθὴς ὁρμαγδὸν
δόμῳ ἀδύσσεται ἐν σφῇσιν ἑταίροισι μετελθὼν,
ἠδ᾽ἵνα μὴ σφὶ σάρος ἀποιχομένοιο ἔροιτο·
χέρνιβα δ᾽ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρείοιο λέβητος

μίσθαθαι · παρὰ δὲ ξείνῳ ἑταίρῃ τε κλέος ἄρηται ·
σῖτον δ' αὖ δοίη τε μίνη παρέθηκε φέρουσα
ἥδεα πόλλ' ἐπιβῴδα χαριζομένη παρεόντων ·
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίονας παρέθηκεν ἀράς
παντοίων · παρὰ δ' ἐσθλὴ τίθη χρύσεα κύπελλα ·
κῆρυξ δ' αὖτε οἷσι, βά μ' ἐπὶ σχεδὸν οἰνοχοεύων ·
ἐς δ' ἅλιον μνηστῆρες ἀγήνορες · οἱ μὲν ἔπειτα
ἕζοντ' ἐν θρόνοις καὶ κλισμοῖσι τετράποσσι ·
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν ·
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήεον ἐν κανέοισιν ·
οἱ δ' ἐπὶ σφ' ἔτοιμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον ·
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο ·
αὖτὰρ ἐπεὶ πόσιός καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
μνηστῆρες · τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει ·
μολπὴ τ' ὀρχηστύς τε · τὰ γὰρ τ' ἄνθήματα δαιτός ·
κήρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν τρίκαλλέα θῆκε
φορμίσιον · τὸν ἔπειτα παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη ·
ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀοιδήν ·
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην
ἄγχι σχὼν κεφαλήν · ἵνα μὴ πάρ οἷσι δαΐφρων
ἔκλυε φίλ' · ἦ καί μοι μεμεσήσεται ὅττι κεν εἴπω ·
τοὔτοισιν μὲν ταῦτα μέλοι κίθαρίς τε καὶ ἀοιδή
ῥεῖα · τὰ γὰρ ἀθέμιστα φαγεῖν ἀτίνυτα βιοῦσιν
ἀνέρος · οὗ δή τοι λάκον αἰσχύνεται ὄμβρῳ
κήδεμεν ἐν θαλάμῳ, ἠὲ δμῳὴ ἀλὶ κύματα χυλίξῃ ·
ἦ δ' ἐμοὶ γίθάκην δὲ διὰ λοιγὸς μνησαμένη,
πάντες κ' ἄρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας ἦμαι,
ἠὲ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε εἵνατός τε ·
νῦν δὲ μέγ' ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον ἄδετις ἡμῖν
βαλπωρή · ἦ τέρτις ἐπὶ χθονίῳ ἀνθρώπῳ
φῆσιν ἐλάσσεσθαι · τοῦ δ' ὤλετο μόσιμον ἦμαρ ·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον ·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν · πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες ·
ὅππῃ δ' οἱ νῆες ἐπὶ μῆλα ἀφίκεο · πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς ἰθάκην · τίνες εὐμμενέαι κεχετόωνται ·
οὐ μέν γάρ τι σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι ·
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρα σὺ εἰδῶ ·
ἠὲ νέον μετέπεφς, ἦ καὶ πατρώιός ἐσσι
ξεῖνος · ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ ·

ὦῆοι · ἐστᾷ καὶ κᾷμος ἐστίσροφος ἦμ ἀμβρώστωμ ·
ὁμ Δ᾽ ὧστε στροσέφτε θεὰ γλαωκῶτις ἀθήμη ·
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ταῦτα μάλ᾽ ἄρεκέως ἀγοράσω ·
μέμτης ἀγχίαλοιο Δαΐφροιος εὔχομαι ἦμαι
υἱὸς, ἀταρ ταφίοισϊ φίληρέτμοισϊμ ἀμάσω ·
μῶν Δ᾽ ὧδε ξὼμ μὴ κατήλυθομ ἢ Δ᾽ ἑτάροισϊ
στλέωμ ἐστὶ οἰμοστα στόμτομ ἐστ᾽ ἀλλοθρόους ἀμβρώστους,
ἑστε μέσκμ μετὰ χαλκὸμ · ἄγω Δ᾽ ἄἰθωμα σίδμρομ ·
μῆνις Δέμοι ἢ Δ᾽ ἐσήκεμ ἐστ᾽ ἀγρομ μόσφϊ στόλμος,
ὃμ λῖμέμϊ ῥάθρω ὑστὸ μήῳ ὑλήεμτϊ ·
ξᾷμοι Δ᾽ ἀλλήλωμ στατρώϊοι ὤχόμεθ᾽ ἦμαι
ἐξ ἀρχῆς · ᾗστέρτε γέρομτ᾽ ἄρμαι ἐστελθὼμ
λαέρτμμ ἵρωα · τὸμ οὐκέτι φασὶ στόλϊμ δ᾽ ε
ἔρχεοθ᾽ ἀλλ᾽ ἀστάμάθεμ ἐστ᾽ ἀγροῦ στήματα στάσχᾷ
γρμὶ σὺμ ἀμφϊστόλῳ · ἠ οἵ βρῶσϊμτε στόσϊμτε
στατρϊῖᾷ · ὣ τ᾽ ἄμμϊμ κάματος κατὰ γῖα λάβησϊ
ἐρτύζομτ᾽ ἀμὰ γοιὸμ ἀλῶῆς οἰμοστέδοιο ·
μῶμ Δ᾽ ἦλθομ, δ᾽ ἡ γάρμϊμ ἐφαμτέστϊ Δήμϊομ ἦμαι
σὸμ στατέρ, ἀλλάμυ τόγε θεοὶ βλάπτουσϊ κελεύθου ·
ὃ γάρστω τέθμηκεμ ἐπὶ χθομὶ Διὸς ὀμαστής ·
ἀλλ᾽ ἔτϊστου ζώος κατρύκεται εὐρεῖ στόμτῳ
μήσῳ ἐμ ἀμφϊρύτῃ · χαλεστοὶ δ᾽ ἐμϊμ ἀμδρες ἔχουσϊμ
ἀγρϊοι · οἵστου κᾷμομ ἐρυκαμόωσ᾽ ἀέκομτα ·
αὐτὰρ μῶστοι ἐγὼ μαγτεύσομαι, ὡς ἐμὶ θυμῷ
ἀθάγατοι βάλλουσϊ, καὶ ὡς τελέεσθαι ὄἰω ·
ὅττέτϊ μάγτϊς ἐὼμ, ὅτ᾽ οἰωμῶμ σάφα ᾔδὼς ·
ὅστοι Δϊ δ᾽ ἠρόμζε φίλης ἀστὸ πατρίδος αἴης
ἕασεται · οὐΔ᾽ ᾗστέρτε σϊδ᾽ ἤρια Δέσματ᾽ ἔχησϊ ·
φράσεται ὥσκεμέμται · ἐστᾷ πολυμήχαμός ἐσϊμ ·
ἀλλ᾽ ἄγεμοι τόδε ᾗστε καὶ ἀρεκέως καταλέξομ ·
ᾗ δ᾽ ἠ ἐξ αὐτοῖο τόσος στάϊς ἷς ὁ Δυσῆος ·
αὐῳῶς γὰρ κεφαλῶτε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
Κᾷμῳ · ἐστᾷ βαμὰ τοῖομ ἐμϊσζόμεθ᾽ ἀλλήλοισϊ,
στρίμ γε τὸμ ἐς ῥοίημ ἀμαβήμεμαι, σὺμ θάστρῶῆοι
ἀργᾷῳ ὄἰ ἄρϊστοι ἔβαμ κοίλῃς ἐμὶ μήυσϊμ ·
ἐκ τοῦΔ᾽ ὅτ᾽ ὀΔυσῆα ἐσὼμ ἴΔομ, ὅτ᾽ ἐμὲ κᾷμος ·
Τῳ Δ᾽ ὧῶ τηλέμαχος στεπυμένος ἀυτίομ ηὔΔα ·
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ξᾷμε μάλ᾽ ἄρεκέως ἀζοράσω ·
μήτηρ μέμ τε μέφησὶ τοῦ ἔμμεμαι · αὐτὰρ ἔγωζε

ὄκ οἶδα · ὄγαρ τῳ τίς ἐὸν γόμον αὖτὸς ἀνέγνω ·
ὡς δὴ ἐγω ὄφελον μάκαρος μύτὸ ἔμμεναι ὑὸς
ἀμέρος · ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔθετμε ·
μῶν δ᾽ ὃς ἀποτμότατος γένθο θμητῶν ἀνθρώτων ·
τοὔνεκ᾽ ἔφασι γεγέσθαι · ἐπεὶ σύμετον τερέθμης ·
Τ ὃν δ᾽ ὦτε προσέφτε θεὰ γλαυκῶτις ἀθλώκ ·
ὄμέμτοι γεγένθε θεοὶ μώνυμον ὁτίοτω
βῆκαν · ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγάματο τκηελότφα ·
δὴ ἄγεμοι τόδε ἴφτε καὶ ἀτρεκέως καταλέξον ·
τίς δαὰς · τίς δὲ ὅμιλος ὁδ᾽ ἔπλετο τίπτε δέσε χρεὼ
ἄλατίν ἠὲ γάμος · ἐπεὶ ὄκ ἔραμος τάδε γε ἴσιν ·
ὡς τέμοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα · μεμεκόσαι τόκεν ἀνὴρ
αἴσχεα πολλὸρόων, ὅς τις τῖμυτόσδε μετέλθοι ·
Τ ὣς δ᾽ ὃ τηλέμαχος τετμυμένος ἀντίον ἤνδα ·
ξείν · ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτα μ᾽ ἀμφρεσι ἠδὲ μεταλλᾶς
μέλλεν μέμτοτε οἶκος ὅδ᾽ ἀφνεὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι · ὄφρ᾽ ἔτι κῆρος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν ·
μῶν δ᾽ ἕτερος ἐβούλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες ·
οἶκον μὲν ἄϊσον ἐτοίκοσαν περὶ πάντων
ἀνθρώτων · ἐπεὶ ὄκε θαμόντι περ ὧδ᾽ ἀκαχοίμην
ἄμ θάοισ ἑτάροισι δάμη ρώων ἐρὶ δήμω ·
ἠὲ φίλων ἐν χρσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύτασθε
τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐτοίκοσαν παν αχαιοὶ ·
ἠδέκε καὶ ὧ πατὶ μέγα κλέος ἠρατὸ τίσαν ·
μῶν δέ μιν ἀκλέως, ἅρπυιαι ἀνηρέφαντο ·
οἴχ᾽ ἄϊσος ἄτυτος, ἐμοὶ δ᾽ ὀδύρατε γόους τε
καλλίτεν · ὃ δ᾽ ἔτι κῆρ ὀδυρόμενος περ αχίζω
οἷον, ἐπεὶ μύμοι ἔστ᾽ θεοὶ κακὰ κήδε ἔτευξαν ·
ὅσοι γὰρ μήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
δουλιχίωτε σάμτε, καὶ ὑλήεντι ζακώθω ·
ἠδ᾽ ὅσοι κραναὴ ἰθάκω κατακοιρανέουσι
τόσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται · ῥύχουσι δ᾽ οἶκον ·
ἠδ᾽ ὅτ᾽ ἄρνηται γυγρὸν γάμον, ὅτε τελάτὼ
τοιῆσαι δώατα · τοὶ δ᾽ φὶν ὑθουσὶν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν · τάχα δή με δι᾽ ἀρραίσουσι καὶ αὐτόν ·
Τ ὃν δ᾽ ἐπαλαφήσασα προσηύδα παλλὰς ἀθλώκ ·
ὢ πόποι · ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου ὀδυσῆος
δὴ ἦ · ὄφε μιν σὶν ἅμα δέσι χῆρας ἐφῆκ ·

ἦ γὰρ γὼ ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτηϊσι θύρηϊσι
φάν' ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε
τοῖος ἐὼν οἷος μίν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
οἴκωι ἐν ἡμετέρωι πίνοντά τε πρηόμενόν τε,
ἐξ ἐφύρης ἀγιόντα παρ' Ἴλου μερμερίδαο,
ὤχετο γὰρ κακὰ σεῦο θοὴς ἐπὶ νῆος Ἀχαιῶν,
φάρμακον ἀνδροφόνον δϊζήμενος, ὄφρά οἱ ἦισι
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλὸ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν· ἐπὴ ῥὰ θεοὺς μεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φίλεέσκε γὰρ αὐτῶς,
τοῖος ἐὼν μηκηρσὶν ὁμίλησθεν ὁ Ἀναξαίς,
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο ἠϊχρόαμοί τε·
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤνεν μοχήσας ἀποτίσεται ἠὲ καὶ οὐκὶ
οἵσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δ' ἐφράζεσθαι ἄμωγα,
ὄφρα σαώσεις μηκηρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο·
ἦ δ' ἄγε γῶν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
αὔριον ἦς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
μῦθον πέφραδε πᾶσι· θεοὶ δ' ἔστων μάρτυροι ἔσων·
μηκηρας μὲν ἔπειτα σκίδνασθαι ἄμωχθι·
μητέρα δ' ἦς οἵ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἀψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δωμα μέροιο·
οἵ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἑεδνα
πολλὰ μάλ' ὅσσα ἔοικε φίλης ἔπι παιδὸς ἕπεσθαι·
σοὶ δ' αὖτ' ὦ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι
μή τ' ἄρσας ἐρέτηϊν ἐείκοσιν ἠὲ τις ἄριστη,
ἔρχεο πάντεσσόμενος πατρὸς δ' ἐν οἰχομένοιο
ἢ τίστοι ἥτησι βροτῶν, ἢ οὔασιν ἀκούσῃς
ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι·
πρῶτα μὲν εἰς Πύλον ἐλθέ, καὶ ἥρεο Νέστορα δῖον·
κεῖθεν δὲ σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
εἰ γὰρ δὴ τάλαντος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἦ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ γόστον ἀκούσῃς
ἠὲ καὶ ἐν ῥυχμῷ περ ἐπὶ πλαίης ἐΐωτον·
ἦ δὲ κε τεθμηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἐτεόντος,
μοχήσας δ' ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
σῆμα τέ οἱ χεῦαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ' ὅσσα ἔοικε καὶ ἀμφὶ μητέρα δόμναι·
αὖτάρ ἔπειτ' ὦ δὴ ταῦτα τελαντήσῃς τε καὶ ἔρξῃς·

φράζεσθαι δ' ἥντινα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ὄφρα σοι ἐν μνηστῆρας ἐμὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτάμεν, ἠὲ δόλῳ, ἠὲ καμφαδόν· οὐδέ τοι ἔσκε χρὴ
μνηστιάας ὀχέειν· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσὶ·
ἦ οὐκ αἶψ' οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφόνηα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σύ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἀλκίμος ἔσσ' ἵνα τίσῃ καὶ ὀπίγονόν περ ἐόντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μῆλα θοὰ κατελάσσομαι ἠδὲ,
ἠδ' ἑτάρους· οἵπερ μάλ' ἀσχαλόωσι μέγαπες·
σοὶ δ' αὖτ' ὦ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὼ δ' αὖ τηλέμαχος σεπτὼ μέγα θεῖον ἀύσας·
ξεῖν' ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις
ὡς τε πατὴρ ὧν παιδί· καὶ ὄφρα τελέσσομαι αὐτῶν·
ἀλλὰ ἄγε μοι ἐπίμυθον ἐπεύχομαι ἔμπεδον εἶναι·
ὄφρα λοετρά μέν τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης χαίρων ἐμὶ θυμῷ,
τίμησον μάλα καλόν, ὅτοι κεμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδοῦσι·
Τὸν δ' ἦμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μήμ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενον περ ὁδοῖο·
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖθις ἀμειβόμενος δόμεναι οἴκονδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς·
ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα κατέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὄρνις δ' ὣς ἀνόησαν δι' ἔπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἑκάστου
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὃ δ' ἐφρεσὶν ἧσι νοήσας,
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι·
αὐτίκα δ' ἐμνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φώς·
τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· οἱ δ' ἐσίωπῃ
εἵατο τακόμενες· ὃ δ' ἀχαιῶν γόσον ἆφαε
λυγρόν, ὃν ἐκ γοίης ἐπετέλλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
τοῦ δ' ὑπερωίοθεν φρεσὶ σώθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο
ὄχ' οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο·
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

ἠὲ παρὰ πατρὶ φίλῳ τέκος ἠὲ πατρὸς υἱός·
ἄγχι παρεζόμενος σχομένην λίπα παρὰ κραδίην
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα βοτρυόπιδα·
φήμιε· πολλὰ γάρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας·
ἔργα μὲν ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλέουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γε σφιν ἄεισον ἀμήχανον· οἱ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· τῶν δ' ἀπόπαυε ἀοιδὴς
λυγρὰς· αἵ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσι φίλον κῆρ
τείρει· ἔπειμε μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
τοίνη γὰρ κεφαλῇ τοδέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρός· τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος
Τῶν δ' ὣς τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή· τί τ' ἄρ' ὤ φθονέεις, ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπεσθαι, ὅππηι οἱ νόος ὄρνυται· οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι· ἀλλά τοι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἑκάστῳ·
τοὔτῳ δ' οὐ μέμεσις, δαιμῶν κακὸν οἷτον ἀέθλῳ·
τῶν γὰρ ἀοιδῶν μάλλον ἐπικλέουσ' ἄνθρωποι·
ἥτις ἀκουόντεσσι μεωτάτη ἀμφιπέλονται·
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γάρ ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
ἀλλ' ἴσον οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε·
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἄνωγε·
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι· μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶν ἐνὶ οἴκῳ·
ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·
πραπίδος γὰρ μῦθον ἐπεφνυμένον ἐν θυμῷ·
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυνῆισι φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μνηστῆρες δ' ὅμαδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
πάντες δ' ἤρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι·
τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχε μύθων·
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες
νῦν μὲν δαινύμενοι τρυτώμεθα· μηδὲ βοητὺς
ἔστω· ἔπειτα γὰρ ἠδὺ κλύειν ἐπὶ δαῖτα ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·

ἠῶθεν δ' ἀγορὴν δὲ καθεζόμεθα κῖόντες
πάντες· ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποφῶ
ἐξίεται μεγάρων· δῆσας δ' ἀλεγωίτε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμφιβόμενοι κατὰ οἴκους.
ἤδ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀθρόος εἰς βίοτον μήτοιμον ὀλέσθαι,
κάρτ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴκέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
μήτοιμοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοιθε.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῶτες
πτίλεμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
πτίλεμαχ' ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑφαρτορίην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορᾶσθαι·
μὴ σέγε ἀμφιάλω ἰθάκη βασιλῆα κρονίωνι
ποιήσειν· ὅτοι γενεὴ πατρώιός ἐστιν.
Τὸν δ' αὖ πτίλεμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἀντίνο' ἦ τοι μοι καὶ ἀγάσεαι ὅππῃ ἔχειν φάτιν.
Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι·
ἦ φὴς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι·
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύεμεν· αἶψα γάρ τε οἱ δῶ
ἀφνειὸν τελέσαι, καὶ τιμήεντερος αὐτός.
ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλω ἰθάκῃ νέοι ἠδὲ παλαιοί·
τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄνάξ ἔσομαι ἠμετέροιο,
καὶ δμώων, οὕς μοι λῆσατο δῖος Ὀδυσσεύς
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πολύβουλος παῖς Ἀντίοιο·
πτίλεμαχ' ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ὅστις ἐν ἀμφιάλω ἰθάκῃ βασιλεύσει ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις·
μή τις γὰρ τόγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σέ γε βίηφι
κτήματα τ' ἀσπασίως, ἰθάκης ἔτι γαιετάωσης·
ἀλλ' ἐθέλω σε φέρειν περὶ ξείνου ἐρέσθαι·
ὅττευ ὄθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξάλτο ἄμαξης
γαίης· τοῦ δ' ἐμὺ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἦέτοι ἀγγελίην πατρὸς φέρεν ἐρχομένοιο·
ἦ εἷος αὐτοῦ χρέος εἰλήλουθε τόδ' ἰκάνει·
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχετο, οὐδ' ὑπέμεινε

γνώμεναι· ὃ μὲν γὰρ τῖ κακῶ ἅς ὧτα ἐώκει·
Τ ὃν δ' αὖ τηλέμαχος τετιημένος ἀντίον ηὐδα
δρύμαχ'· ἦτοι μὸς ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο
δ' τοῦ ἀγγελίης ἔτι πάμπαν ἀθέσπεσον ἦλθοι·
δ' τε θεοπροπίης ἐμπάζομαι· ἠντίνα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον, ἐξερέηται·
ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώιος ἐκτάφου ἐστί·
μέντης ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός· ἀτὰρ ταφίοισῖ φίλη ῥέτμοισῖν ἀμάρτη·
ὣς φάτο τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτῳ θεὸν ἔγνω·
οἱ δ' ἅς ὀρχηστῶτε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τερπάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
τοῖσῖ δὲ τερπομένοισῖ μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος·
τηλέμαχος δ' ὅθῖ οἱ θάλαμος τερῖκαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδμητο τερῖσκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ·
ἔνθ' ἔβη ἅς δολίῳ, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων·
τῷ δ' ἀρ' ἀμαθυνομένας δαΐδας φέρε κέδνη δῖα
δρύκλεια· ὦτος θυγάτηρ τεφσηνορίδαο·
τὼ τοτε λαέρτης τρίατο κτεάτεσσῖν ἑοῖσῖν
τρωθήνην γ' ἔτι οὖσαν, ἐφεσσαμένην δ' ἔθρεψε·
ἴσα δ' ἐμῖν κεδνὴ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισῖν·
δρυὴ δ' οὔποτ' ἔμικτο· χόλον δ' ἀλέφαινε γυναικός·
ἣ οἱ ἀμαθυνομένας δαΐδας φέρε· καί ῥ' ἐμάλιστα
δμωάων φίλεεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσα·
ὣῖξεν δ' ἔθύρας θαλάμου τύκα τοιητοῖο·
ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ μαλακῷ δ' ἐκδύσετο χῖτῶνα·
κὰτ τὸν μὲν γραίης τυκῖμηδέος ἔμβαλε χρσῖν·
ἣ μὲν τὸν πύξασα, καὶ ἀσκήσασα χῖτῶνα·
τανανάλω ἐγκρεμάσασα τανὰ γῆτοῖσῖ λέχεσσῖ·
βῆρ' ἰμεν' ἐκθαλάμοιο· θύρῃσ δ' ἐτέρυσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ· ἔτι δὲ κλῆῖς δ' ἐτάνυσεν ἱμάντῖ·
ἔνθ' ὅγε τανυσσυχίοις κεκαλυμμένος οἷος ἀώτῳ
βούλευε φρεσὶν ἦσῖν ὅδον, τὴν τέφρα δ' ἀθήνη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ωαΓαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, ωαραγγέλλῳ τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ ὀδυσέως. λαβὼν δὲ ωαρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὸν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια παρὰ δὲ τῆς ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, ἅς ωλοῦν ἀγάγεται ἠλίου δυομένου.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Βῆ ταχὺν ἐφ' ἁλὸς ωολιὸν ἐκ λιμένος ωλοῦν μεταβάς.

μος δ' ἠϊγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὦρτο τὰρ ἐξ Εὐνῆφιν ὁ Δυσηνορος υἱὸς φίλος υἱός,
εἵματα ἑσσάμενος. ωερὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτο ὤμῳ.
ωοσσὶ δ' ὑπὸ λιτὰ ροῖσιν ἐδήσατο καλὰ ωέδιλα.
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος αὐτήν.
αἶψα δ' ἐκήρυκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κομώοντας ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον. τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγρέθεν ὅμηγερέες τε γένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς ἀγορήν. ωαλάμην δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
ὄκριοεν. ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχεύατο δαίμων.
τὸν δ' ἄρα ωάντες λαοὶ ἐσῆρχόμενον θηέοντο.
ἕζετο δ' ἐν ωατρὸς θώκῳ. ἄδον δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔνθ' ἥρως ἀγυιεὺς ἦρχ' ἀγοράασθαι.
ὅς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἤδη.
Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὐωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
ἀντίφος αἰχμητής. τὸν δ' ἄγριος ἔκταν' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ, τύμαθον δ' ὤωλίσατο δόρωον.
τρεῖς δ' ἔσαν οἳ ωάντων ἐκέκαστο καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος. δύο δ' αἰὲν ἔχον ωαρὰ ωοίεα ἔργα.
ἀλλ' ὅτε δὴ τοῦ λήθετο δυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῖς ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέφωνεν.
Κέκλυτε δή μευ μῦθον ἰθακήσιοι ὅττι κεν εἴπω.

ὃς δ' ἐς τοσθ' ἡμέτερη ἀγορὴν γέγετ'· ὄφρα βόωκος,
ἐξ οὗ ὁ Δυσεὺς Δῖος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσί·
ἡμῶν δ' εἴ τίς ὧδ' ἤγορε, τίνα χρὼ τόσον ἵκῃ
ἠὲ μέων ἀνδρῶν· ἢ οἱ προγενέστεροι εἰσίν·
ἦ οἵην ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο
ἡμῖν αὖθι σάφα εἰδότι ὅτε πρότερός γε πυθοίτο
ἢ οἷ δήμιος ἐὼν στιφάσσεται· ἢ δ' ἀγοράᾳ·
εὐθλόσμοι δοκέῃ εἶναι ὀμήμερος· εἰδέ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν ὅτι φρεσὶν οἷσιν μερμηρᾷ
ὣς φάτο· χαῖρε δὲ φήμη ὁ Δυσῆος φίλος υἱός·
οὐδ' ἄρ' ὅ γ' ἦν δὴν ἧσο, μερμήριξεν δ' ἀγοράδε
ἐς δὲ μέσην ἀγορὴν· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ στεσυμένα μήδεα εἰδώς,
πρῶτον· ἔπειτα γέροντα καταπτόμενος προσέειπε·
ὦ γέρον· ὄχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ· μάλα δ' εἰσεαῦτος
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει
ὅτ' ἐτέων ἀγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο
ἡμῖν αὖθι σάφα εἰδότι· ὅτε πρότερός γε πυθοίμην
ὅτ' ἐτέων δήμιος ἐὼν στιφάσσομαι· οὐδ' ἀγοράω·
ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρέος· ὄμοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ·
δοιὰ· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ὑμῖν
τοῖς δεσῖν βασίλευε· πατὴρ δ' ὡς ἠΰτις εἶεν·
ἡμῶν δ' ὧν καὶ πολὺ μέζον· ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαρραίσῃ· βίοτον δ' ἄπο πάμπαν ὀλέσῃ
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον, οὐκ ἐθέλουσιν
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες· οἳ ἐν μεγάροισι ἄριστοι·
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι γέεσθαι
ἰκαρίου· ὡς κ' αὐτὸς ἑοῦ γήσαιτο θύγατρα
δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι· καὶ οἳ κεχαρισμένος ἔλθοι
οἵ δ' ἧος ἡμέτερον πωλάμενοι ἤματα πάντα
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας·
δαῖνα πίνουσί τε αἰθοπα οἶνον·
μαψιδίως· τὰ δέ, πολλὰ κατάπεται, οὐ γὰρ ἔτ' ἀνὴρ
οἷος ὁ Δυσεὺς ἔσκε ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
ἡμεῖς δ' οὐκ ἔτι τοῖοι ἀμυνέμεν, ἠὲ καὶ ἔπειτα
λαλέοι τέσσομεθα, καὶ οὐ διὰ νηκόντες ἀλκήν·
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, δαμοι δύναμίς γε πάρῃ·
οὐ γὰρ κ' ἄγος ἐσχεθέειν ἐργατέον χατάοντι· οὐδ' ἔτι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε· μεμεσήσεταί καὶ ἀυτοί·

ἥρους ἀιδέαθητε τρῖκτίομας ἀνθρώτους
οἳ τρῖμαι τάουσι· θεῶν δ' ὔτο δ' ὅσατε μῆνιν
μήτι μετασρέφωσιν ἀγασάμενοι κακὰ ἔργα.
λίτομαι, ἤ μέν μοι ὀλυμτίου ἤδὲ θέμιστος,
ἠὲ ἀν ἀρῶν ἀγορὰς ἤ μὲν λύε ἤδὲ καθίζε·
σχέθε φίλοι καὶ μοῖον ἐάσατε τέμβεϊ λυγρῷ
τάρεθαι, ὄφ μήτουτι τατὴρ ἐμὸς ἐθλὸς ὁ Δυτάς
Δυσμενέων κὰκ ἔρεξεν ὀκνήμιδας ἀχαιούς.
τῶν μ' ἀτοτιμύμενοι κακὰ ῥέζετε Δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρώαντες· ἐμοὶ δ' ἐκε κέρδιον ἦεν
ὑμέας ἐθὲ ἔμεναι κφμιλιάτε τροβασίμτε
ὄφ χὑμφς γε φάγοιτε· τάχ' ἄν τοτε καὶ τίσις εἴη
τόφρα γὰρ ἀμ κατὰ ἄστυ τοῖ ἱππυτοίμενα μύθω,
χρήματ' ἀτατίζοντες ἕως κ' ἀτὸ τάντα δοθείη.
μῶν δ' ἔμοι ἀτρήκτους ὁδὼας ἐμβάλλετε θυμῷ.
ὣς φάτο χωόμενος, τοτὶ δ' ἐσκήτρομ βάλε γαίη,
δάκρυ' ἀματρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅτανται.
σὺν θ' ἡμῖοι μὴ τάντες ἀκὴν ἔσαν· οὐδ' ἔτις ἔτλη
τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείφασθαι χαλετοῖσιν·
ἀντίνοος δ' ἔμιν οἷος ἀμφβόμενος τροσέφτεν·
Τηλέμαχ' ὑφαγόρη μέγος ἀσχέτε τοῖον ἔφτες,
ἡμέας αἰσχύνων· ἐθέλφς δ' ἔχε μῶμον ἀγάφαι·
σοὶ δ' ὄτι μνησῆρες ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν·
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥτοι τρὶ κέρδεα οἶδεν·
ἡ γὰρ ῥίτον ἔσιν ἔτος, τάχα δ' ἐσομένου τέταρτον·
ἐξ οὗ ἀτέμβφ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν·
τάντας μὲν ῥ' ἔλτφ καὶ ὑτίσχεται ἀμφὶ ἑκάστῳ,
ἀγγελίας τροϊφσα· νόος δ' ἕτι ἄλλα μενοινᾷ·
ἣδ' ἐδόλον τόδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μρμήριξεν,
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
λεπτὸν καὶ τρίμερον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέφτεν·
Κοῦροι ἐμοὶ μνησῆρες, ἐτῶφθάνε Διὸς ὁ Δυτάς
μίμνετε τῶφγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον ὄφρ' ἂν ἐφάνος
ἐκτελέσω, μήμοι μεταμώλια μήματα τόληται
λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον ὄφρα ὅτε κῆμιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο·
μήτις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων μεμεσήσῃ,
αἰ κεν ἄτρ ἀτάφου κῆται τολλὰ κτεατίσας·
ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε τεθάρβετο θυμὸς ἀγλαΐωρ·

ὄφρα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἱστὸν
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἐπέφνεν Ἀχαιούς.
ἦμος δ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπ' ἤλυθον ὧραι.
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη.
καὶ τὴν ἀλλύουσαν ἐφάρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποχρίνονται, ἵν' ἐδὴς
αὖτός σῷ θυμῷ· ἐδάσσατο δ' ἐστάμεναι Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον· ἀνωχθὶ δὲ μὶν γαμέεσθαι.
τῷ ὅτε οἱ πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
ἦ δ' ἔτ' ἐπὶ πλείω χρόνον ἔλλαβε δῖα γυναικῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἀΐοι πρὶν ὤχεσθαι ἀθλήν
ἔργα τ' ἐπίστασθαι πρὶν καλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
Κέρδεά θ'. οἵ ῥά ποτ' ἴσκον ἀκούομεν ἐν δὲ παλαιῷ
πάσῃ. ἀν πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαί.
τυρώ τ' Ἀλκμήνην τε. εὐπλόκαμός τε μυκήνη.
πάσῃ δ' ὅτις ὁμοῖα μήματα σημελοτάφῃ
ἴδῃ. ἀτὰρ μὴ τοῦτο γεραίσιμον ὧδε ἐμόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βιότοιο τέτευ, καὶ κτήματ' ἔδοντα
ὄφρα κε κῆρ τοῦτον ἐχηφόον. οἵ τινα δή οἱ γῶν
ἐν μεγάροισι τιθῇσι θεοὶ μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιῇ τ'. αὐτὰρ σοίγε πολὺν πολέος βιότοιο.
ἡμῖν δ' οὐ τέ τι ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ὅττι πανδήμη
πρίν γ' αὖτ' ἂν γήμασθαι Ἀχαιῶν ὧ κε θέλῃσιν.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ἀντίον'. ὄφρα σοὶ δόμῳ αἰεν ἀκούσασ' ἀπώσαι.
ἦ μέν ἐχ'. ἦ μὲν ἔθρεπτε πατὴρ δέμας ἠΰτε γαίης
ζωά. οὐ γὰρ τέθνηκε, κακὸν δέ με πολλὰ ποτίφθι
ἰκαρίῳ. αἰχαῖτος ἐγὼ ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρός κακὰ πάσομαι. ἦμα δὲ δαίμων
δώσῃ. ἐπὴ μήτηρ συγδὰς ἀρήσεται υἱῆς
οἶκον ἀπέρχομένη. μέμεσις δέμοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσεται. ὡς δ' αὖτ' οὐ τέ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' ἦ μὲν θυμὸς μεμεσίζεται αὐτῶν
ἐξιτέμοι μεγάρων. ἦμας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμφιβόμενοι κατὰ οἴκους
ἦδ' ὑμῖν δοκέῃ τόδε λώιτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι. ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον μήτοιγον ὀλέσσαι.

κάρη· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας·
αἴκε Ζεὺς δώησι παλίμπτιτα ἔργα γενέσθαι,
μὴ τοιμοίχεμ' ἔπειτα δόμῳ ἔμπεδον ὧδε μένοντε·
Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' ἀετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος πρόεηκε πέσεσθαι·
τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἔπετόν τε μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην
αὐτίς τ' ἐπιδίνησθεν τινάξασθην πτερὰ πολλά
ἐς ἀλλήλους πάντων κεφαλάς· ὀλοὸν δ' ὀλέθρου
δρυπτάμενω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφίτε δειρὰς·
δεξιὼ ἵκεσθην διὰ τοίχια καὶ πόλιν αὐτῶν·
θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἀπρὶξ τελέεσθαι ἔμελλον
Τοῖσι δὲ καὶ μετέφη γέρων ἥρως ἀλιθέρσης·
μαντορίδης· ὃ γὰρ οἷος ὁμηλικίην ἐνέκαστο·
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
ὄσσοις δ' φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφη·
Κέκλυτε δή μευ μάλα θᾶκα κοῖοι ὄπιπτε ἔπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα ποιφασσόμενος τάδε ἔρδω·
τοῖσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ ὁδυσεὺς
δηὖτε ἀπὸ φίλης αὖθι φίλων ἔσσεται· ἀλλὰ πόρρω
καὶ γὰρ ἔτι σφῶν ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδε ἑκάστοις φόνον καὶ κῆρα φυτεύω
πάντεσσιν· πολέσσιν δὲ καὶ ἄλλοισι κακὸν ἔσται·
ὃς μεμόνει θᾶκα δ' ἄλλος· ἀτὰρ πολὺ πρίν
φραζώμεσθ' ὥκεες καταπαύσομεν· ἢ δὲ καὶ αὐτοὶ
παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώιον ἔσσιν·
οὐ γὰρ ἀπρήκτοις μαντεύσομαι· οὐδ' ἀδαήσ
Καὶ γὰρ ἐκὰς φημὶ τελεσθήμεναι ἅπαντα
ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον ἷξαν ἐπαγέσθην
ἀργεῖοι· μετὰ δέσφιν ἔβη πολυμήτις ὀδυσεύς·
φὴν πολλὰ κακὰ πάσχοντ', ὀλέσαντα πάντας ἑτάρους
ἄγνωστον πάντεσσιν ἐφήσειν ἐνιαυτῷ
οἶκα δέ οἱ δόμεναι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον· ἀλλ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἶκα δ' ἰών, μήτου τί κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύσομαι·
ὄρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπὸ αὐγὰς ἠελίοιο

φοι τῶσ᾽ οὐδ᾽ ἔτε πάντες ἐμάσιμοι · αὐτὰρ ὁ δυσεὺς
ὤλετο τηλ᾽ ὣς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὸν ἐκέμῳ
ὤφελες · ἀλλὰ μὲν τόσα θεοπροπέων ἀγόρευες ·
τοῦ δέκε τηλέμαχος κεχολωμένος ὧδ᾽ ἀγορήσῃ ·
σῷ οἴκῳ δῶρον τοῦτ᾽ ἐγμενος αἴκε πόρησιν ·
ἀλλ᾽ ἔκτοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται ·
αἴκε μεῶτρον ἀνδρα θαλασσά τε πολλά τε φῶς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐπόρσῃς χαλεπαίνῃ,
αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται ·
πρηξαι δ᾽ ἔμπης ὅττι δώσεται εἵνεκα τῶνδε ·
σοὶ δ᾽ ἐγέρον θωὴν ἐπιθήσομεν ἡνεκὲς αἰεὶ
τίνων ἀσχάλλης · χαλεπὸν δ᾽ ἔτοι ἔσται ἄλλος ·
τηλεμάχῳ δ᾽ ἐμπᾶσιν ἐΐσην ὑποθήσομαι αὐτός,
μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀποπέσθαι ·
οἳ δ᾽ ἐγάμον τελέουσι καὶ ἀρτιεπέσσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ᾽ ὅσσα φίλης ἐπὶ παντὸς ἔπεσθαι ·
τὴν γὰρ πρίν πασάσθαι ὀΐομαι ἡμὲας ἀχαιῶν
μνηστύος ἀρτάλεης, ἐπεὶ ὅτινα δὴ ἴμεν ἔμπης,
ὅτ᾽ τοῦ τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα ·
ὅτε θεοπροπίης ἐμπάζόμεθ᾽ ἠὲ σὺ γραῖ
μύθεαι ἀκράαντον, ἀτεχθάμεναι δ᾽ ὅτι μᾶλλον ·
χρήματα δ᾽ ὧν τε κακῶς βεβρώσεται, οὐδ᾽ ἔποτ᾽ ἴσα
ἔσεται · ὄφρα κεν ἦγε διαρρίβησιν ἀχαιοὺς
οὔ γάμου · ἡμεῖς δ᾽ ὧδ᾽ ἐγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδ᾽ ἐθέλομεν
ἐρχόμεθ᾽ ἂς ἑτέρῃσιν ὀπυιέμεν ἠΐσιν ἑκάστω.

Τὸν δ᾽ αὖ τηλέμαχος τε περιμήκεος αὐτίον ἤνδα ·
Εὐρύμαχ᾽ ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας γε λίσσομαι οὐδ᾽ ἀγορεύω ·
ἤδη γὰρ τά γ᾽ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες ἀχαιοὶ ·
ἀλλ᾽ ἄγεμοι δότε μοι θοὴν καὶ ἀκόσιτον ἑταίρους ·
οἵ κέ μοι εὖ καὶ σῦμα διαπρήσσωσι κέλευθον ·
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα
μόσσον πευσόμενος πατρὸς δίου οἰχομένοιο ·
ἤν τινά μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι ·
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ μόσσον ἀκούσω
ἠπαφόωντα φίλον τε καὶ ἀμφιβρότην ἐνιαυτόν ·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ᾽ ἔτ᾽ ἐόντος,

μοσήσας δ' ἵστα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σήματά οἱ χεύσω· καὶ ἐπ' ἴκτερα κτερέϊξω·
πολλὰ μάλ' ὅσσα ἔοικε καὶ ἀμφίμητέρα δώσω·
ἤτοι ὅ γ' ὣς φάτο πὰρ δ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀγέσθην
μέντωρ· ὃς ῥ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος·
καί οἱ ἰὼν ἐν μνησὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα·
πφθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
σοφίῃ δ' φρομέωι ἀγορήσατο καὶ μετέφη·
κέκλυτε δή μοι μῦθον ἰθακήσιοι ὅττί κεν εἴπω·
μήτις ἔτι πρόφρων ἀγαμὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς· μηδ' ἐφρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς·
ἠμὲν αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὡς ὅττις μέμνηται ὁδυσῆος θείοιο
λαῶν οἳσίν ἄνασσε· πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
ἀλλ' ἤτοι μνησῆρας ἀγήνορας ὅττι μεγαίρω
ἔρδειν ἔργα βίαια καχορραφίηισι μόοιο·
σφὰς γὰρ σαρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
οἶκον ὁδυσῆος· τὸν δ' ὄχ' ἔτι φασὶ νέεσθαι·
μῶν δὴ νῦν δήμωι μεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
ἧστ' ἄγεω· ἀτὰρ ὅττι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
πωλους μνησῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες·

Τὸν δ' ἀγορίδης λαφάων ῥιτος ἀντίον ηὔδα·
μέντορ ἀταρτηρέ· φρένας ἠλεέ, οἷον ἔειπες·
ἡμέας οτρύνων καταπαύεμεν· ἀργαλέον δὲ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί·
εἰ περ γὰρ κε δυνατὸς ἰθακήσιος αὐτὸς ἔπεισιν
δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἑοὺς μνησῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσηι ἐνὶ θυμῶι
ἧκέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα
ἐλθόντ'· ἦ ἄκεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺν οὐκ ἐπὶ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ἄγε· λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἔτι ἔργα ἕκαστος
τούτω δ' οτρωθέμ μέντωρ ὄλοὸν ἠδ' ἀλίθερσης·
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσιν ἑταῖροι·
ἀλλοίω καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελίαων
πύσεται ἦ ἰθάκηι τελέθει δόλον ὅστις ἐταίρωι·

Ὣς ἄρ' ἔφωνησεν· λύσε δ' ἀγορὴν ἀφενείην
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κατὰ δώματα ἕκαστος·
μνησῆρες δ' ἄρα δώματ' ἴσαν θείου ὀδυσῆος·

τηλέμαχος δ' ἀπαμύνθην ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νίψ ἁλὸς πολιῆς ἀλόν ἐν χθ' ἀθωΐν.
Κλῦθι μοι ὁ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
καί μ' ἀρνὶ κέλσας ἐπ' ἠροφόεα πόντον
μόχθον πασσόμενον πατρὸς δίων ὀιχομένοιο
ἔρχεσθαι. τὰ δ' ἔπαρτα διαρρίβουσιν ἀχαιοί.
μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν ἀθωΐν
μίμτορι ἐϊδομένη, ἣ μὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
τηλέμαχ' οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀπονήμων,
εἰ δὴ τοιοῦτος πατρὸς ἐέσσεται μένος ἠύ.
οἷος ἐκεῖνος ἔην, τελέσαι ἔργόν τε ἔπος τε,
τοῖοι ἔπειθ' ἁλίκος ἔσσεαι, οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κέμου γέγονε γόνος καὶ πηνελοπείης,
ἔσσεσθαι τοι ἔολπα τελευτήσειν μενοινάς.
πάντοι γάρτοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ τέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἔπειτ' οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀπονήμων.
οὐδέ σε πάγχυ μῆτις ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
εἰ τοιήτοι ἔσσεται τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τῶ μὴ μνηστῆρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων. ἔπειτ' οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι,
οὐδ' ἅτι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ὃς δ' ἦσφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἣν ὑπομένεις.
τοῖος γάρτοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι.
ὅστοι μήσ βουλὴν τελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶμα τιῶν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
ὄτρυνον δ' ἵππους καὶ ἄγεσθον ἄρσενε πάντα
οἶνον θ' ἁμφορέας, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν
δέρματα τ' ἐν πυκίνοισιν. ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
ἄφρ' ἐθέλοντήρας συλλέξομαι. εἰσὶ δ' ἐμῆες
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ νέοι ἠδὲ παλαιοί.
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη.
ὣς δ' ἐφόρτισαντες ἐμησόμεθ' εὖ ῥεῖ πόντῳ.
ὣς ἔφατ' ἀθηναίη κούρη διός. οὐδ' ἀρ' ἔτι δὴν
τηλέμαχος παρέμιμνε, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ.

ὣρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
ἆγας ἀϊεμένους, σιάλους δ' ὀρτας ἐν αὐλῇ
ἀντίνοος Δ' ἰθὺς γελάσας κιε τηλεμάχοιο
ἐν τάρα οἱ φῦ χφρὶ · ἔπος τ' εφατ' εκτοσόμαζε ·
τηλέμαχ' ὑψαγόρη μέγος ἀσχετε, μήτέτοι ἄμο
ἐν φήθεσι κακὸν μελέτω ἔργον τ' ἔπος τε ·
ἀμφὰ μάλ' εὖ ἴεμεν καὶ σῖμέμεν ὡς τὸ πάρος περ ·
ταῦτα δέτοι μάλα πάντα τελαντήσουσιν ἀχαιοί ·
μῆα · καὶ ἐξαίτους ἔρδας, ἵνα θᾶσσον ἴκηαι
ἐς πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν ·
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα ·
ἀντίνο' · ὄφρα μοι ἐστὶν ὑποφῆτάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίμυα θαίτ' ἄεκοντα · καὶ οὐφράμεθαι ἔκηλον ·
ἦ γὰχ ἁλὶς ὡς τὸ πάροιθεν ἔκαρπε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
κτήματ' ἔμ' ἀμφιμνηστῆρες · ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα ·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ · καὶ ἄλλῳ μῦθον ἀκούων
πεπιθήσομαι · καὶ δήμοι ἀέξεται ἐν δόθι θυμός,
πφρήσω ὡς κὲν ἐμοὶ κακὰς ἐπὶ κῆρας ἵηλω ·
ἦε πύλον δ' ἐλθὼν · ἦ καὶ τοῦτ' ἐν δήμῳ ·
εἰμὶ μὲν, ὃ δ' ἁλίη ὁδὸς ἔσεται, ἣν ἀγορεύω ·
ἔμπορος · ὃ γὰρ νηὸς ἐπήβολος ὃ δ' ἔρεται
γίνομαι · ὡς κὲν τοῦτ' ἐμοὶ ἔσεται κέρδιον εἰπεῖν ·
ἦρα · καὶ ἐκ χφρὸς χφρα πάσεν ἀντινόοιο
ῥῆα · μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα τέκοντο ·
οἱ δ' ἐπέλωβόν, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν ·
ὧδε δέτις εἴπεσκε μέγων ὑπερηνορεόντων ·
ἦ μάλα τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει ·
ἤτοι μὲν πύλου ἄξει ἀμύμονας ἠμαθόεντος
ἢ ὅγε καὶ πάρτηθεν · ἐπὴν μνῶται ἀμῶς ·
ἦε καὶ ἦς ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
ἐλθεῖν · ὄφρ' ἔμπεδον ἡμῖν φονοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ ·
ἐν δὲ βάλη κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ ·
ὧδέ τις ἔσκε, μέγων ὑπερηνορεόντων ·
τίσ δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τηλεφίλων ἀπόληται, ἀλώμενος ὡς περ ὀδυσεύς ·
ὔτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἡμῖν
κτήματα γὰρκεν πάντα δασσάμεθα · οἰκία δ' αὖτε
τοῦτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπάοι ·
ὡς φάν · ὃ δ' ὑπερφίαλον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς

Ἀρὼ ὀβϊμητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἐκέκτο,
ἐσθῆτες μὲν χηλοῖσιν ἀλϊς τ' Ἀϝῶδες ἔλαιον·
ἐν δ' ἐτίθει οἰνοῖο παλαιοῦ ἡδυποτοῖο
ἑσσάμενοι ἀκρητον θϝοὸν ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες
ἑξῆς ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, ἕστοτο δ' Ἀνακτὺς
οἰκαδε μοχήσαι, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας·
κληῖσαι δ' ἔπεσαν σανίδες πυκϊνῶς ἀραρυῖαι
Ἀϊκλίδες· ἐν δ' ἐγνω τὰ μὲν νύκτας τε καὶ ἤματ'
ἔσχεν, ἢ πάντ' ἐφύλασσε μόον πολυϊδρήμοσϊν
Ἀρύκλεϝ' ὣς θυγάτηρ πεφνημορίδαο·
τὼ τότε τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας·
Μαῖ' ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσϊν ἄφυσσον
ἡδὺν ὃς ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος ἔν σὺ φυλάσσεις,
κέλομαι δ' οἰομένην τὸν καμμορον, ὅππόθεν ἔλθοι
Ἀϊογενὴς Ἀνακτύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας·
δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασϊν ἄρσον ἅπαντας
ἐν δέμοι ἀλφίτα χοῦν εὐρραφέεσσι δοροῖσϊν·
ἕξ οσϊα δ' ἔσω μέτρα μυλήφατου ἀλφίτου ἀκτῆς·
αὐτὴ δ' οἰήϊ ἰαθϊ· τὰ δ' ἄθρόα πάντα τετύχθω·
ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν ἀρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
μήτηρ ἐς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτουτε μέδηται·
ἁμὶ γὰρ ἐς πάρτιν, καὶ ἐς πύλον ἡμαθόεντα
μόσσον πᾶσόμενος πατρὸς φίλου ἤπου ἀκούσω·
Ὣς φάτο· κώκυσεν δ' ἐφίλη τροφὸς Εὐρύκλεϝα·
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δ' ἔτοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μόημα
ἔστλετο· πῆ δ' ἔβλεϝας ἴεμαι πολλὸν ἐπὶ γαῖαν,
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός· ὃ δ' ὤλετο πηλόθϊ πάτρης
Ἀϊογενὴς Ἀνακτὺς ἀλλοϝρώτῳ ἐνὶ δήμῳ·
οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίνῃς, τὰ δ' ἄϝωτοι πάντα δάσωνται·
ἀλλὰ μέμαθ' ἐπὶ σοῖσϊ καθήμενος· οὐδ' ἐθέλοις κε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀργύφεον κακὰ πάσχϝ, οὐδ' ἀλάλησθαι
Τὼ δ' ὣς τηλέμαχος στεσμενέος αὐτίον ἤνυσα·
θάρσϝει μαῖ' ἔπος ὄττι ἄμα θεῷ ἠδ' ἐγὲ βουλὴν·
ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρὶν γ' ὅτε δὴ μιν ἔπειτα δυωδεκάτῃ γε δυωδεκάτῃ γένηται,
ἢ αὐτὴν πόθεσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι·
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἀπύσῃ·

ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀτώμυν·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ὅμοσέν τε τελέσσέν τε τὸν ὅρκον,
αὖτις ἔπειτα θοῦ οἶμον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσεν·
ἐν δὲ δέπας ἄλφιτα χεῦεν ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
τηλέμαχος δ' ἐς δῶμα θεῖον μνηστῆρσιν ὁμίλει·
ἔνθ' αὖτ' ἄρ μιν ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
τηλεμάχῳ δ' ἄρα καὶ πόλιν ὄχθησε παμπρεπέα·
καὶ ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
ἐσσύμενος δ' ἔτι μᾶλλον ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀμώγει·
ὣς δ' ὅτε φρομίοιο μόλις μέμονε φάος ἱμερόεν ἰδέσθαι
ἠὼς ἐπὶ νῆα θοὴν· οὐδ' ἔτι πρόφρων ὑπέδεκτο·
αὐγὸς δ' ἠελίοιο, σχεδὸν δέ τε πᾶσαι ἀγυιαὶ·
καὶ τότε μιν νῆα θοὴν ἄλαδε φέρυσε· πάντα δὲ οἱ αὐτῇ·
ὄπλισσεν δ' ἑτάροισι· τάδε μνῆσαι ἐύσελμοι φορέουσιν·
στῆσε δὲ οἱ πρῶτος χαλκήϊος λίμενος πρὶν δὲ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγείροντο, θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον·
ἔνθ' αὖτ' ἄρ μιν ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
βῆ δ' ἴμεν' ἀπὸ δώματος ἀνακτορίοιο θέουσα·
ἔνθα μνηστῆρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν·
πλάζε δὲ φρένας· ἐκ δὲ κύπελλα·
οἱ δ' ἀδάμαστοι ὦρμηντο κατὰ πόλιν· ἀνὰ δ' ἄρα σφίσι δῶκε
εἶαρ, ἐπὶ βλεφάροισιν ὕπνος ἐπὶ δ' ἔπιπτεν·
αὐτὰρ τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·
ἐκ προκαλεσσαμένη μεγάρων Εὐμαιαίου
μέντορι ἐϊδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
τηλέμαχ'· οὐ μὲν δὴν ἑτάροι κομόωντες ἀχαιοὶ
εἶαται ἐν μνηστῆρσι· τὴν σὴν προτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν μηδὲ δηθὰ διαρρίβωμεν ὁδοῖο·
ὣς φαμένη ἡγήσατο παλλὰς ἀθήνη·
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
ἄρον ἑταίρους ἐπὶ δεῖπνον κομόωντας ἑτοίμους·
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη ἱερὴ ἰς τηλεμάχοιο·
δεῦτε φίλοι· νῦν φράζεο· πάντα γὰρ ἤδη
ἀθρόα νῦν μεταφέρω· μήτηρ δέ μιν οὔτι πέπυσται·
οὐδ' ἄλλη δμωαὶ· μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν·
ὣς φαμένη ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋσέλμῳ ἐνὶ νηῒ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσε δυώδεκα φίλος υἱός·

ἂψ δ᾽ ἄρα τηλέμαχος μνὸς βαῖμηρχε δ᾽ ἀθμώη·
μνὶ δ᾽ ὀμὶ πρύμνη καταρ᾽ ἑζετο· ἀγχὶ δ᾽ ἄραὦτης
ἕζετο τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμμήσι᾽ ἐλυσαμ·
ἂμ δ᾽ ἐκαὶ αὐτοὶ βάμτες, ἐπὶ κληῖσι καθῖζομ·
τοῖσιμ δ᾽ ἱκμενομ οὖρομ ἰφθι γλαυκῶπις ἀθμώη
ἀκραὴ ζέφυρομ κελάδομτες ὑπὲρ οἰνοπα πόντομ·
τηλέμαχος δ᾽ ἑτάροισιμ ἐποτρύνας ἐκέλευσε
ὅπλωμ ἁπτεσθαι· τοὶ δ᾽ ὀτρύνοντος ἄκουσαμ·
ἱστὸμ δ᾽ ἱστοδόκης ἔμτοσθε μεσόδμης
στῆσαμ ἀφραμτες· κατὰ δὲ πρότονοισι᾽ ἔδησαμ·
λεύκαμ δ᾽ ἱστία λᾶκὰ ἐυπρέπτοισι βοείμ·
ἔπτρησεν δ᾽ ἄημος μέσομ ἱστίομ· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στήρη πορφύρεομ μεγάλ᾽ ἰαχε νηὸς ἰούσης·
νῆ δ᾽ ἔθεεμ κατὰ κῦμα διαπρήσουσα κέλευθομ·
δησάμενοι δ᾽ ἄρα ὅπλα θοὴμ ἀνὰ νῆα μέλαιναμ,
στήσαμτο κρητῆρας ἐπὶ ξείφεας οἰνοποτεύειν
λείβομτο δ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖς ἀφιγενέτῃσιμ,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ·
παννυχίη μὲν ἔτ᾽ ἦεν καὶ ἠὼ πρὸ κέλευθομ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ηλέμαχομ ἐλθόμτα σὺμ ἀθηνᾷ ξενίζει νέστωρ, καὶ δι᾽ ἡγήσεως αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς ἕλλησι, καὶ τὸμ ἐκ τροίας ἀπόπλουμ· συθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας ἀθηνᾶμ ἀποιόυσαμ, θυσίαμ αὐτῇ ἐποιεῖτελεῖ· λαβὼμ δὲ ὁ τηλέμαχος ἅρμα σὺμ τῷ υἱεῖ πάτρωμ μέστορος ἡγεῖται, ὡς ἀπαίρῃ ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ διοκλεῖ ἐμ φηραῖς·

ΟΔΥCCΕΙΑC Γ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑC

Γάμμ᾽ὑπὸ μέσωρ δ᾽ἑκτο· σωῶρτο δ᾽ὃς ἠϊ· θεὰ δ᾽ἐπὶ η

ἠέλιος δ᾽ἀμόρουσε λῖπ᾽ὠμ
πρῖν καλλέα λίμνην
ὄραμον ἐς πολύχαλκον, ἵν᾽
ἀθανάτοισϊ φάανη,
καὶ θνητοῖσϊ βροτοῖσϊν, ἐπὶ
ζείδωρον ἄρουραν·
οἱ δ᾽ἐπὶ πύλον ηλῆος εὐκτίμε
νον πτολίεθρον
ἵξον· τοὶ δ᾽ἐπὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἐρ-
ατῆς ἵδρὰ ῥέζον,
ταύρους τεμένεα κατὰ μοῖρα· ἐννοσίχθονϊ κυανοχαίτη·
ἐννέα δ᾽ἕδραι ἔσαν· πεντηκόσϊοι δ᾽ἐν ἑκάστη
ἕατο· καὶ προύχοντο ἑκάστοθϊ ἐννέα ταύρους·
ἐμπὸ δὲ σπλάγχν᾽ἐπάσαντο· θεῷ δ᾽ἐπὶ μηρία κᾶϊον·
οἱ δ᾽ἰθὺς κατάγοντο, ἵν᾽ἵκτο νηὸς ἐΐσης
σφῶϊν ἀφράκτες· τὼ δ᾽ὥρμϊσαν, ἐκ δ᾽ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ᾽ἄρα τηλέμαχος νηὸς βαῖν᾽· ἦρχε δ᾽ἀθηνη·
τὸν πρότερη προσέφη θεὰ γλαυκῶπϊς ἀθηνη·
Τηλέμαχ᾽οὐ μέμνε χρὴ σ᾽αἰδοῦς ὄδ᾽ἔβαιον·
τόφρα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρὸς ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν·
ἀλλ᾽ἄγε μῶν ἰθὺς κιὲ μέσορος ἱππο δάμοιο
φάσομεν, ἠντῖνα μῆτϊν ἐμὶ φρεσὶ κέκαθε·
λίσεσθαι δ᾽ἐμῖν αὐτὸν ὅπως ἐμὲ μυρτέα φάτη·
φάδος δ᾽οὐκ ἐρέφ· μάλα γὰρ πεπυμένος ἐσσὶ·
Τὼ δ᾽ὣ τηλέμαχος πεπυμένος αὐτίον ηὔδα·
μέντορ· πῶς τ᾽ἄρ᾽ἴω, πῶς τ᾽ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν·
ἦδη μύθοισϊ πεπάρημαι πυκϊνοῖσϊν·
αἰδὼς δ᾽ὣ μέσον ἄμβρα γδαίτερον ἐξερέεσθαι·
Τὸν δ᾽ὣ τε προσέφη θεὰ γλαυκῶπϊς ἀθηνη·
τηλέμαχ᾽ἦδη μὲν αὐτὸς ἐμὶ φρεσὶ σῇσϊ νοήσῃς·
ἦδη δ᾽ἐκ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἴω
ὄσσε θεῶν ἀέκητϊ γεγέσθαι τέκος ἐσθλόν·
ϛ᾽ἄρα φωνήσασ᾽ἡγήσατο παλλὰς ἀθηνη·
Καρπαλίμως δ᾽ἕσπετο μετ᾽ἰχνϊα βαῖνε θεοῖο·
ἵξον δ᾽ἐς πυλίων ἀνδρῶν ἀγυρίν τε καὶ ἕδρας·

ὣς ἦ ῥα μέσῳ ἵστασαν ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτα θέμεν τετυκόμενοι κρέα τ' ὤπτων. ἄλλα τ' ἔσαν
οἳ δ' ὡς οὖν ξέμους ἷδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες.
χρσίμ τ' ἠπατάζοντο, καὶ ἐδριάασθαι ἄγωγον
πρῶτος μεσορίδης πδσίφρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρω ἔλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσε παρὰ δαπτί
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ φαμάθοις ἁλίηισι·
πάρτε καστγνήτω φρασυμήδει, καὶ πατέρι ᾧ
δῶκε δ' ἄρα πλάστιγγι μοίρας ἐν δ' οἶνον ἔχευε
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ. δεδϊσκόμενος δὲ πρόσηυδα
πάλλάδ' ἀθηναίην κούρην διὸς αἰγιόχοιο
εὐχετόωντ' ὦ ξεῖνε, πόσις δ' ἀνακτϊ·
τοὔνεκά τοι δαίτης ἰῶτήσατε δ' ὄφρα μολόντες
αὖτ' ἐπὶ νῆα πέσητε καὶ εὐξεαι ἣ θέμις ἐστί·
δῖος καὶ τοῦτω ἔπτατα δέπας μελιηδέος οἴνου
πάσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν κατέουσ' ἄνθρωποι
δεῖά μετρόδος ἐστίν· ὅμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ
τοὐνεκά τοι πρότερος δώσω χρύσεον ἄλεσον·
ὣς ἔφατ' ἐν χρσὶ τίθεὶ δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ', ἀθηναίη πεπνυμένε, καὶ δὴ ἔπειτα
οὕνεκά οἱ πρότερη δῶκε χρύσεον ἄλεσον·
αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ πάσι δ' ἀνακτϊ·
κλῦθι πάσι δάρ γαιήοχε· μὴ δέ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι, τελάτησαι τά δ' ἔργα·
μέσορϊ μὲν πρώτϊσα καὶ ἡάσϊ κῦδος ὄπασσε·
αὐτὰρ ἐπὶ τάνύσισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασι πυλίοισιν ἀγαπλήτης ἑκατόμβης,
δῶρ' ἐπὶ τϊ τελέσαντι καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι·
ὄφρα κε δ' ἐρϊκόμεσθα θοῇσιν μελαίνῃ·
ὣς ἄρ' ἔφατ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελάτα·
δῶκε δὲ τηλεμάχω καλὸν δέπας ἀμφϊκύπελλον
ὡς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσῆος φίλος υἱός·
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέα τ' ἔρτυσαν καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
ὥρη δὴ καλλιόπῃσιν μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους· οἵτινές ἐσσϊ, ἐπεὶ πάρ πλησαν ἐδωδῆς·

ὦ ξάνθοι τίνες ἐστὲ · πόθεν πλήθ' ὑγρὰ κέλευθα,
ἢ τί κατὰ πρῆξιν, ἢ μαντιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε λιτήρες ὑπὲρ ἄλα τοῖ' ἀλόωνται,
ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουσες.
Τὸν δ' αὖ πηλέμαχος προσεπεύξατο ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας · αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀθήνη
θῆκ' ἵνα μιν πρὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
ὦ γέρον ηλιάδαο μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
πῆ δὴ νῶϊν ἔβητον ἐπιπλόον ἠδὲ κέλευθον ·
ἠέ τι δημόσιον ἦε καὶ οἰκηίων ἐτάλασθε ·
μηδέ με νηλιτόωντα κιὼν ἐπιδινήσητον ·
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἔχεται ἀκαχμένα πήματα οἴκῳ,
μή τοι ἔπειτ' ἀλάλησθον ἐμὸν κῆρ ἀμφιδύουσαι,
ἢ ξείνω τινὶ πατρὶ ἐμῷ ἐπιτάρβατε θυμῷ,
ὅς τε μάλιστα βροτῶν ἐμοὶ ἀντιάζει ·
τὸν δ' ἐγὼ ἀντίον ηὔδων · ἐρέω τοι πάντ' ἀλεγεινά.
ἦ μάλα κέν τοι ἔπειτα νόος καὶ θυμὸς ὀνήσαι,
εἰ μὲν δὴ σὺ κασιγνήτου ἐσσὶ μάλιστα
ἀνέρος, ὃν φάσ' ἔμμεναι ἐν μεγάροισι τοκῆα,
τοῦ δὲ καὶ ἐξ ἐπέων ἐπιείσεαι ἠδὲ νοήσεις.
ἀλλ' ἐμοὶ ἐν μεγάροισι μνηστῆρες μνηστεύουσι
μητέρα ἐμὴν ἀεκαζομένην, οἳ ἐμὸν οἶκον ἀνάσσουσιν,
ἀρνῶν καὶ μήλων καὶ οἰνοβαρείων ἑλικτῶν
ἐμπλήσαντες ἑὸν κῆρ ἐμὸν ἀφραδέως ἀπολέσσαι.
τὸν δ' ἄρ' ἔπειτ' ἀνιάζουσα προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη
ὦ φίλ' ἐπεὶ δὴ μ' ἐμνήσαο οἷός τε ἐὼν περ ἐόντων
δήμῳ ἀρήτλημεν μέγος ἀσχετοι οὔτε ἄχαιῶν,
ἠμὲν ὅσα ξὺν μηνσὶν ἐϋπλοκάμοιο ἑλένης
πλαζόμενοι κατὰ λημ' ὅπη ἄρξειεν ἀχιλλεύς,
ἠδ' ὅσα καὶ πρὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ' εἰνάετες δὲ καὶ ἐπτέτα κατέκταθεν ὄφρα ἄριστοι ·
ἔνθα μὲν αἴας κέκμηκε ἀρήιος · ἔνθα δ' ἀχιλλεύς ·
ἔνθα δὲ πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος ·

ὤμβα δ' ἐμὸς φίλος ἦος ἄμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων
ἀντίλοχος, σφὶ μὲν θάμβ' ταχὺς ἦδὲ μαχητής·
ὥματε πολλὲ σὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίσκεν ἐκ θεὰ
πάντας ἐμυθήσατο καταὶ θυμὸν ἀνθρώπων·
ὃς δ' ἢ πεντάκις ἐστε καὶ ἑξάκις παραμίμνων,
ἐξρέοις ὅσα κἠνὶ πάθομ κακὰ δῖοι ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνίηθε, σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο·
ἁγάκες γὰρ σφῖν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισϊ δόλοισϊ· μόγις δ' ἐτέλεσε χρονίων·
ἐν θ' ὅτις ποτε μήτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιν
ἤθελεν· ἐπὴ μάλα πολλὸν ἐγὶ κα δῖος ὀδυσεὺς
παντοίοισϊ δόλοισϊ πατρὸς θεοῦ, ἢ κε θέομεν
κῆμον ἐκγονόεσσϊ· σέβασμ' ἔχει ἀθανάτοισι.
ἦτοι γὰρ μύθοισι ἐοικότες, ὃν δὲ κε φαίης
ἄμβροτα μεήδεα, ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι
ἔμθ' ἦτοι εἶσος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος ὀδυσεύς·
ὅν δὲ τέ ποτ' ἐναρίζομεν ἐν δαὶ χερὶ βάλλομεν· ὅν τε μὴ βουλὴ
ἀμὴ ἔμα θυμὸν ἔχομτε μόω καὶ ἐπίφρονϊ βουλῇ
φραζόμεθ' ἀργείοισϊν, ὅπως ὅ χάρϊσα γένηται·
αὐτὰρ ἐπὴ πρϊάμοιο πόλϊν διέπερσα μεν αὐτῶ
βῆμεν δὲν μήεσσϊ· θεὸς δ' ἔσκεδασεν ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον·
ἀργείοις ἐπὴ ὅτϊ νοήμονες, ὃν δὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῶ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσσον
μϊῶϊος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπϊδος ὀβριμοπάτρης·
ἦτ' ἐρϊν ἀρήϊσϊ μετ' ἀμφοτέροισϊν ἔθηκεν·
τὼ δ' ἐκάλεσα μέγω ἀγορὴν ἐς πάντας ἀχαιούς
μάψ' ἀτὰρ ὃ κατὰ κόσμον ἐς ἠέλϊον καταδύντα·
οἱ δ' ἦλθον οἰνωβαρέοντες ἧες ἀχαιῶν·
μῦθον μυθήσασθαι τοῦ εἵνεκα λαὸν ἀγήρα·
ἔμθ' ἦτοι μενέλαος ἀμώγη πάντας ἀχαιούς
νόσφι μϊν μνήσασθαι ἐπώρϊα νῶτα θαλάσσης·
ὃ δ' ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ δὴ
λαὸν ἐρυκακέειν· ῥέζεν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας·
ὡς τὸν ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο
μήνϊος· ὃ δὲ τὸ μὲν ἦδη ὀὐ τελέσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γὰρ τὰ θεῶν βέτο πάρος αἶσαν ἐόντων·
ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσϊν ἀμείβομένω ἐπέεσσϊν
ἕζεσαν· οἱ δ' ἀγόρευσαν εὐκνήμϊδες ἀχαιοί

ἠχῆθε πεσόντι· δίχα δ' ἐσφίσσιν ἴαχε μένε βουλή·
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ ζεὺς ἤρτυνε πῆμα κακοῖο
ἠῶθεν δ' ὄφρ' ἤμὲν μέας εἴλκομεν ἀσπὶς ἄλα δῖαν·
κτήματα τ' ἐν νηῒ θέμεθα, βάθυζώνους τε γυναῖκας·
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ' ἀρφὶ δὲ ἁλὶ μέμονεν ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἶψα δ' ἔπλεον·
ἐσόρεσεν δ' ἐθέος μεγάκητέα πόντον·
ἐς τέμενος δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν
οἶκα δὲ ἑήμενοι· ζεὺς δ' ὄτρυνε μήδεα λυγρά·
σχέτλιος· ὅς ῥ' ἐρίηρα πόρεν κακὰ ἔντυε δ' ἄντρον αὐτῆς
οἱ μὲν ἀποπρέψαντες ἔβαν μέας ἀμφιέλισσας,
ἀμφὶ δυσπαρ ἄναντα διΐφρονα ποικιλόμιτρην,
αὐτῆς, ἐπὶ ἀρφὶ δὲ ἁλὶ μέμονεν ἴρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσσιν αἶμοι ἕσπετο
φάος· ἐπὶ γίγνωσκον ὃ δ' ἦ κακὰ μήδετο δαίμων·
φᾶγε δ' ἐτυδείδης ἵππος ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑτάρους·
ὄφρ' ἐδέδμην μεγάθυμος ἴκε ξανθὸς μενέλαος·
ἐν λέσβῳ δ' ἔσχε δολίχοπρῳρον ὁρμαίνοντας,
ἦ καθύπερθε χίοιο μεσόμεθα παπαλόεσσης
μέσου ἐπὶ πυρίης, αὐτῶν ἐπὶ ἀρίστερ ἔχοντες·
ἦ ὑπέρθε χίοιο παρ' ἠγεμόεντα μίμαντα·
ἤτεόμεν δ' ἐθέων φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅ γ' ἡμῖν
δᾶξε, καὶ ἠώγει πέλαγος μέσον ἐς εὐβοίαν
τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκφύγοιμεν κακότητα·
ὦρτο δ' ἐπὶ λίγυς οὖρος ἀήμεναι· αἶψα δ' ἔπλεον
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δ' ἔγραον
ἐμμὺχίαι κατάγοντο· τοσσάδε δ' αὖτε πάροιθεν
πολλὸν ἐπὶ μοῖρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μερμηρίζοντες·
τέτρατον ἦμαρ ἔην ὅτε μιν ἀργεῖ φῆκας ἔασαν
τυδείδεω ἑτάροι διομήδεος ἱππιοδάμοιο
ἔσασαν· αὐτὰρ ἔγωγε πύλον δ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὖρος· ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀήμεν·
ὡς ἦλθον φίλε τέκνον ἀτασθάλῃς, οὐδέ τι οἶδα
κεύθων οὔτε τεσσάων ἀχαιῶν οὔτε ἀπόλοντο·
ὅσσα δ' ἐν μεγάροισι καθήμενος ἠμέτεροισι
πύθοιο, ἧς θέμις ἐστὶ δ' ἀκουέμεν οὐδέ σε κόσμω·
δώδεκα μὲν μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,

οὓς ἀγαχίλλιος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός.
ὃν δὲ φίλοκτήτῃ τοιαύτοιον ἀγλαὸν υἱὸν
πάμπας ἀϊδόμενος ἧς κρήτῃ ἧσκα γε ταίρους.
οἱ φύγομ ἐκ πολέμου, πόντος δ' ἐοῖ ὄτι ἰῷ ἀτμύρα.
ἀτρῴδῃ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε μόσφιν ἐόντες.
ὡς τηλε. ὡς τ' αἰγιαθος ἐμησατο λυγρὸμ ὄλεθρομ.
ἠὴ οἵ ἠτοι κῆρας μὲν ἐτίσατο πικρῶς ἀπέτισεμ.
ὡς ἀγαθόμ, καὶ παῖδα καταφθίμενοιο λίποθαι
ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κῆρας ἐτίσατο πατροφονῆα
αἰγιαθομ δολόμητιμ, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸμ ἔκτα.
Καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόμτε μέγαμτε
ἀλκίμος ἔμεν. ἴμα τίσσε καὶ ὀπίγονόμ περ ἐόντα.
Τὸμ δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀμτίον ηὔδα.
ὦ μέσορ μηλιάδη μέγα κῦδος ἀχαιῶν.
Καὶ λίην κῆρος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ ἀχαιοὶ
οἴσουσι κλέος ἐσθλὸν, καὶ ἐσομένοισιμ ἀοιδῇ.
αἲ γάρ ἐμοὶ τοσσόνδε θεοὶ δύναμιμ παραθεῖεμ
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς.
οἵ τέμοι ὑπερίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἠὲ οὐμοὶ τοιοῦτομ ἐπέκλωσαμ θεοὶ ὄλβομ
πατρὶ τεμῷ καὶ ἐμοί· μῶν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸμ δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ
φίλ' ἔπει δὴ ταῦτα μ' ἀγέμνησας καὶ ἔφητες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐμ μεγάροις ἀέκητι σέθεμ κακὰ μηχανάασθαι.
ἤτοι μέν τοι ἔγωγε τυτοδάμνασαι. ὦ σέγε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀγαθὸμ δήμομ ἐπιστάμενοι θεοῦ ὀμφῇ.
τίς δ' οἶδ' εἰ δ' ἔτι τέσφι βίας ἀποτίσεται ἐλθώμ.
ἠὲ ὅγε μοῦνος ἐὼμ. ἠὲ καὶ σύμπαγχες ἀχαιοί.
ἤγαρ ὅ γ' εἴθελοι φίλεμ γλαυκῶπις ἀθήμη
ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περὶ κήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐμὶ Τρώων. ὅθι πάσχομεμ ἄλγεα χαλεπά,
οὔ γάρ πω ἴδομ ὧδε θεοὺς ἀμαφαμδὰ φίλεμτας
ὡς κήμῳ ἀμαφαμδὰ παρίστατο παλλὰς ἀθήμη.
εἰ δ' οὕτω γ' εἴθελοι φίλεμ κῆδοιτό τε θυμῷ.
τῷ κέμτις κήμωμ γε καὶ ἐκ λελάθοιτο γάμοιο.
Τὸμ δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀμτίομ ηὔδα.
ὦ γέρομ. ὄφρα τοῦτο ἔτος τελέεσθαι οἴω.
λίην γὰρ μέγα φῶτες. ἀγήμ' ἔχει. οὐδ' ἄμ' ἐμοί γε

ἐλτομένω τὰ γένοι τοῦ Διὸς θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν.
Τὸν Δ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τλήμαχε· ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
ῥεῖα θεός κε θέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι·
βουλοίμην δ' ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
οἶκαδ' ἐτελθέμεναι, καὶ μοίμου ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἕλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέσιος, ὡς ἀγαμέμνων
ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοῖσιν
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δώσαντα ἀλαλκέμεν, ὅττ' ὀτέχειν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τὸν Δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ·
κέφαλος δ' οὐκ ἔτι μοῖρα ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
φράσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν·
μοῦνον δ' ἐθέλω ἔπος ὄσσομαι καὶ ἔρεσθαι
μέσσον· ἐτὼ περίοιδε δίκας καὶ ἐφράζεσθον
τρὶς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀναίξασθαι γένεϊ ἀνδρῶν·
ὡς τε μοι ἀθανάτοισιν ἰὼν δόμεναι ἀράσασθαι
ὦ μέσσον μηλιὰ δή· σὺ δ' ἄλιθες ἔρυσσε·
τῶς ἔθανε κρατερὸς Δρυοπεύς ἀναμέμνων·
τοῦ μενέλαος ἔην· τίνα δ' αὖτ' ὦ μῆσατο λέθρον
αἰγίοθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω·
ἦ οὐκ ἄργειος ἦεν ἀχαϊκοῦ, ἀλλὰ πόθι ᾗ
πολέϊ ἔτι ἔπ' ἀνθρώπους· ὃ δὲ θαρσήσας κατέπεφνεν.
Τὸν δὴ μήδετ' ἔπειτα γρηΰς ἱπποτάμεσσα·
τοίγαρ ἐγώ τοι τέκμορ ἀληθέα πάντα γοάσω·
ἦτοι μὲν τόδε ἔκαστος ὀίεται ὥσκεν ἐτύχθη·
ἦλθε γὰρ αἰγίοθον ἐπὶ μεγάροισιν ἔτι μὲν
ἀτρέδης ροίνθεν ἰὼν ξανθὸς μενέλαος·
τῶ κέ οἱ οὐδὲ θαμὰ τι χυτὼ ἐπὶ γαῖαν ἔχαζεν·
ἀλλ' ἄρα τόν γε κῶες ἔτ' ὠμοὶ κατέδαπτον
κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄργεος· οὐδ' ἔτι μίν
κλαῖσεν ἀχαϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον·
ἡμῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἤμεθ'· ὁ δ' εὐκήλοις μυχῷ ἄργεος ἱπποβότοιο
πολλὰ γαμεμφόμενος ἀλόχου θέλγεσκ' ἐπέεσσιν·
ἦ δ' ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀφ' ἑαυτῆς
δῖα κλυταιμήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

τὰρ γὰρ ἦεν καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ τόλλε τέτελλεν
ἀτρϕδὴς, ϝοίνῳδε κἰὼν ἔϕρυαθαι ἀχοιτῖν·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μῖν μοῖρα θεῶν ἐτέδησε δαμῆναι
δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιτεν οἰωνοῖσῖν ἕλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι
τῶν δ᾽ ἐβέλων ἐβέλουσαν ἀνήγαγεν ὃν δ᾽ ἐδόμοιδε·
τολλαὶ δ᾽ ἐμπρὶ ἕκηβεῶν ἱροῖς ἐστὶ βωμοῖς·
τολλὰ δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀνῆφεν· ὑφάσματά τε χρυσόμίτε
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ὅτοτε ἐλτῶ θυμῶ·
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα τλέομεν ϝοίνθεν ἰόντες
ἀτρϕδὴς καὶ ἐγώ, φίλα ϕδόντες ἀλλήλοισῖν·
ἀλλ᾽ ὅτε σοώϊον ἱρὸν ἀφικόμεθ᾽ ἄκρον ἀθηνῶν
ἔνθα κυβρήτω μεμελάου φοῖβος ἀτόλλων
οἷς ἀγαμοῖσι βέλεσῖν ἑτοιχόμενος κατέτεφνε
τὸν δ᾽ ἁλίων ἀτὰ χρσὶ θεούσης μνὸς ἔχοντα
φρόμτῖν ὀμητορίδην, ὃς ἐκαμυτο φῦλ᾽ ἀνθρώτων
μνᾶ κυβρῆσαι· ὅτότε τερχοιεν ἄελλαι·
ὡς ὅμὲν ἔνθα κατέσχεθ᾽ ἑτοιμόμενος τρὸ Δοῖο
ὄφρ᾽ ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐτῖκτέρεα κτρίσειεν·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ κῆμος ἰὼν ἐπὶ οἶμον ἵκανε
ἐν μνυσὶ γλαφυρῆσῖ μαλϕάων ὄρος αὐτῦ
ἵξε θεῶν· τότε δὴ φυγρὸν ὁδὸν δρύοντα Ζεὺς
ἐφράσατο· λῖγέων δ᾽ ἀνέμων ἐτὰ ἄντμενα χάε
κύματά τε ϝροφόεντα τελώρια ἴσα ὀρεσῖν·
ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν χρητὴ ἐτέλασσεν
ἣ χὶ κύδωνες ἔναιον ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἔστι δέτις λῖὼν ἀτϕάτης ἁλὰ τέτρη
ἐσχατῖὴ γόρτωνος· ἐν ἦϝροϕδὲ τόμτω·
ἔνθα μόνος μέγα κῦμα τοτὶ σκαιὸν ῥῖον ὠθῇ·
ἐσϕαιρόν· μῖκρὸς δὲ λίβος μέγα κῦμα τοέργῃ
ἀμμὲν ἄρ᾽ ἔνθ᾽ ἔβημεν, τοῦ δὴ δ᾽ ἤλυξαμ ὀλέθρον
ἄμβρες· ἀτὰρ μῆάσθε τοτὶ τῖλάδεσῖν ἔασμ
κύματ᾽· ἀτὰρ τὰς τέμτε μέας κυανοτρωρῆους
ἀγύτῳ ἐτέλασσε φέρων ἀνεμόσθε καὶ ὕδωρ·
ὡς ὅμὲν ἔνθα τολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγῆρων
ἤλᾶτο ξὺν μνυσὶν ἐτ᾽ ἀλλοθρόους ἀνθρώτους·
τόφρα δὲ ταὐτ᾽ αὐγὶαθος ἐμήσατο οἰκοθὶ λυγρὰ·
κτῆμας ἀτρῆδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑτ᾽ αὐτῷ·
ἑπτάεσσι δ᾽ ἔναυε τολυχρύσοιο μυκήνης

τῶ δ' ἐϊ ὀγδοάτω κακὸν ἦλυθε Δῖος ὀρέστης
ἀφ' ἁπάβηνάων καταδ' ἔκταγε πατρὸφονῆα
αἰγίοθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
ἦτοι ὃ τὸν κτάμας, δ' ἀμύτατον ἀργείοισιν
μητρόστε συγερῆς, καὶ ἀμαλκίδος αἰγιόθοιο.
αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ μέες ἄχθος ἄφραν.
Κὰι σὺ φίλος· μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο.
κτήματά τε προλίπων, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι·
οὕτω ὑπερφιάλους, μήτοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δασάμενοι· σὺ δὲ τηὔσίην ὀλέσῃς.
ἀλλ' ἐς μὲν μενέλαον, ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κῆρος γάρ μέον ἐννέπεμεν ἀλήλουθεν
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν ἂν κ' ἔλθοι τόγε θυμῶ
ἐλθέμεν ὄρτίνα πρῶτον ἀπόσφιλωσίν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον ὅθεν τέ περ ἂν δοιωοὶ
αὐτόετες οἰχνῶσιν, ἐπὶ μέγατε δεμόμτε.
ἀλλ' ἰθὶ νῦν σὺ νηῒ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
ἢ δὲ θέλῃς πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι·
πάρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵτοι τομώτατες ἔσονται.
ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς μενέλαος·
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα μνηστῆς ἐείπῃ.
φάσθος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
γέρον ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε τάμνετε μῆλα, κεράασθε δ' οἶνον,
ὄφρα ποσὶ δαίνυσθε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι·
ἄφσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα, τοῖο γὰρ ὥρη.
ἦ μὴν γὰρ φάος οἰχεῖ ὑπὸ ζόφον, δ' δὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασέμεν, ἀλλὰ μέεσθαι
ἦρα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον ὠδήσαντες·
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχαον·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δ' ἐπάεσαν·
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀϊσάμενοι δ' ἐπέλεσθον·
αὐτὰρ ἐπεὶ φάσθησαν ἔπειθ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
δὴ τότ' ἀθηναίη καὶ τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἴεσθην κοίλην ἐπὶ νῆα μέεσθαι.

μέσῳ δ' ἄρ' ἐκ κατέρυκε καθαπτόμενος ἑτέοιο·
Ζεὺς τόν γ' ἀλεξήσαι τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
ὡς οὐ μάλ' παρέμελλον ἐπὶ μνηστῆρσι γενέσθαι·
ὡς τέτατ' ἠπείρου παρὰ πάμπαν ἀγάμενος ἠδὲ θαλάσσης·
ὡς ὅτε χλαῖναν καὶ ῥήγεα πολλὰ μετοίκῳ,
ὅς τ' ἀπὸ τῶν μάλα κῶας, ὅτε ξάνθοισιν ἐπ' ἄστρασι βάλλῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά·
ἔνθην δὴ τοῦ ἀνδρὸς ὁ ἀνατὸς φίλος ἦλθε
μνηστὴρ ἐν μεγάροισι λιτὼν ἐρίηρα ἕεσθαι
ἔμπεδα· τοῖσι δὲ πᾶσι μεταπρέπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τὸν δ' αὖτε προσέφη πεφιδομένη πολυμήτις·
Τ ὦ δὴ ταῦτ' ἔφηθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
πηλέμαχον πάθεσθαι, ἐπὶ πολὺ κάλλιον οὕτω·
ἀλλ' οὔτοσε μὲν μὴ σοὶ ἅμ' ἕσθαι, ὄφρα κεν ἄδην
σοῖσιν ἐν μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ μηνὰ μέλαιναν
ἅμ', ἵνα θαρσύνω τ' ἐτάρους ἠδ' ἐπέεσσι προτείνω·
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γραΐτερος εὐχόμαι εἶναι·
οἱ δ' ἄνδρες φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕποντο
πάντες ὁμηλικίην μεγαθύμου πηλεμάχοιο·
ἐνθάκε λεξάμενος κοίλην παρὰ νῆι μελαίνῃ·
μετὰ δ' ἠῶθεν μετὰ καυκασίους μεγαθύμους
ἅμ' ἕῳ χρύσεον ὀφέλλεται ὅττι μέγιστον
ἄνδ' ὀλίγον· σὺ δ' ἔπειτα τέον ἴκεο δῶμα
σεμνὸν σὸν δίφρω τε καὶ ἡγεῖ, δῖος δ' ἕο ἵπτους·
οἵτοι ἐλαφρότατοι θέειν, καὶ κάρτος ἄριστοι·
Ὣ ς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
φῆμιν θ' ἅμ' ἔμεινε· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας·
θαύμαζεν δ' ὅ γ' ἄρ' ἔπειτα διάνδιχα θυμὸν ἔχοντες·
πηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα ἕκαστος ἐφαπτέσθαι μύθοισιν·
Ὣ φίλος ὄφρα μὲν ἔολπα κακὸν καὶ ἀμήχανον ἔσεσθαι,
ἦ ὅ γε μέν σε μάλιστα μετὰ φρεσὶ μήδεται ἔργα·
ἦ μὲν γάρ τις ὅ γ' ἄνδρας ὀλύμπια δώματ' ἔχόντων·
ἀλλὰ δίους τυγάτηρ ἀγελήγεθε γέρα·
ἤτοι καὶ πατέρ' ἔσθλὸν ἐμὰ ἀρτίσιν ἔτιμα·
ἀλλὰ ἄγε σπεῦσον ἴθι, δίδωθι δ' ἐμοὶ κλέος ἐσθλόν
αὖτῳ καὶ ταί δέ τοι καὶ ἀμοιβὴ παρακοίτι·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἠγὶν οὔρυμον ἄστου
ἀδμήτην ἥν πώ τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·

τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσόθρονος ἣρη τῦδ ἰκάνω
ὣς ἔφατ ὀλ χόμενος τοῦ δ ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη
τοῖσιν δ ἠγεμόνευε γρηϋς ἱππότα νέστωρ
ἡάσι καὶ λαμπροῖσιν ἐὰ πρὸς δώματα καλά
ἠμὲν ὅτε δώματ ἵκοντο ἀγαυκλυτὰ τοῖο ἄνακτος
ἐξῆς ἕζοντο καταυλίσμους τε θρόμους τε
τοῖς δ ὄτρερος ἐλθοῦσιν ἀμὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυτότοιο τὸν ἐν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ
οἶξε ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε
τοῦ ὄγερος κρητῆρα κράατο πολλὰ δ ἀθήνη
εὐχετ ἀποσπένδων κούρη διὸς αἰγιόχοιο
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσαν τε πιόν θ ὅσον ἤθελε θυμός
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος
τὸν δ αὖτοῦ κοίμησε γρηϋς ἱππότα νέστωρ
τηλέμαχον φίλον υἱὸν ὁ δυσηνὸς θέσκελος
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ αἰθούσῃ ἐρίδουπῳ
πὰρ δ ἄρ ἔμμελίην πεφυσίγρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν
ὅς οἱ ἔτ ἤιθεος πάις ὣ ἐν μεγάροισιν
αὐτὸς δ αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
τῷ δ ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνὴν
ἦμος δ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
ὦρτο τὰρ ἐξ ἀκμῆφιν γρηϋς ἱππότα νέστωρ
ἐκ δ ἔλθὼν κατὰρ ἕζετ ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
οἳ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λάκοι ἀποσιλβοντες ἁλάδφατοι οἷς ἔπι μὲν πρὶν
μηλεὺς ἵζεσκεν θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος
ἠμὲν ὅμ ἠδη κρὶ δαμὲν αἶσα δὲ βεβήκει
μέστωρ ὣ τότ ἔφιζε γρηϋς ὄρος ἀχαιῶν
σκῆπτρον ἔχων ἐν δὲ υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες ἐχέφρων τε στρατιός τε
πρόσθε τὰρ ἡγητός τε καὶ ἀντίθεος θρασυμήδης
τοῖσι δ ἔπειθ ἕκτος πεφυσίγρατος ἦλυθε ἄρης
πὰρ δ ἄρα τηλέμαχον θεοείκελον ἕσαν ἄγοντες
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γρηϋς ἱππότα νέστωρ
Κάρτα λίην μοι τέκνα φίλα κρήηνα τέλδωρ
ὄφρ ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ ἀθήνην
ἦμοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν
ἀλλ ἄγε δὴ μετὰ δίον δ ἔπι βοῦν ἴτω ὅφρα τάχιστα
ἔλθοιμεν ἐλάσσει δὲ βοῶν ἕπι βουκόλος ἀνὴρ

ὣς δ' ὅτε τηλεμάχου μεγαθύμου μῆλα μέλαιναν
πάμπαισ' ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω· λίπτω δὲ δύ' οἴους·
ὣς δ' αὖ χρυσοχόον λαέρκεα δῶρο κελεύθω
ἐλθέμεν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν πρὶν χάνη·
οἱ δ' ἄμοι μέγετ' ἄωτον ἀολλέες, ἵππατε δ' ἵππω
δμωῇσιν καλὰ δώματ' ἀγαλκλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἔνθρασ τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἶσέμεν ὕδωρ.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
ἐκ πεδίου· ἦλθον δὲ βοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης
τηλεμάχου ἑτάροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια πάντα τέχνης
ἄκμονά τε σφῦράν τε τέν τοίην τε πυράγρην·
οἷσίν τε χρυσὸν ἥργαζ(ε)το· ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρὴν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἵππους ἠλάσατο
χρυσὸν ἔδων· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν πρὶν ἔχεν
ἀσκήσας ἰῇ ἄγαλμα θεᾶ κεχάροιτο δ' ἰδοῦσα·
βοῦν δ' ἄγετ' ἀγέτην χραΐσμῃ πρατῖος καὶ δῖος ἐχέφρων·
χέρνιβα δ' ἐσφ' ἄρητος ἐν ἀμφιμόεντι λέβητι
ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρη δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν καλάθῳ· τέλεκκε δὲ μεγεπτόλεμος θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο βοῦν ἐπιόπτην·
πρόσθε δ' ἄμοιον ἧκε· γέρων δ' ἵππους ἠλάσατο
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὐχετάων ἀπάρχετο κεφαλῆς θρίξας ἐν πυρὶ βάλλων·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα μέσορος ὑὸς ὑπέρθυμος θρασυμήδης
ἤλασεν ἀρχιγάας· τέλεκκε δ' ἀπέκοψε τένοντας
ἀκέας· λύσεν δὲ βοὸς μένος· αἶψα δ' ὁλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
μέσορος Εὐρυδίκη πρεσβυγενὴς κλυμένοιο θυγάτηρ·
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀγέλοντες ἀπὸ χθονὸς Εὐρυδάμης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν τε δασίστατος ὄρχαμος ἀνδρῶν·
τῆς δ' ἔπεφ' ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη· λίπτε δ' ὀστέα θυμός·
αὐτὰρ ἔπειτα μὲν δίεκαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνων
πάντα κατὰ μοῖραν κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· πάρ οἱ δ' ἔστασαν ἠΐθεοι πεμπώβολα χερσίν·
αὐτὰρ ἐπεὶ σπλάγχνων ἐπάσαντο,

μίστυλλον τ᾽ ἄρα τ᾽ ὀπτὰ κὰι ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔσταρον.
ὤπτων δ᾽ ἀκροτόρους ὀβελοὺς ἐν χρσὶν ἔχοντες.
τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ πολυκάστη
ὑγρὸν ὕδωρ λοετρόθεν θυγάτηρ μιλητιάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, κὰι ἔχρισε λίπ᾽ ἐλαίῳ
ἀμφὶ δέμνιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χίτωνα
ἐκ ῥα σαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος,
πὰρ δ᾽ ἄρα μήστορι ἵζε ποιμένι λαῶν.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ ὤπησαν κρέ᾽ ὑπέρτερα κὰι ἐρύσαντο
δαίνυθ᾽ ἑζόμενοι, ἐπεὶ δ᾽ ἄμερες ἐθλοὶ ὄροντο
οἶνον ἐποινοχοεῦντες ἐπὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὰι ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα μήστωρ.
πᾶιδες ἐμοὶ· ἄγετε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξασθ᾽ ὑφάρματ᾽ ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
καρπαλίμως δ᾽ ἔζευξαν ὑφάρμασιν ὠκέας ἵππους
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔχευεν,
ὅσσατε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ᾽ ἄρα Τηλέμαχος τρῖχα καλλέα βήσατο δίφρου.
πὰρ δ᾽ ἄρα μηστορίδης θρασύς ἄρτεος ὄρχαμος ἁρμῷ
ἐς δίφρον τ᾽ ἄρα βέβαμε, καὶ ἡνία λάζετο χροϊ.
μάστιξεν δ᾽ ἐλάασ᾽, τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον· λίπετην δὲ πύλον αὐτὴν πολίεθρον.
οἱ δὲ τρηχείης σφὸν ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόων τότε πᾶσαι ἀγυιαὶ.
ἐς φρηνὰς δ᾽ ἵκοντο διοκλῆος πρότι δῶμα
υἱὸς ὀρτιλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ᾽ ἄεσαν· ὁ δὲ πὰρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
ἵππους τε ζεύγνυτ᾽ ἀγαθ᾽ ἅρματα ποικίλ᾽ ἔβαινον.
μάστιξε δ᾽ ἐλάασ᾽, τὼ δ᾽ οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
ἵξον δ᾽ ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ᾽ ἔπειτα
ἦμον ὅδ᾽ ὄφρα τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ᾽ ἠέλιος σκιόων τότε πᾶσαι ἀγυιαὶ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἀρὰ μενελάῳ ξενίαν θεὸς οἱ ἐπέρα τῶ τηλέμαχος
ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν ἑλλήνων καὶ τῆς πρωτέως μαντείας δι' ἧς φησιν, τὸν ἀτλαντὸς θάνατον, καὶ ὡς ὁ ἀναξ παρὰ καλυψοῖ φησιν. βουλὴν δὲ γίνεσθαι τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν τηλέμαχον ἀνελεῖν. παραμυθεῖται δὲ ἡ ἀθηνᾶ δι' ὁμήρου τὴν πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν διὰ εἴδωλον ὁμοιωθεῖσα ἰφθίμῃ τῇ τῆς πηνελόπης ἀδελφῇ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Δέλτα μετ' ἀμφὶ πατρὸς πατρὰξ δὲ λοχώμενος ἦος

ἵκανεν κοίλην λακεδαίμονα
μαχητώων. ἡ
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων
μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' ἄρον δαιτὼτα γά-
μον πολλοῖσιν ἑταῖσιν
ἥος ἄρ' ἐθυγατρὸς ἀμύμονος
ὦ ἐνὶ οἴκω.
τὼ μὲν ἀχιλλῆος ῥηξήνορος
υἷϊ πέμπεν.
ἐν γὰρ οἱ ἤρτυνεν πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δώσεμεναι. τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλεσσαν.
τὼ ἄρ' ὄγ' ἐν ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε γέεσθαι
μυρμιδόνων πρὸς τὴν ἀστυπόλιν, οἷσιν ἄνασσεν.
υἷϊ δὲ συνάρτησεν ἀλέκτορος ἡγήτορι κούρῃ.
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς μεγαθύμης
ἐκ δούλης. ἐλέμην δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἐφαμέρου.
ἔσταδὴ τὸ πρῶτον ἐγήματο δαῖ δ' ἔρατεινὴν
ἑρμιόνην. ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς ἀφροδίτης.
ὡς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑψηρεφὲς μέγα δῶμα
γήτορες ἠδ' ἔσαν μενελάου κυδαλίμοιο

τρῶτόμενοι · μετὰ δὲ σφῖν ἐμέλπετο θῆος ἀοιδὸς
φορμίζων · δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνεον κατὰ μέσον ·
τὼ δ' ἀΐοντε προβύροισι δόμῳ ἀντώτε καὶ ἵππῳ,
τηλεμαχός θ' ἥρως καὶ μέδορος ἀγλαὸς ἥος
σῆσαν · ὃ δὲ τρομολὼν ἴδετο χρύσῳ ἐτεύχε
ἐτρηρὸς βράπτων μενελάου κυδαλίμοιο ·
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων δι' ὁμάτα στοιμένι λαῶν
ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος, ἔστεα περόεντα προσηύδα ·
ξάνθ' ἄμυδρε δύω · γενεὴν δ' ἐὺς μεγάλοιο εἰκτὸν
δὴ τοὶ δοσφῶιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους ·
ἠὲ δόμον στέμτομεν ἰκαμένην ὅσκε φιλήσῃ ·
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος ·
ὄ μέγ' μήτιος ἦα βοηθοὶ δὴ ἐτεωρὰ
τὸ πρίν · ἀτὰρ μῶν μέν τοι ὡς μήτια βάζεις ·
ἦ μὲν δὴ μῶϊ ξάνθια πολλὰ φαγόντε
δῆμον ἀνθρώπων δαΐφρονα νεῖκος ἔχοιμεν
ἐξοπίσω στρατόωμεν ὀϊζύος · δὴ γὰρ ἵππους
ξάνθω · ἐς δ' αὖτους προτέρω ἄγε θοιμήδεα ·
ὣς φάτ' · ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέκυτο · κέκλετο δ' ὀμήους
ὀτρηρούς θεράποντας, ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοὶ ἄνακτι ·
οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν, ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας ·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππείοις κάπῃσι ·
παρ δ' ἔβαλον ζειάς · ἅμα δ' ἐκρίλαινον ἔμιξαν ·
ἅρματα δ' ἐκλίναν πρὸς ἐΰσσια παμφαινόωντα ·
αὐτοὺς δ' ἤγαγον θεῖον δόμον · οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος ·
ὡς τε γὰρ ἠελίου ἀίγλη πέλεν ἠὲ σελήνης ·
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μενελάου κυδαλίμοιο ·
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν
ἐς ῥα σάμ' ἰμβρύνους βάντες ἐυξέσσας λούσαντο ·
τοὺς δ' ἐπεὶ ἆσαν λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἔλασ βάλον, ἠδὲ χίτωνας ·
ἐς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' ἀτρέϊδην μενέλαον
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι · παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν ·
σῖτον δ' ἀμφιθέτη παρέθηκε φέρουσα ·

ἵδατα πολλὰ ἐπιθύσα χαριζομένη παρεόντων.
δαίτὸς δ' ἐκρέων πίμπλαντο παρέβηκεν ἄφατος
παμποίων· παρὰ δ' ἔσφι τίθη χρύσεα κύπελλα·
τὼ καὶ δ' ἀκμήνοντος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
σίτου δ' ἄμμ' ἄπειρον καὶ χάρμης, αὐτὰρ ἔπειτα
δόρπου παυόμεσθα· ἀρηιφάτους δ' ὀίτινας ἔσην
ἀνδρῶν· οὐ γάρ σφῶϊν γένος ἀπόλωλε τοκήων·
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ Διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων· ἐπὶ δ' ὄκε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν·
Ὡς φάτο, καὶ σφίν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
ὀπτ' ἐν χρσὶν ἐλών, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
οἱ δ' ἐπὶ σφὰς ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱὸν
ἄγχι σχὼν κεφαλῇ, ἵνα μὴ πάροιθ' ὀἱ ἄλλοι
φράζεο νεστορίδη τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ
χαλκοῦ τε σφροτῆτι καὶ δώματα ἠχήεντα,
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος·
τοιοῦτόν που τοῖκε Διὶ Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλή·
ὄσσα τάδ' ἄπειρα πολλὰ σέβας μ' ἔχει ἐσορόωντα·
τοῦ δ' ἀγοράομενος ξανθὸς Μενέλαος·
Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνα φίλ' ἤτοι μὲν Διὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσεται ἠὲ καὶ οὐκί
κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πολλὲ πλανηθεὶς
ἦγαγόμην ἐνὶ νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον
Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπάλυθεν,
Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι·
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον ἐς ἐνιαυτόν·
ἔνθα μὲν ὅτε ἄναξ ἐστὶ δὰκὼς οὔτε ποιμὴν
τυρῷ καὶ κρέων οὐδ' ἐγλυκερὸν γάλακτος·
ἀλλὰ διὰ παρέχουσιν ἑπηετανὸν γάλα θηῆσθαι·
εἷος ἐγὼ πρὶν κῆρα πολὺν βίοτον συναείρων
ἦλθόμην, τῶς μοι ἀδελφεὸν θυμὸς ἔπεφνε
λάθρη ἀνωΐστῳ δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὡς ὄτι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω·
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν οἵτινες ὑμῖν

δσιν· ἐπὶ μάλα πολλὴ ἐπάβην καὶ ἀπώλεσα οἶκον
ᾧ μάλα μαιόμενα οὔτα κεχαδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά,
ὧν ὄφελον ῥῖτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
μάφν· οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἱ τότ' ὄλοντο
τροίην ἐν εὐρείῃ καὶ ἄργεος ἱπποβότοιο·
ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισιν
ἤοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι· ἤοτε δ' αὖτε
παύομαι· ἀφπηρὸς δ' ἐκόρεσε χρυσοῖο γόοιο·
τῷ, πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός· ὅστε μοι ὧδε μενοινήσαντι πέλεσκε
μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
ὅσσ' ὁ δυστήνους ἐμόγησε καὶ ἤραρε· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὖτῳ κήδεσθαι· ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κάμνου ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδ' ἔτι οἶδεν
ζώει ὅγε ἢ τέθνηκεν, ὁ δύρομαι μύθου αὐτόν
λαέρτης θ' ὃ γέρων καὶ ἐχέφρων πηνελόπεια,
τηλέμαχός θ', ὃν ἔλιπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ·
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἱμερον ὦρσε γόοιο·
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας
χλαῖναν πορφυρέην ἀμφοτέρῃσι χερσὶν ἀνασχών
ἀμφοτέρῃσι χροΐ· γόησε δὲ μενέλαος·
μυρμηρίξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἤέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσαντε μνήσασθαι,
ἢ πρῶτ' ἔξρεοιτο ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐξ ἐλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἦλυθεν, ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ ἐϊκυῖα·
τῇ δ' ἄρα δρῆσθη κλισίην εὐπυκτον ἔθηκεν·
ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρε μαλακοῖο ἐρίοιο·
φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
ἀλκάνδρη πολύβοιο δάμαρ· ὃς ἔναι ἐνὶ θήβῃς
αἰγυπτίῃς· ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται·
ὃς μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέους ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
χωρὶς δ' αὖ ἑλένη ἄλοχος πόρε καλλίμα δῶρα,
χρυσείην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑποκύκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἔπι χείλεα κεκράανται·
τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος φυλὼ παρέθηκε φέρουσα

μήματος ἀσχητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
ἴλαχε πάγχυ ἰοδγενὲς ἄνθος ἔχουσα
ἔρσῃ δὲ νύκλιόωσα· ὑπὸ δὲ βρύες ἔσχεν ἔερσαι·
αὐτίκα δ' ἡγεμόνευε, τόσην ἐρέφουσ' ἔκαστα.
Ἴδμεν δ' ἡμὲν μέλαε διοτρεφὲς οἵτινες οἵδε
ἀνδρῶν ἐλεγόωνται ἐκαμέμεν ἡμέτερον δῶ·
φάσομαι, ἠὲ νύμον ἐρέω, κέλεται δέ με θυμός·
ἄγγαρτον τινὰ φημὶ ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
ἄνδρ' ἢ γυναῖκα, σέβασμ' ἐφ' ἁσορόωσαν,
ὡς ὁ δόδυσσεὺς μεγαλήτορος ἠΰ ἔοικε
πτολεμάχῳ· τὸν ἔλφ τεμένεος γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
κάμφος ἀμήρ· ὅτε μοι κωὼν ἴδος εἵνεκα χαλκοῖ
ἦλθε θύρην ποτὶ δοίην, πόλεμον βρασσὼν ὀρμαίνοντες·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
οὕτω μὲν καὶ ἐγὼ νοέω γένα, ὡς σὺ ἔοικας·
κάμφον γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαί δέ τε χεῖρες
ὀφθαλμοῖσι βολαί, κεφαλὴ τ' ἐφύπερθε κάρηται·
καὶ μὲν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφὶ δόδυσσῆι
μυθέομαι ὅσα κάμφος ἐοῖσ' ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ, δυσχόλου ὑπὸ φρυσὶ δάκρυον ἧβε
χλαίνῃσι πορφυρέῃ ἀνὸ φθαλμοῖιν ἀπασχών·
τὸν δ' αὖ μεσορίδης πεφυίρατος ἀντίον ηὔδα·
ἀτρέδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν
κάμφου μέν τοι ὅδ' ἔτι νύμος ὡς ἀγοράᾳς·
ἦμὰ σαόφρων ἔστι, μεμεσσᾶται δὲ νὶ θυμῷ
ὥ δ' ἔλθῃ τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀμαφάμφῃ
ἅπτα σέβεν· τοῦ μοῖ θεοῦ ὣς τρέπομεν αὐδήν·
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τῷ ἅμα πομπὸς ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι
ὄφρα οἱ ἢ τοι ἔπος ὑποθήσεαι, ἢ ἔρι ἔργον·
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχῃ πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ὧ μὴ πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσιν·
ὡς μοὶ τηλεμάχῳ ὅμ' ἔοικεν, ὅδ' ἔοι ἀμφὶ
ἦσ', οἵκεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
ὢ πόποι· ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμοῖο δῶ
ἵκεθ', ὅς εἵνεκ' ἐμεῖο πολλὰς ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φίλησέμεν ἐξοχον ἄλλων
ἀργείων· ἐμοὶ νῦ περ ἄλγεα κύδεϊ ἔδωκε

μνυσὶ θοῇσὶ γεμέσθαι ὀλύμπιος ἐρύσσαζεύς.
Καὶκεμ οἱ ἀργεϊφόντα πόλῖμ καὶ δώματ' ἔβαξά
ἐξ ἰθάκης ἀγαγὼσὶω κτήμασὶ καὶ τέκεϊ ῷ,
καὶ πᾶσὶμ λαοῖσὶ, μίαμ πόλῖμ ἐξαλαπάξας.
αἰ σφῖμαι βάουσὶμ. ἀμάσσομαι δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καὶκε θάμ' ἐμβαδὸν ἐόντες, ἐμῖσγόμεθ', οὐδ' ἔχεμ ἥμέας
ἠῶ δ' ἰέκρῖμε φῖλέοντέτε τρῶσομένωτε,
σφῖμ γ' ὅτε δὴ βαμάτοιο μέλαμ μέφος ἀμφεκάλυψεμ.
ἀλλὰ τὰ μὲμ σου μέλεμ ἀγάσεσθαι θεὸς αὐτός.
ὅς κ' ἄμομ δύσῖμομ, ἀσόῖμομ οἷομ ἔθῆκεμ.
ὣς φάτο. τοῖσὶ δ' ἔπᾶσὶμ ὑφ' ἵμερομ ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲμ ἀργῖφόντης ἐλέμῃ Διὸς ἐκγεγαῖα.
κλαῖε δ' ἐτηλέμαχός τε καὶ ἀρῖφάδης μενέλαος.
ὄφρα δ' ἄρα μέσορος ἦος ἀδακρύτῳσὶ ἔχεμ ὄσσε.
μῆσατο γὰρ κατὰ θυμὸμ ἀμύμομος ἀμτῖλόχοιο.
τόμ ῥ' ἤνυς ἐκτάμε φαῖῃς ἀγλαὸς ἦος.
τοῦ ὄγε σῖμῆθὴς ἔσσεα πῖ ῥόεμτ' ἀγόρευεμ.
Ἀρῖφάδη σφῖ μέσσε βροτῶμ σεσῖγυμένομ ἦσαι
μέσσορ φάσχ' ὅ γέρωμ, ὅτε σῖμῆσαίμεθα σῖδο
οἷσῖμ ἐμὶ μεγάροισὶ, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεμ.
καὶ γῶ φῖ τι σοῦ ἐσσὶ σῖβοιόμοι. ὅ γὰρ ἔγωγε
τέρσομ ὀδυρόμεμος μετὰ δόρσῖος. ἀλλὰ καὶ ἠὼς
ἔσσεται ἠρῖγέμεα, μεμεσῶμαί γε μέμ οὐδ' ἐμ
κλαίῃ ὅσσε θαμήσὶ βροτῶμ καὶ σότμομ ἐσῖάσσῃ.
τοῦτομ καὶ γέρας οἷομ ὀϊζυροῖσὶ βροτοῖσὶ
κέρασθαί τε κόμῃ βαλέῃ τά τε δ' ἄκρυ σαρῇῶμ.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθμηκεμ ἀδελφεὸς ὄφρ' ἔτὶ κάκῖος
ἀργέῳ. μέλλῃς δ' ἐσὺ ἴδμεμαι. ὅ γὰρ ἔγωγε
ἤμτησ' οὐδ' ἴδομ. σέρῖ δ' ἄῃῶμ φασὶ γεμέσθαι
ἀμτίλοχομ. σέρῖ μὲμ βέλεῃ ταχὺμ ἠδὲ μαχητήμ.
Τὸμ δ' ἀπαμείβόμενος σροσέφῃ ξαμθὸς μενέλαος.
ὦ φίλ' ἔτ' εἰ τόσα εἴσῃς ὅσ' ἄμ σεσῖγυμένος ἀμὴρ
ἔσσοι καὶ ῥέξῃ, καὶ ὃς σρογενέσσορος εἴῃ.
τοῖομ γὰρ καὶ σατρὸς ὃ καὶ σεσῖγυμένα βάζῃς.
ῥῇα δ' ἀρῖζήλωτος τόμος ἀμέρος, ὥτε χροῒῳ
ὄλβομ ἐσῖκλώσῃ γαμέομτί τε εἰσομένωτε,
ὃς μῶμ μέσορῖ δῶκε δῖαμσρὲς ἤματα σάμτα.
αὐτὸμ μὲμ λῖσαρῶς γηράσκεμ ἐμ μεγάροισῖμ,
ὑέας ὧμ σῖμύσύτε καὶ ἐγχεσῖμ εἶμαι ἀρίσους.

ἡμεῖς δὲ κλαυθμοῦ μὲν ἐάσομεν, ὅς τοι ἐτύχθη.
δόρτου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χροὶ δ' ἐφύδωρ
χλάιτων· μῦθοι δὲ καὶ ἤωθεν τοι ἔσονται
τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, διαφτέμεν ἠηλοισῖν.
ὣς ἔφατ'· ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὑδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν
ὀτρηρὸς θεράπων μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ' ἐπὶ τοῖσι φάτο ἔτοιμα τροκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ἔνθ' αὖτ' ἀλλοδαπὴ ἐνόησε λέαινα διὸς ἐκ γενεᾶφι·
αὐτίκα γὰρ δὴ οἶνον βάλε φάρμακον ἔνθεν ἔτοιμον
νηπενθές τ' ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
ὅς τὸ καταβρόξειε ἐπὴν κρητῆρι μίγηται,
οὐκ ἂν ἔπειτ' ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν
οὐδ' εἰ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε
οὐδ' εἰ πρὸ πάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
χαλκῷ δηϊόωεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσῖν ὁρῷτο.
τοῖα διὸς θυγάτηρ ἐχε φάρμακα μητιόεντα
ἐσθλά, τά οἱ πολύδαμνα πόρε θῶρος παράκοιτις
αἰγυπτίη τῇ πολλὰ φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα· πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα πολλὰ δὲ λυγρὰ
ἀνθρώτων· ἠητὴρ δὲ ἕκαστος ἐπίσταται πρὶ πάντων
ἀνθρώτων· ἠ γὰρ πατρόθεν γένεθλης.
αὐτὰρ ἐπεὶ κρέ' ἔβρεμε, κέλσατε οἰνοχόησαι,
ἐξαῦτις μύθοισῖν ἀμείβεσθαι προσέφατο·
ἀτρεΐδη μενέλαε διοτρεφές, ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεός ὅντιν' ὀπάζει
ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
ἧτοι γῶν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι·
καὶ μύθοις τέρπεσθε, ἐοικότα γὰρ καταλέξω·
πάντα μέν οὐδ' ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω
ὅσσοι ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε κῆμα τἀχαιοί
αὐτόμιν πλήγῃσῖν ἀφειλίῃσι δαμάσσας
σῆρα κάκ' ἀμφὶ δόμοισι βαλὼν οἰκῆι ἐοικώς
ἀνδρῶν δυσμενέων κατὰ δυσπόλιν ἀρυάγυιαν.
ἦλθε δ' ἄρ' ὀψὲ φωτὶ κατακρύπτων ἦϊσκε
δέκτης ὃς δὴ ἔμ' οἷος ἐνὶ μνησῖν ἀναῶγε.
τῷ ἴκελος κατὰ δοῦρα πόλιν· οἱ δ' ἀδάκησαν
πάντες· ἐγὼ δ' ἐμὶν οἶνα ἀγείρων, τοῖον ἔοντα.

Καὶ μὲν ἀγηρώταν· ὁ δ' ἐρδοσώνη ἀλέφεν·
ἀλλ' ὅτε δ' ἠμὲν ἐγὼν ἐλόαν καὶ χρῖον ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον·
μήπω μὲν τρὶν ὀδυσῆα μεταφρένου ἀγλαΐηαι,
τρίγε τόν γ' ἐσπάσας τε βοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
καὶ τότε δ' ἤμοι πάντα μόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν·
πολλοὺς δ' ἐτρώων κλῆϊδας ταμαχητεῖ χαλκῷ
ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δ' ἔφρονεν ἦγε πολλῶν·
ἐν δ' ἄρα οἱ πρῶται λίγεν ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρε τότ' ἤδη μοι κραδίη τέρπεσθαι
ἀφ' οἴκου δ', ἄτην δὲ μέγ' ἔσσεν· ἦν ἀφροδίτη
δῶχ' ὅτε μ' ἦγε κόσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδα τε μῶν φοσφίονα μέγη βάλαμόν τε πόσιν τε
ὅτα δ' ἀνόμεγον, ὅτ' ἀρφρέας ὅτ' ἴδος·
Τὼν δ' ἀταμβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
καὶ δὴ ταῦτα γε πάντα γνώσαι κατὰ μοῖραν ἑπτες·
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήτε μόρητε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὼ δ' ἔτι πελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' ὔτω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οἷον ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἐν ξεστῷ, ἵνα μήμεθα πάντες ἄριστοι
ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
ἦλθες ἔπειτα σύ γ' ἕσπε, κέλευσε δέ σ' ἔμελλε
δαίμων· ἐς Τρώων ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
Καὶ τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετο σιγῇ·
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα·
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους·
πάντων ἀργείων φωνὴν εἴσκου δὲ λόχοισιν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδέος υἱὸς καὶ Διῖος ὀδυσσεὺς
ἥμενοι ἐν μέσοισιν ἄκουσάμεν ὡς ἐβόησας·
ἡμῖν μὲν ἀμφοτέρω μενεήνα μεν ὀρμηθέντες
ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αὖθι ἀκοῦσαι·
ἀλλ' ὀδυσῆϊ κατέρυκε καὶ ἴσχανεν ἱέμενόν περ·
ἔνθ' ἄλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀντίκλος δέ σ' ἔγωγε ἀμήσατο ἐν μέσσοισιν
ἤθελεν, ἀλλ' ὀδυσεὺς ἐτὶ μάσσακα χερσὶ πίεζε
μῶλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
τόφρα δ' ἔχ' ὀφρα σε μόσφιν ἀπήγαγε παλλὰς Ἀθήνη·

Τὸν δ' ὦ τηλέμαχος στεσμενέος ἀντίον ηὔδα.
ἀτρέδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν.
ἤλυθον· ἤ γάρ οἵ τι πάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
ἦ δ' ἤοι κραδίη γε σὶ δηρὸν ἔμπεδον ἦεν·
μὴ ἄγετ' ἄφ δ' ὑμῖν γε στυγερὸν θήσεσθ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἦμεν
ὕστερον αὖτ' ὀλίγην περ στόμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφατ'· ἀργείη δ' ἐλένη δμωῇσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφὶ τρητὰ τάκτας
χλαίνας τ' ἠμφιέμεναι ὄλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
δέμνια δὲ στόρεσαν, ἐκ δ' ἔξφορος ἄγε κῆρυξ·
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
τηλέμαχος θ' ἥρως καὶ μέστορος ἀγλαὸς υἱός·
ἀτρέδης δὲ καθ' αὐτὸ μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
παρ δ' ἔλεν' ἠϋκόμη ταμύστερος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
ὦρτο τὰρ ἐξ ἀλίμνηφι βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
εἵματα εἑσάμενος, στρὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
ποσσὶ δ' ὑπολιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην·
τηλεμάχῳ δ' ἐπάριζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε δ' ἐσε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε τηλέμαχ' ἥρως
ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
δήμιον, ἦ ἴδιον τόδε μοι μνηστῆρες ἔειπε·
Τὸν δ' ὦ τηλέμαχος στεσμενέος ἀντίον ηὔδα.
ἀτρέδη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν·
ἤλυθον· εἴπ' ἐμοί κλεινὰ δόμα πατρὸς ἐμοῖο·
εἰσάμοι οἶκος ὄλωλε δέ σφιν ἄλγεα ἔργα·
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος οἵτε μοι αἰεὶ
μήλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἐλίκας βοῦς·
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπερφίαλον θυμὸν ἔχοντες
τοὕνεκα μοῦνα τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι· αἴ κέ ἑλεῖλησθαι
κήδεος λυγροῦ ὄλεθρόν γ' εἴπῃσθα, ἥτου ὄσσοντας·
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἤν που μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· στρὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ·
μηδέ τι μ' ἀιδόμενος μηδὲ οἰκτείρων, μηδ' ἐλεαίρων·
ἀλλ' ἄμοι κατάλεξον, ὅτως ἴετο σὸς πατὴρ ἐσθλὸς ὀδυσεύς

ἦ ἔτος ἐκ τοῦ ἔργον ὑποσχὰς ἐξ ἐτέλεσεν
δήμῳ ἐνὶ τρώων, ὅθι πάσχεν ἕτηματ' ἀχαιοί.
τῶν γὰρ μοι μνήσαι, καί μοι μνημήτες εἰπὲ θεά.
Τὸν δ' ἐμὲ γ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐμὴν
ἤθελον ἐν μεγάροισι μνηθῆναι ἀγάλλιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὅτε πότνια ἔγχος ἐλαφος κρατεροῖο λέοντος
μέβρους κοιμήσασα μενεγείας γαλαθηνούς
κνημούς ἐξερέησι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
βοσκομένη. ὁ δ' ἔπειτα εἰὼν ἐς ἦλυθεν ἕλεῳ,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀφκέα πότμον ἐφῆκεν,
ὡς ὁ Ἀνταιὴς κἠμοῖσιν ἀφκέα πότμον ἐφῆκε.
αἰ γὰρ ζεῦ πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον
τοῖος ἐὼν οἷος ποτὲ Λυκτὶ μένη ἐνὶ λέσβῳ
ἐξ ἐρίδος φίλομηλέδη ἐπάλασεν ἀγασσάς.
καδ δ' ἔβαλε κρατερῶς· κεχάροντο δὲ πάντες ἀχαιοὶ
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμίλησφεν ὁ Ἀνταιεύς.
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο τῖκρόγαμοί τε.
ταῦτα δ' ἄμ' ἔρωτᾶς καὶ λίτεαι οὐκ ἀπὸ εἴκτον.
σῦγα πάρεξ ἔτοιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω.
ἀλλὰ τά μέμοι ἔφατε γέρων ἁλιος μνηστὴς
τῶν οὐδέ τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπιεικάσω.
ἀγύπτῳ μὲν ἔτι δῶρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ δ' ὅσφιν ἔρεξα τελείας ἑκατόμβας.
οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
ἀγύπτου προπάροιθε, φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
τόσσον ἀπ' ἀν δ' ὅσσον τε διαμπερὲς γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν· εὐλίγυς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπιθεν.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπονῆας εἴσας
ἐς πόντον βάλλουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἔνθα μὲν ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ· οὐδὲ πνοιαὶ
πνείοντες φαίνονθ' ἁλιάεες, αἵ τε νηῶν
πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καὶ νύκεν ἤδη πάντα κατέφθιτο καὶ μένε ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὠλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησεν
πρωτεὺς ἰφθίμου δυγατὴρ ἁλίοιο γέροντος
εἰδοθέη· τὴ γὰρ ῥὰ μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα.
ἤμοιο ἐρρομένοισιν ἐπ' ἀκτῆς τὸν φόσφιν ἑταίρων.

ὡς γὰρ τρὶς μῆσον ἀλώμενοι ἶχθυάασκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν ἔτ' ἄρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἦ δὲ μάλ' ἀρχὶ φᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε.
μῆτις ἅδε ὦξ' ἔμβαλε λίην τόσον ἠὲ χαλίφρων.
ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρτεα ἄλγεα πάσχων.
ὡς δὴ δ' ἦ ἐν μῆσω ἐρύκεα. δὲ τί τέκμωρ.
εὑρέμεναι δώασα, μιγύθη δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφατ', αὖτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφιβόμενος προσέφτον.
οὐκ μέντοι ἐρέω ἥτις σύτρηα τεά ὠν.
ὡς ἐγὼ ὅτι ἑκὼν κατρύκομαι. ἀμμάυ μέλλω
ἀθαμάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἦμὰ σύτερμοι ἅπτε θεοὶ δέτε πάντα ἴσασιν.
ὅς τις μ' ἀθαμάτων πεδάα καὶ ἐδήσε κελεύθου.
μόσον δ', ὡς ἐτὶ τόμτον ἐλάσομαι ἶχθυόεντα.
Ὣς ἔφάμην. ἦ δ' αὖτίκ' ἀμφήλθετο δῖα θεάων.
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ξῆμε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
τῶλῆ τάὐτὶς δοῦρο γέρων ἁλιος μήμρτης.
ἀθάματος πρωτεὺς αἰγύπτιος ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε τοσσῆδ' ἄωτος ὑποδμὼς
τὸν δέτε μὸν φασὶν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
τὸν ἵνα σὺ δώασο λοχησάμενος λελαβέσθαι
ὅς κέ τοι ἴπτοι ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου.
μόσον δ' ὡς ἐτὶ τόμτον ἐλάσσεαι ἶχθυόεντα
Καὶ δέ κέ τοι ἴπτοισι διοτρεφὲς αἴκε θέλησθα
ὅππῖτοι ἐν μεγάροισι κακόμτα γαβόμτε τέτυκται
οἳ χομένοιο σέθεν δολίχον ὅδον ἀργαλέηντε.
Ὣς ἔφατ' αὖτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφιβόμενος προσέφτον.
αὖτή γῶ φράζεο σὺ λόχον θέσθαι γέρομτος.
μή τως με προϊδὼν ἢ προδάσς ἀλέηται
ἀργαλέος γὰρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
ὡς ἔφάμην. ἦ δ' αὖτίκ' ἀμφήλθετο δῖα θεάων.
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ξῆμε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ
τῆμος ἄρ' ἐξάλυος ἔσι γέρων ἁλιος μήμρτης
τῷ οἱ ὑπὸ ζεφύροιο μελαίνῃ φρῖκι καλυφθὲς
ἐκ δ' ἔλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι μετόδιες καλῆς ἁλοσύδνης
ἀθρόαι εὕδουσιν πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι
πικρὸν ἀποπτύόυσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.

ἐμβάσ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἁμῆνοι φαινομένηφι
ἕλμασω ἐξῆς· σὺ δὲ χρίμασθαι ἑτάρους·
τρῆς, οἵτοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσέλμοισιν ἄριστοι
πάντα δ' ἔτοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος
φώκας μέντοι πρῶτον ἀριθμήσῃ καὶ ἐπῄσῃ·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται· ἦδ' ἐσίδηται,
λέξεται ἐμμεάων, μομυκὼς ὡς πώεσι μήλῳ·
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καταλυθέντα ἴδηαι,
καὶ τότ' ἐπῄτ' ὑμῖν μελέτω κάρτός τε βίηφι·
αὐτὸς δ' ἐχέμεν μεμαὼς καὶ ἐπὶ μενόων πρὸ ἁλύξαι·
πάντα δὲ γιγόμενος πειρήσεται ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἕρπετά γίγονται καὶ ὕδωρ καὶ θερμὸν δαΐεσσιν πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀσφαλέως ἐχέμεν μᾶλλόν τε πιέζειν
δῆθ' ὅτε κεν δὴ σῶας ἀμείψηται ἐπὶ εὐνῇ·
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν κατάλυθέντα ἴδηαι·
καὶ τότε δὴ σχεθέειν βίης, λῦσαί τε γέροντα
πρῶτος· ἕρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει·
μόσσομαι, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλάσσεαι ἰχθυόεντα·
ὡς δ' ὅτε νοῦσος ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ μῆας, ὅθ' ἑσάσαμεν ἐν φιλότητι
νῆα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῆϋνε κατὰ λυθρόν, ἦδε θάλασσαν,
δόρτομεν, ὄφρα λίσαμεθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
καὶ τότε δὴ παρὰ νῆα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆα· πολλὰ θεοὺς γουνούμενος, αὐτὰρ ἑτάρους
πρῆς ἄγον· οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑπὸ δῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον·
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔμηκε
πάντα δ' ἔσαν μεόδαρτα, δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρὶ
ἕλμας δ' ἐν φιλότητι διαπλάγξασα λίηισιν· τρὶ
ἤτοι μὲν σὴμος δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
ἐξῆς δ' ἔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ·
κλῃθῖ δὲ μιν μάλιστα λόχος ἕλετο, πρῆε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὁπλή·
τίς γάρ κ' ἐν φιλότητι παρὰ κοίτῃ κοιμηθείη·
ἦ τοι ὁ τὴν ἔσάωσε καὶ ἔφρασατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίῳ ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα

ἡΔὺ μάλα πυθέουσαν, ὀλέαιτε δ' ἐκ' ἥτεος ὀδμὴν·
πᾶσαν Δ' ἠοίῃ μέγομεν τετληότι θυμῷ·
φῶκαι Δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· ἀμφὶ δ' ἔπυτα
ἑξῆς ἠυγάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἐν Δ' ἴος Δ' ὄτε ρωμ ἦλθ' ἐξ ἁλός· ἄρε δ' ἐφώκας
ζαρεφέας· πάσας Δ' ἀρέπτωχ Θο· λέκτο Δ' ἀριθμόν·
ἐν Δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδ' Θι θυμῷ
ὠΐθη δ' ὄλον ἆφαι· ἔπυτα δ' ἐλέκτο καὶ αὐτός·
ἡμᾶς Δ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δ' ἐχάρας
βάλλομεν· οὐ Δ' ὄ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένΘ' ἡυγένος,
αὐτὰρ ἔπυτα Δράκοντ' καὶ πάρδαλιν ἠδὲ μέλαινας·
γένετο Δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ Δένδρεον ὑψιπόΘηλον·
ἡμᾶς Δ' ἀσφαλέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα μία ζ' ὁ γέρων ὀλοφώια ἤδὼς,
καὶ τότε δὴ μ' ἔπεσσιν ἀμφρόμενος προσέφη·
τίς νύ τοι ἀρέων γε θεῶν συμφράσατο βουλάς,
ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος· τέο σε χρὴ·
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μῦθον ἀμειβόμενος προσέφην·
οἶσθα γέρον τίμε ταῦτα παρὲξ ὀΐεσσιν ἐρέψας·
ὡς δὴ δὴθ' ἐνὶ μήσῳ ἐρύκομαι, οὐδ' ἔτι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι· μῦθος δέ μοι ἐν δόμεν ἦτορ·
ἀλλὰ σὺ πέρμοι ἄνωγε, θεοὶ δ' ἔτε πάντα ἴσασιν,
ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἐδήσατο κελεύθου,
μόγοιθ' ὡς ἔτι πόντον ἐλάσομαι ἰχθυόεντα·
ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἐμῷ τις ἀμειβόμενος προσέφη·
ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Δῖι τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ῥέξας ἱρὰ καλ' ἀναβαίνεμεν, ὄφρα τάχιστα
σὸν ἐς πατρίδ' ἵκοιο πολέων ἔτι οἴγοντα πόντον·
ἦ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὸν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ' ὀπίσω τὰν αὖτις ἀπόπλοιο Διΐ Θρέος ποταμοῖο
ὣς τις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱρὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὃ σὸν μένος ἱμερόεν περ·
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε καὶ ἐκλάσθη φίλον ἦτορ,
ὅππως ἐπὶ μάκρ' ἄνωγε διὲκ πόντοιο περήσας
ἀργαλέην τε δυσπόρην τε δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε·
ἀλλὰ καὶ ὣς μῦθον ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφην·

ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
εἴ τινα σὺν μνησὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ
οὔτε μέσῳ καὶ ἐγὼ λίτομεν γοίνθεν ἰόντες.
ἠέτις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδ' ἀκείης ἧς ἐστὶ μνηστὴς
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν ἐπὶ πολέμου τολύπασεν.
Ὣς ἐφάμην. οὐδ' ἐμῷ ὄτις ἀμφιβόμενος προσέφησεν
ἀτρέμας· μὴ μὲ ταῦτα διΐφρεα, ὄφρ' ἔτι σε χρὴ
ἴδμεναι, ὄφρ' ἐνὶ δαῖτα ἐμὸν μόρον, ὄφρ' ἔσε φημὶ
δὴν ἀκλαυστὸν ἔσεσθαι, ἐπὴν δὴ πάντα τύθηαι.
πολλοὶ γάρ τῷδε δάμεν πολλοὶ δὲ λίποντο.
ἀρχοὶ δὲ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἐν μόγῳ ἀπόλοντο μάχη δέτι καὶ σὺ πάρηθα.
ὡς δ' ὅτ' ἴστου ζωὸς κατρύχεται εὐρέι πόντῳ.
ἄμας μὲν μεγάλῃσι δάμη δολίχ' ἠρέτμοισι
γυρῷσιν μὲν πρῶτα τοσσδ' ἄῳ ἐπέλασσε.
πέτρῃσιν μεγάλῃσι καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
καὶ μὲν ἔπειτ' ἐκφυγε κῦρα καὶ ἐχθόμενος περ ἀθήνη
ἧμὲν ὑπερφίαλον ἔτος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἄασθη
φῆ ῥ' ἐέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης
τοὔνδε τοσσδ' ἄῳ μεγάλ' ἔκλυεν ὠδίνοντος
αὖτις ἔπειτα ῥίαυμεν ἐλὼν χερσὶ σιδαρήσιν
ἤλασε γυρώλιν πέτρην, ἄπορθ' ἔσχισεν αὖτις.
Καὶ τὸ μὲν αὖτόθι μῆκε· τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ
τῷ ῥάμας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἄασθη.
τὸν δ' ἔφορε κατὰ πόντον ἀπήμονα κυμαίνοντα.
ὡς ὅ μὲν ἐς πατρίδ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ὃς δέ του ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἦ ὑπάλυξεν
ἐν μνησὶ γλαφυρῇσι σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἦμος ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μάλ' ἀῶν ὄρος αὖτις
ἵξεσθαι· τότε δὴ μὲν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντου ἐπὶ χθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
ἀγροῦ ἐπὶ σχατιῇσι, ὅθι δώματα γαίετο νέσσης
τὸ πρίν· ἀτὰρ τότ' ἔμαπτε θυέσσιά δῆσε ἄγεσθαι.
ἦμος ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο μόσσος ἀπήμων
αὖ δ' ἐθέοι οὖρον πρέψαν καὶ οἶκα δ' ἵκοντο
ἦτοι ὅ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης.
Καὶ κεῖνός γε πάμπολλα πατρίδα. πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ' ἐπὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν

τὸν δ' ἄρα τὸ σκοτίης ἕλε σκότος, ὄμ ῥα καθῆσεν
ἀγλαὸς δολόμητις ἄλως, ὑπὸ δ' ἴσχανε μίθον
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασε δ' ὅ γ' ἑς ἐϊαυτόν,
μή ἑ λάθοι παριών· μνήσατο δ' ἐβδόμιος ἀλκής·
βῆ δ' ἴμεν ἀγελέων πρὸς δώματα σημέϊ λαῶν,
αὐτὰρ ἀγλαὸς δολίῃ ἐφράσατο τέχνῃ,
κριὰ μέγας κατὰ δῆμον ἑκὼν ἐφῶτας ἀρίστους
ἕσε λόχον· ἐτέρωθι δ' ἀγώνιδα δαῖτα πένεσθαι·
αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ἵπποισίν τε καὶ ὀχέσφιν ἀφνέα μερμερίζων·
τὸν δ' οὐκ ἕλε δότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
δφτμίαρας, ὥστίστε κατέκταμε βοῶν ἐπὶ φάτνῃ·
ὃ δ' ἐτὶς ἀρ' ἕδεο ἑτάρων λίπεθ' οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδ' ἕτις ἀγίαθου· ἀλλ' ἐκτάμεν ἐν μεγάροισιν·
ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν φαμάθοισι καθήμενος, οὐδ' ἐφύμοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλίνδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε μοι προσέφη γέρων ἁλίος μήμβρτης·
μηκέτι ἄρεος γε πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἀφύσιπτα δ' ἤομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πάρα, ὅπως ὄσσον δὴ σὺν παρίδα γαῖαν ἵκηαι·
ἠὲ γὰρ μίν ζωὸν γε κιχήσεαι, ἦε νεμεσσὴς
κτάμεν ὑποφθάμενος· σὺ δ' ἔχεν τάφου ἀμφιβολήσαις·
ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
καὶ μιν φωνήσας ἔπτεα πτερόεντα προσηύδα·
τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄμβροτον ἔννεπε,
ὅς τις ζωὸς κατρύκεται εὐρεῖ πόντῳ,
ἠὲ θανὼν· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι·
ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἐμῇσιν ἀμφιβόμενος προσέφη·
γός λαέρτεω ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκία ναίων,
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα
νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψοῦς· ἦμιν ἀνάγκη
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι·
οἵ κέ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
σοὶ δ' οὐ θέσφατον ἐστὶ διοτρεφὲς ὦ μενέλαε
ἀργῷ ἐν ἱπποβότῳ θανέμεν, καὶ πότμον ἐπιοσσάμεν·

ἠγαύεες ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς
τῇ περ ῥηϊδίη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν
οὐ χιόνες, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολύς, οὔτε ποτ' ὄμβρος
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους
οὕνεκ' ἐχθὲς ἐλέγχω, καὶ σφῶϊ γαμβρὸς διὸς ἐστί·
ὡς φάτο· τὼ δ' ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἀμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν·
πολλὰ δ' ἐμοὶ κραδίη πόρφυρε κιόντι·
αὐτὰρ ἐπεὶ νῆάς τε κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν·
δόρπον θ' ὁπλίσαμεν, ἐπὶ δ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσαμεν ἐς ἅλα δῖαν·
ἐν δ' ἱστοὺς τίθεμεν καὶ ἱστία νηυσὶν ἔπῃσαν·
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
ἂψ δ' ἐς αἰπὺ πλοίον διοτρεφέος ποταμοῖο
σῆσα μέγας, καὶ ἔρεξα τελήεντας ἑκατόμβας·
αὐτὰρ ἐπὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χὠ μὲν ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵνα πάσσεσθον κλέος ἄφθι·
ταῦτα τελαντήσας μεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοίμων καὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν·
δὴ γὰρ ἐμῶν ἐπίμφορον ἐπὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ὄφρα ἔχεν ἐν δ' ἑκάστῃτε δύω δ' ἑκάστῃ τε γένηται·
καὶ τότε δὴ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
τρῆς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλσος, ἵνα πεπόσεαι θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος σεσυμμένος ἀντίον ηὔδα·
ἀτρέΔη· μὴ δήμε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε·
καὶ γὰρ κ' ἐγὼ ἑκὰς ἐὼν παρὰ σοὶ γαμεχοίμην
ἤμενος· οὐδ' ἐκεμοίκου ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἐπεσσίτεσοῖσιν ἀκούω
τέρπομαι· δὴ γὰρ δὴ μοι ἀγιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέμε χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκες·
δῶρον δ' ὅττι κέμοι δοίης κειμήλιον ἔσῳ·
ἵππους δ' οὐ βάλλω ὅτε κ' ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ

ἐμβάλε λάφυρα ἅλαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀμάρτῃς
εὐρέος ὥ ἐνὶ μέλωτος πολύς, ἐν δὲ κύπριν,
πυροίτε ζειάτε ἠδὲ ῥυφυές κριθάκον·
ἐν δ' ἰβάκῃ, ὅτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες ὅτ' ἔριλλα μῶν,
ἀγίβοτος καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοισιν·
ὅ γὰρ τις μήσων ἱππήλατος οὐδὲ λάμων,
αἰεὶ ἁλὶ κεκλίαται· ἰβάκῃ δ' ἔτε καὶ πρὶν πασέων·
ὣς φάτο· μάδησεν δὲ βοὸς ἀγαθὸς μενέλαος·
χερὶ τέμεν κατέρεξεν ἑπὸς τ' ἔφατ' ἐκτομάζειν·
αἵματος ὡς ἀγαθοῖο φίλον τέκος οἰ ἀγοράς·
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ταῦτα μελήσω· δύναμαι γάρ·
δώρων δ' ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ χρήματα κεῖται
δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμήεστον ἐστίν·
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον, ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἔστι χεῖλεα κεκραάρται·
ἔργον δαιδάλεον· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κάδμε μογήσαντα, τεὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι·
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος·
οἳ δ' ἤγον μὲν μῆλα· φέρον δ' ἐρικυδέα οἶνον·
σῖτον δ' ἐσφάλοχοι καλλίκρηδεμνοι ἔμπαιον·
ὡς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πέμποντο·
μνηστῆρες δ' ἐπάροιθεν ὁδυσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον·
ἀντίνοος δ' ἐκάθητο καὶ εὐρύμαχος θεοειδὴς,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχοι ἄριστοι·
τοῖς δ' ἰὼν φρονίοιο μολὼν ἐγγύθεν ἔλθὼν
ἀντίνοον μύθοισιν ἀμείβετο προσέφη τε·
ἀντίνο' ἦ ῥά τι δὴ μέν ἐνὶ φρεσὶν ἠὲ καὶ οὐκὶ
ὅππότε τηλέμαχος μετ' ἀγυιᾶς ἡμαθόεντος·
μνηστῆρσιν ὁἰχθ' ἄγων· ἐμὲ δ' ἐχρεὼ γίγνεται αὐτῆς
ἠλῖβάτες εὐρύχωρον ἰὼν βήμεναι· ἔμπαιοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι· ὑπὸ δὲ μώμονες ταλαεργοί,
ἀδμῆτες, τῶν κέν τιν ἐλαυνάμενος δαμασαίμην·
ὣς ἔφατ'· οἳ δ' ἀγάθυμον ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς τύλον οἰχεσθαι μηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ·

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίφος προσέφη Θεσσαλὸς ἡγήτωρ·
νήπιε τίπτε μοι εἶπες ἐπὶ τρόπον οὐδὲ νοήσας,
καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ' ἀλκῆς ἐξάρχοι, ἢ οἷοι αὐτοῦ·
θῆκεν δὲ μοῦνος δὲ μάχεσθαι καὶ τελέσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγορεύσον ἐτήτυμον, ὄφρα δαῶ·
ἦ σε βίη ἀέκοντος ἀτιμήσας ἐλάασκε
ἦε ἑκὼν οἱ δῶκας ἐπαφάσσοντος μύθῳ
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Φρόντιος ἀντίον ηὔδα·
αὐτός οἱ δῶκα, τίκεν ῥέξαι καὶ ἀνώγει·
ὅττι τ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
ἀντίξῃ· χαλεπὸν γὰρ ἀμήσασθαι δόσιν ἄλλῃ·
κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀρίστευσι μεθ' ἡμέας
οἵ οἱ ἕποντ' ἄρχοι· ἐγὼ βασιλεύτερον ἦα
μέντορα ἠδὲ Πείσανδρον, τῷ δαὼς πάντα ἐώκει·
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐν φάλαγγι μέντορα δῖον·
χθιζὸν γὰρ νόστοιο, τότε δ' ἐμβήμεν νύλον ἄνδε·
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός·
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ
μνησαμένοις δ' ἀμυδὶς καθίσαν καὶ πᾶσαν ἀέθλων
τοῖσιν δ' Ἀντίφου Θεσσαλὸς ἡγήτωρ
ἀχνύμενος· μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ'· οὐδέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔοικτο·
ὣ πόποι· ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη·
πολεμάχω ὅδ' ἥδε, φάμεν δ' ἔοι ὃν τελέεσθαι
ἐκ πολέων δ' ἀέκητι μέος παῖς οἴχεται αὖτως
μνᾶ ἐρυσάμενος, κρίνας τ' ἀμὰ δῆμον ἀρίστους·
ἀρξῇ καὶ πρότερος κακὸν ἔμμεναι· ἦμέν οἱ αὐτῷ
ζεὺς ὀλέσσαι βίην, πρίν κ' ἡμῖν πῆμα γενέσθαι
ἦμὲν ἄγειν οἱ δ' ἕπεσθαι ἑλὼν καὶ εἴκοσιν ἄλλους
ὄφρα μιν αὖτον ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ, ἰθάκης τε σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
ὡς ἀμὲ ἔτισε μυγρῶς μαχτίλλεται εἵνεκα πατρός·
ὣς ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἁλίαστα ἕσαν δόμον ἂς ὁδυνάων·
ἔνθ' ἄρα πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων· οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γὰρ οἱ ἔπειτε μέδων ὃς ἐπέστιβε βουλάς·
αὐλῆς ἐκτὸς ἰών, οἱ δ' ἔνδοθι μίμνον ὑφαυλον
ὃν δ' ἵμερ' ἀγγελέων διὰ δώματα πηνελοπείη·

τὴν δ' ἑκατὸν δοῦβοτα προσηύδα πηλεΐωνα
Κήρυξ· τίπτε δ' ἔσε προέσαν μητῆρες ἀγαυοὶ,
ἠφ' ἑτέμεν δμωῆσιν ὁ Δυσῆος βίοιο
ἔργων πώσασθαι σφίσιν δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι.
μὴ μητρὸς ἄσαρτες, μηδ' ἧς ὅ μιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δφπήκασαν.
οἵ θ' ἁμαγφόμενοι βίοτον κατακήρετε πολλὸν
κτῆσιν τηλεμάχοιο δαΐφρονος, οὐδ' ἔτι πατέρων
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες,
οἷος ὁ Δυσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
ὅστέτιμα ῥέξας ἑκάστοτε, ὅτ' ἔτι ἵφθιμος
ἐν δήμῳ· νῦ τε δίκη βίος βασιλῆος,
ὅς τε κακὸς κακὸν ἄλλον ἐπιφροσύνῃ τε νόῳ τε

οἰκτρὸ λοφυρόμενη · περὶ δ' ἔδμωαὶ μιμυρίζομ
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα τ' ἔσαν μέσαι ἠδὲ παλαιαί ·
τῆς ἀδίνομ ζοόωσα μεθ' ἡνία δακρυόφι ·
Κ λῦτε φίλαι, περὶ γάρμοι ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ ζάφεν ἠδ' ἐγένοντο ·
ἓξ περὶμὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα
πᾶσιν τοῖσι ἀρίστοισι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλὸν τοὐ κλέος εὐρὺ κατ' ἔλλαδα καὶ μέσον ἄργος ·
υἱῶν δ' αὖ παῖδ' ἄλαστον ἀποκτάμεν μεμάασιν
ἀκλέα, ἐκ μεγάρων · οὐδ' ὄρμενον ἔκλυον ἀκουσαι ·
σχέτλιοι · οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεθ' ἑκάστη
ἐκ λεχέων μ' ἀπαγαγέσθαι, ἐπιειμένα σάκεα θυμῷ
ὅππότε τεκέσθην κοίλῃσιν ἐπὶ νηυσὶ μέλαιναν ·
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τῶκε μάλ' ἵκεν ἐμφὲ καὶ εὐνήμενός περ ὀδοῖο,
ἢ κέ με τεθμηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέσθαι ·
ἀλλά τις ὀτρηρὸς δολίομ καλέσθω γέροντα
δμῳὸς ἐμόν, ὅμμοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δ' ἀροκιόωντι ·
Καί μοι κῆτος ἔχεσθω ὀλυδνέρδρεον, ὄφρα τάχιστα
λαέρτην τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξω ·
εἰ δή που τιν' ἀκὴν ἔχεσθον ἐνὶ φρεσὶ μήτιν ὑφήνας
ἐξ ἐλθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἵ μεμάασιν
ἐν καὶ ὁ δυσμενὴς φθίσαι γόνον αὐτιθέοιο ·
Τὼ δ' ὦτε προσέφατε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια ·
νύμφα φίλη · σὺ μὲν ἄρμε κατ' ἄκτας ἠλέι χαλκῷ,
ἠὲ ἐν μεγάρῳ · μύθον δ' ἔτι οὐκέτι κάδω ·
ἦδε ἐγὼ τάδε πάντα · πόρον δέ οἱ ὅς τε κέλευσεν
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ · ἐμὰ δ' ἔλετο μέγαν ὅρκον,
μὴ πρίν σοι ἐρέψῃ, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
ἢ σ' αὐτὴν πυθέσθαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι ·
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατ' ἀχρόα καλὸν ἄπηνες ·
ἀλλ' ὕδρωα μέμηκα βαρὰ χροΐ εἵματ' ἔλοῦσα
ὡς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὐχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο ·
ἣ γάρ κέμ μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ ·
μὴ δ' ἐγέροντα κακὸν κεκακωμένον · οὐ γὰρ οἵω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσι γοὴν ἀρκέσιά δαο
ἔχθεσθ' ἀλλ' ἔτι τοῦτις ἐπέσσεται ὅσκεν ἔχησιν
δώματ' ὑπηρεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς ·

ὣς φάτο. τῆς δ' ἐνὶ σῆτε γόον, σχέθε δ' ὄντε γόοιο
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
ἆς ὑπερῴ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
εὐχὰς δ' εὐξαμένη δολοχύτας κατέχευε, πρᾶτο δ' Ἀθήνη.
κλυθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀγρυπόρη
ἦ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἠὲ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε·
τῶν μῶμοι μνήσαι καὶ μοι φίλον ὧδε σάωσον·
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορεόντας.
ὣς φάτο σὺν δ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὅμαδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα.
ὧδέ τις ἄφτεσκε, μέων ὑπερηνορεόντων·
ἦ μάλα δὴ γάμον ἀμμὶ πολυμνήστην βασίλῆα
ἀρτύῃ· ὃδ' ἔτι οἶδεν ὁ οἱ φόνος ἐγγὺς ἔτυκται.
ὡς ἄρα τίς ἄφτεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέφατε·
δαιμόνιοι μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς μήτως τις ἀπαγγείλῃσι καὶ ἔσω
δῆν' ἀγεσίγη τοῖον ἀμασσάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃδ' ἦ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν·
ὡς ἔφαν, ἐκρίναντο δ' ἐφέκοσι φῶτας ἀρίστους·
βὰν δ' ἴεμαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θίνα θαλάσσης.
πρῶτα μὲν ἀρτάμενοι πολιὸν ἅλα βένθος δ' ἔρυσαν
ἐν δ' ἱστία τ' ἔτιθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
ἤρτων δ' ἐν δεπάεσσι κατηρεφέεσσιν ἕκαστοι·
πάντα κατὰ μοῖραν ἀμάθησιν δὲ κέατο λαοί.
τάχεα δ' ἐσφίγγαν ὑπερθύμοι θεράποντες
ὑψοῦ δ' ἐν μεσσηγὺ ἔθεσαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοὶ
ἔμβα δ' ἐς ἄρτεμον ἕλοντο, μέμον δ' ἐπὶ ἔσσεσθαι ἐλθεῖν.
ἦ δ' ὑπερῴῃ ἔνθι περίφρων πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἀάσιτος ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων·
ἦ ὅγε οἱ μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη·
ὅσσα δὲ μυρμήριξε λέων ἀγαθῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας ὅππότε μιν δολίον περὶ κύκλον ἄγωσι·
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε μίδυμος ὕπνος.
κὰδ δ' ἀγαπλίγθησα· λῦθεν δέ οἱ ἄφεα πάντα.
ἐν θ' ἄρα τὸν δὴ ἔρυσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἴκτο γυναικί·

ἰφθίμη κούρη μεγαλήτορος ἰκαρίοιο·
τὴν ἐυμηλος ὁτρυνε φρὴς ἐνὶ οἰκία μάιῳ·
τέμπε δ' ἐμὶν πρὸς δῶμα τὸ δυσηνος βάρος ἵππων·
ἄφρας σημελόεσσαν ὀδυρομένῳ γοόωσαν
τᾶσδε χλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος·
ἐς θάλαμον δ' ἀφίκηλθε παρὰ κλισίδος ἰμάντος·
ἐκ δ' ἀρύστερ κεφαλῆς καμὶν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίπτε σημελόεσσα φίλον τετιημένη ἦτορ;
οὐ μέμονας οὐδ' ἐῶσι θεοὶ ῥέξαντες
κλαίειν, οὐδ' ἀκάχησθαι· ἐπάρξιμος ἐσσὶν
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρτι θεοῖς ἀλίτημενος ἐσσὶν·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πρίφρων σημελόεσσα,
ἦ δὴ μάλα κῆνος ὀμφρήσι πύλησι·
τίπτε καὶ γὰρ τὴν δὴ ἦλυθες· ὅττι πάρος γε
πόλλ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις,
Καί με κέλεαι παύσασθαι ὀιζύος· ἦ δ' ὁδὸν ἄνω
πολλέων, αἱ μ' ἐρέβουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἦ τρὶν μὲν τόσσὶν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα·
πασσυτοίσι ἀρηῖσι κεκασμένον, ἐν δ' ἁμαξοῖσὶν
ἐσθλόν· τὸν κλέος εὖρυ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος
μῶν ἂν πασσατίσ ἀσασητὸς ἐβην κοίλης ἐπὶ νηὸς
μήτιος, ὅτε πόλιν εἶδε δαΐφρονα πυργοράων·
τὸν δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἢ πρὶν ἐκάμνον·
τὸν δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μήτι πάθησὶν,
ἦ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἰμοίχεται ἦ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὖτῷ μηχανόωνται
ἔμμενοι ἐκτάμεν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἦδ' ὤλορ ἀμαυρόν·
θάρσει· μὴ δέτι πάγχυ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥ τε καὶ ἄλλοι
ἀγέρες ἥρήσαντο παρεσσάμενοι· δώσει γὰρ
πάλλας ἀθηναίη· σὺ δ' ὀδυρομένην ἐλέαιρε·
ἦ γὰρ μὲν προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι·
Τὴν δ' αὖτε προσέφη πρίφρων σημελόεσσα·
εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγεμοι καὶ ἀφνὸν ὀιζυρὸν καταλέξον·
ἔστον ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἦδ' ὤλορ ἀμαυρόν·

ὅ μέντοι κἆμγε Διὶ μηχέως ἀγοράσω.
ζῶφ ὅ γ' ἠτέθμηκε, κακὸν δ' ἀμφεμώλια βάζῃ.
ὡς ὄφρ' ὑπὸ ταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πρόσω ἀμφιθύρου, ἣ δ' ἔξ ὕπνου ἀνόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο, φίλον δέος ἦτορ ἰάνθη.
ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέστη νυκτὸς ἀμολγῷ.
μνηστῆρες δ' ἀνὰ βάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
τηλεμάχῳ φόνον αὖτε καὶ ἐν φρεσὶν ὄρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ σπείρη ἔασα
μεσηγὺς Ἰθάκης τε σαμοιόντε Συρίης.
ἀσπερὲς ὀμφαλόεσσα, λίμεναι δ' ἔνι γαίλοχοι ἀμφὶς
ἀμφίδυμοι· τῇ τόγε μέμονε λοχόωντες ἀχαιοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

κλησίαν τῶν θεῶν δ' ἑτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεύς, ἐρ
μῆν πέμπει ἐπὶ καλυψὼ κελεύων ἀποπέμπειν
τὸν ὀδυσέα. ἡ δέ, τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τὴ δὲ ὀκτωκαι
δεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ ποσειδῶν, καὶ χαλεπή-
νας, λύει τὸν σχεδίαν· ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδε-
μνον ἐκβαλόμενη ἐπιβάντι τῆς γῆς, ἀποῤῥῖψαι αὐτῷ.
καὶ πολλὰ παθὼν, ἐς τὴν τῶν φαιάκων χώραν ἔρχεται
διασωθείς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

εἰ πλεῖστοι σχεδίης ὀδυσεὺς κεκαθίσης πόντῳ.

ὡς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ
τιθωνοῖο
ὄρνυθ' ἵν' ἀθανάτοισι φόως
φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
οἱ δ' ἐθεοὶ, θῶκον δὲ καθίζα
μον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
ζεὺς ὑψίβρεμέτης, οὔτε κρά
τος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ' ἀθηναίη λέγε κήδεα
πόλλ' ὀδυσῆος
μνησαμένη μέλλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
ζῦ πάτερ· οἱ δ' ἀθῆοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
μήτις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔσω
σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μὴ δὲ φρεσὶν αἴσιμα ἴδῃσι.

ἀλλ᾽ αἰὲ χαλεπτὸς τ᾽ ἦν καὶ αἰσυλα ρέζοι.
ὡς δ᾽ ὅτις μέμνηται ὁ Δυσπόθοιο
λαῶν οἵσιν ἄγασσε· πατὴρ δ᾽ ὡς ἦπιος ἦεν·
ἀλλὸ μὲν ἐν μήσω κῆται κρατερὰ λγεα πάσχων
νύμφης ἐν μεγάροισι καλυπτούς· ἦμιν ἀγάγκη
ἴσχε· ὁ δ᾽ οὐ δώσειν ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
δ γὰρ οἱ πάραμνες ἐπήρτμοι καὶ ἑταῖροι·
οἳ κέμμιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
νῶν ὧν παῖδ᾽ ἀγάσαντο κτάμεναι μεμάασιν
οἰκαδε μολόμενον· ὁ δ᾽ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
ἐς πύλον ἠγαθέην, ἢ δ᾽ ἐς λαχεδαίμονα δῖαν·
Τὼ δ᾽ ἄτην ἀμφβόμενος προσέφη μεφεληγρέτα δίος·
τέκνον ἐμόν· ποίονδε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
δ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ·
ὡς ἦτοι κάμους ὀλέσας ἀποτίσεται ἐλθών·
τηλέμαχον δ᾽ ἐσὺ πέμψον ἐπὶ σὰ μέγαρα· δώσουσι γὰρ,
ὡς κε μάλ᾽ ἀσχηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
μνηστῆρες δ᾽ ἐμὶ μνὶ πάλιμπετὲς ἀτομένται·
ἦ ῥα· καὶ ἑρμάων φίλον ἤνορα μίνυνθα·
ἑρμέα· σὺ γὰρ ὥτε τάτ᾽ ἄγγελος ἐσσί
νύμφη δ᾽ ὑπλοκάμω κατὰ μῆνιν πρὸ τέα βουλὴν,
μόσσον ὁ Δυσσῆος ταλασίφρονος, ὥσκε μένηται·
ὅτε θεῶν πομπῆ, ὅτε θνητῶν ἀμβρώτων·
ἀλλ᾽ ὅ γε τὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἡματίη εἰκοστῶ σχρίλω ἐρίβωλον ἵκοιτο
φαίηκων ἐς γαῖαν· ὅθι ἀρχίβεοι γενάασιν·
οἳ κέμμιν πρῖκηρὶ θεὸν ὡς τίμησουσιν·
πέμψουσι δ᾽ ἐσὺ μνὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἁλὶς εὐῆτα τε δόντες
πολλὸν ὅσον μὲν οὐδὲ ποτε ῥοίης ἐξήρατο Δυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ λὴΐδος αἴσης·
ὡς γὰρ οἱ μοῖρ᾽ ἐστὶ φίλους τε ἰδέμμ καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε διάκτορος ἀργιφόντης·
αὐτίκα δ᾽ ἔμπεδ᾽ ὑπὸ ποσσὶ ἑδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεα· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ᾽ ὑγρὴν,
ἠδ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀήμοιο·
εἵλετο δ᾽ ἐρά βδον, τῆ᾽ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ᾽ αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

τὼ μὲν ἀὰ χρσὶν ἔχων σέτεν ο κρατὺς ἀργϕόντης·
σιερίην δ' ἐσιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμσεσε σόντω·
σάατ' ἐσϕτέσι κύμα λάρω ὄρνιθι ἐοικώς
ὅς τε κατὰ δ' ϕρονς κόλσους ἁλὸς ἀτρυτέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσων συκινὰ πέρα δ' ἄμεν ἀλμη
τῶ ἴκελος σολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν ἑρμῆς
ἠὴ ὅτε δὴ τὼ μῆσον ἀφίκεσο τκλόθεοῦσαν,
ἔρθ' ἐκ σόντου βὰς ἰοϕδόεις, ἤσϕρόμ δὲ
ἵκεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκεσο ὤ ἐνὶ νύμϕη
ναῖεν εὐσκλόκαμος· σὼ δ' ἐν δόθι τέτμεν ἐοῦσαν
σῦρ μὲν ἐσέσ χαρόφιν μέγα καίετο, σκλόσε δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θόου τ' ἀμὰ μῆσον ὀδώδη
δαιομένων· ἡ δ' ἔν δ' ὀμὰοι δίαου σὸσσι καλῆ
ἱσὺν ἑσσοι χομένη χρυσόϕι κρκίδ' ὑϕαινεν·
ὕλη δ' ἐσπέος ἀμϕισσεϕύκη σκλεθόωσα·
κλήθρη τ' αἰγϕρός τε καὶ εὐώδης κυσαρίσσος
ἔνθα δ' ἔσορνίθες σαμυσίσσπροι εὐάζοντο·
σκῶπες ἰρηκές τε, σαμύγλωσσοί τε κορῶναι
ϕαλίαι· σῆσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν
ἡ δ' αὖσον τετάμυσο σερὶ σπέος γλαϕυροῖο·
ἡμρὶς, ἣ βώσασα τεθήλει δ' ἐσαφυλῆσι·
κρῆναι δ' ἐξῆς σίσυρες, ῥέον ὕδατι λευκῶ
σλησίαι ἀλλήλων σεραμιδέναι ἦσυ δίκης ἧσι
ἀμϕὶ δ' ἑλϕμῶες μαλακοὶ ἴου ἠδ' ἐσελίνου
θήλεον, ἔνθα κ' ἔσϕτα καὶ ἀθάνατός σερ ἐσελθὼν
θήσαστο ἰδὼν, κὰι σερϕθήσι ϕρεσὶν ἧσιν·
ἔνθα σὰς θηϕτο διάκτορος ἀργϕόντης·
αὐτὰρ ἐσϕδὴ σάντα ἐῶ θήσατο θυμῶ
αὐτίκ' ἄρ' ἆς ἐρύασσεν ἦλυθεν ἠδ' ἐμῖν αὐτῶ
ἠγροίησεν ἰδοῦσα καλυϕῶ δῖα θεάων·
οὐ γὰρ τ' ἀγνῶτες γε θεοὶ θνητοῖσι σέλονται
ἀθάνατοι· οὐδ' ὅτις ἀσόσροβι δώματα ναίϕ·
οὐδ' ἄρ' ὁδυσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἐόντα·
θῆ δ' ὅγε σὰς ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος ἔνθα σάρος σερ
δάκρυσι καὶ σονα χῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
σόντον ἐσ' ἀτρύγετον δ' ἐρχέσκετο δάκρυα λείβων·
ἐρμῆαν δ' ἔρεϕνε καλυϕῶ δῖα θεάων
εὖ θρόνω ἐδρύσασα ϕαεννῶ σιγαλόεντι·
τίσε μοι ἑρμῆα χρυσόρραπι ϕλήλουθας·

ἀιδοῖός τε φίλος τε, πάρος γέμεν ὅττι βαμίζῃς.
ὣδα ὅττι φρονέῃς. τελέσαι δ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει,
ᾗ δώσειν τελέσαί γε καὶ ᾗ τετελεσμένον ἔσται.
ἀλλ' ἔστεο πρότερος ἵνα τοι πάρξεμι βάω.
ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε θεὰ πάρεθηκε δ' ἄρα σφιν
ἀμβροσίης πλήσασα. κέρασε δ' ἐν ἐκπάρ' ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἧσθε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἔπτυσε καὶ ἤρατο θυμὸν ἐδώδῃ,
καὶ τότε δ' ἡμὶν ἔπειτα ἀμείβομενος προσέφη·
ἆρα τὰ σμὲ λέβητα θεὰ θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
μηκέτ' ἐπὶ πρήσω τὸν μῦθον ἐπιστήσω. κέλεαι γάρ.
ζεὺς ἔμ' ἐπὶ νῆα δ' ἄρ' ἔλθεμεν οὐκ ἐθέλοντα.
τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄπειρον· οὐδέ τις ἄρχι βροτῶν πόλις οἵτε θεοῖσιν
ἱρὰ τελέουσι καὶ ἑκατόμβας ἀνύουσι.
ἀλλὰ μάλ' οὕτως ἐστὶ διὸς νόον αἰγιόχοιο
ὅτε παρεξελθεῖν θεόν, ὅτ' ἁλιῶσαι
φησί τοι ἄνδρα παρᾴσαι ὅς κε μάλιστα νόῳ
τῶν ἀνδρῶν, οἵ ἄσσον περὶ πριάμοιο μάχονται
ἀμφ' ἕκτορ. δεκάτῳ δὲ πόλιν περόσαντες ἔβησαν
οἶκα δ' ἀτὰρ ἐν μόσσῳ ἀβλωμένην ἀλίτομτο.
πόσφιν ἐπῶρσ' ἀνέμοντε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι.
τὸν δ' ἄρα δοῦρ' ἀνέμοντε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
τὸν μὲν ἡμὲν ἔπειτα ἀποσσεμπτέμεν ὅττι τάχιστα.
ὄφρα γάρ οἱ τῆδ' εἶσα φίλων ἀπὸ μόσφιν ὀλέσθαι.
ἀλλ' ὅτε οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τε ἰδέσθαι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὼς ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ἐκαλυψάμην διὰ θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιοι ἐστὲ θεοὶ ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων.
οὔτε θεαῖς ἀλαάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην. ἤν τίς τε φίλον ποιήσεται ἄκοιτιν
ὡς μὲν ὅτ' ὠρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες.
ἕως μιν ἐν ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος ἄρτεμις ἁγνὴ
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐπ' ἰασίωνι βλοσυρόκομος δημήτηρ
ᾧ θυμῷ ἤξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ

μφῶ ἐμὶ τρῖτόλω, ὄδ᾽ἐδ᾽ἤμ᾽ ἦεν ἄτυγος
Ζεύς. ὅσμ᾽ἴμ κατέτεφνε βαλὼν ἀργῆτϊ κεραυνῷ.
ὡς δ᾽ἆ γῶμοι ἄγαθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα τάρφμαι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα πρὶν ζόωϊος βεβαῶτα
ὅϊον. ἐπεὶ ὁὶ μῆα βοὼν ἀργῆτϊ κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασε μέσῳ ἐμὶ οἴμοτϊ τόμτῳ
ἐμφ᾽ἄμοι μὲν πάντες ἀτέφθιμεν ἑταῖροι.
τὸν δ᾽ἄρα δὴ ῥάμεμός τε φέρων καὶ κῦμα τέλασε.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ Ἕρεφον, ἠδ᾽ἐ ἔφασκον.
βίσφμ ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἦματα πάντα.
ἦ ἐπεὶ ὅτως ἐσὶ Διὸς μόον ἀγὸς ἀγοῖο
ὅτε παρεξελθφμ ἄμον θεὸν ὅφ᾽ἁλιῶσαι
ἐρρέτω. ἁμὶν κφμος ἐποτρώφ καὶ ἀμώγφ
τόμτον ἐπ᾽ἀτρύγετον, πέμφω δ᾽ἐμὶν ὅτι κε ἔωγε.
ὄγαρμοι πάρα μῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι.
οἳ κέμὶν πέμποιεν ἐπ᾽εὐρέα μῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ ὁὶ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὅδ᾽ἐπιϊκάσω.
ὥσκε μάλ᾽ἀσκηθὴς ἦμ πατρίδα γαῖαν ἱκήτω.
Τὼ δ᾽ἆτε προσέφτε Διὰ κτορος ἀργφόμτης.
Ὅυτω μὴ ἀπόπεμπε, Διὸς δ᾽ἐποπίζεο μήτϊν.
μήπως τοι μετόπιθε κοτεσσάμενος χαλεπήμ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀτέθη κρατὺς ἀργφόμτης
ἡ δ᾽ἐπ᾽ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη.
ἦϊ᾽ ἐπφδὴ ζήνος ἐπέκλυεν ἀγγελίαων.
τὸν δ᾽᾽ἀρ᾽᾽ἐπ᾽ἀκτῆς εὗρε καθήμενον, οὐδ᾽ἐπὶ τοῖν
δακρυόφϊν τέρσοντο, κατήφεον δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτϊ ἥνδανε νύμφη.
ἦ᾽᾽ ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν παὶ ἀνάγκη,
ἐν ἀντεόϊ γλαφυροῖσϊ παρ᾽ οὐκ ἐθέλων ἐθελούση.
ἤματα δ᾽ἐν πέτρησϊ, καὶ ἠϊόνεσϊ καθίζων,
δάκρυσϊ καὶ στοναχῆσϊ καὶ ἄλγεσϊ θυμὸν ἐρέχθων
τόμτον ἐπ᾽ἀτρύγετον δερκέσκετο δ᾽ἀκρυα λήβων.
ἀγχοῦ δ᾽ἰσαμένη προσεφώνεε δῖα θεάων.
κάμμορε. μήμοι Ἕ᾽ἐνθάδ᾽ὀδύρεο, μὴ δέτοι αἰὼν
φθϊμένω. ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασ᾽ἀποπέμφω.
ἦ᾽᾽ ἄγε δούρατα μακρὰ τάμῳ, ἁρμόζεο χαλκῷ
εὐρφα σχεδίην. ἀτὰρ ἰκρία πῆξαι ἐπ᾽αὐτῆς
ὑφοῦ. ὥς σε φέρησϊν ἐπ᾽ἠροφδέα πόμτον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν

ἐγθήσω, μεγοφκέ· ἀ κέμτοι λϊὸμ ἐρύκοι·
εἵματά τ' ἀμφϊέσω, τέμψω δέ τοι οὖρομ ὀτϊοθεμ·
ὥσκε μάλ' ἀσκηθὴς σὺν πατρίδα γαῖαμ ἵκηαι·
αἴκε θεοί γε θέλωσϊ τοὶ οὖραμὸμ εὐρὺμ ἐχουσϊμ·
οἵμ' ἀφέρτροι φσϊ μοήσαί τε κρῖμαί τε·
ὣς φάτο· ῥῖγησεμ δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
Καὶ μϊμ φωμήσας ἔπτερόεμτα προσηύδα·
ὤμοι ἐγὼ δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι, ὃ δέ τϊ πομπὸμ
ἔμμε κέλεαι σχεδίμ πραάμ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
ἀφμοὶ τ' ἀργαλέοντε, τὸ δ' οὔδ' ἐπϊμῆες ἔασι
ὠκύποροι πρόωσϊμ, ἀγαλλόμεναι Διὸς ὄρφ·
ὃ δ' ἂμ ἐγὼμ ἀέκητϊ σέθεμ σχεδίμς ἐπϊβαίμω·
ἀλλ' ἄμοι τλαίμς γε θεὰ μέγαμ ὅρκομ ὄμοσσαι·
μή μοι αὐτῷ πῆμα κακὸμ βουλεύσεμ ἀνώγῃ·
ὣς φάτο· μείδησεμ δὲ καλυψὼ δῖα θεάωμ·
χεῖρί τεμϊμ κατέρεξεμ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀμόμαζε·
ἦ δὴ κ' ἀλϊτρός γε καὶ ὄκ' ἀποφώλϊα εἰδὼς
οἷομ δὴ τόμ μῦθομ ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι·
ἴσω γῶμ τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε·
Καὶ τὸ κατειβόμεμομ συγὸς ὕδωρ ὅστε μέγϊστος
ὅρκος ἀνωότατός τε πέλει μακάρεσϊ θεοῖσϊ·
μήτϊτοι αὐτῷ πῆμα κακὸμ βουλεύσεμ ἀνώγῃ·
ἀλλὰ τὰ μὲμ μοέω καὶ φράσομαι, ἅσσα μοι αὐτῇ
αὐτῇ μηδοίμω, ὅτεμε χρειὼ τόσσομ ἵκοι·
Καὶ γὰρ ἐμοὶ μόος ἐστὶμ ἐραόϊμος, ὃ δέμοι αὐτῇ
θυμὸς ἐμὶ στήθεσϊ σιδήρεος, ἠδ' ἐλεήμωμ·
ὣς ἄρα φωμήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάωμ·
Καρτάλιμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχμϊα βαῖμε θεοῖο·
ἷξομ δὲ σπέος γλαφυρὸμ θεὸς ἠδὲ καὶ ἀμὴρ·
Καί ῥ' ὃ μὲμ ἔμθα κάθιζεμ, ἐπὶ θρόμου ἔμθεμ ἀείρῃ
ἑρμάας· νύμφη δ' ἐτίθη πάρα πᾶσαμ ἐδωδήμ
εἴδατ' ἐμ καὶ πώματ', οἷα βροτοὶ ἄμδρες ἔδουσϊμ·
αὐτὴ δ' ἀμβρότϊομ ἵζεμ ὁμοῦμος θάλος
τῇ δὲ τ' ἀρ' ἀμβροσίμῃ δμωὰ καὶ μέκταρ ἔθηκαμ·
οἱ δ' ἔσσομάθ' ἑτοῖμα προκάμεσα χεῖρας ἴαλλομ·
αὐτὰρ ἐπεὶ πάρθησαμ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
τοῖς ἄρα μῦθομ ἔρεε καλυψὼ δῖα θεάωμ·
Διογεμὲς Λαερτϊάδη πολυμήχαμε δῖε Ὀδυσσεῦ·
οὕτω δὴ οἶκομ φίλομ ἐς πατρίδα γαῖαμ

ἀντίκα μῶν ἐθέλῃς ἰέναι· σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης
ἦγε μὴν ἦδ' ἥκῃς σῇσι φρεσὶν ὄφρα τοι αἶσα
Κὴδε' ἅμα πλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἐμβαδὲ καὶ θᾶσσον σὸν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
ἀθάνατός τ' ἦῃς ἱμερόμενός περ ἰδέσθαι
σῶν ἀλόχων· τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα·
ἔδ μέν θοι κέαρ γε χρέων εὐχόμεθ' εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὔτοι οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὸν δ' αὖτε μεθέμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πότνια θεά· μήμοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτός
πάντα μάλ' ὥσπερ σὺ περίφρων πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθος τ' ἰδέσθαι ἀπαλτέη·
ἣ μὲν γὰρ βροτός ἐστι· σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως,
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐλδομαι ἤματα πάντα
οἶκα δ' ἐτελθέμεναι καὶ γοστὸν ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖτίς μοι ταύτῃσι θεῶν ἐπιοίσι πόντῳ
πλήσομαι ἐν πήθεσσιν ἔχων τάλα πένθεα θυμῷ·
ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τὼγε μυχῷ σπέος γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
αὐτίκ' ὃ μὲν χλαίνασθε χιτῶνά τε ἕννυτο δῖος·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν· περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν·
δῶκε μὲν οἱ τέλεκυν μέγαν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
σφυρὸν περικαλλές, ἐλαΐνεον δ' ἄρα οἱ ἦεν·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὐξόον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
μήσουτ' ἐπ' ἴσχατιῆς· ὄφρι δένδρεα μακρὰ πεφύκῃ,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε πελάτην τὴν οὐρανομήκης,
ἅσσα πάλαι, περίκηλα· τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δῆ ῥ' ὄφρι δένδρεα μακρὰ πεφύκῃ·
ἣ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ δῶμα καλυφθὼ δῖα θεάων·
αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον·

ἥκοσι δ᾽ ἐκβαλε, πάντα τελέκκησε δ᾽ ἄρα χαλκῶ·
ξέσε δ᾽ ἐπὶ σταμέως, καὶ ἐπὶ σταθμὸν ἴθυνε·
τόφρα δ᾽ ἐμήκετέρετρα καλυπτὼ δῖα θεάων·
τέτρηνεν δὲ πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
γόμφοισι δ᾽ ἄρα τάγε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν·
ὅσσον τις τ᾽ ἐδάφους μὸν τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος ἁρμὸν ἰδὼς τετρασπιδίου·
τόσσον ἐπὶ κρατὸς σχεδίην ποίησαν ὀχῆας·
ἴκρια δὲ θέσαν ἀραρὼν βαμέσι σανίδεσσι
πυκνά· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελάσσαν·
ἐν δ᾽ ἱστὸν πυκνὸν καὶ ἐπίκριον ἁρμενον αὐτῶ·
πρὸς δ᾽ ἄρα πηδάλιον ποίησαν ὄφρ᾽ ἰθύοιτο·
φράξε δ᾽ ἐμὶν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνοισι·
κύματος ἆλαρ ἔμεν· πολλὴν δ᾽ ἐπέχεσσαν ὕλην·
τόφρα δὲ φάρε᾽ ἔμελλε καλυπτὼ δῖα θεάων·
ἱστία ποιήσασθαι, ὅ δὴ τέχνησε καὶ αὐτὰ·
ἐν δ᾽ ὑπερασπίδας τε καὶ οὐδὰς τεῦξε δόμησεν ἐν αὐτῇ·
μοχλοῖσιν δ᾽ ἄρα τάγε κατήρυσεν ἐς ἅλα δῖαν·
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῶ τετέλεστο ἅπαντα·
τῶ δ᾽ ἄρα πέμπω, πέμπε δ᾽ ἀπὸ μήσου δῖα καλυπτώ·
εἵματα τ᾽ ἄμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα·
ἐν δὲ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἰνοιο
τὸν μὲν ἔτρου δύο δατος μέγαν ἐν δὲ καὶ ἄλλα
κωρύκω· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθη μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονα τελιαρόντε
γηθόσυνος δ᾽ ὄρνυ πέτασι ἴκελα, δῖος ὀδυσεύς·
αὐτὰρ ὁ πηδάλιον ἴθυνε τεχνηέντως·
ὕπνος δ᾽ οὐκ ἐπέπιπτε βλεφάροισιν ἐποπτεύοντι
πληϊάδα τε σεσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα βοώτην·
ἄρκτον θ᾽· ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν·
ἣ τ᾽ αὐτοῦ τρέφεται καὶ τ᾽ ὠρίωνα δοκεύει·
οἴη δ᾽ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο·
τὴν γάρ ῥα προέηκε καλυπτὼ δῖα θεάων
πορτωποράμενον, ἐπὰρ ἰστὸν χεῖρας ἔχοντα·
ἑπτὰ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα πορτοπορήσας·
ὀκτωκαιδεκάτην δ᾽ ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης φαινόμενα, ὅθι τάγχιστον πέλεν αὐτῶ
φάτο δ᾽ ὡς ἐτεροῖον ἐν ἠροφόεντι πόντω·
τὸν δ᾽ ἐξ αἰθιόπων ἀγιὼν κρόμμυον ἐνόσιχθων·

τηλόθεν ἐκ σολύμων ὀρέων ἆδε μ. ἆσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπ' ἰπλώων. ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον.
κιχήσας δ' ἐκάρη, πρὶν ἐν μυθήσατο θυμόν.
ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ νήωσε
ἀμφὸ Διὶ ἑμεῖο μετ' ἀθανάτοισιν ἐόντος.
καὶ δὴ φαίηων γαίης σχεδὸν. ἐγγύθι οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πάρ ροὸς, ἡμὶν ἰκάνει.
ἀλλ' ἔτι μείμνην φημὶ ἀδ' ὧν ἐλάων κακότητος.
ὣς ἆτων σώων ἐγένετο μεφέλας. ἐτάραξε δὲ πόντον,
χρυσὶ τρίαιναν ἑλών. πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων. σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' Εὖρός τε νότος τ' ἔπεσεν Ζέφυρός τε δυσαὴς,
καὶ βορέης αἰθριγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότε δὴ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
ὤμοι ἐγὼ δείλός. τί νύ μοι μήκιστα γένηται.
δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν.
ἣ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι
ἄλγε' ἀμαθλήσειν. τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
οἷοισιν μεφέεσσι πρὶς ἐφ' οὐρανὸν Ζεὺς
Ζεὺς. ἐτάραξε δὲ πόντον. ἐπὶ πάντερχουσι δ' ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αὖτις ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις. οἵ τότ' ὄλοντο
τροίη ἐν εὐρείη χάριν ἀτρείδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἐγὼ ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
τρῶες ἐπέρριψαν, περὶ πηλείωνι θανόντι.
τῶν κ' ἔλαχον κτερέων, καί μέ κλέος ἦγον Ἀχαιοί.
νῦν δ' ἐμὲ λαιψηρῷ θανάτῳ εἱμαρτὸ ἁλῶναι.
ὡς ἄρα μὶν εἰπόντ' ἔλασε μέγα κῦμα κατ' ἄκρης
δείλην ἐπιειμένον. περὶ δ' ἐσχεδίην ἐλέλιξεν.
τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε. πὰδ δ' ἄλιον δὲ
ἐκ χερῶν προέηκε. μέσον δ' ἐς ἴσον ἔαξε
δείλην μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
τῆλοῦ δ' ἐπάφρον, καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἀρύπτόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδύνατο
ἅψασθαι μάλ' ἄωτε μεγάλου ὑποκύματος ὁρμῆς.
εἵματα γὰρ βαρύνε, τά οἱ πόρε δῖα καλυψώ.

ὀφὲ δὲ δ' ἠρ' ἀνέδυ, σώματος δ' ἔξέπυσεν ἁλμὴν
πϊχρὴν· ἡ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν·
ἀλλ' ὅδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο τερομένοιο·
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἆλλα δ' ἔταμνεν·
ἐν μέσῃ δὲ κάβιζε τέλος θανάτοιο δοκεύων·
τὸν δ' ἔφορε μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὡς δ' ὅτε τὸν πώριος Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἀμπεδίου· πυκιναὶ δέ τ' ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται
ὡς τὸν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μὲν τε νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι·
ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ ἔξαπέδωκε διώκειν·
τὸν δὲ ἴδεν κατὰ μοῖραν θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνὼ
Λευκοθέη· ἡ πρίν μιν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα·
νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
ἡ ῥ' ὀδύσατο μᾶλλον ἐλεήσειν, ἀλώμενον ἄλγε' ἔχοντα·
αὐτὴ δ' ἔκ ποτε πατρὸς ἀπεδύσετο λίμνης
ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
κάμμορε· τίπτε τοι ὧδε τοσοῦδ' ἀάσατο θυμὸς
ὠδύσατο τεχνάλλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει·
ἀλλ' οὐ δή σε καταφθίσει μάλα περ μεμεανῖαν·
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέω δέ μοι ὧδε νοῆσαι·
εἵματα ταῦτ' ἄποδύς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιτε τὰ τάρ χρεὼ ἔπλετο μείονος ὄγκου·
γαίης φαίνεσθαι, ὅθι τοι μοῖρ' ἔπι λύξαι·
τὴν δέ τοι ὧδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοισι τανύσσαι
ἀμβρότιον· τὸ δέ τοι παθέειν οὐδὲν κακὸν ἔσται·
αὐτὰρ ἐπὴν χέρσου τε ποσὶν καὶ ἐπαύρῃαι ἠπείρου
ἀφ' ἁπτομένη, βαλέειν ἐς οἶνοπα πόντον·
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου αὐτὸς ἀπὸ μόσφι τράπεσθαι·
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
αὐτὴ δ' ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα·
αὐτίκα δ' ἐφ' ἑὴν πόλιν ἔβη ἔνθα περ ἔλπετο·
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ὀχθήσας δ' ἄρα ἧσε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐγὼ μήτις μοι ὑφαίνῃσι δόλον ἄντην·
ἀθανάτων, ὅτε μ' ἐσχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγῃ·
ἀλλὰ μάλ' οὔτω πάσομαι ἔτ' ἐκὰς ὀφθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην ὅθι μοι φάτο φύξιμον ἦμαι·
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι ἦμαι ἄριστον

ὄφρ' ἂψ μέμχεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὖτοῦ μείω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην δίαν κύμα τιμάξῃ,
μήξομ' ἐπ' ἀφνειοῦ μέγ τι πάρα προγόωσαι ἄμφω·
ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαιν' κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα ποσιδάων ἐνοσίχθων
δφρύσι τ' ἀργαλέοισι καὶ ἠρεφέες· ἤλασε δ' αὐτόν,
ὡς δ' ἄελλα θέμεθλα τινάξῃ καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρτε διεσκέδασεν πνοιὴ δίς δύνῃ,
ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ ὁ δύνας
ἀμφὶ δούρατι βαῖνε κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων·
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα καλυψώ·
αὐτίκα δ' ἐκρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσεν·
αὐτὸς δ' ἐπρήνης ἀλὶ κάππεσε χεῖρε πετάσας
μηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δ' ἐκρήνην ἐνοσίχθων·
Κίνησας δ' ἐκάρηι προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ πάθῃ ἁλόων κατὰ πόντον,
ὄφρα κεν ἀμβρώτοισι δι' ὀφθαλμοῖσι τίγῃς·
ἀλλ' οὐ δώσειν ἔολπα ὀϊόσεσθαι κακότητος·
ὣς εἰπὼν ἐλάσας ἵππους ἐυχαίτας ἐπὶ οἶκον·
ἵκετο δ' ἐς αἰγὰς ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν·
αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς ἄλλα μήσατο·
ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους·
πάντας ἄυσαι δ' ἐκέλευσε, καὶ ἐμπνεῦσαι ἀπάντας·
ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν βορέην· πρόσθε δ' ἔκυμα ἔαξεν,
ἔως ὅγε φαίηκας ἐπὶ φίλην ἐρέτμοισι μίγῃ
διογενὴς ὀδυσεὺς θάνατόν τε καὶ κῆρας ἀλύξας·
ἔνθα δύο νύκτας δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετο λέθρον·
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐπὶ πλόκαμος τελέσῃσι,
καὶ τότ' ἔπαυσ' ἄημος μὴ ἔτ' αὔσαι τε καὶ ἐμπνεῦσαι· ἠδὲ γαλήνη
ἔσκε μενεμαίη· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν ἔδρακε γαίης,
ὀξὺ μάλα προϊδὼν μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς·
ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βιότου πάϊδεσσι φανήῃ
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἀλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος· στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων·
ἀσπασίως δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὡς ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἔφάνθη γαῖα καὶ ὕλη·
νηχε δ' ἐπερχόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·

ἠὴ ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσον τε γέγωε βοήσας.
Καὶ δ' ἤ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ πολιὰ δεσσι θαλάσσης.
ῥόχθησε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.
Ἀφνὸν ἐρατόμενον, ἅλυτο δὲ πάμπαλος ἄχνη.
ὄσσαν γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, ὅσσ' ἔπ' ἰωγαί.
ἠὴ ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, πολιὰ δ' ἔστε πάγοιτϵ.
Καὶ τότ' ὄδυσσος λύτο γούατα καὶ φίλον ἦτορ.
ὀχθήσας δ' ἄρα ἧσε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
ὤμοι ἐγὼ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα.
σχεδίης δ' οὔ πω φάνεθ' ἅλος πολιοῖο θύραζϵ.
ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχε ῥόθιον. λίσσῃ δ' ἔπαμα δὲ δρομέεσσιν.
ἀγχίβαθης δὲ θάλασσα καὶ οὕτως ἐστὶ πόδεσσι
σήμεια ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέμεν κακότητα.
μήπως μὲν ἐκβαίομεν θαλὴ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἀρπάξαν μελέην δέμοι ἔνθεν ὄρμην.
ἅδ' ἐκὶ τοτέρω παραμήξομαι ἠὲ τοῦ ἐφάρω.
ἤιόας τε παραπλήξας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀφδ' ὤμην ἐξ ὧν τις ἀπαρτάξασα βύελλα
πόντον ἐπὶ χθυόεντα φέρῃ καρία σεμάχοντα
ἠὲ τιμοι καὶ κῆτος ἐπιστάσῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλὸς οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς ἀμφὶ τρίτων.
οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδὼδυσαι κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
ἔνθα κ' ἀπορρίνθη τε δρύφθη τ' ὀστέα τε ἄρα χθὴ
ἦ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
ἀμφοτέρηφι δὲ χερσὶν ἐπευξάμενος λάβε πέτρης.
τῆς ἔχετο σεμάχων εἷος μέγα κῦμα παρῆλθϵ.
Καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε παλίρροθον δέμιν ὦκεῖς.
πλῆξεν ἐπευξάμενον, πλοῦν δὲ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.
πρὸς κοτυληδόνι πυκνὰ λάϊγγες ἔχονται.
ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι βρασάων ἀπὸ χερῶν.
ῥῖνοί τ' ἀπεδρύφθεν, τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθα κε λὴ δύσμορος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' ὀδυσσεύς.
ἦ μὴ ἐπὶ φρεσὶν ὧκε γλαυκῶπις ἀθήνη.
Κύματος ἐξαπαδὶς τάφρης ἔβη ἠπείρονδϵ

μηχε παρέξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος ἔνθ' ἐφάροι
ἠιόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης·
ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἵξε μέων, τὴν δή οἱ ἔφραδε χῶρος ἄριστος
λᾶας πεφραδών καὶ ἐπισχερὼ ἠγαθέμοιο·
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ ἔνδοθεν ὄμμασι κατὰ θυμόν·
κλῦθι ἄναξ ὅστις ἐσσί· πολλύλιός δ' ἐσὶ κάγω,
φάγων ἐκ πόντοιο ποσὶ δαΐφρονος ἐμπάς·
ἀιδοῖος μέν τέσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος ὡς καὶ ἐγώ γε,
σόν τε ῥόον σά τε γοῦνα θ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας·
ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι ἔνχομαι εἶναι·
Ὣς φάθ'· ὃ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
πρόσθε δὲ ποίησε γαλήνην· τὸν δ' ἔσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὃ δ' ἀμφω γοῦνα τ' ἔκαμψεν,
χεῖράς τε σθένεας· ἀλίη γὰρ δὴ μετὸ φίλον ἦρ·
ὠδήκει δὲ κροᾶ πάντα· βάλασσα δὲ κὴξ ἔτι πολλὴν
ἀμφὶ στόμα τε ῥίγασι· ὃ δ' ἄπνευστος καὶ ἄφωνος
κεῖτο λιγηπελέων· κάματος δέ μιν ἄγριος ἶκανεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα πνοιὴν τε καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἑο λῦσε θεοῖο·
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμοῦ ἁλίμυρήεντα μεθῆκεν·
αἶψα δ' ἔφερε μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· ἂψα δ' ἄρ' ἰὼ
δέξατο χροὶ φίλῃσιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιάσθη
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κῦσε δὲ ἕδωρ ἄρουραν·
ὀχθήσας δ' ἄρα οἱ στε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί νύμοι μήκιστα γένηται·
εἰ μὲν κεν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
μή μ' ἄμυδις σίβῃσι κακὴ καὶ βῆλυς ἔρωή
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνείῃ ἠῶθι πρό·
εἰ δ' ἐκεῖ ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
βαίνοις ἐν συκίνοισι καταδράθω, εἴ με μεθείη
ῥίγος καὶ κάματος, γλυκὺς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
δείδω μὴ θηρεσσὶν ἔλωρ καὶ κῦρμα γένωμαι·
ὡς ἄρα φρομένοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι·
βὰν δ' ἴμεν ἐς ὕλην· τὴν δ' ἐσχεδὸν ὕδατος ἄρην
ἐν προϊφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ λύθε βαίνους
ἐξομόθεν πεφυώτας, ὅ μὲν φυλίης, ὅ δ' ἐλάτης·

τοὺς μὲν ἀρ' ὄτ' ἀέμων διὰ μέρος ὑγρὸν ἄερτων,
ἄλλοτε δ' ἐπ' ἠελίου φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
ὄτ' ὄμβρος πρᾶσχε διαμπερές, ὡς ἄρα σφιν
ἀλλήλοισιν ἐφὼ ἐτάμοιβαδὶς· οὓς ὑπὸ Δυσεύς
Δύσε μ' ἄφαρ Δ' ἐρέω ἐτάμησατο χρηὶ φίλῃσιν
ἔρδειν· φύλλων γὰρ ἐὼ χύσις ἦλιθα πολλή,
ὅσσον τε δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἐρύσθαι
ὥρῃ χειμερίῃ, εἴ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι·
τῶν μὲν ἴδ' ὠΐξας γήθησεν πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο· χύσιν δ' ἐπεχάλατο φύλλων·
ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν ποδὸς ἠμέκρυψε μελαίνης
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώζων ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αἴοι,
ὡς ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὀμμασι χεῦ' ἵνα μιν πάσσυδε τάχιστα
δύσαιτο κάματόν τε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

θοὰ ἐπισσᾶσα ὅμαρ γαυσὶ καὶ τὴ ἀλκίνοου θυγατρί,
κελάδῃ αὐτῇ τὼ ἑαυτῆ τα ἐπὶ ποταμοῦ ἀγούσῃ πλυνῶν.
πλησίον γὰρ αὐτῇ ἦμαι τὸν γάμον· ἡ δὲ τὸ κελάδησεν
ποιῇ· ἔπειτα παίζῃ μετὰ τῶν θεραπαίνων· ἀκούσας
δ' αὐτῶν ὁ ὀδυσεὺς ἐξυπνίζεται, καὶ δεηθῇ γαυσὶ καὶ
ἑαυτῆ τα καὶ ῥοφῶν παραυτῆς λαβών· ἔπειτα αὐτῇ ἧς τὴν
πόλιν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Ξῆτα δ' ἐγαυσὶ καὶ κόμισεν σχρὶν ὀδυσῆα.

ὡς ὃ μὲν ἔνθα καθεῦδε πο-
λύτλας δῖος ὀδυσεύς,
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημέ-
νος· αὐτὰρ ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς φαίηκων ἀνδρῶν δῆ-
μόν τε πόλιν τε.
οἳ πρίν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν
εὐρυχόρῳ ὑπερέῃ,
ἄγχοῦ κυκλώπων ἀνδρῶν
ὑπερφιάλων.

ὅισφεας σὶν ἐσκορύθοι, δίνηφι δ' ἐφέρτροι ἴσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε, γαιήοχος θεοφάνης·
ἕζετο δ' ἐν σχερίῃ, ἐκὰς ὀφθαλμῶν ἀλφηστάων·
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πολὺ φρονέων καὶ ἐὺ εἰδώς·
καὶ μηχὰς ποίησε θεῶν καὶ ἔδασσατο ἄρουρας·
ἦ τὸ μὲν Ἀθήνῃσι παρὰ δαμίῳ Αἰδοκῷ δέδεκται·
ἀλκίμου δ' ἐτύτυκτο, θεῶν ἀτρομήδεα βώλων·
τοῦ μὲν, ἐπὴν πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
μόσσον ὁδὸν νεῖται, μεγαλήτορι μητιόωσα·
βῆ δ' ἴμεν ἐς βάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἐνὶ κούρη
Κοιμᾶτ' ἀθανάτοισι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη·
γαιήοχος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκιμόοιο·
πὰρ δ' ἔδυ ἀμφίπολοι χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσαι
σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἔστιχθον ἀραιαί·
ἦ δ' ἀνέμου ὡς στροιὴ ἐστεάτυπο δέμνια κούρης·
σὴν δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μίτον πρὸς μύθον ἔφησεν·
ἆδε μέμηκε κούρη γαιήοχος αἰγιόχοιο·
ἦ οἳ ὁμηλίκιν μὲν ἔπω, κεχάρισται δ' ἐμοῦ·
τὴν μὲν ἐφ' ἁμὲ μέμηκε προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
γαιήοχος καὶ· τίνυσθαι δὲ μεθήμονα γήραϊ μήτηρ,
εἵματα μέν τοι κῆται ἀκηδέα σιγαλόεντα·
σοὶ δ' ἔργα σχεδόθεν ἴα χρὴ καλὰ μέν αὐτῶν
ἔμμεναι· τὰ δὲ τοῖσι παρασχών, οἶκόνδ' ἀγέσθαι·
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀραβαίνει
ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ τοκῆες καὶ τόθι μήτηρ·
ἦ ἴομεν πλώουσαι, ἅμ' οἱ φαεσιμβρότι·
καὶ τοί ἐγὼ σὺν ἔργα ἅμ' ἑσσομαι ὄφρα τάχιστα
ἐργτύσεαι ἔσῃ δ' ὅτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
ἦ δὴ γάρ σε μνῶνται ἀρίστηες κατὰ δῆμον
πάντων φαίνων, ὅθι τοι γέρος ἐστὶ καὶ αὐτῇ·
ἦ ἄγε δὴ τόδε πρῶτον ἐπὶ ἔργα κλυτὰ κώθι πρόφρων·
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι· ἦκα δ' ἄγεσθαι,
ζώματά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλώουσι πόληος·
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἔφατο σὺν δ' ἄπεσκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὄλυμπόν δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται· οὐδέ τε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη

στέπλατα ἀμέφελος · λάκη δ' ἔστι δέδρομε ἄγλη ·
τῶ σ' ἐγὼ τέρσομαι μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα,
σεῦ θ' ἁπτερύγων λαικῶτις · ἐπεὶ δ' ἐπέφραδε κούρη ·
αὐτίκα δ' ἦως ἦλθεν εὔθρονος, ἦμιν ἔγειρε
μαστῖχα μὲν εὐστεφάνου · ἄφαρ δ' ἀπέβαινε μέγαρον,
βῆ δ' ἴεμαι διὰ δώματ' ἰὼν ἀγγέλλε τοκεῦσι ·
πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ · κιχήσατο δ' ἐν δόμοις ἐόντας ·
ἡ μὲν ἔπι σχαρὴ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν ·
ἦλθε κατὰ πρωφῶτα λιπόρφυρα, τῶ δὲ θύρασε
ἐρχομένω ξύμβλητο μετὰ κλιτὸς βασιλῆας ·
ἐς βουλήν · ἵνα μιν καλέουν φαίηκες ἀγαυοί ·
ἦ δὲ μάλ' ἀγχοῦ σᾶσα φίλον πατέρα προσέφατο ·
Π ἄττα φίλ' οὐκέτι δῆμοι ἐφοπλίουσιν ἀοιδὴν
ὑπηνήνω εὐκύκλου, ἵνα κλυτὰ εἵματα τἀγώμαι,
ἐς πόλιν ἰοῦσα · τάμοι ῥερυπωμένα κῆτα ·
καὶ δέ σοι αὐτῶ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
βουλὰς βουλεύμεν καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα
πέντε δ' ἔτοι φίλοι υἷες ἐν μεγάροις γεγάασιν ·
οἱ δύο μὲν τρώπεζαν ἐπήβολοι θαλέθοντες ·
οἱ δὲ δαὶ ἐθέλουσι μετὸ κλυτὰ εἵματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι, τὰ δ' ἐμὴ φρεὶ πάντα μέμηλεν ·
ὡς ἔφατ' οὐδ' ἐτόλα γὰρ ἀλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλω ὃ δὲ πάντα νόῳ κὰι ἀμφέσετο μύθω
ὄφρ' ἔτοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, ὄφρ' ἔτ' ἀνώγω
ἔρχευ · ἀταρτοὶ δμῶες ἐφοπλίουσιν ἀοιδὴν
ὑπηνήνω εὐκύκλου ὑπὸ τερίνη ἀραρυῖαν ·
ὡς ἔφατ' ὠμῶ δ' ἀοιδὴν ἐκέκλετο · τοὶ δ' ἔστιθοντο ·
οἱ μὲν ἄειρε τὸς ἄμαξαν εὔτροχον ἡμιόνῳσι
ὄτλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον, ζάξαν δ' ὑπ' ἀστῶν ·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν εἵματα φαεννῶ ·
καὶ τὼ μὲν κατέβαινεν ὑπαὶ ξέστω ἐπ' ἀστῆνα ·
μήτηρ δ' ἐγκίσατε τίθει μετὰ εἶδος ἰδοῦσα
ταὐτοίω · ἐν δ' ὄπασε τίθει · ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκῶ ἐν αἰγείω, κούρη δ' ἐπεβήσατ' ἀπήνης ·
δῶκε δὲ χρυσείη ἐν ληκύθω ὑγρὸν ἔλαιον
εἶως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν ·
ἦλθε λαβὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα ·
μάστιξεν δ' ἐλάαν · καναχὴ δ' ὑπ' ἀμιόνοιιν ·
ἆϊε δ' ἀμοτον τανύοντο · φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν

ἄχ' οἴκην· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἔνδον.
αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο·
ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐϋσταθέες πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέῃ μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι
ἔνθ' αἱ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης·
καὶ τὰς μὲν σάων ποταμὸν παρὰ δινήεντα
πρώγῃφι ἁλρωΐῃ μελιηδέα, τὰὶ δ' ἄπο πήνης
εἵματα χρσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
σφοῦν δ' ἐν βόθροισι βοῶς, ἐρίδα προφέρουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ πλύναντε, καθήραντε ῥύπα πάντα·
ἐξῆς πέτασαν παρὰ θινὶ ἁλὸς ἦχι μάλιστα
λάιτμας ποτὶ χέρσον ἀποπλύεσκε θάλασσα·
αἱ δ' ἐλόεσσάμεναι καὶ χριόσάμεναι λίπ' ἔλαίῳ,
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο·
εἵματα δ' ἠελίοιο μένος τρόπιμεναι αὐγῇ·
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν θ' ἅμα καὶ αὐτὴ
σφαῖρη τοῖς τὰρ ἔπαιζον ἀποκρὶ δεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δ' ἐμαιμάκαλα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς·
οἵη δ' ἀρτεμὶς ἔρχεται κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα·
ἣ κατὰ τηύγετον περιμήκετον, ἠὲ ἐρύμανθον
τέρπεται ἐν κάπροισι, καὶ ὠκέσιν ἐλάφοισι·
τῇ δέθ' ἅμα νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα λητώ·
πασάων δ' ὑπέρ' ἠγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα·
ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι
ὣς ἣ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής·
ἣν ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκον δὲ μέεσθαι
ζώσασθ' ἡμιόνους, πτύξασάτε εἵματα καλὰ
ἐν θ' αὖτ' ἄμπεσε θεὰ γλαυκώπις ἀθήνη·
ὡς ὁ δυσταενὺς ἔγρετο· ἴδοι τ' ἐρατὸν κούρην,
ἣν οἱ φαίηκων ἀγὰ ρῶν πόλιν κήσαντο·
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθεῖ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν, ὁ δ' ἔγρετο δῖος ὀδυσσεύς
ἑζόμενος δ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ὤμοι ἐγώ· τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω
ἦ ῥα βίηφι ὑβριστάὶ τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
ἦε φιλόξεινοι καὶ σφιν μέος ἐστὶ θεουδὴς·
ὡς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτὴ

μυμφάων· αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπὰ φῆα κάρηνα,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πόσεα ποιήεντα·
ἦ μήτοι ἀμβρώτων γε μιν ἔσχεθ' ὁμῶς ἀνάμητος·
ἀλλ' ἐγὼν αὐτὸς πρήσομαι ἠδ' ἴδωμαι·
ὣς φάτο, θάμβος ὑπῆλθε Διὸς δυσφρονέοντος·
ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χερσὶ παχείην
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο πρὶν χροΐ μηδέα φωτός·
βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅστ' ἰσόνομος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶ μετέρχεται ἠὲ οἰεσσιν,
ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν,
ὡς ὁ Δυσεὺς κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισιν ἔμελλε
μίξασθαι, γυμνός περ ἐών· χρὼ γὰρ ἴκανε·
σμερδαλέος δ' ἀάσῃσι φάνη κεκακωμένος ἄλμῃ·
τρέσαν δ' ἁπαλὴ δίς ἑπτὰ ἐπὶ οἴμας προυχούσας·
οἴη δ' ἀλκιόων θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἷλετο γυίων·
στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δ' ἔμμι κρίξεν ὁ Δυσεύς,
ἢ γουνῶν λίσσοιτο λαβὼν ἑὸν ἢ ἐπὶ δακρυ χεύρῃ,
ἢ αὖτως ἐπέεσσιν ἀποσσαδὰ μειλιχίοισι
λίσσοιτ' ἤ δ' ἔξοχα πόλιν καὶ εἵματα δοίη·
ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσσαδὰ μειλιχίοισι,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη,
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κρὸ δάλεον φάτο μῦθον·
Γουνοῦμαί σε θεὰ θεὸς ἦ τις, ἢ βροτός ἐσσι·
εἰ μέν τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδι δ' ἴσην σε ἐΐσκω γε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
εἶδος τε, μέγεθός τε φυὴν τ' ἄρ' ἐπήρατον εἴσκω·
εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
τρὶς μάκαρες σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρὶς μάκαρες κασίγνητοι· μάλα που σφίσι θυμὸς
αἰὲν ἐφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λαῶν ὁππόταν τοῖον δέβαλος χορὸν εἰσοιχνεύσας·
κῆρος δ' ὤ περὶ κῆρι μακάρτατος ἐξοχον ἄλλων·
ὅς κεν ἐεδνοίσι βρίσας οἶκόν δ' ἀγάγηται·
τὸν γάρ τω τοιοῦτον ἰδὼν βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
ὅν τ' ἄρ' ὅτε γωῖκα σέβασμ' ἐφ' ἑσορόωμεν·

Δήλω δ' ήτοτε τοῖον ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα
ἦλθον γὰρ καὶ ἔσε· πολὺς δέμοι ἔπλετο λαὸς
πὶ τὼ ὁδόν· ἡ δὴ μέλλεν ἐμοὶ καὶ κῆδε' ἔσεσθαι
ὡς δὴ αὖτως καὶ ἔφην ὁ δ' ὧν ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν· ἐπεὶ ὄτ' ὧν τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
ὡς σὲ γνώω ἀΐσαμαί τε τεθήπατε, δ' ἤδη ἀτάων
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει·
χθιζὸς ἑξκοσίῳ φύγομ' ἤματι, ὄϊσατο πόντον
τόφρα δέ μ' αἰὲν ἄνεμος φόρει κραιπνά τε θύελλαι
νήσου ἀπ' Ὠγυγίης, νῦν δ' ἔμβαλε δαίμων·
ὄφρ' ἔτι τοῦτο καὶ τῆδε πάθω κακόν· ἦ γὰρ οἴω
πάσεσθ'· οὐ γὰρ πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν·
ἀλλὰ ἄγε σὺ τέλεσαι· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων ὅτινα οἶδα
ἀνθρώπων· οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
ἄσυ δέμοι δόξον· δοὺς δέμοι ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι
ἕστιον ἕλυμα πάρος ἔχες ἐμβὰς ἰοῦσα·
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς·
ἄνδρά τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσσαι·
ἐσθλὴν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρέσσον καὶ ἄρσον·
ἢ ὅτ' ὁμοφρονέοντε, νοήμασιν οἶκον ἔχητον·
ἀνὴρ ἠδ' ἐσθλὴ, πολλὰ ἄλγεα δυσμενέεσσι·
χάρματα δ' ἐσθλὰ μενεπτοῖσι, μάλιστα δ' ἔτ' ἔκλυον αὐτοὶ
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν· ἐπεὶ ὄτ' ἔκαχες, ὅτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας·
Ζεὺς δ' αὐτὸς μὲν ὄλβον ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν
ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅτῳ ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ·
Κάτθου σοὶ τὰ δ' ἔδωκε· σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·
μὴ δ' ἔτ' ἀκήδεστον ἀνίαις θυμὸν ἔρυκε·
ὅττι οὕτω ἐσθῆτος δεήσεαι, ὅττε τέτληκας
ὧν ἐπέων· ἱκέτῳ τάλαπάρῳ ἀντιάσασθαι·
ἄσυ δέτοι δόξω· ἐρέω δέτοι ὅγμα λαῶν·
φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
ἁμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
τοῦ δ' ἐκ φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε·
ἦρα· καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισιν ἐλάσσε
σῆτε μοι, ἀμφίπολοι, πόσε φάγετε φῶτα ἰδοῦσαι
ἢ μήτου τιὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν·

ἦ κ᾽ ἐθέλοντος ἀνὴρ ἀΐξῃ βροτὸς οὐδὲ γένηται,
ὅσσον ἐγὼ φαίνομαι ἀνδράσιν ἐς γαῖαν ἱκάνων
δηϊότητα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν·
οἰκέομεν δ᾽ ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
ἔσχατοι· οὐδέ τις ἄμμι βροτὸς ἐπιμίσγεται ἀνδρῶν.
ἀλλ᾽ ὅδε τις Διὸς ἀλώμενος ἐμβάλ᾽ ἰκάνῃ·
τόν μιν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ᾽ ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ᾽ ἀμφίπολοι ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε·
λούσασθε δ᾽ ἐν ποταμῷ ὄφρ᾽ ἐπὶ σκέπας ἐς ἀέμοιο.
ὣς ἔφαθ᾽· αἱ δ᾽ ἔσαν τε καὶ ἀλλήλοισιν ἐκέλευσαν·
καὶ δὴ τὰ μὲν ὄρσαν ἐπὶ σκέπας ὡς ἐκέλευσε
μῶσα θυγατρῶν μεγαλήτορος ἀλκιμόοιο·
πὰρ δ᾽ ἄρα οἱ φάρεσθε χίτωνά τε εἵματ᾽ ἔθηκαν·
δῶκαν δέ οἱ χρυσείην ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον·
ἦγον δ᾽ ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν·
δὴ τὰ τότ᾽ ἀμφὶ πόλοισιν ἐμήσατο δῖος Ὀδυσσεύς·
ἀμφίπολοι σῆσιν τόνδε τρόπον ἀπόπροθεν ὄφρ᾽ ἐγὼ αὖτος
ἅλμην ὤμοιιν ἀποσμύχωμαι· ἀμφὶ δ᾽ ἔλαιον
χρίσωμαι· ἦ γὰρ δὴν ἀπὸ χροὸς ἔσσιν ἀλοιφή·
ἀρτύνῃ δ᾽ οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι, ὡδ᾽ ἔσομαι γὰρ
γυμνούσθαι κούρῃσιν ἐπιπλοκάμοισι μετελθών·
ὣς ἔφαθ᾽· αἱ δ᾽ ἀπάνευθε ἴσαν· πρὸς δ᾽ ἄρα κούρη
αὖτ᾽ ἐς ἐκ ποταμοῦ χροὰ μίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
ἅλμην· ἣ οἱ μῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ᾽ ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀργυγέτοιο·
αὖτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ᾽ ἄλοιφην·
ἀμφὶ δὲ εἵματ᾽ ἔσαθ᾽ ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
μέζονά τ᾽ εἶδος ἰδεῖν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
οὖλας ἧκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθεϊ ὁμοίας·
ὡς δ᾽ ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ πάλλας Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελέσσῃ,
ὡς ἄρα τῷ κατέχεεν χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
εἶζετο δ᾽ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
καλλεί καὶ χάρισι σίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη·
δὴν τότ᾽ ἀμφίπολοις ἐπιπλοκάμοισι μετηύδα·
κλῦτέ μοι ἀμφίπολοι λευκώλενοι ὄφρά τι εἴπω·

Ζ

ὃ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν
φαίηκεν· ὁ δ' αἰνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
πρόσθεν μὲν γὰρ δῆμοι ἀφείλιος ὄατ' ἔφαν·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
αἰεί γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεχλημένος ἦεν
ἐγγύθεν ἐναίων· καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνεν
ἠμὲν δόσαν ἀμφίπολοι ξύμβωλοι τε πόσιν τε·
ὣς ἔφατ'· αἰ δ' ἄρα τῆς, μάλα μὲν κλύον, ἣ δὲ πίβοντο
πάρ δ' ἄρ' ὀδυσῆι θέσαν βρῶσιν τε πόσιν τε·
ἦτοι ὃ πῖνε καὶ ἦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς
ἄρτι λέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτυος ἦεν ἄτερος·
αὐτὰρ γυναῖκα λάχνωλεμος ἦγε δόμονδε·
εἵματα πάρα πύξασα τίθη καλῆς ἐπὶ πήνης·
ζῶξεν δ' ἠμιόνους κρατερώνυχας, ἀμβὰς δ' ἔβη αὐτή·
ὦτρυνεν δ' ὀδυσῆα· ἕπετο δ' ἔφαρτ' ἐκ τόφοιο·
ὄρσεο νῦν δὴ ξῦνε πόλιν δ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω·
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαίφρονος, ἐγθάσε φημὶ
πάντων Φαίηκων ἐδήσεμεν, ὅσοι ἄριστοι·
ἦῆι μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέει δ' ἐμοὶ ὄγε ἀπιήνειν
ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἄλγρουσ' ἴομεν καὶ ἔργ' ἀμβρώτων
τόφρα σὺν ἀμφίπολοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄπιθεν μενεμαίνω·
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ἣν περὶ πύργος
ὑψηλός· καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὄπιθ' ἁμφιέλισσαι
ἕδρυνται, πᾶσιν γὰρ ἐπίσσιον ἐστὶν ἑκάστῳ
ἔγθα δ' ἐτ' ἐσφάγορη, καλὸν περὶ δ' ἱερὸν ἄμφις
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέες ἔαρᾶγα·
ἔγθα δ' ἐμῶν ὅπλα μελαμφαέων ἀλέγουσι·
πρόσμαλα καὶ πρόφρα, καὶ ἀποξώουσιν ἐρετμά·
οὐ γὰρ Φαίηξιν μέλλει βίος, οὐ δὲ φαρέτρη·
ἀλλ' ἰσοὶ καὶ ἔρετμα, μεῶν καὶ νῆες ἔασαι·
ἷσιν ἁλλόμενοι, πολιὸν περόωσι θάλασσαν·
τῶν ἀλέγω φρεσὶν ἀδάκεα μήτις ὀπίσσω
μώμων· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας
τίς δ' ὅδε μετρεῖται καὶ ἐπείρεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος· ποῦ δ' ἔμμιν ἄρε πόσις μύτοι ἔντετα αὐτῆι·
ἦτοι μάτου πλαγχθέντα κομίσσατο ἢς ἀπὸ νηός·

ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ ὅττιμες ἐγγύθεν εἶσιν,
ἢ τις οἱ ξεῖνος μέγα τολυάρητος θεὸς ἦλθεν
ἀργυόθεν καταβάς· ἐξεῖ δ' ἐμὶν ἤματα πάντα.
βέλτερον εἰ καὶ τηπρ ἐτοῖχόμεν τόσσιν ἄνερεν
ἀμῦναι· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
φαίνεται· τοὶ μὶν μυῶνται τολέες τε καὶ ἐσθλοί·
ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δ' ἐχόμενα δέατα ταῦτα γένοιτο·
καὶ δώμην μεμεσῶ ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
ἥτ' ἀεκητὶ φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσὶ μίσγεται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθῃ.
ξεῖνε σύ δ' ὦ δεμέθεν ξωὶ ἔτος, ὄφρα τάχιστα
τομτῆς καὶ μόσσοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος ἀβλωῆς ἄγχὶ κελάδου
ἀγάρρω· ἐκ δ' ἐκρωὴ πάσ', ἀμφὶ δ' ἐλάμῶ·
ἔνθα δ' ἑπατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖα τάλωὴ,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
ἔνθα καθεζόμενος, μῆμαι χρόνον ὄφρα σάωσιν
ἀγροὺς ἐλθόμεν καὶ ἴκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κὴμέας ἔλσῃ ποτὶ δώματα θαλῖαι,
καὶ τότε φαίνεσθαι πόλιν ἴμεν ἠδὲ ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος ἀλκῖνόοιο·
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἔσσι καὶ ἄλλῃσιν ὑποθήσεται
μήτιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα φαίηκων, οἷος δόμος ἀλκῖνόοιο
ἥρως· ἀλλ' ὑπάτερσε δόμοι καθέσσι καὶ αὐλὴ,
ὥκα μάλ' ἐκ μεγάροιο δ' ἐλθέμεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἔνθ' ὑρὸς αὐγῇ,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίῃ ἐκεκλιμένη· δμωαὶ δ' ἐῖαι ἕπονθεν.
ἔνθα δ' ἑπατρὸς ἐμοῖο θρόνος πρὸτικέκλιται αὐτῇ·
τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος ἀθανάτοις ὡς.
τὸν παραμείψασθαι μήδ' ποτὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν μήτερος ἵνα μόσιμον ἦμαρ ἴδηαι
χάρῳ καρτάλιμος, εἴ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ·
εἰ γάρ τοι κείνῃγε φίλα φρονέοι περὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τε ἰδεῖν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἴαχεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους, αἱ δ' ὦκα λίπον πόλιος ῥέεθρα.

ἀϊδδὲ μὴ γώχωι· δὲ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν·
ἦδε μάλ' ἠϊόχωι, ὅπως ἀμείποιατο περὶ
ἀμφίπολοι· τὸ δὲ Διὸς ἄνακτε· μὰ δ' ἐπέβαλλεν ἰμάσθλῳ
δύσζοτ' ἠέλιος· καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης· ἵζ' ἄρ' ἔζετο Δῖος Ὀδυσεύς·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρατο Διὸς κούρη μεγάλοιο·
Κ λῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀγρυτόμη·
μῶν δ' ἦ τέρμα ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος ὄφρ' ὅτε τ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραε κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
δόσμες φαίηκας φίλον ἐλθέμεν ἠδὲ λεφοῦν·
Ὡ ς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθηνῶν·
αὐτῶ δ' ὄσσω φάνζ' ἐναντίον· αἶδ' ἔτο γάρ ῥα
πατρὸς ἀσιγνήτου· ὄ δ' ἔτι ζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ωσϊ καὶ ἀ ἅς τὴν πόλιν ἀφῖχθαι· καὶ μετὸ λίσσον
ὀδυσεὺς ἱκέτιδ' ἀφ' ἁρπάτω τὴν Ἀλκινόου τοῦ βασιλέως
γυναῖκα· καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον συνομένης ὅτου θεν τὴν
ἑαυτῆς ἔσχεν, ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ
κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν φαι-
άκων γῆς διηγῆται·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἦτα δὲ Φρομέους ὁ Ἀνσῆς χρῖνε βασιλῆες·

σὺν μὴν ἐμήσατο πολύ-
τλας Διὸς ὁ Ἀναξ·
Κούρην δ' ἐπροτὶ ἄστυ φέρεν
μέγος ἠμὶ ὁμοῖϊν·
ἦ δ' ὅτε δὴ οὖν πάρος ἁλα-
κλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
σῆσεν ἄρ' ἐν προθύρῃσϊν· κα
σίγνητοι δ' ἐμὶν ἀμφὶς
ἴσαν τ' ἀθανάτοις ἐναλίγ
κιοι, οἵ ῥα τ' ἀστῶν
ἠμὶ ὁμοὺς ἔλυον, ἐσθῆτα τε εὖ φρονέοντα·
αὐτὴ δὲ θάλαμον εἰσῆνιε· δαῖε δὲ οἱ πῦρ
γρηὺς ἀπφράνη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα·

τὼ ῥ' ὅτ' ἀπ' ὄφρηφι μέες ἵκανον ἠδ' ἀγορὴν ἀμφιέλισσαν·
ἀλκιμόων δ' ἄρ' ἔπειτα γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
φαίνεσκεν μέγα ἄριστος, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἦ τρέφε μὲν σὺ κάρη λάκε κώλεμον ἐν μεγάροισιν·
ἦ οἱ τὸν μὲν ἔπεφνε, καὶ ἔσσυτο δ' ὄρτορι ἐκόσμῳ·
Καὶ τότε δὴ νέες ὦρτο πόλιν δ' ἵμεν, ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' ὀδυσῆι,
μή τις φαίνεσκεν μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τε ἔπεσσι, καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις ἦεν·
δὴ γὰρ ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραμὴν·
ἔνθά οἱ ἆγε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
παρθενικῇ ἐϊκυῖα μενεπτολέμοιο, κάλπιν ἔχουσα·
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀμφίρρυτος δῖος ὀδυσσεύς·
ὦ τέκος· οὔ νύ ἄμμοι δόμον ἀμφὶς ἠγήσαιο
ἀλκιμόου· ὃς τοῖς δὲ μετ' ἀνθρώποισιν ἀρίστη·
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος τηλαπόριος ἔνθα δὴ ἵκάνω
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῶ οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων· οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι·
Τὸν δ' αὖτε προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτρῃ δόμον ὄφρα κελεύθῃς
δείξω· ἑτὼ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει·
δὴ ἰθὺ σιγῇ τοίγε ἐγὼ δὲ δόδυμι ἡγεμονεύσω·
μὴ δέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε·
ξείνους γὰρ ξείνοις οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται·
δαίφρονας οὐδ' ἀγαθοεργοὺς, οὐδ' ὅσις ἄλλοθεν ἔλθοι·
μνησταὶ θοκοὶ τοίγε πεποίθότες ὠκέσιν ἵπποις·
λαίτμα μέγ' ἐκτροχόωσιν, ἐπεὶ σφίσι δῶκε κρονίων
τῶν, νέες ὠκεῖαι, ὡσεί πτερὸν ἠὲ μένημα·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
Καρτερὰ βήμαθ'· ὁ δ' ἕσπετο μαρμαρυίῃ θεοῖο·
τὸν δ' ἄρα φαίνεσκον μενοεικέες, ὅσσ' ἐνόησαν·
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας, ἦ γὰρ Ἀθήνη
ἔφα εὐπλόκαμος Ἀφύη θεός, ἥρᾳ οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ·
θαύμαζεν δ' ὅ γε νῆας ἐΐσας καὶ λιμένας
ἀνὰ ῥηγμῖνας ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
ὑψηλὰ σκολόπεσσιν ἀρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι·
δὴ ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκοντο·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

οὗτος δ' ἦτοι ξεῖνε πατρὶ δόμος ὅγε μελάθρῳ
πεφραδέμεν· δῆμος δ' ἔτοι Διὸς ἐφέας βασιλῆας
δαίτῃ δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδ' ἔτι θυμῷ
πάρβει· βαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμέρσῃ
ἔργοισιν τελέθει, ὅ τε καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·
ἀρήτη δ' ὄνομ' ἔστιν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν· ὅπερ τέκον ἀλκίνοον βασιλῆα·
ναυσίθοον μὲν πρῶτα ποσὶ δῶκε γενέσθην
γαῖαν καὶ πρίβοια, γυναικῶν ἆδος ἀρίστη,
ὕστλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἐρυμέδοντος·
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι γίγαντεσσι βασίλευεν·
ἀλλὰ κακὸν μὲν ὄλεσε λαὸν ἀτάσθαλον· ὄλετο δ' αὐτός·
τὴν δὲ ποσὶ δῶκε μίγηναι καὶ ἐγήματο παῖδα
ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσεν·
ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ' Ἀλκίνοόν τε·
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴνῃ παῖδα λιπόντα
ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατο κουριδίην
καί μιν τίεται ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
ὡς καὶ μιν τίμησε τε καὶ ἔτι περ καὶ ἐπ' αὐτῇ
ἔκτε φίλῳ παίδεσσι, ἔκτ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῷ· οἵ μιν θεὸν ὡς ἀρόωντες
δέδεχαται μύθοισιν ὅτε σφέας ἀγαθὰ ἄπτοι.
οὐ μὲν γάρ τοι μόνον γε καὶ αὐτὴ δάσσατο θυμὸς
οἷσιν τ' ἐν φρεσίν, καὶ ἀνδράσι μῆκεα λύει·
ἤ ἐν τοι κῆρι φίλα φρονέοι περὶ δυμῷ
ἔλπεται ἠδ' ἔτι μᾶλλον φιλοίη τ' ἐνὶ δῆμῳ καὶ ἵκοιτο
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δ' ἐσχερίην ἐρατεινήν·
ἷκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ Εὐρυάγυιαν Ἀθήνην·
δῦνε δ' ἔρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δῶμα θεοειδέος ἤιε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χαλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα κατ' ὑψηρεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
χάλκεοι μὲν τοῖχοι ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἐσμυχὸν ἐξ ὁδοῦ περὶ δ' ἐθρίγκος κυάνοιο·
χρύσφαι δ' ἔθυραι, πυκινὸν δ' ὅμμι ἐντὸς ἔεργον
ἀργύρεοι δ' ἔσταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἔστασαν οὐδῷ
ἀργύρεον δ' ἔφύπερθυρίον, χρυσέη δὲ κορώνη·
χρύσφοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν·
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα·
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἐσμυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐΰννητοι βεβλήατο ἔργα γυναικῶν·
ἔνθα δὲ φαίηκες ἡγήτορες ἕδριόωντο,
πίνοντες καὶ ἔδοντες, ἔτωθεν γὰρ ἔχεσκον·
χρύσφοι δ' αὖτ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτῳ ἐπὶ δόμῳ
ἕστασαν· αὐθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι·
πεντήκοντα δ' ἔοι δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοτα καρπόν,
αἱ δ' ἰσοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
τόσσον φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἁμάρτῃ
μηχανόων ἐπὶ πόντον, ἐλαυνέμεν, ὡς δ' ἐγυναῖκες
ἶσον τεχνήσασι, περὶ γὰρ φρεσὶ δῶκεν Ἀθήνη
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς·
ἐκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἀγχιβυάων
τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα·
ὄγχναι καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι·
συκαῖ τε γλυκεραί, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἐπιλήθει
χείματος οὐδὲ θέρεος ἐπητείοιο, διὰ μάλ' αἰεί
ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει·
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ·
αὖτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ·
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
τῆς ἑτέρου μὲν θλιβόμενος ἐπιδεύεται ἄλλος
πέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν·
ἔνθα συῆς δὲ γρηῢς ἐπιστείουσι, πάροιθε δὲ τόμφακες ἄσιν

ἄμβος ἀφίξαι. ἔτραπ' ὑποπρηάζουσι·
ἔνθα δ' ἐκοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ μάτερ ὄρχοι
παῖδοιαι πεφύασιν ἐπηβαδὸν γαμόωσαι·
ἐν δὲ δύω κρῆναι· ἡ μὲν τ' ἀμφὶς κῆπον ἅπαντα
σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι
πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται·
τοῖ' ἄρ' ἐν ἀλκινόοιο θεοῦ ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα·
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἔβη δόματος ἔσω·
εὗρε δ' ἔπειτα ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεσπάεσσιν ἐΰσκοπον ἀργεϊφόντῃ·
ᾧ σπένδεσκον ὅτε μνησαίατο κοίτου·
αὐτὰρ ὃ βῆ δι' ἀδῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
πολλὴν ἠέρ' ἔχων· ἣν οἱ περίχεεν Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκινόου βασίλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας ὀδυσσεύς·
καὶ τότε δὴ ῥα τοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀὴρ·
οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο δόμῳ κατὰ φῶτα ἰδόντες·
θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὃ δ' ἐλλιτάνευε Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη θύγατερ ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σοί τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας·
τούσδ' ἔτε δαῖτυμόνας· τοῖσιν τε θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι καὶ παισὶν ἐπὶ τρέφθαι ἕκαστα
κτήματ' ἔχειν μεγάροισιν γέρας θ' ὅτι δῆμος ἔδωκεν·
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηρὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω·
ὡς ἔφατ', ἂν δ' ἄρ' ἔζετο ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέφη γέρων ἥρως ἐχένηος·
ὃς δὴ φαίνετ' ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
καὶ μύθοισιν ἔεπε παλαιά τε πολλά τε ἴδυῖα·
ὄσσῃν δ' Εὐρυμέδων ἀγορήσατο καὶ μετέφη·
Ἀλκίνοε πρέπει τόδε καλλίονα οὐδὲ ἔοικε
ξείνου μὴ χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἵδε δ' ἐσόμεσθα μύθου πρόφρονες ἰσχανόωνται·
ἀλλὰ ἄγε δὴ ξείνου μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
ἆσον ἀναστήσας· σὺ δ' ἐκήρυκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐποινίξαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ

ωφόσομεν· ὅς θ' ἴκετ' ἠσὶν ἀμὰ δὲ οἱ οἱσὶν ὁτωδὴ
δόρτον δ' ἐξάμω τα μὶν δ' ὀτω ἐν δ' ὀμὲ ὀμτων
αὐτὰρ ἐπὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μέγος ἀλκὶμόοιο·
χάρος ἐλὼν ὁ Δυσῆα δ' αἴφρομα τοικὶλομήτω
ὦρσεν ἀτ' ἐσχαρόφὶν καὶ ἐτ' ἰθρόου ἧσε φαάμοῦ·
ἦρ γὰρ ἀγασσάσας ἀγαθὸν ἦορα λαοδάμαντα
ὅς οἱ τλησίον ἴζε, μάλὶστα δ' ἐμὶν φὶλέεσκε·
χέρνὶβα δ' ἀμφίπολος προχόω ἐπέχανε φέρουσα·
Καλὴ χρυσάμπυξ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δ' ἐξεσὶω ἐτάνυσε δάπεδα μν·
σῖτον δ' ὦδ' οἰκτα μὶν παρέθηκε φέρουσα·
εἰδατα πόλλ' ἐπὶθδσα χαρὶζομένη παρεόντων
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς·
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μέγος ἀλκὶμόοιο·
πομπόε κρητῆρα κρασσάμενος μέθυ φάμον
πᾶσὶν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ πρῶτα κραάνω
ωφόσομεν, ὅς θ' ἴκετ' ἠσὶν ἀμὰ δὲ οἱ οἱσὶν ὁτωδὴ
ὡς ἐφάτο· πομπὸς δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
μώμησε δ' ἄρα πᾶσὶν ἐπαρξάμενος δεπάεσσὶν·
αὐτὰρ ἐπὴ σπείσαν τ' ἐπὶον θ' ὅσον ἤθελε θυμός·
τοῖσὶν δ' ἀλκὶμος ἀγορήσατο καὶ μετέφη·
Κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσὶ κελάδει·
μῶν μὴ δ' αἰσάμενοι κατακήδεα οἴκαδ' ἴόντες·
ἦωθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλεόνας καλέσαντες
ξάμον ἐνὶ μεγάροις ξάνισομεν, ἠδ' ἐθεοῖσὶ
ῥέξομεν ἱερὰ καλά· πρῶτα δὲ καὶ πρὶ πομπῆς
μνησόμεθ'· ὥς χ' ὅξάμος ἀγάθε πόμου καὶ ἀρίης
πομπῆς ὑφήμεν πέρὶ ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκηται
χάρῳ καρπαλίμως, ἤ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ·
μὴ δέ τὶ μεσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσὶ
πρὶν γε τὴν ἧς γαίης ἐπὶβήμεναι, ἔνθα δ' ἔπειτα
πάσχειν. ἀασά οἱ ἅσα κατακλώθεσ' ἔβαν ἅ
γάμομέν ῳ μήσαντο λίνῳ ὅτε μὶν τέκε μήτηρ·
ἦ δέτὶς ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ ἠλήλουθε
ὑμῖν ὁτὶ δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ πρὶν μηχανόωνται·
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
ἡμῖν, ὧν τ' ἔρδωμεν ἑκατόμβας ἀγακλειτὰς εἰκατόμβας·
δαίνυνται πάρ' ἐμὶ καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς·

φ᾽ ἀρατῖς καὶ μοῦσα ἰὼν ξύμβλητα ὀδίτῃς,
ὅττι κατακρύπτουσιν, ἐπὶ σφίσιν ἐγγύθεν ἁμέων
ὡς περ κύκλωστε καὶ ἀγρία φῦλα γιγάντων.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
ἀλκίμου ὄφρ᾽ ὅτι τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔ δέμας οὐδ᾽ ἐφυήν, ἀλλὰ βλητοῖσι βροτοῖσιν.
ὅντινα σὺ μάλιστ᾽ ἐπιείσεαι ἀνθρώπων
ἀμβρότῳ· τοῖόν κεν ἐμὲ μάλιστα ἰσώσαιμι.
καὶ δ᾽ ὅτι καὶ πολέμοιο κακὰ μνήσαιμι,
ὅσσ᾽ ἄγε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι συγχρὴ ἔπεται γαστέρι κώτροπον ἄλλο
ἔπλετο· πὰρ δ᾽ ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀναγκη,
καὶ μάλα, τηλόμενον καὶ ἐγὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἦδ᾽ ἐμὰ μᾶλλον
ἔσθεμεναι κέλεται καὶ πίνεμεν· ἐκ δέ με πάντων
λήθεται ὅσσ᾽ ἔπαθον, καὶ ἐπιπλήσασθαι ἀνώγει·
ὑμεῖς δ᾽ ὀτρύνεσθε ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι,
ὥς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καίπερ πολλὰ παθόντα, ἰδόντα με, καὶ λίποι αἰὼν
κτήσιν ἐμὴν ὅμωάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ὡς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῴχοντ᾽ ἠδ᾽ ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ᾽ ἐπιόντ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
ὃς μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος·
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς·
παρὰ δέ οἱ ἀρήτη τε καὶ ἀλκίνοος θεοειδὴς
ἧστην· ἀμφίπολοι δ᾽ ἀπετέκοσμεον αἶψα δ᾽ αὖτε
τοῖσι δ᾽ ἀρήτη λευκώλενος ἦρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φάρεά τε χἵτωνά τε εἵματ᾽ ἰδοῦσα
καλὰ τά ῥ᾽ αὐτὴ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε· τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν ἐρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν· τίστοι τάδε εἵματ᾽ ἔδωκεν·
οὐ δὴ φὴς ἐπὶ πόντου ἀλώμενος ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι·
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀρχαλέον βασίλεια διηνεκέως ἀγορεύσω
κηδεα, ἅ μοι δώσαν θεοὶ οὐρανίωνες·

τοῦτο δ' ἔτοι ἐρέω, ὁ μ' ἀμφρεαι ἦ δὲ μ' Γαλλᾶς
ὠγυγίη τίς γῆσος ἀπόπροθεν ἁλὶ κέκται.
ἔνθα μὲν ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος δμὴς θεός· ἣ δέ τις αὐτὴ
μίσγεται ὅτε θεῷ, ὅτε θνητῶν ἀνθρώπων.
δὴ ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
οἶον, ἐσταότα μηνὶ βοὴν ἀργῆτι χέοντα
Ζεὺς ἔλασας ἐκέασε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἠδ' ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νέος ἀμφιελίσσης
ἐννῆμαρ φέρόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος δμὴς θεός, ἣ με λαβοῦσα
ἐν δυκέως ἐφίλησε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
δὴ ἐμὸν ὅστοτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δ' ἁέσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε καλυψὼ
δὴ ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε·
καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐποτρύνουσα μέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ μόος ἔτραπε αὐτῆς·
πέμπε δ' ἐπ' ἰσχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε
σίτου καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
οὖρον δὲ πρόεηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε·
ἑπτὰ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα πόντον ἔτεμνον·
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα·
γαίης ἠμάθιης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ·
δύσμορος· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυμέεσθαι ὀιζύι
πολλῇ τήμοι ἐπῶρσε ποσὶ δάμναμένοισιν·
ὅσμοι ἐφορμήσας ἀνέμους καταέδησε κελεύθους
ὦρῖνεν δὲ θάλασσαν ἀβέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
ἦα ἔτι σχεδίης ἀδῖνα φερέσθαι·
τὴν μὲν ἔπειτα βύελλα διέσχεδα· αὐτὰρ ἔγωγε
μηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα μεγαίνη
ὑμάθιη ἐπέλασσε φέρων ἀνέμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα δίησατο κῦμα ἔπι χέρσου
πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὼν καὶ ἀτρέϊ χώρῳ
δὴ ἔπειτ' ἀπαχασάμενος, μήχος πάλιν ἔπλετο ἔπος
ἐς ποταμόν· τῇ δή μοι ἔφατο χῶρος ἄριστος

λῆος πεφιάων, καὶ ἐπισκέπτας ἧν ἀγέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγρέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίην νὺξ
ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε δι' ἴπεος ποταμοῖο
ἐκβὰς ἐν βάμοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἤφυσα μυρί· θεὸς δὲ κατ' ἀστόρεα χάνεν·
ἔνθα μέν ὑμ φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗδον παμμύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ·
δύσετο δ' ἠέλιος καὶ μείλυκες ὦρτο ἄγηκεν·
ἀμφὶ πόλους δ' ἔστη βίη τε ἐμόησα θυγατρὸς
παίζούσας· ἐν δ' αὐτὴ ἔην ἄχεϊ βεσσιν·
τῶν ἱκέτιν· ἣ δ' ὅτι μήματος ἦμβροτεν ἀθλοῦ·
ὡς οὐκ ἀγελείοιο μετρον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεναι· αἰψα γὰρ τοι μετρον ἄφραδέουσιν·
ἦμοι σῖτον ἔδωκεν ἀλις κρι βοτὰ οἴμων,
καὶ λοῦσεν ποταμῶ καὶ μοι τὰ δ' εἵματ' ἔδωκεν·
ταῦτά τοι ἀχνύμενος πρὶν ἀληθέμεν κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀταμέθετο φώνησέν τε·
ξεῖν' ἦτοι μὲν τοῦτο γεγάσιμον οὐκ ἐόησεν
παῖς ἐμή, σὺν ἑκάστοτε μιν ἀμφιπόλοισιν ἄγει
ἦγεν ἐς ἦμετρον· σὺ δ' ἄρα πρώτιστα ἱκέτευσας·
Τὸν δ' ἀταμφιβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
ἥρως· μὴ μοι τοῦτο νεμεσσήσῃ κούρῃ·
ἡ μὲν γὰρ μ' ἐκέλευσε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε
μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρτοι μὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀταμέβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', ὅ μοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμέμφω δ' αἰσιμα πάντα·
αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἀ τε γώτερ,
παῖδα τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὖθι μένων· οἶκον δέ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην·
εἰ δέ κε βέλωσθε μένειν, ἀέκοντά κε δοῦναι ὅτις ἐρύξει
φαίνω· μὴ δ' οὕτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο·
τομτῶ δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρα σὺ πομπὴν
αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην ὄφρα κε ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ που τοι φίλον ἐστίν·

ἆφαρ καὶ μάλα πολλὸν ἑκατέρω ἐς ὀρυβοίης.
τὼ πὰρ τιλοτάτω φάσ' ἐμμεναι οἷμιν ἰδοῦσιν
λαῶν ἠμὲν ἑτέρων, ὅτε ἑξαμβὸν ῥα δάμναμβω
ἡγορέοντ' ὀφόμενον τὸν τυτὸν γαμέοντα γόνον.
Καὶ μὲν οἱ ἐμμὲν ἦλθον καὶ ἅρμαθοιο τέλεσαν
ἤματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήγαγον οἶκαδε πίσω.
ἆδε δ' ἑοῦτος ἐνὶ φρεσὶν ὄτρυνε κραδίην
ἡμὲς ἐμοὶ καὶ κοῦροι ἀμαρτῇ φῦλα πεδῶ.
ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
ὄφρα μὲν οὖν ἆρα ἧστο ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτορέοντα.
ἀτὰρ αὐτὸς ὅσα ἵππε τελάτησε φέρων ἄπο ἆλτα
ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ἕδωρ ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος ἦν· ἐγὼ δ' ἐκέατο παρὶ ἴκοιμι.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' ἀρήτη λαοσσόος ἀμφιπόλοισιν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' εἰμθέμεναι ὅλας καθ' ὑπέρθεμ' ἔσασθαι.
αἶψα δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὦρτο δ' ὀδυσσῆα, παριστάμεναι ἐπέεσσιν.
ὄρσο κέων ὦ ξεῖνε· πεποίηται δ' ἐτοὶ εὐνή.
ὣς φάν· τῷ δ' ἄσπασον ἔφατο κοιμηθῆναι.
ὡς ὅ μὲν εἶνθα καθᾶδε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς
πρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἠδὲ μύχοιο.
ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.
πὰρ δ' ἐγυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνὴν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

κκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ
ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ ὀδυσσέως
Καὶ ἐξιῶνται παρὰ τῷ ἀλκινόῳ τῶν Φαιήκων οἱ ἄριστοι
Καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ ὀδυ
σσεύς· καὶ ὅτι ἡμοδόκος ᾄδει πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν
μοιχείαν ἄρεως καὶ ἀφροδίτης· ἔπειτα τὰ περὶ τὴν ἐ
ξαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου, καὶ τοῦ ὀδυσσέως κλαίον
τος πρώτου μὲν ὑπὸ τῆς καὶ πόθεν ἦν.

θῆτα δ' ἆθλοις φαίηκες ὀδυσῆος τ' ἄρηθεν.

μος δ' ἠΰ γέμε φαέων ῥοδ ο
δάκτυλος ἠώς.
ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος
ἀλκινόοιο.
ἦλθε δ' ἄρα δῖος γενέτης ὡς τε πό
λιτορθος ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε ἱερὸν μέ
νος ἀλκινόοιο.
φαίηκων ἀγορήνδ' ἔσαν ἐγγύθεν ἀλλήλων τα
ρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον. ἦλθε δ' ἔπειτα κατὰ πτόλιν ἐμβεβαυῖα
παλλὰς ἀθήνη
κήρυκι δαΐφρονος ἀλκινόοιο.
μόθον ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
στῆ ῥα ἑκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον.
δεῦτε ἄγε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
ἀγορὴν ἴομεν ἵνα ξείνοιο πυθώμεθ
ὅς μέον ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
ὡς ἀπὸ τοὺς ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἐπλήντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων. πολλοὶ γὰρ ἐθήησαντο ἰδόντες.
ἦρι λαέρταο δαΐφρονα, τῷ δ' ἄρ' ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
καὶ μιν μακρότερον καὶ παχύτερα θῆκεν ἰδέσθαι.
ὥσκε μιν φαίηξιν ἀγαπτὸς πᾶσι γένοιτο
δημόκοός τ' αἰδοῖός τε καὶ ἐκτελέσφερε ἄεθλους
πολλούς. οὓς φαίηκες ἐπέφραδον ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπὴν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο.
τοῖσι δ' ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέφη τε.
κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει
ξεῖνος ὅδ' οὐκ οἶδ' ὅς τις ἀλώμενος ἵκετο δῶμα
ἠέ τις ἠοίων, ἠὲ ἐσπερίων ἀνθρώπων.
πομπὴν δ' ὀτρύνῃ καὶ λίσσεται ἐμπεδόμῦθαι.
ἡμῖν δ' ὡς τὸ πάρος περ ἐπέτροπε πομπὴν.

ἀδ' ἐτάρ οὐδ' ἐτῖς ἄλλος ὅστις ἐμὰ δώματ' ἴκηται.
ἐγθὰ δ' ὀδυρόμενος δηρὸν μέμφ εἵνεκα τοιοῦτος.
ἀλλ' ἄγε μὴν μέλαιναν ἐρύσομεν ἅλα δίαν
πρωτόπλοον· κοῦρω δ' ἐνὶ δύω καὶ πεντήκοντα
κριν ἀέθλων κατὰ δῆμον ὅσοι πάρος ἔσαν ἄριστοι.
δηρὸν ἀμησάμενοι δὲ πάντες ἐπὶ κλισίηφιν ἐρεῦμαι
ἔκβητ' αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα.
ἡμέτερον δ' ἐλθόντες· ἐγὼ δὲ πᾶσι παρέξω
Κούροισι μὲν ταῦτ' ἔπιτέλλομαι· αὐτὰρ ὔδηοι
σκηπτοῦχοι βασῖλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ' ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φῖλέωμεν,
μὴ δ' ἔτῖς ἀρνῆσθω· καλέσασθε δ' ἐθεῖον ἀοιδὸν
δημοδόκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πρῖδῶκεν ἀοιδὴν
τέρπειν ὅππη θυμὸς ἐπορῴνησῖν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δ' ἐμεκάχετο θεῖον ἀοιδόν.
Κοῦροι δ' ἐκρῖθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην ὡς ἐκέλευσε πρὸς ἠϊόνα πολιοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαν ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἅλοσ βέμβος δὲ ἔρυσαν·
ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
ἤρτων δ' ἱμάντεσσι δέρματα τροπτοῖς ἐν ἀέρμασῖν
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λάκα πετάσαν·
ὑψοῦ δ' ἐν μοτίῳ τὼ γ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν ἀλκῑνόοιο δαῖφρονος εἰς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἀραὶ βουσί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν γέροντες ἠδὲ παλαιοί.
τοῖσῖν δ' ἀλκίνοος δυνοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν·
ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας σύας· δύο δ' ἑλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον, ἀμφί θ' ἔσαν τετύκοντό τε δαῖτ' ἐράτῃφῑν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν·
τὸν περῑ μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα πουλύοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Κὰδ δ' ἐκ πασαλόφῑν κρέμασε φόρμῑγγα λιγείην
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
κῆρυξ· παρὰ δ' ἔτῑθε καλὴν καλαθίσκην ἐΐσην.
παρ δὲ δαῖτας ἐΐσους πῖεν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

οἱ δ' ἑτοῖμα πρόκαθ' ἕτοιμα πρόκαθ' ἕκαστος ἵαλλον·
αὐτὰρ ἐπὴ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
μοῦσα δ' ἄρ' ἀοιδὸν ἄγηκεν ἀείδεμεναι κλέα ἀνδρῶν·
οἶμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
νεῖκος ὀδυσσῆος, καὶ πηλέϊδεω Ἀχιλῆος·
ὡς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ·
ἐκ πάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
χαῖρε μόων, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
ὡς γὰρ οἱ χρέων μυθήσατο φοῖβος Ἀπόλλων
πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ· ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν·
χρησόμενος· τότε γὰρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄφαρ ἐπερίκλυτος, αὐτὰρ ὁ δύνει
πορφύρεον μέγα φάρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
κὰκ κεφαλῆς ἔρυσε· καλύψε δ' ἑὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ φαίνκας, ὑπὸ φρυσὶ δάκρυα λείβων·
ἦτοι ὅτε λήξειε θεὸς ἀοιδὸς
δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φάρος ἔλεσκε
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλών, σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' αὖ ἄρχοιτο· καὶ ὀτρύνειε μάλ' ἦμν
φαίνκων οἱ ἄριστοι ἐπφτέρπομεν ἔπεσσιν
αὖ δ' ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν
ἔμφρονας μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων
ἀλκίμοος δ' ἐμὶν οἷος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν·
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δ' ἐστενάχοντος ἄκουσεν·
αἶψα δ' ἐφαίνκεσσι φίλην ἐρέτμοισι μετηύδα
κέκλυτε φαίνκων ἡγήτορες ἠδ' ἐμέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεχορήμεθα θυμὸν ἐΐσης·
φόρμιγγος θ' ἥδε τις ἁρμονίη ἐστὶ θαλείῃ·
νῶϊ δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν·
πάντων ὥς κεν ὄπιπα ἑοῖς ἐνὶ φαίνκεσσι φίλοισιν
οἰκαδε μοιήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων·
πύξ τε παλαισμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ ποδέεσσιν
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ δ' ἐκ παστάλοφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγείαν·
δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἐξάγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῷ ὁδὸν, ἣν περ οἱ ἄλλοι·
φαίνκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια βωμαγέοντες·
βὰν δ' ἴμεν ἐς ἀγορήν· ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος

μυρίοι ἀμφ' Ἰσαμβρέοι πολλοίτε καὶ ἐσθλοὶ·
ὧρτο μὴν Ἀκρόμεώστε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρής,
μαντάστε πρυμνάστε καὶ Ἀρχίαλος καὶ Ἐρεσμεύς,
πορτάστε πρωτάστε βόωμ' ἀμαβησιμεώστε,
Ἀμφίαλός θ' υἱὸς πολυποίου τεκτονίδαο·
Ἀγδεύς καὶ Βρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ·
μαιμαβολίδης θ' ὃς ἄριστος ἔην ἴδοστε Δέμαστε
πάντων φαίνων μετ' ἀμύμονα λαοδάμαντα·
ἀμφ' ἐσαμβρῆς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκιμέδοιο,
λαοδάμας θ' Ἁλίοστε καὶ Ἀρτίθεος κλυτόμηνος·
οἳ δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐπεφρήσαντο πόδεσσιν·
τοῖσι δ' ἀπὸ μνηστῆς τέτατο δρόμος· οἳ δ' ἅμα πάντες
κὰρ πεδίον μάλα τοὶ ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο·
τῶν δ' ἔθεν ὀχ' ἄριστος ἔην κλυτόμηνος ἀμύμων·
ὅσσον τ' ἐν μέσῳ οὖρον ἐφέλκομεν ἡμίονοιιν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ'· οἳ δ' ἐλίποντο·
οἳ δ' ἐπαλασμοσύνης ἀλεγεινῆς πεφρίσαντο·
τὴν δ' αὖτ' Ἀρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστερος ἦεν ἐλατρής·
πύξ δ' αὖ λαοδάμας ἀγαθὸς παῖς Ἀλκιμέδοιο·
ὡς τὰ μὲν ἔπλητ' πάντες ἐτέρφθησαν φρένα ἄεθλοις,
τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκιμέδοιο·
Δεῦτε φίλοι τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα πατρίδ' ἄεθλων
ὅς τις δὲ τέ καὶ δεδάηκε, φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστὶ
μηροὺς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος, οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συμπέπλεκται πολέεσσιν·
ἴδρις γάρ τοι ἔπειτα πανημέριος θαλάσσης
ἀνδρὸς τέ συνεχέειν, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη·
Τὸν δ' αὖτ' Ἀρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
λαοδάμα μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες,
αὐτὸς γὰρ προκάλεσαι ἰὼν καὶ πεῖρα δὲ μύθῳ·
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἀγαθὸς παῖς Ἀλκιμέδοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ ὁ δυσκὰ προσέειπεν·
δεῦρ' ἄγε καὶ σύ ξεῖνε πάτρ' ἐπέρησαι ἀέθλων,
εἴπατ' ἀπουδεδάηκας· ἔοικε δ' ἐσ' ἰδμεν ἀέθλους·
οὐ μέν γάρ μέθ' ὁμῖν κλέος ἀμέρσεται ἠϊόνων,
ὄφρ' ἔτι σοχθίζειν τε ῥέξεθ' καὶ χρόα νηΐ ἐνῆσιν·

ὄφρ᾽ ἄγε τέρψωμαι· σκέδασον δ᾽ ἀπὸ κῆδεα θυμοῦ
σοὶ δ᾽ ὁδὸς ὧδ᾽ ἔσται, ἵνα δὴ ῥηϊδίως ἀπέχωμεν,
μήνιστε κατέρυκε καὶ ἑσπερίοις ἐφίεσο ἑταίροις.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέφη πολύμητις δῖος Ὀδυσσεύς·
λαοδάμα τίμεταῦτα κελεύεαι ἐκτελέεσθαι.
Κήδεα μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἔμπεδα θέλει.
ὃς πρίν μὲν πολλοὺς ἔσαβον καὶ πολλὲ μόγησα.
νῦν δὲ μετ᾽ ἀθανάτοισιν ἀγορὴν ἀνόστοιο κατίσχω,
ἐξ οὗ μιν λίσσομαι βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο μείλια τίνων·
τὸ γάρ σοι καὶ ἔπειτα δαίμονι φωτὶ ἐοίκω
ἄθλῳ ὁἵατε πολλὰ μετ᾽ ἀνθρώποισι τέλονται.
ἀλλὰ τῶ, ὅσσ᾽ ἄμα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ὀίεται
ἀρχὸς μαυτάων· ὅτε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὅλου
κέρδεός θ᾽ ἁρπαλέος, σὺ δ᾽ ἄθλιον οἰκὸς ἔοικας.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν᾽· ἦ καλόν σε ἔπος ἀταθάλῳ ἀνδρὶ ἐοίκας·
οὕτως ὅτε τοι θεοὶ χαρίεντα δίδοῦσιν
ἀνδράσιν ὅτε φυὴν ὅτ᾽ ἀρὴν φρένας ὅτ᾽ ἀγορητύν·
ὧδος μὲν γάρτ᾽ ὁδὸς ἀχνύμενόν περ ἀνῆρ·
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἐπέεσσιν σῇσι κέχυται· οἳ δέ τε λαοὶ
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ᾽ ἀσφαλέως ἀγορᾶσθαι
αὐδῇ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
ἐρχόμενον δ᾽ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς εἰσορόωσιν·
ὧδος δ᾽ αὖ ὁδὸς μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
ἦ γὰρ οὐ χάρις ἀμφὶ περιπρέπεται ἐπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ ἔπος μὲν ἀριπρεπές, οὐδὲ νόημα
οὐδὲ θεὸς τάξαιμι· σοφώτερος ἐσσὶ νοῆσαι·
ὦ πέπον, ὀργήσας θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἔπεα τὰ οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ᾽ οὐ μῆνις ἀέθλων,
ὡς σύγε μυθεῖαι· ἀλλ᾽ ἐμὲ πρώτοισιν οἴω
ἔμμεναι, ὅφρ᾽ ἥβη τε πεποίθεα χερσί τε μῆσι·
νῦν δ᾽ ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πόρων·
ἀλλὰ καὶ ὡς κακὰ πολλὰ παθὼν πεφρίσσομ᾽ ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με ἔπεσσιν·
ἦ ῥα καὶ αὖτῳ φάρμακα πολλὰ βάλε δαίμων
μέζονα καὶ πάχετον γίγαρτρον ὀλίγον περ.

ἠ οἵω φαίηκες ἐδίσκεον ἠμὲν ἠλοισι
τόμ ῥα τρισρέτας ἧκε σὶβαρὴς ἀπὸ χθρὸς·
βόμβησε δ' ἐλίβος, κατὰ δ' ἔπιπτε ξαν τοτὶ ἴαίη
φαίηκες δ' ὀλὶ χήρεσμοι μαιοίκλυτοι ἄνδρες
λᾶας ὑπαὶ ῥὶτῆς, ὑὸ δ' ὑπέρπατο σήματα πάντων
ῥίμφα θέων ἀπὸ χθρὸς· ἔθηκε δὲ τέρματ' ἄθλὴν
ἀνδρὶ δέμας ἐχέμεν ἔτος τ' ἔφατ' ἐτομάζειν·
Καὶ Ἀλαός τοι ξάνε διαχρίμφε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων· ἐπὶ δ' ὅτὶ μεμὶγμένον ἐστὶν ὁμίλω
ἠὲ τὸ ὑπρῶτον, σὺ δὲ ἄρισ· τὸν δὲ γ' ἄεθλον
ὅτὶς φαίηκων τὸν δ' ἴξεται οὐδ' ὑπερβήσ·
ὣς ἔφατο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς
χαίρων, ὅτι ἐχ ἑταῖρον ἐμὲα λάὸν ἐν ἀγῶνὶ
Καὶ τότε κουφότερον μὲ θέφώνεε φαίηκεων·
τοῦτον μὼν ἀφίκεσθε μέοι· τάχα δ' ὕστερον ἠὼ
ἠὲ φὶ τοσσοῦτον οἴομαι ἠὲ ἔτὶ μᾶσσον·
τῶν δ' ἠῶ ὅτὶ μὰ κραδίη θυμός τε κελάδοι·
δὴ ῥ' ἄγε τις φρηθήτω ἐπὶ μ' ἐχολώσατε λίην
ἠὲ τυξ ἠὲ πάλη, ἠὲ καὶ ποσὶν ὅτὶ μεσαίρω
πάντων φαίηκων· πολλὼν γὰ τοὶ λαοὶ ἄμαρτος
ξεῖνος γάρμοι ὅδ' ἔσὶ, τὶς ἂν φὶλέοντὶ μάχοιτο·
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς τέλεσ ἀνὴρ
ὅς τὶς ξεῖνοδόκω ἐρὶδα προφέρηται ἀέθλων
δήμω ἐν ἠῶδάτῳ, ἐὸ τὰ ὠτοῦ πάντα κολούσῃ
τῶν δ' ἠῶ ὅτὶ περτὶν ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθρίζω·
ἠὲ θέλω ἰδμεν καὶ πρηθήμεναι ἄντιον·
πάντα γὰρ οὐ κακὸς ἐμὶ μετ' ἀνδράσὶν ὅσσοι ἄεθλοι
δὲ μὴ τόξον ὄἶδα εὔξοον ἀμφαφάασθαι
πρῶτος κ' ἄνδρα βάλλοιμὶ ὁἰστάσας ἐν ὁμίλω
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχὶ σταδὸν εἶεν καὶ τοξάζοιατο φωτῶν·
οἷος δὴ μὲ φὶλοκτήτης ἀπενάριπτε τόξῳ
δήμω ἐνὶ Τροίῃ, ὅτε τοξάζοίμεθ' Ἀχαιοὶ·
τῶν δ' ἄλλω ἐμὲ φημὶ πολὺ προφερέστερον εἶναι·
ὅσσοι γὰρ βροτοὶ εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἀνδράσὶ δὲ προτέροισὶν ἐρίζέμεν οὐκ ἐθελήσω
οὐθ' Ἡρακλῆὶ οὔτε Εὐρύτῳ οἰχαλιῆὶ
ὅἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισὶν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας εὐρυτος, οὐδὲ τὶ γήρας·

ἴκ Θ' ἐστὶ μεδάροισι· χολωσάμενος γὰρ ἀπόλλωι
ἔκτανεν· ὄφις δὲ κατὰ γαῖαν ἐρεπτόμενος κατὰ βοῦν
δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὔνυξ ἵππος ἐπιθεῖ
ὁλοιοῖιν δέδοικα τόσοιν μήτις με παρέλθηι
φαίνων· λίην γὰρ ἀφελίως ἐδάμασθεν·
κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομίδην κατὰ μῆνα
ἦεν ἑτήτυμος· τῶι μοι φίλα γύα λέλωπται
ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆι
ἀλκίμοος δ' ἐμεῖο ὅδιος ἀμφιβόμενος προσέφη τε
ξεῖν'· ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαεινέμεν ἠδὲ καὶ ἄλλοις
χωόμενος, ὅτι σοῦτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
ἔμμεναι· ὡς δ' ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ἄλλος ἀροίτο
ὅς τις ἐπίσταιτο κατὰ φρεσὶν ἀρτία βάζειν·
ἀλλ' ἄγε μὴν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
εἴπω σῆς ἀρετῆς, ὅτε περ σοῖς ἐν μεδάροισι
δαινύηι παρὰ σῆι τ' ἀλόχωι καὶ σοῖσι τέκεσσιν
ἠμὲν ἑροῖς ἀρετῆς μεμνημένος, οἷά περ ἡμῖν·
Ζεύς ἐστιν ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν
οὐ γὰρ πυγμάχοι γε μὲν ἀμύμονες, οὐδ' ἐπαλαταὶ
ἀλλὰ τοσσὶ κραταιῶς θέομεν καὶ γηυσὶν ἄριστοι·
αὖ δ' ἠμὶν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἔξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐνή·
ἀλλ' ἄγε φαίνων σὺ τάρμοιες ὅσσοι ἄριστοι·
πάσασθε· ὡς χὤξύμος ἐριάσηι οἷσι φίλοισιν
οἶκαδε μοσήσας, ὅσσον περ ἰγιόμεθ' ἠμεῖς
πὰν τιλίην καὶ τοσσὶ καὶ ὀρχηθμοῖ καὶ ἀοιδῆι·
δημοδόκωι δ' ἔτις ἅμμα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
οἴσετω, ἥτοι κέαται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν·
ὡς ἔφατ' ἀλκίμοος θεοείκελος ὦρτο δὲ κῆρυξ
ὀίσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος·
αἱ δ' ὑμνηταὶ δὲ κρῖτοι ἐμμέα πάντες ἀνέσταν
δὴμιοι οἳ κατ' ἀγῶνας ἐυστρήτεσσιν ὀπηδοὶ
λάχνηαν δὲ χορὸν, καλὸν δ' ἔυρωαν ἀγῶνα·
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λιγεῖαν·
δημοδόκωι· ὁ δ' ἔπειτα κιὼν ἐς μέσον, ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἰσάντο δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
πὲπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
μαρμαρυίας θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῶι·

αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀγεβάλλετο καλὸν ἀοιδὴν
ἀμφ' Ἄρεως φιλότητος, ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν ἡφαίστοιο δόμοισι
λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε· λέχος δ' ἴσκε καὶ εὐνὴν
ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
ἠέλιος· ὃς φῆμσε μιγαζομένους φιλότητι·
ἡφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
ἐν δ' ἔθετ' ἄκμοβέτω μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον οὖθι μένοιεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε δόλον κεχολωμένος ἁρῇ,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς θάλαμον ὅθι φίλα δέμνι' ἐκέκτο·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάσῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυτο
ἠύτε ἀράχνια λεπτά· τά κ' οὐκ ἐτὶς οὐδὲ ἴδοιτο
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δόλοιντα τέτυκτο·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεύεν,
ἆσσατ' ἴμεν εἰς Λῆμνον εὐκτίμενον πτολίεθρον·
ἦ οἱ γαίῃ πολὺ φίλτατά τ' ἐστὶν ἁπασέων·
δὴ δ' ἀλαοσκοπιὴν ἔχε χρυσολίνιος Ἄρης·
ὡς δ' ἴδεν ἡφαιστον κλυτοτέχνην πόσφι κιόντα,
βῆ δ' ἴμεν αὖτε πρὸς δῶμα περικλυτοῦ ἡφαίστοιο
ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου κυθερείης·
ἣ δ' ἔτυχε πρὰ πατρὸς ἐριθηλέος κρονίωνος
ἐρχομένη κατὰ ῥ' ἕζετ'· ὁ δ' ἔσω δόματος ἐφάνη·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χερί, τ' ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τε προσηύδα·
δεῦρο φίλη λέκτρονδε βάσα τερπώμεθ' ἐυφρήνθέντες·
οὐ γάρ πω ἐπὶ ἡφαιστος μετὰ δήμιος ἀλλὰ που ἤδη
οἴχεται εἰς λῆμνον μετὰ σίντιας ἀγριοφώνους·
ὣς φάτο· τὴν δ' ἄσπαστον ἔφατο κοιμηθῆναι·
τὼ δ' εἰς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος ἡφαίστοιο·
οὐδέ τι κιν ἤσαν μελέων ἢ οὐδ' ἀπάφοιεν·
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον ὅτ' οὐκέτι φυκτὰ τέλοντο·
ἀρχίμολον δ' ἐσέβη περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
ὅν τις ὑποστρέψας πρὶν λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, ὅστε τε μῦθον·
βῆ δ' ἴμεν αὖτε πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ·
ἔστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἀγριος ἵρφ·

σμερδαλέον δ' ἐβόησε γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεὺς πάτερ· ἦ δὴ μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες
δὴ τ' ἴμα ἔργα γελασσᾶ καὶ οὐκ ἐπιείκτα ἴδητε
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
αἰὲν ἀτιμάζῃ φίλεῃ δ' αἰδηλον ἄρηα
ὅττι χ' ὁμὴ καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
ἠπεδανός γεγόμην, ἀτὰρ ὅττιμοι αἴτιος ἦμος·
ἦ μὰ τοκῆε δύω τὼ μὴ γάμεσθαι ὄφελλον·
ἀλλ' ὄψεσθ' ἴμα τώγε καβάδην ἐμ φιλότητι·
ἦς ἐμὰ δέμνια βάντες, ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι·
ἦ μέσφας δὴ ἔολτα μίμνωθά δ' ἐκ φέμεν οὔτω·
Καὶ μάλα περ φιλέοντε, τά χ' ὄκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὐδῆμεν· ἦ μάσφε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξῃ,
ἦσόχεμοι μάλα τάμτα πατὴρ ἀποδώσῃ ἕεδνα·
ὅσσά οἱ ἐγγυάλιξα κυώτιδος εἵνεκα κούρης·
ὅττι καλὴν θυγάτηρ, ἀτὰρ ὄκ ἐχέθυμος
ὣς ἔφατ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
ἦλθε ποσὶ δαίδαλος, ἦλθε δὲ Ἰρις ἐύγυης
ἑρμέας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
θηλύτραι δὲ θεαὶ μένον αὐτοῦ οἶκοι ἔκαστη·
ἕστασαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἐάων
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι
τέχνας ἀσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο
ὧδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
οὐκ ἀρεταὶ κακαὶ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκὺν
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἑὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα
ὠκύτατον πάντων ἐρέων θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
χωλὸς ἐὼν τέχνῃσι, τό οἱ καὶ μοιχάγριον ὄφελλε·
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέφη ἄναξ υἱὸς Διὸς ἠδὲ Μαίης·
Ἑρμέα Διὸς υἱὲ Διάκτορε δῶτορ ἐάων
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖσι βαρέσι κρατεροῖσι θέλοις εὐδῆν
ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διάκτορος ἀργεϕόντης·
αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον
δεσμοὶ μὲν δὶς τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν
ὑμεῖς δ' ἀσορόωτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι
αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
Ὣς ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

ἄδ᾽ ἐτοσφάαμα γίλως ἔχε· λίαν δ᾽ ἀάφ
ἵκφασον κλυτοβγόν, ὅτως λύσφεμ ἄρκα.
Καίμιν φωνήσας ἔστεα πτβρόεντα τροσηύδα.
λῦσον· ἐγὼ δ᾽ ἔτοι αὐτὸν ὑπίσχομαι ὡς σύ κελάδς
τίσφη ἀσίμα τάντα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ᾽ ὦτε τροσέφτε τβῖκλυτὸς ἀμφιγυήφς.
μήμε τοσόφδαον γαίνοχε ταῦτα κελάδειν,
δφλάτοι δ᾽ φλῶγε, καὶ ἐγγύαι ἐγυάσθαι.
τῶς ἂν ἐγώσε δ᾽ ἔοιμι μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἄφκεν ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας.
Τὸν δ᾽ ὦτε τροσέφτε τοσόφδ᾽ ἀῶν ἐσοίχθων·
ἵκφας ἄτβ γάρκεν ἄρης χρῆος ὑπαλύξας
οἴχηται φάγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
τὸν δ᾽ ἡμέβετ᾽ ἔστα τβῖκλυτὸς ἀμφιγυήφς·
ἄκ᾽ ἐς οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔτος ἀρνήσασθαι.
Ὡς φάτο τῶν δεσμῶν ἀφίφ μέγος ἵκφασιο·
τὼ δ᾽ ἔτοφ ἐκ δεσμοῖο λύβεν κρατβροῦ πβρόντος
αὐτίκ᾽ ἀναΐξαντε, ὅ μιν βρίκω δὲ βεβήκφ.
ἡ δ᾽ ἄρα κύτβρον ἵκανε φίλομφδὴς ἀφροδίτη
ἐς τάφον· ἔγβα δ᾽ ἔοι τέμενος βωμόςτε θυήφς·
ἔγβα δ᾽ ἐμιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίω
ἀμβρότω οἷα θεοὺς ἔτβνηνοβεν αἰὲν ἐόντας·
ἀμφὶ δ᾽ εἵματα ἔσαν ἔτκρατα βαῦμα ἰδέσθαι·
ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀοιδὸς ἄφδετβῖκλυτός· αὐτὰρ ὁ δυνατός
τέρτετ᾽ ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων, ἠδ᾽ ἐκὰ δῆμοι
φάηκες δ᾽ ὀλίχηρετμοι γαῖκλυτοι ἄνδρες·
ἀλκίνοος δ᾽ ἄλιον καὶ λαοδάμαντα κέλευσεν
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἔτφσφίσιν ὅττις ἐρίζειν·
οἳ δ᾽ ἔτφ᾽ ὁῶν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἑλόντο
τορφυρέην· τὴν σφῖν τβλυβος τοίκσε δαίφρων·
τὴν ἕτρος ῥίπτασκεν ὀπὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθὶς ὀπίσω· ὁ δ᾽ ἄτο χβονὸς ὑψόσ᾽ ἀβὶς
ῥηιδίως μεβέλεσκε τάρος τοσὶν οὐδὰς ἱκέσθαι·
αὐτὰρ ἐτφ᾽ σφαῖραν ἀῖβων τφήσαντο,
ὠρχήθην δ᾽ ἤτφτα τοτὶ χβονὶ τουλυβοτάφρη
ταρφέ᾽ ἀμφβομένω· κοῦροι δ᾽ ἔτελήκεον ἄῆοι
ἑσταότες κατὰ γῶνα· τολὺς δ᾽ ὑποκόμτος ὀρώρφ·
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ ἀλκίνοον τροσεφώνεε δῖος ὀδυσεύς·
ἀλκίνοε κρέον τάντων ἀρίδφκετε λαῶν,

ἦ μὲν ἀπόφλησας βιοτάρμονας ἄφρονας ἄρους,
ἦδ' ἀρ' ἑτοῖμα τέτυκτο, σέβας μ' ἔχε φοροῦντα.
ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱρὸν μένος ἀλκιμόοιο·
ὤφελε δὲ φαίηκεσσι φίλην τεύξεσθαι μετιόντα·
κέκλυτε Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄξφρος μοι μάλα δοκέει πεπνυμένος εἶναι·
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξείνιον, ὡς ἐοίκεν·
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ φάρος ἕκαστος ἑλώλειε ἠδὲ χίτωνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνήκατε τιμήεντος·
ὤφελε δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες ὄφρ' ἐνὶ χροὶ
ξεῖνος ἔχων ἐσθλὸν ἴη χάρῃ ἐνὶ θυμῷ·
Εὐρύαλος δέ ἑοῦ μιν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
καὶ δώρῳ ἐπιφραδέως· οὐ γάρ τι κατὰ μοῖραν ἔειπεν·
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
δῶρα δ' ἄρ' οἱ σφέτερα πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φωνησέντε·
Ἀλκίνοε κρεῖον πάντων ἀρίδηκτε λαῶν·
τοί γάρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι ὡς σὺ κελεύεις,
δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἐπὶ κώπην
ἀργυρέην κολεὸν δ' ἐνέοπρίσιν ἐλέφαντος·
ἀμφὶ δὲ δίνηται, πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται·
ὣς φάτο καὶ πρὸς χεῖρα βαλὼν ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε πάτερ ξεῖνε, ἔπος δ' ἄπτερόν τι βέβακται
ἆψορρον, ἄφαρτο φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
σοὶ δ' ἐθεοὶ ἄλοχόν τε δέμας καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
μηδέ τί τοι ξίφεός γε σοθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου· ὁ δ' ἤμοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν·
ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
δύσετο δ' ἠέλιος· καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα πάρηεν,
καὶ τὰ μὲν Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο
μητρὶ πὰρ αὐτοῖσιν ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα·
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·

ἑλίοντες δ' ἐκάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι,
δὴ ῥὰ τότ' ἀρήτῳ προσέφη μένος ἀλκιμόοιο.
Δ ὦρο γύναι φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ' ἥτις ἀρίστη.
ἐν δ' ἀστὴ θὲς φάρος ὑπόλιπες ἠδὲ χίτωνα.
ἀμφὶ δ' εὐὶ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ' ἐκ κήδεα πάντα
δῶρα τά οἱ φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν
δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὔμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεσσον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσω
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδηι ἐν μεγάρῳ Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὡς ἔφατ'. ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἱ δ' ἐλοέτροχόον τρίποδ' ἵσαν ἐν πυρὶ κηλέῳ.
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δ' ἔξυλα δαῖον ἔλουσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε· θέρμετο δ' ὕδωρ.
τόφρα δ' ἄρ' ἀρήτη ξάφῳ περικαλλέα κηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα
ἑσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴν φάρος ἧκε καλόν τε χίτωνα.
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτὸς νῦν ἴδε σῶμα· βοῶς δ' ἔτι δέσμον ἵηλον,
μή τις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅσσοτα νῶϊν
ἕδνα θεὰ γλυκίων ἔπορον ἰὼν ἐς νηὶ μελαίνηι.
αὐτὰρ ἔπειτά τοι ἄκουσε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἴρτυνε σῶμα, βοῶς δ' ἔτι δέσμον ἵηλε
ποικίλον· ὅρμησεν δὲ μιν ἐς δαῖτα φρεσὶ πότνια κίρκη.
αὐτὸς δ' ἵππον δ' ἄρα μιν τάμε λούσατο τ' ἄψορρον
ἧς ῥα σάμιγθον βάλε· ὁ δ' ἄρ' ἀσασίως ἴδε θυμῷ
θρμὰ λοετρόθεν ἐλθὼν ἔτι κομίζομενος γέθαμίζεν.
ἕσθη δ' ἠλίτεδ' ὦμα καλυψοῦς ἠϋκόμοιο.
τόφρα δ' ἔοι κομίδηι γε θεῶ ὡς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἔσθη ὦμοι λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ.
ἀμφὶ δ' ἑμῖν χλαῖναν καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἐκ ῥα σαμίγθου βὰς ἀγλαΐας μετὰ οἱ πότνιρας
ἧιε. θαυμάζεσκε δὲ θεῶν ἀτος καλλὸς ἔχουσα,
ἠῆ ῥὰ παρὰ πάθμον τέγεος πύκα ποικιτοῖο.
θάμβος ἔχεν δ' ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα.
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

χαῖρε ξφίλ' ἵνα καὶ ποτέ σ' ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσω ἐμοῦ ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλῃς.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύμητις δῖος Ὀδυσεύς.
μαῖα τίς σε βροτῶν ἀγαγε μεγαλήτορος ἀλκινόοιο,
οὕτω μιν ζείης θάμ' ἐρίγδουπος ποσὶν ἵρης
οἰκαδ' ἐτέλθεμεναι καὶ μοι σημ' ἦμαρ ἰδέσθαι.
τῷ κέν τοι καὶ καὶ ξβίοτον θεῶν ὡς δὺχ ὑποδύμην
αἰὲν ἀνιηρὰ πάσχοντα. σὺ γὰρ μ' ἐβίωσαο κούρη.
ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἵζε παρ' ἀλκινόοιο βασιλῆος.
τὸν δ' ἤδη μοῖραν τ' ἐμεμόν κρόωμ τότε οἶμον.
Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν
δημοδόκον λαοῖσι τετιμένον. ὅν περ ἀπάντων
μέσσῳ θ' αἰ τυμόνῳ πρὸς κίονα μακρὸν ἔρεισας,
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
κήρυξ, ἦ τοι καὶ μᾶλλον, ἐπεὶ δὲ πολλὸν ἐλέλιπτο
ἀργαλέον δόμεναι νόος· θαλερὴ δὲ μοι ἀμφὶς ἀλοιφὴ
κήρυξ τὴν δὴ τοῦτο πόρε κρέας ὄφρα φάγησι
δημοδόκῳ· καὶ μίν πρὸς πτύξομαι ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπὶ χθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, ὅττι σφέας
οἵμας μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δ' ἀοιδοῦ ἀοιδόν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δ' ἐφέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρωι δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Δημόδοκ' ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
ἦ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε Διὸς παῖς, ἦ σέ γ' Ἀπόλλων·
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις
ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς πρέσσων, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλὰ μέν δὴ μοι τὰ μὲν ἄλλα παρὲξ ἰὼν κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν ἔπηκε θεὰ ἐς δῶμα κομίσσαι,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε Δῖος Ὀδυσσεὺς
ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴκε μὲν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
ὡς ἄρα σοὶ πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὡς φάτ'· ὀρμηθεὶς δὲ θεοῦ ἤρχεθ', φαῖνε δ' ἀοιδὴν

ὧμοι ἐλών· ὡς οἱ μὲν ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν,
βάντες ἀπέπλεον πῦρ ἐν κλισίῃσι βάλοντες
ἀργῴοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφὶ δύσηαι
εἵατ' ἐπὶ ῥώων ἀγορὴ κεκαλυμμένοι ἵππων.
αὐτοὶ γὰρ μὲν ῥῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὡς ὁ μὲν εἰσήκει· τοὶ δ' ἀκρίτα πολλὰ γόωντο.
ἤμενοι ἀμφ' αὐτὸν μέγα δ' ἔσφιζεν μέγα δ' ἀγε βουλή.
ἠὲ διατμήξαι κοίλον δόρυ μηλείῃ χαλκῷ·
ἦ κατὰ πρῶτα βαλέειν, ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης
ἠὲ ἔασαι μεγάλα θεῶν θελκτήριον ἔμμεν·
τῷ ῥ' ἦν καὶ ἐπέφατο τελέσσεσθαι ἔμελλεν·
ἔσσεται γάρ ἦμαρ ἀπολέσθαι ἐπὶ πόλις ἀμφὶ καλύψῃ
δουράτεον μέγα ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
ἀργείων φῶτες φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθε δὲ μὲν δὴ ἔπειτα διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἵππου ἔνθεν ἐκ κύμενοι κοίλου λόχου ἐκπρολιπόντες.
ἧκεν δὲ ἄλλην ἄφαρ ἐπόλιν κεραίζεμεν αὐτήν.
αὐτὰρ ὀλοὰ πάντα πρότι δ' ὤματα δαΐφρονος
βάλλεν· αὐτὰρ ἐπὶ σφιν ἀντίθεος μενελάος.
καὶ δὴ δαίμονα τόλεμον φάτο τολμήσαντα.
νίκησαν καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
ταῦτα δ' ἀοιδὸς ἄφαρ περικλυτὸς αὐτάρ ὀδύνας
τέκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειὰς
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα.
ὅς τε οἷς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν.
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων μηλέας ἦμαρ.
κωκυτὸν ῥήσσοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα.
ἀμφαφόωσ' ὑμερηλίγα κωκύσῃ, οἱ δ' ἔτ' ὄπιθεν
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
ἦερον ἐς δουλήγουσιν πόρον τ' ἔχέμεν καὶ οἰκῷ
τῆς δ' ἐλεφαντάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί.
ὡς ὁ Δυσεὺς ἐλεφὸν ὑπὸ φρυσὶ δάκρυον ἕβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάμβανε δάκρυα λάβρα.
ἀλκίμους δ' ἐμὸν ὃς ἔτεφρα σατ' ἦδ' ἐμόησεν
ἦμος ἀρχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στεναχοντος ἄκουσεν.
ὧφα δὲ φαίηκεσσι φίλη ρέτμοισι μετηύδα.
κέκλυτε φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λιγείαν
οὐ γὰρ πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἄειδε.

ἐξ οὗ δ' ὀρτὸ ἐομένη καὶ ὥρορε Διὸς ἀοιδός·
ἐκ τοῦ δ' ὄφρα τάωσα τοῖς ἐμοῖς ἠθείοις
ὄξος· μάλα τοι μὲν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
ἀλλ' ἄγε μὲν σχεθέτω, ἐπεὶ οὐ μῶς πρὶν τάδε πάντες·
ξεῖνοι δ' ὄχοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ τὸ πολὺ κάλλιον οὕτω·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τά δ' αἰδοίοιο τέτυκται
τόσσα τε καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες·
ἀντὶ καὶ ἰγνήτου ξείνοι θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι· ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιφρονέῃ περ ἐοικώς·
τῷ μὴν μὴ δ' ἐσύ γ' ἀθεμίστοις ἤμασι κερδαλέοισι
ὅτ' ἰκέσθ' ἥρωας φάσθαι δέσε καλλιόμεν ἐσιν·
ἦ τ' ὄμοι ὅτ' ἰκέσθ' ἑκάβοι καλέομεν μήτηρ τε πατήρ τε·
ἠῷοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περὶ μαιόμενοι
ἤ τις γάρ τις πάμπαν ἀγώνυμος ἐς ἀνθρώπων
ἠὲ κακὸς οὐ δέμεν αὐτὸς, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται·
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθεται, ἐπέχει τέχνοισι τοκῆας·
ἦ τε δέμοι γαῖαν τε τεὼ δῆμόν τε πόλιν τε·
ὄφρά σε τὴ πέμπωσι τιτυσκόμενοι φρεσὶ μῆες
ἤ γὰρ φαίηκεν ἰκυβερνητῆρες ἔσειν
ἠδ' ἔτι που δὴ ἄλιε ἐσί, τά τ' ἤματα μῆες ἔχουσιν
ἀλλ' ὦ τὰ ἴσασι, μήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγρούς·
ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἄλλος ἐκπρόσσει
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένος, οὐδέ ποτ' ἔσφιν
ἤ τέτι που μεμάβῃσι ἐπὶ Δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι·
ἀλλὰ τά γ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν ἤτοι τος ἄκουσα
γουνοπέος, ὃς ἔφασκε τοσσήδε ἄνω τ' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, ὅσσα κατὰ μοῖραν ἀτέμορες ἦμεν ἁπάντων
ἤπιος τ' ἔφαινεν ἀνδράσι δ' ἔργα πένεσθαι
ἐκτὸς μοίρης ἀνιόντας ἐν ἤρος δ' εἴ τινα τῶνδε
ῥαισέμεναι· μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύπτει
ὃς ἀγορὰν ἔτερον, τὰ δ' ἔκεν θεὸς ἢ τελέσειεν·
ἦ κατέλεξ' ἦ, ὡς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
ἀλλ' ἄγεμοι τόδε τ' ἦτε καὶ ἀρχέος κατάλεξον·
ὅττι ἀπεπλάγχθητε καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων· αἳ τοὶ πολὺ δὴ γαῖαν ἐνάσσαν·
ἡμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι·
οἵ τε φιλόξεινοι, καὶ σφι νόος ἔπι θεοδίκης·
ἦ τ' ὅτι κλαίῃς καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ

ἀργῴων δ' ἀγαῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὴν τᾶξαν· ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδῇ.
ἦ τίστοι καὶ τῶνος ἀπώλετο Ἰλιόθι πρό
ἑταῖλος ἐὼν γαμβρὸς ἠπεπερός· οἵ τε μάλ' ἄμφω
Κήδεϊοι τελέθουσιν μετ' αἰμάτε καὶ γένος αὐτῶν
ἠΰτιστον καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
ἑταῖλος, ἐπεὶ οὐ μέντοι καὶ ἰγμήτοιο χρέων
γίγεται· ὄκκεν ἑταῖρος ἰὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ρχὴ τῶν ὁδυσσέως διηγημάτων, ἐν ᾗ φησὶ πεπολε
μηκέναι τοῖς κίκοσιν, καὶ πρὸς τοὺς λωτοφάγους
παραγενέσθαι· καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα πολύφημον
πορεύθηναι καὶ τοῦτον φαγόντα ἓξ ἑταίρους ἐκ
τυφλῶσαι.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἴωτα λωτοφάγων κικόνων σὺν κύκλωψ ἐσίν.

ὅν δ' ἀπαμειβόμενος προσέ
φη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ἀλκίμοε κρεῖον πάντων ἀρί
δειχ' Ἑλλάων.
ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἄκου
ἐμεν ἐσὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦ δοῖος ὅδ' ἐσὶ θεοῖς ἐ
μαλίγκιος αὐδάν.
ὐ γάρ ἐγωγέ τι φημὶ τέλος
χαριέσσερον εἶμαι.
ὅταν δ' Ἐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα.
δαιτυμόνες δ' ἀγαὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ.
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέησι, καὶ ἐγχείη δεπάεσσιν·
τοῦτό τοι μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶμαι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπώρατο γοργόεντα.
εἰρεσίην ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοάχιζω.
τίπρῶτον τοι ἔσπετα τίδ' ὑστάτιον καταλέξω.
κήδε' ἔσθλοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.

μῶν δ' ὄρομα πρῶτον μυθήσομαι ὅφρα καὶ ὑμῖς
ἴδ(ε)τ'. ἐγὼ δ' αἶψ' ἔστη φυλῶν ὑπομνησέες ἦμαρ
ὑμῖν ἔθνος ἔωκα καὶ ἀπρόπροθι δώματα μάων
ἥμ' ὀδυσεὺς λαρτιάδης. ἐς πᾶσι δ' ὁλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω καὶ μ' ὰ κλέος οὐρανὸν ἵκ(ε).
γαιήοχος δ' ἐνοσίχθων ὃν δ' ἔλον ἀντην
μήριτον ἠμοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δ' ἐμῆσοι
πολλὰ μυκήσαντο βόες σχεδὸν ἀλλήλοισιν
δουλίχιόν τε σάμην τε καὶ ὑλήεσσα ζάκυνθος.
αὐτὴ δ' ἐν θαλάμῃσι πανυπερτάτη ἔνδοθι κ(ε)ῖται
πρὸς ζόφον· αἰδ' ἔτ' ἄνακτι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
τρηχ(ε)ῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος, ὅτι ἔγωγε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδ(ε)ῖν.
ἦμέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε καλυψὼ δῖα θεάων·
ὡς δ' αὔτως κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
αἰαίη δολόεσσα λιλαιομένη πόσιν ἔμμαι.
ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὡς οὐδὲν γλυκίον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίγνεται· ἔμπρ καὶ τις ἀπρόπροθι πίονα οἶκον
γαίη ἐν ἀλλοδαπῇ μάλ' ἀπούρηθε τοκήων.
ἦ δ' ἄγε τοι καὶ μῦθον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπ' Ἰθρόϊνθεν ἰόντι
ἰλιόθεν μ' ἐφέρων ἄνεμος κικόνεσσι πέλασσεν
ἰσμάρῳ. ἔνθα δ' ἐγὼν πόλιν ἔπραθον· ὤλεσα δ' αὐτούς
ἐκ πόλιος δ' ἄλοχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ' ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διρῶ τόδ' ἐφαγέμεν ἡμέας
ἠμώγεα· τοὶ δὲ μέγα μήτιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο· πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ βίμα καὶ ἑλίκτοδας ἐλίκας βοῦς.
τόφρα δ' ἀρ' οἰχόμενοι κίκονες κικόνεσσι γεγώμ(ε)ν.
οἵσφιν γάρ τοιχες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρῆονς
ἠπφρομμαίομενες ἐπίσσάμενοί μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ τεζὸν ἐόντα
ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη
ἠερίοι· τότε δ' ἦρα κακὴν Διὸς ἄσσα παρέστη
ἡμῖν ἀμομόροισιν, ἵνα πάλγεα πολλὰ πάθωμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῆσι·
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχέσσιν.

ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλείονας περ ἐόντας·
ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἐπὶ γληνὰς ἐτετύκτο δ' ἐς
Καὶ τότε δὴ κίχομες κλίναν δ' ἀμάσαντες ἀχαιοὺς·
ἐξ δ' ἀφέκαστος μοῖς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
ὥλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους,
οὐ δ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι·
πρίμνια τῶν δ' ἄλλων ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἄνσαι
οἱ θάνον ἐμπεδίῳ κίκόμων ὑποδμηθέντες
μνησὶ δ' ἐπωρσάμενον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεύς
λαίλαπι θεσπεσίῃσιν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν μύξ·
αἱ μὲν ἔπειτ' ἔφερον τε καὶ ἔτραπον ἱστία δ' ἐς φὶ
τρίχθα τε καὶ τέτραχθα διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάτθεμεν δήσαντες ὀλεθρον·
αὐτὰς δ' ἔπειτα προρέομεν ἠπεροπῆα δὲ·
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κάμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
αὐτὴ δ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυστέφανος τελέσθη
ἱστοὺς στησάμενοι ἀγαθῇ ἴδρι λάκερύσαντες
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήτη τ' ἴθυνον·
Καὶ νύκτ' ἀσκηθὴς ἴκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε φέρεσκον πολλὰ μάλ' ἄχθος
Καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ κυβίρῃ
ἔνθεν δ' ἐμμὴμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα· τὰ δὲ πρὸ Δεκάτη ἐπέβημεν
γαίης λωτοφάγων, οἵ τ' ἄνθινον ἔδ' ἄρ' ἔδουσιν·
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βὰν μὲν καὶ ἀφύσσαμεθ' ὕδωρ
αὐτὰρ δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοὴς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε καὶ ποτῆτος
δὴ τότε γὼν ἑτάρους προΐην πάλεσθαι ἰόντας
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσας·
οἵ τ' ἴσαν ἀνέρες δὲ ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες
οἳ δ' ἅμ' ἴσαν οἱ χόμενοι μίγεν ἀνδράσι λωτοφάγοισιν
οὐδ' ἄρα λωτοφάγοι μήδοντ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἦμὲ Γέροις· ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι
τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν

ὄκ᾽ ἀπαγγέλλοι πάλιν ἵκελεν οὐδ᾽ ἐμέλλεν,
ἀλλ᾽ αὖτοῦ βούλοντο μετ᾽ ἀνδράσι λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, μόθουτε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγων κλαίοντας ἀνάγκη
νήεσσιν γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
ὠκέας ἐπιβαμένους νηῶν ἐπιβαίνεμεν ὠκέων,
μή πως τὶς λωτοῖο φαγὼν μόσσοιο λάθηται.
οἱ δ᾽ αἶψ᾽ ἐσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
ἑξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δ᾽ ἐτέρωσε πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
κυκλώπων δ᾽ ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἱκόμεθ᾽, οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτὸν οὔτ᾽ ἀρόωσιν.
ἀλλὰ τὰ γ᾽ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαί, ἠδ᾽ ἄμπελοι αἵτε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ᾽ οὔτ᾽ ἀγοραὶ βουλῆφόροι οὔτε θέμιστες.
ἀλλ᾽ οἵ γ᾽ ὑψηλῶν ὀρέων γαίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ᾽ ἀλόχων οὐδ᾽ ἀλλήλων ἀλέγουσι.
νῆσος ἔσθ᾽ ἀλαπαδνὴ πάρεκ λιμένος τεταμένη
γαίης κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ᾽ ἀπότηλον
ὑλήεσσ᾽· ἐν δ᾽ αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀμβατεύει ἀνθρώπων ἀπερύκει.
οὐδὲ μὴν ἀφοσιωθεῖσαι γεγάασιν
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες,
οὔτ᾽ ἄρα ποιμνήσιν καταΐσχεται οὔτ᾽ ἀρότοισιν,
ἀλλ᾽ ἠπείρατος καὶ ἀνήροτος ἔμπαντα πάντα
ἀνδρῶν χηράζει· βόσκει δ᾽ ἔτε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ κυκλώπεσσι μέες πάρα μίλτοπάρῃοι,
οἵ κε καμόντες γῆν ἐπὶ τέκτονες οἶκον ἔνειμαν
ἦπιον, ἀμφιβαλόντες ἑλώρια τοῖσιν ἔασιν
ἄστε· ἔπ᾽ ἀνθρώπων ἱκριόφιν ἐμβεβάασιν πολλά
ἄνδρες ἐπ᾽ ἀλλήλους νηυσὶ πρόωσι θαλάσσης.
οἵκε σφῖν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο,
ἥ μέν γ᾽ ἀρτὶ κάκηγε· φέροι δ᾽ ἔτι ἔργα πάντα.
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ᾽ ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοὶ μάλα καὶ ἀφύτοι ἄμπελοι ἔμμεν·

ἐν δ' ἄροσις λέλη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αὐδῇ
ἕλκων ἄνηρ ἀμῶν ἑτερόζυγας ἐν δὲ μάλα τοι ἀρετὴ τόδε κεῖται·
ἐν δὲ λίμνῃ ἔνορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πάσσατος εἴη·
ὅππότε μὲν βάλοι, ὅτε τε πλυμῆσι ἀμάσσαι·
ἀλλ' ἐπὶ κέλσαι τας μέγα χρόνος, ὅσσόν τε γαστέρα
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπὶ πλόον ἄκτα·
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἁλμυρὸν ὕδωρ
κρήνη ὑποβρύχιος, περὶ δ' ἀίγλροι πεφύασιν·
ἔνθα κατέπλέομεν καί τις θεὸς ἡγεμόνευε,
νύκτα διʼ ὀρφναίην· οὐ δὲ πρόσφαον ἴδοιτο
ἀκτὴ γὰρ περὶ μῆνι βεβήκει, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν πρόφαινε· κατέσχετο δὲ μεφέεσσιν·
ἔνθʼ οὔτις τὸν μῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
οὐτὸ ὦν κύματα μακρὰ κυλίνδόμενα προτὶ χέρσον
φοίδομεν πρὶν μῆας ἐυστέλμους ἐπὶ κέλσαι·
κέλσάσκοι δὲ μῆνι καθέλομεν ἱστία πάντα·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ πρῆμνῃ θαλάσσης·
ἔνθα δὲ ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν
ἦμος δʼ ἠρίγενεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
μῆσον βαυμάζοντες ἐδίομεθα κατὰ νῆα·
ὧραι δὲ μῦμφαι κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο
ἆλας ὀρεσκώους ἵνα δὴ σφῆσι ἑταῖροι·
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ ἀλγεάς δολίχαυλους
εἱλόμεθʼ ἐκ μηῶν, δίαδὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· ἆψα δʼ ἔδωκε θεὸς μεγοφκέα θήρων·
μῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα· ἐς δὲ ἑκάστην
ἐννέα λάγχαμον ἄγες, ἐμοὶ δὲ δέκʼ ἔξελον οἶω·
ὡς τότε μὴν πρόσαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τʼ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
εὐνάζετο μῆν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς
ἀλλʼ ἐμένη· πολλὸν γὰρ ἑκαστοι
ἀμφιφορῆσιν ἔκαστοι
ἀφύσαμεν· κώκυμα ἱερὸν πολίεθρον ἐλόντες·
κυκλώσαν δὲ γαῖαν ἐλάσσομεν ἐγγύς ἐόντων
κατμόν τʼ αὖ τῶν τε φθογγὴν ὀΐων τε καὶ αἰγῶν·
ἦμος δʼ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ πρῆμνῃ θαλάσσης·
ἦμος δʼ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
κὰκ τότε γὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
δεῦτε μὴν νῦν μίμνετʼ ἐμοὶ ἐρίπρες ἑταῖροι·

αὖ ἀρείω σωμεν ἠμὲν καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
ἐλθών, τῶν δ' ἀνδρῶν πεφρήσομαι, οἵτινες ἔασιν,
ἠ ῥοῖ γυρωτάτε καὶ ἀγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἠὲ φιλόξεινοι καὶ σφιν μόος ἐστὶ θεουδὴς.
ὣς φάτο, καὶ μήλοιο βίην ἐκέλευσε δ' ἑταίρους,
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀγάγετε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' ἐσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντες.
ἔνθα δ' ἔπειτ' ἐσχατιὴν πείρατος ἴδομεν ἀρχὴν θαλάσσης,
ὑψηλὸν δ' ἄφνησι κατηρεφὲς· ἔνθα δὲ πολλὰ
μηλ' οἰέστε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν,
μακρήσίν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐώκει
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶος ἀπ' ἄλλων.
δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρμίτε μέμβλη καὶ μῆα ἔρυσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν κρίνας ἑτάρων δυνοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν, ἀτὰρ αἰγείου ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο
ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε μάρων Εὐάνθεος υἱὸς
ἱρεὺς ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὕνεκα μιν σὺν παισὶ καὶ ἀλόχῳ πρισχόμεθ' ἠδ' ἐγωὶ
ἁζόμενοι· οἰκὸς γὰρ ἐμ' ἄλσεϊ δενδρήεντι
φοίβου ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα.
χρυσοῦ μέν μοι δῶκε δύω τρίποδας ἐπὶ τάλαντα·
δῶκε δέ μοι κρητῆρα τανυάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας
ἡδὺν ἀκηράσιον θεῖον πότον· οὐδέ τις οὔτε
οἰκὸς ἦεν δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐν οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτὸς καὶ ἄλοχος καὶ φίλη ταμίη τε μί' οἴη.
τὸν δ' ὅτε πινοίμεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας ὑδάτος ἀγάφκοσι μέτρα
χεῦ' ὀδμὴ δ' ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν·

τοῦ φέρομ ἐμ πολίσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἵνα
Κωρύκω· αὐτίκα γάρμοι ὅσα τοι θυμὸς ἀγήνωρ
ἄμ δ' ἐπελάσεσθαι μεγάλην ἐπὶ ἡμέρην ἀλκῆς
ἀγρίον ὅτε δίκας δ' ὁδόντα ὅτε θέμις ἐστί.
καρπαλίμως δ' ἀς ἄγρην ἀφικόμεθ' οὐδ' ἐμίν ἔμπαν
ἄρομεν, ἀλλ' ἐόμαε μομὸν κατὰ πῖομα μῆλα.
ἑλθόντες δ' ἀς ἄγρην ἐθηάμεσθα ἕκαστα.
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον· φάτο δ' ἑσηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, διακεχριμέναι δ' ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέταυται,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕραι. μάλα δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα τοῖς ἐμάμελγεν.
τὰ μὲν πρώτιστ' ἐτάροι λιάσονθ' ἑστίηνδε
τυρῶν ἀμνυμένους ἱερὰ πάλιν, αὐτὰρ ὅ γ' αὖτα
Καρπαλίμως ἐπὶ μῆα βοῶν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσας ἐπὶ πλῆα μάλα μυρίον ὕδωρ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πίθόμην· κτλ. μ πολὺ κέρδιον ἦεν,
ὄφρα τόν τε ἴδοιμι καὶ ἤμοι ξείνια δοίη,
ἦ δ' ἄρ' ἔμελλ ἑτάροισι φαγὼν ἔρατεινὸς ἔσεσθαι.
ἐνθα δὲ τὸν κάμπτοντες ἐμάομεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν ἀμνύμενοι φάγομεν μένομεν τέμιν ἔμπαν
ἤμενοι εἰὼς ἐπῆλθε μένων φέρε δ' ὀρίμου ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτὶ δόρπον ἔφη.
ἔκτοσθεν δ' ἄγρωιο βαλὼν ὄρυμα δ' ὄμ ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δύσαντες ἀπεστυμένης μυχὸν ἄγρου.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς Κύκλωψ ἵλαος ἔντοσε πῖομα μῆλα
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενα λῆπε θύρηφι
ἀρμούς τε γάγουσε, βαθὺς ἔκτοσθεν αὐλῆς·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἔπεθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
εὖ τλαὶ τετράκυκλοι ἀπὸ χθονὸς ὀχλίσσαι,
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
ἕζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας ἂμας
πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστη.
αὐτίκα δ' ἡμίσυ μὲν θρέψας λάκτοιο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·
ἡμίσυ δ' αὖτ' ἔσηκεν ἐν ἀγγεσίην, ὄφρά οἱ εἴη
πίνειν δαινυμένῳ, καὶ οἱ ποτὶ δόρπον ἔφη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα σὺν ὄργησε πονησάμενος τὰ ἑά ἔργα.

Καὶ τότε τὸν ἀγέλασε καὶ ἐσίδεν ἄρτο δὲ μέας.
ὣς ξάνθοι · τίνες ἐστέ · πόθεν πολύδυγρα κέλευθα
ἦτοι κατὰ σπῆος, ἢ μαντιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε λῃστῆρες ὑπὲρ ἅλα τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
ὣς ἔφατ' · ἡμῖν δ' αὖτε καταπληγεὶς φίλον ἦτορ,
δείσαντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον ·
ἀλλὰ καὶ ὣς μῦθον ἔτι ἐσσυμένην ἀμείβομαι προσέφην τε ·
ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀπόπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
οἰκαδε ἱέμενοι · ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν · οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι
λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω ἀγαμέμνονος ὤχόμεθ' ἅμα ·
τοῦ δὴ γὰρ μέγιστον ὑπ' οὐρανίων κλέος ἐστί ·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς · ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ' ἔστι πόροις ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄλλως ·
δώσει δ' ὥτ' ἴμπω, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν ·
ἀλλ' ἄνδρ' ὀφέριστε θεοὺς ἱκέτα δέτοι ἅμεν ·
Ζεὺς δ' ἐστὶ τιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
ξείνιος · ὃς ξείνοισιν ἅμα δαίοισιν ὀτηδεῖ ·
ὣς ἔφαμεν · ὃ δ' ἐμῷ ἀπὸ θυμῷ γηλέϊ θυμῷ
μήτιος ἧς ὧδ' ἔξαῦ ἠπεπλόθεν ἠλίθιος ·
ὅσμε θεοὺς κέλεαι ἢ δὴ δίμεν ἢ ἀλέασθαι ·
οὐ γὰρ κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
οὐδὲ θεῶν μακάρων · ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι ἁμεῖς
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος τε φίδοίμην
οὔτε σὰ οὔτ' ἑτάρων ἥν μή θυμός με κελεύῃ ·
ἀλλά μοι ἤπιον ἔσχες ἰὼν ὅρμησε δὲ μοῦνα
ἢ σοὶ ἑσπόμενος ἢ καὶ σχεδὸν ὄφρα δαάφω ·
ὣς φάτο πρὸς ἔζω ἐμὲ δούλαθεν ἦδ' ὅτα πολλὰ
ἀλλάμιν ἄφορρον προσέφη δολίοις ἐπέεσσι ·
μέα μέμμοι κατέαξε πόσιν δ' ἀῶν ἐμοὶ χθών
πρὸς πέτρησι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πάρασι γαίης
ἄκρης πρὸς πελάσας · ἄνεμος δ' ἐκ τόφρ' ἐφόρησεν ·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖς δ' ἐπέφυγον αἰπὺν ὄλεθρον ·
ὣς ἔφαμεν · ὃ δ' ἔμοὶ δὴν ἀμφὶ Τροίηι γηλέϊ θυμῷ
ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ἑτάροισ' ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε
σὺν δὲ δύω μάρψας ὡς τε σκύλακας προτὶ γαίῃ

Κόπτ' ἐκδ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δάε δ' ἐταῖρα.
τοὺς δ' ἐδίαμελεΐσι τα μώμων ὠπλίσατο δόρπον.
ἤσθιε δ' ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος οὐδ' ἀπέλειπεν
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμῖς δ' ἐκλαίομεν ἀμεσχέθομεν δι' χῆρας,
σχέτλια ἐργὑρώμενες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωπ μεγάλως ἐπλήσατο νηδύν,
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπὶ ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ' ἐμέτοιο θ' ἁμαρτὸ ταμυσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βουλήσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
ἆσσον ἰὼν ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηρόν
ὕστάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
χειρὶ ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτοῦ γάρκε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αὖτ' ὠπὸ λέθρου·
οὐ γάρκεν λᾶας ἐπὶ θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον ὃν προσέθηκεν.
ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα διέπρησε πρησάμενος τὰ ἔργα,
σὺν δ' ὄγε δὴ τέτρασι δυνὼ μάρψας ὠπλίσατο δόρπον.
δεξιτερὴ δ' ἄρ' ἔπειτα φαρέτρην ὤμοιϊν ἔβαλλε
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἆψ ἐπέθηκ' ὤμοις· ἤτε φαρέτρη ὤμοιϊν ἔβαλλε.
πολλὴν δὲ ροίζω πρὸς ὄρος ἔλασε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λίτομην κακὰ βυσσοδομεύων
ἤ τως τισαίμην, δοίη δέ μοι κῦδος Ἀθήνη.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ
χλωρὸν ἐλαΐνεον, τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίη
ὑγρὸν ἐόν· τὸ μὲν ἄμμες ἴσκομεν ἀθρήσαντες
ὅσσον τ' ἰστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης
φορτίδος εὐρήεος, ἣ τε πλόα μακρὰ περήσῃ,
τόσσον ἔην μῆκος τόσσον παχὺς ἀθρήσασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼ ἀπέκοψα παραστὰς,
καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
οἱ δ' ὄμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἔβοσα παραστὰς
ἄκρον· ἄφαρ δ' ἐλάβων ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.

Καὶ τὸ μὲν ὣς κατέθηκα καταδρύψας ὑπὸ κόπρῳ
ἦρα κατ' ἀσφοδελὸν κέχυτο μεγάλ' ἠλίβατον πολλήν.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον
ὅστις τολμήσειε μετ' ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἱ δ' ἐλάχοντο τοὺς ἄρχε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐέσθαι
τέσσαρες· αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἐς περὶ δὲ ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα γομόωντα·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
πάντα μάλ' ὅσσ' ἐδόκησε βαθείης ἐκτὸς ἐέργειν αὐλῆς
ἢ τι οἰόμενος ἢ καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἔπεθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἄειρας.
ἕζόμενος δ' ἤμελγεν οἰς καὶ μηκάδας αἶγας
πάντα κατὰ μοῖραν καὶ ὑπέμβρυον ἧκεν ἑκάστη
αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσάν τε πομησάμενος τὰ ἔ ἔργα·
σὺν δ' ὅγε δὴ δύο μάρψας ὡπλίσατο δόρπον
καὶ τότε δὴ ἐγὼ κύκλωτα προσηύδων αἰγὶ παραστὰς·
Κίανύβιον μετὰ χρσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
Κύκλωψ τῆ τίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα
ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν γῆ ἔκεκάδμη
ἡμετέρη· σοὶ δ' ὧδε λοιβὴν φέρον εἰ ἐλέησας
οἶκαδέ τε πέμψας· σὺ δὲ μαίνεαι ὄχ' ἀνεκτῶς·
σχέτλιε· πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον αὖτις ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐκ ἀτὰ μοῖραν ἔρεξας·
ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔσσυεν ἥσατο δ' αἶψα
ἡδύ ποτὸν πίνων, καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις·
δός μοι ἔτι προφρων καί μοι τέον ὄφρα τάχιστα
αὐτίκα μῶν, ἴμαρται δ' ὦ ξείνιον ὥ κε σὺ χαίροις
Καὶ γὰρ κυκλώπεσσι φέρει εἶδωρος ἄρουρα·
οἶνος ἐρισάφυλος καὶ σφὶν Διὸς ὄμβρος ἀέξει
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ
ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ὅ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων· τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδέως·
αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωτα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος
καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα προσηύδων μειλιχίοισι·
Κύκλωψ, ἤρωτας μ' ὄνομα κλυτὸν αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω, σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον ὥς περ ὑπέστης·
οὖτις ἐμοὶ γ' ὄνομα, οὖτιν δέ με κικλήσκουσι·
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·

ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἐμῷ οὔτις ἀμήχετο μηλείῃ θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼ τύμβοιο ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι·
τοὺς δ' ἄλλους πρόφθεμεν· τὸ δ' ἔτοι ξμήνιον ἔσαν·
ἦ καὶ ἀμαχλίῃ θὴς πίσεμ ὑπτίος, αὐτὰρ ἔπειτα
χεῖρ' ἀποδοχμώσας παχέων ὤμοιϊν ἔγειρα, καδδ' ἐμίην ὦτος
ἤρφησ' ἀνδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἔξίεσαν τοὶ οἶμοι,
ἆμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐράγετο οἰνοβαρέων·
Καὶ τότ' ἐγὼ τὸμ μοχλὸμ ὑπὸ στόδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἴως θρμαίνοιτο, ἔπειτα δὲ πάντας ἑτάρους
θάρσυνον μύθοισι παρασταδόν· ἀμφαδὸν ἦ·
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψασθαι χλωρός περ ἐών, δεινὸς δ' ἐφαίνετο λαμπῶς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἄρα μοι φέρον ἐκ πυρός· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων·
οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἔτ' ἄκρῳ
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἐρείσας
δίνεον ὡς ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
τρυπάλμῳ· οἱ δέ τε τόν γε ὑπὸ σφόδρα νείῳ ἱμάντι
ἄφαμοι ἑκάτερθεν, τοδ' ἑστρέχομεν περὶ αὐτῷ,
ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρὶ ἡκέα μοχλὸν ἑλόντες
δίνεομεν· τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα·
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας ἄσεν αὐτμὴ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
ἁφύδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φάρμακον· τὸ γὰρ αὖτε σίδηρου γε κράτος ἐστίν,
ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαΐνεος περὶ μοχλῷ·
σμερδαλέον δ' ἐμεγήκε, περὶ δ' ἴαχε πέτρη·
ἡμῖν δ' ἐδδείσαντες ἀπεστυμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων·
αὐτὰρ ὁ κύκλωπας μεγάλ' ἴαχεν, οἳ ῥα μιν ἀμφὶς
ὤκεον ἐν σπήεσι δι' ἄκριας ἠμοιόεσσας·
οἳ δ' ἐβόης ἀΐοντες ἐφοίτων θ' ἅμοθεν ἄλλος·
ἱστάμενοι δ' ἀρὰ τοῦ περὶ σπέος ὅπτι ἑκηδοι·
τίπτε τόσον πολύφημ' ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
μύκτα δι' ἀμβροσίην καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα·
ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ;
ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ οὐδὲ βίηφι;

τοὺς δ' ὦ τέξ' ἄμπρου προσέφη κρατερὸς πολύφημος·
ὦ φίλοι· ὄττις μ' ἐκτάμει δόλῳ οὐδὲ βίηφι·
οἳ δ' ἀπαμφδόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀτόρανον·
εἰ μέν δὴ μήτις σε βιάζεται οἷον ἐόντα
μοῦνον γ' οὔτοι ἔπειτα διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ ποσειδάωνι ἄνακτι·
ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων·
κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδυνῇσι
χερσὶ ψηλαφόων ἀπὸ μὲν λίθον ἦλε θυράων
αὐτὸς δ' ἐν θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσας
εἴ τιμάτου μετ' ὄεσσι λάβοι σήκοντα βύζην·
οὕτω γάρ που μ' ἦλπετ' ἐνὶ φρεσὶ μήτιον εἶναι·
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο
εἴ τιμ' ἑτάροισι θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάσας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὑφαῖνον,
ὡς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν·
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἄρσενες οἷες ἦσαν ὑπότρεφέες δασύμαλλοι
καλοί τε μεγάλοι τε ἰοδνεφὲς ἔριον ἔχοντες·
τοὺς ἀκέως συνέεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι
τῇς ἔπι κύκλωψ εὐδε πέλωρ ἀθεμίστια εἰδώς,
σὺν τρεῖς ἀμφὶς ἕκαστον· ἐγὼ δ' ὅμ' ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν·
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον, αὐτὰρ ἔγωγε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς
κῶας ἔην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
πολλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ·
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
καὶ τότ' ἔπειτα μόλον δέξαντο ἄρσενα μῆλα·
βλῆτο δ' ἐμέμηκον ἀμήμελκτοι περὶ σηκούς·
οὐθατα γὰρ σφαραγᾶντο· ἄναξ δ' οὐδωσὶ κακῇσιν
τρηχόμενος πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ μήτιος οὐκ ἐνόησεν,
ὡς οἱ ὑπ' ἀρητῆρι κώῳ οἰῷ σπέρμοισι δέδεντο·
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔσαν θύραζε
λαχνῷ στεμφόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι·

Τὸν δ' ἐτέρωθεν προσέφη κρατερὸς πολύφημος
Κριὲ πέπον τίμοιο δι' ἀπείους ἐὼν ὄμηλον
ὕστατος, ὅττι πάρος γε λελαθμένος ἔρχεαι οἴων,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος μέμεας τέρεν ἀμφὶ θέεσθαι
μακρὰ βιβάς, πρῶτος δ' ἐρόας ποταμῶν ἀφιλάων.
πρῶτος δὲ σταφυλῆφι μολὼν ἐλαίεσθαι ἀπωρεῖσθαι
ἐσπερίοις, ὅτε τ' ἄμυστις ἀνὴρ ἀγαθὸς κεκόρηται.
ὄφρα σέθεν πύθωμαι, τίνα σὺν νόον ἀνέρα κακὸς
ὄλεσσεν σὺν λυγροῖς ἑτάροισι δάμασσάμενος φρένας οἴνῳ
ὅττις, ὃν οὔ τινα φημὶ πεφυγμένον ἔμμεν ὄλεθρον,
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήσειας ἰόντι.
ὣς φάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλος γε δι' ἀπείους ὠμὸς ἵκοιτο
θυομένου ῥαῖστος πρὸς ὃν δέπας ἐκ δ' ἔχεε οἶνον
λωφήσας ἐκ κακῶν, τάμοι δ' ὅτι δαὸς πόρεν ὅττις.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἐπὶ μὲν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε·
ἐλθόντες δ' ἥνδανε μὲν ἀπὸ σφέας τε καὶ αὐλῆς
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμενος, ὑπέλυσε δ' ἑτάρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα τανύτριχα δὴ τὰ πίονα δὴ μῶν
πολλὰ πρὶν προπέσοντες ἐλώομεν ὄφρ' ἔτι νηπία
ἴκοιμεθ' ἀπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάμεσθα,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ σφέας ὀχθήσαντες·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔων, ἀλλὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
κλαύειν· ἀλλ' ἐκέλευσα ἑοὺς καλλίτριχα μῆλα
πολλὰ σὺν ἠνίβολόντας ἐσιπλῆσαι μυρὸν ὕδωρ.
οἳ δ' αἶψ' ἔσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιῇ ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε γ' ὠκύλωτα προσηύδων κρατερόφρονα·
Κύκλωψ οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀμάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμενα ἐν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι·
καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα·
σχέτλιε, τὸν ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι, τῷσε ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
καδδ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο
τυτθόν, ἵν' ἀκρεμόνεσσιν ἐπαΐξειε κυβερνήτης·
ἐκλύσθη δ' ἐπὶ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.

τὴν Δ' ἅμ' ἠῶφρόν δ' ἐπαλίρροθίου φέρε κῦμα·
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν λαβὼν πρῖμνηα κοπτὸν
ὦσα πάρεξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
ἐμβαλέσθ' ἀκῶπας ἵν' ὑπεκφύγωμεν κακότητα
κρατὶ καταμάψαντες· οἱ δ' ἐπροπεσόντες ἔρεσσον·
ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν
καὶ τότε δὴ κύκλωπα προσηύδων, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἠδ' ἐκέλευον·
σχέτλιε· τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζειν ἄγριον ἄνδρα
ὅς κεν καὶ μετόπισθε βαλὼν βέλος ἠλεγεήν
ὧδε κεν ἐξεναρίζοι, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι·
εἰ δ' ἐφθέγξαμένου τοῦ ἠὲ σὺ μάρψας ἀκοντεῖ
σύν κεν ἄρας ἐκ πέτρας κεφαλὰς καὶ νῆα δοῦρα
πάρμαρ' ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴσασιν
ὡς φάσαν· ἀλλ' οὔ πώς μοι ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν
ἀλλὰ μὴν ἄφρονα προσέφην κεκοτηότι θυμῷ
Κύκλωψ· αἴκέ τις σε κατὰ βροτῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ ἄρηται ἀφειδέϊ ἀλαωτύι
φάσθαι ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι·
ὅς λαέρτεω υἱὰς ἠμὲ οἰκί' ἔχοντα·
ὣς ἐφάμην· ὃ δ' ἐμοῖσιν ὀμώξας ἡμάξατο μύθοις·
ὤ πόποι· ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἵκανεν
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε
τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκαστο·
καὶ μαντεύόμενος κατεγήρα κυκλώπεσσιν·
ὅσσοι ἔφη τάδε πάντα τελεσσέμεν ὀψιόωντα·
χερσὶν ἔπ' ὀδυσσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς·
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλάσσεσθαι μεγάλῳ ἐπὶ φερμένον ἀλκῇ·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὔτιδανὸς καὶ ἀκίχνης
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσας ἐπάμμ' ἐδάμασσε δ' οἴνῳ
ἀλλ' ἄγε δεῦρο δυνατὲ ἵν' ἅτοι πὰρ ξείνια θῶ
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί· πατὴρ δέ μοι εὔχεται εἶναι·
αὐτός νύ κε μ' ἐλεήσειεν, οὐ δέ τις ἄλλος
ὅστε θεῶν μακάρων, ὅστε βροτῶν ἀνθρώπων·
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ γε ἀμείβόμενος προσέφησιν·
αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνος σε δυναίμην

ἐμὶμ ποιήσας στέμφαι δόμον ἀϊδος ἔσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμὸν γίνοιτο οὐδὲ μοι ἴχθων.
ὣς ἐφάμην. ὀδὲ στὰς ποσὶ δαΐφρονι ἄνακτι
εὐχετο χεῖρε πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
κλῦθι ποσίδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἤ ἐτεὸν γέ σός εἰμι, πατὴρ δέ μ' εὔχεαι εἶναι.
δός μὴ ὀδυσσῆα πολίπορθον οἶκαδ' ἱκέσθαι
ἠὲ λαέρτεω βάκχην ἐμὶ οἴκι' ἐχόντα.
ἀλλ' ἤ οἱ μοῖραι φίλουσι δὲ ἔμμεναι αἰὲν
οἶκον εὐκτίμενον καὶ εἰς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἐλθοι ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους
νηὸς ἐπ' ἀλλοδαπῆς, ἄροι δέ μιν πήματα οἴκῳ.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λάαν ἄφρας
ἦκε τιτὶ δ' ἵμασας, ἔτερσε δὲ ἴμα πελέβρου.
καδδ' ἔβαλεν μεγάθοιτι ἐὼς κυανοστρώτοιο
τυτθὸν ὄπιθεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατειχομένης ὑπὸ πέτρης.
τὼ δὲ πρόσω φέρε κῦμα. θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὼ νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα θάτερθεν
νῆες εὐσέλμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἷατο δυρόμενοι ἡμέας. στὸ δ' ἔγμενοι αἰεί.
νῆα μὲν ἐς θ' ἑλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισι.
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δ' ἐκ κύκλωπος γλαφυρὴς ἐκ νηὸς ἕλόντες
δασσάμεθ' ὡς μήτ' ἴσμοι ἀτεμβόμενος κλοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἶῳ ἐκπρέπες ἑταῖροι
μῆλων δ' αὐομένων δόσαν ἔξοχα, τὸν δ' ἐπὶ βίνι
χρυσὶ κελαινεφέϊ κρομίδην, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει
ῥέξας μηρί' ἔκηον ὁ δ' οὐκ ἔμπαζετο ἱρῶν.
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες εὐσέλμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότ' ἔκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑταίροις ἐπορώρων ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἱ δ' ἄμ' ἕσπετο λαὸς ἐπὶ κλισίας καθίζον
ἐξῆς δ' ἔζόμενοι πολίην ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δ' ἐπροτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἀπὸ τοῦ Αἰόλου ἀπαγγέλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν ὁ Διὸς δοῦρειον ἄνεμον ζέφυρον, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀνέμους ἐγκαθέρξας ἐν ἀσκῷ. ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες κοιμωμένου τοῦ Διὸς, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν ἡγούμενοι εἶναι, ὑποφοροῦσι πρὸς Αἴολον. οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν ὁδὸν ἐκεῖθεν ἀποστέλλων ἱκνοῦνται. παρὰ τοῖς ἐν Δεξᾷ τῶν μετὰ Αἰόλου ἀποστέλλοντας ἱκανὰ παραγίνεται. Καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πυθομένους τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων ἱκανὰς ὑποδέχεται κίρκης πολὺν Εὐρυλόχου. αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν λαβὼν παρὰ τοῦ ἑρμοῦ φάρμακον τὸ μῶλυ οὐδὲν βλάπτεται. δηλοῖ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐκείνους παραμένας παρὰ τῇ κίρκῃ ἱκανὰ δὲ οὐ κατέρχεται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Κάτω δ' ἐκ Αἰόλου λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης ἔργα.

πολίην δ' ἐς μέσον ἀφικόμεθ'
ἔνθα δ' ἔμιμεν
Αἰόλος ἱππότα δῖος, φίλος
ἀθανάτοισι θεοῖσι·
πλωτὴ ἐν νήσῳ· πᾶσαν
δ' ἐπέμιν περὶ τοῖχος
χάλκεον ἄρρηκτον· λίην
δ' ἄμα δ' ἕδρομε πέτρη·
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες
ἐν μεγάροις γεγάασιν.
ἓξ μὲν θυγατέρες· ἓξ δ' ἥβαι ἠβώοντες·
ἔνθ' ἐγε θυγατέρας πόρεν ἥδε ἄκοίτις·
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ,
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ἐδάτα μυρία κεῖται·
κύνησιν δ' ἔτεδμα περισταχίζεται αὐλὴ

ἤματα, νύκτας δ' ὤϊτε παρ' αἰδοίοις ἀλόχοισι
ἄλδουσ' εἴτε τάπησι καὶ ἐμπύοις λεχέεσσι.
καὶ μὴν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μήνα δὲ πάντα φίλαμε καὶ ἐξερέφμεν ἕκαστα,
ἴλιον ἀργέφοντε μέας καὶ μόσσον ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐγὼ τῶ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλότε δὴ καὶ ἐγὼ ὄδιον ἤτεον ἠδὲ κέλοιμι
πεμπέμεν, οὐδέ τί μφος ἀμωάτο. τάχε δέ πομπὴν
δῶκε μοι ἐκδόμρας ἀσκὸν βοὸς ἐμμεώροιο.
ἔμθα δὲ βυκτάων ἀέμων κατέδησε κέλαθα.
Κάμον γὰρ ταμίην ἀέμων ποίησε κρομίων,
ἤμὲν πανέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν ὄγκε βέλησι.
μηὶ δὲ μὲ γλαφυρὴν κατέδομ μέρμιθι φαέμν
ἀργυρέν, ἵνα μήτι παραπνύσω ὀλίγομπρ.
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρου προέηκεν ἄησαι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς, ὄδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέεμν. ἀτῶν γὰρ ἀπολόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καί δὴ πυρπολέοντας ἐλάσσομεν ἐγγὺς ἐόντες,
ἔμθ' ἡμὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέκλυβε κεκμηῶτα.
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐγὼ οὐδέτω ἄμωγα
δῶκε ἑτάρω, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
οἱ δ' ἑταροι ἐπέεσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἀργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρὰ μόλου μεγαλήτορος Αἰολίδαο.
ὧδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄμον·
ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἔσσιν
ἀνθρώποις, ὅτεων καὶ πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
λαΐδος· ἡμεῖς αὖτε ὅμιν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νίσομεθα κενεὰς συμφράδας ἔχοντες.
καὶ μὲν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
μόλος, ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅττι τάδ' ἔσσιν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἀργυρος ἀσκῷ ἔνεσσιν.
ὣς ἔφασαν. βουλὴ δὲ κακὴ μίκησεν ἑταίρω.
ἀσκὸν μὲν λύσαν. ἀέμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
τοὺς δ' αὖθ' ἁρπάσασα φέρεν πόντονδε θύελλα
κλαίοντας γαίης ἀπὸ πατρίδος. αὐτὰρ ἔγωγε

ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα
ἠὲ παρισταίην ἐχυρὸς ἀποφθίμενος ἐνὶ πόντῳ·
ἢ ἀχέων πλώοιμι καὶ ἐς ζωοῖσι μεταίην·
ἦ ἐλθὼν καὶ ἔμφαλα καλυπτάμενος δέρμασι νηὸς
κήδεα λευγαλέα φερόμην κακὰ ἀγέμοιο θυέλλης,
αὖτις ἐπ' αἰολίην νῆσον, πεμάχοιτο δ' ἑταῖροι·
ἔνθα δὲ πὴ πόρου βήομεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δὴ σῖτον ἔλοντο, βοὴς παρὰ μυσὶν ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότε γ' ὠκὺν κῆρυκα τὸν πασάμενος καὶ ἑταῖρον,
βῆν ἐς αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
δαινύμενον παρὰ πὴ τ' ἄλοχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν·
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀμὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἐκτερέοντο·
πῶς ἦλθες ὀδυσεῦ· τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων·
ἦ μέν σ' εὖ δύκεως ἀπεπεμπόμεν, ὄφρ' ἐφίκοιο
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ ἵππου τί φίλον ἐσίν·
ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
ἆσα σφὶν ἑταροίτε κακοὶ πρὸς τοῖσιτε θεοὶ
σχετλίοι· ἀλλὰ κέσθε φίλοι δώσουσι γὰρ ἐμοὶ
ὡς ἔφαμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
οἱ δ' ἄρα σφεων ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμάλγετο μύθῳ·
ἔρρεχ' ὑπὸ σπουδῆς ἐλέγχιστος ζωόντων·
ὅς γάρμοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν, ὅδ' ἀποπέμπτῳ
ἄνδρα τὸν, ὅσσε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν·
ἔρρε πάρος γ' ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνῃς·
ὡς φάτο· τὸν δ' ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στεμάχοντα·
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ·
πάρφασθε δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπὸ φρεσίν ἀλεγεινῆς
ἡμέρη ματίην, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή·
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἑβδομάτην δ' ἱκόμεθα λάμου ἀπὸ πολίεθρον
τηλέπυλον λαισῤυγονίην ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἠπύει ἐλαύνων· ὁδὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει·
ἔνθ' ἄκοιμος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἀργυφα μηλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος εἰσὶ κέλευθοι
ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν, ὅν περὶ πέτρη
ἠλίβατος τέτυκται ἐδιάμπερες ἀμφοτέρωθεν·

ἀχταὶ δ' ἐτροβλῆτες ἐμαρτίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόμαθ' ἱ πρὸχουσιν· ἀραὶ δ' ἀσοδὸς ἐγίν·
ἐν θ' οἵ γ' ὅσσ' ἔπαντες ἔχον μέας ἀμφιελίσσας·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐντροπαλὴ λίμνη κοίλοιο δέδεγτο
πλησίαι· οὐ μὲν γὰρ τοὶ ἐξέφυγον κῆμα γε φωτῶν,
ὅττε μέγ' ὄτολίγον· λάχε δ' ἄμφι γαλήνη·
αὐτὰρ ἐγὼν οἷος σχέθον ἔξω μῆα μέλαιναν
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ στέτρης ἐκ πάσματα δήσας,
ἔβην δ' ἐσκοπιὴν ἐς πετραλόεσσαν ἀγελβήν·
ἔνθα μὲν ὅττε βοῶν ὅτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα·
Κατφυὴν δ' οἷον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰωρηθέντα·
δὴ τότε γ' ὠκέας ἵππους προΐδμεν πάσσεσθαι ἰόντας,
οἵτινες ἀμφὶς ἔμελλον ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, ῥίτατον κῆρυχά τε πόστιν·
οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λάβρην ὁδόν, ἧχι θάμιξαν
ἄγρυδ' ἀφυσταμένων ὀρέων καταγίνεον ὕλην·
Κούρη δ' ἐξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδρεύουσα
θυγάτηρ Ἰφθίμη λαοσσόος ἀντιφάτεω·
ἣ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλίρροον
ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ πρότι ἄστυ φέρεσκον·
οἳ δ' ἐπαρισάμενοι προσεφώνεον ἐκ τέρεθρα,
Ὅστις τῶν ἦν βασιλεὺς καὶ ὅσσοις ἀνάσσοι·
ἦ δ' ἅμα τοῖσιν ἔμησε λυγρὸν ὄλεθρον·
αὐτίκ' ἔπειτα μάρψας ἑτάρων ὠτλίσατο δόρπον·
τὼ δ' ἐδύτην αἶξαντε φυγὴ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην
αὐτὰρ ὁ τεύχε' ἔβαλλε διὰ ἄστεος, οἱ δ' ἅμ' ἕποντες
φοίτων ἰφθῖμοι λαοσσόοι ἄνδρα θέλοντες
μυρίοι οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασσι·
οἵ ῥα τὸ πέτραων ἄνδρα χθέσσι χερμαδίοισι
βάλλον· ἄφαρ δ' ἔκαχε κόρυθος κατὰ νῆας ὀρώρη
ἀνδρῶν ὀλλυμένων, μνῶντ' ἄμα ἀγχεμάχων·
ἰχθῦς δ' ὡς πάρροντες ἀτρύτεα δαῖτα φέροντο·
ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λίμνης πολυβενθέος ἐντός,
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
τῷ ἀποπάσματ' ἔκοψα μεὼς κυανοπρώροιο·

αὐτὰρ ἐμοῖς ἑταίροισιν ἐπιτροπάσας ἐχέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃσι ἵνα σὺν ἔχωμεν κακότητα φύγοιμεν.
οἱ δ' ἅμα πάντες ἀερρίψαν ἀφσαντες ὄλεθρον.
ἀσασίως δ' ἐς πόντον ἐπιρεφέας φύτευσα πίτρας
νῆας ἐμάς. αὐτὰρ ἀνὴρ ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο
σὺν δ' ἐμοὶ ἑτέρους πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος δφγὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
ἀμφω δ' ἐκ γενετῆς φαεσίμβρότου ἠελίοιο.
μητρὸς τ' ἐκ πέρσης τ' Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
νωλοχον ἐς λιμένα. κάτις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκ βάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κάμμενθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἔδοντες
ἦμος δ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τελέσασα
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀγῆνορος ἐσπρίωσιν.
ἆφσως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐφοπήτε πνυθοίμην.
ἔστην δ' ἐσκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
καί μοι ἐφάνθ' καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθέμεν, ἦε πυθέσθαι ἐπὶ οἶδμα ἄθεσπα κάσπιον.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι, δοάσατο κέρδιον εἶναι
πρῶτα νέεσθαι ἔπειτα βοὴν καὶ δῖαν θάλασσαν,
δόρπον ἑταίροισι δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα καὶ ἱερὸν μέγος ἀμφιέλισσας.
καί τότε τίς με θεῶν ὁλοφύρατο μοῦνον ἐόντα.
ὄρεϊ μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν ἆσε ὁδοῖο
ἧκεν. ὃ μὲν ποταμόνδε κατ' ἤϊεν ἐκ γομοῦ ὕλης
νέμεσις. διὰ γαρμὶν ἔχεν μέσον ἠελίοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐκ βάσσοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πλῆξα. τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χαλκεον ἐξεπέρησεν.
καδδ' ἔπεσεν κονίῃσι μακών, ἀπόδ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χαλκεον ἐξ ὠτειλῆς
ἐρυσάμην. τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
ἆσσον. αὐτὰρ ἐγὼ ἀπασσάμενος ῥῶπας τε λύγους τε

τῶν μὲν ἔγωγ' ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
κλῦτε μάλ' ὄφρα τοι εἴπω ἐπιτρέπω δ' ἀμφοτέροισιν
πλεξάμενος σινδῆσι πόδας ἀφνειοῖο πέλωρον·
βὴν δὲ κατὰ λοφιὴν φέρων ἐπὶ μακρὰ μέλαθρα
ἔγχει ἐρεψάμενος ἐπὶ δ' ὤτεα νηυσὶν ἐπ' ὤμου
χερσὶ φέρειν ἑτέρῃσι· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
καὶ δ' ἐβάλον προπάροιθε νεὼς ἀμφὶς δ' ἑτάροισι
μηλείοισιν ἐπ' εἴκοσι παρὰ δὲ δύο δοῦρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι οὐ γάρ πως κατὰ δυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
πρὶν ἀΐδαο δόμους πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπελθεῖν·
ἀλλ' ἄγε δὴ φρεσὶν ἠΐ θοὴ βρῶσίς τε πόσις τε
μνησώμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ·
ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δ' ἐκαλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀργέτοιο
θήησαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν
χεῖρας ἰήψάμενοι τὰ κοπὸν ἐρίκυδέα δαῖτα·
ὡς τότε μὲν πρόσαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδῦνα
ἤμενοι δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
ἐκλυτέ μοι μύθων καὶ ἀκήριε πάσχοντες ἑταῖροι·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαέσιμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπῃ ἀνίησι, ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι·
εἶδον γὰρ σκοπιὴν εἰς ἣν ἀναβάλομεν ἀνελθὼν
νήσου, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐξεφαάνθη·
αὐτὴ δ' ἐν μέσῃ κεῖται κατὰ μοῦν' ἐπὶ μέσην
εὐδρακὲς ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην·
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐκατέκλασθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων λαιστρυγόνος ἀντιφάταο,
κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο·
κλαῖον δ' ἐλίγεσσι βαλὼν κατὰ δάκρυα χεόντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν·
αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑτάρους
ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' ἐὺς Εὐρύλοχος θεοειδής·

Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
ὤκα δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Ὀρυλόχοιο·
βῆ δ' ἴεναι, ἅμα τῷγε δύω καὶ ἕκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίτοντο γοόωντας ὀπίσθεν·
εὗρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα κίρκης·
ξεστοῖσι λάεσσι πρὶς ἐκπάγω ἐν χώρῳ·
ἀμφὶ δ' ἐμῖν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες·
τοὺς αὐτὴ κατέθελξε φαρμάκ' ἐδωκεν·
οὐ δ' ἀΐξαν ὁρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἦ ῥα τοίγε
οὐρῇσι μακρῇσι περισαίνοντες ἀέσσαν·
ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρῃ μειλίγματα θυμοῦ·
ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἐδδείσαν ἐπ' ἴδον αἰπὰ τέλωρα·
ἔσταν δ' ἐν βυρσῇσι βέας καλλίπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀϊδούσης ὀπὶ καλῇ
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα τέλονται·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
Ὀδυσεὺς κήδιστος ἑταίρων ἦεν κεδνότατός τε·
φίλοι· ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει· δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή, ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον·
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἔφθεγγοντο καλεῦντες·
ἣ δ' αὐτ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρήσιν ἕποντο·
Ὀρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ἀϊσσάμενος δόλον ἆισαν·
ἧσεν δ' ἐσσαμένη καὶ ἀκλιτομούσας θρόνους τε·
ἐν δὲ σφίσι τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ τραμμύσῳ ἐκύκα, ἐμέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λυγρὰ ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης·
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ τὲ σημήνασα κατὰ συφεοῖσιν ἔέργμυ·
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε δέμας τε·
καὶ ῥῖνας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάροιθεν·
ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἔέρχατο· τοῖσι δὲ κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε καρπόν τε κρανέων
ἔδμεναι· οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν·
Ὀρύλοχος δ' αὖτ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν·

ἀγγελίην ἑτάρῳ ἐρέῳν καὶ ἀδμῆτα τόκοιο.
ὄφρα δ' ἔτι ἐκφάαθ' ἁμαρτὸς ἐπὶ μέγας ἠέλιος περ.
κὴρ ἀχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος, ἐν δ' ἔοι ὄσσε
δακρυόφιν τιμπλαμένω· γόον ἀΐετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγαζόμεθ' ἐξερέοντες.
καὶ τότε τῶν ὄφρ' ἑτάρων καταλέξεν ὄλεθρον.
ἤομεν ὡς ἐκέλευες ἀγακλέα δρυμὰ φαεινὴν
ἤρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλά
σύμβα δ' ἔτις μεγάλην ἰσόν ἐποιχομένην λιγάφθεγγον.
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή, τοὶ δ' ἔφθεγγοντο καλέοντες.
ἣ δ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλεσ'· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρήσιν ἕποντο.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεφρα ὀϊόμενος δόλον ἦμεν.
οἱ δ' ἅμ' ἀϊξάντων ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη. δὴρὸν δ' ἐκαθήμενος ἔσχον ἀοιδήν.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ τρίμυκι ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιιν βάλλομαι μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δ' ἔτοξα.
τὸν δ' ἅμ' ἔπειτ' ἤγειρα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ γ' ἀφοτέρῃσι λαβὼν ἐλίαζετο γούνων.
μή μ' ἄγε κεῖσ' ἐέοντα δίοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
οἶδα γὰρ ὡς ὄτ' ἄωτος ἐλάσσεαι, ὅτ' ἐτὶ μᾶλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων. δηρὰ ξύν τοῖς δ' ἐσὶ βάσανος
φάγωμεν. εἴ γάρ κεν ἀλύξαμεν κακὸν ἦμαρ.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβομενος προσέφην.
εὐρύλοχ' ἦτοι μὲν σὺ μενέμεν αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
ἔνθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἅμα τῇσι κρατερὴν δέμοι ἔντλην ἀνάγκην.
ὡς ἔφαθ', παρὰ νηὸς ἀγήνορος, ἣ δὲ βαλάσσης.
δὴ ὅτε δὴν ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀναβήσας.
κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔμβαμοι ἑρμάων χρυσόρραπις αὐτεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα μενοίνῃ ἀμδρὶ ἐοικώς.
πρῶτον ὑπεμνήκτην, τοὶ πρὶν χαριέστατοι ἦσαν.
ἐν τάρα μοι φῦ χάρις ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτομάσσαι.
τὴν δ' αὖτ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ γ' ἀφοτέρῃσι λαβὼν ἐλίαζετο γούνων.
μή μ' ἄγε κεῖσ' ἐέοντα δίοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
οἶδα γὰρ ὡς ὄτ' ἄωτος ἐλάσσεαι, ὅτ' ἐτὶ μᾶλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων. δηρὰ ξύν τοῖς δ' ἐσὶ βάσανος
φάγωμεν. εἴ γάρ κεν ἀλύξαμεν κακὸν ἦμαρ.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβομενος προσέφην.
εὐρύλοχ' ἦτοι μὲν σὺ μενέμεν αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
ἔνθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἅμα τῇσι κρατερὴν δέμοι ἔντλην ἀνάγκην.
ὡς ἔφατ

ἀλλ᾽ ἄγε δ᾽ ἡσε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδ᾽ ἐσαώσω.
τὴν τόδε φάρμακον ἐσθλόν, ἔχω δ᾽ ἐν δώμασι κίρκης
ἔρχα, ὄκεμτοι κρατὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
πάντα δ᾽ ἔτοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήμεα Κίρκης
τάξῃ τοι κυκεῶ. βαλέω δ᾽ ἐνὶ φάρμακα σίτῳ.
ἀλλοῦ δ᾽ ὡς θέλξασε δ᾽ ὠήσεται, οὐ γὰρ ἐάσῃ
φάρμακον ἐσθλὸν ὅτοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
ὅππως ὁτ᾽ ἐκεμ κίρκης ἐλάσῃ πρῖμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἔπαιξαι ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δέ σ᾽ ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι.
ἔνθα σὺ μηκέτ᾽ ἔπειτα τὰ πανάπηλα θεοῦ ἐνήνῃ,
ὄφρα κέ τοι λύσῃ τ᾽ ἑτάρους αὐτόν τε κομίσῃ.
ἀλλὰ κέλευθά μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μήτιτοι αὖτῷ τῆμα κακὸν βουλεύσεμεν ἄλλο,
μή σ᾽ ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀήμορα θήῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργεϊφόντης,
ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δ᾽ ἔικελον ἄνθος.
μῶλυ δ᾽ ἔμιν καλέουσι θεοί, χαλεπὸν δ᾽ ἔτορύσσειν
ἀνδράσιγε θνητοῖσι. θεοὶ δ᾽ ἔτι πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτα πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
βῆσον ἀϋλήεντα. ἐγὼ δ᾽ ἐς δώματα κίρκης
ἤια. πολλὰ δ᾽ ἔμοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ᾽ ἐν θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο.
ἔνθα στᾶς ἐβόησα. θεὰ δ᾽ ἔμεν ἔκλυεν αὐδῆς.
ἡ δ᾽ αὐτ᾽ ἐξελθοῦσα, θύρας ὤϊξε φαεινάς,
καὶ κάλει. αὐτὰρ ἐγὼν ἐτόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
ἧσε δ᾽ ἐμ᾽ ἐσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δ᾽ ἔθρηνυς ποσὶν ἦεν.
τεῦχε δ᾽ ἔμοι κυκεῶ χρυσέῳ δ᾽ ἔπαι ὄφρα πίοιμι.
ἐν δ᾽ ἔτεφάρμακον ἦκε κακὰ φρονέουσ᾽ ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδ᾽ ἐμ᾽ ἔθελξεν
ῥάβδῳ δ᾽ ὥ πεπληγυῖα, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκτοθεν ἐννέπουσα.
ἔρχεο νῦν συφεόνδε μετ᾽ ἄλλων λέξαι ἑτάρων.
ὣς φάτ᾽ ἐγὼ δ᾽ ὄρ᾽ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπῄξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καὶ μ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

τίς τόθεν ἐσσὶ ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες·
θαῦμα μ' ἔχει ὡς ὄττι τοιῶν τάδε φάρμακ' ἔθελχθης·
ὃς δέ γ' ἀρ' οὐδὲ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀφέπτλη,
ὅς κε τοῖν καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
σοὶ δ' ἔτις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος μένος ἐστίν·
ἦ σύγ' ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τέ μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργεϊφόντης
ἐκ Τροίης ἀνιόντα βοὴν σὺν νηῒ μελαίνῃ·
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο· νῶϊ δ' ἔπειτα
λέκτρων ἡμετέρων ἐπιβήομεν ὄφρα μιγέντε
λέκτρῳ καὶ φιλότητι τετοίομεν ἀμφὶ ἑκάστῳ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ κίρκη· τῶς γάρ με κέλη σοὶ ἤπιον εἶναι
ἥμοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
αὐτὴν δ' ἐν θάλαμον τείεαι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι λέκτρης·
ὄφρά με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀήμορα θήῃς·
οὐ δ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι λέκτρης·
ἦμὲν μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι·
μήτι μοι αὖτ' ὦ τῆμα κακὸν βουλεύσεμεν ἄλλο·
Ὣς ἔφαμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀτὼμμυεν ὡς ἐκέλευον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τέλεσέν τε τὸν ὅρκον
καὶ τότε δὴ κίρκης ἐπέβην τριχαλλέος λέκτρης·
ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πέμποντο
τέσσαρες· αἳ δὴ δῶμα κατὰ δρήσσραι ἔασιν·
γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἐκ τεκρημένων ἀπὸ τάλσων
ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ' ἅλα δὲ προρέουσι·
τάων ἡμὲν ἔβαλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα· καθύπερθε δὲ λίθ' ὑπέρβαλλεν·
ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε βάπτεζας
ἀργυρέας· ἐπὶ δὲ σφὶ τίθη χρύσεα κάνεα·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ· μέμε δὲ χρύσεα κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
πολλὸν ὑπὸ ῥίπτοδι μεγάλῳ, ἰάνετο δ' ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ῥ' ἔσαν ἐν ὑδρηλῇσι λέβητι χαλκῷ
ἐς ῥα σάμιγδον ἔσασα λοὲ ἐκ τρίποδος μεγάλοιο·
θυμήρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων·
ὄφρα μοι ἐξ ἁπαλοῖο θυμοφθόρον εἵλετο γυῖων·

αὐτὰρ ἐπεφλόϊσεμπε καὶ ἔχρϊσεμ λίπ᾽ ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ᾽ ἐμε χλαῖναμ καλὴν βάλεμ ἠΔὲ χἰτῶνα
ἕσε δ᾽ ἐμ᾽ ἕσα ζατοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δ᾽ ἐθρῆνυς ποσὶμ ἧεμ·
χέρνῖβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ χρυσέῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος·
νίψαθαι παρὰ δ᾽ ἔξεσῆ ἐτάμυσε τράπεζαμ·
σῖτον δ᾽ αἰδοίη παμίη παρέθηκε φέρουσα·
ἔδματα πολλ᾽ ἐπιθοῦσα χαρίζομένη παρεόντων·
ἐσθέμεναι δὲ κέλευε, ἐμῷ δ᾽ οὐχ ἥμδανε θυμῷ·
ἦ ἦμιν ἀφροσυνέων κακὰ δ᾽ ὄπαζε θυμός·
Κίρκη δ᾽ ὡς εἰσεῖσεμ ἐμ᾽ ἥμενον, οὐδ᾽ ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλομαι· συγερὸμ δ᾽ ἐμε πέμβος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τί φθ᾽ οὕτως ὀδυνᾷ κατὰ θῦμὸμ ἐξεαῖσος ἀμαύδῳ
θυμὸμ ἔδων· βρώμης δ᾽ οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος·
ἦ τιμάασου δόλον ἀμφοΐεαι, οὐδ᾽ ἔτι σε χρὴ
δηθὰ μεμαυῖαν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸμ ὅρκον·
ἔφαθ᾽ ὡς τὰ πρὶν ἐγώ γε μιῇ ἀμφιβόμενος πρόσφατομ·
ὦ κίρκη· τίς γάρ κεμ ἀνὴρ ὅσιος ἐπαΐσιμος ἄλλα,
πρὶν πλάγχθαι πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ᾽ ἑτάρους καὶ ὀφθαλμοῖσιμ ἰδέσθαι·
ἦ δὴ πρόφρασσα πίθῃ φαεσίμβροτε κελεύσῃ·
λῦσομ ἰὼ ὀφθαλμοῖσιμ ἰδὼ ἐρίηρας ἑτάρους·
ἔφαμην· κίρκη δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδομ ἔχουσ᾽ ἐν χερσὶ, βύρας δ᾽ ἀνέωξε συφορῆος·
ἐκ δ᾽ ἔλασε σιάλοισιμ ἐοικότας ἠμὲν ὑεσσι·
οἳ μὲν ἔσταθ᾽ ἔσησαμ ἐναντίοι, ἠδὲ δι᾽ αὖτῶμ
ἐρχομένη προσάλφεμ ἑκάστῳ φάρμακομ ὄλβο·
τῶμ δ᾽ ἐκ μὲν μελέων ῥίχες ἔρρεομ ἃς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακομ οὐλόμενομ, τόσσῖμ πόρε πότνια κίρκη·
ἄμδρες δ᾽ αὖθ᾽ ἐγένοντο, μετόπισθε δὲ πάσης ἦσαμ·
καὶ πολὺ καλλίονές τε καὶ μείζονες ὄμματα θάσσω
ἔγμωσαμ δέμε κῆμοι, ἐφωτεῖμ χρσὶμ ἕκαστος·
πᾶσῖμ δ᾽ ἰμερόεις ὑπέδυτο δῦτος ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέομ κομάβιζε, θεὰ δ᾽ ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
ἦ δὲμ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
διογεμὲς λαερτιάδη πολυμήχαμὲ δυσσεῦ·
ἔρχεο νῦμ ἐπὶ νῆα θοὴμ καὶ εἴμα θαλάσσης·

μῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσαμεν ἠπιόδωρον.
Κτήματα δ' ἐν σταθμοῖσι πελάσσαμεν ὅσσα τε πάντα.
αὐτὸς δ' αὖθ' ἵεμαι καὶ ἄγω ἐρίηρας ἑταίρους.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γε στῆθος τέθυμτο ἀγήνωρ
βῆν δ' ἴεμαι ἐπὶ μῆα βοὴν καὶ θῖα θαλάσσης.
ἦρον ἔπειτ' ἐπὶ μοὶ βοὴν ἐρίηρας ἑταίρους
οἰκτρὸ ὀλοφυρομένους βαλβὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ' ὅταν ἀγραυλοι στόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
ἐλθούσας ἐς κόπρον ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία, δ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ'· ὣς ἄδινόν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
μητέρας, ὡς ἐμὲ κῆμοι ἐπὴν ἴδον ὀφθαλμοῖσι
δάκρυόεντες ἔχυτο, δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμός
ὡς ἐμέ, ὡς πατρίδ' ἵκοιατο καὶ πόλιν αὐτῶν
τρηχεῖης ἰθάκης ἰὼν γράφειν δ' ἐγέγοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
σοὶ μὲν μοσκόσαντι διοτρεφὲς ὡς ἐχάρημεν
ὡς πατρίδ' ἰθάκην ἀφικόμεθα πατρίδα γαῖαν
ἀλλ' ἄγε τῶν δήων ἑταίρων κατάλεξον ὄλεθρον.
ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
μῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσομεν ἠπιόδωρε.
Κτήματα δ' ἐν σταθμοῖσι πελάσσομεν ὅσσα τε πάντα.
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι.
ὄφρ' ἴδηθ' ἑτάρους ἱροῖς ἐν δώμασι κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας ἐπήετανον γὰρ ἔχουσιν.
ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Εὐρύλοχος δ' ἐμοὶ οἶος ἐρύκακε πάντας ἑταίρους.
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
δαῆλοι· ποῦ ἴμεν, τί κακῶν ἰμάρτεθ' ἕπεσθαι
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἤκεν ἅπαντας
ὗς σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας.
ὅσσοι περ δὴ μέγα δῶμα φυλάσσομεν καὶ ἀνάγκη
ὡς τοῦ κύκλωψ ἔρξε, ὅτε οἱ μέσαυλοι ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι· σὺν δ' ὄβριμος ἦεν ὀδυσσεύς.
τοῦτου γὰρ καὶ κῆμοι ἀταλαλίηισιν ὄλοντο
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα
ἀσασάμενος ταμύνηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ·
τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδας δὲ πελάσσαι
καὶ πηῶ πρείοντι μάλα σχεδόν· ἦ μὲν ἑταῖροι

μφλϊχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἠδὲ μάλιστα
Δϊογενὲς· τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἠδ' ὑπολήξαι
αὐτοῦ παρμενίτε μένεϊ καὶ χῆτε ἕρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνα ἱρὰ πρὸς δώματα νίσσης·
ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀμήϊον ἦλθε θαλάσσης·
οὐδὲ μὲν Ὀδυσῆος κοίλη παρὰ νηὶ λέλιπτο
δηρὸν ἔπειτ'· ἐδδείσεν γὰρ ἐμὸν ἔκπαγλον ἐϊσῶν·
τόφρα δὲ τοὺς δήους ἑτάρους ἐν δώμασι νίσσῃ
ἐν δυκέως λοῦσ' ἔμπης καὶ ἐχρίσε λίπ' ἔλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας καλὰς βάλεν ἠδὲ χίτωνας·
δαιμονίους δ' ἄρα πάντας ἐφάρμεν ἐν μεγάροισϊν·
οἱ δ' ἔπ' ἀλλήλους ἕδδορμ φράσσαντό τε πάντα
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στονα χίζετο δῶμα·
ἠδ' ἐμὰ ἄλχι ἅασα προσηύδα δῖα θεάων·
Δϊογενὲς λαερτϊάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·
μὴ κέτϊ γῶ θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἡμὲν ὅσ' ἔμπεδον ἔστω πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντϊ
εἰν ἅλϊ ὅσσα μάροϊσι ἀνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσον·
ἀλλὰ φάγετ' ἐδϊέτε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον·
ὄφρα κεν αὖτϊς θυμὸν ἐνὶ στήθεσϊ λάβητε,
οἷον ὅτε πρώτϊστον ἐλίπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχέης ἰθάκης· νῦν δ' ἄασχετε καὶ ἄθυμοι
αὖφ' ἁλὸς ἀλγεσϊν μεμνημένοι, οὐδ' ἐπιθύνετϊ
θυμὸς ἐμὸς δ' ὄφρονος ἐπφὴ μάλα πολλὰ πεπονθὼς·
ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε πόθος θυμὸς ἀγήνωρ·
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον ἆς ἐνιαυτὸν
ἤμενοι δαινύμενοι κρέα πάσσετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεῖα ἔτος ἦεν, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
μηνῶν φθϊνόντων περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
καὶ τότε μ' ἐκ καλέσαντες ἔφαν ἑρίηρες ἑταῖροι·
δαιμόνϊ' ἦ δὴ νῶϊ μϊμνήσκεο πατρίδος αἴης·
εἴ τοι θέσφατόν ἐστϊ σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋ ὑψόροφον καὶ σὸν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ γε τετεύχετο θυμὸς ἀγήνωρ·
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλϊον καταδύντα
ἤμενοι δαινύμενοι κρέα πάσσετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλϊος κατέδυ καὶ ἐπϊ κνέφας ἦλθεν·
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκϊόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼ κίρκης ἐπϊβὰς πρϊκαλλέος εὐνῆς

γουώων ἐλίτα᾽ ἀσα · θεὰ δέμας ἦκλυεν αὐδῆς · ·
Καὶ μὶν φωνήσας ἔστεα πτερόεντα προσηύδων ·
ὦ κίρκη · τέλεσόμοι ὑποδέσχεσιν ἠμὲν ὑπέσχες,
οἶκαδε τεμενέμεναι, θυμὸς δέμοι ἔασυται ἠδὲ
ἠδ᾽ ἄλλων ἑτάρων · οἵμε φθὶν ὑβουσὶ φίλον κῆρ
ἀμφ᾽ ἐμὸν δυρόμενοι ὅτε τοι σύγε μόσφι γένηαι ·
ὣς ἔφαμην · ἠδ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμάρβετο δῖα θεάων ·
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ Ὀδυσεῦ ·
μηκέτι μῶν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετ᾽ οἴκῳ ·
ἦ δ᾽ ἤδη χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι
ἐς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαφῆς Περσεφονείης,
ψυχῆ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο ·
μάντιος ἀλαοῦ τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι ·
τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἷ ὠ πεπνύσθαι · τοὶ δὲ σκιαὶ αἰὲν ὀνοῦσιν ·
ὣς ἔφατ᾽ · αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ ·
Κλαῖον δ᾽ ἐν λεχέεσσι καθήμενος οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελε τι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο ·
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλίνδόμενός τε τέκορέαθην ·
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα προσηύδων ἀμφιβόμενος ·
ὦ κίρκη · τίς γὰρ τήνδε ὁδὸν ἡγεμονεύσει ·
οὐ γὰρ πω τήνγε γε νηὶ μελαίνῃ ·
ὣς ἔφαμην · ἠδ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμάρβετο δῖα θεάων ·
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ Ὀδυσεῦ ·
μήτι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω ·
ἱστὸν δὲ στήσας ἀγὰ λίνεα λεύκ᾽ ἐπετάσσας
ἧσθαι · τὼ δέ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρησιν ·
ἦ δ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἐν νηὶ διΐ ὠκεανοῖο περήσῃς,
σύμφ᾽ ἀκτὴ τε λάχεα καὶ ἄλσεα Περσεφονείης
μακραί τ᾽ αἰγείροι καὶ ἴτεαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ᾽ ὠκεανῷ βαθυδίνῃ ·
αὐτὸς δ᾽ εἰς αἰδεω ἰέναι δόμον Ἀϊδρώεντα ·
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα περιφλεγέθων τε ῥέουσι
Κωκυτός θ᾽ ὅς δὴ ἀπόρρωξ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ ·
πέτρη τε ξυνέσετε δύω ποταμῶν ἐριδούπων ·
ἔνθα δ᾽ ἔπειθ᾽ ἥρως χρὴ μφθὲς πέλας ὡς σε κελεύω
βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔμβα καὶ ἔμβα ·
ἀμφ᾽ αὐτῷ δὲ χοὴν χεῦαι πᾶσι μενεύειν ·
πρῶτα μελικρήτῳ · μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ ·

τὸ γίτονα ἀϊὼν ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λάικά τε παλιώφιν
πολλὰ δὲ γουνοῦνται μετὰ νῶϊ ἀμενηνὰ κάρηνα
ἐλθὼν δ' ἰθάκην τε φράσαιμι καὶ ἵππιος ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴ τέ μοι πλησίον ἔσται
τρεσσὶν δ' ἀπονάψαι θεοῖν ἱερὰ σέμεν οἶα·
πασσάλεαν· ὃς μήλοισι μέγα πρέπει ὑμετέροισιν·
αὖτάρ ἐπὴν δὴ χεῖσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
σὺν τοῖν ἀρνὸν ῥέξαι θηλήτε μέλαιναν
δῖς ἐρεβος γένηται· αὐτὸς δ' ἀπὸ μοῖσφι πραπέσθαι·
ἔμπεδος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλὰ
ψυχὰ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων
δὴ τότ' ἔπειτ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας καὶ ἀνώξας
μῆλα τὰ δὴ κατέκηθ' ἔσφαγμένα μηλείδι χαλκῷ·
δέρψαντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι· μὴ δ' ἐάμεν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἰμεν πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι·
αἶψα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ὄρχαμε λαῶν
ὃς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου·
νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφατ' αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
ἀμφὶ δέμας χλαῖναν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φάρος μέγα ἔμπυτο νύμφη
λεπτὸν καὶ χαρίεν· περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην· κεφαλὴν δ' ἐπέθηκε καλύπτρῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους·
μηλίχιοις ἐπέεσσι παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον·
μὴ κέτι μοι ἄδμητες ἀωτάζητε γλυκὺν ὕπνον·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια κίρκη·
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπάφατο θυμὸς ἀγήνωρ·
οὐδέ μέ οὐδ' ἔνθερπε παρὰ σφίσιν ἧγον ἑταίρους
ἐλπωρὴ δ' ἔτις ἔσκε μεώτατος ὅττί περ εἶμεν
ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, ὅτε φρεσὶν ἦσιν ἀρήρῃ·
ὅσμοι ἀμαθ' ἑτάρῳ ἱεροῖς ἐν δώμασι κίρκης
φύχεος ἰμάρῳ κατελέξατο οἰνοβαρείῳ·
Κίμμερίων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάγξατο φρεσὶν ἦσιν
ἄορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·

ἀλλὰ κατ' ἄμτϊκρυ τέγεος πέσεν ἐκ δέ οἱ ὠχὶ
ἀπραγάλως ἐάγη· ψυχὴ δ' ἀΐδος δε κατῆλθε·
ἐρχομένοισϊ δ' ἐπὶ τοῖσϊν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
φάσθε μύτου οἶκον δε φίλω ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθαι, ἦμὴν δὴ μῖν ὁδὸν τεκμήρατο κίρκη
ἧς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαμπῆς πρόσεφομφῆς,
ψυχῆ χρησομένους θηβαίου τϕρεσίαο·
ὣ ς ἐφάμην· τοῖσϊν δ' ἐκλάσθη φίλον ἦτορ·
ἑζόμενοι δ' ἐκαταὶ ὑθϊ γόων τίλλοντό τε χαῖτας·
ἀλλ' οὐ γὰρ τϊς πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισϊν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπὶ μῆα βοῶν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἤομεν ἀχνύμενοι θαλρὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένην κίρκην παρὰ νηὶ μελαίνη
ἀρνϕὸν κατέδησεν, οἴν θῆλύν τε μέλαιναν
ῥῆα παρεξελθοῦσα, τίς ἀν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσϊν ἴδοιτ' ἠ ἔνθ' ἠ ἔνθα κιόντα.

ΥΠΟΘΕCIC ΤΗC Λ ΟΜΗΡΟΥ ΓΑΨΩΔΙΑC

παγγέλλϕ πῶς κατὰ τὰς κίρκης ἐντολὰς ϕς ἄΐδου
κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε τϕρεσίου τοῦ μάντεως περὶ
τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ ὡς τοὺς ἥρωας
καὶ τὰς ἡρωΐδας ϕδε καθ' ἅδου καὶ τὴν μητέρα·
καὶ τῶν ἐς ἴλιον συνστρατευσαμένων ἑκάστους· καὶ τῶν ἐν ἅδου
κολαζομένων·

ΟΔΥCCΕΙΑC Λ ΟΜΗΡΟΥ ΓΑΨΩΔΙΑC

Λάβδα δὲ μ' αἰδεω ψυχαῖς ἐμέτυχεν ὁ Ἀνακτος.

υτὰρ ἔπϕρεσϊν μῆα κατήλ
θομεν ἠδὲ βάλασσαν,
μῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐ
ρύσαμεν ϕς ἄλαδε ἰάν·
ἐν δ' ἱστὸν τϊθέμεσθα καὶ ἱστία
νηὶ μελαίνη·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες
ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι θαλρὸν
κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦμῖν δ' ὄπιθεν νεὼς κυανοπρῴροιο

ἴκμενον οὖρον ἰὼν πλησίστιον ἑσθλὸν ἑταῖρον
Κίρκη δ' ἐπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα·
ἡμεῖς δ' ὀτλα ἴκασα σημησάμενοι κατὰ μῆνα
ἤμεθα· τὼς δ' ἄγε μόστε κυβερνήτης ἴθυνεν·
τῆς δ' ἐπαμημερίης τέτατ' ἱστία σημα τορούσης·
δύσετό τ' ἠέλιος· σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡ δ' ἐς πόρατ' ἴκανε βαθυρρόου ὠκεανοῖο·
ἔνθα δ' ἐκ μερίων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι, οὐδὲ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπόταν πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα βήσετ',
οὔθ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν πρόρηται.
ἀλλὰ τοὶ μὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι,
μῆνα μὲν εἰμ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ὑκ δὲ τὰ μῆλα
εἰλόμεθ', αὐτοί δ' αὖτε παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο
βήομεν ὄφρ' ἵκομεν χῶρον ἀφικόμεθ', ὄν φράσε Κίρκη·
ἔνθ' ἱρῆα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγοσταθὲς ἔμβα καὶ ἔμβα,
ἀμφαὶ τῷ δ' ἐχοὰς χέομεν πᾶσι μετ' νεκύεσσιν·
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον,
πολλὰ δ' ὅγ' ὁμοῦμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
ἐλθὼν ἐς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν ἥτις ἀρίστη
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσομεν οἴῳ
πάμμελαν ὃς μήλοισι μέγα πρέπει ἡμετέροισι·
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λίτωμεν ἔθνεα νεκρῶν
ἐλλίσαμεν, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀποδερτόμενα
ἐς βόθρον· ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
ψυχαὶ ὑπεξ ἐρέβους νεκύων καταπεπτηώτων,
νύμφαι τ' ἠίθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες,
παρθενίκαι τ' ἀταλαὶ μεσταὶ θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν
ἄνδρες ἀριῆφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἔνθεν καὶ ἔνθεν
θεσπεσίην ἰαχήν· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἤρει·
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
μῆλα τὰ δὴ κατέκειτο σφαγέντα πηλεῖ χαλκῷ

ἀφραμῖας κατακῆαι, ἐπάξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἴφθιμοι παῖδες καὶ ἑταιρηὶ πρόσφορόι ἦεν.
ὣς ἄρ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
ἤμην, οὐδ' ἄφαρ εἶχον ἀμενηνὰ κάρηνα
εἰδωλα κταμένων· ἦμος πρῶτα φρεσίας πυθέσθαι·
πρώτη δὲ ψυχὴ ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
ὃν γὰρ πρόσθεν ἔθαπτον ὑπὸ σπέος εὐρυοδείης·
σῶμα μὲν ἐν μεγάροις Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπεφνεν·
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ἔφθης πεζὸς ἐὼν, ἐγὼ δὲ σὺν νηὶ μελαίνῃ·
ὣς ἔφαμην· ὁ δ' ἐμοὶ μύθῳ ἀμείβετο κούρη·
διογενὲς Λαρτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·
ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀβέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάροις κατάλεγμενος οὐκέτ' ἐόνσα
ἄφορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
ἀλλὰ κατ' αὐτόθι πέτρης ἔβαλον· ἐκ δέμας αὐχὴν
ἀσπάσιος ἐάγη· ψυχὴ δ' ἰδὸς δε κατῆλθε·
μὴ δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὅς ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
τηλεμάχου θ' ὃν μοῦνον ἐν μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε νέων δόμου ἐξαΐξας
μήσων ἐς ἀλίην σχήσεις εὐρέα μηκα·
εἴμβασ' ἔπειτα ἄναξ κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυστον ἄθαπτον ἰὼν ὀπίθεν καταλείπειν
νοσφιδθείς, μήτ' ἔμπης θεῶν μήνιμα γένωμαι·
ἀλλά με καῆναι σὺν τεύχεσιν ὅσσα μοι ἔστιν,
σῆμα τέ μοι χεῦαι πολίης ἐπὶ βίμι θαλάσσης
ἀνδρὸς δυσμήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
ταῦτα τέ μοι τελέσαι, σῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν·
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφην·
ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελαντήσω τε καὶ ἔρξω·
μοῦνοι μὴν ὡς ἐστέασιν ἀμειβόμενω συγγροισιν
ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἄρ' ἆθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων·
εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πολλὰ γόωντε·
ἦλθε δ' ἔπειτ' ψυχὴ μητρὸς καταπεφνυίης,

αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀντίκλεια,
τὴν ζωὸν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἦεν προτέρην τυκίμορπε ἀχάων
αἵματος ἂσσον ἴμεν πρὶν τφρεσίαο τυθέσθαι·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θηβαίου τφρεσίαο,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέφησεν·
Τίπτ' αὖτ' ὦ Δύσκηλε λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἦλυθες, ὄφρα ἴδηαι μέκυας καὶ ἀτρύτεα χῶρον·
ἀλλ' ἀπόχαζεο βόθρου, ἀπίσχεο δ' ἐφάσγανον ὀξύ,
αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι μνήσομαι ἔμπης.
ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄρα χαζόμενος ξίφος ἀργυρόπλον
κουλεῷ ἐγκατέθηκα· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
Ὄφρα δὲ νίζηαι μελίηδέα φαίδιμ' ἑταῖρον·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον βίοτος θέος, οὐ γὰρ ὀίω
λήσεσθ' ἐμμοσίγαιον, ὅτοι κότον ἔμβαλε θυμῷ
χωόμενος ὅττι οἱ υἱὸν ἑὸν φίλον ἐξαλάωσας·
ἀλλ' ἔτι μέν γε καὶ ὣς κακὰ πρὸ πάσχοντες ἵκοισθε,
αἴ κε θέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε δ' ἂν πρῶτον πελάσῃς εὐρεῖαν ἤπειρον
θρῄκην ἠμήσων προφυγὼν ἰοδέα πόντον,
βοσκομένας δ' ἄρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου· ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας μόσσουτε νέεσθαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ πρὸ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίγῃσι τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ περ κε λύξῃς,
ὀψὲ κακῶς γε φάω ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους
νηὸς ἐπ' ἀλλοδαπῆς, δήεις δ' ἐπὶ πήματα οἴκῳ
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵτοι βίοτον κατέδουσιν
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἠὲ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δ' ἦπτα λαβὼν εὐήρες ἐρετμόν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους·

ὄφρα δ' Ἀχαιρέ' ἔργα μάχης, τάτε πρήνσι τέλονται.
σῆμα δ' ἔτοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδ' ἐσελήσῃ
ὅττι τότε κεν δ' ἤτοι ξυμβλήμενος ἄμμι θεός ὅδ' ἵτης
φήμην ἀθηρηλοιγὸν ἔχῃ ἀγαθὰ φαεσίμβροτον ὦμον.
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας Ἀχαιρες ἐρετμὸν
ῥέξας ἱερὰ καλὰ παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συὸν τ' ἐπιβήτορα κάπρον
οἶκα δ' ἀπονοστήσῃ ἔρδῃ δ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν Ἀχρίω ἔχουσιν
πᾶσι μάλ' ἑξῆς μάτος δ' ἔσται ἐξαλέσθαι
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλάσσεται ὅς κέ σε πέφνῃ
γήρᾳ ὑπὸ λίπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δ' ἐλαοὶ
ὄλβιοι ἔσονται· τὰ δ' ἔτοι μὴ μέρτερα ἅρῳ.
Ὣς ἔφατ' αὖτ' ἄρ' ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην·
τήρεσίη, τά μοι ἄρτον ἐτέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀρέκεως κατάλεξον
μητρὸς τήν δόρυ ψυχὴν κατατεθνηώσης·
ἦ δ' ἀκέουσ' ἥσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὸν υἱὸν
ἔγνη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἄφρα τε ἄμμε ἔτι φῶς κέρμε ἀμαιμοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μοι αὐτὶς ἀμειβόμενος προσέφην·
ῥηϊδίως τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
ὅντινα μέν κεν ἐᾷς μενεχύων κατατεθνηῶτων
αἵματος ἆσον ἴμεν, ὁ δέ τοι μαντήια ἐρίσει·
ᾧ δέ κε τ' ἰφθιμέας, ὅ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσω.
Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
τηρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον ὄφρ' ἐτὶ μήτηρ
ἦλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών· χαλεπὸν δὲ τάδ' ἐστὶ ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
μέσσα γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα·
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι πεζῷ
νηχόμενον διαβῆναι μή τις ἔχῃ εὖ ναιέτα πόντου·
νῦν μὲν δὴ τροιζῆνα λιπὼν ἐνθάδε ἵκαο πεζὸς
μήτε καὶ ἐν νηῒ πολλὸν χρόνον· οὐδέ πω ἦλθες
δεῦρ' ἰθάκης, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα·
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἀμειβόμενος προσέφην·

μήτρ ἐμὴ χρῴω κατήγαγεν ὡς ἀίδαο
ψυχὴ χρησόμενον βιβάου τ' ἀφησίαο.
ὄ γάρ τοι σχεδὸν ἦλθον ἀχαϊδος οὐδέτι πω ἀμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰεὶ ἔχω ἀλάλημαι ὀϊζύι
ἐξ οὗ τὰ πρώτιστα ἑπόμην ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον ὡς ἔνεπτον, ἵνα ῥώεσσι μαχοίμην.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀρχέως κατάλεξον.
τίς νύσε χὴρ ἐδάμασσε ταμὴ λεγέος θανάτοιο,
ἦ δουλιχὴ νοῦσος ἠὲ ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
ὡς δ' ἔμοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειφθον,
ἠΔη τ' ἀρχέμοισιν ἐμὸν γέρας ἠέ τις ἄλλη
ἀνδρῶν ἠὲ γυναικὸς ἔχει, ἐμὲ δοῦναι φάσθαι.
ὡς δ' ἔμοι μήτηρ ἀλόχου βουλὴν τετύκτο,
ἠὲ μέν ῥα παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσῃ.
ἦ ἤδη μιν ἔγημεν ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.
Ὣς ἐφάμην. ἣ δ' αὖτις ἀμέρδετο πότνια μήτηρ.
Καὶ λίην κέμηγε μέν φ' τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν. ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίμενοι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουσιν.
σὸν δ' ὄτινα τρόπον ἔχε καλὸν γέρας, ἀλλ' ἔχηλος
τηλέμαχος τεμένη, μέμβλεται καὶ δαῖτας ἴσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικαστόλον ἀνδρ' ἀλεγεινῶς.
πάντες γάρ καλέουσι· πατὴρ δέ οἱ οὐτιδανῷ μιν
ἀγρῷ οὐδ' ἐπόλιν δε κατέρχεται, οὐδέ οἱ εἶναι
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
ἀλλ' ὅτε χεῖμα μὲν ἄδηφι ὄβριμοι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ
ἐν κόμῃ ἀγχίπυρος· καὶ δὲ χροῒ εἵματα ἧσται·
αὖτάρ ἐπὴν ἔλθησι βέρος τε θιλῆτον ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
φύλλων κεχλιμένων χαμαλὰι βεβλήαται ὕλαι.
ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δ' ἔφρεσι πένθος ἀέξει
σὸν πότμον γοόων, ἀλεγεινὸν δ' ἔστι γήρας ἐπελθεῖν.
οὕτω γάρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμος ἐπέσσων.
οὐ γάρ ἐμέ γε μεγάροισιν ἐϋσκόπος ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὐδέ τις οὐ μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
τηκεδόνι συγχεῖ μελέων ἐξάλλετο θυμόν.
ἀλλά μ' ἔσ' ἔτι πόθος σεῦ τε μήδεα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ,

σὴν ἀλαμοφροσύνην μελιηδέα θυμὸν ἀπούρας.
Ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐθέλον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέφω καταθυμηνῆς.
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέφω τέ με θυμὸς ἄγωγε
τρὶς δέ μοι ἐκ χροὸς ἦκεν ἰὼν ἐλόων ἀνὰ δώματα
ἔπτατ· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γυίοισι κατὰ κηρόβι μᾶλλον.
Καὶ μὴν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
μῆτερ ἐμή· τί νύ μοι μύγδις ἐλέφω μεμαῶτα.
ὄφρα καὶ ἀμφαίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεθα γόοιο.
ἦ τί μοι ἆδ' ὤλοον τόδ' ἀγαίνεται ἔνδοθι φρένας
ὤτρυν' ὀφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
Ὣς ἐφάμην· ἦ δ' αὖτις ἀμείβετο πότνια μήτηρ.
ὤμοι τέκνον ἐμὸν περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν.
ὅττι σε πρόφρονα Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει.
δὴ αὖτη δίκη ἐστὶ βροτῶν ὅτε κέν τε θάνωσιν
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν.
δὴ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπὰν πρῶτα λίπῃ λάχε θυμός.
ψυχὴ δ' ἠύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
δὴ ἀλλὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο. ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ' ἵνα καὶ μετόπισθε τεὴ ἄπνοθα γυναικὶ.
μῦν μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμφιβόμεθ' αἱ δὲ γυναῖκες
ἦλυθον· ὤτρυνε γὰρ ἀγαὶ προπάροιθε δαίμων
ὅσσαι ἀριπρεπέως ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες
αἱ δ' ἀμφ' ἐμὲ μάλα κελεμὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
ἣν δὲ δέμοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
πασσάμενος πάντων ἐκ νηὸς ἄορ παχέος παρὰ μηρῷ
οὐκ ἄφαρ πίφαυσκον ἅμα πάσας αἵματος ἐλθεῖν·
αἳ δὲ προμνήστῃσιν ἐπήεσαν· ἣ δὲ ἑκάστη
ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας·
εἰ ἦ τοι πρώτην τυρὼ ἴδον ἠὲ Τυρῶ,
ἣ φάτο σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι·
φῆ δὲ ἑὴ μήτηρ γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσατ' ἐνιπῆος θείοιο·
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
καί ῥ' ἔπεν' ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἄρα βὰς ἁλὸς ἐγγὺς ἐϋρρεῖος ἐνοσίχθων

ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο Διὶ μήετος·
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα πρὶν ἆθῆναι ὄρει ἴσον
κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν θνητώτε γυναῖκα·
λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὄφρα ἔχωσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλότητι ἔργα,
εἶπε τ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ, καὶ ἔπος ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
Χ χαῖρε γύναι φιλότητι, πρίπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι ἔσσονται
ἀθανάτων· σὺ δ' ἔτους κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε·
μοῦνα δ' ἔρχεο δῶμα καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώτοι εἶμι ποσὶ δ' ἀῶν ἐσοίχεται·
Ϣ ς ἔφατ' ὠκὺ ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
ἣ δ' ὑποκυσαμένη τελίην τέκε καὶ μεγάλην,
τὴν κρατερὸν θεράποντα Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω, τελίης μὲν ἔην Εὐρυχόρη ἀολλέων
μαῖα πολύρρηνος, ὅδ' ἄρ' ἔην πυλοποιὸς ἀμαθόεντι·
τοὺς δ' ἑτέρους κρίνθη τέκε βασίλεια γυναικῶν
αἰσυμάτην δ' ἔφερε τὰ μυθέομαί θ' ἱππιοχάρμην·
τὼ δ' ἐμὲ θ' ἀντιόωσιν ἴδον ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ ζηνὸς εὐχεται ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·
καί ῥ' ἔσχεν δύο παῖδας ἀμφιομάτε ζηθόντε·
οἳ πρῶτοι βίβης ἔδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο,
πύργωσάν τε πόλιν μὲν ἀπύργωτόν περ ἐοῦσαν
ναίεμεν Εὐρύχορον βίβην κρατερώπιδες ἐόντε·
τὼ δ' ἐμὲ θ' Ἀλκμήνην ἴδον ἀμφίτρυωνος ἀκοίτην·
ἣ ῥ' ἡρακλῆα βρασυμέμονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα,
καὶ μεγάρην κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγατρα·
τὴν ἔχεν ἀμφίτρυωνος υἱὸς μέγας αἰὲν ἀτειρὴς
μητέρα τοῖ Διὶ τόδε ἴδον καλὴν ἐπικάκην·
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο
γείνατο μὲν ὑφ' ἣ· ὃ δ' ὃν πατέρ' ἔξεναρίξας
ἦλθεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι·
ἀλλὸ μὲν ἐν βίβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
κάδμου ἔναιε θεῶν ὁλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ' ἐβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατερῖο
ἁψαμένη βρόχον αὐτὼ ἀφύκτηλοῖο μελάθρου
ὠκὰ ἀχεϊσχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπε πῖσιν
πολλὰ μάλ' ὅσσα τε μήτρος ἐρινύες ἐκτελέουσιν·

Καὶ χλῶρϊν ἅδον πρϊν καλλίαν, τὴν ποτε μηλὰς
γῆμεν, ἣν μετὰ κάλλος ἐπὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ὄπλοτάτην κούρην ἀμφίονος ἰασίδαο.
ὅς ποτ' ἐν ὀρχομενῷ μινυήϊφι ἄνασσεν,
ἠδὲ πύλου βασίλευε. τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα.
μέδοντά τε χρομίον τε πρϊνλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην πηρὸν τέκε θαῦμα βροτοῖσι
τὴν πάντες μνώοντο πρϊν τίτα, ὃ δ' ἔτι μηλὰς
τῶν ἐλάων, ὅς μὴ ἐλίκας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ φυλάκης ἐλάσαι βίης ἰφικλήης.
ἀργαλέας. τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν. χαλεπὴ δ' ἐθέλων κατὰ μοῖραν ἔδησε,
δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετέλοντο,
ἀψ πρϊν τελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι.
Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη ἰφικλήη.
θέσφατα πάντ' ἐφόωντα, διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ λὴν δὴ ἅδον τὴν τὼ δαρέος παράκοιτιν.
ἣ ῥ' ὑπὸ τὼ δάρεω κρατερῷ ἐνὶ δόμῳ ἐγένοντο παῖδε
Κάστωρ θ' ἱππόδαμός τε καὶ ὀξέα γαῖαν ἀλοιτὸς πολυδάκεα
τοὺς ἀμφὶ ζωοὺς κατέχθ' ἀνδρῶν ἐρικυδέα φῦλα.
οἳ καὶ μέρβεν γῆς τιμὴν πρὸς ζηνὸς ἔχοντες.
ἤματα μὲν ζώουσ' ἑτέρῃμεροι ἤματα δ' αὖτε
τεθνᾶσιν. τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.
τὼ δὲ μετ' ἰφιμέδοντα λοκὸς πάρακοιτιν
ἅδον, ἣν δὴ φάσκε πόσις δάμναι μινυήϊα.
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε μινυθάδιω δὲ γενέσθην.
ὣ τόν γ' ἀντίθεον τηλέκλυτόν τε φιάλτην
οὓς δὴ μηκίστους θρέπτε ζέα δῶρος ἄρουρα,
καὶ πολὺ καλλίστους μετάγε κλυτὸν ὡρίωνα.
ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος. ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν ὀλύμπῳ,
φυλόπιδα στήσασθαι πολυαΐκος πολέμοιο.
οὐρανὸν ἐς ὄλυμπον μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πήλιον ἀμφισίφυλλον. ἰμουραίος ἀμβατὸς ἦεν.
Καὶ μὲν ἐξετέλεσσαν ἐπ' ἤβης μέτρον ἰόντο.
ἦ ὄλεσεν διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε λητώ.
ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶϊν ὑποχροτάφοισιν ἰούλους

ἀμβῆσαι · τυκέσσαι τε γέμυς ἀμβεῖλάχμη ·
φάσ' ῥηγε πρόκριτε ἴδ' ὅμ καλὼ τἀρϊάδμην
κούρην μίμωος ὁλοόφρονος, ἣν ποτε θησεὺς
ἐξ κρήτης ἐς γουνὸν ἀθηναίων ἱεράων
ἦγε μὲν οὐδ' ἀπόνητο · πάρος δ' ἐμὶν ἄρτεμις ἔσχε,
δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ διομύσου μαρτυρίῃσι ·
μαίραμε κλυμένημε ἴδ' ὅμ συγδήμ τερϊφύλῃ ·
ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω ·
ὅσας ἥρωων ἀλόχους ἴδ' ὅμ, ἢ δὲ θύγατρας ·
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθίτ' ἀμβροτος, ἀλλὰ καὶ ὥρη
ἄδδμ · μὴ ἑτὶ μῆα βοὴν ἐλθόμτες ἑταίρους
μὴ αὐτοῦ · πομπὴ δέ θεοὶ ὑμῖμε μελήσῃ ·
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάμτες ἀκὴν ἐγέροτο σιωπῇ ·
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα ·
τοῖσιν δ' ἀρήτη λάχνωλενος ἦρχετο μύθων ·
φαίνεσθ' ὦς ὑμμὶν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται ἆμαι,
ἆδός τε μέγεθός τε ἰδ' ἐφρέμας ἐμδόμ εἶσας ·
ξῆνος δ' ὦτε μόσιν, ἕκαστος δ' ἐμμορε τιμῆς ·
τῷ μὴ ἐτσῴομεμοι ἀποτέμτετε · μὴδ' ἐτὰ δῶρα
οὕτω χρηίζομτι κολούετε, πολλὰ γὰρ ὑμμὶν
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται ·
τοῖσι δ' ἐκὰ μετέφτε γέρων ἥρως ἐχέμνος ·
ὃς δὴ φαίνετο ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν ·
φίλοι · ὑμεῖς ὑμμὶν ἀπὸ σκοτοῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης ·
μυθῆται βασίλῆα πρίφρων · φημὶ τίθεσθ'
ἀλκιμόου δ' ἔκτοῦ δ' ἔχετ' ἔργομ τε ἕπεσθε ·
τὸν δ' ὦ τ' ἀλκίμοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε ·
τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἕπος αἴκεν ἔγωγε
ζωὸς φαίνεσι φίλη ρέτμοισιν ἀμάσσω ·
ξῆνος δέ τλήτω μάλα περ μόσιος χατίζων,
ἔμπης οὐ ἑτοίμη ἔσται ἐς αὔριον ἦσόκε πᾶσαν
δαιτίμην τελέσω · πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσῃ
πᾶσι · μάλιστα δ' ἐμοί · τοῦ γὰρ κράτος ἐς ἐνὶ δήμῳ ·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς ·
ἀλκίμοε κρεῖον πάντων ἀριδείκετε λαῶν ·
αἶνε καὶ ἦς ἐμέ γ' αὐτὸν ἀνώγοις ταῦτ' ὀΐω μίμνειν,
πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε
καί κε τὸ βουλοίμην καί κεν πολυκέρδιον εἴη ·

πολφοτέρησιν χφρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.
Καὶ κἀμὲ δοιότρος καὶ φίλτρος ἀνδράσιν ἅπασιν
πᾶσιν. ὅσοι μὴ θάκην δὲ ἴδοιατο μοσήσαντα.
Τὸν δ' ὦν τ' ἀλκίμοος ἀπαμφότερον φώνησεν τε.
ὦ ὀδυσεῦ. τὸ μὲν ὄτι σείσκομεν ἀσορόωντες
ἠπροπὰ τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἵατε πολλοὺς
βόσκεθ' ἁλιαῖα μέλαινα πολυπρήνεας ἀνθρώπους,
φάδε ἑὰ τ' ἀρτίως ὄφεν κέτις ὧδε ἴδοιτο.
σοὶ δ' ἔπι μὴν μορφὴ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί.
μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπίστα μέλπεσθαι καλὰ ἔργα
πάντων τ' ἀργέων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
εἴπιας ἀμφιβέβηκε ἑτάρων ἰδέες· οἵτοι ἅμ' αὐτῷ,
Ἴλιον εἰσαάμενοι καὶ αὐτοῦ πότμον ἑπέσθην
μύξ' ἠδὲ μάλα μακρὴ ἀβέσφατος οὐδέ τιν ὦρη,
ἀνδρὶ ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα
καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀγασσαίμην· ὅτε μοι σὺ
πλάγξ' ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσαιο.
Τὸν δ' αὖτ' ἀμφιβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
ἀλκίμοε κρεῖον, πάντων ἀρίδειφε λαῶν.
ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου.
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
τούτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτροτέρων ἔτ' ἀγορῆσαι,
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο.
οἳ τρώων μὲν ὑπεξέφυγον κρατερὸν αἶσαν.
ἐν δόμῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπέσκεδε κούρη Περσέος
ἀργὴ πρεσφόνφα γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη. περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ' ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἶκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κῆρος ἐπὶ στίεν αἷμα κελαινόν.
κλαῖε δ' ὀλοφυδνὸν θαλερὸν κατὰ δ' ἄκριτον ἔβλως,
πῖτνὰς δ' ἐμὲ χεῖρας ὀρέξασθαι μενεαίνων.
ἦ οὐ γὰρ ὅσ' ἦν ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς
οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
τὴν μὲν ἐγὼ δ' ἄκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ.
καὶ μιν φωνήσας ἔπτερα πρόεφ' ἀ προσηύδων.
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον.

τὶς μύσε χὴρ ἐδ ἀμαστε ταμκλεγέος θαμάτοιο·
ἠὲ σέγε μμέαϊ τοσσδ ἀωμ ἐδ ἀμαστεμ,
ὄρσας ἀργαλέωμ ἀγέμωμ ἀμέγαρτομ ἀϋτμὶω·
ἠὲ σ ἀμάροϊοι ἄμδρες ἐδ ηλήσαμτε τὶ χέρσου
βοῦς τρὶ ταμμόμεμομ ἠ Δοϊῶμ τώεα καλά·
ἠὲ τρὶ πόλϊος μαχεούμεμομ, ἠὲ γωαικῶμ·
ὣς ἐφάμμμ· ὁ δ ἐμ ἀωτίχ ἀμφδόμεμος τροσέφτε·
Διογεμὲς λαερτιάδ ἠ τολυμήχαμ ὀδυσσῦ·
ὄτε μέγεμ μμέαϊ τοσσδ ἀωμ ἐδ ἀμαστεμ,
ὄτε μ ἀμάροϊοι ἄμδρες ἐδ ηλήσαμτ ἐτὶ χέρσου·
ὤμοι ἀϊγίοθος τάξας θάματόμτε μόρομτε
ἔκτα σὶω ὀυλομέμῃ ἀλόχῳ, ὀϊκομδ ε καλέσας·
Δφτμίσας, ὡς τὶς τε καὶ ἔκτα μεβοῶ ἐτὶ φάτμῃ·
ὡς βάμομ ὀικτίστω θαμάτῳ, τρὶ Δὴ οἱ ἑταῖροι
μωλεμέως κτάμομτο σύες ὡς ἀργϊόδομτες·
ὅϊρα τὲμ ἀφμφοῦ ἀμδρὸς μέγα δ ωαμέμοιο
ὠὶ γάμῳ ἠὲ ἐράῳ ἠ φλατίμῃτε θαλύῃ
ἠΔη μὲμ τολέωμ ἀμδρῶμ φόμῳ ἀμτεβόλησας,
μοῳὰξ κτάμομέμῳ καὶ ἐμὶ κρατὶ νσμίμῃ·
Δὴ ἄχε κφμα μάλϊστα ἰΔῶϊ ὀλοφύρασ θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τατέζας τε τληθούσας
Κάμεθ ἐμὶ μεγάρῳ· δάτεδομ Δὲ ταμαίματὶ θῦεμ
ὀϊκτροτάτην Δ ἠκουσα ὅτα τρὶ ἀμοϊο θυγατρὸς
Καταάμδρης· τὴω κτάμε κλυταμήστρη δ ὀλόμητϊς
ἀμφὲμοὶ, αὐτὰρ ἐγὼ τοτὶ γάϊη χάρας ἀέρωμ·
βάλλομ ἀτοθμήσκωμ τρὶ φασγάῳ· ἡδ ἐκυὼτϊς·
μοσφίσατ, οὐδ ἐμοὶ ἔτλη ἰόμτϊ τρ ἔσαϊδ ἀο
χρσὶ κατὸφθαλμοὺς ἐλέμ σώτε τόμ ἐρέσαι
ὡς οὐκ ἀμότρομ καὶ κώτρομ ἄμδρο γωαικὸς
ἤτϊς Δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶμ ἔργα βάληται·
οἷομ Δὴ καὶ κέμη ἐμήσατο ἔργομ ἀφκὲς
Κουρϊδίω τάξασα τόσσ φόμομ· ἦτοι ἔφημγε
ἀσπάσϊος ταὶ δ ἐωϊμ ἰδ ἐδμώεσϊμ ἐμοῖσϊμ
οἴκαδ ἐλάσεσθαι· ἡ Δ ἔξοχα λυγρὰ φδέγα
οἵ τε κατ αἶσχος ἔχέ καὶ ἐσομέμῃσϊμ ὀτίσω·
θηλυτέρησϊ γυαιξὶ καὶ ἢ κ ἔργος ἔησϊμ
ὣς ἔφατ αὐτὰρ ἐγώμϊμ ἀμφδόμεμος τροσέφτομ·
ὢ τόποι ἦ μάλα Δὴ γόμον ἀτρέος Εὐρυτα ζάο
ἐκταίλως ἠχθηρε γυμαικὰς Δϊὰ βουλὰς·

ἐξ ἀρχῆς ἑλέγης μὴ ἀπωλόμεθ' εἵμεκα πολλοί·
σοὶ δὲ κλυταιμήστρη δόλον ἤρτυε πηλόθ' ἑόντι·
ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο προσέφη τε·
τῷ μὴ μήποτε καὶ σὺ γυναικὶ πάρ' ἤπιος ἦμεν
μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν ὅσσ' ἐὺ οἶδας·
εἰπὰ τὸ μὲν φάσθαι· τὸ δὲ κεκρυμμένον ἦμεν·
ἀλλ' οὐ σοί γ' ὀδυνηρὸς ἔσεσθαι ἔκτε γυναικὸς
λίην γὰρ πίφυτήτε καὶ ἐς φρεσὶ μήδεα οἶδεν
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια·
ἣ μέν μιν νύμφην γεμένην κατελήλυθεν ἡμῖν,
ἐρχόμενοι πόλεμόν δε· πάϊς δέ οἱ ἦεν ἐπὶ μαζῷ·
μήπιος· ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἴζεται ἀριθμῷ
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ἵξεται ἐλθὼν
καὶ κῆδος πατέρα προς πτύξεται ἣ θέμις ἐστίν·
ἦ δέ μιν ὄδ' ἔπος ἐϊπτάμενον ἤκουσε παρ' ἄκοιτις·
ὀφθαλμοῖσιν ἴαυε· πάρος δέ μιν πέφνε καὶ αὐτόν·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ἤ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο
ἦ που ἐν ὀρχομενῷ ἦ ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι,
ἦ που πὰρ μενελάῳ ἐπ' ἀπείρονα δῆμον·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος ὀρέστης·
ὣς ἔφατ'· αὖτὰρ ἐγώ μιν ἀμείβετο προσέφη τε·
ἀτρεΐδη τί μετ' αὖτα δίεαι· οὐδέ τι οἶδα,
ᾧ φ' ὅγε θυμὸν τέθνηκε κακὸν δ' ἀμενηνὸν ἔβαλεν·
τῷ μὴ ἔγωγε σέθεν ἐθέλοντά γε δακρυόεντα·
ἔσσαμεν ἀχνύμενοι βαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἔπειτ' ἀφυχὴ πηλείδεω Ἀχιλῆος,
καὶ πάτροκλος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
καὶ Πατρόκλοιο ἄρίστος ἔην φίλος ἔπλετο δ' ἐμὸς τε·
τῶν δ' ἄλλων δαιτῶν μετ' ἀμύμονα πηλέα φῶτα·
ἔγνων δ' ἐκ φυχῆς με τοδ' ὤκεος Αἰακίδαο
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ·
σχέτλιε· τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον·
πῶς ἔτλης Ἄϊδος δὲ κατελθέμεν ἔνθά τε νεκροὶ
ἀφραδέες γαίουσι βροτῶν εἴδωλα καμόντων·

ὣς ἔφατ· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφην·
ὦ Ἀχιλεῦ πηλέος γε μέγα φέρτατε Ἀχαιῶν·
ἦλθον τφρεσίαο κατ' ἀχρεῖος ἄτιμα βουλάων
ἄφρων· ὅτ' ὤτασ' ἐνὶ μεγάροισι πατέρα ἰοχέαιρα·
οὐ γάρ τω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαϊδος οὐδ' ἔτι ἄμμες
γῆς ἐτέβην· ἀλλ' αἰεὶ ἔχω κακά· σφὸ δ' Ἀχιλλεῦ
ὅττις ἀνὴρ προτάροιθε μαχάρταος, ὅτ' ἀρ' ὀτίαζω
πρίν μιν ἐγὼ γάρ ἑ ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
ἀργφοι· μῶν αὖτε μέγα κρατέφς μεχύεσσιν
ἐμβάλλεῳν· τῶ μήτι θαμὼν ἀκαχίζω Ἀχιλλεῦ·
ὣς ἐφάμην· ὃδ' ἐμ' αὖτις ἀμφιβόμενος προσέφη·
μὴ δήμοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ
βουλοίμην κε πάρουρος ἐὼν θητεύεμεν ἄλλῳ
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη·
ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν·
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες·
ἦ ἕπετες πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί·
εἰ δ' ἐμοὶ πηλῆος ἀμύμονος εἴτι πέπυσαι
ἢ ἐν φθιμένοις ἐν τιμῇ σὺν μυρμιδόνεσσιν,
ἢ μιν ἀτιμάζουσιν, ἀν' Ἑλλάδα τε φθίην τε·
ὅσσον ἐγὼ κατὰ γῆρας ἐφικάνω ἠδ' ἀνέχω·
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ τροίῃ ἐράτῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων Ἀργείοισιν·
εἰ τοῖος δ' ἐλθοιμι μιμνὼν πατρὸς δόμον εἴσω·
τῶ κέ τεω σὺν ἐμοὶ μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οἵ κε μνησαίατο, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφην·
ἦτοι μὲν πηλῆος ἀμύμονος ὅττι πέπυσμαι·
αὐτὰρ τοι παιδὸς γε φιλοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι ὡς με κελεύεις·
αὐτὸς γὰρ μὲν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔβησα
ἦγον ἐξ σκύρου μετ' Ἐνυήμιδας Ἀχαιούς·
ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο φραζόμεθα βουλὰς
αὐτὸς πρῶτος ἔβαζε· καὶ οὐχ ἥμαρτε μύθῳ·
μέσφα τ' ἀναστήσαιτο θεοῖς ἐπιείκελος ἰὼν·
αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν τροίην μαρνάμεθ' Ἀχαιοὶ
ἤτοι μὲν πηλῆος ἀμύμονος ὅττι πέπυσμαι·
οὐδέ ποτ' ἐς πληθὺν μὲν ἀνδρῶν οὐδὲν ὁμίλει·
ἀλλὰ πολὺ πρόσθεεσκε τοῦ ὃν μένος οὐδέ τις ἔσκεν·

πολλοὺς δ' ἀνδρας ἐπεφνεν ἐμὴ δι' ὀιστὸν ἰοτητι·
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω·
ὅσσον λαὸν ἐπεφνεν ἀμύνων ἀργείοισιν·
ἀλλοῖον τὸν τηλεφίδην κατεμήνατο χαλκῶ
ἥρως Εὐρύπυλος· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
Κήτειοι κτάμενο γουνάων εἵνεκα δώρων·
Κῆνος δὴ κάλλιστος ἀνὴρ μετὰ μέμονα δῖον·
αὐτὰρ ὅτ' ἐς ἵππους καταβαίνομεν ὃν κάμ' ἑπτός·
ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐτέταλτο·
ἢ μὲν ἀναχλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·
ἐν θ' ἥγηνορες Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
δάκρυα τῶ μόρξωντο· τρέμον δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κῆνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὅττῶ χρήσαντα χρόα κάλλιμον, ὅττε παρῆεν,
δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δέμε μάλα πόλλ' ἐκέλευεν·
ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπης·
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δ' ἔγχεσι μήσετο θῆναι·
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίαμοιο πόλιν δι' ἐπέρσαμεν αὐτῶν
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἑκὼν ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν,
ἀσκηθὴς· οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῶ
οὔτ' αὖ τοσχεδίην, ὅτ' ἀσμένος οἷά τε πολλὰ
γίγνται ἐν πολέμω· ἐπιμίξ δ' ἐτε μάρνται' ἄρηι·
ὣ ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος αἰακίδαο·
φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατὰ σφέτερον λήμωνα
γηθοσύνη· ὅοι γὰρ ἐφὴ ἀριδήκετον ἦμαι·
αἰδὴς ἦμαι ψυχὰ μετὰ τεθνηώτων,
ἐσσαμένη ἀχνύμενα· φρονέω δ' ἐκὶ δ' ἐκάστη·
οἵη δ' αἰακίδαο ψυχὴ τελαμωνιάδαο·
μόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης·
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
τεύχεσιν ἀμφ' ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ ποτνία μήτηρ·
παῖδες δὲ τρώων δίκασαν καὶ παλλὰς ἀθήνη·
ὡς δὴ μὴ ὄφελον νίκᾶν τοιῶδ' ἐπὶ ἄεθλω·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἐνεκάλυπτον γαῖα κατέσχεν·
αἴαντος θ' ὃς πρὶν μὲν ἄδος πρὶν δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων δαναῶν μετὰ μῦμα πηλέως υἱὸν·
τὸν μὲν ἐγὼν ἐτέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
αἶαν παῖ τελαμῶνος ἀμύμονος οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τεύχεω

οὐλομένῳ· τὰ δ' ἔτελεσθη θεοὶ θέσαν ἀργείοισιν·
τοῖος γὰρ φίλῳ τύρος ἀπώλεο σῷο Πάτροκλε
ἶσον ἀχιλλῆος κεφαλὴ πηλείδαο,
ἀχνύμενοι φθιμένοιο Διαμπερὲς οὐδ' ἔτις ἦμος
αὖτιος ἦεν ἀλλ' Ζεὺς δ' ἀμαῶν τρατὸν ἀμήσατο,
ἐκτάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἔτι μοῖραν ἔθηκεν·
ἀλλ' ἄγε δὴ ῥοῦρο ἄναξ ἴη ἔτος καὶ μῦθον ἀκούσης
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν·
εἰφάμην· οὐδ' ἔμπης οὐδ' ἐμέβητο· βῆ δὲ μετ' ἦϊας
ψυχὰς Ἄϊδος ἔρεβος μεκυῶν καταταφιδώτων·
εἴμβα χ' ὁμως προσέφη κεχολωμένος ἤκεν ἐγὼ τὸν·
Πάτροκλοι ἤβελε θυμὸς ἐμισήθεαι φίλοισιν
τῶν ἦϊων ψυχὰς ἰδ' εἴδωλα καταταφιδώτων
ἐμ πρ' ἤτοι μίμνω ἴδον Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα θεμιστεύοντα μεκυέσσιν·
νήμερον οὐδ' ἐμὶν ἀμφιδίκας ἕρυτο ἄναχτα
νήμεροι ἑσταότες κατὰ Πυρτυλέος αἴδος δῶ·
τὸν δὲ μετ' ὠρίωνα πελώριον ἔσεμόησα
θῆρας ὁμοῦ ἐλάοντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὀρέσσι·
χρσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλεον ἀιὲν ἀατές·
Καὶ τίτυον ἴδον γαίης ἐρικυδέος υἱόν·
κείμενον ἐν δαπέδῳ ὅ γ' ἔπεσσέα κῆτο πελέθρα·
γύπε δέμιν ἑκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἐκείρον
δέρτρον ἐσωδιώοντες, ὁ δ' οὐκ ἀπαμύετο χερσί·
λητὼ γὰρ ἤλκυσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν·
πυθὼ δ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου παγοπῆος·
Καὶ μὲν τάμπαλον ἴδον κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα
ἑσταότε μὲν λίμνη· ἡ δὲ προσέπλαζε γεμέφω·
σῆτο δὲ δι' ἰφάων, πιέειν δ' οὐκ ἔχεν ἐλέσθαι·
ὁππόκι γὰρ κύπελλον ὀγέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχυδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχθέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φαίνεσκε καταζήνασκε δὲ δαίμων,
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθεν χέε καρπόν·
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
συκαῖαί τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁππότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα·
Καὶ μὲν σίσυφον ἴδον κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα·

λάαν βαθάζομαι τελώριον ἀμφοτέρηισιν·
ἤτοι ὁ μὲν σκηρίπτόμενος χρείμτε τοσίμτε
λάαν ἄμω ὤθεσκεν τοτὶ λόφον, ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἄτος ρέφασκε κραταιΐς
αὖτις ἔπειτα τέλονδε κυλίνδετο λάας ἀναιδὴς·
αὖτὰρ ὅγ' αὖ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἴδρως
ἔρρεεν ἐκ μελέων· κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει·
τὸν δ' ἐμὲ φσεμένη βίνην ἡρακληέϊ,
εἶδωλον, αὐτὸς δ' ἐμὲ αθανάτοισι θεοῖσι
τέρπεται ἐν θαλίης καὶ ἔχει καλλίσφυρον ἥβην
παῖδα διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου·
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὡς
πάντοσε τυζομένων· ὁ δὲ νυκτὶ ἐοικὼς
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ μαρπῆϊ οἰστὸν,
δεινὸν παπταίνων αἰεὶ βαλέειν τι ἐοικώς·
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στέθεσσιν ἀορτὴρ
χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
μὴ τεχνησάμενος, μὴ δόμεν ὅττι τεχνήσαιτο,
ὃς κόσμον τελαμῶνα ἐπὶ ἐγκάτθετο τέχνη·
ἔγνω δ' αὐτίκα κῆρας ἐπὶ ἰδνοῖσιν ὀφθαλμοῖσι·
Καὶ μολοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δ ἰοὶ γειὲς λαρτιάδη πολυμήχανε δυστᾶ,
ἦ δὴ ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις·
οὐπερ ἐγὼ ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο·
ζηνὸς μὲν παῖς ἦα κρομίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην· ὃ δ' ἐμοὶ χαλεπτοὺς ἐπέλλετ' ἀέθλους,
καί ποτέ μ' εἰς ἅλα δῆτα ἐπεμφέρων ἄξοντ', οὐ γὰρ ἔμελλον
φράζετο τοῦ δ' ἐτίμων χαλεπτώτρομ' ἆμα ἀέθλων·
τὸν μὲν ἐγὼ ἀμύμφα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
ἑρμέας δ' ἐμὲ ἔπεμφεν ἠδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ω ς ἄρα τὼ ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον εἰς Ἀΐδος ἄψ·
αὐτὰρ ἐγὼ αὖτοῦ μένον ἔμπεδον εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο·
Καὶ νύ κε τοὺς ἔτι πρότερους ἴδον ἀμέρας, οὓς ἔθελόν περ
θυμέα πρὸ ἰθύοντε θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρὶν ἔτι ἔθνε ἀγείρετο μυρία νεκρῶν

ἦχῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δ' ἐχλωρὸν δέος ἤρεῃ,
μήποι Γοργείην κεφαλὴν δείσειε πέλωρον
ἐξ ἄϊδος πέμψειε ἁγασσαμένη Περσεφόνεια·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐμὰ κῦδος ἐκέλσομεν ἑταίρους·
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λύσαι·
οἱ δ' ἅμ' ἔπειθ' ἕσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
τὼ δ' ἐκάτωχεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
πρῶτα μὲν ἤρεσίη μετέπειτα δ' ἐκάλλιπε οὖρος·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ἠνέχθαι τὸν ἐξ ᾅδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην, καὶ ὡς τὰς σειρῆνας παρέπλευσε καὶ τὰς πλαγκτὰς πέτρας Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν, καὶ τῶν τῆς αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν ἀμελούντων τῶν ἡλίου βοῶν, καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὼ διεσώθη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Μὺν σειρῆνας ἔπειτα πλαγκτὰς τὸ πρῶτον ἱκέσθαι
πλεύσαντας· τοὺς πᾶσι μετ' ἀνθρώποισι θέλγει
ὅς τις πελάσσῃ καὶ ἀπευάρων ἐπακούσῃ·
τῷ οὔ τοι οἰκία καὶ ἄλοχος καὶ νήπια τέκνα
ἐλθόντος παρὰ νόστον ἐφίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε σειρῆνες λιγυρῇ ἐπιθέλγουσι ἀοιδῇ
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ σὺ τῇ ὅγε μή σε παρήιος ἔλθοι ἰούσης·
ἀλλὰ σὺ κηρὸν ἐλὼν μελιηδέα κόλλοπι λεπτῷ
ἀνθρώπους κάμψειας, ἵνα μὴ θέλγωσι σε μοῦνον·
εἰ δέ κε σὺ αὐτὸς ἐθέλῃσθα καὶ ἐπιμείρεσθαι ἀκούειν,
σοὶ μὲν ἔπειτ' ἐν νηῒ κελευσάτω ἑσσυμένοισιν
χεῖρας καὶ πόδας ἀμφὶ τάρῳ ἐπὶ ἱστοβάριδος βάντας
ἐκτόνοις ἐν δεσμοῖσι δεδέσθαι, ὄφρα κε τέρπῃ
ἐν πείρῃ ἀκούων σειρήνοιν ἀμφιβρότοιν·
εἰ δὲ λίσσεσθαι σε κελεύσειας καὶ ἀνώγειν
ἑσσυμένους, τοὶ δ' αὖτε πλέον δεσμοῖσι δεδέσθων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὰς νῆσος ἀπέπλω ἐρσήεσσα,
οὐκέτι σοὶ μετέπειτα διακρίνειν ἐπιόντε
ἐρέω, ποίη τις δὲ πάρος γε μάλιστα φυλάσσειν·
ἀλλὰ σὺ ταῦτα νόησον ἐνὶ φρεσὶ καὶ μάλα πάντα·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δὲ τοι στορέσαντες ἐμφήσομεν ἠῶ δίαν·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνῃ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότε γῶν ἑτάρους προΐην ἐς δώματα κίρκης
ἐνθέμεναι νεκρὸν ἐλπωρόν τε θάψαι·
φῖτρούς δ' ἄμφω ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχε πλὴν
βάπτομεν ἀχνύμενοι θαλέρὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
αὐτὰρ ἐπὴν νεκρὸς τε κάη καὶ τάφος ἐγένετο νεκροῦ
τύμβον χεάμενοι καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
πήξομεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ ἐπιήρες ἐρετμόν·
ἡμῖν μὲν τὰ ἕκαστα διάσσομεν, οὐδ' ἄρα κίρκην

ἐξ ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἔμπτωα μέμη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὖτῆ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν·
ἡ δ' ἔμ μέσω δάσα μεγήνδανε δῖα θεάων·
σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο
δἰστὰ μέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι·
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
ὧθι πάρ μὲν ἔπειτα, ἅμα δ' ἦμοι φαίνομεν ἠΰ
πλάσεσθ', αὖτάρ ἐγὼ δάφνω ὁδὸν ἣν ἔτ' ἔκαστα
σήμαίνω, ἵνα μήτι κακορραφίην ἀλεγύνῃ
ἠέλιος ὃς ἔστι γῆς ἀλεγεινότατα πάσχων.
ὣς ἔφατ'· ἦμιν δ' αὖτε ἐπέπιθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπομούνωθεν ἑταίρων,
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινε ἕκαστα·
αὖτάρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·
Καὶ τότε δ' ἡμείσταεν προσηνέα πότνια κίρκη·
ταῦτα μὲν οὕτω πάντα τετέλεσται, σὺ δ' ἄκουσον
ὥς τοι ἐγὼ ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός·
σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας ἀσαφίκηται,
ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἶκαδε νοστήσαντι παρίστανται οὐδὲ γάνυνται·
ἀλλά τε σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν βὶς
ἀνδρῶν πυθομένων· περὶ δ' ῥινοὶ μινύθουσιν·
ἀλλὰ παρέξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατα πάλλαι ἑταίρων
κηρὸν δεῖσας μελίφρονα μήτις ἀκούσῃ
τῶν δ' αὐτὸς ἀκουέμεν αἴκε θέλησθα,
δησάντων σε ἔρυσσι βοὴν χαίροντε κέλευθον
ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πάρα τἀμφοτέρω,
ὄφρα κε τερπόμενος ὀπὸς ἀκούσῃς σειρήνοιϊν·
αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύσῃς·
οἳ δέ σ' ἔτι πλείοσι πόδας δεσμοῖσι δέουτες·
αὖτάρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρεξελάσωσιν ἑταῖροι·

εἰμβάτοι οὐκ ἔστ' ἐπὶ τα δϊηνεκέως ἀγοράσω,
ὅππότερη δ' ἤτοι ὅδ' ἐσται. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύσω. ἐρέω δ' ἔτοι ἀμφοτέρωθεν.
εἰμβε μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, πρὸ τὶ δ' ἀϋτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης.
πλαγκτὰς δ' ἤτοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
τὴν μὲν τοι οὐδὲ πότητα παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, τάι τ' ἀμβροσίῳ Διὶ πατρὶ φέρουσιν·
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαρπάξασα λίς πέτρη,
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐρύεσι πατὴρ ἐναρίθμιον ἦμαρ·
τὴν δ' ὅστις πείρησι φύγῃ ἀνδρῶν ἥτις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίμπρασκε πυρὶ καὶ σώματα φωτῶν
Κύματά τ' ἀλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἵη δὴ κείνγε παρέπλω πομπὸς πόρος υἱῦς
ἀργὼ πασιμέλουσα πατρὸς Αἰήταο πλέουσα.
Καὶ νύκε τὼ εἰμβ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' ἤρι παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
αἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανῷ εὐρὺν ἰκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, περὶ δ' αἰθὴρ δινεύεται ἀμφὶ
Κυανέην. τὸν μὲν ῥ' οὔποτε φῦλα πετηνῶν
κείνου ἔχει κορυφήν, οὐδ' εἰ πατρὸς πελέκεσσιν,
οὐδ' εἰ ὅσαι θείουσι πατὴρ Ζεὺς ἀμβροσίην νιν·
τὸν καὶ πρὸς νέφεσιν νεφέλη κέχυται ἠερόεσσα
καπνῷ ἐμπεδόωσα· πυρὸς δ' ἀναδαλὲς ἀθρεῖ.
τὸν δ' ἐκεν ἐκ μηνὸς γλαφυρῆς ἀναχάνοι ἂν ἀνὴρ
τόξῳ οἷς ἐθέλοι καὶ ἐπ' ἀκροτάτοιο πεσεῖται.
εἰμβα δὲ μιν σκύλλη μάλα δαμὸν λελακυῖα.
τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος μεογίλλης
γίγνεται· αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακὸν οὐδέ κε τίς μιν
γνοίησ' ἐμπεδόως οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
ἓξ δ' ἔτεοι μακραὶ πρῖμνηες· ἐν δὲ ἑκάστη
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες
πυκνοὶ καὶ θαμέες πλῆθοι μέλανος θανάτοιο·
μέσσῃ μέν τε κατὰ πόντου κοίλοιο δέδυκεν·
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δαμοῖο βερέθρου

αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον πρῖμα μώωσα
δελφῖνας τε κώας τε καὶ ἄτροβὶ μᾶλλον ἔλησι
κῆτος, ἀ μυρία βόσκει ἀγάστονος ἀμφιτρίτη.
τὴν δ' ὅτε τοτέ μιν ταῦτα ἀκήριοι ἔλχεα θώμτα
παρφυγέμεν σὺν μνὶ· φέρει δ' ἔτε κρατὶ ἑκάστη
φῶτε ἕξ αἰρτάξασα μεὼς κυανοπρώροιο.
τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει ἐοικώς
πλησίον ἀλλήλων κάκεν δύο ἰσάσφας.
τῶ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας φύλλοισι τεθηλώς.
τῶ δ' ὑπὸ δῖα χάρυβδις ἁλὸς ροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γὰρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
δεινόν· μὴ σύγε κεῖθι τύχοις ὅτε ροιβδήσειεν.
οὐ γάρκεν ῥύσαιτο σέ γ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα σκύλλης σκοπέλω πελάσειας ὠκα
μᾶλλον παρεξ ἐλάαν ἑτάφην πολὺ φέρτερόν ἐστιν
ἓξ ἑτάρους ἐν μνὶ ποθήμενα ἢ ἅμα πάντας.
ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφιβόμενος προσέφην·
δεῦτε δ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο θεὰ μήδεται εἶπον·
ἤτοι τὼ ὁλοὼ μὲν ὑπεκπροφύγοιμι χάρυβδιν·
τὼ δ' ἐκ ἀμωάμω, ὅτε μοι σίνοιτο ἑταίρους.
ὣς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκα μάβδο δῖα θεάων·
σχέτλιε καὶ δ' αὖτοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος, οὐδ' ἐθέλεις ὑποδύεαι ἀθανάτοισιν·
ἦ δέτοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
τὸ δέτις ἔσ' ἀλκὴ φυγέμεν κάρτιστον ἀπάντης·
ἦ γὰρ δὴ θώωθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρη,
δέδδω μήσ' ἐξαῦτις ἐφορμηθῆσα κίχησι
τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕλητα.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βώσρδμν δ' ἐκράταιμν
μητέρα τῆς σκύλλης, ἥμιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἤμιν ἔπειτ' ἀπόπαυσόμεν ἔς γ' ὕστερον ὁρμηθῆναι.
βρῖμα κίνη δ' ἐς μέσον ἀφίξεαι, ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκονται ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα. γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθῖνύθουσι. θεαὶ δ' ἐπὶ ποιμένες εἰσὶν
νύμφαι ἐυπλόκαμοι φαέθουσά τε λαμπετόωντε·
ἃς τέκεν ἠελίω ὑπατρίνῃ δῖα μέαιρα·

τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
βρῖμα κίμεν ἐς μῆσον ἀπώκισε πηλόθι μάψ
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλίκας βοῦς·
τὰς δ' ἐμὲ γ' ἀσίμεας ἐάας μόσου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἄμ' ἕσπεσθαι κακὰ πάσχοντες ἴκοισθε·
δὴ ἔκε σίμηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι ὄλεθρον·
ὣς ἔφατ' αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ μῆσον ἀπείχετο δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἔτι μᾶλλον ἐκίων ὤτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἠδὲ τρυμῆσια λῦσαι·
οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινόν τε καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
ἡμῖν δ' ὧν κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἠθλὸν ἑταῖρον
Κίρκη ἐυπλόκαμος δαφνὴ θεὸς αὐδήεσσα·
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὼ δ' ἄρεμόστε κυβερνήτης τ' ἴθυνον,
δὴ τότε γῶν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους,
θέσφατ' ἄμοι κίρκη μυθήσατο δῖα θεάων,
ἀλλέρεω μὲν ἐγὼν ἴμα πάντες ἴκεσθε βάωμεν,
ἴκεν ἀλαλήμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν·
σφῶϊν μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλάασθαι, καὶ ἀφημῶϊ ἀνθεμόεντα·
οἷον ἐμ' ἠνώγει ὀτρύνειν ἄλλους τε ἑταίρους
δῆσαι τ' ἀργαλέῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνῳ
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὖτοῦ πάρα τάμμεν ἰόντε·
αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δ' ἔμπλεόν μοι τότε μ' δεσμοῖσι πιέζειν·
ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέξω ἑτάροισι πιφαυσκων·
τόφρα δὲ καρτάλιμως ἐξίχνεον ὠκέες ἀρῆες
μῆσον σφριγόωντ', ἔπεφνε γὰρ οὖρος ἀπήμων
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνέμοιο μὲν ἔπαυσατο, ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· κοίμησε δὲ κύματα δαίμων·
ἀμφαφόωντες δ' ἑτάροι νηὸς ἱστία μηρύσαντο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον, οἱ δ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λάκαμον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν·
αὐτὰρ ἐγὼν κηροῖο μέγαν ῥόχον ὀξέϊ χαλκῷ
τυτὶὰ δ' ἰατμήξας, χροὶ σίβαρῇσι πιέζων·

ὣς φάδ' ἰάμβ Ϛο χηρὸς ἐπφ κέλετο μεγάλη ἵς,
ἠελίου τ' ἀωγὴ ὑπ βριόμ' Δαοάμαχτος.
ἐξφης δ' ἑτάροισιμ ἐπ' ὄφατα πᾶσιμ ἀλφφα.
οἱ δ' ἐμ μὶμ ἔΔησαμ ὁμοῦ χφραστε πόΔαστε
ὀρθὸμ ἐμ ἰσοπέΔη, ἐχ Δ' ἀΩτοῦ πφρατ' ἀμήφαμ.
αὐτοὶ Δ' ἐζόμενοι πολίῃ ἀλα τύπτομ ἐρ Ϛμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσομ ἀπῆμεμ ὅσομ τε γέγωμε βοήσας
ῥίμφα Δϊώχομτες, τὰς Δ' οὐ λάθεμ ὠκὺαλος μὶνὺς
ἐγγύθεμ ὀρμυμέμη, λϊγυρὴ Δ' ἐμέπτωσε Δαοῖσι.
Δ ἀρ' ἀγίωμ πολύαμδος Δυσὰ μέγα κῦΔος ἀχαιῶμ,
μὴα κατάφησομ, ἵμα μωϊτέρημ ὀπ' ἀκούσμης.
ὃ γάρτωτὶς τῆΔε παρήλασε μὶ μελάμη,
πρὶμ γ' ἡμέωμ μελίγηρυ ἀπὸ σομάτωμ ὀπ' ἀκοῦσαι.
ἀλλ' ὄγε τρφάμενος μφτα καὶ πλφομα φΔὼς.
ἴΔμεμ γάρτοι πάμθ' ὅσ' ἐμὶ τροίη ἐρφή
ἀργφοὶ ῥῶεστε θεῶμ ἰότητὶ μόγκσαμ.
ἴΔμεμ δ' ὅσα γέμηται ἐπὶ χθομὶ πουλυβοτφρη.
Ὡ σφάσαμ ἰφσαι ὅπ' α κάλλϊμομ. αὐτὰρ ἐμὸμ κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεμαι, λῦσαί τ' ἑκέλαδομ ἑτάρους
ὀφρύσϊ μευσάζωμ. οἱ Δὲ τροπεσόμτες ἔρεχτομ
αὐτίκ' ἀμαστάμτες πρϊμήΔης ἐρύλοχόστε
πλήσσομ μὲμ Δεσμοῖσι δ' ἑομ μᾶλλομ τέπϊεζάμ.
αὐτὰρ ἐπφδὴ τάσε πάρηλασεμ οὐΔ' ἔτ' ἔπφτα
φθογγὴμ σφήμωμ ἠκούομεμ, οὐΔὲ τἀοιΔά.
ὣφ' ἀπο κηρὸμ ἕλομτο ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι,
ὄρσφϊ μ' ἐπ' ὤσϊμ ἀλφφ', ἐμὲ τέχ Δεσμῶμ ἔλυσαμ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴμ μῆσομ ἐλάφτομεμ, αὐτίκ' ἔπφτα
Καπμόμ καὶ μέγα κῦμα ἰΔομ καὶ Δοῦπομ ἀκουσα.
τῶμ Δ' ἄρα δφσάμτωμ ἐκ χφρῶμ ἔπτατ' ἔργμα.
βόμβησεμ Δ' ἄρα πάμτα κατὰ ῥόομ. φχετο δ' ἀΩτοῦ
μὶνὺς, ἐπφ οὐκ ἔργμα πρόκεια χρσὶμ ἐπφγομ.
αὐτὰρ ἐγὼ δϊὰ μὶνὸς ἰὼμ ὤτρυμομ ἑτάρους
μφλϊχίοις ἐπέεσϊ παραφαδόμ ἄμΔρα ἕκαστομ.
Ὡ φίλοι, οὐ γάρτωτϊ κακῶμ ἀΔαήμονες φμὲμ.
ἴσμὲ δὴ τόΔε μφζομ ἐπφ κακὸμ ἢ ὅτε κύκλωφ
φλφὶ μὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφϊ,
ἀλλὰ καὶ ἔνθεμ ἐμῇ ἀρ Ϛῇ βουλῇτε μόωτε
ἐκφύγομεμ, κάτσου τῶΔε μήσεσθαι οἴω.
μῦΔ' ἄγεθ' ὡς ἂμ ἐγὼ φτω πφθώμεθα πάμτες.

ὑμῶν μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθῦαν
τύπτε κελεύετε δ' ἐφήμενοι, αἰὲν ἑτοῖσι
δώη τόνδ' ἔλεθρον ὑπεκπροφυγέμεν καὶ ἀλύξαι.
σοὶ δ' ἐκυβερνήτᾳ ὧδ' ἐντέλλομαι, ἀλλὰ μὲν ὑμῶν
βάλλε, ἐπεὶ μὴνὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾶς.
τοῦτον μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργειν
μῆα· σὺ δ' ἐσχοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθησι
κἀπὸ ἐξορμήσασα κακὸν δ' ἄμμε βάλῃσθα.
ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὧκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην ἀπορῆξαι ἀϊνῆς·
μή πως μοι δμῶας ἁλὸς ἀπολέξαμ ἑταίροις
ἄφρεσσιν, ἐμτὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ κείρχνης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λαμβανόμην, ἐπὶ δ' ὄτι μ' ἀμῴγαθον ἠρήσαντο.
αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ δοῦς κλυτὰ τάχεα καὶ δύο δουρὲ
μακρὲ μὲν χροῒ εἶλον ἐϋκρία μήκεος ἕβδομον
πρῴρης· ἔνθεν γὰρ μιν ἐὺ ἔγμην πρῶτα φαεῖσθαι
σκύλλην πέτρῃσιν, ἵνα μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
δὴ δ' ἔτι καθρῆσαι δυνάμην· ἔχε μου δ' ἐμοὶ ὄντε
πάντη πα πάμοντι πρὸς ἠρόεσσα πέτρην.
ἡμῶν μὲν σφῳτὸν ἀπετλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν μὲν γὰρ σκύλλ', ἑτέρωθι δ' ἔδιαν χάρυβδις
δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἧτοι ὅτ' ἐξεμέσαι λέβης ὡς ἔν τι πολλῷ
πᾶσ' ἅμα μορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἀχνὴ
ἀκροισι σκοπέλοισιν ἑκάμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξαι θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δ' ἔδιαν φάεσκε
ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμῶν μὲν πρὸς τὴν δ' ἴδομεν, δάφσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δ' ἔμοι σκύλλη γλαφυρῆς ἕκ μήκος ἑταίρους
ἓξ ἔλεθ' οἳ χροΐμτε βίηφίτε φέρτατοι ἦσαν.
σκεπτάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μετ' ἑταίρους
εἶδον τῶν ἐμόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ὑψόσ' ἁρομένων· ἐμὲ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην τότε γύστατον ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτε τις τε ἰὴ προβόλῳ ἁλιεὺς περὶ μήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ βένθεα βάλλων

ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο·
ἀσπάρομεν δ' ἐπὶ ταλαὸν ἐρίηρε θύρασδε·
ὡς οἱ γ' ἀσπάρομεν ἀέρομεν ποτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' ἀμφὶ θύρῃσι καθήμεθ' ἐκηλήσαντας
χῆρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αὐγῇ δηϊοτῆτι·
οἶκτισον δή μ' ἀμφὸ ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων·
αὖτάρ ἐπὴν πέτρας φύγομεν δ' ἀμφήμεθα χάρυβδιν
σκύλλω τ' αὖτις ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔασι καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος ἠελίοιο·
δὴ τότε γὼν ὅτι πότμος ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀλιζομενάων·
οἰῶν τε βληχὴν, καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαοῦ Θηβαίου Τηρεσίαο·
Κίρκης Αἰαίης ἥμοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
νῆσον ἀλεύασθαι τρηχὺν μβρότου ἠελίοιο·
δὴ τότε γὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
κέκλυτέ μευ μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι·
ὄφρ' ὑμῖν ἔτι μαντήια Τηρεσίαο·
Κίρκης Αἰαίης ἥμοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν·
νῆσον ἀλεύασθαι φαεσίμβρότου ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ ἀνόταται κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφησαν·
ἀλλὰ παρεξ τὼ νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
ὣς ἐφάμην· τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
σχέτλιος ἦ σ' ὀδύσασθαι περίτοι μένος οὐδέτι γυῖα
κάμνουσ'· ἦ ῥα μύσοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται·
ὃς ῥέ τ' ἀρούς καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
ἀλλ' οὕτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἀέλλας
νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροφοίτιδι πόντῳ
ἐκ νυκτῶν δ' ἄελλαι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν
γίγνονται· τῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αὐτίκα λοιγὸν
ἤματος ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀέλλαι οἷα θύελλα
ἠμόθεν ἠὲ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵτε μάλιστα
νῆα διαρράουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων·
ἀλλ' ἤτοι γὼν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

Δόρτομθ' ὅτ' ἀλϊσόμεθα βοὴ παρὰ νηὶ μέμοντες
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐμησόμεν ἀρεϊ πόντῳ.
ὣς ἔφατ' Ἀρύλοχος ἐπὶ δ' ἤνεον ἄνδρες ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίγωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
Ἀρύλοχ' ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα
ἀλλ' ἄγε μῶμοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον
ἦ κέ τιν' ἢ βοῶν ἀγέλην ἢ τῶν μέζοιῶν
ἄρωμεν, μήτου τις ἀταθαλίῃσι κακῇσι
ἢ βοῦν ἢ ἴφι μηλον ἀποκτάμῃ ἠὲ καὶ ἔχηλοι
ἔδμεναι βρώμῃ τὴν ἀθανάτην πόρε κίρκη.
ὣς ἔφαμην. οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσάν τε τελάντησάν τε τὸν ὅρκον.
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ ἔνι ἔργεα μῆλα
ἀγχίυδατος γλυκεροῖο. καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
μηνός. ἔσταν δὲ δόρτομ ἐϋξέα μέτρον ἔτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ στάσιός τε καὶ ἔδμητύος ἔξεν ἔρον ἔντο.
μνησάμενοι δ' ἔστασ' ἑτάρους ἔκλαιον ἑτάρους
οὓς ἔφαγε σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα.
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε μείλιχος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἐπιζαὴς ἄνεμος νεφεληγερέτα Ζεύς.
λαίλαπι θεσπεσίῃ σὺν δὲ νέφεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
νῆα μὲν ὁρμίσαμεν κοίλον πρὸς ἅλα ἐρύσαντες
ἔνθα δ' ἔσαν νύμφῃσι καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι.
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον.
φίλοι. ἐν γὰρ νηὶ βοὴ βρῶσίς τε πόσις τε
ἔσθ'. τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα μήτι πάθωμεν.
δείους γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα
ἠελίου. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δ' ἐπεπάφλαζε θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἀὴ πόντος, οὐδέτι δῆθος
γίγν' ἔσταν ἐμέων ἦμὲν ἄρος τε πότος τε.
οἱ δ' εἶος μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
πόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ μὴν ἐξέφθιτο πῖα πάντα,
Καὶ δὴ ἀγρην ἐφέποντες ἐλάγχανον ἀγκυλόχηλοι

ἰχθῦς ὀρμίθας τε φίλας ὅτι χῶρας ἵκοιτο
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν ἅρπη δ' ἔλαφρα λίνοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ τότε γ' ὠὰ μέσον ἀστέι χορ ὄφρα θεοῖσιν
ἕξαίμην· ἕτοιμοι ὁδὸν φήμη μέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ μέσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους
χῶρας γιγάμενος ὅθ' ἕστι σκέπας ἠμὲ ἀέμοιο
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν.
οἱ δ' ἄραμοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχαναν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακὴν ἐξήρχετο βουλήν.
Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι
πάντες μὲν σύγεροὶ θάνατοι δηλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῷ δ' οἰκτίστην θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγε δὴ ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
ῥέξωμεν ἀθανάτοισι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἢν δέ κεν ἡμὲν ἰθάκην ἀφίκωμεθα πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα Ἠελίῳ ὑπερίονι τίσομεν ἅπτην
τεύξομεν· εἰ δέ θ' ἡμὲν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἡμὲν χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
μὴ ἐθέλῃ ὀλέσαι ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι.
βουλομέοις πρὸς κῦμα χανὼν ἀποδύμεν ὀλέσαι.
ἢ ὅ γε νῆα κραταιὴν ἕπεσθαι ἐῶν ἐρήμην.
Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν· ἦσαν γὰρ τηλεμέος κυανοστέρνοιο
βόσκεσκον δ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι.
τὰς δ' ἐπιστήσαντο καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι.
φύλλα δὲ δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο.
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐυσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἄρητο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κρίση ἐκάλυψαν.
δίπτυχα ποιήσαντες ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
οὐ δ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αὐθομένοις ἱεροῖσιν,
ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μηρὸς ἐκάη καὶ πλάγχν' ἐπάσαντο,
μίσυλλον τἆρα τἄλλα καὶ ἀμφὶ βέλεσσιν ἔσπειραν.
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέαδε μενεδήιος ὕπνος.
βῆν δ' ἴεμαι ἐπὶ νῆα βοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἧος ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν μετὰ ἀμφιελίσσης.
Καὶ τότε μοι κρίσις ἀμφὶ κλυτὴ ἐκ δ' ὕπνος ἀΰτμή.

οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώλᾳ.
ζ ὦ πάτερ. ἦ δὴ νῦν μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
ἦμε μάλ' ὡς ἄτην κοιμήσατε μηλείην ὄπιθεν,
οἳ δ' ἑτάροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μέγοντες.
ὣς ἔα δ' ἠέλιος ὑπὲρ ἱερῆς ἄγγελος ἦλθε.
λαμπετόων ἵν' ταμὺ πέσῃ λοὺς οὐρανὸν ἐκτανέταιροι.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χώομενος κῆρ.
ζ ὦ πάτερ. ἦ δὴ νῦν μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
τίσαν δὴ ἑτάρους λαρτιάδεω ὀδυσῆος,
οἵ μὰ βοῦς ἔκτειναν ὑπερβίους ἡσιόωντε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
ἦ δ' ὅτε δὴ τὰ πρῶτ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραπέσθαι,
εἴδε μοι οὐτιδανοῖσι βοῶν ἐπιδευέα μοῖραν.
δύσομαι εἰς ἀίδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φάεσσιν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
πέλει. ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεσσι,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ δ' ἐκὲ γὼ τάχα μῆα βοῶν ἀργῆτι κραιπνῶ
τυτλὰ βαλὼν κεάσαμι μέσῳ ἐνὶ οἴγοντι πόντῳ.
ταῦτα δ' ἔγωγ' ἤκουσα καλυψοῦς ἠυκόμοιο.
ἣ δ' ἔφη ἑρμείαο διακτόρου αὖτ' ἀκοῦσαι.
αὖτὰρ ἐπὴν ῥηῖα κατακλυσθῶσι θάλασσαν,
νῆχεον ἄχρι οἴκοιο. ἄγοι δέ με δαίμονες οὖδε τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα. βόες δ' ἀπετέρπασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὖτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρας ὀφρυόεν.
εἴρτον μὲν ῥῖγοι. κρέα δ' ἀμφὶ βέλεσι ἐμέμυκε,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ βοῶν δ' ὡς γίγνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' ἠελίοιο βοῶν ἐλόωντες ἀρίστας.
ἀλλ' ὅτε δ' ἑβδομάτην ἦμαρ ἐπὶ ζεὺς θῆκε κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἐπέπαυτο μὲν ἐπαύσατο λάλαπτι θύελλα.
ἠμὲν δὴ ἀνὰ βάντες ἐμήκαμεν ὄρεϊ πόντῳ.
ἱστὸν στησάμενοι ἀμὰ πίσεα λεύκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαίαων ἀλλ' οὐρανός, ἠδὲ θάλασσα.
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων,
νηὸς ὑπερθλάφυρης. ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς
ἦ δ' ἐφόβου μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· οὐ γὰρ ἔμελλε
κεκληγὼς ζέφυρος μεγάλην σὺν λαίλαπι θύῃ.

ἰσοῦ δ' ἑτερότερους ἔρρηξ' ἀγέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους, ἰσὸς δ' ὅτε πάλλεται ἄμπελος ὄρνυ
ἥς ἄμυτλον κατέχων· ὁ δ' ἄρα πρύμνηι ἐνὶ νηὶ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῶι, σὺν δ' ὄσσε' ἄρραξεν
πάμπαν ἀμυδὶς κεφαλῆς· ὁ δ' ἀρ' ἀργὸν τῆρι ἐοικὼς
κάππεσεν ἀπὸ ἰκριόφιν, λίπτε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
ζεὺς δ' ἀμυδὶς βρόντησε καὶ ἐμβαλε νηὶ κεραυνὸν
ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα διὸς πληγέισα κεραυνῶι·
ἐν δὲ θέειν πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι·
οἳ δ' ἐκορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν,
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπόαιτον ὀπωπῆς.
αὐτὰρ ἐγὼ δι' ἀνηὸς ἐφοίτων, ὄφρα τοὶ ἴχνους,
λῦσε κλύδων ῥοθίοις, τὼ δὲ φίλην φέρε κῦμα·
ἐκ δ' οὖν ἴσον ἔαξε ποτὶ ῥόθιν· αὐτὰρ ἔπ' αὐτῶι
ἐστίτροπος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετάχως·
τῶι ῥάμφω σὺν ἔργον ἐμοὶ ῥόθιν ἦδὲ καὶ ἰσόν·
ἕζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φρόμω ὀλοοῖς ἀγέμοισιν·
ἐνθ' ἤτοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὦκα φέρων ἐμῶι ἄλγεα θυμῶι·
ὄφρα τοι ὅλον ἄγαμαι ἐπορήσαμεν χάρυβδιν·
πανυχίος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίωι ἀνίοντι,
ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον δεινήν τε χάρυβδιν·
ἣ μὲν ἀναρροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
τῶι προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς, οὐδ' ἐπέην ἦχον
ὅππως στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον ὅππως ἐπιβῆναι·
ῥίζαι γὰρ ἐκὰς ἦχον· ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροίτε μεγάλοιτε κατεσκίαον δὲ χάρυβδιν,
μωλεμέως δ' ἐχόμην ὄφρ' ἐξεμέσσειε πάλιν τὼ
ἰσὸν καὶ ῥόθιν αὖτις· ἐείλδομένωι δέ μοι ἦλθεν
ὄψ· ἦμος δ' ἔστι δόρπον ἀνὴρ ἀγορήνδε γένηται
κρίνων μάλα πολλὰ δίκας ὁμέων αἰζηῶν·
τῆμος δὴ τάγε δοῦρα χαρύβδιος ἐξεφάανθη·
ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε ποδὰς καὶ χεῖρε φέρεσθαι·
μέσσωι δ' ἐμδούπησα παρὲξ πρίμηκεα δοῦρα·
ἑζόμενος δ' ἔστι τοῖσι δίηρεσα χρόνωι ἐμῆσι
σκύλλην δ' οὐκ ἔγνων ἔασε γὰρ ἦρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
δαίδ' ἐφύ· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αὐτὸς ὄλεθρον
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην δεκάτηι δὲ μετ' νυκτὶ

μῆσον ἐς ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ· ἔνθα κ' ἄλυτ' ὠμὰ
μάλ' εὐπλόκαμος Δημήτηρ θέσπιν ἀοιδὴν ἔειπεν·
ἡμὲν φίλατε τέκνον· τίπτοι τὰ δὲ μυθολογεύω·
ἤδη γάρτι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ Ἀλόχῳ ἐχθρὸν δέμοι ἐστὶν
ὧντις ἀριζήλως φρονέῃ μυθολογεύῃ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

οἰμώμενον ὀδυσέα μετὰ τῶν δώρων ἐκτίθεασιν οἱ
Φαίακες ἀφ' τῶν γηΐτων ἰθακησίων· καὶ τῶν μὲν ναῦν
αὐτῶν ὑποφρέφουσαν λίθον ποιοῦσιν ὁδῶν· ἀθηνᾶ δὲ
ἐστὶ τῶ ἀγγέλῳ ὀδυσῆ συμβουλεύουσα τὴν μηχανο
φορίαν· καὶ τὰ χρήματα ἐντὸς σηκοῦ ἀποκρύπτῃ·
καὶ ἀφ' γέροντα μεταμορφοῖ τὸν ὀδυσέα·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ·

Νῦν ἰθάκης ἐπέβη φαίηκων πομπῇ ὀδυσεύς·

ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνὴ ἐγένοντο σιωπῇ·
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ὦ ὀδυσεῦ ἐπεὶ ἵκεο ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
ὑψηρεφὲς· τῶ σ' ὅ τι πάλιν πλαγχθέντα γοῶο
ἀλφήσεσθαι φημί, ἅ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας,
ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφίεμενος, τάδε φράω·
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γρηυσιόωντ' αἴθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνοντ' ἐμοῖσιν· ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
εἵματα μὲν δὴ ξέσσω εὐξέστη ἐνὶ χηλῷ
κῆτται· καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἠδὲ τάλαντα
δῶρ' ὅσα φαίηκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τίσομεθ', ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι·
ὣς ἔφατ' ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπὶ κῆδε' ἔγειρε μῦθος·
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
μὴ ἔρετε ἀστεσάνορτο, φέρομ δ' ἠμορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν δ' κατέθηχ' ἱερὸν μένος ἀλκιμόοιο·
αὐτὸς δ' ἰὼν διὰ μηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μήτι μέταιρω
βλάπτοι ἐλαυνόμτων ὅτ' ὀτότε αρχοίατ' ἐργμοῖς·
οἱ δ' ἄς ἀλκιμόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέσωμ
τοῖσι δὲ βοῶν ἱερὰ σῖτον μένος ἀλκιμόοιο,
ζημὶ κελαινεφέϊ κρονίδη ὄς πᾶσιν ἀνάσσει·
μηρὰ δὲ κάοντες δαίνυντ' ἐρίκυδέα δαῖτα·
τρῶτόμενοι μετὰ δ' ἔσφιν ἐμέλπετο θέσπις ἀοιδὸς,
δημόδοκος λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τέτε σαμφαόωντα
δῦναι ἐσπέμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὥτε σαμῆμαρ
μῆλα ἀνελκόντων βόε οἰνοτενακτὸν ἄροτρον
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρτομ ἑτοιχέσθαι· βλάβεται δέτε γούνατ' ἰόντι,
ὡς ὀδυσῆϊ ἀσπασίμ ἔδυ φάος ἠελίοιο·
αὐτίκα δὲ φαίηκεσσι φίληρέτμοισι μετηύδα·
ἀλκινόω δὲ μάλιστα τιφαωσκόμενος φάτο μῦθομ·
ἀλκίνοε κρέον πάντων ἀρίδηκετε λαῶν·
σπένσατέ με σάφα εἰπόντες ἀτῆμορα· χάρετε δ' αὐτοὶ
ἤδη γὰρ τετέλεσται ἐμοὶ φίλος ἤθελε θυμός
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
ὄλβια ποιήσαν, ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
μοφήσας ἀρομιῖσιν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν·
ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἄρα τῶ ὀπάσσαν
πάντοίω· καὶ μήτι κακὸν μετὰ δήμιον ἔλθη·
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῴνεον ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν·
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος ἀλκινόοιο·
ποντόνοε· Κρητῆρα κεράσσαμένος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι δῖῖ πατρὶ·
τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὣς φάτο· ποντόνοος δ' ἐμελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
μῶμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἑκάστοτε δῖον· οἱ δὲ θεοῖσιν
ἔσπεισαν μακάρεσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
αὐτόθεν ἐξεδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος ὀδυσσεύς·

ἀρήτη δ' ἐμὶ χροὶ τίθη δίπτας ἀμφικύτελλον·
καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα·
χαίρεμοι ὦ βασίλφα διάμπερες, ὄφρα κε γῆρας
ἔλθη καὶ θάνατος· τά τε πάντ' ἀμβρώτοισι τέλονται·
αὐτὰρ ἐγὼ μέομαι· σὺ δ' ἔρπετον ὄφρα τοι οἶκος,
πατρί τε καὶ λαοῖσι καὶ ἀλκιμόω βασιλῆι·
ὣς φάτο· τὴ δ' ὑπέρουδ' ὀμέβησετο δῖος ὀδυσσεύς·
τῶ δ' ἄμα κήρυκα προΐη μέγας ἀλκιμόοιο
ἡγήσασθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ εἰρέσσεμεν ἄλλους·
ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἕσπετο γωαλίκας·
τὴ μὲν φᾶρος ἔχουσα εὐπλυνὲς ἠδὲ χίτωνα·
τὴ δ' ἑτέρη χλόον πυκίμην ἅμ' ὀπάσατο κομίζειν·
ἣ δ' ἤγη σῖτόν τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν·
αὐτὰρ ἐπεφράδετο νῆα καὶ ἤλυθον ἣ δὲ θάλασσαν,
ἅψατα τάγε μνὶ γλαφυρὴ σομφοῖς ἀγαοὶ
δεξάμενοι κατέθεντο πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ' ἄρ' ὀδυσσῆι φόρεσαν ῥηγός τε λίνοντε
μῆλος ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς ἵνα μήγρετον ἄνδοι
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἔβησετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι·
κόσμω τ' ὤρμαδ' ἔλυσαν ἀπὸ γρηοῖο λίθοιο·
αὐτὰρ οἱ ἁμακλίνθεντες ἀμρίπτοων ἅλα πηδῷ·
καὶ τῷ μὴ δύμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
μήγρετος ἡδίστος θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς·
ἦδ' ὡς τέμπτεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι·
πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιν ἰμάσθλης,
ὑψόσ' ἀφρόμενοι ῥίμφα πρήτουσι κέλευθον·
ὡς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀφρῷτο κῦμα βόπιθε
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
ἦδε μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἶρηξ
κίρκος ὄμαρτήσφεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
ὡς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κῦμα τέτμεν,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκιον μήδε' ἔχοντα·
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν
ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πόρων·
ἦ τότε γ' ἀτρέμας οὗδε λελασμένος ὅν τε πεπόνθη
ἔτ' ἀσηρυπρέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλων φάος ἠὼς ἠριγενείης·
τῆμος δὴ μήσω προσεπίλνατο πομπὸς ἰόντι·

φόρκωος δ' ἔτις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος
ἐν δήμῳ ἰθάκης. δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
ἄκται ἀπορρῶγες λιμένος ποτὶ πόντον ἔπηγαι.
αἵ τ' ἀνέμων σχεδόσε δυσαήων μέγα κῦμα
ἔκτοθεν, αὐτὰρ ἔνερθεν ἀνευθε δεσμοῖο μένουσι
νῆες ἐύσελμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη.
ἄγχοθι δ' αὐτῆς ἀγρὸς ἐπήρατος ἠρόεις δὲς
ἱρῷ νυμφάων, αἳ νηιάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφίφορῆες ἔασιν
λάϊνοι. ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσουσι μέλισσαι.
ἐν δ' ἴσοι λίθεοι πρῖμνήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα θαῦμα ἰδέσθαι.
ἐν δ' ὕδατα τάεμάοντα, δύω δ' ἔτε οἱ θύραι εἰσὶν.
αἱ μὲν πρὸς βορέαο κατιβαταὶ ἀνθρώποισιν.
αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι, οὐδέ τι κάμψω
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν, πρὶν ἐλθόντες Ἰθάκηνδε.
ἡ μὲν ἔπειτα
ἤπειρόν τε ἔτ' ἔχε λόγου ὅσον τε τέτυκται ἡμιόνου πάσης
ἀρχομένη. τοίως γὰρ ἔτι ἔχετο χέρσ' ἐρεταῖσιν.
οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐὺ ζύγου ἤπειρόνδε
πρῶτον ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῷ σὺν τεύχεσι καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι.
καδδ' ἄρ' ἔτι φαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.
ἐκ δ' ἔκτηματ' ἄειραν, ἃ οἱ φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ τυθμὸν ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή τις ὁδοιτάων ἀνθρώπων
πρίν γ' ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκον δὲ πάλιν χίον. οὐδ' ἐμοσίχθων
λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντίθεον ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε. διὸς δ' ἐξήρετο βουλὰς.
Ξ ὧδε πάτερ. οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τιμήσ' ἔσομαι ὅτε μὴ βροτοί γε τίουσι
φαίηκες. τοὶ πέρτοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
καὶ γάρ μιν ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλάσσεσθαι. μόρσιμον δέ οἱ ἔπλετο πάγχυ
πατρίδ' ἐπὶ σὴν πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατέμηνας.
οἵδ' ἄδοντες ἐμὴν μνὴ βοὴν ἐπὶ πόντον ἄγοντες

Κάτθεσαν ἐν ἰθάκῃ, ἔδοσαν δ' ὅτε ἄσσα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἁλὶς εὐθήτα φυφαντὰ
πολλὰ ὅσ' ἄγ' οὐδὲ τοί τι ἐξήρατο δυνατεύς.
ἦφορ' ἀπ' ἠμαθόεντος ἴλθε λαχὼν ἀπὸ λιμένος ἅισαν
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
ὤ πόποι ἐγγόσιγα δόλου θυμηδέες οἷον ἔφτες.
ὅττι σ' ἀτιμάζουσι θεοί, χαλεπὸν δ' ἔχεν ἦφι
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσειν ἐν ἀλλοφ
ἀνδρῶν δ' ἦφορ τίς σε βίη καὶ κάρτει ἔχων
ὅττι τίφ· σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αὖφι,
Ἔρξον ὅπως, εἰθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποσφαλάων ἐγγόσιχθων.
αὖφα κε γῶν ἔρξαιμι κελαινεφὲς ὡς ἀγοράφς.
ἀλλά σὸν αὖφι θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεέμεν.
μῶν ἂν φαίηκων ἐθέλω πρὶν καλλέα μῆα,
ἐκ πομπῆς ἀμῦναι ἐν ἠροφοίτῳ πόντῳ
ῥαῖσαι ἰὼν ἠδ' ἴκεσθαι. ἀποληξωσὶ δὲ πομπῆς
ἀνθρώπωμ· μέγα δ' ἔσφιν ὄρος πολφ ἀμφικαλύψαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
ὤ πέπον· ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεφ ἦμαι ἀρίστα,
ὅππότ' ἐκεῖ δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος θφῆαι λίθον ἐγγύθι γαίης
μνὶ βοὸς ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι· μέγα δ' ἔσφιν ὄρος πολφ ἀμφικαλύψαι.
αὖτάρ ἐπεφ τόγ' ἄκουσε ποσφάων ἐγκοσίχθων,
βῆρ' ἰμεν ἐς σχερίην ὄθι φαίηκες γεγάασιν
ἐγγύθ' ἐμεῖο· ἠδὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε πομπὸς μηνὸς
ῥίμφα διώκομένη. τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐγκοσίχθων.
ὅσμιλλαν δ' ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἐνερθεν
χθρὶ κατὰ πρηνῆ ἐλάσας. ὄφελεν δὲ μόσφι βεβήκφ.
οἱ δ' ἔτρος ἀλλήλους ἔστεα πτεροέντα γόρασθον
φαίηκες δολιχήρετμοι μαστῆρες ἄνδρες.
ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
ὤμοι, τίς δὴ μῆα βοὼ ἐπέδησεν ἐνὶ πόντῳ
οἰκαδὲ ἐλαυνομένην, καὶ δὴ πρόσφαν ἔσαν πᾶσα.
ὡς ἄρα τίς ῥ' εἶπεσκε τάδ' οὐκ ἰσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' ἀλκίμοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
ὤ πόποι· ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνφ
πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε ποσφάων ἀγάασθαι

ἡμῖν ὅππως κε πομπὸν ἀπήμονες ἔμμεν ἀπάντων
φῆ τοτε φαίηκων ἀνδρῶν πρῖν καλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀγιοῦσαν ἐν ἠροφόεντι πόντῳ
ῥαισέμεναι· μέγα δ' ἦμιν ὄρος πολλῇ ἀμφικαλύψαι.
ὣς ἀγόρα ὄ γέρων· τὰ δὲ δὴ μῶν πάντα τελέσται.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω φράσσωμεθα πάντες.
πομπῆς μὲν πάσασθε βροτῶν ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον πρὸς ἄστυ· ποσὶ δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν αἴ κε λεήσῃ.
μὴ δ' ἡμῖν πρίμνηες ὄρος πολλῇ ἀμφικαλύψῃ.
ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἐδδέισαν· ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους.
ὡς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο ποσὶ δαφοινῷ ἄνακτι
δήμου φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἑσταῶτες πρὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἄσπετον ἐν γαίῃ πατρώῃ, οὐδέ μιν ἔγνω
ἤδη δὶς τόσσον· πρὶν γὰρ θεὸς ἤερα χεῦεν
πάλλας Ἀθηναίη κούρη Διός, ὄφρά μιν αὐτὸν
ἄγνωστον θείη, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
μή μιν πρὶν ἄλοχος γοάσῃ τε φίλοι τε,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
τοὔνεκ' ἄρ' ἄλλοθεν ἔσκε φαεσίμβροτα πάντα ἄνακτι
ἀρτύνουσ' ἐνέπουσα· πρῶτα δὲ οἱ ἐκέλευσε
νηὸν ἐπεύξασθαι καὶ ἐπὶ κλισμοῖσιν ἑέσθαι.
ἔκ τε δόμου φάνη ἀγλαΐην ἐπιδευομένοισιν
ἔκ τε δόμου φάνη μεγάλα φρονέουσα ἰδέσθαι
καὶ θυσσανόεσσαν ἐπὶ κρατὶ βάλλε μαρήν.
ἀμφὶ δὲ οἱ ῥάκος ἕσσε νεοπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἐκ δὲ μέλη κάλλος χεῦε χαρίτων ἀμφιπολεύων.
ἀμφὶ δ' ὤμοισιν πλατὺς ἔστιχε καὶ μεγαθύμου
ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσιν ἀρηϊφίλου ἐκάμοντο.
ἔκ τε μέτωπα θῆκε καὶ ἀγλαὰ βοστρύχοισιν
ὑακινθίνοισιν ἐοικότα· χρυσὸν δ' ἐπέχευεν
ἀμφὶ κεφαλῇ καὶ δαίδαλα· θαῦμα δὲ τόγε ἰδέσθαι.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀνὴρ ἐπιστάμενος τά
ὅν ῥα Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
εἶδος ἐπικλείην τε· τοῦ δ' ἔκιε ἔργα τελείει
ὣς ἄρα τοῦ κεφαλὴν καὶ δειρὴν ἀμφιχέυτο
χάρις· ἐκ δὲ βάδην ἴεν ἀθανάτοισι ἐοικώς.
ἕζετο δ' ἔνθα περ ἔσκε κατὰ θρόνου ἔνθα καθεῖσεν
ἀντίον ἀντιβολήσας· ἐπὶ δὲ κλισμοῖσιν ἑέσθη
ἀμφὶ δὲ οἱ ἀνδρῶν ἀγορὴν ἐπιδευομένοισιν
ἔκ τε δόμου φάνη μεγάλα φρονέουσα ἰδέσθαι
καὶ θυσσανόεσσαν ἐπὶ κρατὶ βάλλε μαρήν.
ἀμφὶ δὲ οἱ ῥάκος ἕσσε νεοπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἐκ δὲ μέλη κάλλος χεῦε χαρίτων ἀμφιπολεύων.
ἀμφὶ δ' ὤμοισιν πλατὺς ἔστιχε καὶ μεγαθύμου
ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσιν ἀρηϊφίλου ἐκάμοντο.
ἔκ τε μέτωπα θῆκε καὶ ἀγλαὰ βοστρύχοισιν
ὑακινθίνοισιν ἐοικότα· χρυσὸν δ' ἐπέχευεν
ἀμφὶ κεφαλῇ καὶ δαίδαλα· θαῦμα δὲ τόγε ἰδέσθαι.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀνὴρ ἐπιστάμενος τά
ὅν ῥα Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
εἶδος ἐπικλείην τε· τοῦ δ' ἔκιε ἔργα τελείει
ὣς ἄρα τοῦ κεφαλὴν καὶ δειρὴν ἀμφιχέυτο
χάρις· ἐκ δὲ βάδην ἴεν ἀθανάτοισι ἐοικώς.
ἕζετο δ' ἔνθα περ ἔσκε κατὰ θρόνου ἔνθα καθεῖσεν
ἀντίον ἀντιβολήσας· ἐπὶ δὲ κλισμοῖσιν ἑέσθη
ἀμφὶ δὲ οἱ ἀνδρῶν ἀγορὴν ἐπιδευομένοισιν
ἔκ τε δόμου φάνη μεγάλα φρονέουσα ἰδέσθαι
καὶ θυσσανόεσσαν ἐπὶ κρατὶ βάλλε μαρήν.
ἀμφὶ δὲ οἱ ῥάκος ἕσσε νεοπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἐκ δὲ μέλη κάλλος χεῦε χαρίτων ἀμφιπολεύων.
ἀμφὶ δ' ὤμοισιν πλατὺς ἔστιχε καὶ μεγαθύμου
ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσιν ἀρηϊφίλου ἐκάμοντο.
ἔκ τε μέτωπα θῆκε καὶ ἀγλαὰ βοστρύχοισιν
ὑακινθίνοισιν ἐοικότα· χρυσὸν δ' ἐπέχευεν
ἀμφὶ κεφαλῇ καὶ δαίδαλα· θαῦμα δὲ τόγε ἰδέσθαι.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀνὴρ ἐπιστάμενος τά
ὅν ῥα Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
εἶδος ἐπικλείην τε· τοῦ δ' ἔκιε ἔργα τελείει
ὣς ἄρα τοῦ κεφαλὴν καὶ δειρὴν ἀμφιχέυτο
χάρις· ἐκ δὲ βάδην ἴεν ἀθανάτοισι ἐοικώς.
ἕζετο δ' ἔνθα περ ἔσκε κατὰ θρόνου ἔνθα καθεῖσεν
ἀντίον ἀντιβολήσας· ἐπὶ δὲ κλισμοῖσιν ἑέσθη
ἀμφὶ δὲ οἱ ἀνδρῶν ἀγορὴν ἐπιδευομένοισιν
ἔκ τε δόμου φάνη μεγάλα φρονέουσα ἰδέσθαι
καὶ θυσσανόεσσαν ἐπὶ κρατὶ βάλλε μαρήν.
ἀμφὶ δὲ οἱ ῥάκος ἕσσε νεοπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἐκ δὲ μέλη κάλλος χεῦε χαρίτων ἀμφιπολεύων.
ἀμφὶ δ' ὤμοισιν πλατὺς ἔστιχε καὶ μεγαθύμου
ἀνδρὸς ἐπιφροσύνῃσιν ἀρηϊφίλου ἐκάμοντο.
ἔκ τε μέτωπα θῆκε καὶ ἀγλαὰ βοστρύχοισιν
ὑακινθίνοισιν ἐοικότα· χρυσὸν δ' ἐπέχευεν
ἀμφὶ κεφαλῇ καὶ δαίδαλα· θαῦμα δὲ τόγε ἰδέσθαι.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀνὴρ ἐπιστάμενος τά
ὅν ῥα Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
εἶδος ἐπικλείην τε· τοῦ δ' ἔκιε ἔργα τελείει
ὣς ἄρα τοῦ κεφαλὴν καὶ δειρὴν ἀμφιχέυτο
χάρις· ἐκ δὲ βάδην ἴεν ἀθανάτοισι ἐοικώς.
ἕζετο δ' ἔνθα περ ἔσκε κατὰ θρόνου ἔνθα καθεῖσεν
ἀντίον ἀντιβολήσας· ἐπὶ δὲ κλισμοῖσιν ἑέσθη

ζεὺς σφέας τίσαι τοῖχθόνιος, ὅστε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀρίθμησόν τε καὶ ἴδωμαι,
μήτιμοι οἱ χωρῖται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοιντες.
ὣς φάτο· τὼ δ' ἐρίτοδας τε καὶ ἀλλέας ἠδ' ἐλέβητας
ἠρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
τῶν μὲν ἄρ' ὅττι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
πόλλ' ὀλοφυρόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
ἀνδρὶ δεμὰς ἠϊκυῖα μέγᾳ τε ἐπιβώτορί τε μήλῳ
παμπάλαι, ὅτοι τε ἀμάκτῳ παῖδες ἔασιν.
δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' ὀρθὴν λώπην·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε χερσὶ δ' ἄκοντα.
τὼ δ' ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθε·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φίλ' ἔπαφσε πρῶτα κἰχάνω τῶδ' ἐνὶ χώρῳ
χαῖρέτε καὶ μήμοι κακῷ μόῳ ἀντιβολήσαις,
ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
εὔχομαι ὥστε θεῷ, καί σευ φίλα γουνὰ ἰκάνω.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρασον ἐτήτυμον ὄφρα δαῶ,
τίς γῆ, τίς δῆμος τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν.
ἦ που τίς μήσων εὐδέλφεος, ἦέ τις ἀκτὴ
κἀπὶ λίχεχλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο.
τὸν δ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μήπιος ὡς ὦ ξεῖνε νόον πολὺν ἔνθεο θυμῷ·
ἦ δὴ τῶν γε καὶ ἄλλοι ἀνέρες εὐδέ τι λίην
οὕτω μώνυμός ἐστιν· ἴσασι δ' ἐμὶν μάλα πολλοί,
ἠμὲν ὅσοι μάουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
ἠδ' ὅσοι μεσόπιοθε τετρὶ ζόφου ἠρόεντα.
ἦτοι μὲν γῆ χθὰ καὶ οὐχὶ πάνυ λάτος ἐστίν,
τραχὺ δὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρέα πέτυκται.
εὖ μὲν γὰρ οἱ σῖτος ἀβέσφατος, εὖ δὲ τέ οἶνος
γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τε ἕρση.
αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παμποίη· εὖ δ' ἀρδμοὶ ἐπημαθοὶ παρέασιν.
τῶτοι ξεῖν' ἰθάκης γε καὶ ἐς τροίην ὄνομ' ἶκοι·
τὴν περ τηλοῦ φασὶν ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσεύς
χαίρῳ ἣ γαῖαν πατρῴην ὡς οἱ ἔφαθ'

παλλὰς ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
καί μιν φωνήσας ἔπτερα πρόεντα προσηύδα·
ὄρσο Διὶ γαληθέα ἔπτε· παλίντροπε λάϊγγε μῦθε,
αἰψ ἐνὶ σήθεσσι νόον πολυκερδέα μωμῶν,
πῶς θαμὰ μὴν ἰθάκης καὶ ἐν κρήτῃ εὐρῇ
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· μῶν δὴ φίλον υἱὸν ἔολπα καὶ αὐτὸς
χρήμασί σ᾽ ὧν τοῖσδ᾽ ἐσσὶ λίτρῳ δ᾽ ἄρα πάντα τοσαῦτα
φάγω, ἐπὶ φίλον ἦα κατέκτα μοι ἀδμήτος
ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν κρήτῃ εὐρῇ
ἀμέρας ἀλφησάσμενα ταχέεσσι πόδεσσιν,
ὅππως καί με σρέσαι τῆς λιτῆς ἤθελε πάσης
τρωϊάδος τῆς εἵνεκ᾽ ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πάρῳ,
ὅππως καρ οὐχὼ παρὶ χαριζόμενος θρασὺν
δῆμον ἐνὶ τρώων· ἀλλὰ δὴ ὧν ἦρχον ἑτάρων·
τὸν μὲν ἐγὼ κατὰ ἰόντα βάλον χαλκήρει δουρὶ
ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὅδοιο λοχησάμενος σὺν ἑτάρῳ·
νὺξ δ᾽ ἐμάλα δυσφρὴν κατεχούρα, οὐδέ τις ἡμέας
ἀνθρώπων ἐόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας·
αὐτάρ ἐπὰν δὴ τόν γε κατέκτα μον ὀξέϊ χαλκῷ,
αὐτίκ᾽ ἔγωγ᾽ ἐπὶ νῆα κιὼν φοίνικας ἀγαυοὺς
ἐλλισάμην καὶ σφῖν μενοεικέα λήϊα δῶκα·
τοὺς μὲν ἐκέλευσα πύλον δὲ κατασχέσθαι καὶ ἑφέσθαι,
ἦ δὲ πλίδα δῖαν ὄϊ κρατέουσιν ἔπτοι·
ἀλλ᾽ ἤτοι σφέας κεθὲν ἀπώσατο ἰσαμένοιο
πολλὰ ἀεκαζομένους, οὐδ᾽ ἤθελον ἐξαπατῆσαι·
κεθὲν δὲ πλαχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
πουλὺν ἐς λιμένα προρέσαμεν· οὐδέ τις ἡμῖν
δόρπου μνῆστις ἔην μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι·
ἀλλ᾽ ὧδε ἀποβάντες ἐκέμεθα νηὸς ἄπαντες·
ἔνθ᾽ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
οἱ δὲ χρήματ᾽ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
κάτθεσαν ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκάμην·
οἱ δ᾽ ἐς σὴν δόμον εὖ γαιομένην ἀναβάντες
ὤχοντ᾽· αὐτὰρ ἐγὼ λιτόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ᾽ ἤϊκτο γυναικί,
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ εἰδυῖα·
καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπτεα πτερόεντα προσηύδα·

Κῆρ δ' ἀλέος κ' ἦφι καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
ἐν παντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσαιτο
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλῳ ἄτ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
ὃ δ' ἐν σῇ πατρὶ γαίῃ λήξειν ἀπατάων,
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα εἰδότες ἀμφω
κέρδε' ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἀρίστος ἁπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδέ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διός· ἥ τέ τοι αἰεί
ἐν παντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δ' ἔσε Φαίηκεσσι φίλον παντεσσιν ἔθηκα,
νῦν αὖ δὴ λυρίκομην ἰκάνω σὸν μήτιν ὑφαίνων,
χρήματά τε κρύψω ὅσα τοι Φαίηκες ἄγαυοι
ὤπασαν οἶκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇτε νόῳτε·
εἰπω θ' ὅττι τοι ἆσα δόμοις ἐνὶ ποντοπόροισι
κήδε' ἀγάσσχεθαι· σὺ δ' ἐτλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν
πάντων οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' αὖτε μεθέπων προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον σε θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ ἀμφὶς ἐόντα·
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ' ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἷος ἐπὶ Τροίην πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν δῃώσαμεν αὐτοί,
βήμεν δ' ἐν νήεσσι· θεὸς δ' ἐσκέδασεν Ἀχαιούς,
ὔσε δ' ἔπειτα κακὸν Δαναοῖς κούρη Διὸς οὐδ' ἐμόησα
μετ' ἐμοῖς ἐπιβάσαν, ὅτεῳ τιμήορε λαῷ ἀλάλκοις.
ἀλλ' ἀνὰ φρεσὶν ἣν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
ἠλώμην εἷος με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
πρίν γ' ὅτε Φαίηκεσσιν ἀνδράσιν ἐν πτολίεθρῳ
θαρσύνας τ' ἔστησας ἰὼν καὶ ἐς πόλιν ἦγες ἀυτήν.
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι· οὐ γὰρ οἴω
ἥκειν ἐς Ἰθάκην δ' ἀφέλου, ἀλλά τιν' ἄλλην
γαῖαν ἀπασπέφομαι· σὲ δ' ἐκβήτω ἐρύσαντε
ταῦτ' ἀγορεύεμεναι ἵνα μάς φρένας ἠπροπάσῃς·
ἦ πέμοι ἦ ἔτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.
Τὸν δ' αὖτε μέθεπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἀἰ ᾠ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φήθεσι μόημα.
τῶσε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύσημον ἐόντα
ὅππως ἐπήτης τεσι καὶ ἀρχίμορος, καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γὰρ κἄμμορος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἔλθῃ
ἐς μεγάροις ἄλλου τινὸς ἀλόχου τε.
σοὶ δ' ὅτῳ φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ τυθέσθαι,
πρίν γε τισὶς ἀλόχου πφήσεται. ἦτοι ἄυτως
ἦσαν ἐνὶ μεγάροισιν. οἱ δ' ὑραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
φθινύθουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔ τοι ἀπείσιον ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἤδη· ὀμοσσάσθω Ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους.
ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα ποσσὶ δάῳ μάχεσθαι
πάροκα σιγήτῳ, ὅστις χόλον ἔμβετο θυμῷ
χωόμενος, ὅτι οἱ μὲν φίλον ἔξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγετοι δή ξῶ ἰθάκης ἔδος ὄφρα πεποίθῃς
φόρκυος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμένος ἁλίοιο γέροντος.
ἠδ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη.
ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐήρατον ἠρόεις
ἱρὸν νυμφάων, αἱ νηΐτιδες καλέονται.
τοῦτο δέ τοι πεῖος μὲν ὑρὺ καταρεφὲς, ἔμβα σὺ πολλὰς
ἔρδεσκες νύμφῃσι τελείας ἑκατόμβας.
τοῦτο δὲ νήϊον ἐστὶν ὄρος κατάφυλλον ὕλῃ.
ᾗ ς' ἤτοι οὖσα θεὰ σχέδασ' ἠέρα. ἦσαν δὲ χθών,
γήθησεν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
χάρῃ ἣ γαίῃ. κύσεν δὲ ἔρατον ἄρουραν.
αὐτίκα δ' ἐνύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών.
Νύμφαι νηϊάδες κοῦραι Διὸς, ὄττοτ' ἐγωγε
ὄψεσθ' ὐμμέ φάμην, μῶν δὲ χολῆς ἀγανῇσι
χαίρετ' ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν ὡς τὸ πάρος περ
αἴκε ἐᾶ τροφόεσσα διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
αὐτόν τε ζώειν καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τὸν δ' ἄμοτε προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη.
θάρσει, μήτοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων,
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
θώμεν ὅππως μῶν, ἵνα σῶ τάδε τοι σόα μίμνῃ.
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
ᾗ ς' ἤτοι οὖσα θεὰ δῶκεν πεῖος ἠρόεις
μαιομένῃ κάθμῶρα ἀγαὶ πεῖος. αὐτὰρ ὁ δύνευς
ἄντρου πάντ' ἔφόρει χρυσοῦ καὶ ἀτφρέα χαλκὸν,

εἵματά τ' ἐύτοιητα τά οἱ φάνηκεν ἔδωκαν·
καὶ τὰ μὲν ἕν κατέθηκε, λίβῳ δ' ἐτέθηκε θύρῃσι
πάλλας Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
τὼ δ' ἑκαθεζομένω ἴρης παρὰ πυθμένα λάης,
φραζέσθω μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον·
τοῖσι δ' ἔπειτα μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαρτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζεο ὅππως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις·
οἱ δ' ἤντοι μέγαρον καταλωβητεύουσιν,
μιμνόμενοι ἀντίβιον ἄλοχον καὶ ἔδνα δίδοντες·
ἣ δ' ἐσορᾷ αἰεί μὸρον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
πᾶσι μὲν ἐλπωρὴν καὶ ὑποσχέσθαι ἀνδρὶ ἑκάστῳ
ἀγγελίας προϊδέσθαι, ὁδὸς δ' ἔτι ἧσιν μενοινᾷ·
τὼ δ' Ἀθηναμφίβομος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ ἀλαμέμονος ἀρῇφατον
φθίσεσθαι κακὸν οἷτον ἐμὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ἄγε μήτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
πάρ δ' ἔμοι αὐτὴ στῆθι μένος πολυβαρσὲς ἐμφύσα,
οἷον ὅτε Φαίηκας λύομεν λίτα παρὰ κρήδεμνα·
αἰκέ μοι ὡς μεμαυῖα παρασταίης γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδρεσσι μαχοίμην
σὺν σοὶ πότνια θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι οὐδέ με λήσεις,
ὁππότε χεν δὴ ταῦτα πεφώμενα καὶ τιμήεντα
αἵματι πίτνεγκεφάλωτε πελάξεμεν ἀσπετον οὖδας
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵτοι βίοτον κατέδουσιν·
ἀλλ' ἄγε σ' ἀγνώστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
κάρφω μὲν χρόα καλὸν ἐμὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω θρίχας, ἀμφὶ δ' ἐλαφρὸν
ἕσσω ὄκεμ συγένησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περίκαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀφεἐλίος πᾶσι μνηστῆρσι φανήης,
σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδὶ τόμ ἐν μεγάροισιν ἐλίσσες·
αὐτὸς δέ πρώτιστα συβώτην φράσαι ἰέναι·
ὅστοι σῶν ἐσίουρος· ὑμῶς δ' ἔτι ἤπια οἶδε,
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα πηνελόπειαν,
δήμους τόμ γε σύεσσι πάρημενον· αὐδὲ μέμονται

πὰρ κόραχος πέτρη, ἐπὶ τε κρήνη ἀρεθούσῃ
εἰαθουσαι βάλανον μεγοφιέα καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι τάθ' ὑπὸ νέαται τρέφει τε βαλῖα μ' ἀλοιφήν.
ἔνθα μὲν δὴ καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι
ὄφρ' ἄμ' ἐγὼν ἔλθω πατρὴν ἐς καλλίγυναικα,
τηλέμαχον καλέουσα θεὸν φίλον ἠὲ σὸν αὐτόν
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον λακεδαίμονα πὰρ μενέλαον
ὤιχετο. πασάμενος μετὰ σὸν κλέος ἤ που ἔπουτε
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
τίπτε γὰρ οὐ οἶ ἔστε ἐνὶ φρεσὶ πάντα ἄδυμα.
ἠΐ ἵνα πού καὶ χῆμος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
πότμον ἐπ' ἀτρύγετον. βίοτον δέ οἱ ὄφρα ἔδουσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
μὴ δήτοι χῆμός γε λίην ἐμὺ μῖος ἔσω
αὐτήμιν πόμπαον ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
κῆσ' ἔλθών, ἀτὰρ ὅτιν' ἔχῃ πόρον, ὄφρα ἕκηλος
ἦσιν ἐν ἀτρύδαο δόμοις. παρὰ δ' ἄσπετα κῆτα
ἦ μὲν μιν λοχόωσι μέσοι σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ἴεμενοι κτῆμαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ὄφρα τά γ' οὐκ οἴω πρὶν καὶ τῖνα γαῖα καθέξῃ
ἀνδρῶν μνηστήρων. οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ὣς ἔφαμιν φαμένη. ῥάβδῳ δ' ἔτεμ' ἀνέρα πάντα.
κάρφε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε θρίχας. ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάμπεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος.
κυύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος πρὶν καλλέ' ἔοντε.
ἀμφὶ δ' ἑμῖν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χίτωνα
ῥωγαλέα ῥυπόωντα κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ
ἀμφὶ δ' ἑμῖν μέγα δέρμα ταχῆς ἐλάφοιο.
ψῖλὸν δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀφνειὰ πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
τὼ ὣς βουλάσαντε διέτμαγον, ἦλθε δ' ἔπειτα
ἐς λακεδαίμονα δῖαν ἐβήμεναι αὐτὰρ ὁ δῖος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ἐρῖσμὸς ὀδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' εὐμαίου, καὶ ποικίλη τῖς ὁμιλία. ὀδυσσέως παρουσία πρὸς εὔμαιον. καὶ λόγοι γίνονται ἀμφοτέρων ἑαυτοὺς καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

ξῖ δ᾽ὀδυσῆα ξάμϊσεμ᾽ ὑμαιος ἀγρῶ ὑφορβός.

υτὰρ ὁ᾽ ἐκ λϊμένος τροσέ-
βη τρηχᾶαμ᾽ ἀταρτὸμ
χῶρομ᾽ ἀΐυλήεντα δι᾽ ἀκρϊ-
ας. ἦ οἱ ἀθήμη
τέφρα δ᾽ ἐδῖομ ὑφορβὸμ ὅ οἱ
βϊότοιο μάλϊστα
κήδ᾽ ετο οἰκήων, οὓς κτήσα-
το δῖος ὀδυσεύς.
τὸμ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμϊ τροδόμω εὗ
ρ᾽ ἠμενομ᾽ ἐμβαίοι αὐλὴ
ὑψηλὴ δ᾽ ἐδέδμητο τρϊσκέπτω ἐμὶ χώρω.
Καλήτε μεγάλητε τρίδρομος, ἣμ ῥα συβώτης
αὐτὸς ἀφαυρ᾽ ὑεατϊμ ἀτοιχομένοιο ἄνακτος.
μόσφϊμ ἀεσσοίμης καὶ λαέρταο γέρομτος
ῥυτοῖσϊμ λάεσσϊ. καὶ ἐβρίγκωσεμ ἀχέρδω.
σαυρούς δ᾽ ἔκτοθεν ἔλασε διαμτρὲς ἔμθα καὶ ἔμθα,
τυκμούς καὶ βαμέας. τὸ μέλαμ δ᾽ ῥυὸς ἀμφϊκεάσας
ἔμτοσθεμ δ᾽ αὐλῆς, συφεοὺς δυοκαίδεκα τοίφ
τλησίομ ἀλλήλωμ. ἐμὶ δ᾽ ἕκασυσϊμ ἐμὶ δ᾽ ἑκάστω
τεμτήκομτα σύες χαμαὶ ἡμάδες ἑρχατόωμτο
θήλεαι τοκάδες, τοὶ δ᾽ ἄρσεμες ἐκτὸς ἴασομ.
τολλοὶ μὲμ σαυρότροι. τοὺς γὰρ μϊμύθεσκομ ἐδόμτες
ἀμτίθεοι μμηστῆρες, ἐτεῖ τροϊάλλε συβώτης
αἰὲ ζατρεφέως σϊάλως τὸμ ἄρϊστομ ἀτάμτως.
οἱ δ᾽ ἐτρϊήκοσϊοί τε καὶ ἑξήκομτα τέλομτο.
τὰρ δ᾽ ἑκυῶες θήρεσσϊμ ἐοικότες αἰὲμ ἴασομ.
τέσσαρες. οὓς ἔβρεφε συβώτης ὄρχαμος ἀμδρῶμ.
αὐτὸς δ᾽ ἀμφὶ τόδ᾽ εσσϊμ ἐοῖς ἀράρϊσκε τέδϊλα
τάμμωμ δ᾽ ἔρμα βόδομ εὐχροές. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ὤχομτ᾽ ἄλλυδϊς ὄϊος ἅμ᾽ ἀγρομένοισι σύεσσϊμ
οἱ τρεῖς. τὸμ δὲ τέταρτομ ἀτοσσρόεμτα τόλϊμδε.
σῦς ἀγέμεμ μμηστῆρσϊμ ὑσδρϊάλοισϊμ ἀμάγκη
ὄφρ᾽ ἱερὰ σάμτες κρέων κορεσάατο θυμόν.
ἐξαῦτϊς δ᾽ ὀδυσῆα ἴδομ κύες ὑλακόμωροι
οἳ μὲμ κεκλήγοντες ἐτέδραμομ, αὐτὰρ ὀδυσεὺς
ἕζετο κερδοσύμῃ. σκῆτρομ δέ οἱ ἔκτοσε χειρὸς.

ἐμβάχεμ ὦ πορὰ ναθμῶ ἀφχέλϊομ πάθεμ ἄλγος.
ἦμὰ συβώτης ὣχα ποσὶ χραιπνοῖσι μιγαασὼμ
ἔασυ τ᾽ἀμὰ πρόθυρομ· σχῖτος δέ οἱ ἔκπεσε χφρός.
τοὺς μὲμ ὁμοκλήσας σὰμ εμ χώας ἤγυδϊς ἦμη·
πυκμῆσϊ λϊβάδεασϊμ, οὐδ᾽ ἐπροσέφπεμ ἀμακτα.
γέρομ ἦ ὀλίγουσε χώες ἀϊεδ᾽ηλήσαμτο
ἐξαπίμης καὶ κέμμοι ἐλεγχφ́ω κατέχάνας.
Καὶ δέμοι ἦμα θεοὶ δόσαμ ἄλγεα τε σομαχάστε·
ἀμτϊθέου γὰρ ἀμακτος ὀδυρόμεμος καὶ ἀχάωμ
ἤμαι· ἀλλοισϊμ δὲ σύας σϊάλους ἀτϊτάλλω
ἔδ᾽μεμαι· αὐτὰρ κφ́μος ἐελδόμεμός του ἐδωδῆς
πλάζ᾽ ἐπ᾽ἀλλοθρόως ἀμδρῶμ δήμους τε πόλϊς τε,
ἤπου τϊ ζώφ καὶ ὄρᾶφάος ἠελίοιο.
ἀλλ᾽ ἔπεο κλϊσίηδε, ἴομεμ γέρομ· ὄφρα καὶ αὐτὸς
σίτου καὶ ὀἰμοιο χορεσσάμεμος κατὰ θυμὸμ
ἔλθῃς, ὁππόθεμ ἐσσὶ καὶ ὁππόσα κήδε᾽ ἀμέτλης.
ὣς φάτο, κλϊσίηδε δ᾽ήγήσατο δῖος ὑφορβός.
ἵσεμ δ᾽ἔσαγαγώμ, ῥῶπας δ᾽ὑπέχάνε δασέας.
ἐπόρεσεμ δ᾽ἐπὶ δέρμα ἰομβάδος ἀγρίου αἰγὸς
αὐτοῦ ἐμάμαομ μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ᾽ὀδυσεύς,
ὅτϊ μϊμ ὣς ὑπέδεκτο ἔπος τ᾽ἔφατ᾽ ἔκτομόμαζε
ζάς τοι δοίη ξφμε καὶ ἄλλοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅτϊ μάλϊστ᾽ ἐθέλφς ὅτϊ με πρόφρωμ ὑπέδεξο
τόμ δ᾽ἀπαμειβόμεμος προσέφης εὐμαιε συβῶτα.
ξφμύμοι θέμϊς ἐστὶ δυ᾽ ἀφαχίωμ σέβεμ ἔλβοι
ξφμομ ἀτϊμήσαι· πρὸς γὰρ διός εἰσϊμ ἅπαμτες
ξφμοί τε πτωχοί τε· δόσις δ᾽ὀλίγη τε φίλη τε
γίγμεται ἠμετέρη· ἣ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶμ
αἰὲφ δφδϊότωμ, ὅτε τοϊ κρατέουσϊμ ἄμακτες
οἷοί μέοι· ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ μόσομ ἔδησαμ·
ὄφρα μεμ ἐμὲμ δυσέως ἐφίλφ· καὶ κτήσϊμ ὄπαζεμ
οἷά τε ὧ οἰκῆϊ ἄμακτϊ εὐθυμος ἔδωκεμ·
οἶκόμ τε κλῆρόμ τε πολυμήστημ τε γυμαῖκα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμησϊ θεὸς δ᾽ἐπὶ ἔργομ ἄέξη·
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργομ ἄέξεται ὧ ἐπϊμίμμω·
τῶ κέ με πολλὸμ ὤμησεμ ἄμακτϊ φ᾽ αὐτόθϊ ἐγήρα·
ἀλλ᾽ὄλεθ᾽, ὡς ὤφελλε ἐλέμης ἀπὸ φῦλομ ὀλέσθαι
πρόχυ· ἐπὶ πολλῶμ ἀμδρῶμ ὑπὸ γουάτ᾽ ἐλυσεμ.
Καὶ γὰρ ἐκφμος ἔβη ἀγαμέμμομος εἵμεκα τϊμῆς

Ἰλιον ἂς εὐτωλον· ἵμα ῥώεσσι μάχοιτο·
ὣς φτῶμ ζωσηρὶ βοῶς σωέεργε χίτῶμα
δηὰ μ' ἰμεν ἐσυφεοὺς· ὀβὶ εθμεα ἔρχατο χοίρῳ,
ἐμθεν ἐλὼμ δ' ὐ ἐμφκε καὶ ἀμφοτέρους ἐράσεν·
ὦσεν· μίσυλλέτε καὶ ἀμφὸ βελοῖσῖμ ἐσφρεν·
ὀπποσας δ' ἄρα σάγτα φέρῳ σαρέθηκ' ὀδυσῆϊ
βέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσῖμ, ὀ δ' ἄλφῖτα λάκα σάλῳεν·
ἐμ δ' ἄρα χἰσυβίῳ κίρμη μελῖνδέα οἶμον
αὐτὸς δ' ἀγτίον ἵζεν· ἐποτρώων δὲ προσηύδα·
ἔσθῖε μῶ ὦ ξφμε· τάτε δμώεσσι πάρεστι
χοίρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μηκηρες ἔδουσῖμ·
ὄκ' ὄῖδα φρομέοντες ἐμὶ φρεσὶμ ὄ δ' ἔλεκτῶ·
οὐ μὲμ σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φῖλέουσῖμ,
ἐδ' ἀδίκημ τίουσι καὶ αἰσῖμα ἔργ' ἀγθρώτῶμ·
Καὶ μὲμ δ' υσμεμέες καὶ ἀμάρσῖοι, ὅττε τὶ γαίης
ἐμοτρίης βῶσῖμ, καὶ σφῖμ ζεὺς λίδα δώη·
τλησάμεμοι δ' ἔτεμηας ἔβαμ οἶκομ δ' ἕκαστος·
Καὶ μὴ τοῖς ὄῖδος κρατερὸμ δέος ἐμ φρεσὶ πίπτῃ·
οἵδε δ' ἔτι ἴσασι· θεοῦ δ' ἔτῖμ ἔκλυομ ἀὐδήμ·
Κήμου λυγρὸμ ὄλεθρομ, ὅτ' οὔκ ἐθέλουσι δικαίως
μηάσθαι· οὐδ' ἐμέεσθαι ἐτὶ σφέτερῃσὶμ ἔκηλοι
κτήματα δ' ἀρδάπτουσῖμ ὑτέρβῖομ, οὐδ' ἔτι φῄδῶ·
ὅσσαι γὰρ μύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ διός εἰσῖμ·
οὔτοτ' ἐμί ἐρέουσι ἐρήϊομ οὐδὲ δύ' οἴω,
οἶμομ δ' ἐφθῖμύθουσῖμ ὑτέρβῖομ ἐξαφύοντες·
ἦ γάρ οἱ ζωὴμ ἦμ ἄατος ὄτῖμῖ τόσση
ἠμάρῶμ ἡρώωμ ὅτ' ἐκτοφόροιο μελαίμης,
ὅτ' ἀῶτῆς ἰθάκης, ὅτε ξωεφκοσὶ φωτῶμ
ἐς ἄφεμος τοσσοῦτος, ἐγὼ δ' ἐκέτοι καταλέξω·
δώδεκ' ἔεμ ἠτφρω ἀγέλαι, τόσα σώεα οἰῶμ·
τόσσα συῶμ συβόσῖα τόσσ' αὖτ' ὀλῖα σλατέ' ἀγῶμ
βόσκουσῖ ξφμοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄμδρες·
ἐμθα δέ τ' αὖτ' ὀλῖα σλατέ' ἀγῶμ ἐμ δεκα σάγτα,
ἐσχατῖὴ βόσκομτ' ἔτὶ δ' ἀμέρες ἐαθλοὶ ὄρομται·
τῶμ αὐφσφῖμ ἕκαστος ἐσ' ἡμαΐ μῆλομ ἀγῖμφ·
ζατρεφέως ἀγῶμ ὅς τῖς φαίμηται ἄρῖστος·
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσωτε ῥύομαί τε·
Καὶ σφῖ συῶμ τὸμ ἄρῖστομ ἐυκρίμας ἀποστέμτω·
φάτ'· ὁ δ' ἐμ δυκέως κρεατ' ἤσθῖε σῖμέτε οἶμομ

ἀρταλέως ἀχέων καὶ ἀδ' ἐμῆς ἠροῖ φύτ' ἀλεγ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἄτμησε καὶ ἵρατο θυμὸν ἐδωδῆ
καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος ὤτρυν' ἔπειτα
οἶνου ἐπιπλῆσαι· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρε δ' ἐθυμῷ·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλε τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν·
ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις
φῆς δ' αὖτον φθῆσθαι ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς·
ἀλλ' εἰ μοι ἀκέοντι γενήσεται οἷον ἐόντα
Ζεὺς γάρ τοι τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ἤ κέ μιν ἀγγελίαι ἴδωμ' ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλᾶται·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
ὦ γέρον· οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται·
οὐδ' ὅ τι μὴ ψεύδωνται ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι·
ὃς δ' ἂν ἀλητεύων ἴκηται ἐς δῆμον Ἰθάκης
ἐλθὼν ἐς δ' ἔσοπτρα ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἡ δὲ δέξατο μὲν φίλῃ καὶ ἑκάστα μ' ἔροιτο
καὶ οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει
ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς ἐπὴν πόσις ὄλεσθαι·
αὐτάρ κε καὶ σὺ γραῒ ἔπος παρατεκτήναιο
εἴ τις τοι χλαῖναν τε χίτωνά τε εἵματα δοίη
τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες τανύσσεσθαι ταχέες τοίωνοί
ῥῖμα δ' ἀπὸ σταθμοῦ ἐρύσαι, τυχὴ δ' ἐλέλοιτο·
ἢ τόν γε πρόπαν φάγομ' ἰχθύες· ὀστέα δ' αὐτοῦ
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ ἑλυμμένα πολλῇ
ὣς ὅμως ἐμπάσσατο φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν· ἐμοὶ δὲ μάλιστα τετάχαται, οὐ γάρ ἔγ' ὅμοιον
ἠπίοιο ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι ὅππου ἐπέλθω·
οὐδ' ἔχει πατρός καὶ μητέρος αὖτις ἱκέσθαι
οἶκον· ὀβὶ πρῶτον γενόμην καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί·
οὐδ' ἐμὲ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐπὴν ἐν πατρίδι γαίῃ
ἦμαί μ' ὀδυνάσσι πόθος αἰνῦται δὲ οἱ χομένοιο
τὸν μὲν ἐγὼν ὤ ξεῖνε καὶ οὐ παρέοντ' ὀνομάζω
αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλησε καὶ μὴ δέ τι θυμῷ·
δῆμόν τ' ἠθεῖον καλέω καὶ μόσφιν ἐόντα·
τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·

ὦ φίλ' · ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀγαίεαι, οὐδέ τι φημὶ
κῆρον ἀλάσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄτιτος ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἄντως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ
ὡς μέγα τοι ὀδυσεύς, καὶ ἀγγέλιον δέμοι ἔπω
ἀντίκ' ἐπέσσεται κῆρος ἰὼν τὰ ἑὰ δώματ' ἵκηται
πρὶν δέχε καὶ μάλα πρέχεχρημένος, ὅττι δεχοίμην ·
ἐχθρὸς γάρμοι κῆρος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
γίγνεται · ὃς περί τ' ἄλλων ἀπατήλια βάζει ·
ἴσχω μὲν Ζεύς πρῶτα θεῶν ξείνιός τε τράπεζα,
ἔξοχα δ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω ·
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελεῖσθαι ὡς ἀγορεύω ·
τοῦ δ' αὖτοῦ λυκάβαντος ἑλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
οἰκαδ' ἐνοσήσας καὶ τίσεται ὅσσα μιν ἔσχεν
ἐνθάδ' ἀτιμάζων ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν ·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὐμαιε συβῶτα
ὦ φέρον · ὅττ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀγγελίην τόδε τίσω
ὅττι δυσεὺς οἱ οἶκον ἐλεύσεται · ἀλλὰ οἱ ἔκπλος
πῖμε · κόμμα παρεξ εἰρημένα, μηδ' ἐμὲ τούτων
μίμνησκ' ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνυμαι · ὅππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος ·
ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἔλθοι · ὅπως ἐμὶν ἐγὼ γε θέλω καὶ πηνελόπεια
λαέρτης θ' ὅγέρων καὶ τηλέμαχος θεοειδής ·
τῷ δὴ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι ἐν τέκος δυσσεύς
τηλεμάχου · τὸν ἔπειθρέψαν θεοὶ ἔρχει ἶσον
κάμμιν ἔφην ἔσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ὅττι χερείω
πατρὸς ἑοῖο φίλοιο φρένας καὶ εἶδος ἄγητόν
τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας ·
ἤέτις ἀνθρώπων ὅς δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς πύλον ἠγαθέην · τὸν δέ μνηστῆρες ἄλαοὶ
οἰκαδ' ἰέμενα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
μώνυμον ἐξ ἰθάκης ἀρχαίου αὐτοθέοιο
ἀλλ' ἤτοι κῆρον μὲν ἐάσομεν ἦκεν ἀλῶὴ
ἦκε φύγῃ · καί κεν οἱ ὑπέρσχοι χάρα κρείων
ἀλλ' ἄγεμοι σύγεραιε τὰ σαῶτοῦ κήδε' ἐΐσατες ·
Καὶ μοι τοῦτ' ἀτόρασσον ἐτήτυμον ὄφρ' εὖ δαῶ ·
τίς πόθεν ἐς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες
ὅποίης δ' ἐστὶ νηὸς ἀφίκεο · πῶς δ' ἔσε μαῦτα

ἦγαγον δ' ἰθάκην τίμες ἔμμεναι οὐχ ὁρόωντο.
οὐ μέν γάρ τί σε φημὶ ὀΐομαι ἐμβάλλειν ἐθέλειν.
Τ ὄρνιν δ' ἄτταμέβοντα φοβεύμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἦ μὲν γὼν γοῖμ' ἔτι χρόνον ἡμὲν ἐδωδήν,
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐόντι
δαίνυσθαι τάχεσι· ἦμοι δ' ἔστι ἔργον ἔτοιμον.
ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ ἄλλοισι πᾶσι μετείποις
ὅττι διατρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ.
ὅσσάγε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα
ἐκ μὲν κρητάων γέμος εὐχόμαι οὔρεϊ φάσθαι,
ἀμέρσας ἀφρηϊδίοισιν· πολλοὶ δὲ καὶ ἦμοι
ἥεες ἐν μεγάροις ἠμὶ ῥάφεν ἠδὲ γένοντο
γμῆσιοι ἐξ ἁλόχου· ἐμὲ δ' ὤμησε τέκε μήτηρ
πάλλακις· ἦμι δέ μοι ἴσον ἴθαν γενέεσθαι ἐτίμα
Καφαρυλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχόμαι εἶναι.
ὅς τότε μοι κρήτεσσι θεὸς ὡς τίετο δῆμω
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἱάσιν κυδαλίμοισιν.
ἀλλ' ἤτοι τοὺς κῆρες ἔβαν βαρέ' ἄτοισι φέρουσαι.
ἐς ἀΐδαο δόμους τοὶ δὲ ζωὸν ἐδάσαντο
πᾶσι δὲς ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα πολλὰ δόσαν, καὶ οἰκί' ἔμμεν
ἠγαθέην δέ γυναῖκα πολυκλήρῳ ἀνδρὶ πόσιν,
εἴνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐ δὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν
ἀλλ' ἐμπὴς καλάμην γε δοκεύω φορεόμενα
γιγάσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχε ἠλίβατον περ.
ἦμὲν δὴ βάρσος μοι, ἄρης τ' ἐδόσαν καὶ ἀθύμη.
καὶ ῥηξηνορίην, ὅτε τε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας κακὰ δύσμενέεσσι φυτεύων.
οὔτοτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἦ μὰν πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἐλέσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅτεμοι ἆξε πόδεσσι.
τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ, ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
οὐδ' οἰκωφελίην· ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα.
ἀλλά μοι αἰγῆες ἐπήρατοι φίλαι ἦσαν.
καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐύξεστοι, καὶ ὀϊστοὶ
λυγρὰ τά τ' ἄλλοισίμγε καταρῑγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά τ' οὐρεσι θῆκεν.

ἄμμος γὰρ τοῖσιν ἀμήρεπεν ἔργοις
τρὶν μὲν γὰρ τροίης ἐπιβήμεναι ἶας Ἀχαιῶν
ἁρπακτῖς ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι μέεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς καί μοι μάλα τύχα μὲν
τῶν ἐξαίρετον μέρος ἔσκε, πολλὰ δ' ὀπίσσω τα.
λάγχανον· αὐτὰρ δ' οἶκος ὀφέλλετο καί ῥα ἔπειτα
δῆμός τ' αὐδοίοσ τε μετὰ κρῆτεσσι τετύγμην·
ἀλλ' ὅτε δὴ τήνδε συγχρὴ ὁδὸν εὐρύοπα Ζεύς
ἔφρασατ' ἦ πολλῶν ἀνδρῶν ὄφο γοώατ' ἔλυσε·
δὴ τότε μ' ἡγεμόνα καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομενῆα
μήεσσι ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀμήσασθαι· χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φήμις·
εὖτε μὲν ἁμάρτες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν
τῶ δεκάτῳ δὲ πόλιν πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
οἶκαδε σὺν μήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
αὐτὰρ ἐμοὶ δόλῳ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἷον ἔμιμνα τεταρτόμενος τεκέεσσι
κουρίδιη τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἄγγυπτον δέμε θυμὸς ἀνώγει νηυσὶ λέεσθαι,
νῆας ἐϋσσέλμους σὺν ἀντιβίοις ἑτάροισιν·
ἐννέα νῆας σφλα θοὰς δέσαν γέρα λαός·
ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
δαίνυτ'· αὐτὰρ ἐγὼ ἱερήια πολλὰ πάρεχον·
θεοῖσίν τε ῥέξαι, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι·
ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ κρήτης εὐρέης
ἐπλέομεν βορέην ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ
ῥηϊδίως ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οἶωμοι
νηῶν πημάνθη· ἀλλ' ἀσκαθέες καὶ ἄνουσοι
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον·
πεμπταῖοι δ' Αἰγυπτον ἐύρρείτην ἱκόμεσθα
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιέλισσας·
ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ τὰρ μίμνειν μέν σφιν καὶ νῆας ἔρυσθαι·
ὀπτῆρας δ' ἐκάτασσον ἐς ἀκροτάτας ὠτρυνα μέεσθαι·
οἳ δ' ὕβρει εἴξαντες ἐποίησαν μέγ' ἀεσφῶ
αὐτὰρ μάλ' αἰγυπτίων ἀνδρῶν τρὶς καλλέας ἀρούς
πόρθεον· ἐκ δ' ἐγυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετο δοῦπος·
οἳ δ' ἐβόας ἀΐοντες ἅμ' ἠῶ φαινομένηφι

ἦλθον· πλῆτο δ' αὐλὴ πεδίον τε χῶρτε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε σβοτῆς· ἐν δ' ἑζεὶς τρῶϊκέραιρος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
μίμνειν ἐναντίβιον· πρὶν γὰρ κακὰ πάντοθεν ἕστη·
ἐν θ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκταμον ὀξέϊ χαλκῷ·
τοὺς δ' ἄλαγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
αὐτὰρ ἐμοὶ ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε μενοίνα
ποιήσως ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
αὐτοῦ ἐν αἰγύπτῳ, ἔτι γὰρ μύμε πήματα δέκτο·
αὐτίκα δ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
καὶ σάκος ὠμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χφρὸς·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἦλυθον ἵππων·
καὶ κύσα γουνὰ ἔλων· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν·
ἐς δίφρον δ' ἐμ' ἔσας, ἄγεν οἰκαδε δακρυχέοντα·
ἦ μέγμοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊαρον μελίησιν
ἑέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
ἀλλ' ἀπὸ κφρος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξφνίου, ὅστε μάλιστα μεμεσᾶται κακὰ ἔργα·
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι· πολλὰ δ' ἄγφρα
χρήματ' ἀγινάμενος· πολυπίονας ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδοάτῳ ἐπιπλόμενος ἔτος ἦλθε,
δὴ τότε φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς
τρώκτης· ὃς δὴ πολλὰ κακὰ βροτοῖσιν ἐώργφ,
ὅς μ' ἄγε παρπεσίθων ἧσιν φρεσὶν ὄφρ' ἱκόμεσθα
φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκφτο·
ἔνθα παρ' αὐτῷ μφνα τελεσφόρον ἧς ἐνιαυτόν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελάντο
ἀψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι
ἐς λιβύην μ' ἔπεμψε νέεσθαι πομποσόροιο,
φάρεα βουλάσας ἰμαρόεντα σὺν φόρτον ἀγοιμι·
κφθι δέ μ' ὡς περάσφε καὶ ἄσχετον ὦγον ἄροιτο·
τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς ὀϊόμενός περ ἀνάγκη·
ἦ δ' ἔβεεν βορέην ἀνέμων ἀκραέϊ καλῷ
μέσσον ὑπὲρ κρήτης· ζεὺς δ' ἔσφιν μήδετο λέθρον·
ἀλλ' ὅτε δὴ κρήτην μὲν ἐλίφθομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανός ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων
νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς·
ζάκυδ' ἀμυδὶς βρόντησε καὶ ἐμβαλε νηὶ κεραυνόν·

ἠΔ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγῇσα χθαμαλῶ.
ἐμ Δὲ θέμου πλῆτο· πέσομ Δ' ἐκ μήος ἅπαγτες·
οἱ δ' ἐκορώμισῖμ ἴκελοι πρὶ μῆα μέλαιμαμ
Κύμασῖμ ἐμφορέομτο· θεὸς Δ' ἀπεσάμυτο μόσομ·
ὣς τὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχομτι πρ' ἄλγια θυμῶ
ἰσόμ ἀμαιμάχετομ μήος κυαμοπτρώροιο
ἐμ χάρεσῖμ ἔθηκεμ ὅπως ἅπι πῆμα φύγοιμι·
τῶ ῥὰ πρῖμ πλεχθῆς φρόμιω ὁλοοῖς ἀμέμοισιμ,
ἐμμῆμαρ φρόμην· Δεκάτη δ' ἐμ μυκτὶ μελαίμη
γαίη θεσπρωτῶμ πέλασε μέγα κῦμα κυλίμδομ·
ἐμθα με θεσπρωτῶμ βασιλεὺς ἐκομίσατο φίλωμ
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος ἦος ἐπελθὼμ
ἄνδρω κὰι καμάτω Δεδμημένομ ἦγεμ ἐς οἶκομ
χάρος ἀμαπήσας, ὄφρ' ἴκετο Δῶματα πάτρος·
ἀμφὶ δέμε χλαῖμαμ τε χίτῶμά τε εἵματ' ἔεργεμ·
ἐμθ' ὁ Δυσῆος ἐγὼ πυθόμιω· κέρδος γὰρ ἔφασκεμ
ξείμισαί ἠδὲ φίλησαι ἰόμτες πατρίδα γαῖαμ·
Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεμ ὅσα ξυναγείραπο Δυσεύς
χαλκόμτε χρυσόμτε πολύκμητόμτε σιδήρομ·
καὶ μύκεμ ἐς δεκάτημ γεμεὴμ ἐτρόμεῖτι βόσκοι·
τόσσά οἱ ἐμ μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος·
τόμ Δ' ἐς Δωδώμιω φάτο βήμεμαι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴμ ἐπακούσῃ,
ὅππως κοσμήσῃ βάκῆς ἐς πάτρα δῆμομ,
ἠδὴ δὴω ἀπεόμτα· λάθῃ δ' ἀμφαδόμ ἢε κρυφηδόμ·
ὣς μοι σε δ' πρὸς ἐμ αὐτόμ ἀποπέμδω ἐμὶ οἶκω
μῆα κατ' ἄρνατα, καὶ ἑπτὰ ἐπαρτέας ἐμ μεμεταίρους·
οἳ δήμιῳ πέμψουσι φίλως ἐς πατρίδα γαῖαμ·
ἀλλ' ἐμέ πρῖμ ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη μῆς
ἀνδρῶμ θεσπρωτῶμ ἐς δουλίχιομ πολύπυρομ·
ἐνθ' ὅγε μ' ἠώγει πέμψαι βασιλῆι ἀκάστῳ
ἐνδυκέως· τοῖσῖμ δὲ κακὴ φρεσὶμ ἤνδανε βουλὴ
ἀμφ' ἐμοί, ὄφρα πάγχυ δύης ἔτι πῆμα γεροίμην·
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸμ ἐς πέλω πομπότορος μῆς
αὐτίκα δούλιομ ἦμαρ ἐμοὶ πρῖμ ἠμαρόωτο·
ἐκ μέμε χλαῖμαμ τε χίτῶμά τε εἵματ' ἔδυσαμ·
ἀμφὶ δέμοι ῥάκος ἄλλο κακὸμ βάλομ ἠδὲ χίτῶμα
ῥωγαλέα, τά περ αὐτὸς ἐμ ὀφθαλμοῖσῖμ ὁρῆαι·
ἐσπέριοι Δ' Ἰθάκης ἐσ δῆθ' ἔλομ ἐργ' ἀφίκομτο,

ἐν θ' ἐμὲ μὴν κατέδησαν ἐϋσέλμῳ ἐνὶ νηΐ·
ὅτλῳ ἐϋστρεφέϊ στρεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἑστυμέως παρὰ θῖνα θαλάσσης δ' ὄρτον' ἔλοντο·
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀμέγαρτα μεθ' ἔμβαλον αὐτοὶ
ῥηϊδίως· κεφαλὴν δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας
ξεστὸν ἐφόλκαιον κατέβας ἐπέλασσα θαλάσσῃ
σῆθος· ἔπειτα δέ χρσὶ δϊήρεσα ἀμφοτέρῃσι
μηχόμενος· μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκάμψω
ἐν θ' ἀγαβάς, ὅθι τε δρῖος ἦν πολυαμβέος ὕλης
κάμην· στιπτὼς δ' οἱ δὲ μεγάλα στεμάχοντες
φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον ἦμαι
μίμνειν αὖτι πρότερω· τοὶ μὲν πάλιν ὦτις ἔβαινον
μνὸς ἐπὶ γλαφυρῆς, ἐμὲ δ' ἔκρυφθεν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηϊδίως· καί μ' ἐς αθμὼν ἐπέλασσαν ἄγοντες,
ἀνδρὸς ἐπϊστάμενον· ἔϊ γὰρ νύμοι ἆσσα βιῶναι·
Τ ὄρνῖ δ' ἅτε μεθόμενος προσέφης ἐνὶ μακρὸν ἐόντα·
ἆ δαφλὲ ξένων· ἦ μοι μάλα θυμὸν ὀρίνεις
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἦδ' ὅσ' ἀνάλθης
ἠμὲν τὰ δ' οὖν κατὰ κόσμον ὀΐομαι, ἠδ' ἐμὲ πόσεις,
ἥτ' ὦν ἀμφόδυσι, τίσε χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως μάδεσθαι· ἐγὼ δ' οἶδ' αὐτὸς
μόσον ἐμοῖο ἄναχτος ὅτ' ἦλθον πᾶσι θεοῖσι
πάγχυ μάλ' ὀπλέμιν ὅτι μετὰ τρώεσσι δάμασσα·
ἦ φίλων ἐν χερσὶν ἐπὶ πολέμου τολύπευσε·
τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ·
ἠδ' ἔκεν καὶ ὦπασε μέγα κλέος ἠρατὸ πίσω
μῶν δ' ἐμὶν ἀκλεΐως ἄρπυια ἀνηρέθατο·
αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ἐόντι ἀπότροπος οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι· ἁμὴ τοῦ τί πρίφρων πημελόπεια
ἐλθέμεν ὀτρώνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ·
ἀλλοὶ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν·
ἠμὲν οἱ ἀχνύονται ἀλώμενοι ἄναχτος·
ἠδ' οἱ χαίρουσι βιότου μήτοιμον ἔδοντες·
ἀλλ' ἐμοὶ γ' οὐ φίλον ἐστὶ μετ' ἀλλήλοισι καὶ ἔρεσθαι·
ἐξ οὗ δὴ μ' ἄτωλος ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ·
ὃς τ' ἀνδρακτάων πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλήθῃς
ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ' ἐγὼ δ' ἐμὶν ἀμφαγάπαζον
φῆν δ' ἐμὶν ἐν κρήτεσσι παρ' ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
μῆλα ἀγαφόμενον τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι

Καὶ φάτ' ἐλάσεσθαι ἐς ἕτερος ἢ ἐς ὁ πτώρω,
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
καὶ σὺ γέρον πολυπενθὲς ἐπεὶ σέμοι ἦλθε δαίμων,
μήτέ τι μοι λίην δὲ ἔα χαρίζεο μήτέ τι βέλτερ·
οὐ γὰρ τοὔ μιν ἔγωγ' ἀνήσομαι οὐδὲ φιλήσω·
ἀλλὰ δι' ἐξίμιον δόσας αὐτὸν τελέσας·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
ἦ μάλα τίστοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος·
οἷόν σ' οὐδὲ δόμοσας πρὶν ἐπήγαγον οὐδὲ τελέσθω·
ἀλλ' ἄγε μὴν ῥήτρην ποιησόμεθ' αὐτὰρ ὀπίσθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν·
ἦ μὲν κεν μοσσήσῃ ἀμαξητὸς ἐς τόδε δῶμα,
ἔσασμε χλαῖναν τε χίτωνά τε εἵματα πέμψαι,
δουλίχιον δ' ἴέμαι ὄφρ' οἴμοι φίλον ἐλθὸν θυμῷ·
ἦ δ' ἔκε μὴ ἐλθησὶν ἀμαξητὸς ὡς ἀγορεύω
δμῶας ἐπιστήσας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης
ὄφρα καὶ ἧμος πῶχος ἁλώῃ κτρομόωσι·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη δῖος ὑφορβός·
ξεῖν' ὄυτω γὰρ κέμμοι ἔυκλέα ταρπήτε
ἦ ἐπὶ σὰ μβρώτους ἅμα αὐτίκα καὶ μετέπειτα
ὅσσ' ἐπὶ σὴς κλισίης ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα·
ὣς δὲ κτείναιμι φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
πρόφρων κεν δ' ἤπειτα δίαν χρηίσματα λιτοίμην·
μῶν δ' ὧρη δόρποιο τάχιστά μοι ἔμπεδον ἑταῖροι
ἔλθεν, ἵνα σφι κλισίηφι τερπνοί μεθα δόρτον·
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἀγχίμολον δ' ἔσυντο καὶ ἀγέρες ἦλθον ὑφορβοί·
τὰς μὲν ἄρ' ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄατος ὧρτο συῶν ἀυλιζομένάων·
αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
ἄξετ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ' οἵπερ ἔχωμεν
δηὖ γὰρ ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἐμὲ καρτίο δόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον καμάτον μήστοιμον ἔδουσιν·
ὣς ἄρα φωνήσας κέασεν ξύλα μηλείῃ χαλκῷ
οἱ δ' ἄγον ἦγον μάλα πίονα πεντετέτρορα·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἔπι σχάρη οὐδὲ συβώτης
λήθετ' ἀραβαμάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ἀλλ' ὅ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν

ἀργϊόδοντος ὑὸς, καὶ ἐτάχυνθ᾽ ἑταίροις θεοῖσι
μοχθήσαι ὀδυσῆα πολύφρονα δῖον ἔδεσθαι.
κὰδ δ᾽ ἄρα σχόμενος σχίζης δρυὸς ἧλιτε κῶπην.
τὸν δ᾽ ἔλιπε ψυχὴ, τοὶ δ᾽ ἔσφαξάν τε καὶ ἔδσαν.
αὐτὰρ δ᾽ ἐμὶν διέχαναν. ὁ δ᾽ ὦμοθεν εἴσατο συβώτης
πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων ἐς πίονα δημόν.
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε παλώας ἀλφίτου ἀκτῆ,
μίσυλλον τ᾽ἄρα τἆτα καὶ ἀμφὶ βέλεσσιν ἔπειρεν.
ὤπτησάν τε περίφρα δ᾽ἐὼς, ἐρύσαν τ᾽ότε πάντα.
βάλλον δ᾽ ἓν ἐλεοῖσιν ἀολλέα. ἆν δὲ συβώτης
ἵστατο δαῖδ᾽ ἀσων, περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἤδη.
καὶ τὰ μὲν ἕπτα χα πάντα διεμοίρατο δαίζων.
τῶν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῇ
βῆκεν ἐπευξάμενος. τὰς δ᾽ ἄλλας μοῖραν ἑκάστῳ.
νώτοισιν δ᾽ ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἀργϊόδοντος ὑὸς, κύδανε δὲ θυμὸν ἄνακτος.
καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς.
αὖθ᾽ οὕτως ἔνμαι φίλος ἀνδρὶ πατρὶ γέροντι
ὡς ἐμοὶ. ὄφρα με τοῖον ἐόντα γαθοῖσι γδαίρῃς.
τὸν δ᾽ αὖτε μειβόμενος προσέφης ἔνμαι συβῶτα.
ἔσθιε δαιμόνιε ξένιμον καὶ τέρπεο τοῖς δε,
οἷα πάρεστι. θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσῃ, τὸ δ᾽ ἐάσῃ
ὅττιχεν ὧ θυμῷ ἐθέλῃ, δύναται γὰρ ἅπαντα.
ἦ ῥα. καὶ ἀρχμαῖα θύσ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
σπείσας δ᾽ αἴθοπα οἶνον ὀδυσῆι πτολιπόρθῳ
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν. ὁ δ᾽ ἕζετο ἧ παρὰ μοίρη.
σῖτον δ᾽ ἔσφιν ἔμειμε μεσαύλιος. ὃν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἷος ἄτοιχομένοιο ἄνακτος
μόσφιν ἄνευθε ἀνοίης καὶ λαέρταο γέροντος.
πὰρ δ᾽ ἄρα μιν ταφίων περιάλτο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οἳ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
σῖτον μὲν σφιν ἄφαλε μεσαύλιος. οἱ δ᾽ ἔτι οἴτῳ
σίτου καὶ κρειῶν κεχορημένοι ἐσσάντο.
νὺξ δ᾽ ἀρ᾽ ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος. νέφε δ᾽ ἄρα Ζεὺς
πάμπυχος. αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
τοῖς δ᾽ ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτεω πφρητίζων,
ἤφωος ὄφρ᾽ ἐκδύς χλαῖναν πόροι ἠὲ καὶ ἄλλον
ἄλλον ἐπορνύμεν. ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.

Κέκλυθί μῶν ἔυμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
ὄφρ᾽ ἐξαμέυόστι ἔπος ἐρέω, τό μοι ἦτορ ἀνώγει
ἠλέος· ὅστε φένας τε πολύφρονα πάρ μάλ᾽ ἀφύσσει,
καί θ᾽ ἁπαλὸν γελάσσαι καὶ τορχήσασθαι ἀμύμονα·
καί τι ἔπος προέηκεν ὑπέρβιον ἀμφίγυον·
ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ νῦν τὸ πρῶτον ἀμείκρανον, οὐκέτι ἴκω·
ἦ θ᾽ ὡς ἠβώοντι βίην τέμοι ἔμπεδος ἦεν,
ὡς ὅθ᾽ ὑπὸ τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτιφανέντες·
ἡγήσαντο δὲ Δυσσεύς τε καὶ ἀρήϊφιλος μενέλαος·
τοῖσι δὲ τρίτος ἦρχον ἐγώ· οὗτοι γὰρ ἄνωγον·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἵκόμεθα πρὸ πόλιν ἀπτύκτοιο τείχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ δοῦρα κατὰ ῥωγμῖνας πυκνὰ
ἀμφὶ δόμακας καὶ ἕλος ὑπὸ τάχεσι πεπτηῶτες
κάμεθα· νὺξ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπῆλθε κακὴ βορέαο πεσόντος
πηγυλίς· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπτατο χιὼν γέγυ᾽ ἠύτε πάχνη
ψυχρή, καὶ σάκεσιν περιτρέφετο κρύσταλλος·
ὣς δὴ οἵ πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χίτωνας·
εὗδον δ᾽ ἐνκλοιοῖσι σάκεσιν ἐλυμένοι ὤμους·
αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἐῶν ἑτάροισιν ἐλέσθαι
ἀφραδέως ἔτλην· οὐκ ἐφάμην ῥίγωσέμεν ἔμπης·
ἀλλ᾽ ἐπόμην σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτος ἦεν μετὰ δ᾽ ἄστρα βεβήκει,
καὶ τότε δὴ ὁ Δυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
ἀγκῶνι νύξας· ὅδ᾽ ἄρ᾽ ἔμματος ὐπάκουσε·
Διογενὲς Λαρτιάδη πολυμήχαν᾽ Ὀδυσεῦ,
ὄφρ᾽ ἔτι ζωοῖσι μετέσομαι, ἀλλά με χρὴ
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν, παρά μ᾽ ἦπαφε δαίμων
οἰοχίτωνα ἔμμεν, μηδ᾽ οὐκέτι φυκτὰ πέλονται. μων
Ὣς ἐφάμην· ὅδ᾽ ἔπτατο μύθων σχέθε τόμὸ δ᾽ ἐμὶ θυμῷ
οἷος ἔχθρος ἔην βουλαῖσιν ἠδὲ μάχεσθαι·
φθεγξάμενος δ᾽ ὀλίγην ὀπίσω πρὸς μῦθον ἔφην·
σίγα μῶν, μή τις σεῦ ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
ἦ, καὶ ἔπος ἀγκῶνος κεφαλὴν ὑπὸ σχέθεν, ἔφθετο μῦθον·
Κλῦτε φίλοι, θάρσος μοι ἐμὺησιον ἦλθεν ὀμφρος·
λίην γὰρ μῆν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις ἔλθῃ
ἔνθεν ἀριδείκετος ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
ἢ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε μένεσθαι·
Ὣς ἔφατ᾽, ὦρτο δ᾽ ἔπειτα θοὰς ἀνὰ ῥαίμονος υἱὸς
Καρπαλίμως· ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινίκεσσαν·

βη δ' ἴεμαι ἐστὶ μῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κάμου
κάμην ἀασασίως· φάε δ' ἐ χρυσόθρονος ἠὼς·
ὡς μῶ ἠβώοιμι βίη τέμοι ἔμπεδος ἦμαρ·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν
ἀμφότερον φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
μῶν δ' ἐμὲ τιμάζουσι κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης ἔνμαιε συβῶτα·
ὦ γέρον· αἶψά κέ τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας,
τόν δέ τιν' ὧδε παρὰ μοῖραν ἔπος μηκάδες ἔρδουσιν·
τῶ δ' οὔτε θηλητὸς δέμας ἐστὶν οὔτε τι εἶδος·
ὤμοι ἐπεὶ χείνετ' ἐπὶ πτολεμήϊον ἀνδρῶν
μῶν· ἀτὰρ ἠὲ βεμγεταὶ σὰ ῥάχεα δμῳταλίξῃς·
ὅ γὰρ πολλὰ χλαῖναι, ἐπήμοιβοί τε χίτωνες
ἐμβάδε ἔμμυναι· μία δ' οἰκφωτὶ ἑκάστῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθησιν ὁ δυσμενὴς φίλος ἥως
αὐτόστοι χλαῖναί τε χίτωνά τε εἵματα δώσῃ·
πέμψῃ δ' ὅππῃσε κραδίη θυμός τε κελεύῃ·
Ὣς ἔφατ' ὠμῳ ἀμόρουσε· τίπτῃ δ' ἄρα οἱ συὸς ἐγγὺς
ἔλυε, μὲν δ' αὖτ' ὦρτε καὶ οἰῶν δέρμα ἔβαλλεν·
ἔνθ' ὁ δυσεὺς κατέλεκτο· τὸ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνῇ καὶ μαλακῇ, ἣ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβάς
ἔμμυναι, ὅτε τις χειμὼν ἔκτασλος ὄροιτο·
ἐς ὃ μὲν ἔνθ' ὁ δυσεὺς κοιμήσατο· τοὶ δ' ἐπαρ' αὐτοῖς
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηλέι, οὐδὲ συβώτῃ
ἤμβαμεν αὐτόθι κοῖτος ὑῶν ἀπονοσφιμνήσαι·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὅπλιζετο· χαῖρε δ' ὁ δυσεύς,
ὅττι ῥά οἱ βιότου πρῖνκήδετο μόσφιν ἑοῦντος·
πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις·
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἷσατ' ἀλεξάμενον μάλα πυκνῶς·
ἂμ δὲ μάχην εἵλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·
εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἴμεναι κίφως ὅθι πρόσσω ἀργιόδοντες
στέρνην ὑπὸ γλαφυρὴν ἔδον βορέω ὑπὸ πνοιῇ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ηλέμαχον ἀθλᾶ ὅτε ἐτῖσᾶσα ἰθάκην ἐταμελ
θὼν τροῤῥέπεται. ὃς Δῶρα παρὰ μενελάου λαβὼν
πέμπεται. καὶ ἐμβάλλῃ μέλλων ἰς τὸν γαῦν βεοκλύμε
νον τῖνα ἀργὸν μάντιν, ἀναλαμβάνῃ ἐπὶ φόνῳ φάσκον
τα. καὶ εὐμαιος ὁδυσσῆ δῖηγῆται, ὡς φοίνικες αὐτὸν
λῃσάμενοι ἐκ συρίας νήσου ἀπέδοντο λαέρτη. καὶ ἡ
τηλεμάχου μαῦς καταγῆται ἰς ἰθάκην, καὶ ταύτην ἰς
ἀγυὰ ἀποπέμψας αὐτὸς πρὸς εὐμαιον ἔρχεται.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ὃν ἐπέβη Διὶ βάκης ὁ Δυσῆδης ἐκ λακεδαίμονος.

Δ' ἰς Εὐρύχορον λακεδαί-
μονα πάλλας ἀθλώ
ὤχετο Δυσῆος μεγαθύμου
φαίδῖμον υἱόν.
μόσου ὑποβλήσουσα καὶ
ὀτρωέουσα νέεσθαι.
Εὗρε δὲ τηλέμαχον καὶ μέσο
ρος ἀγλαὸν υἱόν
ἀλλοτε μὲν προδόμῳ μενε
λάου κυδαλίμοιο,
ἤτοι μὲν ὁρίδῃ, μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ.
τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλὰ μὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πάρος ἀγφρε.
ἀγχοῦ δ' ἵσατο μὴν προσέφη γλαυκῶπις ἀθλώ.

Τηλέμαχ' οὐκέτι καλὰ δόμῳ ἄπο δηθὰ ἀλάλησαι,
κτήματά τε προλίπῶν ἀνδρας τε σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους, μήτι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτήματα δασάμενοι· σὺ δὲ τηὔσίην ὁδὸν ἔλθης.
ἀλλ' ὀτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον
πεμπέμεν ὄφρ' ἔτι οἶκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης.
ἤδη γὰρ ῥα πατήρ τε καὶ οἱ γυνὶ τοί τε κέλονται
ἐυμάχῳ γήμασθαι. ὃ γὰρ πρὶν βάλλῃ ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξόφελλεν ἑὸν δα.
μήμυτι σὰ ἀέκητι δόμῳ ἐκ κτήμα φέρηται.
οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γυναικὸς
κέδνου βούλεται οἶκον ὀφέλλῃ ὅσκε ὀπυίοι.
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουρὶδίοιο φίλοιο

οὐκέτι μέμνηται Τεθμφότος, οὐδέ μ' ἄλλα.
ἀλλὰ σύ γ' ἐλθών, ὡς ἐστι τρέφας ἔκαστα
δμωάων, ἥτις τι ἀρίστη φαίνεται ἦμαι.
τόσσον ἔτι φήμωσι θεοὶ κυδρὸν παράκοιτιν.
ὣς ἄρ' ἔτοι ἔσσεται ἐρέω, σὺ δὲ σῶν θυμῷ.
μνηστῆρας δ' ἔστω τις ἐς ἀρίστους λοχόωσιν
ἐμπορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμου θ' ὑπὸ παιπαλοέσσης.
ἴεμενοι κτάμεναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι
ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἶω πρὶν κάτιμα γαῖα καθέξει.
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τε βίοτον κατέδουσιν.
ἦμὲν ἐκὰς μήσων ἀτέχνῃ δ' ἔργεα μῆα.
μυκτὶ δ' ὄμως πλείην, πέμψει δέ τοι οὖρον ὀπάσσω.
ἀθανάτων ὅς τέ σε φυλάσσει τε ῥύεται τε.
αὐτὰρ ἔπειτα πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι.
μῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην δσα φίκεσθαι
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος ὄμως δέτοι ἱπτία οἶδεν.
ἔμβα δὲ μύκτ' ἄεσσα, τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν δ' ἔσω.
ἀγγελίην ἐρέουτα πρὶφρονι πηνελοπείῃ.
ὅππως κε δὴ σῶς ἐστὶ καὶ ἐκ πύλου δλίλουθας.
ἦμὲν ἄρ' ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀτέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον.
αὐτὰρ ὁ μεσορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν
λάξ ποδὶ κινήσας, καὶ μῦθον πρὸς μῦθον ἔειπεν.
ἔγρεο μεσορίδη πφσίφαε μώνυχας ἵππους
ζεύξομεν ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο
Τὸν δ' ὦ μεσορίδης πφσίφαος ἀντίον ηὔδα.
πηλέμαχ'. οὕτως ἐστὶν ἐπφτρομέους πρὸ ὁδοῖο
μύκτα διὰ δρυόφρι ἐλάαν. τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
ἀλλὰ μέν' ὄφρα φέρωμι ἐπὶ διφρία δῶρα
ἥρως ἀρήφδης δευρυάλφτος μενέλαος.
καὶ μύθοις ἀγαθοῖσι παραυδήσας ἀποπέμφῃ
τοῦ γὰρ τε ξείνος μὶ μνήσχεται ἤματα πάντα
ἀνδρὸς ξείνοδόκου ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἠλυθεν ἠώς.
ἀρχίμολον δ' ἐσφῆλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
ἀρσάς ἐξ εὐνῆς ἐλέμης πάρα καλλιτόμοιο.
Τὸν δ' ὦς οὖν ἐφόνησεν ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
ὀρχόμενός ῥα χίτωνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα.
δῦνεν. καὶ μέγα φάρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις

ἥρως· βὴ δ' ἐβύραζε, παρϊστάμενος δ' ἐπροσηύδα
τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὁ δυσμόρου θφοιο·
Ἀτρέϑη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
ἦ δη μῶν ἀπόπεμπε φίλω ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἶκαδ' ἱκέσθαι·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
τηλέμαχ' οὔτ' ἴσ' ἐγωγε πολὺν χρόνον ἐμβάλ' ἐρύξω
ἔμμενον ὀψοῖο, μεμεάτω δέ κε καὶ ἄλλῳ
ἀνδρὶ ξείνοδόκῳ, ὅς κ' ἔχοι μὴ φίλτερον ἄμμι,
ἔξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα·
ἴσον τοι κακὸν ἔστ' ὅστις τοὺ κεθέλοντα μέσσαϑαι
ξείνον ἐστορέων, καὶ ὃς ἐὸν μέσον κατρύχει·
χρὴ ξείνον παρεόντα φίλεσθαι, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν·
σὴ δὲ μέν' ὄφρα κε δῶρα φέρω ἐπιδίφρια θέω
καλά· σὺν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἅ τοι δέ γυναῖξιν
δόμπον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἐμμορὲ ἐόντων,
ἀμφότερον κύδός τε καὶ ἄφλατον καὶ ὄμφαρ
δόμος τ' ἠσκημένος ἶμεν πολλὸν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
ἦ δ' εἴθελός γε φϑῆναι ἀγέλλαδόν τε καὶ μέσον ἄρσος,
ὄφρά τοι αὐτὸς ἔπειτα, ὑποδρὰξ δ' ἔτοι ἵππους·
ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι, οὐδέ τις ἡμέας
αὔτως ἀπόπεμψει· δώσει δέ τι ἕμπεδον εἶναι,
ἠέτι μάλα τρίποδ' ἠὲ λέβητα,
ἠὲ δύ' ἡμιόνους ἠὲ χρύσεον ἄλεισον·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρέϑη μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νῶϊν ἐφ' ἡμέτερ', οὐ γὰρ ὀΐω
οὖρον ἰὼν κατέλεκτον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι,
μή τι κατέρυμβιθέον δίζημενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἠτίμοι ἐκ μεγάρων κεμήλιον ἐσθλὸν ὄλητε·
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
αὐτίκ' ἄρ' ἠλόχῳ ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε
δόμπον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἐμμορὲ ἐόντων·
ἀγχίμολον δ' ἐοῖ ἦλθε βοηδόος ἑτεωνός,
ἀμφὶς ἐξ ὤμης, ἐπὶ οὐ πολὺ μαῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πύρνα ἴαυε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
ὁππόσα τε χρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας·
αὐτὸς δ' ἐς βάλαμον κατέβη σὺν ἀκηδέα θυμῷ
ὄχ' οἷος, ἅμα τῷ γ' ἐλέμηκίε καὶ μεγαθύμης·

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι οἱ κλισίη κέτο.
Ἀτρέϊδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον.
τὸν δ' ἐκ κρητῆρα φέρεν μετὰ στέρνα ἄγωγεν
ἀργύρεον. ἐλέγχιστα δ' ἐπάρισατο φωρῖα μοῖσιν.
ἕνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι πάμποικίλοι, οὓς κάμε ἀὐτή.
τῶν ἑνὸς ἁρπάξασα φέρε δῖα γυναικῶν.
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν. ἔκειτο δ' ἐμφάτατος ἄλλων.
πάντων δ' ἐξόπιθεν διὰ δώματος ἔκτο ἰόντων
τηλέμαχον. τὸν δ' ἐπέφνε ξανθὸς Μενέλαος.
Τηλέμαχ' ἦτοι μὸν ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ὥστοι ζεὺς τελέσειεν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
δώρων δ' ὅττ' ἐμεῦ οἴκῳ κειμήλια κεῖται
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον. ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας. χρυσῷ δὲ πεῖ χείλεα πεκράανται,
ἔργον Ἡφαίστοιο, πόρεν δέ ἑ φαίδιμος Ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν,
Κεῖσέ μιν ὀψόμενα. τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
ὣς ἔφατ', ἐν χροὶ πῆξε δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρέϊδης. ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
βῆ ἄγων πρόπαροιθε φέρων κρατὸς μετὰ στέρνα
ἀργύρεον. ἐλέγχιστα δ' ἐπάρισατο καλλιπάρηος
πέπλον ἔχουσ' ἐν χροΐ· "ἔστ' ἔφατ' ἔκτο δ' ὁμαδήσεν
δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκος φίλε τοῦτο δίδωμι
μνήμ' ἐλένης χαρίεν πολυηράτου ἐς γάμου ὥριον
σὴν ἀλόχω φορέειν. τάφος δ' ἐφίλῃ παρὰ μητρὶ
κάδῳ ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δ' ἔμοι χάρῳ ἀφίκοιο
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἔφατ' ἐν δὲ χροὶ τίθη. ὃ δ' ἐδέξατο χάρῃ.
καὶ τὰ μὲν ἐς πάρος ἔθηκε φαεσίμβροτος ἥρως
δεξάμενος καὶ πάντα ἐῷ θήσατο θυμῷ.
τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα χάρη ξανθὸς Μενέλαος.
εἰσάτην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι. παρὰ δ' ἕξεσσιν ἐτάνυσε γάστεζαν.
σῖτον δ' ἀδδέπτην τα μίην παρέθηκε φέρουσα,
ἤδατα πολλὰ πιθοῦσα χαριζομένη παρεόντων.

τὰρ δὲ βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ μέμε μοίρας·
ὠμοχόῃ δ' ἵκος μενελάου κυδαλίμοιο·
ὃς δ' ἐτορύφα θ' ἕτοιμα τροκάμενα χάρας ἄλλοι·
αὐτὰρ ἐτῴ τοσίος καὶ ἐδήτυος ἐξ ἔρομ' ἔντο·
Καὶ τότε τηλέμαχος καὶ μέτορος ἀγλαὸς υἱός·
ἵππους τε ζάγμωτ' ἀμάθ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
τοὺς δὲ μετ' ἀτρείδης ἐκιε ξανθὸς μενέλαος
οἶνον ἔχων ἐν χερὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι
χρυσείῳ ἐν δέπαϊ ὄφρα λάφναν τε κιοίτην·
στὴ δ' ἵππων προπάροιθε δ' ἐδ ἴσχόμενος δὲ προσηύδα
Χ αἴρετον ὦ κούρω καὶ μέτορι ποιμένι λαῶν
ἦπαφ· ἦ γὰρ ἐμοίγε πατὴρ ὡς ἤπιος ἦεν
εἰ ὡς ἐμὶ τροίῃ πολεμίζομεν υἷες ἀχαιῶν·
Τ ὅν δ' ὦ τηλέμαχος προσεφώνεε καρτίον ἦνδα·
καὶ λίην κέφατε διοτρεφὲς ὡς ἀγορεύεις·
πάντα τά δ' ἐλθόντες καταλέξομεν αἴ γὰρ ἐγὼν ὡς
μοχήσας ἰθάκην δεκὶ χώομ' οὖσιν ἐμὶ οἴκῳ,
ἤτοι μὼς παρὰ σφὸ τυχὼν φυλότητος ἁπάσης
ἔρχομαι αὐτὰρ ἄγω κτήνεα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
ὡς ἄρα οἱ ἤτορ τὶ ἐπέπαλτο δεξιὸς ὄρνις,
αὐτὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὁμύχειτι πέλωρον
ἥμερον ἐξ αὐλῆς οἱ δ' ἵζοντες ἕποντο
ἀμφὶς ἀδ' ἐγναῖκες· ὁ δ' ἐσφίσιν ἐγγύθεν ἦλθεν
δεξιὸς ἠίξε προσθ' ἵππων οἱ δ' ἐθάοντες
γήθησαν καὶ πᾶσιν ἐμὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Τ οἷσι δὲ μεσορίδης τρασίτρατος ἦρχε μύθων·
φράζεο δὴ μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν·
ἤγε δὲ τὸν δ' ἔφην ἐθέος τέρας ἠέ τοι αὐτῷ·
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἄρηι φίλος μενέλαος·
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο γυνάσας·
τὸν δ' ἑλένη ταμύσσετο λυσφόα μέμφη φάτο μῦθον·
Κλῦτε μὰν αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς ἐμὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω·
ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ ἀετὸς ἀπὸ ταλλομένην ἐμὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος ὅθι οἱ γενέκτε τόκος τε
ὡς ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πολλὲ πλαγχθεὶς
οἴκαδε νοστήσῃ καὶ τίσεται ἠὲ καὶ ἤδη
οἴκοι ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσι φυτεύῃ·

Τ ὣ δ' ὣ τηλέμαχος τετιημένος ἀντίον ηὔδα.
ὄυτω μῶν ζεὺς θῆκε ἐρίγδουπος τόσσις ἥρης
τῷ κέμτοι καὶ κῆθι θεῷ ὡς ἔχθρόωμιω
ἤ καὶ ἐφ' ἵπποιιμ μάςιμ βάλεμ οἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἥιξαμ πεδίομ δὲ διὰ πτόλιος μεμαῶτες
οἳ δὲ παμημέριοι σῆομ ζυγὸμ ἀμφὶς ἔχομτες.
Δύμ δὲ τότ' ἠέλιος σκιόωμτό τε πᾶσαι ἀγυιαὶ
ἐς φρηρὰς δ' ἵκομτο διοκλῆος τοτὶ δῶμα
ἦος ὀρσιλόχοιο τὸμ ἀλφεὸς τέκε παῖδα.
ἔμθα δ' ἐμύκτ' ἀέσαμ ὅ δὲ τοῖς πάρ ξένια θῆκεμ
ἤμος δ' ἠριγένεια φάμη ροδοδάκτυλος ἠὼς.
ἵππους τε ζάγμωτ' ἀμαθ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαιμομ
ἐκ δ' ἔλασαμ προθύροιο καὶ αὐθούσης ἐριδούπου.
μάςιξε δ' ἐλάαμ τὼ δ' οὐκ ἄκομτε πεπτεώτω.
ἅμμα δ' ἔπτμ ἵκομτο πύλου αὖτ' ἠπολίεθρομ.
καὶ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε μέςορος ὑόμ.
μεςορίδη πῶς κέμμοι ὑπόσχομος τελέσφας
μῦθομ ἐμόμ ξῆμοι δὲ διαμπρὲς ἔχομεθ' ἅμαι
ἐκ πατέρως φιλότητος ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἦμεμ.
ἠδ' ὁδὸς καὶ μᾶλλομ ὁμοφροσύμῃσι ἀήσσῃ.
μήμε πάρεξ ἄγεμῆα διοτρεφὲς ἧμαλίτ' ἄμτου,
μήμε γέρως ἀέκομτα κατάσχῃ ἐμὶ οἴκῳ
ἵεμος φιλέῃ ἐμὲ δὲ χρεὼ βάςομ ἰκέσθαι.
Ὣς φάτο μεςορίδης δ' ἄρ ἑῷ ομμφράσατο θυμῷ
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραμ ὑπόσχομος τελέσῃεμ.
ὣ δὲ δέ οἱ φρομέομτι δοάςατο κέρδιομ ἅμαι,
ςρέψ' ἵππους ἐτὶ μῆα θοὴμ καὶ βῖμα βαλάςης.
μὶ δ' ἐμὶ πρύμμῃ ἐξέμυντο κάλλῖμα δῶρα
ἑσθῆτα χρυσόμτε τά οἱ μενέλαος ἔδωκε.
Καὶ μῖμ τ' ὀτρύμων ἔπτεα πτερόεμτα προσηύδα.
ὦτουδ' ἡμῶν ἀμάβαιμε κέλεύετε πάμτας ἑταίρους,
πρὶμ ἐμὲ οἶκα δ' ἱκέσθαι ἀπαγγῖλάτε γέρομτι.
Οἶδα γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόμ.
οἷος ἐκείμου θυμὸς ὑπερβίος ὄσσε μεθῆσῃ.
ἀλλ' αὐτὸς καλέω δ' ἄρ' ἕσεσθαι οὐδὲ σε φημὶ,
ἀῖψ ἰέμαι κεμεόμ μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεμ καλλίτριχας ἵππους.
ἀῖψ πυλίωμ δ' ἵκαμον θοῶς δ' ἄρα δῶμα δ' ἵκαμε.
τηλέμαχος δ' ἑτάροισιμ ἐπότρυμεν ἠδὲ κέλευσεμ.

ἐγκοσμήτε τὰ τάχε ἑταίροι μηὶ μελάμη,
αὐτοὶ τ' ἀμβάμομεν ἵμα τρήσωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα τοὶ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
ἂψα δ' ἄρ' ἆσβαμον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
ἦτοι ὅ μὲν τὰ τρῳῆτο καὶ εὐχετο θύετ' Ἀθήμη,
μηὶ παρὰ τρύμμη. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀμήρ,
τηλεδαπὸς φάμγων ἐξ ἀργεος ἀνδρα κατακτὰς
μάρτις. ἀτὰρ γεγεώτε μελάμποδος ἐκγονος ἦεν.
ὃς τρὶν μέμτοτ' ἐμαε τύλω ἐνὶ μητέρι μήλω
ἀφνὸς τυλίοισι μέγ' ἔοχα δώματα ναίων.
δὴ τότε γ' ὦϙμον δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φάμγων.
μηλέατε μεγάθυμον ἀγαώτατον ζωόντων.
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον ἆς ἐνὶ αὐτῷ
ἄχεθεν. οὐδέ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις φυλάκοιο.
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
εἵμεκα μηλῆος κούρης ἀτης τε βαρᾶης,
τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δαπλῆτις ἐρίμυς.
ἀλλ' ὅ μὲν ἐκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐρίμυκους
ἐς τύλον ἐκ φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀφῆκές
ἀντίθεον μηλῆα κασιγνήτω τε γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δῶμα θ' ὃ δὴ ϙῆμον ἵκετο δῆμον,
ἄργος ἐς ἱπποβότον. τόθι γάρ ῥ' οἱ αἶσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀγαστὸν τ' ἀργῴοισιν.
ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα.
γάματο δ' ἀντιφάτην καὶ μάντιον ὑγε κρατααώ.
ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν οἰκλῆα μεγάθυμον.
ἀτὰρ οἰκλῆος λαοσσόον ἀμφιάραον,
ὃν πρὶ κῆρι φίλῃ ζόος ταιτοχος καὶ ἀπόλλων,
παντοίην φιλότητ' ὄπασ' ἴκελος γήραος οὐδόν.
ἀλλ' ὅλετ' ἔν βήβησι γυναίων εἵμεκα δώρων.
τοῦ δ' ἰῆς ἐγέοντ' ἄλκμαων ἀμφίλοχός τε.
μάντιος αὖτε κετο πολυφράδεά τε κλυτόντε.
ἀλλ' ἦτοι κλυτὸν χρυσόθρονος ἤρτασεν ἠὼς
Κάλλεος εἵμεκα οἷο ἰῆ ἀθανάτοισι μετῆκεν.
αὐτὰρ ὑπέρβιον πολυφράδεα μάντιν ἀπόλλων,
θῆκε βροτῶν ὃ χάριστον ἐπὶ θάγεν ἀμφιάραος,
ὃς ῥ' ὑπερησίην δάπεγαάσατο πατρὶ χολωθείς,
εἵνεκ' ὄγε μαετάων μαντάετο πᾶσι βροτοῖσι.
τοῦ μὲν ἄρ' ἦος ἐπῆλθε, θεοκλύμενος δ' ὄνομα ἦεν.

ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵσατο, τὸν δ' ἐκίχανε
ἀσπερχὲς χόμενόν τε βοὴν παρὰ νηὶ μελαίνῃ.
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ὦ φίλ' ἔπφσε βύοντα κἰχάνω τὼ δ' ἐμὶ χώρω,
λίαν μὲν νὺ στὲρ βυέων καὶ δαίμονος αὐτὰρ ἔπφτα
σῆς τ' αὖ τοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων οἵ τοι ἕπονται.
ἀφπέμοι ἀρόμεφω μὴ δ' ἔτ' ἴκάνοις.
τίς πόθεν ἁς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις ἠδ' ἐτοκῆες.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ξφμε μάλ' ἀτρεκέως ἀγοράσω.
ἐξ Ἰθάκης γένος ἁμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν ὀδυσσεύς
ἆφτοτ' ἔφω. μῶν δ' ἤδη ἀτέφβιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
τόφε καὶ μῶν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νηὶ μελαίφ
ἦλθον πάσσομένος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέφπε θεοκλύμενος θεοειδὴς.
οὐ τώτοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
ἔμφυλον. πολλοὶ δὲ καὶ ἐν πατρίδι γοῦνται
ἄρτος ἀνὶ στόβτομ. μέγα δὲ κρατέουσιν ἀχαιοί.
τῶν ὑπαλεύαμενος θάνατόν τε κῆρα μέλαιναν
φάγω. ἐπφήυμοι δὴ σὰ κατ' ἀμβρώτους ἀλάλησθαι.
ἀλλά μευ νηὸς ἔφεσαι, ἐπέφσε φυγὼν ἱκέτασσα
μή με κατακτάφωσι, διὼξέμεναι γὰρ οἴω.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ὄ μὴν δὴ σέ γε τὰ γ' ἐπώσω νηὸς εἴσης.
ἀλλ' ἕπευ. αὐτὰρ κφῖ φίλησέαι οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐς νῆα κριόφιν τάμυσεν μέσσα πάροιθε
ἀμφὶ ἑλίσσης. ἀν δὲ καὶ αὐτὸς μηὸς ἐβήσετο πορφυροπόροιο
ἐμπρύμνηδ' ἄρ' ἔπφτα καθέζετο, πὰρ δέ οἱ ἄλτο
ὃσε θεοκλύμενον. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὀπλων ἅπτεσθαι, τοὶ δ' ἴαον μύθῳ ἐπίθοντο.
ἱστὸν δ' ἆλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στήσαν ἀφάρτες καλῶ δὲ πρότονοισιν ἔδησαν.
ἔλκον δ' ἱστία λάκα εὐτρεπέσιν ἰμάσιν.
τοῖσι δ' ἴκμενον οὖρον ἰφθλαωκῶπις ἀθήνη
λάβρον ἐπαΐξασα διὰ αἰθέρος ὄφρα τάχιστα
μῆς ἀφύσσαι θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Δύνε τότ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαὶ.

ἠδὲ φρὰς ἐπέβαλλεν ἐπαγομένη Διὸς ὄρνις,
ἠδὲ παρ' ἠλίβατα διαμπὸβὶ κραιπνοὶ ἐπαφοί·
ἔνθεν δ' ὣς μήσοισιν ἐπὶ προέηκε βοείην
ὁρμαίνων ἠμὲν θανάτοιο φύγοι, ἠμὲν ἁλώῃ·
τὼ δ' ὣς τεύχεσιν ἔλισσε κλυτὸς Δύσευς καὶ Διὸς ὑφορβὸς
δορπάπτω, παρὰ δ' ἔσφιν ἐδόρτιον ἀμέρσαντο·
αὐτὰρ ἐπὴ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ Δύσευς μετέφη συβώτεω πάρα τίζων,
ἤμιν δ' ἐμ δυκέως φιλέῃ μ' ἠμάτε κελάδῃ
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ ἠὲ στρώφα πόλινδε·
Κέκλυθι μὼν ἔυμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι
ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπομέεσθαι
πωχάσων, ἵνα μήσε καταδύχω καὶ ἑταίρους·
ἀλλά μοι ὑποθὼ καὶ ἀμήχεμόν ἐστ' ἀλόγου ὄνειαρ·
ὃς κέμε κἀσάγαγη· κατὰ δὲ πόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
πλάγξομαι, αἰχμητὶς κοτύλῃ καὶ πύργον ὀρέξω·
Καὶ ἐλθὼν πρὸς δώματ' ὀδυσῆος θέῃσιν
ἀγγελίην ἅτοισι μετὰ φρεσὶ πημελόεσσαν·
καὶ κεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
ἤμοι δ' ἅτμον δοίεν ὀμήρεα μυρί' ἔχοντες·
ἔνθ' ἄκεν ὧδε δρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅττι θέλοιεν·
ἐκ γάρτοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ σφρεσὶ σῇσι νοήσας
ἑρμήιον ἔκητι διακτόρου ὃς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει·
δρηστοσύνη δ' οὐκ ἄμμοι ἐρίσθενες βροτὸς ἀνὴρ
ὅστις τοι μνήσαιτο διάτε ξύλα δάσσατο καίειν,
δαῖδας τ' ὄφρα καὶ ὀπτήσειε, καὶ οἰνοχοήσειε,
ὅσσά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες·
Τὸν δ' ἐμεγοχθήσας προσέφης ἔυμαιε συβῶτα·
ὦ μοι ξεῖνε τίητοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο γόημα
ἔπλεο, ἢ σύγε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ὃς δὴ μνηστῆρσι κατὰ δῶμα ἴκηαι ὁμίλου·
τῶν ὑβρὶς τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει·
οὔτοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων·
ἀλλὰ μέοι χλαῖνάς τε εἵματά μοι ἠδὲ χιτῶνας·
αὐτὰρ δὲ λίτ' ἀροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
ὅσσον ἐπὶ ὑποδρώωσιν· ἔνεστι δὲ τράπεζα
σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν·
ἀλλὰ μέ γ' οὐ γάρτις τοι ἀνίαται παρεόντι·

οὔτε γὼ οὔτέ τις ἄλλος ἑταίρων οἵμοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθοισιν ὁδὸν ναυτίλος φίλος ἥός
κἤμόσατε χλαῖνάν τε χίτωνά τε εἵματα ἕσθῆ.
τέμψῆ δ' ὅππωσε κραδίη θυμός τε κελεύῆ.
τὸν δ' ἡμὲν βεβιῶσθαι ὀλυτλας Διὸς ὀδυνάς.
αἴθ' οὕτως εὖμοιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
ὡς ἐμοί. ὅτ' ἴμ' ἔσωσας ἁλὸς κὰι οἰζύος ἀμφὶς
πλαγχθεῖσιν δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ κουλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν.
ἀμέρεσ' ὧν τιν' ἵκηται ἄλη κὰι πῆμα κὰι ἄλγος.
μῶν δ' ἔτ' ἦσ' ἀγαμάας, μῆμα τέμενος ἄμωγας,
ἦ τ' ἄγεμοι πατρὸς ὁδυσῆος θοίοιο
πατρὸς τ' ὄμ κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
ἦ τοὺς ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
ἦ ἤδη τεθνᾶσι κὰι ἦμ' Ἀΐδαο δόμοισι.
τὸν δ' ὃν τε προσέφη συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὐχεται αὐτῆ
θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν.
ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο.
Κουρίδιης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος ἠὲ μάλιστα,
ἥ κ' ἀχέ' ἀποφθιμένη κὰι ἐμῷ γήραϊ θήκεν
ἦ δ' ἄχεϊ οὖν παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο
λαγαλέως θανάτῳ ὥσμὴ θάμοι ὅς τις ἐμοί γε
ἐμβάδε μαθέων φίλος ἦεν καὶ φίλα ἔρδοι.
ὄφρα μὲν ὧν δὴ κῆμὸν ἔην. ἀχέουσα πρὶν ἔμπης.
τόφρα τίμοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ὅππως κ' ἀμφ' αὐτὴν θρέψῆ, ἅμα κτὶ μένη ταμυτέστλῳ,
θυγατέρ' ἰφθίμην τῶν ὅπλοτάτην τέκε παίδων.
τὴν ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τι μεῖζον ἔτιμα.
αὐτὰρ ἐπὴ ῥ' ἵκετο καὶ ἐς ἐρικύδεα μῆτιν ἔβην τε
τὼ μὲν ἔπειτα σάμηνε δόσαν τε καὶ μυρί' ἔλοντο
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χίτωνά τε εἵματ' ἔσθῆν
καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦν
ἀγρόνδε προΐαλλε φίλῆ δ' ἐμενε κηρόθι μᾶλλον. σα
μῶν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι, ἥ μοι αὐτῶ
ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ὥ ἐπὶ μίμνω
τῶν δ' ἔφαγόμ' ἔπιόμτε καὶ ἀνδρὶ οἰοισιν ἔδωκα.
ἐλθὰ ἄρα δεσποίνης ἐμῆς ἐπὶ μῦθον ἀκοῦσαι,

ὄττ᾽ ἔπος ὄτ᾽ ἐτέτῑ ἔργον, ἐπὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ
ἀνδρες ὑπερφίαλοι, μέγα δ᾽ ἐδμῶες κατέουσῑν
ἀντία δ᾽ ἐσσοίγης φᾶνται καὶ ἔκαστα πυθέσθαι.
καὶ φαγέμεν πῑέμέγτε, ἔπειτα δ᾽ ἐκάτῑ φρέσθαι
ἀγρόν δ᾽ οἷά τε θυμὸν ἀφ᾽ ἁμῶεσῑν ἰάψῃ.
τὸν δ᾽ ἀπαμῃβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
ὤ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν ἔνμαε συβῶτα
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
ἦέ δ᾽ ἐπράθετο πόλις ἀνδρῶν δῃωθεῖσα.
ἦ σ᾽ ἔμαθάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἦ σέγε μοῦνωθέντα παρ᾽ οἰεσῑν ἢ παρὰ βουσῑν
ἄνδρες δυσμενέες νηυσῑν λάβον ἠδ᾽ ἐπέρασαν
τοῦ δ᾽ ἀνδρὸς πρὸς δώματ᾽. ὁ δ᾽ ἄξιον ὧμον ἔδωκεν.
τόν δ᾽ ὦντε προσέφης συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.
ξ ἦμὲν δὴ ἄρ δὴ ταῦτά γ᾽ ἀμήχανα ἠδὲ μάλ᾽ ἄλλα,
σιγῇ μῶν ξυνίῃς καὶ τέρπεο οἶνον ἔπινε
ἦμος. ἀϊδὲς δὲ νύκτες ἀθέσφατοι. ἔστῑ μὲν ὕδῳ.
ἔστῑ δὲ τρεπομένοισῑν ἀκουέμεν. οὐδέ τῑσε χρὴ
πρὶν ὥρη καταλέχθαι. ἀγίη καὶ πολὺς ὕπνος.
τῷ δ᾽ ἄλλῳ ὅτῑμα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ
ἔνδοθεν ἐξελθών, ἅμα δ᾽ ἦοῖ φαινομένῃφῑ
δόρπησας ἁμῦεσῑν ἀγαχλῑρίησῑν ἔπεσθω.
μῶῖν δ᾽ ἐνὶ κλισίῃ σίνομαι τέτε δαινυμένω τε,
κήδεσῑν ἀλλήλω τρεπόμεθα λαοσσόοισῑν
μνωομένω. μάλα γάρ τε καὶ ἄλγεσῑ τέρπεται ἀνὴρ
ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὲ πάλησθῃ.
τοῦτο δ᾽ ἔτοι ἐρέω, ὅ μ᾽ ἀμφρέα ἠδὲ μέλαινα.
μῆσός τῑς συρίῃ κἰκλήσκεται ὑψοῦ ἀκούῃς
ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθῑ τροπαὶ ἠελίοιο.
ὅττῑ πῦπλήθῃς λίην τόσον, ἀλλ᾽ ἀσθμὴ μὲν
εὐβοτος ἔνμηλος οἰνοπλήθης πολύπυρος.
πάμπαν δ᾽ ὅποτε δῆμον ἐσέρχεται οὐδέτις ἔνδον
μοῦσος ἐπὶ συγρὴ τέλεται δηλοῖσῑ βροτοῖσῑν
ἀλλ᾽ ὅτε γηράσκωσῑ πόλῑν κατὰ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
ἐλθὼν ἀργυρότοξος ἀπόλλων ἀρτέμῑδι ξὺν
οἷς ἀσθμοῖς βελέεσῑν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλῑες δίχα δέσφῑσι πάντα δέδασται.
τῆσῑν δ᾽ ἀμφοτέρῃσῑ πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε

κτήσιος ὁρμεμίδης ἐτοῖφκελος ἀθανάτοισιν.
ἐν θα δ' ἐφοίνικες μαυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες
πρῶκται μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
ἔσκε δέ τις τοῖσιν γυνὴ φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
τὴν δ' ἄρα φοίνικες πολυπαίπαλοι ἤπεφόβησαν.
πλωίουσιν τίς πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηὶ
δμῳὴ καὶ φίλότητι, τά τε φρένας ἠπεροπεύῃ
βλεντέρησί γναμπτοῖσι καὶ ἀκόρεος ἐνοσίῳ.
ἆφρῶτα δ' ἤπφτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπιφραδὲς ὑψερεφὲς δῶ
ἐκ μὲν σιδῶμος πολυχάλκου εὐχόμαι εἶναι.
κούρη δ' ἦν ἁμαρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο,
ἀλλά μ' ἀμήρπαξαν τάφιοι λῃστῆρες ἄνδρες
ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δῦρ' ἀγόντες,
τοῦ δ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμα θ' ὅ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὼ δ' αὖτε προσέφη ἀνήρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἀμείψαιο οἶκα δ' ἔτοιο,
ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
αὐτούς τ' ἦ γὰρ ἔτ' φσὶ καὶ ἀφνοὶ καλέονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
εἰ μὲν δὴ καὶ τοῦτ' ἐμοὶ ἐθέλοι τελέσαι
ὅρκῳ τιθῆναι ἀθανάτους ὅππως ἐκέλευε
αὐτά τε πρόμοσαι καὶ τελέσῃ τὸν ὅρκον.
τοῖς δ' αὖτις μετέφη γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
σιγήσατε μήτις μοι προσώπατε μήτε τιν' ἄλλην
ὑμετέρων ἑταίρων συμβολήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
ἤ που ἐπὶ κρήνῃ, μήτις ποτὶ δῶμα γέροντι
ἐλθὼν εἴπῃσι· ὅ δ' αἶψα μάλα χαλεπῶς ἀνιάσει
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφήσεται ὄλεθρον.
ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον· ἐπάγετε δ' ὦκα ὁδοῖο.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νῆα θοὴν βιότοιο γέμοιτο,
ἀγγελίην μοι ἔπφτα θοῶς εἰς δῶμα θ' ἱκέσθω.
οἶσω γὰρ καὶ χρυσὸν ὅ τις κύτος ἔχθοι ἔλθῃ.
καί κε ἐθέλουσά γε δοίην.
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἕκητι μεγάροις ἀτίτα λλω.
ἀρτιγαλέον δὴ τοῖον ἅμα τροχόωντα θύραζε.
τόφρα μὲν ἀγοίμεθ' ἐνιαυτός· ὅ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον

ἄλφοι ὅτ' ἠτράσθην πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
ἦ μὲν ἄρ' ὡς φάτο νοῦσε κατ' ἔβην πρὸς δώματα καλά.
οἱ δ' ἐγὼ ἀντίον ἄτασθα παρ' ἡμένῳ ἀμφὶ μέγοντες
ἐν μυχῇ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλην μῆνις ἴσχετο τοῖσι μέεσθαι,
καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγόθεν ἐσσυμένοισι.
ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμοὺ πρὸς δώματα πατρὸς
χρύσεον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔρτο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
χρσὶν ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο
ᾠμον ὑποσχόμεναι. ὁ δὲ τ' ἤνεμάσε σιωπῇ.
ἤτοι ὁ καμμάσας κοίλην ἐπὶ μῆνα βεβήκει.
ἦ δ' ἐμὲ χάρις ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
ἄρεσε δ' ἐμὶ πρόδομῳ ἦμεν δ' ἔπας ἠδὲ τράπεζας
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὰ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν.
ἦ δ' αὖτ' ἄρ' ἀλφὰ κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
ἔκφρεμ. αὐτὰρ ἐγὼν ἔπομην ἀεσιφροσύνῃσι.
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
ἡμὲς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κιόντες.
ἔνθ' ἄρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκὺ λοχμήνς.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἔπεμπον ὑγρὰ κέλευθα,
μῶν ἀναβιβασάμενοι. ἔπι δὲ ζείς οὖρον ἴαλλεν.
ἓξ μὲν ἄρ' ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἤματα.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἑβδόμῳ ἦμαρ ἐπὶ ζείς θῆκε κρονίων,
τὼ μέν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
ἄμπλω δ' ἐν δούπησε πεσοῦσ' ὡς φηγὸς ἰκμὰς.
καὶ τὼ μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κῦρμα γενέσθαι
ἔκβαλον. αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
τοὺς δ' ἰθάκη ἐπέλασσε φέρων ἀέμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθά με λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
ὧδε τὼ δὴ τετληότι θυμῷ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

Τὸν δ' αὖ δι' ὀγμὸς ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ.
ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
ταῦτα ἕκαστα λέγων ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν πάρα καὶ κακῷ ἔθλον ἔθηκε
ζεύς, ἐπεὶ οὔ τοι ἔπειτα δόμου πάρος ἠγαθέοιο
ἤθελε νοστῆσαι σὸν ἐπεσσύμενον πόνον εἶναι.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἐλθὼν ἐς δῶμα τὸ σὸν καὶ ἑταίρους

πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε ἁλώμενος ἐμβάδ' ἰκάνω.
ὡς οἱ μὴν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Καδ δ' ραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀλλὰ μίγησθα,
αὐτὰρ γὰρ ἠὼς ἦλθεν εὔθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
τηλεμάχου ἑτάροι λύον ἱστία. καδ δ' ἔλον ἱστόν,
Καρπαλίμως τὼ δ' ἐς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ' ὀΐας ἔβαλον. κατὰ δ' ἔπρυμνήσι' ἔδησαν.
ἐκ δ' ἐκὰὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δῶρον τ' ἐξέλοντο, χρῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.
τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχε μύθων.
ὑμεῖς μὲν μοι ἄγυδ' ἐλάαν εὖ πάντα μέλαιναν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελάσομαι ἠδὲ βοτῆρας.
ἐσπέριος δ' ἐς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
ἠῶθεν δ' ἔχεν ὑμῖν ὁδοιπόριον παραθήσω,
δαῖτα θαλίην χρεώντε καὶ οἴνου ἡδυόεντος.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη θεοκλύμενος θεοειδής.
πῆ δὲ σὺ φίλε τέκνον ἴω. πόθεν ἤκομαι
ἀνδρῶν οἳ κραναὴν ἰθάκην κατανάσσονται,
ἠὲ διὰ σκῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ἄλλως μέν σ' ἄγω γε καὶ ἡμέτερόν δε κελοίμην
ἔρχεσθ' οὐ γάρ τοι ξείνιον πορὴ δμῳὰ σοὶ αὐτῷ
χήρῃ ἐπὶ τοι ἐγὼν μὴν ἀπέεσσομαι, οὐδ' ἐσεμήτηρ
ὄψεται. οὐ μὴν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρας ἐς οἶκῳ
φαίνεται, ἀλλ' ἀπάνευθε δόμων ὑπερῴῃσι νοήμῃ.
ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα τόδε φάσκομαι ὄμμασιν ἴδμεν
ἄνδρα κορυμάχην πολύβουλον Δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν.
τὸν μὲν ἴσασι θεῶν ἰθακήσιοι ἀφνορόωσι.
Καὶ γάρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ ὀνάσσειν οἴκου ἔχειν.
ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδε πολύμητις αἰθέρι ναίων,
ἠὲ καὶ σφῖν πρὸ γάμοιο τελευτήσειν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἄρα οἱ φάτο τόν τε ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
Κίρκος ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος. ἐν δὲ πόδεσσι
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ τηλεμάχοιο.
τὸν δ' ἐθεοκλύμενος ἑτάρῳ ἀπομόσσαι καλέσας.
ἐγνω ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τόμα ζε.

τηλέμαχ· οὕτι ἀμαθιοῦ ἤλυθε δεξίος ὀρνίς·
ἔγνων γὰρ μιν ἐς ἀντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα
ὑμέτερον δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλάτροφον ὧδε
σὸν δὴ μῶϊθάκης· ἀλλ' ὑμὸς καρτερὸς αὖε·
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος τετιημένος ἀντίον ηὔδα·
αἴ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔτος τελέσσεται ὧδε·
τῶνε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμέθ' ὥς κε ἄντιν σε σαώσαντά μακαρίζοι·
ἦ καὶ τὸν θρασὺν ὧδε προσεφώνεε δῖον ἑταῖρον·
πέραι ἐλυτίδη· σὺ δ' ἔμοι τάδε βάζε μάλιστα·
πόθεν ἐμῶν ἑτάρων οἶμοι πυθέσθην ὅς ἄμ' ἕποντο·
Καὶ μῶν μοι τὸν ξεῖνον ἀγωγὲν δώμασι σοῖσιν
ἐν δυκέως φιλέῃ καὶ τιέμεν ἅσσον ἔλθω·
Τὸν δ' αὖ πάραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
τηλέμαχ· ἦ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐμβαδὲ μίμνοις
τόν δε δέγω κομίω, ξεινίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται·
Ὣς φάτο βὰν δ' ἐπὶ νηὸς ἔβη, κέλευσε δ' ἑταίρους·
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀγάγετε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἶψ' ἆσσον ἔβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ
νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
οἱ μὲν ἀγώσαντες πλέον ἐς πόλιν ὡς ἐκέλευσεν
τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὁ δυσηνορίοιο·
τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκε δ' αὐλὴν
ἔμβα δ' ἵσαν νῆες μάλα μυρίαι, ἵσι συβώτης·
εὐθλὸς ἐὼν ἐπίαινεν ἀμάκτεσιν ἵππα ἄνωγε·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π ΟΜΗΡΟΥΓΑΨΩΔΙΑΣ

λθόντος δὲ τοὺς ἀγροὺς τηλεμάχου πέμπεται εὔμαιος δὲ τὴν πόλιν ὀφέλων ἐπαγγέλλει τοῦ δεσπότου τὴν παρουσίαν. γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ δυσεὺς πρὸς τὸν υἱὸν ἀναγνωρισμὸς κατὰ βούλησιν ἀθηνᾶς. καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐφέδραν τηλεμάχου τεταγμένων, ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Πῖ δ᾽ ἄρα τηλέμαχος ἀγαλγωρίζφ πατρὸς ἑοῦ.

ὡδ᾽ ὃ τὲγ κλῖσίης ὀδυσεύς
καὶ θῆος ὑφορβός
ἐμτιώμτο ἀρῖςομ ἀμ᾽ οἱ κφ
αμέμω πῦρ,
ἔκτεμ φαίμτεμομ ἃς ἀμ᾽ ἀ
γρομέμοισῖ σύεσσῖ.
τηλέμαχομ δ᾽ ἐπρῖσαιμομ
Κῶες ὑλακόμωροι,
ὃδ᾽ ὐλαομ προσῖόμτα. μόησε
δὲ δῖος ὀδυσεύς,
σαίμομτάστε κώας, πρῖτεκτύπος ἦλθε ποδοῖῖν.
ὣφα δ᾽ ἄρ᾽ εὐμαιομ ἔπεα πτερόεμτα προσηύδα.
εὔμαι᾽, ἦ μάλα τίστοι ἑλάσσεται ἐμβὰς ἑταῖρος,
ἢ καὶ γώῖμος ἄμτος ἐπῖφ κῶες οὐχ ὑλάουσῖμ,
ἀμτὰ πρῖσαίμουσῖ. ποδὶ ὧμ δ᾽ ὐπὸ δοῦπομ ἀκούω.
ὄττω πᾶμ ἄρῆτο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος ἦός
ἔστη ἐμὶ προθύροισῖ. τὰ φῶμ δ᾽ ἀμόρουσε συβώτης.
ἐκ δ᾽ ἄρα οἱ χφρῶμ πεσομ ἄγγεα, τοῖς ἐπομφτο
Κῖρμὰς αἴθοτα οἴμομ. ὁὰ δ᾽ ἄγτῖομ ἦλυθ᾽ ἄμακτος.
Κύατε δ᾽ ἐμῖμ κεφαλῶτε καὶ ἀμφω φαεα καλὰ,
χφρας τ᾽ ἀμφοτέρας. βαλρὸμ δέ οἱ ἐκτεσε δάκρυ.
ὡς δ᾽ ἐτατὶρ ὃμ παῖδα φῖλαφρομέως ἀγατάζφ
ἐλθόμτ᾽ ἐξ ἀτῖμης γαίμης δεκάτω ἐμῖαυτῶ
μοῦμομ τηλύγετομ, τῶ ἐπ᾽ ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὡς τότε τηλέμαχομ θεοφιλέα δῖος ὑφορβός,
πάμτα κύσεμ πρῖφυς ὡς ἐκ θαμάτοιο φυγόμτα.
καὶ ῥολοφυρόμεμος ἔπεα πτερόεμτα προσηύδα.
ἦλθες τηλέμαχε γλυκερὸμ φάος, ὄσετ᾽ ἔτ᾽ ἐγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμῃ, ἐπεὶ οὐκέτι μῆ πυλομδε.
ἀλλ᾽ ἄγε μῶ᾽ φῖλομ τέκος ὄφρα σε θυμῶ
τέρφομαι ὁσορόωμ μέομ ἄλλοθεμ ἐμδομ ἐόμτα.
οὐ μὲμ γάρ τῖ θαμὰ ἀγρὸμ ἐπέρχεαι οὐδὲ πόλομδε.
ἀλλὰ μέω ἐπῖδημάφς. ὡς γὰρ μύτοι ἔναδε θυμῶ
ἀμδρῶμ μῆτῖήρῶμ προσορᾶμ αἰδηλομ ὅμῖλομ.
Τὸμ δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπυμέμος ἀγτῖομ ηὔδα.
ἔστῖ ταῦτα πάτερ σέθεμ ἔμ κραδίῃ ἐμὶ θυμῶ,

ὄφρα σε τὸφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
ἤμοι ἔγ' ἐν μεγάροις μητὴρ μέν μ' ἔτεκε τις ἦσιν
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγωγε μέν, ὁ δ' ἀνατὸς δέ τοι οὐκ ἦν
χήτῃ ἐμῷ ἀγαγαίῳ καὶ ἀρὰ χθονίη κεφαλῇφι ἔχουσα.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη σεσυβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
καὶ λίην κήδηγε μέν τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ τοι αἰεὶ
φθίνυθον σιγύκτεστε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
αὖτὰρ ὁ γ' ἆσσον ἴεν καὶ ὑπέρβη λαΐνον οὐδόν·
τὼ δ' ἕδρης ἐπὶ οἴγυιαι πατὴρ ὑπόδεξεν ὁ δ' ἀνατεύς·
τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
ξεῖνε σὺ μὲν δὴ ἔπειτα καὶ ἄλλοθι δαῖνυ ἔπειτα
ἁδμῶες ἐν ἡμετέρῳ· τάρα δ' αἴνυτο κάλλιπε δ' ἔγχος.
Ὣς φάτ'· ὀδυσσῆϊ δ' ἰὼν καταρέζετο· τὼ δ' ἐσυβώτης
χεῦεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα δ' ἀνατὸς φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἐὼν κρῆων πίσυρας τάρεθκε συβώτης
ὀπταλέως, ἆρα τῇ πρότερον ὑπέλφετον ἔδοντες·
σῖτον δ' ἐγκυμένως παρεμήσεεν ἐν κανέοισιν·
ἐν δ' ἄρα κίον συβίω κίρνη μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζε δῖος ὑφορβός·
ὅιδ' ἐπιμοιρήσας ἑτοῖμα προκάμενα χεῖρας ἴαλλον·
ὣς τὰρ ἐπεφ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο· πῶς δέ ἑ ναῦται
ἤγαγον ἐς ἴθακην, τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο·
οὐ μὲν γάρτι ἔπεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι·
Τὸν δ' αὖτε προσέφης σεσυβώτα·
τοὶ γὰρ ἐγώτοι τέκμορ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
ἐκ μὲν κρητάων γένος εὔχεται εὐρεῖάων·
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπιδήμεναι
πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων·
νῦν δ' αὖ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σηκὸν· ἐγὼ δ' ἐσοὶ ἐγγυαλίξω·
ἔρχομ' ὅπως ἐθέλῃς· ἱκέτης δέτοι εὔχεται εἶναι·
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔνμαιε, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔφητες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑπὸ δέξομαι οἴκοι·

αὐτὸς μὲν γέος ἁμὶ καὶ ὄτω χρὶ τέτοιθα
ἀμΔρ᾽ ἀταμώαθαι. ὅτε τὶς τρότρος χαλεπήνη.
μητρὶ Δέμοι Δίχα θυμὸς ἐνὶφρεσὶ μερμηρίζῃ
ἢ ἀὖτοῦ παρέμοί τε μέμῃ, καὶ Δῶμα κομίζῃ,
ζυγὴν ταὶ δ᾽ ομέγη τόσσιος Δήμοιό τε φῆμὶν.
ἢ ἢ Δη ἄμ᾽ ἔσηται ἀχαιῶν ὅς τὶς ἄριστος
μῶται ἐνὶ μεγάροισὶν ἀνὴρ καὶ πλῆσα τόρησὶν.
ἀλλ᾽ ἤτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τέον ἵκετο Δόμα.
ἕωω μὶν χλαῖναν τε χίτωνά τε εἵματα καλὰ.
Δώσω Δὲ ξίφος ἀμφήκες καὶ τοαρὶ πέδιλα.
πέμψω Δ᾽ ὅππη μὶν κραΔίη θυμός τε κελεύῃ.
εἰ Δ᾽ ἐθέλῃσιν ὀμὸν ἐνὶ σταθμοῖσὶν ἐρύξας
εἵματα Δ᾽ ἐμβαλὼν ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἑΔμεναι. ὡς ἂν μή σε καταπρύχῃ καὶ ἑταίρους.
κῆσε Δ᾽ ἂν οὐμὶν ἕπεσθαι μυησῆρας ἐὼμί.
ἔρχεσθαι. λίην γὰρ ἅπαντα λοιγὸν ὑβρὶν ἔχουσι.
μήμὶν κρὶν ομέωσὶν ἐμοὶ Δάϊος ἔαν καὶ ἀμὸν
πρῆξαι ΔαρΔαλέον τὶ μετὰ πλεόνεσσὶν ἐόντα.
ἀμΔρα καὶ ἴφθὶμον ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἦσι.
Τὸν Δ᾽ ὦτε προσέῆσι πολύτλας Δῖος ὀδυσσεύς.
ὦ φίλ᾽ ἐπεὶ θήμοι καὶ ἀμήχανόν ἐστι θέμιστας
ἢ μάλα μ᾽ ἀκαταΔάπετ᾽ ἀκούοντος φίλον ἦτορ.
οἷα φατὲ μυησῆρας. ἀτάνθαλα μηχανάασθαι.
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιοῦτον ἐόντος.
ἦ τοι μὲν ἔχων ὑποΔάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ᾽ ἀγαΔὸν ὁμοῦ ἐπιαπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ
ἢ τε καὶ ἰγμήτοις ἐπὶ μέμφεαι, οἷσί τε δ᾽ ἀνὴρ
μαργαμέοισι τέτοιθε καὶ ἦ μέγα ῥῆκος ὄρηται.
ἀι γὰρ ἐγὼν οὕτω γέος ἦην τῷ Δὲ μὶ θυμῷ
ἢ τοι ἐξ ὀδύσσηος ἀμύμονος ἦε καὶ αὖτὸς
ἔλθοι ἀλητεύων, ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος ἦεν
αὖτίκ᾽ ἐπεὶ τὰ τέμοῖο κάρητα μοι ἀλλότριος φῶς.
ἦ μὴ ἐγὼ κήμοισὶ κακὸν πάντεσσὶ γε μοίμω,
ἐλθὼν ἐς μέγαρον λαερτιάΔεω ὀδυσσῆος.
ἦ Δ᾽ ὦμε τοληθύῖ Δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα
βουλοίμὶν κ᾽ ἐγὲ ἐμοῖσὶ κατακτάμενος μεγάροισὶ
τεθνάμεν. ἢ τάΔε ἐγὼ ἐν ἀφνεία ἔργ᾽ ὁράασθαι
ξείνους τε σφελίζομένους, Δμῶάς τε γυναῖκας,
ῥυσάζοντας ἀφνειὸς κατὰ Δώματα καλά.

Καὶ οἶκον Διὶ φυτόμενον, καὶ σῖτον ἐδόντας·
μὰ ϝ ὣς τως ἀτέλεστον ἀμήνυστω ἔστι ἔργω·
Τ ὃν Διὸς Τηλέμαχος τεθυμένος ἀντίον ἦνδα·
τοὶ γὰρ ἐγώτοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
οὐτέτι μοι τᾶς δῆμος ἀτεχθόμενος χαλεπαίνῃ·
ὅττε καὶ γμήτοις ἐτῖμέμφομαι· οἵσι τ' ῥ' ἀγὴρ
μαρμαμένοισι τέτοιθε καὶ ἃ μέγα γῆχος ὄρηται·
ὣς δε γὰρ ἡμετέρη γενεὴ μοώωσε κρονίων·
μοῦνον λαέρτην ἀρκέσιος γόνον ἔικτε·
μοῦνον δὲ Διὸς ὀδυσῆα τατὴρ τέκεν· αὖτὰρ ὀδυσεὺς
μοῦνον ἐμὲν μεγάροισι τεχὼν λίτεν οὐδ' ἀπόνητο·
τῶν γῶν δυσμενέες μάλα μυρίοι δσεμὶ οἴκω·
ὅσοι γὰρ μήσοισιν ἐτῖκρατέουσιν ἄριστοι·
δουλιχίωτε σάμητε καὶ ὑλήεντι ζακώθω·
ἠδ' ὅσοι κραναὴν ἰθάκην κατανοιραμέουσιν·
τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται τρύχουσι δ' οἶκον·
ἣ δ' οὔτ' ἀρνῆται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἐδόντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὖτον·
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
σὺ δ' ἔρχεο βάσσον ἐπὶ φρενὶ πηνελοπείῃ·
ὄφρ' ὅτι οἱ σῶς ἔμπεδος καὶ ἐν τύλου ἕλληλουΐα·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δῦρο νέεσθαι,
οἶνα ἀπαγγείλας, τῶν δ' ἄλλων μήτις ἀχαιῶν
πυθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται·
Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὐμαιε συβῶτα·
γίγνωσκω· φρονέω· τά γε δὴ μετὰ τοῖσι γε λάφω·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
εἰ καὶ λαέρτην αὖτὸν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρω· ὃς τείως μὴν ὀδυσῆος μεγ' ἀχεύω·
ἐργάτε τοπάζεσκε μετὰ δμώων τε οἰκω·
τοῖσι καὶ ἠθ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι
αὐτὰρ γῶν ἐξοῦ σύτε ὤχεο νηὶ πύλονδε·
ὅττω μὲν φασὶν φατέμεν καὶ πιέμεν αὖτως
οὐδ' ἔστ' ἔργα ἰδεῖν· δηὰ σεσαχήτε γόωτε
ἤσαι ὀδυρόμενος· φθινύθει δ' ἀμφοσεόφιν χρώς·
Τ ὃν δ' αὖ τηλέμαχος τεθυμένος ἀντίον ἦνδα
ἄλγιον· ἀλλ' ἔμπης μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
ἦ γάρπως ἦν αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι·

πρῶτόμχεμ τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα μόσιμον ἦμαρ.
ἢ ἀ σύγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μή δέ κατ' ἄλλους
πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον, ἀτάρ πρὸς μητέρα φωνῆ.
ἀμφίπολον τὰ μὲν ἦμος ὀτρωέμεν ὄφρα τάχιστα
κρύβδην· κῆμμν γὰρ ἔχεν ἀπαγγείλασα γέροντι
ἦρα καὶ ὦρσε συφορβὸν ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλιν δ' ἴεν, ὃ δ' ἄρ' ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν εὔμαιος ὑφορβός.
ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
στῆ δέ κατ' ἀντίθυρον κλισίης, ὀνόησε δὲ φαφλάσα.
οὐ δ' ἄρα τηλέμαχος ἴδεν ἀντίος, οὐδ' ἐνόησεν·
οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φάνονται ἐναργεῖς.
ἀλλ' ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον καὶ ἔρυσσαν ὑλάοντο
κυνζηθμῷ δ' ἔτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε, νόησε δὲ δῖος ὀδυσεύς·
ἐκ δ' ἦλθε μεγάροιο παρὲξ μέγα τέφος αὐλῆς.
στῆ δέ παροιθ' αὐτῆς, τὸν δέ προσέφη ἀθήνη
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσεῦ·
ἦ νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μὴ δ' ἔτι κεύθε·
ὡς ἂν μνηστῆρσιν βάλητον καὶ κῆρα ἄρησθε
ἔρχεσθον πρὸς ἄστυ πρῖχλυτον, οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
δηρὸν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔσομαι μεμαῶτα μάχεσθαι.
ἦ καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἔπεμσε θέαινα ἀθήνη.
φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐύπλυνες ἠδὲ χίτωνα
βῆν ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβῳ.
αὖτ δὲ μελαγχροιῆς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάμυθεν.
κνάμεαι δ' ἐγένοντο ἐΰφραδὲς ἀμφιγύησιν.
ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα πάλιν κίεν, αὖτὰρ ὀδυσεὺς
ἦιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέμιν φίλος υἱός.
τὰρβήσας δ' ἔτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἰνοῖόσμοι ξεῖνε φάνης μέον, ἠὲ πάροιθεν·
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις καί τοι χρὼς οὐκέτ' ὁμοῖος
ἦ κάλα τίς θεὸς ἐσσὶ τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλ' ἴλητ' ἴνα τοι κεχαρισμένα δῶμεν ἰρὰ
καὶ χρύσεα δῶρα τετυγμένα, φίλτρεο δ' ἡμέων.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
οὔτί θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις·

δῆμα πατὴρ τεὸς ἐμοί, τοῦ εἵνεκα σὺ σφε μαχίζῃ
πάσχῃς ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδεύμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἦρχε κύσε· καδ δὲ πάρῃφῶν
δάκρυον ἧκε χαμάζε· πάρος δ' ἔχε φωλεμὲς αἰεί.
τηλέμαχος δ' οὐ ταρτὼ ἐπάφθετο ὃν πατέρ' ἆμα,
ἐξαῦτις μιν ἔπειτα μεβόμενος προσέφη·
οὐ σύγ' ὀδυναάς ἐστι πατὴρ ἐμός, δῆμε δαίμων
θέλγῃ· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος σφε μαχίζω·
οὐ γάρτως ἄμβροτος ἀνὴρ τάδε μηχαμόωτο
ὥ αὐτοῦ γε μόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
ῥηϊδίως ἐθέλων θῆσι μέον ἠδὲ γέροντα.
ἦ γάρτοι μέον ἦσθα γέρων καὶ ἄφεια ἔειπες·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἐοικας οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτα μεβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυναάς·
τηλέμαχ'· ὅσσε ἔοικε φίλον πατέρ' ἐν δόμον ἐόντα,
ὅττί θαυμάζῃς τρῖώσιον, ὅττα ἰάαθαι·
ὅ μεν γάρτι νόος ἐλάσσεται ἐνθάδ' ὀδυναάς·
ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιός τε πάρειμι καὶ πολλὰ μάλα τλάς
ἦλυθον ἑκκαιδεκάτῳ εἰς πατρίδα γαῖαν·
αὐτάρ τοι τόδε ἔργον ἀθηναίης ἀγελείης·
ἥτε μοι οἷον ἔθηκεν ὅτως ἐθέλῃ, δύναται γάρ·
ἄλλοτε μὲν τε πτωχὸς ἰήλιγκι οἴκῳ ἐοικώς,
ἄλλοτε δ' αὖτε ἀνδρὶ μέῳ καὶ καλὰ πατρὶ χροΐ εἵματ' ἔχοντι,
ῥηϊδίως δ' ἐθέλουσι τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
ἢ μὲν κυδῆναι βροτὸν ἠδὲ καχῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἕζετο. τηλέμαχος δὲ
ἀμφὶ χυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο.
κλαῖον δ' ἐλιγέως, ἀδινώτερον ἢ τε ἰωκὴ
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἵσίτε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετέεσθαι ἐφῆκαν.
Ὣς ἄρα τοί γελεόωντο ὑπὸ φρυσὶ δάκρυον εἶβον.
καὶ νύ κεν ὀδυρομένοισιν ἐδύσατο ἠελίοιο
αἴγλη μὴ τηλέμαχος προσέφη πατέρα ὃν τάδε·
τοίη γάρ μοι δῶρο πάτερ φίλε μήσεται αὐτὰ
ἠγαθέη δαιβάκκη, τίμες ἔμμεναι ὄχθονται·
οὐ μὲν γάρτι σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυναάς·
τοὶ γάρ ἐγώτοι τέκμορ ἀληθέα καταλέξω.

φάηκες μ᾽ἄλαγον μωσίκλυτοι, οἵτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους τέμπουσιν, ὅτι σφέας ἰφι φίκηται.
Καὶ μ᾽ἄδ᾽ὀμὲν μὴ βοὴ ἐπὶ πόλεμον ἄγοντες
Κάτθεσαν᾽ἰς ἰθάκην ἔσορον δ᾽ἔμοι ἄλλα δῶρα.
χαλκόν τε χρυσόν τε ἁλὶς εὐῆτα ἄφυαρτόν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σκίεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
μῶν δ᾽ὧν δὴ δόρι κόμω ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης.
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλάσσωμεν.
ἀλλ᾽ἄγεμοι μνησῆρας ἀρίθμησας καταλέξομ
ὄφρ᾽ἴδ᾽ἐῶ ὅσοί τε καὶ οἵτινες ἀμφὶ μ᾽ἔασι.
Καί κεν ἐμὸν καταθυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας.
φράσομαι. ἤ καὶ μοῖ δώσουσι μεθ᾽ἁρτιφέρεσθαι
μοῦνῳ ἀμαθοδόκῳ, ἦ καὶ δίζησόμεθ᾽ἄλλους.
Τὸν δ᾽ὦ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ὦ πάτερ. ἦτοι σφὸν μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον.
χεῖρας ταὶ χμητῷ ἐμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἀλλὰ λίην μέγα φῶτες ἀγημ᾽ἐχέ, οὐδέ κεν ἄλλη
ἄνδρε δύω, πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
μνησῆρων δ᾽οὐ τὰρ δεκὰς ἀτρεκὲς οὐδ᾽ἐδύω ἴσαι.
ἀλλὰ πολὺ πλείονες, τάχα δ᾽εὖ σέσεαι ἐμβὰ δ᾽ἀριθμόν.
ἐκ μὲν δ᾽ουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκριμένοι· ἕξ δὲ δρησῆρες ἕπονται.
ἐκ δὲ σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν.
ἐκ δὲ ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι φῶτες ἀχαιῶν.
ἐκ δ᾽αὐτῆς ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι.
Καὶ σφῖν ἀμέστι μέδων κῆρυξ καὶ ἀοιδὸς ἀοιδός,
Καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν ἤν κεν πάντων ἀμπήσομεν εὐδόμεν ἔντων.
μὴ πολὺ πῖκρα καὶ αἰμὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
ἀλλὰ σύγ᾽ἴδ᾽ὡάσασι πῖ᾽ἀμώτορα μερμηρίξαι.
φράζεο. ὄκεμτις μῶϊν ἀμύμοι πρόφρονϊ θυμῷ.
Τὸν δ᾽αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσεύς.
τοὶ γὰρ ἐγὼ ἐρέω σὺ δὲ σιώπεο καὶ μὰ ἄκουσον.
Καὶ φράσαι, ἤ καὶ μῶϊν ἀθήνη σὺν Διῒ πατρὶ
ἀρκέσῃ. ἢ ἔτι μοῦνον ἀμώτορα μερμηρίξω.
Τὸν δ᾽αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
ἐσθλὼ τοὶ τούτω γε πὰ μώτορε τοὺς ἀγοράσῃς.
ὑψίπρῃ μὲν φέεσσι καθημένω ὥστε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσιτε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
οὐ μέν τοι κάμψωγε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
φυλόπιδος κρατερῆς· ὅτε τ' ἐν μενεσήρσι καὶ ἡμῖν,
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μέγος κρίνηται ἄρηος·
ἄλλὰ σὺ μὲν γῶν ἔρχεο ἁμῆνοι φαινομένηφι
οἶκαδε· καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτιάσσυσυβώτης ὕσρον ἄξει·
πῶϊ χῶλα δαλέω ἐμαλίγκιον ἠδὲ γέροντι·
ἦ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σόν δ' ἐφίλον κῆρ
τείλατο ἐν σήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμοῖο·
ἠμὲν καὶ διὰ δῶμα σὸν ὧν ἔλκωσι θύραζε·
βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' ἴσορόων ἀνέχεσθαι·
ἀλλ' ἦτοι σαώεσθαι ἀγωγέμεν ἀφροσυνάων·
μηλίχιοις ἐπέεσσι παραυδῶν, οἵδ' ἔτοι οὐχὶ
πάσσονται· δηΐφρονα περίφασθαι αἴσιμον ἦμαρ·
ἦ δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὅσσον ὅτε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσθ' Ἀθήνη·
μάσσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἑσταότα γόνασας,
ὅππότε κεν μεγάροισιν ἀρήια τύχεα κάπτω·
ἐσμυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου κατάθεσθαι ἄφαρ
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
πειρᾶσθαι· ὅτε κέμσε μεταλλῶσίν σε θοὸν περ·
ἐκ καπνοῦ κατέβην, ἑστὰς οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
οἷά ποτε ῥοίην δὲ κιὼν κατέλεξεν ὁ δυσσεύς·
ἀλλὰ κατήκισαι ὅσσον πυρὸς ἰκτῖνος αὐτμή·
πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε κρονίων·
μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν
ἀλλήλους βῶσητε· κατάισχυνται δὲ δαῖτα
καὶ μνηστῦν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρὸς ἀοιδήν·
τῷ τοι δοιοῖσιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιτύπτω· καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
ὡς αὖ ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δ' ἔκ ἑστία
πολλὰς ἀθηναίη βελξῇ καὶ μητίετα Ζεύς·
ἦ δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἰ δέ τεόν γε μέος ἐστὶ καὶ αἵματος ἡμετέροιο·
μήτις ἔτ' ἐν δόμῳ τῷδε πυθέσθω ἐξιόντος
μήτοῦ λαέρτης ἔτι τόγε μήτε συβώτης,
μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ πηνελόπεια·
ἀλλοῖοι σύ τε γώτε γυναικῶν γιώμεθ' ἰδέσθαι·

Καὶ κέτεο Δμώων ἀγδρῶν ὅτι σφρηθέμεν
ἠμὲν ὅστουτίς εγὼ τίφ καὶ Δάδ ἴε θυμῶ
ἠΔ ὅτις οὐκ ἀλέγφ· σέΔ ἀτιμᾶ ζοῖον ἐόντα.
Τ ὀμΔ ἀταμφβόμενος τροσεφώνεε φαίδιμος ὑός.
ὦ τάτρ· ἤτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐτφτάγοϊω
γνώσεαι, οὐ μὴν γάρτι χαλϊφροσύναγεμ ἔχουσϊν.
ἀλλ ὄτοι τόδε κέρΔος ἐγὼ ἔατεσθαι οἷω
ἡμῖν ἀμφοτέροισϊ· σὲ Δ ἐφράζεσθαι ἄμωσα
Δηθὰ γὰρ αὖτως ἄφσηε ἑκάστου τφρητίζω,
ἔργα μεταρχόμενος, τοὶ Δ ἐμ μεΐάροισϊν ἐκηλοι
χρήματα Δαρδάπτουσϊν ὑτέρβιον, οὐΔ ἐτϊ φάδω.
ἀλλ ἤτοι σε γυναῖκας ἐγὼ ΔεΔάασθαι ἄμωσα.
αἵτε σὰτϊμάζουσϊ καὶ αἰψηλιτάς ἄφσϊν.
ἀμΔρῶν Δ οὐκ ἄμ ἔσγε καταφαθμοὺς ἐθέλοιμϊ
ἡμέας τφράζφ· ἀλλ ὕστατα ταῦτα τέτυκται.
ἄφ ἐτεόν γε νϊν οἶσθα Δϊὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Ψ ἐς οἱ μὴν τοιαῦτα τρὸς ἀλλήλους ἀτόρασν.
ἠΔ ἄρ ἔτφτϊ βάκχω Δε καταίκτεο μηνὶς ἀρῆος.
ἣ φέρε τηλέμαχον τυλόθεν καὶ τάντας ἑταίρους.
ὅϊ Δ ὅτε Δὴ λϊμένος τολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο
μῆα μὴν ὕϊγε μέλαιναν ἔτ ἠτάροιο ἐρύσαν.
τάχεα Δὲ σφᾶ τέρφκαν ὑτέρθυμοι θράτοντες
ἀντίκα Δεῖς κλυτϊοιο φέρων τρϊκαλλέα δῶρα.
ἀὐτὰρ κήρυκα τροέσαν δόμον ἄφ ὁδυσῆος
ἀγγελίω ἐρέοντα τρϊφρονϊ τηλεμάχφ.
ὅφρα κε τηλέμαχος μὴν ἔτ ἀγροῦ μῆα Δ ἀγώγφ
ἄσν Δ ἀτοτλάφν· ἵνα μὴ Δάφσας ἐνὶ θυμῶ
ἰφθίμη βασίλφα τέρεν καταδάκρυον ἕβοι
τῷ Δὲ σὼ αὐτήτω κῆρυξ καὶ Δῖος ὑφορβός.
τῆς αὐτῆς ἔμεν ἀγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
ἀλλ ὅτε Δὴ ῥ ἵκοντο Δόμον βάφ βασϊλῆος
κῆρυξ μὲν ῥα μέσηϊ μεταδμωῇσϊν ἔφτεν·
ἠΔη τοι βασίλφα φίλος τατὶς ἔφλήλουθε·
τηλεμάχφ Δ ὥτε σύβώτης ἀγχϊ τάρασσε,
τάμῦθ ὅσα οἱ φίλος ὑὸς ἀγώγφ μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐτεὶ Δὴ τᾶσαν ἐφημοσύνω ἀτέφτεν
ὦκὺ ἰμεναι μεθ νας· λίτε Δ ἔρκεά τε μεγάροντε.
μνηστῆρες Δ ἀχάχοντο κατήφησαν τέϊ θυμῶ
ἐκ Δ ἤλθον μεγάροιο τὰρ ἔκ μέγα τφχίον αὐλῆς.

αὐτοῦ δὲ προπάροιθε νεῶν ἐδριόωντο.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πολύβουλος ἦρχ' ἀγορεύειν·
ὦ φίλοι· ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τελέεσθαι
πηλεμάχῳ· οὐδ' ἔοικε δέ οἱ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μᾶλλον ἐρύομεν· ἠὼς ἀρίστη·
ἐς δ' ἔρετας ἁλίηας ἀγάγωμεν, οἷκε τάχιστα
κήρυξι σπείλωσι θοῶς οἶκον δε μέεσθαι·
ὄφρα τάχ' ἀμφίγυος ἵκηται δῆμα,
τρεφθεὶς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐντός·
ἵστια τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας·
ἤδη δ' ἀρέχελάσας μετεφώνεε μνηστῆρσι·
μήτι μέγ' ἀγλαΐην ὀτρύνομεν, οἵ δε σαφ' ἔμπης
ἠὲ σφῶν τόδε γ' ἔσται θεῶν, ἠὲ βροτοὶ αὐτοὶ
μῆλα παρερχόμενην, τὴν δ' οὐκ ἐθέλωσι κιχῆναι.
ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἀΐσσοντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
αὐτὰρ δὲ μῆλα μέλαινα ἐπὶ πτόρθοιο ἔρυσαν·
τάχεα δὲ σφ' ἀπέπαυεν ὑπέρβυμοι βραδάοντες.
αὐτοὶ δ' ὡς ἀγορὴν χίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἦεν
ἄμων ὅτε μείων μεταΐξειν ὅτε γρόντων·
τοῖσιν δ' Ἀγέλαος μετέφη δῖος γόος·
ὦ πόποι· ὡς τὸν δ' ἄμβροτα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
ἤματα μὲν σχοντοὶ ἴσχον· ἐπὶ δ' ἀκρίας ἤγειρόεσσας·
αἶψα δ' ἐπασσύτεροι, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι·
ὅππότε δὴ πόρου νύκτ' ἄσημον ἀλλήλοισι πόρωμεν
μηδὲ θοὴν πλάζοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν·
τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἕλόντες
αὐτόν. τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπίσσατεν οἶκαδε δαίμων·
ἡμῖν δ' ἐμβάδε οἱ φράζωμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
πηλεμάχῳ· μηδ' ἡμέας ὑπεκφύγοι, οὐ γὰρ οἷός
τούτου γε ζώοντος ἀμύνεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπῒ σφήμῃσι βουλήτε μόωντε
λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφήμῑν ἦρα φέρουσῑν·
ἀλλ' ἄγε πρὶν κῆρυξιν ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
ὅς τ' ἀγορῇ· οὐ γάρ τι μεβίσεται αἰμυλίῳ οἷος
ἀλλὰ πολὺ μνησθῇ· ἐρεθὴ δ' ἐν πᾶσιν ἀγασσάς
ὀμωκά οἱ φόνον αὐτῷ ἐράπτομεν, οὐ δ' ἐκίχημεν·
οἳ δ' οὐκ αἰνήσουσῑν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
μήτι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
γαίης ἡμετέρης· σὺν δ' ἀφικώμεθα δῆμον·

ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ μόσφι τόλκος,
ἢ ἐμὸν ὄδῶ · βίστον δ' ὠλοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας · οἰκία δ' αὖτε
κήμου μητέρι δοῖμεν ἔχφ, ἠδ' ὅστις ὀτωτοί ·
ἦ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάμφ, ἀλλὰ βουλεύθε
αὐτόμ τε ζώφμ καὶ ἔχφμ πατρώϊα πάντα,
μή οἱ χρήματ' ἔπφτα ἁλὶς θυμηδὲ ἔδωμεν,
ἐμβάδ' ἀγφρόμενοι · ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
μνάσθω ἑοῖσιν ἄκοιτιν ἀϊζήμενος · ἠδ' ἀγαθ' ἔπφτα
γήμαιτ' ὄσκεν πλῆσα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
ὣς ἔφατ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ ·
τοῖσιν δ' ἀμφίγυος ἀγορήσατο καὶ μετέφπεν,
ἰσοφαρίδιμος υἱὸς ἀρητιάδαο ἄνακτος ·
ὅς ῥ' ἐκ δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
ἤγφτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ τηλεποθήσι
ἤμπαφε μύθοισι · φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν ·
ὅσφιν εὐφρονέως ἀγορήσατο καὶ μετέφπεν ·
φίλοι, οὐκ ἄν ἔγωγε κατακτάμφ ἐθέλοιμι
τηλέμαχον · δεινὸν δὲ γένος βασιλῆος ἐσὶν
κτάμφ · ἀλλὰ πρῶτα θεῶν ἐρώμεθα βουλάς ·
εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω ·
εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα ·
ὣς ἔφατ' ἀμφίγυος · τοῖσιν δ' ἔτι μῦθος ἀνῆπτο ·
αὐτίκ' ἔπφτ' ἀμφαφόωντες ἔβαν δόμον εἰς ὑψηλόν ·
ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν ·
ἠδ' ἄλλην ἄλλη ἐφόνησε πρίφρων πηνελόπφα
μνηστῆρεσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι ·
πάλλετο γὰρ οὖν παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον ·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔφπε μέδων, ὃς ἐπάλλετο βουλάς ·
δὴ δ' ἴεν ἐς μέγαρον δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν ·
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρφάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα ·
ἀντίον δ' ἐμνήσατ' ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτομον αἶσαν ·
ἀντίφον' ὑπόδρα ἰδοῦσα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτομον αἶσαν ·
ἐν δήμῳ βάχης μεθ' ὁμηλίκας ἐμμεμαυῖα
βουλῇ καὶ μύθοισι · σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἐνάλτο
μάργε, τίνη δ' ἐσὺ τηλεμάχῳ βάλα τόξα τε μόρόγε

ῥάπτῃς, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι οἵσιν ἄρα Ζεὺς
μάρτυρος· οὐδὲ ὅσίη κακὰ ῥάπτῃ ἀλλήλοισιν,
ἣ οὐκ οἰοθ' ὅτε δοῦρα τινὸς ἰκτοφάγωμεν
δῆμον ὑποδδήσαντες, δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
οὕνεκα λῃϊκηρσιν ἐπιστώμεθα ταφίοισιν
ἦκα χεσαμπρωτοὺς· οἱ δ' ἤμιν ἄρθμιοι ἦσαν·
τὸν ῥ' ἤθελον φθῖσαι καὶ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ,
ἡδὲ κατὰ ζωὸν φαγέμεν μεμαυῖα πολλῶν·
ἀλλ' ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ·
τοῦ μὲν οἶκον ἄτιμον ἔδης· μνᾶαι δὲ γυναῖκα·
παῖδα τ' ἀποκτάμενος· ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζῃς·
ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀμωγέμεν ἄλλους·

Τὼ δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρονος τηλεπόρθα,
θάρσει μήτοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
ὄφρ' ἔνθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσται οὐδὲ γένηται·
ὅσσον ἐμὸν τηλεμάχῳ σῶν γ' εἵνεκα χάρας ἐτοίσω
ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο·
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
ὧν φά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος ὀδυσεὺς
πολλάκι γουνάσιν οἵσιν ἐφεσσάμενος κρέας ὀπτὸν
ἐν χέρσ' ἔθηκεν ἐπέσχε δ' οἰνοβαρὲς ἐρυθρόν·
τῷ μοι τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατος ἐστὶν
ἀνδρῶν, οὐδέ τιν' ἦμιν θάνατον ῥεμέεσθαι ἄνωγα
ἔκτε μνηστήρων, θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι·

Ὣς φάτο θαρσύνων· τὼ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον·
ἡ μὲν ἄρ' ἐσάμβαλλε σὺν ποδὶ σίγαλόεντα,
κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν ὄφρα οἱ ὑπνον
ἦδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλῃ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ἔστερος δ' ὀδυσῆι καὶ ἤγαγε δῖος ὑφορβὸς
ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δ' ὄρνιθες ἐπὶ σταθμὸν ὁρῶντο,
σῦς ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον· αὐτὰρ ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη λαρτιάδην ὀδυσῆα
ῥάβδῳ ποιμενικῇ πάλιν ποίησε γέροντα·
λυγρὰ δ' εἵματα εἷσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης
γνοίη ἔσαντα ἰδών, καὶ ἐχέφρονι πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδ' ἐν φρεσὶν ἆφρυσαντο·
Τὸν καὶ τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ἦλθες δ' ἔνμαιε· τί δὴ κλέος ἔσ' ἀμὰ ἄστυ·
ἦ ῥ' ἦ δὴ μνηστῆρες ἀγήνορες ἔμδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἢ ἔτι μᾶσσ' ἀφρυάσσεται οἶκα δἰόντα·
Τὸν δ' ἀτασμφβόμενος προσέφης ἔνμαιε συβῶτα·
ὄχ' ἐμελέμοι ταῦτα μ. Γαλλῆσαι καὶ ἐρεσθαι
ἄστυ κατα βλώσκοντα· τάχ' ἐς ἀμὸς ἄμωγεν
ἀγγελίῃ φ' ἑτόρῳ δ' ἄρ' ἀτομένεσθαι·
ὡμήρησε δ' ἔμοι πα ρ' ἑταίρῳ ἄγγελος ὠκὺς
Κῆρυξ· ὃς δὴ πρῶτος ἔτος σῇ μήρι' ἔφτεμ·
ἄλλο δ' ἔτοι τόδ' ἔοἶδα· τὸ γὰρ ἴδομ ὀφθαλμοῖσῖμ
ἦ δὴ ὑπὲρ πτόλιος, ὄθ' Ἑρμαῖος λόφος ἐστίμ·
ἦα κἰὼμ, ὅτε μῆα θοὴ ἰδόμην κατἰοῦσαμ
ἐς λῖμέν' ἠμέτερομ· πολλοὶ δ' ἔσαμ ἄνδρες ὁμαῦτῆ·
βεβρίθῃ δ' ἐσάκεστῖ καὶ ἐγχεσῖμ ἀμφἰγύοισῖ·
καὶ σφέας ὠἰόθην τοὺς ἔμμεμαι, οὐδέ τἰ οἶδα·
Ὣς φάτο· μάδησεμ δἰρῆ ἰς πτολεμάχοιο
ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσῖμ ἰδών, ἀλέφεν δὐφορβόμ·
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πάσαντο πόμου, τετύκοντό τε δαῖτα
δαίμων τοὐ δέ τἰ θυμὸς ἐδάσσατο δαιτὸς ἐίσης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσἰος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο··

ΥΠΟΘΕCΙC ΤΗC Ρ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑC

ς τὼ πόλῖμ ἐλθὼμ πτολέμαχος δἰηγῆται τῆ μήρἰ πτωχοπότῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕφορμ ὁδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Αἰμαίου ἐς ἰθάκην ἀπὸ τῶμ ἀγρῶμ πρὸς τὸ συμποσἰομ τῶμ μνηστήρωμ ἐσέρχεται· ὁ δὲ σοἰ ητὴς ἀπαγγέλῃ τῶς ὅκυωμ ἀγαγωρίζῃ τὸμ δεσπότημ καὶ ἔνμαιος ἐς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφῃ· ὁ Δαναεὺς δὲ ἐμ αὐτοῖς μέμῃ·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Γῶ βάλες ἀπόλεπε μνησήρτε χύωμ ὄμ ἀμέγμω.

μος Δ᾽ ἤριγέμφα φάμη ῥοδο
δάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ᾽ ἔπφ᾽ ὑπὸ πσοσὶμ
ἐδήσατο καλὰ πέδἵλα
τηλέμαχος φίλος ἱὸς ὀδ᾽υς
σῆος θάοιο.
εἵλετο δ᾽ ἄλκἵμομ ἔγχος ὀ ὄϐ
πσαλάμηφἵμ ἀρήρφ
ἄσυδ᾽ εἴεμεμος καὶ ἑομ προσέ
φπε συβώτῃω.

ἄπα, ἦτοι μὲμ εἶῶμ ἡμέες πόλἵμ ὄφρά με μήτηρ
ὀἦϚαι. οὐ γάρ μἵμ πρόσθεμ πάσεσθαι οἴω
Κλαυθμοῦτε συγροῖο γόοιό τε δακρυόεμτος,
πρἵμ γ᾽ αὖτ᾽ ὀμμέσιδ᾽ ἦσι, ἀτὰρ σοί γ᾽ ὦδ᾽ ἔπἵτελλω
τὸμ ξάμομ δύσημομ ἄγες πόλἵμ ὄφρ᾽ ἂμ ἐκάϊ
δαῖτα πάωχάμ. δώσω δέ οἱ, ὅσκε θέλησι
πύργομ καὶ κοτύλημ. ἐμὲ δ᾽ ὄτπως ἐσἵμ ἅπαγτας
ἀμθρώπους ἀμέχεσθαι, ἔχομ πάρ᾽ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξάμος δ᾽ ἅπαρ μάλα μηκέτ᾽ ἄλγἵομ αὖτῷ
ἔοϚαι. ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ᾽ ἀληθέα μυθήσαοθαι.
Τὸμ δ᾽ ἀπαμάβόμεμος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς.
ὦ φίλος, οὐδ᾽ ἔτοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μεμεαίμω
πάωχῷ βέλτἵομ ἐσὶ κατὰ πόλἵμ ἠὲ κατ᾽ ἀγρούς
δαῖτα πάωχάζῃ. δώσω δ᾽ ἐμοὶ ὅσκε θέλησἵμ.
ἴϐ γὰρ ἐτὶ σαθμοῖσἵ μέγᾳ Ϝῖ τηλίκος ἐμὶ.
ὥστ᾽ ἔσἵτ᾽ ἀλαμέμῳ σημάμτορἵ πάμτα τἵθέσθαι.
ἀλλ᾽ ἔρχευ. ἐμὲ δ᾽ ἄξῃ ἀμὴρ ὅδ᾽ ἐὸμ σύκελάδε
αὐτίκ᾽ ἔπἵτάχε θυρὸς θερέω ἀλέμτε γέμηται.
ἀμῷως γὰρ τάδ᾽ εἵματ᾽ ἔχω κακά, μήμε δαμάσῃ
σίϐη ὑπ᾽ ἀοἰμ. ἔκαθεμ δ᾽ ἔτοι ἄσυ φάτ᾽ ἔμαι.
Ὣς φάτο. τηλέμαχος δ᾽ ἐδἵὰ σαθμοῖο βεϐήκῃ,
κραιπνὰ πόσσἵ προβἵϐάς, κακὰ δ᾽ ἐμήσατοἵ φύτάλμῳ
αὖτἀρ ἔπᾴρ᾽ ἵκαμε δόμους εὖ ναιετάοντας.
ἔγχος μέν ῥ᾽ ἔστησε φέρωμ πρὸς κίομα μακρῷ.
αὐτὸς δ᾽ ἔσω ἴεμ καὶ ὑπέρϐη λάϊμομ οὐδόμ.
τὸμ δ᾽ ἔπολυ πρώτη ἴδεμ τροφὸς εὐρύκλεια,

Κώεα καθορμύσα βρόμοις ἐνὶ Δαυδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔστατο δῖος Ἀχιλλεύς· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Δμωαὶ ὀδυσσῆος θαλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κώεον ἀίσσοντο καὶ ἀσκία καὶ τάλαντα·
βῆ δ' ἴμεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐπιείκελος ἀντήν·
ἀρτέμιδι δ' ἴκελος ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεα δακρύσασα·
κύσε δ' ἐπὶ κεφαλῇ καὶ ἀμφοτέρω φαέα καλά,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦλθες τηλέμαχε γλυκερὸν φάος, ὄφρ' ἔτ' ἐγώγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ πυλόνδε·
ἀλλ' ἄγεμοι καταλέξον ὅτως νημερτέα εἰπῇς
λάθρη ἐμεῦ ἀέκητι φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μήτερ ἐμὴ μή μοι γόον ὄρνυθι μηδ' ἐμὸν ἦτορ
ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλὰ σὺ δρηγαμένη καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἐλοῦσα,
ἰφθίμη σὺν δμῳῇσι θεοῖς εὐχετόωσα
ῥέξαι ἄνακτι Διὶ ἑκατόμβας ἐπιτάσας
ἔρδειν ὄφρα τίσῃ Ζεὺς ἀντίτα ἔργα τελέσσῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν δὲ κιὼν κλήσομαι, ὅφρα καλέσσω
ξεῖνον· ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δευρο κιόντι·
τὸν μὲν ἐγὼ πρόπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
πάφραιον δ' ἐμὸν ἠῶγε πρὸς οἶκον ἄγοντα
ἐν δυκέως φίλεόν τε καὶ ἔμμορε δόσκεν ἔλβω·
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τὴν δ' ἄπτερος ἔσκετο μῦθος·
ἦ δ' ὑδρηγαμένη καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἐλοῦσα
εὐχέτο πᾶσι θεοῖσι τελήεσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴκε τόθι ζεὺς ἀντίτα ἔργα τελέσσῃ·
τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷγε κύνες τόδε ἄρσαν ἕποντο·
θεσπεσίως δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχεν ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
ἀμφὶ δ' ἐμὶν μνηστῆρες ἀγακλειτοὶ ἠγερέθοντο
ἔνθ' ἀγοραόωντες, κακὰ δ' ἐφρεσὶ βυσσοδόμευον·
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλάστορα πολλὸν ὁμίλου·
ἀλλ' ἵμα μέν τῷ ἕσπετο καὶ ἀντίφος ἦεν ἑταῖρος·
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πάρος ἦσαν ἑταῖροι·
σύμβα καθεζόμενοι· τοὶ δ' ἔξ ἕδεμνον ἔκαστα·

τοῖς δ' ἐπὶ τάφραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
ξάνθον ἀγων ἀγορήν δε διὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρα οἱ δὼ
τηλέμαχος ξάνθοιο ἐκὰς ἵστατ' ἀλλὰ παρέστη·
τὸν καὶ τάφραιος τρότερος πρὸς μῦθον ἔφτεν·
τηλέμαχ' ἦ τ' ὄτρυνον ἐμὸν τοτὶ δῶμα γυναῖκας·
ὥς τοι δῶρα τοτέμψω, ἅτοι μενέλαος ἔδωκε·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος τεταμυμένος ἀντίον ηὔδα·
τάφραι οὐ γὰρ τί δαμεν ὅτως ἔσαι τάδ' ἔργα,
ἄλλον ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
λάθρη κτάμεναι πάρ ῥώια πάντα δάσονται,
αὐτὸν ἐχόντάσε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἠΐτα τῶνδ' ἐ
ἄλλ' ἔχε· ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτάσω,
δὴ τότε μοι χάρμῃ φέρδη τρὸς δώματα χαίρων·
ὡς ἄφτων ξάνθον τάλα τάφριον ἦγεν ἐς οἶκον·
αὐτὰρ ἐπάφριτο δόμους δὲ γαιετάοντας·
χλαίναν μὲν κατέβαλτο κατὰ κλισμούς τε βρόμουστε·
ἐς δ' ἄσαν μίτβους βάντες εὐξέστας λούσαντο·
τοὺς δ' ἐπάφοων δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ὅλας βάλον ἠδὲ χίτωνας·
ἐκ ῥ' ἄσαν μίτβου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον·
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος τροχόων ἐπέχευε φέρουσα
καλὴ χρυσείην ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
μίψασθαι, πὰρ δ' ἔξεσσιν ἐτάμνετο δαῖτα τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἄφθατα πόλλ' ἐπιθοῦσα χαριζομένη παρεόντων·
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῷ κεκλιμένη λεπτ' ἠλάκατα τραφόωσα·
οἱ δ' ἐπὶ τομάδας ἑτοῖμα προκάμενα χάρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπὶ τόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο·
τοῖσι δ' ἐμύθων ἦρχε τρίφρων τηλεμάχοιο·
τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερφίαλον ξάνθον ἀναβᾶσα
λέξομαι ἅς κ' ἐμέω· ἦμοι τοιόνδε τέτυκται
αἰὲν δ' ἀχρύεσσι τεφυρμένη, ἐξ οὗ ὁ δυσεὺς
ὤχετ' ἀπ' ἄφδηδον ἐς ἴλιον, οὐδέ μοι ἔτλης
τρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἅς τόδε δῶμα
μόσον σοῦ πάρος σάφα ἴδτεμεν ἴδτου ἄκουσας·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος τεταμυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοὶ γὰρ ἐγώτοι μήτερ' ἀληθέα καταλέξω·
ὤχόμεθ' ἐς τε τύλον καὶ μέσορα τοιμένα λαῶν·

δεξάμενος δ' ἐμὲ χῆρος ἐϋπτήλοισι δόμοισιν
ἐν δυκέως ἐφίλησε· ἅτε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
ἐλθόντα χρόνιον μέσον ἀγχόθεν, ὡς ἐμὲ χῆρος
ἐν δυκέως ἐκόμιζε σὺν ἀγάσι κυδαλίμοισι·
αὐτὰρ ὁ δυσκηδὴς ταλασίφρονος ὄτρυν' ἔφασκε
ζωοῦ οὐδὲ θαμίζοις ἐτοίχεσθαι τὸν ἀκοῦσαι·
ἀλλὰ μὲν ἀρήδδων δουρικλυτὸν μενέλαον
ἵππων οἰστρόσυμφε καὶ ἁρμάσι κολλητοῖσιν·
ἐν δ' ἴδον ἀργήεν ἐλέφην, ἵνα εἶμεν ἄκανθαι
ἀργοὶ ῥῶες τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ἦρχε δ' ἄρ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
ὅππα χρὴ ζώειν ἰκόμην λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῶν πᾶσαν ἀληθέην κατέλεξα·
καὶ τότε δὴ μ' ἔπειτα ἰὼν ἀμφοῖν μενέλαος
πρόσφατον· τόφρα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν οἴκῳ
ἤθελον οἴκαδε νοστῆσαι ἀμάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες·
ὡς δ' ὅτε τ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας ἀγαλακτους
κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἀγκεα ποιήεντα
βοσκομένη· ὁ δ' ἔπειτα εἰς ἦθος ἦλυθεν οἷον·
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀφκεα πότμον ἐφῆκεν,
ὡς ὁ δυσεὺς κήμοισιν ἀφκεα πότμον ἐφῆσε·
αἰεὶ γάρ ῥα τοκῆες ἀθηναίη καὶ ἄπολλον
τοῖος ἐὼν οἷός τοτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ λέσβῳ
ἐξ ἐρίδος φίλον μὴ λάβδην ἔπαλσεν ἀγασθαι·
καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς· κεχάροντο δὲ πάντες ἀχαιοὶ
τοῖος ἐὼν μνησῆρσιν ὁμίλησθ' ὁ δυνατός·
πάντες τῶν κύμοροί τε γενοίατο τ' ἴκρόγαμοί τε·
ταῦτα δ' ἄμ' ἔρωτας καὶ λίσσεαι, οὐκ ἄν ἔγωγε
ἄλλα παρεξ ἔτοιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω
θυμὰ τὰ μέμμοι ἔπτε γέρων ἅλιος νημερτής,
ὧν οὐδέ μοι ἐγὼ κρύπτω ἔπος οὐδ' ἐτὸν ἄσω·
φῆμιν ὅ δ' ἐν νήσῳ δὲ ἔφη κρατὶ ἅλγε' ἔχοντα
νύμφης ἐν μεγάροισι καλυπτοῦς· ἦμιν ἀνάγκη
ἴσχειν· ὅδου δώσεται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἦ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπηρτμοι καὶ ἑταῖροι·
οἳ καί μιν πέμψουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
ὣς ἔφατ' ἀρήδδης δουρικλυτὸς μενέλαος·
ταῦτα τελευτήσας μεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον

ἀθάνατοι οἱ μῶκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν,
ὣς φάτο· τὴν δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ὄρνυ' ἑκάστην
τοῖσι δ' ἐκὰ μ' ἔπεφνε θεοκλύμενος θεοειδὴς·
ὤ γώ μοι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος
ἦ τοι ὅ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμῷ δὲ σιώπεο μύθῳ·
ἀρχέως γάρ σοι μαψιδίσομαι οὐδ' ἐπιεικάσω·
ἴσα γὰρ ἐς πρῶτα θεὸν ξείνῳ τετάτευκα,
ἐξ ἧντοι ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω·
ὡς ἦτοι ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
ἥμενος ἦ ἔρχεται, τάδε πάσχοντος κακὰ ἔργα
ἔσθ'· ἁτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάμπαν φυτάσῃ,
οἷον ἐγὼ οἰωνὸν ἐυσέλμου ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
τὸν δ' ἂψ τε προσέφη πολύφρων πηλεΐδης·
αἶψα γὰρ τοῦτο ξύμπαν ἐτώσιον ἔπλετο μῆτις·
τῶ κε τάχα γνοίης φίλοτητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμέθεν, ὥς κ' ἀμφὶς ἐσωσάμενός μ' ἀκαρίζοις·
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δ' ἐπὶ πάροιθεν ὁδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισί τε πέρπον καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δάπεδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον·
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρπου σημήιος ἦεν ἰδέσθαι
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον οἵ τ' ἐπάροιθεν·
καὶ τότε δὴ σφίσιν ἦρχε μέδων, ὃς γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν
ἠμὲν ἀμειλιχίῃ, καὶ σφῖν παρεγείνετο δαιτί·
Κοῦροι ἐπήδη πάντες ἐπέρφθητε φρένα ἔβλων,
ἔρχεσθε πρὸς δώματ'· ἰὼν ἐγὼ πωλέομαι δαῖτα·
οὐ μὲν γάρτι χέρσιν ἐν ὥρῃ δῆτον ἐλέσθαι·
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος·
αὐτὰρ ἐπὴν ἵκοντο δόμους δῖ' ἀγαθὰ ὁμοῦντας
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας·
ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
δαῖτ' ἐπιπωόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πολῖται
ὁτρύνοντο δόλον τε καὶ αἶσιμον ἦμαρ ἰόντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξὺν δ' ἔπετ' ἀρτιεπὴς μετὰ δὲ πολῖται ἴσαν ἀμφὶς ἑκάστους
σήμβλον ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἑμός, ἦ ὁ' ἂν ἔφωγε
αὐτοῦ βουλοίμην σαώμεν ῥυτῆρα γενέσθαι.

ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια μὴ μοι ὀπίσω
μηχάνηται· χαλεπὰ δὲ τὰ μάκτορι ἴσα ποιεῖν ὁμοκλαί·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ ἀτὰρ τάχα τοι ποτιέσσεται ἠριγένεια·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
γίγνωσκω· φρονέω τὰ γε δὴ μοι κέλεαι, ἄνα,
ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διάμπερες ἡγεμόνευε·
δούρατα δέ μοι φαίνεται ὑψόθι τοι ῥοπάλοιγε μεμηκέα ἔμμεναι ὕλης
σκηρίπτεσθ', ἐσθλὴ δὲ τά γ' ἴσφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν·
ἦ ῥα καὶ ἀμφὶ μοι σὺ ἀφήια βάλλετο πήρῃ,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ φρόφος ἦεν ἀορτήρ
εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν·
τὼ βήτην· σαφμὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες
ῥύατ' ἔπειθ' ἑμέοντες· ὁ δὲς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
πηχῶ λαγαλέω ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενον· τὰ δ' ἐλυγρὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔσσο·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔφχοντες ὅδὸν κάτα πᾶσαν ἐβαίνομεν
ἄσσον ἐγγύς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν, καλλίροον· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται
τὴν ποίησ' Ἰθάκος καὶ Μέρπιτος ἠδὲ πολύκτωρ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀιγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος·
πάντοσε κυκλοτερές· κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἔφυπερθε τέτυκτο
νυμφάων· ἔνθ' πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθα σφέας ἐκίχανε γέρος Δολίοιο μελαμβὰς
ἆγας ἄγων· αἰτὰρ σὺν μετέπρεπον ἀπολίοισιν·
δέσποινον μηκάδεσσι· δύω δ' ἄμ' ἕποντο γυμνῆες·
τοὺς δ' ἰδὼν μάλ' ἔσω, ἔτος τ' ἔφατ' ἐκτομάζειν·
ἔκταλον καὶ ἀφκές· ὄρινε δὲ κῆρ ὀδυσῆος·
μῶν μὴν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει·
ὡς αὖθ' τὸν ὅμοιον ἄγεσθαι ὡς τὸν ὅμοιον·
πῆ δὴ τόνδε μολόβρον ἄγεις ἀμέλγοντε συβῶτα
πηχὺν ἀνίηρον δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα·
ὃς πολλῇσι φλιῇσι παρασταὰς φλίψεται ὤμους
ἀντίζων ἀκόλους· οὐκ ἄορας οὐδ' ἐλέβητας·
τόν κ' ἄμοι δοίης σαφμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι· βαλλόντε ῥιφοῖσι φορῆναι·
Κἀκεῖνον ὀρόων πολλῷ μεγάλῳ ἐπιγουνίδα θῆτο·
ἀλλ' ἔτλη· οὐδ' ἔργα κακὰ ἔμμαθεν· οὐκ ἐθελήσῃ

ἔργον ἔτοιχεσθαι· ἀγὰ πτόωσιν κατὰ δῆμον
βούλεται αὐτίζων θοὸν ἀφίημι γαστέρ' ἄγαλτον·
ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἰκ' ἔλθητρὸς δῶμα τὸ δυσηνὸς θάλοιο
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρηι σφέλα ἀνδρῶν ἐκ πολεμάων·
πλευρὰς ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο·
ὣς φάτο· καὶ πατρὶ ὧι λάξ ἔμβορεν ἀφραδίηισιν·
ἴσχιο· οὐ δέμις ἐκτὸς ἀταρτηροῦ ἐσυφελίξαι·
ἀλλ' ἐμὲ ἀσφαλέως· ὃ δὲ μερμήριξεν ὁ δυσάς·
ἦέ μιν αἰξας ροπάλωι ἐκ θυμὸν ἔλοιτο
ἢ πρὸς γῆν ἐλάσας κάρη· ἀμφοῦ δὲ ἄφρας·
ἀλλ' ἔπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο θοῦρον ἐόντα
μάκεσιν ἐμπαῖξαι· μέγα δ' ἔυξατο χεῖρας ἀνασχών
μύμφαι κρηναῖαι κοῦραι Διὸς αἴσιοι υἷες
ὔμμε ἔτι μὴ πρὶν ἐγκηλεῖν καλύψας πᾶσιν ἀνδρῶν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων τόδε μοι κρήηνατε ἔλδωρ,
ὡς ἔλθοι μέγα κῆμος ἀνήρ· ἀγαθοὶ δὲ ἑταῖροι·
τὼ κέτοι ἀλλαίας τε δίασκεδάσθην ἀτάσας,
τὰς ἐμὸν ὑβρίζων φορέας· ἀλαλήμενος αὐτῆ·
ἄσυ κατ· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες·
τόν δ' αὖτε προσέφη μελάμβιος αὐτόλος αἰγῶν·
ὦ πόποι· οἷον ἔπος ἐχύνω ὀλοφώια δαῆναι·
τόν ποτε γὼ ἐτίμησα εὐσέλμοιο μελαίνης·
ἄξω τήλ' ἰθάκης ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι·
αἰεὶ γὰρ τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος ἀπόλλων·
σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπομνηστῆρσι δαμέντα·
ὡς ὀδυσῆι γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ·
ὡς φάτο· τοὺς μὲν λῖτε ἐν αὐτόθι ἧκα κιόντας·
αὐτὰρ ὃ βῆ μάλα δῶκα δόμους ἴκανεν ἄναχτος·
αὐτίκα δ' ἕσσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν
ἀντίος εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φίλεεσκε μάλιστα·
τῶ παρὰ μὲν κρέων μοῖραν θέσαν οἱ τομέοντο·
σῖτον δ' αὖ δοίκτα μίν παρέθηκε φέρουσα
ἐδμεναι· ἀρχίμολον δ' ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
στήτην ἐρχομένω· περὶ δ' ἔσφεας ἴλυθι ἰὼὴ
φόρμιγγος γλαφυρῆς ἀνὰ δ' ἔσφιν βάλλετ' ἀείδειν
φήμιος· αὐτὰρ ὃ χείρας ἑλὼν προσέφη σύβωτιν·
εὔμαι· ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα καλὰ ὀδυσῆος
ῥεῖα διαγνώσεται καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι·

ἐξ ἑτέρωϝ ἑτερέσιμ ἐπόσχηται δέοι αὐλή,
τοίχω καὶ θριγκοῖσι θύραι δ᾽ ὀχέες ἁρμοὶ
δικλίδες· οὐκ ἄμ τισμὶμ ἀμήρυτρον λίποιτο.
γίγνώσκω δ᾽ ὅτι πολλοὶ ἐμ αὖτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες· ἐπεὶ κρίσημεμ ἀμήνοθεμ, ἐμ δέτε φόρμιγξ
ἠπύει· ἦ ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαμ ἑταίρῳ.
τ ὀμ δ᾽ ἄτασθαλόμεμος προσέφης ἐνὶ μακρὸμ ἄυτὰ.
ῥεῖ᾽ ἐγώς, ἐπεὶ οὐδὲ τά γ᾽ ἄμωμα πάρ᾽ ἐσθλῶμ ἀμόημεμ.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φραζώμεθ᾽ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἦ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους ἐῢ παμτάοπας.
δύσεο δὲ μηκεδάνας· ἐγὼ δ᾽ ὑποθήσομαι αὐτῷ.
εἰ δ᾽ ἐθέλεις ἐπίμυθος· ἐγὼ δ᾽ ἐμὶ πρόφρασσι θεμὲ
μὴ δέ σὺ δηθύμῳ· μήτις σ᾽ ἔκτοσθε μόησας,
ἀλλὰ θάλπῃ ἐλάσας τάδε σε φράζεσθαι ἄμωγα.
τ ὀμ δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
γίγνώσκω· φρομέω· τάγε δὴ φρομέοντι κελεύεις.
ἀλλ᾽ ἔρχεο πρόσθαροιθεμ, ἐγὼ δ᾽ ὑποθήσομαι αὐτῷ.
οὐ γάρ τι πλήγεω ἀδαήμωμ οὐ δὲ βολάων·
πολλμήσμοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπομθα
κύμασι καὶ πολέμῳ, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
γαστέρα δ᾽ οὔτως ἐστὶμ ἀποκρύψαι μεμαῶτα
οὐλομένημ· ἣ πολλὰ κακὰ ἀμθρώποισι δίδωσι.
τῆς ἕμεκεμ καὶ μῆες εὐζυγοι ὁπλίζομται
πόμτομ ἐπ᾽ ἀτρύγετομ, κακὰ δ᾽ ὑσμεμέες ἄϊφέρουσαι.
ὡ ς οἵ μὴ τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευομ.
ἀμ δ᾽ ἔκυρσεμ κεφαλήτε καὶ οὔατα κάμεμος ἔσχεμ
ἄρτος ὁ δυσηὸς θαλασίφρομος, ὅμ ῥα πότ᾽ αὖτὸς
βρέψε μιῇ οὐδ᾽ ἀπόμητο· πάρος δ᾽ ἧς ἴλιομ ἱρὴμ
ὤχετο. τὸμ δὲ πάροιθεμ ἀτίμεσκομ μέοι ἄμδρες
ἄγας ἐπαγροτέρας ἠδὲ πρόχας ἠδὲ λαγώνας.
ἀμ τότε κἆτ᾽ ἀπόθεσος ἀποιχομέμου ὁ δυσηὸς
ἐμ πολλῇ κόπρῳ ἧοι προπάροιθε θυράωμ
ἠμὶ όμωρτε βοῶμτε ἁλὶς κέχυτο φρὰ μ᾽ ἄγοιεμ
δμῶες ὁ δυσηὸς τέμεος μέγα κοπρήσομτες
ἔμβα κύω κἆτ᾽ ἄρος ἐμὶ πλῆθος κωραϊσέωμ.
ἀμ τότε γῶς ἐμόησεμ ὁ δυσεὺς ἐγγὺς ἐόμτα
οὐρῇ μέμ ῥ᾽ ὄγε σημε καὶ ὄατα κάμβαλεμ ἀμφω.
ἄσομ δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔπειτα δαώσατο δῖος ἀραχτος
ἐλθέμεμ· αὐτὰρ ὁ γόσφιν ἰὼμ ἀπομόρξατο δάκρυ

ῥ᾽α λαβὼν ᾽ενμαιον· ἀφαρ δ᾽ ἐρέφγετο μύθω·
᾽ενμαι· ἦ μάλα θαῦμα χύων ὅδε κ᾽τἐνὶ κόστρω·
Καλὸς μὲν δ᾽ἐμας ἐσὶν· ἀτὰρ τόδε γ᾽ου σάφα οἶδα
᾽ᾳ δ᾽ ἦ καὶ ταχὺς ᾽εσκε θέᾳ ἐπὶ ᾽ᾳ δεῖ τόδε,
᾽ἠ ὥστως οἱοί τε γαστερέες κῶες ἀνδρῶν
γίγνοντ᾽ ἀγλαΐης δ᾽ ᾽εχεν ου μέου σὶν ἄμακτες·
Τ ὁμ δ᾽ ἀτασθαλίῃσι προσέφη ᾽ενμαιε συβῶτα·
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τηλεθαόντος·
᾽ᾳ τοῖος δ᾽ ᾽ᾳ ἦ ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ᾽εργα·
οἷόν μιν ῥοίην δεκὶὼν κατέλᾳσεν ὁδυνάων
ἄμφ᾽ ἀκέ᾽ βήσασθαι δὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν·
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθᾳς βένθεσιν ὕλης
Κμώδαλον ὅττι ἴδοιτο· καὶ ἰχνεσι γὰρ σοφὸς ᾽ᾳ
μῶν δ᾽ ᾽εχε καὶ κακότητι· ἄμαξ δέ οἱ ἠγόβι πάτρης
ὤλετο· τὸν δ᾽ ἐγωὶ κες ἀκηδ᾽ ἔες οὐκομέουσι
δμῶες δ᾽ ἔσταν μὴ ἐτέσσι κρατέωσιν ἄμακτες
οὐκ ᾽ετ᾽ ᾽ᾳ ἐσθ᾽ ᾽ετ᾽ ἐθέλουσιν ἐᾳσίμα ἐργάζεσθαι·
᾽ημισυ γὰρ τ᾽ ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος ὃν τ᾽ ἂν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ᾽ελησιν·
Ὡ ς ᾽ᾳ τῶν ᾽ᾳ σῆλθε δόμους ἔσω γαιετάοντας·
βῆ δ᾽ ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς·
ἄργον δ᾽ ἂν κατα μοῖρ᾽ ἔλαβεν μέλαος θανάτοιο·
αὐτίκ᾽ ἰδ᾽ ὁμ τόδ᾽ υσσε ἐφκοσιν ἐϊσαντῶν·
τὸν δ᾽ ἐπολυπρῶτος ἰδ᾽ ἐτηλέμαχος θεοειδὴς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ᾽ ᾽επειτα·
μῦθον ἐπὶ οἱ καλέσας, ὃ δ᾽ ἐπαπτήνας ᾽ελε δίφρον
Κάμενον· ἐμβα δ᾽ ἐδαιτρὸς ἐφίζεσκεν κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαιτυμένοισι·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς τηλεμάχοιο τράπεζαν·
ἀντίον ἐμβα δ᾽ ᾽αρᾶτος ἐφέζετο. τῶ δ᾽ ᾽αρα κῆρυξ
μοῖραν ἑλὼν ἐτίθη, καμέουτ᾽ ἐκ σῖτον ἄρας
ἀγχίμολον δ᾽ ἐμετᾶτον ἐδύσετο δῶμα τὸ δυνατός,
πῶ χῶλα ζαλέω ἐμαλίγκιος ἠδ᾽ ἐγέροντι
σκηπτόμενος· τὰ δ᾽ ἐλυγρὰ περὶ χροΐ εἵματ᾽ ἑσῶ
ἵζε δ᾽ ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἐμτοσθε θυράων
Κλῖνάμενος σαθμῶ κυπαρϊσσίνῳ ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπ᾽ ἰσα μέως καὶ ἐπ᾽ ἰσάθμην ἴθυνε·
τηλέμαχος δ᾽ ᾽επὶ οἱ καλέσας προσέφη συβώτην·
ἄρτον δ᾽ ᾽ὄνλον ἑλὼν πρὸς ἀλλέος ἐκ καμέοιο

καὶ κρέα ὡς ὅτι χθρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι.
δὸς τῷ ξένῳ ταῦτα φέρων. αὐτόμτε κέλευε
αὐτίχ' ἵν' μάλα πάντας ἑτοιχόμενον μνηστῆρας.
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πενέσθαι.
ὣς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπὰ τὸν μῦθον ἀκουσεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
τηλέμαχος τοι ξένε δίδοι τάδε. καὶ σε κελεύει
αὐτίχ' ἵν' μάλα πάντας ἑτοιχόμενον μνηστῆρας
αἰδὼ δ' οὐκ ἀγαθὼ φρὴς ἔμμεναι ἀνδρὶ πρόικτη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
ζεῦ ἄμα τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι.
καὶ οἱ πάντα γένοιτ' ὅσα φρεσὶν ἧσι μενοινᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο. καὶ κατέθηκεν
ὤμῳ. τὸ δ' ὤμῳ προπάροιθεν ἀφκελίης ἐτετύκτο
πηδίε δ' ὡς ὅτ' ἄοιδὸς ἐπὶ μεγάροισιν ἄειδεν.
τῷ ὅ δε δὴ φωνήκε, ὁ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδὸς.
μνηστῆρες δὲ μάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ ἀθήνη
ἀγχὶ παρισταμένη κλυτὰ τέκτονος ὀδυσῆα.
ὤτρυν' ὡς ἂν πύργα κατὰ μνηστῆρας ἀγάρροι.
γυμνοῖ δ' ὅτινες ἔσαν ἐναίσιμοι, οἵτ' ἀθέμιστοι.
ἀλλὰ δ' ὡς τοῖσιν ἐμελλε παλεξήσθην κακότητος.
βῆ δ' ἴμεν ἀπὸ σφῶν ἐν δέξια φῶτα ἕκαστον.
πάντοσε χάρ ῥ' ἐγέγωνε θοὸς πτωχὸς πάλαι ἦεν.
οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν καὶ ἐβάμβεον αὐτόν.
δῆμλους τ' ἤρετο τίς ἦεν καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη μελανθίος αἰπόλος αἰγῶν.
κέκλυτέ μοι μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλῆος
τοῦδε περὶ ξένου. ἦ γὰρ πρόσθεν μὲν ὄπωπα
ἦτοι μὲν οἱ δῶρο συβώτης ἡγεμόνευεν.
αὐτὸν δ' οὐσάφα οἶδα πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
ὣς ἔφατ' ἀμφίμολος δ' ἐπεσὶν μύθεσκε συβώτῃ.
ὦ ῥίγιστε συβῶτα. τίν δὲ σὺ τόνδε πόλιν δὲ
ἤγαγες. ἦ οὐχ ἁλίς ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ὄμμοι
πτωχοὶ ἀνίηροι. δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες
ἦ ὄρεσσι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄμαχτος
ἐνθάδ' ἀγείρομενοι. σὺ δὲ καὶ τοῦτ' ἐκάλεσας.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης ἔνμαι συβῶτα
ἀντίον. οὐ μὴν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγοράζῃς.
τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν ἄντος ἐπελθών

δῆμον γ᾽· ἁμὴ τῶν οἱ δημιοεργοί᾽ εἰσιν·
μάντιν· ἢ ἰητῆρα κακῶν· ἢ τέκτονα δούρων·
ἢ καὶ θεσπιν ἀοιδὸν, ὅκεν τέρπησιν ἀείδων·
οὔτοι γὰρ κλυτοίγε βροτῶν ἐπὶ πάτρεσσι γαίαν·
πῶχον δ᾽ οὐκ ἀντις καλέοι τρύξοντα ἑαυτὸν·
δὴ αὖ χαλεπὸς περὶ πάντων ἔς μνηστῆρων
δημοσιν ὀδυνηπος· περὶ δ᾽ αὐτέμοι· αὐτὰρ ἔγωγε
ὄφρ᾽ ἀλέω, εἰώσμοι ἐχέφρων πημελόεσσα
ζώειν ἐν μεγάροις, καὶ τηλέμαχος θεοειδής·
Τ ὄφρ᾽ δ᾽ αὖ τηλέμαχος περιφυμένος ἀντίον ἦνδα·
σίγα· μήμοι τοῦτον ἀμάθεο πόλλ᾽ ἐπέεσσιν
ἀντίοος δ᾽ ἔβαθε κακῶς ἐρεβεζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐπ᾽ ὀτρυνέει δὲ καὶ ἄλλους
ἦρα· καὶ ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἀντίνο᾽· ἦ μάλα καλὰ πατὴρ ὡς κήδεαι υἱος·
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο διεσθαι·
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε
δίος ὀιεὶ ὄτι φοβέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·
μήτε τι μητέρ᾽ ἐμὴν ἀέκοντός γε, μήτε τιν᾽ ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ᾽ ὀδυνηπος θέσκελον·
ἀλλ᾽ οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ μόρμα
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ·
Τ ὄφρ᾽ δ᾽ αὖτ᾽ ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τηλέμαχ᾽ ὑψαγόρη μέγος ἄσχεο τοῖον ἔπος·
εἰ δ᾽ ἐθέλοι τόδε πάντες ὀρέξαι μνηστῆρες
καί κεν μιν ῥιγεδὸν μῆνας ἀπὸ πρόθεν οἶκος ἐρύκοι·
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
κύμενον· ὣ ῥ᾽ ἔπεχε λιπαροὺς πόδας ἀλατοιμάζων·
οἱ δ᾽ ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ᾽ ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρεῶν· τάχα δ᾽ ἢ καὶ ἔμελλεν ὀδυσεύς
αὖτις ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν τροίκος γάσεσθαι ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ᾽ ἀντίνοον· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
δὸς φίλος· οὐ μέμοι δοκέεις ὄχ᾽ ἀκίστος ἀχαιῶν
ἔμμεναι· ἀλλ᾽ ὥριστος ἐπ᾽ βασιλῆι ἐοικας·
τῶ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον ἠὲ πρόσσω
σίτου· ἐγὼ δ᾽ οὔ σε κλέω κατὰ πάτρομα γαῖαν·
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸς, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
τοίω ὅτοιός τις ἔοι· καὶ ὅτ᾽ ἀκέχρημένος ἔλθοι·

ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι· ἀγάρται πολλὰὶ
οἵσιν τὰ ζώουσι· καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
ἀγὰ Ζεὺς ἀλάπαξε κρομίωνι, ἤθελε γάρπου·
ὅσ μάλα λιῖγηρσι πολυπλάγκτοισιν ἀγήκεν·
αἰγυπτον δ' ἵεται δολιχὴν ὁδὸν ὄφρα πολοίμην·
γῆσα δὲν αἰγύπτῳ ποταμῶι ἐάς ἀμφιελίσσας·
ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ παρ νηεσι μένειν καὶ νῆας ἐρύσθαι·
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ἄνδρα μέεσθαι·
οἳ δ' ὕβρι εἴξαντες ἐπισσόμενοι μένει σφῆ
ἦστο μάλ' αἰγυπτίων ἀνδρῶν πρὶν καλλέας ἀγροὺς
πορθέον· ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα·
αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετο φήμη·
οἱ δὲ βοὴς ἀΐοντες ἀμ' ἠοῖ φαινομένηφι
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἱππῶν·
χαλκοῦ τε στροφῆς· ἐν δὲ Ζεὺς πρῶτα κέρασσε
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐν' ἀντίβιον· πρὶν γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη·
ἔνθ' ἑπτὰ μὲν πολλοὺς μὴν ἀπέκταμον ὀξέι χαλκῶ·
τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
αὐτὰρ ἔμ' ἐς κύπρον ξείνω δόσαν ἀντιάσαντι
δημήτορι ἰασίδη· ὃς κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
ἔνθεν δὴ μῶν δ' ἄρα τόδ' ἵκω πήματα πάσχων·

Τὸν δ' αὖτ' ἀντίμαχος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε δαιτὸς ἀείσω·
σῆ τ' οὕτως ἐς μέσσον ἐμὴς ἀπάνευθε τραπέζης·
μή τάχα πὶ κρὶν αἰγύπτιον καὶ κύπριον ἶδμεν·
ὡς τις βαρυαλέος καὶ ἀγαυὸς ἐστὶ πρόκτης·
ἐξῆς πάμπαν ἐστὶ παρίσασαι· οἳ δ' ἐδίδουσι
μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεγκτὺς
δωτρίων χαρίσασθαι· ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ·
Τὸν δ' ἄγαχωρήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι· οὐκ ἄρα σοι ἐπιίδδεται καὶ φρένες ἦσαν·
οὐ σύγε μὲν ξοῖκου σῷ ἐπιστάτην οὐδὲ δοίης
ὅς μῶν ἀλλοτρίοισι παρήμενος· ὄφρα τιμοῖ
σίτου ἄπο προελὼν δόμεναι τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν
Ὣς ἔφατ' ἀντίμαχος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
καί μιν ὑπὸ δρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
μῶν δή σοῦ κακὸν ἥδε καλὰ δι' ἔκ μεγάροιό γ' ἴοιο

ἀϝ ἀϝαχωρήσϝη· ὅτε δὴ καὶ ὀϝϝδ' ἐϝ βάζεις·
ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυς ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον·
πρυμνότατον κατὰ μῶτον· ὃ δὲ σάθη ἠύτε πέτρη
ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος ἀντιόοιο·
ἀλλ' ἀκέως κίνησε κάρη· κακὰ βυσσοδομάων·
ἀϝ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδ' ὀρόων ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, καδδ' ἄρα πήρην
θῆκεν ἐϋπλείην· μετὰ δὲ μητρῶϊν ἔφατο·
Κέκλυτέ μ' ἀμφίπυροι καὶ ἀγακλειτῆς βασιλῆϊς·
ὄφρ' ἔτι τοι τάμε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύϝ·
οὐ μάψ οὐδ' ἄσχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὐδέ τι πέμβος·
ὅππότ' ἀνὴρ πρὸ ὅϊσι μαχέσμενος ἀλλοπρόσαλλος
βλήεται· ἢ πρὸ βουσὶν ἢ ἀργεννῇσι ὀΐεσσιν·
αὐτὰρ ἐμὲ ἀντίοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς
οὐλομένης· ἣ πολλὰ κακὰ μερόπεσσιν ἔδωσιν·
ἀλλ' εἴ που πως ἐστὶ θεοὶ καὶ ἐρίγδουπες ἐσθλοί·
ἀντίοον προτέροισι τέλος θανάτοιο κιχεῖν·
τὸν δ' αὖτ' ἀντίοος προσέφη θεοειδὴς υἱός·
ἔνθ' ἔχλος ξύμβλητο καθήμενος, ἣν ἀπὸ δῆμον·
μήσεσι δι' ἀθανάτοισι καὶ ἀγορῇφι·
ἣν τοδ' ὅς κ' ἐθέλῃσι καὶ ἐχθρὸς ἀποδρύπτωσι δὲ πάντα
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπὸ φρένα λωσεμέσησαν·
ὣ δὲ δέτις ἐστεσκεμένως ὑπορημορεόντων·
ἀντίοε· οὐ μὲν καλὸν ἔβαλες ἄνσιον ἀλίτην·
οὐλόμεν'· εἰ δή τοι ἐπουράνιος θεός ἐστι·
κάτθεο ἰείσι μετοικότες ἄμμι δ' ἄτοισι
πᾶσι τοῖσι τελέθοντες, ἐπὶ στρωφῶσι πόλησι·
ἀνθρώπων ὑβρίζετε καὶ ἀγομένην ἐφορῶντες·
ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊμ·
ἀλλ' ἀκέως κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομάων·
τοῦδ' ὡς οὖν ἤκουσε πρίφρων πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ· μετ' ἄρα δμῳῇσιν ἔφατο·
αἲ δ' οὕτως αὐτόματε βάλοι κλυτότοξος ἀπόλλων·
τὴν δ' αὖτ' ἀγρυμένη μήτηρ πρὸς μῦθον ἔειπε·
ἦ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέκος ἤμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἄρτις τούτων γε ἐύφρονος ἥν' ἴχοιτο·
τὴν δ' αὖτε προσέφη πρίφρων πηνελόπεια·
μαῖ· ἐχθροὶ μὲν πάντες ἐπὶ κακὰ μηχανόωνται·

ἀντίθεος δὲ μάλιστα μελάμπι χρὶ ἔοικεν·
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητάζει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
εἰσὶν δ' ἔνθ' ἄνδρες οἵ περ ἐπιλήσαντ' ἐδοσάντε·
οὗτος δ' ἐθρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον·
ἦ μὴν ἀργὸς ἀγόρευε μετὰ δμῳῆσι γυναιξίν,
ἤμενη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἔδραθε δῖος ὀδυσεύς·
ἦ δ' ἐτοὶ οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
ἔρχεο δεῦρ' εὔμαιε Ἰὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν ὄφρα τιμήν προς πτύξομαι ἠδ' ἐρέωμαι,
ἤτοι ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠέ τέου σφι,
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν·
Τ ὣς δ' ἄτασθαλα μυθεόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
ἦ γάρτοι βασίλεια σιωπάσθω ἀχαιοί,
οἵ τ' ὄγε μυθήσηται, θέλγοιτο κέτοι φίλον ἦτορ·
τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
ἐν κλισίῃσιν, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδρὰς·
ἀλλ' ὅτ' ὄαις δὴν ἀμήσεν ἠμὲ ἀγοράων,
ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ἀγὴρ πρὸς δ' ἔρχεται, ὅστε θεῶν ἐξ
ἀδμῆς δεδαὼς ἔπε' ἴμερόεντα βροτοῖσιν·
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὅππόθ' ἁδηται·
ὡς ἐμὲ κῆρ ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν·
φησὶ δ' ὅ γ' ἀνδρὸς ξεῖνος πατρώιος εἶναι
Κρήτηι ναιετάων, ὅθι μίνωος γένος ἐστίν·
ἔνθεν δὴ μῦθον δ' ὅδε πόλλ' ἵκετο πήματα πάσχων
πρόπροχυλίνδόμενος, σάσε δ' ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀρχοῦ θεσπεσίων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
ζωοῦ, πολλὰ δ' ἄγε κτήνεα βόσκετο δ' ἐμοί·
Τ οἳ δ' ἄρα τε προσέφυγε πυρίφρων πηνελόπεια·
ἔρχεο δ' ἄρα καλέσσον ἰὼν αὐτόθι ἐμεῖο·
οὗτοι δὲ ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐφιάλωμεν,
ἢ αὐτοῦ κατὰ δῶμα τετυγμένον εὐφρανθῶμεν·
ἀσμένῳ μὲν γάρ κτήματα κήρατα κεῖθι ἔοικε,
σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ, τὰ μὲν δμῳαὶ ἔδουσιν·
οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλούμενοι ἤματα πάντα
βοῦς ἱέρευτες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας
ἕλαπτ' ἰαύουσίν τε αἰθοπα οἶνον
μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάπτηται, οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
οἷος ὀδυσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·

ἦ δ' ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἱκοίτης πατρίδα γαῖαν,
αὖτάχε σὺν οἷ πᾶσι δι' ἀστοῦ φαίνετ' ἀνάγκη.
ὣς φάτο· τηλέμαχος δ' ἐμέγ' ἔππαρεν· ἀμφὶ δ' ἑ δῶμα
σμερδαλέον καμάχησε· γέλασσε δ' ἐπηλύτα φάα.
αὐτὰρ δ' ἄρ' εὐμαίου ἔσσεα πρόφρονα προσηύδα.
ἔρχεό μοι τὸν ξεῖνον ἐναντίον· ὧδε καλέσσον,
ὄφρ' ἴδεται ὅμοι υἱὸς ἐπέπαρε πᾶσιν ἑταίροις.
τῶ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο.
ἄλλο δ' ἔτοι ἐρέω· σὺ δ' ἐμὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
εἰ κ' αὐτὸν γνώω μνηστῆρσι πάντεσσι μέτοπτα,
εἵσω μὴν χλαῖναν τε χίτωνά τε εἵματα καλά.
ὣς φάτο· βῆ δ' ἐσύφορβος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔσσεα πρόφρονα προσηύδα.
ξεῖνε πάτρ καλέσσε περίφρων πηνελόπεια
μήτηρ τηλεμάχοιο, μετ' ἀλλήσαι τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται καὶ κήδεα πάρ πεσσαθύμη.
εἰ δέ κεσσε γνοίη μνηστῆρσι πάντεσσι μέτοπτα,
ἔσσεν ἐπειτ' ἀπὸ δῆμον· ἐπεὶ οὐ μάλα πάντα
χρηίζει· σῖτον δέ κε καὶ αὐτίζω κατὰ δῆμον
παντοίην βοσκήσει· δόσις δ' ἔτοι ὅσσ' ἐθέλησιν.
τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
ἔνμαι' αὖτάχε γὼ μνηστῆρσι πάντεσσι μέτοιμι
κούρη ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείῃ.
οἶδα γὰρ ἔς περὶ πάντας, ὁμῶς δ' ἀνὲδ ἐγώ γε οἴω.
ἀλλὰ μνηστῆρων χαλεπῶν ὑπὸ δῆμον ὅμιλον.
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
καὶ γὰρ νῦν ὅτε μοῦνος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοιμι
ὅττι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
ὅττι τέτι τηλέμαχος τόγε πήρκεσεν ὅττι τέτις δήμος.
τῶ νῦν πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἀνώχθι
μεῖναι ἐπηγομένην πρὸς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ τότε μὲν φράσεαι πόσιος πρὶ γόσιμον ἦμαρ
ἀνστέρα καθίσασα παρὰ πυρὶ, εἵματα γάρτοι
λύγρ' ἔχω οἷά τε καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶτ' ἱκέτευσα.
ὣς φάτο· βῆ δ' ἐσύφορβος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
τὸν δ' ὑπερ οὐδὸν βάντα προσηύδα πηνελόπεια.
ἦ σύ γ' ἄγεις ἔνμαιε; τί τοὺ τέμόησεν ἀλήτης,
ἠτιμάσου δ' ἆσας ἐξαίσιον ἠέ καὶ ἦος
ἀνδάνται κατὰ δῶμα κακῶς αὐδοῖος ἀλήτης.

Τὼ δ' ἀτασθαλίῃσι προσέφης ἐνὶ μαιομένοισι.
μυθῆται κατὰ μοῖραν ἀτρεΐδῃ οἷοιτο καὶ ὄσσος
ὑβριν ἀλυσκάζῃ ἀνδρῶν ὑποδημορεόντων.
ἀλλά σε μᾶλλον ἄμωγε ἐς ἠέλιον καταδύντα,
καὶ δέ σοι ὧδ' αὖτη πολὺ καλλίονι ὦ βασίλῆϊ
οἴῳ πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδὲ πακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφης ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
ὄχ' ἄφρων ὅ ξεῖνος οἴεται ὡς περ ἄνωγε.
ὄγ' ἄρτιμ τίνες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑπερίσχονται ἀταύθαλα μηχανόωνται.
ἠμὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε. Διὸς δ' ὑφορβὸς
μνησήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ δὴ ἵετο πάντα.
ὣ τῷ δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχὼν κεφαλῇ ἵνα μὴ πάντοθεν ἄλλοι ἀκούσωσιν.
Φίλ' ἐγὼ μὲν ἄπειμι συὰς καὶ κεῖνα φυλάξων,
σόν καὶ ἐμὸν βιότοιο. σοὶ δ' ἐγὼ πάντα μελόντων.
αὐτὸν μὲν σὲ πρῶτα σάω καὶ φράζεο θυμῷ,
μήτι πάθῃς. πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν ἀχαιῶν.
τοὺς ζείης ἐξολέσθαι πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
ἔστιν οὕτως ἄττα. σὺ δ' ἔρχεο δεῖλιήσας,
ἠῶθεν δ' ἴεναι καὶ ἄγρῃ ἴβηϊα καλά.
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
ὣς ἔφατ'. ὄδ' αὖτις ἆρ' ἔζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου.
πλῆσε δὲ μερμήνης δυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὄνας. λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
πολλὸν δαιτυμόνων. τοὶ δ' ὄρχηστύϊ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'. ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δεῖλος ἠμαρ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ϛ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Ἀνατέως καὶ Ἴρου συμμὴ γίγεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ πωλωλότητοῖς μνησήροι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνῃ. γίγεσθαι δὲ καὶ τῆς κοιμολογίας ἐν τοῖς ἑξῆς ὁδυσσέως πρὸς Εὐρύμαχον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Σίγμα δ' ἐρίηρου, ἔχος ὁ δυσηκος, ὧρα τ' ἀγάκτων.

λθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχάεσκ' ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργη
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν, οὐδέ οἱ ἦεν
ἄλκαρ ἐὸν βίη δ' οὐ τοῖος ἔην οἷός περ ἐόντα
γαῖαν ἔπι ῥάαθαι. ἀρηϊφίλοις δ' ἐπέεσκε.
τὸν γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς. ἴρον δὲ μέοι κίκλησκον ἅπαντες
ὅππως ἀπαγγέλλεσκε κιὼν ὅτε κέρτομοι ἀῶγοι.
ὅς ῥ' ἐλθὼν ὀδυσῆα δι' ὤκεε οἶο δόμοιο.
καὶ μιν μᾶλ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
ἆλλε γέρον προθύρου. μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκη.
ἦ καὶ ἐφ' ὅτι δήμοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες.
ἑλκέμεναι δ' ἐκέλονται. ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
Δ αιμόνι' οὔτέ τι δέρκω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτέ τι φθονέω δόμεναι καὶ πολλὰ μελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὁ δ' ἐχέσθαι, οὐδέ τι σε χρὴ
ἀλλοτρίοφθονέειν. δοκέεις δέ μοι ἦμαι ἀλήτης,
ὡς περ ἐγών. ὄλβον δ' ἔθεοι μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μὴ τιλίω προκαλίζεο μήμε χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐὼν ῥηθος καὶ χάλκεα φύρσω
αἵματος. ἧσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔῃ περ
ἀώρτον, οὐ μὴν γάρ τι σοὶ ὑποφρέτεσθαι οἴω
αὖτις ἔσω μεγάρων λαρτιάδεω ὀδυσῆος.
τὸν δ' ἐχολωσάμενος προσεφώνεε ἶρος ἀλήτης.
Ω πόποι, ὡς ὅμολόβρος ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηὶ καμιγοῖ ἶσος, ὅν κ' ἀμ κακὰ μητιόωμεν
κόπτων ἀμφοτέρῃσι. καμαί δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὡς λητβοτήρης.
ζῶσαι νῦν ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους. πῶς δ' ἂν σὺ μετέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο.

ὡς οἱ μὲν τροπάροιθε θυράων ὑψηλάων
ἧδον ἐπὶ ξεστοῖσι σαμβυκαδόμοι ὀχριόωντο·
τοῖιν δ' ἐξωέη χίρ' ὁμοῦ μέγος ἀντιόοιο·
ἦ δ' ἀρ' ἐχγελάσας τροσεφώνεε μνηστήρεσσιν·
Ϣ φίλοι οὐ μέν τωτι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἴην τρῶτα λίην θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα
ὀξέα γοστε καὶ ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
χρηὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξωελάσωμεν ὧκα·
Ϣ ς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀμήξαν γελόωντες·
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοήμονας ἠγρέβοντο·
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός·
Κέκλυτέ μ' ὦ μνηστῆρες ἀγήνορες ὄφρά τί φημι·
γαστέρες αἰδαίνων κέαται πυρί· τὰς δ' ἐπὶ δόρπω
Καλὸν ἔμεβα, χρίωνται καὶ αἵματος ἔμπλησάντες·
ὅττι τόδε δ' ἐχέμιχήσῃ χρήσωνται γένηται,
τάων ἥντε θέλησιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
αἶψα δ' ὧδ' ἡμῖν μετὰ δαίσεται, οὐδ' ἔτι μῆλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αὐτήσοντα·
Ϣ ς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
τοῖς δ' ἐλοφρονέων τροσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς·
ὦ φίλοι, ὅττως ἐστὶ μεωτέρω ἀμφὶ μάχεσθαι
ἀνδρὶ γέροντα δύη ἀρημένον· ἀλλά μ' ἔτι κῆρ
ὀτρύνῃ κακοεργὸς ἵνα πληγῆσι δαμήω·
ἀλλ' ἄγε μοι μῶμοι πάντες ὄμοσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μήτις ἐπ' ἴρωι ἥρα φέρων ἐμὲ χερσὶ παχείηι
πλήξῃ ἀταλθάλλων· τούτω δ' ἐμὲ ἶφι δαμάσσῃ·
ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον ὡς ἐκέλευσε·
τοῖς αὖτις μετέφη ἱερὴ ἰς τηλεμάχοιο·
ξεῖν' εἰ σοὶ τρώεσσι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι· τῶν δ' ἄλλων μήτιν' ἀχαιῶν
δείδιθ' ἑπτὰ πλεόνεσσι μαχήσεσθαι, ὅσ' ἐσεθήκην·
ξεῖνος δ' ὄκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' ἄμμι τοιγε βασῆες,
Εὐρύμαχός τε καὶ ἀντίνοος τε τετιμένω ἄμφω·
ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῴαον· αὐτὰρ ὁ δυσεύς·
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν τρῖμηδέα· φαῖνε δὲ μηρούς,
Καλούς τε μεγάλους τε· φάνεν δ' ἔσαν ὦμοι,
στήθεά τε σίβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·

ὣδε δ' ἔτις ἅπεσκεν ἰὰν ἐς πλησίον ἄγρον·
ἦ τάχα ἶρος ἄϊρος ἐπϊασάσθην κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπϊτρωπᾶται φάγμῃ·
ὣς ἄρ' ἔφαν· ἶρω δὲ κακὸς ὡρίνετο θυμός·
ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστῆρες ἄγον ζώοντες ἀγάγκη
ἀμδδὶότα· σάρκες δὲ πϊτρομέοντο μέλεσιν·
ἀντίποος δ' ἐγέλϊπτεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτομάζειν·
μὴ μήτ' ἄνις βουγαῖε μήτε γέροιο·
ἁδὴ τοῦτον γε τρομέξς καὶ ἀμδδίας αἰνῶς
ἄμβρα γέροντα δύνηται ἀρήμενον, ἠμὲν ἰκάνῃ·
ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἰχμητὸν τοῦτον μιχήσεσθαι γέρηται
πέμψωσ' ἢ πρόμδε βαλὼν ἐν μηρὶ μελαίνῃ
ἄς ἔχεν βασιλῆα βροτῶν ἀνδρήμονα πάντων·
ὅσσα τορίνα τάμνοι καὶ ὄνατα μηλεῖ χαλκῷ,
μηδέ τ' ἐξρύσας δώκνυσι νώμᾳ ἀάσασθαι·
ὣς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπότρομος ἤλυθε γῦια·
ἐς μέσον δ' ἄμαιον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον·
ἀὶ τότε μὲν μύρι' ἔξε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
ἠὲ ἐλάσειε ξίφος ἀμφήκεα μήνιν ἔχοντα,
ἦε ἐλάσειε τανύσσας ἔτι γαίης·
ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι
ἦ ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασάαντο χαλκοί,
ἀὶ τότ' ἀμασχομένω· ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
ἶρος ὀδὰ ἀωχῇ· ἐλάασεν δ' ὑπὸ δαῖτος· ὀσέα δ' ἄσω
ἔθλασεν, ἀντίκα δ' ἦλθε διὰ στόμα φοίνιον αἷμα·
καδδ' ἔσεσεν κονίῃσι μαχὼν· σὺν δ' ἤλασε δόρπας
λακτίζων σὺν γαίῃ, ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
χεῖρας ἀμασχόμενοι γέλῳ ἔκθαμον· ἀτὰρ ὁ δυνατός
ἕλκε δι' ἐκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς ὄφρ' ἱκέτ' αὐλὴν
αἰθούσης τε θύρας καὶ μίν ποτι ἕρκιον αὐλῆς
ἧσεν ἀμαχλίας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χερσί·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἔρταω βοῖ μῶν κοσμήσεσθαι σύας τὰ πρύκω·
μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος ἔμμεν
λυγρὸς ἐών, μή τοι τι κακὸν καὶ μείζονι πάσῃς
ἦ ῥα καὶ ἀμφὶ ὤμοισιν ἀορτῆρα βάλετο πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ·
ἆψδ' ἄρ' ὄγον δ' ὄμιον καταρέζετο· τοὶ δ' ἴσαν ἔσω,

ἦ δὺ γελώωντες καὶ δ' ἀχαιόωντε τέεσσιν·
ζώστοι δοίη ξώγε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄνδρες
ὅττι μάλιστ' ἐθέλοις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
ὃς τοῦτον ἀγαλτον ἀλητάων ἔτ' ἐόντα
ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀγαίξομεν ἠπροκόμοιο
ὡς ἔχετον βασίληα βροτῶν δηλήμονα πάντων·
ὣς ἦρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θάρσος ὀδυσεύς·
ἀντίον δ' ἄρα οἱ μεγάλων πρὸς γαστέρα θῆκεν
ἐμπλείην κρίεσσι καὶ αἵματος· ἀμφίπολος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἄρουρας·
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δῦ δ' ἴσχετο φώνησέν τε·
χαῖρε πάτρῳ ξώγε γέροι πότοι ὥς περ ὀπίοντι
ὄλβος· ἀτὰρ μὴν μῶν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι·
τὸν δ' ἄτασθαλα μηδόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
ἀμφίπολε μάλα μοι δοκέεις περιμυμένος εἶναι·
τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος εὐρὺ κέκευθε
μίσον δουλιχίην τε καὶ εὐήτεϊ ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦδ' ἐκφασὶ γενέσθαι· ἑτάρτην δ' ἄρ δρὶ ἔοικας·
τοιόν τοι ἐρέω· σὺ δὲ σώεο καὶ μάλα κούσον·
ἄνδρα μὲν ἀκὶ δμότροφον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει καὶ ἕρπει·
τοῖος γὰρ φόος ἐστὶν ἐπὶ χθονίῳ ἀνθρώπῳ,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
καὶ γάρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι·
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίηι καὶ κάρτει ἐΐσχων,
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι·
τῷ μήτις πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη·
ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι ὅττι διδοῖεν,
οἳ ὅρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας
κτήματα κέρδεα καὶ ἀτιμάζοντας ἀκοιτιν
ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσεσθαι, μάλα δ' ἐσχεδόν, ἀλλά σε δαίμων
οἰκαδ' ὑποδέξαιτο· μὴ δ' ἀρτίως ὀδυρέσθω,
ὅππότε μοι κῆδός γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὣς γὰρ ἀναιμωτί γε διακριθήσεσθαι οἴω

μνησῆρας κἀκἄμον, ἐπάφκε μέλαθρον ἐπέλθη.
Ὣς ἐφάτο καὶ ἀπάφησας ἔπτιεν μελιηδέα οἶνον.
ἀΑλλ᾽ ἄλλην χρσὶν ἔβηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ
μαστάζων κεφαλήν. δὴ γὰρ κακὸν ὄρνυτο θυμός.
ἀλλοῦδ᾽ ὡς φύγε κῆρα. πέδησε δὲ καὶ τὸν ἀθήνη
τηλεμάχου ὑπὸ χρσὶ καὶ ἐγχεσίφρσι δαμῆναι.
ἀΑψ δ᾽ αὖτις καθαρέζετ᾽ ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
τὴν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείη
μνησῆρεσσι φανῆναι, ὅπως πεπάσσετο μᾶλλα
θυμὸν μνησῆρων ἠδ᾽ ἐτιμήεσσα γέροιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιόν τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρὸν δ᾽ ἐγέλασσεν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκτομόν τε.
Ὧρσόμην θυμός μοι ἔελδεται ὅττι πάρος γε
μνησῆρεσσι φανῆναι ἀπεχθομένοισι πρὶν ἔμπης.
πάντοθι δ᾽ ἔχεν ἄφοιμι ἔπος τόκε κέρδιον ἦεν,
μὴ πάντα μνησῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει.
οἵ τ᾽ ἄλλῳ μὲν βάζουσι. κακῶς δ᾽ ὀπίσω φρονέουσιν.
Τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ὧρσόμην τάμ᾽ ἀμοιβὸν ἔπος ἔειπεν.
μᾶ δὴ ταῦτα γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ᾽ ἴθι καὶ σῶ παιδὶ πέπος φάο, μηδ᾽ ἔπι νεῖκος,
χρῶτα πορὶ ῥαμένη καὶ ἐπὶ χρίσασα παρειὰς.
μηδ᾽ ὄντως δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχεο. ἐπεὶ κάκιον πεφύμεναι ἀκρίτου αἰεί.
ἦδη μὲν γάρτοι παῖς τηλίκος ὄν σὺ μάλιστα
ἤρω ἀθανάτοισι γεραίσασθαι ἰδέσθαι.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια.
Ὧρσόμη μὴ ταῦτα παρωδὰ κηδομένη περ
χρῶτα πορὶ ῥέεθαι καὶ ἐπὶ χρίεσθαι ἀλοιφῇ.
ἀπλαίωσε γὰρ ἔμπεδον ἦθος ἐμοὶ γε θεοὶ τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν
ὤλεσαν ἐξ οὗ νῆας ἔβην κοίλης σὺν μνησῖν.
ἀλλά μοι αὐτομόλῳ τε καὶ ἱππόδαμφ ἄρωγὸν ἴθι
ἐλθέμεν ὄφρα κέμοι παρὰ ἡγήτορι μεγάροισιν.
οἶκα δ᾽ οὐ κάτα φημὶ μετ᾽ ἄμερας. αὐδήσομαι γάρ.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη. γρηὺς δὲ δι᾽ ἔκ μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα μένεσθαι.
σὺν δ᾽ αὖτ᾽ ἄλλε᾽ ἔγειρε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχεσθαι.

Ὡς δε Διὰ μαχλίμβοσα · λύθεν δ' ἐοὶ ἄφεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ χλίντῆρι · τέως ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἰμάμιν θησαίατο Ἀχαιοί ·
Καλλεῖ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν ·
ἀμβροσίῳ, οἵῳ πρ ἔυσθένος χυθέρεια
χρίεται · ὡς τὰν μὲν χαρίτων χορὸν ἵκετο πρόσθεν
Καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι ·
λαχοτέρῳ δ' ἄρα μιν θῆκεν πρίσου ἐλέφαντος
ἡμὶν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀστεβήσετο δῖα θεάων ·
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λαχώλεμοι ἐκ μεγάροιο ·
φθόγγῳ ἐπ ἔρχόμεναι · τῷ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀμῆκε ·
Καί ῥ' ἀτομόρξατο χρὶ παρειὰς φώνησέν τε ·
ἦμε μάλ' αἰσταθῆ μαλακὸν πρὶν ὦ μὲ κάλυψεν ·
αἰθέμοι ὡς μαλακὸν βάλατον πόροι ἄρτεμὶς ἀγνή
αὐτίκα νῦν, ἵνα μὴ κέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
ἄωτα φθίνυθω · πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίῃ ἀρετῇ, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν ἀχαιῶν ·
ὡς φαμένη κατέβαιν' ὑπερῴια σιγαλόεντα
οὐκ οἴη · ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο ·
ἦ δ' ὅτε δὴ μυκῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
σὴ ῥὰ παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο ·
ἄντα παρφάων σχομένη λίπαρὰ κρήδεμνα
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη ·
τῶν δ' ἀπὸ τοὺ λύτο γοῶατ · ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχεν ·
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλίθῆναι ·
ἦ δ' ὃ τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν ·
τηλέμαχ' · οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδ' ἐνόημα,
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας ·
μῶν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κεν τὶς φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός ·
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὑρώμενος ὄφρ' ὅτι φῶς
οὐκέτι τοι φρένες ἐσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη ·
ὅς τόν ξεῖνον ἔασας ἀφικόμενον ὧδε
τῶς μῶν, ὅττις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἧμενος ὧδε πάθοι ῥυσάκτυος ἐξαλεγεινῆς
σοὶ κῆσχος λώβητε μετ' ἀνθρώποισι τέλοιτο ·
Τὼ δ' ἂν τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα ·
μῆτερ ἐμὴ · τὸ μὲν ὄφρα μεμεσώμαι κεχολῶσθαι · QQI

αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ μοέω καὶ οἶδα ἕκαστα
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἄϊδρις ἅπασιν
ἀλλά τοι οὐδ' ὣς πάντα μεμνημένα πάμπαν ἀκοῦσαι·
ἐκ γάρ με πλήσουσι παρήμενοι ἀμφιθέουσαι
οἵ δε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ ἄφρονι θυμῷ·
ὀυμέν τοι ξύμουγε καὶ ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὄγε φέρτερος ἦεν
ἀι γὰρ ἴδοντε πατὴρ καὶ ἀθηναίη καὶ ἀπολλον·
οὕτω μοι μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
μάρνοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ
οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο· λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
ὡς μοι ἶρος κεῖμος ἐπ' ἀυλήσι θύρῃσιν
ἥσται μαστάζων κεφαλῇ μεθυόντι ἐοικώς·
ὅ δ' ὄρθος δώσεται σῆμα τοσσίν, οὐδε μέεσθαι
οἶκα δ' ὀτω οἱ μόσος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλωται·
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα πηνελόπειαν·
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια·
εἰ πάντες σε ἴδοιεν Ἀχαιῶν ἀμ' ἴασον ἄργος Ἀχαιοί,
πλεόνεσσιν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινύατ' ἔτι φθιτα περίφρων πηνελόπεια·
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδ' ἐφρένας ἐν δ' ὁμὸν εἶσας·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ'· ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι· ὅτε Ἴλιον εἶσαν Ἀχαιοί
ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν ὀδυσεύς
εἰ κείνος γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι
μᾶλλόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ καλλίον οὕτω·
νῦν δ' ἄχομαι τόσα γάρ μοι ἐπέσσεται ἄλγεα δαίμων·
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦεν ἐλίσσων κατὰ πατρίδα γαῖαν
δεξιτερὴν ἐπὶ χειρὶ γέρων ἐλών ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
ὦ γύναι· οὐ γάρ οἴω Ἀχαιμενίδας ἀχαιοὺς
ἐκ τροίης εὖ πάντας ἀνήμονας ἀπονέεσθαι·
Καὶ γάρ φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἀνδρας·
ἠμὲν ἀκοντίσαι, ἠδ' ἐὐτῆρας ὀϊστῶν·
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
ἔριν ἁμμέλα γυίου ὁμοίου πολέμοιο·
τῶ οὐκ οἶδ' εἴ με θεὸς νέεσθαι ἀλώω
αὖτοῦ ἐν τροίη· σοὶ δ' ἔμπαντα μελόντων

μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν.
ὡς νῦν ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμὰ ἀπὸ φρεσὶ θέντος.
ἀλλ' ἄρετ' ὦ Διὶ πατὶ δαίμονες ἀμφιγύηεν
γήμασθαι δ' ὤκ' ἐθέλησθα, θεὸν κατὰ δῶμα λιπούσα.
κλῆός θ' ὡς ἀγορᾶς, τὰ δ' ἡμῖν πάντα τέλεσται
νύξ δ' ἔσται ὅτε δὴ γυρὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
ἔλομένης ἐμέθεν. τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα
ἀλλὰ τά δ' αἰμὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἰκάνῃ.
μνηστήρων οὐχ' ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο.
οἵ τ' ἄλοχον θυμῷ τε γυναῖκα, καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνῶντ' ἄνδ' ἐθέλωσι· καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν.
αὐτοὶ τοί γ' ἅπαντα βόας καὶ ἴφια μῆλα
κούρης δαῖτα φίλοισι καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδοῦσιν
ἀλλ' οὐκ ἀμφοτέρων βίοτον μήτοιμον ἔδουσιν.
ὣς φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
ὅσσα γὰρ ὧν μνώοντο δῶρα πάρελκε θοὰ βέλγε δὲ θυμὸν
ἀμφὶ ἰχνίοις ἑστεῶτι· νόος δ' ἐς δῆμα μενοίνα.
τὴν δ' αὖτ' ἀντίθεος προσέφη εὐπάλαμος ἰὸς·
κούρη ἰκαρίοιο πολύφρων πηνελόπεια
δῶρα μὲν ὅσσ' ἐθέλησιν ἀχαιῶν ἔμβαλε δέχθαι
δέξαθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀμήνασθαι δόσιν ἔσται.
ἡμεῖς δ' οὔτε ποθι ἔργα πάρος γ' ἴομεν οὔτε ποθι δῆμον
πρίν γε σέ τ' ὦ γήμασθαι ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
ὣς ἔφατ' ἀντίθεος τοῖσιν δ' ἔπι μῦθον ἔειπε
δῶρα δ' ἄρ' οἱ σέμεναι προέσαν κήρυκα ἕκαστος
ἀντίθεος μὲν ἔφερε μέγαν πρὶν καλλέα πέπλον.
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν πρόσθεν δυοκαίδεκα πᾶσαι
χρύσεαι· κλῃσὶν εὐγλήμμπτοις ἀραρυῖαι.
ἕρμον δ' εὐρυμάχω πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔφερε
χρύσεον· ἠλέκτροισιν ἐρμέμον, ἠέλιον ὡς.
ἕρματα δ' εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔφερον·
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα τοῦ σάρδροιο πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴαθμιον ἤνεγκεν θεράπων πρὶν καλλέα κόσμον.
ἦρι δ' ἄρ' ἦος δῶρον ἀχαιῶν καλὸν ἔδωκεν.
ἡμὲν ἔπειτ' ἀνέβαινε δόμους ἐς ποικίλα γυναικῶν
τὴν δ' ἄρα μὲν μάλα μφίπολοι ἔφερον πρὶν καλλέα δῶρα
οἱ δ' ἐς ὀρχηστῶτε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τερπόμενοι τέρποντο, μένον δ' ἔπι ἕσπερον ἐλθεῖν.

τοῖσϊ δὲ τρῶτομένοισϊ μέλας ἐτϊέαρος ἦλθεμ·
αὐτίκα λαμπῆρας τρῶς ἔτασαν ἐμ μεΓάροισιμ
ὄφρα φάῳμεν· τρὶ δὲ ξύλα καίγκαμα θῆκαμ
ἦμα τάλαι· τρὶς ἴκηλα μέομ κεκεασμένα χαλκῷ
Καὶ δαῖδας μετέμϊσΓομ ἀμοιβηδὶς δ' ἀμέφαμομ
Δμωαὶ ὀδυσῆος τάλασίφρομος, αὐτὰρ ὁ τῇσϊμ
αὐτὸς δϊογεμὴς μΓέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
Δμωαὶ ὀδυσῆος δῖω οἰχομένοιο ἄμακτος·
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ' ἵμα δοίη βασίλμα·
τῇ δὲ τάρ ἦλάκατα τροφαλίζΓετε τέρτετε δ' αὐτῶμ
ἤμεμαι ἐμ μεΓάρῳ· μὴ ἄρϊα τάκετε χρσὶμ
αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισϊ φάος τάμτεσσι ταρέξω
ἤμτερ γὰρ κεθέλωσϊμ ἐύθρομον ἦῶ μίμμφμ,
οὔτϊμε μϊκήσουσι πολυτλήμῳ δὲ μάλ' ἄμι·
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαμ, ἐς ἀλλήλας δ' ἴδομτο·
τὸμ δ' αἴσχρως ἐμέμϊπτε μελαμθὼ καλλίτάρμος·
τῶ δολίος μὴ Γῖκτε, κόμϊσατε δὲ τμημελότφα·
ταῖδα δ' ἐὼς ἀτίταλλε δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ
ἀλλὰ δὲ ὡς σχέθε τέμβος ἐμὶ φρεσὶ τμημελοτφίης·
ἀλλ' ἤγε δὴ μάχῳ μϊσΓέσκετο, καὶ φϊλέεσκεμ·
ἦρο δυσῆϊ ἐμέμϊπτε μῳδοῖοις ἐτέεσσι
ἄμτε τάλαι· σὺ γέ τϊς φρέμας ἐκτετα Γαρμένος ἐσσὶ·
οὐ δ' ἐθέλῃς ἀδάμῃ χαλκήϊομ ἐς δόμομ ἐλθῶμ
ἠέτομ ἐς λέσχημ· ἀλλ' ἐμθάδε τολλὰ γοράᾳς
θαρσαλέως· τολλοῖσϊ μΓ' ἀμδράσϊμ οὐδ' ἐτϊ θυμῷ
ταρβῇς· ἢ ῥάσε οἶμος ἔχῃ φρέμας ἦ μύτοι ἀῇ
τοιοῦτος μόος ἐσὶμ, ὃ καὶ μΓαμώϊα βάζῃς·
ἦ ἀλύῃς ὅτι οἱ ῥομ ἐμίκησας τὸμ ἀλάστῳ,
μήτϊς τοι τάχα οἱ ῥομ ἀμάῳμ ἧμος ἀγαστῇ·
ὅς τίς τ' ἀμφὶ κάρη κεκοτωμένῃσι γυμαιξὶμ
δώματος ἐκ τεμῄσϊ φορύξας αἵματϊ τολλῷ·
Τὴμ δ' ἄρ' ὑτοδρα ἰδὼμ τροσέφη τολύμητις ὀδυσσεύς·
ἦ τάχα τηλεμάχῳ ἐρέω κύομ, οἵ τ' ἀγοράᾳς
Κῆδ' ἐλθὼμ· ἵμα σῶϑι δϊαμελέϊσὶ τάμησϊμ·
Ὣς φάτο μὴ ἐτέεσσϊ δϊεττοίησε γυμαῖκας·
βὰμ δ' ἴμεμαι δϊὰ δῶμα, λύθεμ δ' ὑτὸ γῆρα ἑκάστης
ταρβοσύμη· φάῳ γὰρ μϊῇ ἀληθέα μυθήσασθαι
αὐτὰρ ὁ τὰρ λαμτῆρσϊ φαάμῳ αἰθομέμῃσϊμ
εἰσήμδῃ ἐς τάμτας ὔρώμεμος, ὦκα δ' ἔϊ χὴρ

ὥρμαινε φρεσὶν ἧσιν ἀρ' οὐκ ἀτέλεστα γένοιτο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγώρας ἦα Ἀθήνη
λώβης ἰσχέσθαι θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δώμη ἄχος κραδίῃ λαερτιάδαο ὀδυσῆα.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πολύβουλος ἦρχ' ἀγορεύειν.
Κέρτομέων ὀδυσῆα, γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευχε.
Κέκλυτέ μοι μνηστῆρες ἀγαυλῆτῆς βασιλῆος
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἄνευθ' Ὀδυσῆος ὀδυσσήϊον ἔς δόμον ἵκει
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
κὰκ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδὲ νέβραι·
ἦ ῥά μάλ' ἐπροσέφη ὀδυσῆα πολίπορθον·
ξεῖνε· ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητεύέμεν, εἴ σ' ἀμελοίμην
ἀγρῷ ἐν ἑσπερίῃ μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται·
αἰμασιὰς τελέων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων.
ἔνθα δέ κ' ὡς τοῦ μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι·
εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι· ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεις γε κακὰ κακὸν εἰδέναι ἔργα·
οὐκ ἐθέλησθα ἔργον ἐποίχεσθαι, μηδὲ πιθοίσθης
ἔργου ἐποίχεσθαι, μηδὲ πιθοίσθης
βούλεαι· ὄφρ' αἰεί σε βοσκήσω γαστέρ' ἀναλτον.
τὸν δ' αὖτ' ἀμφιβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Εὐρύμαχ'· εἴ περ γὰρ ἐρὶς ἔργοιο γένοιτο
ὥρῃ ἐν ἐαρινῇ ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
ἐν τοίη, δρέπανον μὲν ἐγὼν ἐύκαμπτες ἔχοιμι·
καὶ δέ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα τεθρησαίμεθα ἔργου
νήστιες· ἀχρὶ μάλα κνέφαος τοίη δὲ παρείη·
ἐν δ' ἂν καὶ βόες ἦεν ἐλαυνέμεν οἵ τε ἄριστοι·
αἴθωνες μεγάλοι ἀμφω κεκορηότε τοίνε·
ἡλίκες ἰσοφόροι, τὼ τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
τετράγυον δ' ἦν· ἕποιτο δ' ὑπότροπος ἄροτρον·
τῶ κέν οἱ δοίην ἓξ ἄλκα δίημενέα προταμοίμην·
ἔνθ' ἂν καὶ τόλεμόν τοι ἐγὼ ὄρμησειε κρομίων
σήμερον· αὖτάρ ἐμοί σάκος ἦν καὶ δύο δοῦρε.
καὶ κυνέη ταρχάλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα.
τῶ κεν ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα.
οὐδ' ἂν μοι τὼ γαστέρε μάζω ἀπορήσε.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις καὶ τοι μόος ἐστὶν ἀπῆνης.
Καὶ τοῦ τίς δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιὸς.
ὅσσε ἔχα τ' ἀρ τοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμίλεις.

ἦ δ' ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἱκοίτης πατρίδα γαῖαν·
ἦμαρ γε τοι τὰ θύρετρα καὶ εὐρέα πρὸ μάλ' εἴσεται
φάσγανον ἦμοι τὸ δι' ἔκ προθύροιο θύρασδε·
ὣς ἔφατ'· εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
κὰμ μὲν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δᾶφλ'· ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἳ ἀγοράεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν οὐδ' ἔτι θυμῷ
ταρβεῖς· ἢ ῥάσσε οἶνος ἔχει φρένας· ἣ μὺν αἰεὶ
τοιοῦτος μόος ἐστὶν ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις·
ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας εἵλετο, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἀμφῑμόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο δουλῑχῖκος
εὐρύμαχον δόσας· ὃ δ' ἀρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξῑτρῑὼν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα
αὐτὰρ ὁ γοῖ μώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσῑ·
μυκτῆρες δ' ὄμαδησαν ἀμὰ μέλαρα σκιόεντα·
ὧδε δ' ἔτῑς φεστεσχεν ἰδὼν ἐς πλησίον δμῳόν·
αὖ τοῖ φελλόξεῖνος ἀλώμενος ὧδ' ὀλέεσθαι·
πρῑὶν ἐλθεῖν τῶ κ' ὅτῑ τόσον κέλαδον μεθέηκεν·
νῦν δὲ πρὶ πλωχῶ ἐρῑδαίνομεν, οὐδ' ἔτῑ δαιτὸς
ἐσθλῆς ἐσσεῖται ἦμος, ἐπεὶ τὰ χερείονα μῖχα·
τοῖσῑ δὲ καὶ μετέφῑερ' ἰὼν τηλεμάχοιο·
δαιμόνῑοι μαίεσθε καὶ οὐκέτῑ κάβετε θυμῷ
βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα θεῶν μύτῑς ὔμμ' ὀροθυνέ·
ἀλλὰ δαισάμενοι, κατακείετε οἶκα δἰόντες
ὅππότε θυμὸς ἄγῃσι· δἰώκω δ' ὅτῑν εἶσα·
ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἔσαν χείλεσῑ φῶτες·
τηλεμάχου θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν·
τοῖσῑ δ' ἀμφῑνομος ἀγορήσατο καὶ μετέφη τε,
γίσου φαίδῑμος γὸς ἀρητιάδαο ἄνακτος·
ὦ φίλοι· οὐκ ἂν δήτις ἐτὶ ῥηϊδίως δἰκαίῳ
ἀντιβίοις ἐτέεσσῑ καβαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτ' ἔτῑ τὸν ξεῖνον συφελίζετε, μήτ' ἔτῑ δμῶας
δμώων· ὅτῑ κατὰ δῶμα τόδ' ὐσκίου βεῖο·
ἀλλ' ἄγετ' οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσῑν
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἶκα δἰόντες
τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐπὶ μεγάροις ὀδύσσηος
τηλεμάχῳ μελέμεν, τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα·
ὣς φάτο· τοῖσῑ δὲ πᾶσῑν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
τοῖσῑν δ' ἐκρητῆρα χράων ἆτο μούλιος ἥρως·

Κῆρυξ δουλιχιεὺς, θεράπων δ᾽ ἦν ἀμφιάλοιο
μῶμησεν δ᾽ ἄρα τοῖσιν ἐπιφραδέως, οἱ δὲ θεοῖσι
λήθοντες μακάρεσσι πίον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπὴν φρένας ἆσεν ἐπὶ μέγα δ᾽ ὄσσον ἤθελε θυμός.
βὰν ῥ᾽ ἴμεν αἴθοντες ἐὰ πρὸς δώματ᾽ ἕκαστος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ὡς Τηλεμάχω᾽ ἐκθεσίην ποιήσαι τῶν ὅπλων ὁ δυσεύς
Καὶ πρὸς σημελόπην ἐκ κρήτης ἁμαὶ ὑποχρίνεται.
γίνεσθαι δὲ αὐτοῦ δι᾽ οὐλῆς ἁμαγνωρισμὸς πρὸς εὐρύκλειαν τοὺς πόδας αὐτοῦ νίψασαν, καὶ κατὰ παρέκβασίν ὁ ποιητὴς γίνεται ὡς ἐν παρνασῷ ἐπλήγη ὑπὸ κωφῶν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ταῦ δ᾽ ἁμαγνωρίζη ἐξ οὐλῆς γρηῦς ὁ δυσεύς.

ὑπὰρ δ᾽ ἐν μεγάρῳ ὑπελήσετο διὸς ὀδυσεύς.
μνησίκρεσσι φόνον σὺν ἀθήνῃ
μερμηρίζων.
ἔνθα δὲ τηλέμαχον, ἔπεα
πτερόεντα προσηύδα.
τηλέμαχε χρὴ τάχε᾽, ἀρήια
κατθέμεν ἔσω
πάντα μάλ᾽. αὐτὰρ μνη
στῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι,
παρφάθαι ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες.
ἐκ κατμοῦ κατέθηκ᾽. ἐπὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώκη
οἷα ποτὲ τροίην δε κἰὼν κατέλιπτε ὁ δυσεύς,
ἀλλὰ κατίκισα. ὅσον πυρὸς ἴκετ᾽ αὐτμή.
πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ τόδε μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων
μήτως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν.
ἀλλήλους ῥώσητε, καταισχώνητε δὲ δαῖτα,
καὶ μνηστῶ. αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἀνδρα σίδηρος.
ὣς φάτο. τηλέμαχος δὲ φίλως ἐπεπίθετο πατρὶ.
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν εὐρύκλειαν
μαῖ᾽. ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας
ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταβᾶσα μάσσω ἔντεα πατρὸς
καλὰ. τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα κάπνισε μέρδη

πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι μήτιος ἆα·
μῶν δ' ἐθέλω καταθεῖναι, ἵ' οὐ πυρὸς ἴξεται αὐτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη φιλοπτόλεμος Διόκλεια·
αἰ γὰρ δὴ τοτε τέκνον ἐτ' ἴφρονος ἀμφελίοιο
οἶκον κιδνάμεναι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσῃ·
ἀλλ' ἄγε τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένῃ φάος εἶσῃ·
δμῳὰς δ' οὐκ ἔφας προβλώσκεμεν αἶψα ἔφαμος·
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἄρτον ἀμέξομαι, ὄφρα μεμήκῃ
χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν ἔκλυθι μύθου.
Ὣς ἄρ' ἔφωνησεν τὴ δ' ἄπτερος ἔστο μῦθος·
κλῖσεν δὲ θύρας μεγάρων δμηθέντα σόωντε·
τὼ δ' ἄρ' ἀναίξαντ' ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς,
ἐς φόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας·
ἔγχεα τ' ὀξυόεντα πάροιθε δὲ παλλὰς ἀθήνη
χρύσεον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἔτοιμα·
δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄρνυτα πατέρα·
ὦ πάτερ· ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλοί τε μέσοδμαι
ἠλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεί πυρὸς αἰθομένοιο,
ἦ μάλα τίς θεός ἔνδον ὅ τ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
Τὸν δ' αὖτε πεφιδόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
σίγα· κὰι κατὰ σὸν μόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
ἦθος τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν·
ἀλλὰ σὺ μὴ κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑποτολύσομαι αὐτὸν
ὄφρ' ἀκάχῃσι δμῳὰς καὶ μητέρα σὸν μενεΐχω·
ἣ δέ μ' ὀδυρομένη ἕρήσεται ἀμφὶς ἑκάστα·
Ὣς φάτο· τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει
κάδῳ ἐς θάλαμον δαιδάων ὑποτολαμπομένῳ·
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἐλέκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἐμίμνεν·
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑποτέλεσθε δῖος ὀδυσσεύς
μνηστῆρεσσι φόνον σὺν ἀθήνῃ μερμηρίζων·
ἦ δ' ἱερὴν ἐκ θαλάμοιο περίφρων πηνελόπεια
ἀρτέμιδι δ' ἴκελη ἠὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ·
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν ἔνθα δ' ἔπειτα
δίφρον τὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἤπερ ἐτέκτων
τοίην δ' ἴκμαλίος καὶ ὑπὸ θρῆνυν πέσσε βεῆκε

τροσφυέ᾽ ἐξ ἀῶτῆς ὀδ᾽ ἐτῖ μέγα βάλλετο κῶας.
ἐν θα καθέζετ᾽ ἔτα τα τρίφρω τημελότατα.
ἦλθον δ᾽ ἐς μνωὰ λάκ᾽ ὠλεμοι ἐκ μεγάροιο.
αἱ δ᾽ ἀπὸ μὲν σῖτον τολὺν ἤρεον ἠδ᾽ ἐτραπέζας,
καὶ δ᾽ ἔτα. ἐν θεν ἄρ᾽ ἄνδρες ὑπερμενέες ἔτῖμον.
τῦρ δ᾽ ἀπὸ λαμπήρω χαμάδις βάλον, ἄλλα δ᾽ ἔτ᾽ ὦτα
μήκηνα ξύλα τολλὰ φόως ἐμεμήκοδ᾽ ἐθρέεθαι. ἀῶτῶμ
ἦ δ᾽ ὀδύσῆ ἐνέῖπε μελαμθὼ δ᾽ ἄτρομ ἀῶτις.
ξεῖν᾽ ἔτῖ καὶ μῶν ἔρθα δ᾽ ἀμῖήσεαι δ᾽ ἰὰ μύκτα
δῖμάων κατὰ οἶκον. ὀτῖπέδας δ᾽ ἐγναῖκας.
ἀλλ᾽ ἐξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δ᾽ αὐτὸς ὄμῆσο.
ἢ τάχα καὶ δ᾽ ἄλῶ βεβλημένος ἔνθα θύραζε.
Τ ὣς δ᾽ ἄρ᾽ ὑτοδρα ἰδὼν τροσέφη τολύμῆτις ὀδυσσεύς.
δαιμονίη τίμε ὦ δ᾽ ἔτ᾽ ἐχεις κεκοτηότῖ θυμῶ,
ἢ ὅτῖτοι ρυτόω. κακὰ δ᾽ ἐχροῖ εἵματα ἕσται.
πτωχόω δ᾽ ἀνὰ δῆμον. ἀναγκαίη γὰρ ἔτ᾽ ἔσται.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοτε οἶκον ἐν ἀνθρώτοισῖν ἐνασον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ τολλάκῖ δόσκον ἀλήτη
τοίω ὁτοῖος ἔοι καὶ ὅτ᾽ ἀκεχρημένος ἔλθοι.
ἦσαν δ᾽ ἐμῶες μάλα μυρίοι ἀνθρωτοί τε τολλοὶ,
οἷσῖτ᾽ ἠδὲ βίωνσῖ καὶ ἀφνειοὶ καλέοντα.
ἀλλά μῖν ἀλάταξε κρονίων. ἤθελε γάρ τον.
τῶ μῶ μήτοτε καὶ σὺ γνώαι ἀτὸ τᾶσα ὀλέσῆς
ἀγλαίῶ. τῆμῶ γε μετὰ δμωῆσῖ κέκαται.
μήτωστοι δέτοιμα κοτεσσαμένη χαλετῶίνῃ,
ἢ ὀδυσεὺς ἔλθη. ἔτῖ γὰρ καὶ ἐλτίδος ἦσα.
ἦ δ᾽ ὃ μὲν ὡς ἀτόλωλε καὶ οὐκέτῖ νόστῖμος ἔστῖ.
ἀλλ᾽ ἤδη τασῖ τοῖος ἀτόλλυται ὅστις ὀδυσσεῦ
τηλέμαχος. τὸν δ᾽ ὄτῖς ἐνὶ μεγάροισῖ γυναικῶν
λήθῃ ἀτασθαλίῃσῖ τόθ᾽ οὐκέτῖ τηλίκος ἔστῖν.
Ὣς φάτο. τὸν δ᾽ ἤκουσε τρίφρω τημελότατα.
ἀμφίτολον δ᾽ ἐνέῖτε τεῖ ἔτος τ᾽ ἔφατ᾽ ἐκτομόμαζε
τάντως θαρσαλέην κύνα δ᾽ δέες ὄτῖ με λήθῃς
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῆ κεφαλῆ ἀμαμάξῃς.
τάντα γὰρ ὃς ἴδμεναι ἔτῃ τυκτῖμῶς ἀκάχημαι,
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισῖν ἐμοῖσῖν
ἀμφὶ τόσῃ φρεῶαι, ἔτῃ τυκτῖμῶς ἀκάχημαι.
ἦρα. καὶ εὐρυόμῆν τα μίκῃ τρὸς μῦθον ἔφατεν.

ἐρωόμη, φέρε δ' ἡ δίφρον καὶ κῶας ἑταῖτου,
ὄφρα καθεζόμενος ἅφτη ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
ὅ ξύμος ἐμέθεν· ἐθέλω δ' ἐμὶν ἐξρέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ἠδὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐύξεστον καὶ ἑταῖτῶ κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πρίφρων πηλόπφα·
ξύμε, τὸ μέμσε πρῶτον ἐγὼ ἔρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν ἅς ἀνδρῶν πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς·
ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις σε βροτῶν ἐπάτφρονα γαῖαν
ψκέοι, ἣ γάρ σ' ἀκλέος οὐρανὸν ἐρὼ ἰκάνῃ·
ὥστε τὸν ἢ βασιλῆος ἀμύμονος ὅστε θεουδέος
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδίκιας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
πυρούς καὶ κριθάς· βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ
τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
ἐξ εὐκηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ·
τῷ ἐμέ γ' ὦν τὰ μὴ ἄλλα μετάλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ·
μὴ δ' ἐμὸν ἐξερέφνε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνὶ στῆσῃς ὀδυρόμενον
μνησαμένῳ· πάλα δ' ἁμὶ πολύστονος· οὐδέ τι μὲ χρὴ
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρομένην τε
ἧσθαι· ἐπὴ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
μή τίς μοι δμωῶν μεμεσήσεται, ἠὲ σὺ αὐτή·
φῆ δὲ δάκρυ πλώειν βεβαρηότα μέφρεας οἴνῳ·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πρίφρων πηλόπφα·
ξεῖν' ἦτοι μὲν ἐμῶν ἀρετῶν ἔπος ἔστε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον ἔσαν ἐβαίνομεν
ἀργεῖοι, μετὰ τοῖς δ' ἔμπης πόσις ἦεν ὁ δυνατός·
ἔρχεσθον γὰρ ἔλθών, τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολάων,
μέλπομαι ἔνθα κλέος ἔσθλὸν ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω·
μῶν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἔπεκλωσεν κακὰ δαίμων
ὅσσοι γὰρ μήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, μωμ·
δουλίχιόν τε σάμην τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵ τ' ἀμφὶ πτολίεθρον Ἄλεον ἀμφιβέβασι,
οἵ μ' ἔλεκαζομένην μνῶνται· τέτυκται δ' οἶκος·
τῷ ὄτε ξείνων ἐπιτέλλομαι οὐδ' ἰκτάνω,
ὅτ' ἔτι κηρύσσω οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν·

ἀλλὸ δ' υσηα τοθῶσα φίλον κατα τήκομαι ἦτορ.
ὃι δ' ἐ γάμον τα άδουσιν· ἐγὼ δ' ε δόλους τολυτλάω.
φᾶρος μέγ μοι τρῶτον ἐμέτηθε φρεσὶ δαίμων
ηνσα μέγη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνω
λεπτὸν καὶ τρίμετρον· ἄφαρ δ' ἀῶτοῖς μετέφτον·
κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐτῶ δ βάγε δῖος ὀδυσεύς,
μίμνετ' ἐτῶ γόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, ὡσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω, μὴ μοι μεταμώλια γήματ' ὄλητα
λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, ὡσότε κέ μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλησϊ ταμηλεγέος θανάτοιο.
μήτϊς μοι κατὰ δῆμον ἀχαϊάδ' ὧν μεμεσήσῃ,
αἴκε μ' ἀτρ τῶ φρονέοντα κτεατίσας·
ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐτετεύθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἐνθα κεν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον ἐτῶ δαΐδας παραθέμενα.
ὡς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἐτεύθον ἀχαιοὺς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε τος καὶ ἐτήλυθον ὧραι
μηνῶν φθϊνόντων, τρὶ δ' ἤματα τολλὰ τελέυθη·
καὶ τότε δή με διὰ δμωὰς κύνας οὐκ ἀλεγούσας
ἦλον ἐτελθόντες καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐτέεσσϊν·
ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑτ' ἀνάγκης·
νῦν δ' ὔτε φυγέμεν δύναμαι γάμον ὔτε τέτϊ ἄλλως
μήτϊν ἐφαρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσϊ τοκῆες
γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ ταῖς βιοτὴν κατεδόντων
γϊγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μέλαστε
οἶκον κήδεσθαι, τῶτε ζείς κῦδος ὀτάζῃ.
ἀλλὰ καὶ ὧς μοι δῶτε τέον γένος ὅττοθεν ἐσσὶ·
ἐ γὰρ ἀτὸ δρυός ἐσσὶ τσαλαφάτου οὐδ' ἀτὸ τέτρης.
Τὼ δ' ἀταμειβόμενος τροσέφη τολύμητϊς ὀδυσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος,
ἦ τε δὴ ἀτολλήξῃς τὸν ἐμὸν γόον ἐξερέουσα.
ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω, ἦ μέμ' ἀχέεσσίγε δώσῃς
τολλόσϊν ἢ ἔχομαι, ἢ γὰρ δίκη ὅττοτε τάτρης
ἧς ἀτέησϊν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ μῶν
τολλὰ βροτῶν ἐτϊάσθε ἀλώμενος ἄλγεα τάσχων·
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω· ὄμβρεαι ἥδε μετάλλας·
Κρήτη τίς γαῖ' ἐστὶ μέσω ἐνὶ οἴνοτϊ τόντω
Καλὴ καὶ τίτρα τρίρρυτος, ἐν δ' ἀνθρωτοι
τολλοὶ ἀτειρέσϊοι καὶ ἐμέτηκοντα τόλεες·

ἄλλη δ' ἤῳσι γλῶσσα μεμιγμένη ἔμ μέν Ἀχαιοί,
ἔμ δ' ἑτεόκρητες μεγαλήτορες ἔμ δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί·
τοῖσι δ' ἐμὶ χώων μεγάλη πόλις ἔμβατε μίμως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ἀρίστης
πατρὸς ἐμοῦ πατρὸς μεγαθύμου Δευκαλίωνος·
Δευκαλίωνι δ' ἔμ Κνῶσσ' ἔτεκε καὶ ἰδομενῆα ἄνακτα·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσσῃσι Ἴλιον δ' ὅσω
ὤχετ' ἀμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων·
ἔνθ' ὅ γε Νοσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα·
Κὰδ γὰρ τὸν κρήτην δὲ κατήγαγεν ἰς ἐμὲ οἶο
ἰέμενον Τροίην δὲ παραπλάξασα μαλῆων·
στῆσε δ' ἐμ' ἀμφίσῳ ὅθι τε σταθμὸς ἁλφηστῆς
ἔμ λιμέσσῃ χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας·
αὐτίκα δ' ἰδόμενον μὲ γάλλα ἄφυ δ' ἀμφελθὼν·
ξεῖνον γάρμ' ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν' ἠδὲ καὶ ἄοιτο·
τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἔμ δεκάτη τέλεν' ὡς
οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσσῃσι Ἴλιον δ' ὅσω·
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα τ' ἄγων καὶ ἐξείνισα
ἔμ δυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
καὶ οἱ τοῖς ἄλλοις ἑτάροις οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο
δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
καὶ βοῦς ἱρώσασθαι ἵνα πλησαίατο θυμόν·
ἔνθα δ' ὑὼ δέκα μὲν μέσον ἤματα δῖοι Ἀχαιοὶ
ἔδαι γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας οὐδὲ ποὶ γαίη
ἔβα ἴσασθαι, χαλεπὸς δ' ἔτις ὦρορε δαίμων·
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀναγόντο·
ἴσκε ψάδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ' ἀρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα τῇκτο δὲ χρώς,
ὡς δὲ χιὼν κατατῇκται ἔμ ἀκροπόλοισιν ὄρεσφιν,
ἣν τ' Εὖρος κατέτηξεν ἐπὴν Ζέφυρος καταχάνῃ·
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ ὁ δυστὰς
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἔην ἐλέαιρε γυναῖκα·
ὀφθαλμοὶ δ' ὥστ' κέρα ἔστασαν ἠέτι δηρὸς
ἀρέμας ἔμ βλεφάροισι δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε·
ἠδ' ἐπεὶ οὖν πάρφθη πολυδάκρυτοιο γόοιο,

ἐξαῦτις μὲν ἔπειτα μεταβομένη προσέφατο·
μῶν δ' ἦ σφὸ ξάμεν' οἴω πάρησθαι
ἄλλετον δ' ἢ χάβι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ξάμασας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν ὡς ἀγοράσθ',
ἅπερ μοι ὄφρα τάχιστα περὶ χροΐ εἵματα ἕσσο,
αὐτὸς θ' ὅσσος ἔκην καὶ ἑτάρους οἵ οἱ ἕποντο·
τὼ δ' ἄτερ μεταβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς·
ὦ γύναι, ἀργαλέον τόδε χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
ἅπερ ἐμέν· ἤδη γάρ οἱ ἐφκοσίν ἔτος ἐστὶν
ἐξ οὗ κάβεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι ἴμεν' ἄλλα γε πάντα
χλαῖναν μὲν πορφυρέην διπλῆν ἔχε δῖος Ὀδυσεύς
δίπλακα· αὐτὰρ ὅ γε πρόμνηι χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν δίδυμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλα ἦεν
ἐν προτέροισι πόδεσι κύων ἔχε ποικίλον ἄλλον
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες·
ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες ὁ μὲν λάε μεβρὸν ἀπάγχων·
αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσι·
τὸν δὲ χιτῶν' ἐμέμηκε περὶ χροΐ ἰγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν καθ' ἱσχαλέοιο·
τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὡς·
ἣ μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες·
ἄλλο δ' ἔτοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἀγχοῖ δ' ἦ τάδε ἔσσο περὶ χροΐ οἶκον ἔναντες,
μή τις ἑταίρων δῶκε βοὴς ἐστὶ μνηστὶ ἰόντι,
μὴ τίς σου καὶ ξάμενος· ἐπεὶ πολλοῖσιν ὀδυσεὺς
ἔσκε φίλος· πανέροι γὰρ ἀχαιῶν ἦσαν ὅμοιοι·
Καὶ οἱ ἐγὼ χάλκεον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τρηχύεντα χιτῶνα·
αὐδοίως δ' ἀπόπεμπον ἐυσέλμου ἐπὶ νηὸς·
Καὶ μέν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
ἕπετο, καὶ τόν τοι μυθήσομαι οἷος ἔην περ,
γυρὸς ἐν ὤμοισι μελαμόχροος οὐλοκάρηνος,
ὀφρύβατης δ' ὄμμ' ἔσκε, τίεν δέ μιν ἐξοχον ἄλλων
ὧν ἑτάρων ὀδυσεὺς ὅτι τοι φρεσὶν ἄρτια ἤδη·
ὥς φάτο· τὴν δ' ἔτι μᾶλλον ὑφίμερον ὦρσε γόοιο
σήματ' ἀναγνούσην, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' ὀδυσεύς·
ἣ δ' ἔτ' ἄφ' ὧν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο·
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέφατο·

μῶν μὴν δ' ἤμοι ξῆμε πάρος πρὶν ἐὼν ἐλεγχὸς
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσκες ἀδ' οἰόστε.
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον οἱ ἀγοράσσ
πύξας ἐκ θαλάμου πρόμην τ' ἔπεθηκα φαεινὰ
κήρω ἀγαλμ' ἔμμεν. τὸν δ' οὔ ποτε δέξομαι αὖτις
οἶκαδε μοιχήσαντα φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῶρα κακὴ αἶσα κοίλης ἐπὶ νηὸς ὀλέσσει
ὤχ' ἔπος ὀφέλμενος κακοείλιον οὐκ ὀμόσασα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
ὦ γύναι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο μηδ' ἔτι θυμὸν
τῆκε πόσιν γοόωσα. μεμεσῶμαι γε μέν οὐδέν.
καὶ γὰρ τις τἄλλοιον ὀδύρεται ἀμφιπολέσασα
κουρίδιον. τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ ὀδυσῆ, ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον ἦμεν.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι. ἐμοὶ δὲ σὺ θέο μῦθον.
μηκέτι τέως γάρτοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐτεὸν κόσω.
ὡς ἤδη ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ πόσφι ἄκουσα
ἀρχοῦ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
ζωοῦ. ἀτὰρ ἄρα οἱ κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἀντίζωα ἀγὰ δῆμον, ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐρικυδέος ὄμφω
βριμαχίης ἀπὸ μέσου ἰών. ὀδύσσατο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ ἠέλιος. τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπις μέος ἔμβαλε κύμ' ἐπὶ χέρσου
φαίνων ἐς γαῖαν, ὅθι ἀγχίθεοι γεγάασιν.
οἳ δ' ἤμιν περὶ κηρὶ θεὸν ὡς τίμησαν τε,
καί οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν ἤθελον αὐτοὶ
οἶκαδ' ἀτημωρίην, καί κεν πάλαι ἐνθάδ' ὁδυσσεὺς
ἦεν. ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον ἥσατο θυμῷ
χρήματα τὰ γυρτὰ ζῴη πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.
ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταβρωτῶν ἀνθρώπων
οἷος ὀδυσσεύς. οὐδ' ἄν τις ἐρίσσαι βροτὸς ἥρως.
ὥς μοι θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο φάσθαι.
ὤμνυε δ' ἔντροπα ἑωυτοῦ ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ
μῆα κατηρύσθαι καὶ ἑταρτέας ἐμμενὲς εἶναι.
οἳ δ' ἤμιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε. τύχησε γὰρ ἐρχομένη μιν

ἀμφὶ δρῶν θεσπρωτῶν ἐς δουλίχιον πολύπυρον.
καὶ μοι κτήματ' ἔδαξεν ὅσα ξυναγείρατο δυσεύς.
καὶ μύκεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἔτρομεν δὲ βόσκοι,
ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κεφαλήνια κέκτο ἀγαυός.
τὸν δ' ἐς δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
ὅππως μοιρήσαιτε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἤδη δὴν ἀπεών· ἢ ἀμφαδὸν· ἠὲ κρυφηδόν.
ὡς ὅ μὲν ὣν τος ἐὼν σόος καὶ ἐλεύσεται ἤδη
ἄγχι μάλ' οὐδ' ἔτι τηλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπεσσεῖται, ἔμπης δ' ἔτοι ὅρκια δώσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ἰσίη τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφίκανω
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελεύσεται ὡς ἀγορεύω,
τοῦ δ' αὖτ' οὖν λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς,
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἴσα μέροιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη σπερχνὸν πηνελόπεια.
αἴ γὰρ τοῦτο ἔπος τετελεσμένον ᾖ ἐνὶ θυμῷ.
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ ὡς ἄρτις σε σαώσομαι μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀγαθὸν θυμῷ δοίη ὡς ἔσεται περ,
ὅττι δυσεὺς οἶκον ἐλεύσεται ὅτε σὺ πομπῆς
πάξη. ἔστω δ' οὔτοι σημάντορες ἔσσιν ἐν οἴκῳ,
οἷος ὁ δυσεὺς ἔσκε μέγ' ἀνδράσιν ἔμμορε δ' ὅτ' εἴσω
ξείνους ἀνδροίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπομίτναθε· κατθέμεν δ' ἐμὼν
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὡς κἄν θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δέ μάλ' ἠρὶ λοέσαντε χρίσαντε,
ὡς κεν ἔνδοθι παρὰ τηλεμάχου δάμῳ μένηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅσσον ἐκήλῳ
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξῃ μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμῷ σὺν ξείνε δαήσεαι ὅττι γυναικῶν
ἄλλάων περίφημος ἔα καὶ ἐπίφρονα μῆτιν
ἔπλεο καὶ σαλέος κακὰ εἴδεος ἐν μεγάροισιν
δαμούμενος· ἀμβρωτοὶ δ' ἐμμεμαῶτες ἔασιν·
ὅς μὲν ἀπωλώνης ἀνὴρ ἔην καὶ ἀπήμων ἔδῃ,
τῷ δ' ἐκατὸν ῥῶπαι πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω

ζωῶ· ἀτὰρ τεθνεῶτι γ' ἐφεψιόωνται πάντες.
ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔην καὶ ἀμύμονα ἴδῃ,
τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξάνθοι φορέουσι
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔφασθαι.
Τ ὣ δ' ἄτα μαφθόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
ὤ γώναι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος,
ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθετ' ὅτε πρῶτον κρήτης ὄρεα ψιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
κἠὼς ὡς τὸ πάρος πρὶν αὖτμους νύκτας ἴωμι.
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀφελίῳ ἐνὶ οἴκῳ
ἆεσα, καὶ τἀγέμφια ἐύθρονον ἠὼ δίαμι,
ὄφρ' ἔτι μοι πολὰ μὲν πρὰ πόδ' ὦκέες ἐπὶ ῥα μάλα θυμὸν
γίγνεται, οὐδ' ἐγωὴ πόδος ἄφεται ἡμετέροιο
πάω, αἴτοι δῶμα καταδρήσφραι ἔασιν,
ἀμήτις γρηὶς ἐπὶ ταλαὴ κέαν' ἄφασθαι.
ἥτις τέτληκεν τόσα φρεσὶν ὅσσατ' ἐγώπρ
τῆ δ' οὐκ ἀλφηβοίημι πόδ' ὦκα ἀφάασθαι ἐμῷο.
Τ ὧν δ' ὣς τε προσέφη πρίφρων πηνελόπεια.
ξεῖνε φίλ' οὐ γάρ πω τις ἀνὴρ τετιμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φίλιός γ' ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
ὡς σύ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
ἔστι δ' ἐμοὶ γρηὺς ταμίη φρεσὶ μήδε' ἔχουσα.
ἥ μοι δύσμορον υἱὸν ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν
δεξαμένη χείρεσσ' ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ.
ἥ σε πόδας νίψαι ὀλίγη περ ἐοῦσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε μοι ἀγάασα πρίφρων εὐρύκλεια
νίψον σὸν ἄμαξιτὸν ὁμηλίκη, καί που ὀδυρὰς
ἤδη τοῖός δ' ἔστι πόδας τοῖός τ' ἔτι χεῖρας.
ὧδε γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν
ς' ἦρ' ἔφη· γρηὺς δ' ἑκάτερσε πρόσωπα.
δάκρυα θ' ἕκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔφατο.
ὤμοι ἐγὼ σέο τέκνον ἀμήχανος ἦσθ' περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδέα θυμὸν ἔχοντα.
ἦ γάρ τοι τίς τόσα βροτῶν δὴ τρέπι κεραΐζῳ
πίονα μηρί' ἔκηε καὶ οὐδ' ἑξαίτους ἑκατόμβας,
ὅσα σὺ τῷ ἐδίδους ἀρώμενος ἔμμεν ἰόκλειτον
γῆρας τελέσσαι σὸν θρέπτα ὅτε φαίδιμον υἱόν.
νῦν δέ τοι ὤλεσε πάμπαν ἀφάλμενον ὁππόθι μοῖρα,

Ὄντως τοῦ κἀκ ἐμῶ ἐφετμιόωντο γυναῖκες
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τἀκλυτὰ δώματ' ἴκοιτο.
ὡς σέθεν αἰκῶς, αἴδε καθετμιόωνται ἅπασαι.
τάων μὲν λώβητε καὶ ἴσχεα πολλὰ ἐλέγχω
ἤκεάς μίζφ· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀμώγῃ
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια.
τῷ σε τόδε μίμνω ἄμαρ τῶς πηνελοπείης,
καί σέθεν εἵνεκ' ἔπειτα πόθος ὀρώρεται ἐγγὺς ἀοιδῆ
κήδεσιν, ἀλλ' ἄγε μοι ξυνίει ἔπος ὅττι κεν ἐγὼ
πολλοὶ δ' ἐξείρου τάλαπείριοι ἐμβασ' ἴκοντο·
ἀλλ' ὄτω τιμὰ φημὶ ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τε δυσὶ ἐοικας.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ γρηῦ· ὄντως φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους μάλα ἴκελω ἀλλήλοιιν
ἔμμεναι ὡς σύ περ αὖτη ἐνιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δ' ἐλέβητ' ἔλε παμφανόωντα·
τῷ πόδας ἐξαπένιζεν· ὕδωρ δ' ἔμεχάλατο πουλὺ
φυχρόν, ἔπαφτα δ' ἔβρεμον ἐπήφυσεν· αὐτὰρ ὀδυσσεύς
ἕζετ' ἔπειτ' ἐσχαρόφιν, πρὸς δ' ἔσκοπον ἔτραπε χῶρα.
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο μὴ ἐλαβοῦσα
ἄλλῳ ἀμφράσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο·
μίζε δ' ἄρ' ἀσκοπίουσα ἅμα χθ' ἑὸν, αὐτίκα δ' ἔγνω
ἄλλῳ, τὴν πρόσθεν μὲν ἀνὴρ ἐλάσειε λάχῳ ὀδόντι,
πάρμνησόν δ' ἔλβοντα μετ' αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας
μήρος ἐκ πατρείοιο, ὃς ἀμβρώτους ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ τ' ὅρκῳτε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρίσμενα μηρία καῖεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, ὃ δέ οἱ πρόφρων ἀμόπιπτε.
αὐτόλυκος δ' ἰθάκης ἐλθὼν ἐς τέκνα δόμους,
παῖδα νέον γείνατο· τὸν ὑπερφίαλος ὀδυσσεύς·
τὸν ῥα οἱ εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
παυομένῳ δόρποιο, καὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτὸς ὀνομάζειν
αὐτόλυκ' αὐτὸς γὰρ ὄμμ' ἄρεο ὅττι κεν εἰπὴς
παιδὸς παιδὶ φίλῳ πολυάρητος δ' ἔτοι ἔσται.
Τὼ δ' αὖτ' αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρτε τίβεσθ' ὄμοσ' ὅττι κεν εἴπω.
πολλοῖσιν γὰρ ἐγὼ τε δυσάμενος τόδε κἀμῶ
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀπὰ χθόνα πουλυβότειραν.

τῶ δ' ὀδυσεὺς ὀρόμ' ἐσῶ ἐσώμυμον· αὖτάρ ἔγωγε
ὅππότ' ἀμ' ἠβήσας μετρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθη· πατρηναὸν δ' ὄβριμοι τοῦμοι κτήματ' ἔασιν
τῶν ὅσ' ἐγὼ δώσω· καὶ μιν χαίροντα ἀποστέμψω
τῶν ἕνεκ' ἠλήθ' ὀδυσεύς· ἵνα οἱ πόροι ἄλλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες αὐτολύκοιο
χρσίμ' ἠπάζοντο ἔπεσίτε μειλιχίοισι
μήτηρ δ' ἀμφίθεη μητρὸς πρὶφὺς ὀδυσῆι
κύσσάρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά·
αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι
δεῖπνον ἐφοπλίσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
αὐτίκα δ' ἆγαγον βοῦν ἄρσενα πεμπαέτηρον·
τὸν δέρον ἀμφίθ' ἔπον καὶ μιν δίεχάναν ἄπαντα
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπίσαμέως πράπτόβελοῖσιν·
ὤπτησάν τε πρίφραδέως, δάσαντό τε μοίρας·
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
ἦμος δ' ἠέλιος καταδύσετο καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
βὰν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἁμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
υἱέες αὐτολύκου, μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσεὺς
ἤιεν· αὐτὰρ ὄρος πρόσεβαν καταδένδρεον ὕλῆς
πατρηναοῦ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας·
ἠέλιος μὲν ἔπειτα μετέπρεπε πρόσβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρήταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο·
οἱ δ' ἔσαν ἵκανον τ' ἴχανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρα σφῶν
ἴχνη ἐράμενοι κύνες ἤισαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος ὀδυσεύς
ἤιεν ἀγχίκυων· κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος·
ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκητο μέγας σῦς·
τὴν μὲν ἄρ' ὑγρὸν ἔπειτα μέσον διὰ μέγος ὑγρὸν ἄερτων·
ὑπὸ τε μὲν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν·
ὑπὸ τ' ὄμβρος πρήσσε διαμπρές· ὡς ἄρα πυκνὴ
ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐμέην χύσις ἦλιθα πολλή·
τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε πρίκτύπος ἦλθε πρόσθοιϊν
ὡς ἐπάϊον τες ἔπεσσαν· ὃ δ' ἀμτίος ἐκ ξυλόχοιο
φρίξας δολοφρονέων· πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς
στῆ ῥα σῶν πρόσθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος ὀδυσεὺς

ἐωυτὰμασχόμενος· δολιχὸν δ᾽ὄρυχφρὶ πα χέη
ὀυτάμεναι μεμαώς· ὄδ᾽ἐμὶν φθάμενος ἐλασεμ σὺς
γομὸς ὑπ᾽ρ· πολλὸν δὲ δ᾽ἰήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λίκριφὶς ἀΐξας· ὀυδ᾽ὀσίεον ἰκ Θο φωτὸς·
τὸμ δ᾽ὀδυσεὺς ὄτησε τυχὼμ κατὰ δεξίομ ὦμομ·
ἀμτίκρυ δὲ δι᾽ἤλθε φαφμοῦ δουρὸς ἀκωκή·
Καδδ᾽ἔπεσ᾽ἐμ κονίησι μακὼμ ἀπὸ δ᾽ἔπατο θυμός·
τὸμ μὲμ ἄρ᾽αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφὶ πέμοντο·
ὠτφλὼ δ᾽ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀμτίθεοιο
δῆσαμ ἐπὶ σταμένως· ἐπὶ δοιδὴ δ᾽αἷμα κελαμὸμ
ἔσχεθομ· αὐτὰ δ᾽ἴκομτο φίλου πρὸς δώματα πατρός·
τὸμ μὲμ ἄρ᾽αὐτόλυκός τε καὶ υἷες αὐτολύκοιο
εὖ ἰήσαμενοι· ἠδ᾽ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
Καρπαλίμως χαίρομτα φίλω χαίρομτες ἔπεμπομ
ἱκέσθαι· τὼ μὲν πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
χαίρομ γοσήσαμτι καὶ ἐξερέφμομ ἕκαστα
οὐλὼ ὅτι πάθοι· ὄδ᾽ἄρα σφίσιμ εὖ κατέλεξεμ
ὥσμιν θηρόμτ᾽ἐλασεμ σὺς λάχνω ὀδόντι
παρμησόμ δ᾽ἐλθόμτα σὺν υἱάσιμ αὐτολύκοιο·
τὼ γρηῢς χέρεσι κατα πρηνέσι λαβοῦσα·
γμὼ ῥ᾽ἔτιμα σταμένη· πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
ἐμ δὲ λέβητι πέσε χμήμη, καμάχησε δὲ χαλκός·
ἂψ δ᾽ἐτέρωσε χλίβη τό δ᾽ἐτὶ χθομὸς ἐξέχυθ᾽ὕδωρ·
τὼ δ᾽ἄμα χάρμα χάλγος ἐλε φρέμα τὼ δ᾽ἐοὶ ὄσσε
δακρυόφιμ πλῆσθεμ, βαλερὴ δ᾽ἐοὶ ἔσχ Θο φωμή·
ἂψ αμέμη δὲ γεμέσθου ὀδυσῆα προσέφησεμ·
ἦ μάλ᾽ὀδυσεύς ἐσσι φίλομ τέκος, οὐδ᾽ἔσ᾽ἐσωσε
πρὶμ ἐλθεῖμ· πρὶμ πάμτα ἀμάκτεμὸμ ἀμφαφάασθαι·
ἦ καὶ πημελόπεια ἐσέδρακεμ ὀφθαλμοῖσι·
πέφρα δ᾽ἑῆμ ἐθέλουσα φίλομ πόσιμ ἐμδομέομτα·
ἦ δ᾽ὄυτ᾽ἀθρῆσαι δώματ᾽ἀμτίμ οὐδ᾽ἐμόησε·
τῆ γὰρ ἀθηαίμη μόον Θραπεμ· αὐτὰρ ὀδυσεὺς
χέρσὶ πιμασάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι·
τῆ δ᾽ἑτέρη ἔθεμ ἄσομ ἐρύσατο φώμησέμτε
μαῖα τίμ μεθέλφς ὀλέσαι· σὺ δ᾽ἐμ Θρεφες αὐτὴ
τῶ σῷ ἐτὶ μαζῷ· μῦμ δ᾽ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἦλυθομ ἐφκοσῷ Θεῖ ἐς πατρίδα γαῖαμ·
ἀλλ᾽ἔσει ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ·
σίγα· μή τις τ᾽ἄλλος ἐμὶ μεγάροισι πύθηται·

ὣς δὲ γὰρ ἐξερέω τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἤχυτε μοί γε θεὸς δαμάσσι μνηστῆρας ἀλαωτὰς
ὅς δέ τροφὸν ὄσσε σῶ ἀφέζομαι ὅσσον ἐπ' ἦμαρ
δμωὰς ἐμ μεγάροισιν ἐμοῖς κτήσασθαί γυναῖκας·
Τὴν δ' ὣς τε προσέφη σφρηγὶς Εὐρύκλεια
τέκνον ἐμὸν ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
οἶδα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐκ ἐπιφκτόν·
ἔξω δ' ὥς ὅτε τε σφρηλίβος ἠὲ σίδηρος·
ἄλλο δ' ἔτοι ἐρέω σὺ δ' ἐμὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
ἤχυτε σοὶ γε θεὸς δαμάσσι μνηστῆρας ἀλαωτὰς·
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐμὶ μεγάροισι γυναῖκας
εἴ τέ σ' ἄτιμάζουσι καὶ εἰ μνηστῆφας ἔασιν·
Τὴν δ' αὖτε προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
μαῖα· τίη δέ σε ταῦτα κυθήσεαι, οὐδ' ἔτι σε χρή·
σφῶν καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, καὶ ἔσομαι κάσιγ·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον· ἐπίτρεφον δὲ θεοῖσιν·
Ὣς ἔφαρ· ἡ δ' ἐδίδι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
ὀισομένη πόδ' ἄνιπτα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα·
αὐτὰρ ἐπεὶ φίλτρα τε καὶ ἤλυθεν λίπε τ' ἔλαιον
αὖτις ἄρ' ἀμφοτέρω πυρὸς ἔλκετο δῖφρον ὀδυσσεύς
θερσόμενος· ὀλίγον δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυπτε·
τοῖσι δ' ἐμὶ μύθων ἦρχε πρίφρων τηλεπόρος·
ξεῖνε· τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν ὀνήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῖσι τάχ' ἀνδράσιν ἔσσεται ὧρη·
ὅντινα γὰρ τοῦτον γε λυκάβαντες περιτελλὸν
αὖτις ἐπιφλέμψωσι καὶ ἥξει λίπα

Κτήσιϊ ἐμῷ δ' μῶας τε καὶ ὑπερφὲς μέγα δῶμα
ᾧ μήτ' αὖ δόμεν ἦσι τόσιος δ' ἦμοι ὁτεφῆμιϊ
ἢ ἤδη κάμ' ἔτωμαι ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
μάχεται ἐνὶ μεγάροισι πορὼν ἀστρόφια ἕδνα
πᾶις δ' ἔμος ὡς μὲν ἔνι ἠΐθεος ἠδὲ χαλίφρων
γήμαι δ' οὐκ ἐθέλει, τόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν
μῶν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
Καὶ δή μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο
Κτήσιος ἀσχαλόωντι ὅι κατέδουσιν ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγεμοι τὸν ὄμφρον ὑποκρίναι καὶ ἄκουσον.
χήμεσοι κατὰ οἶκον ἔχουσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος. καὶ τέσφιν ἰάομαι φορόωσα
ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας ἀγὸς ἀγγυλοχάλκης
πᾶσι κατ' ἀγχέας ἦξε καὶ ἐκτάμεν. οἱ δ' ἐκέχυντο
ἀθρόοι ἐν μεγάροις. ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἄερθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἐν φρὶ γέροντι.
ἀμφὶ δέ μ' ἠγρέβοντο εὐπλόκαμοι δ' ἐς ἀχαιὰς
οἴκτρ' ὀλοφυρομένῳ ὅμοι ἀγὸς ἔκτανε χῆνας.
ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ προύχοντι μελάθρῳ.
φωνῇ δ' ἐβρόντησε κατερήτυνε φώνησέν τε
θάρσει ἰκαρίου κούρη τηλεκλυτοῖο.
οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπαρ ἐσθλὸν ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μυρίηκες ἐγὼ δέ τοι ἀγὸς ὄρνις
ἦα πάρος. νῦν αὖτε δεῦρο σοῖσι φίλησιν.
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀφήκεα πότμον ἐφήσω.
ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀμῆκε.
παπτήνασα δ' ἐν χῆνας ἐνὶ μεγάροισι μόνσα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον ἠχὶ πάρος περ
ἦμαι δ' ἀμφιβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
ὦ γύναι. οὕτως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
οὐκ ἀποκλίναντ' ἔστ' ἀλλ' ἤτοι αὐτὸς ὁ Δυσσεύς
πέφρα δ' ὅπως τελέσῃ. μνηστῆρσι δὲ φάνθ' ὅλεθρος
πᾶσι μάλ'. οὐδέ κε τίς βάλοι κὰι κῆρας ἀλύξῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέφη περίφρων πηνελόπεια.
ξεῖν'. ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκρίτομυθοι
γίγνοντ'. οὐ δ' ἔτι πάντα τελέθουσι βροτοῖσιν
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων.
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τέτυκται, αἱ δ' ἐλέφαντι.
τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντος.

οἳ ῥ᾽ἐλεφαίρονται ἔστε ἄκρα αὐτα φέροντες
οἳ δ᾽ἐπὶ ξεστῶν κραάων, ἔλθωσι θύραζε
οἳ ῥ᾽ἔτυμα κραίνουσι βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ᾽ἐμοὶ οὔ κ᾽ἐντὸς θεν οἴομαι αὐτόν ὄνειρον
ἐλθέμεν. ἦκ᾽ἄσαοτον ἐμοὶ καὶ παῖδι γένοιτο.
αὖθι δ᾽ἔτοι ἐρέω σὺ δ᾽ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἦδε δὴ ἠὼς φῶτι δυσώνυμος, ἣμὸ δυσηος
οἴκου ἀποσχήσει μῶν γὰρ κατὰ θήσω ἄεθλον
τοὺς πελέκεας. τοὺς κάμος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
ἵστασχ᾽ἑξῆς δρυόχους ὡς δώδεκα πάντας.
στὰς δ᾽ὄγε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀϊστόν.
μῶν δὲ μνηστῆρσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω.
ὃς δέκε ῥηΐτατα τείνας ἰὸν ἐν παλάμῃσι
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων.
τῷ κεν ἅμ᾽ἑσποίμην μνοσφισάμενος μέλη τόνδε δῶμα
κουρίδιον μάλα καλὸν ἐμίπλειον βιότοιο.
τοῦτόν τε μεμνῆσθαι οἴομαι ἔντρ᾽ὀνείρῳ.
Τὼ δ᾽ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
ὦ γύναι. αἰδοίη λαερτιάδεω ὀδυσῆος.
μὴ κέτι μῶν ἀναβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον,
πρίν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐμβὰ δ᾽ὀδυσσεύς.
πρὶν τούτους ποτὲ τόξον ἐύξοον ἀμφαφόωντας
μαρῶν ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
Τ ὁμ δ᾽αὖτε προσέφη πρίφρων πηνελόπεια.
εἰ θέλοις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισι
τέρπεσθ᾽οὐκέμοὶ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλὰ γὰρ πως ἐστὶν ἀνήνυστος ἐμ μερμαι αἰεί
ἀνθρώπους. ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι βνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
ἀλλ᾽ἤτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνὴν ἣμοι στονόεσσα τέτυκται
αἰεί δ᾽ἀκρυόεσσιν ἐπιστρωφωμένη ἐξ οὗ ὀδυσεὺς
ὤχετ᾽ἐπο φόμενος κακὸν ἴλιον οὐκονομαστὸν.
ἔνθα κε λεξαίμην, σὺ δ᾽ἐλέξεο. τῶν δ᾽ἐπὶ οἶκω,
ἢ χαμαὶ δίς στορέσας ἢ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
Ὡ ς εἰπὼν ἀνέβαιν᾽ὑπερώϊα σιγαλόεντα.
οὐκ οἴη. ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ᾽ὑπερῷ᾽ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν. ἔπειτ᾽ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον

ἡλίῳ ἐστὶ βλεφάροισι βάλειν γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Οὐλυμπιάδος ἀγελάρχου δυνατὰς μιμουμένας τοὺς μυηστῆρας βραδυαιδίας, καὶ μεγαλογνώμους, διὰ τῶν ἐξῆς πρὸς εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν διαλέγεται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Υ βροντῇσι Ζεὺς βάρος Ἀνατὶ καὶ σχέθε ἄχους.

ὑπὰρ δ' ὃ ἐμ προδόμῳ εὗρα
Ζεφύριος δ' ἄνεμος,
καὶ μὲν ἀδελφεὸν βοέῃσι ῥόῳ,
ἀὐτὰρ ὑπὸρθε
κώεα πολλὰ ἰδών τοὺς ἴρασε
σκορ ἀχαιοί.
εὗρωμεν δ' ἀρ' ἐπὶ χλαῖναν
βάλε οἰμηθέντι.
ἐν θ' ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κα
κὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
κὰδ τ' ἔγρηγορόων· τὰ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ἦισαν· αἱ μνηστῆρσιν ἐμὶ γέσκοντο πάροιθεν
ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
πολλὰ δὲ μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον πᾶσιν ἐκάστῃ,
ἦε τεῶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγήῃσι
ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
ἄνδρα γνοιήσασ' ὑλάῃ μεμονέμπε μάχεσθαι,
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀναιομένου κακὰ ἔργα.
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι κραδίη καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης
ἤματι τῷ ὅτε τοῖο μένος ἀσχετος ἤσθιε κύκλωψ
ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δὲ τόλμας ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἀΐδρειο ὀϊόμενον θανέεσθαι.
ὣς ἔφατ' ἔμπεδον στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ
τῷ δὲ μάλ' ἐν στέρνοισι κραδίη μένε τετληυῖα

μωλεμέως, ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίαστο ἔμβα καὶ ἔμβα.
ὡς δ' ὅτε γαστέρα μὴρ στολέος στυρὸς αἰθομένοιο
ἐμστολάδω κρίστητε καὶ αἵματος ἔμβα καὶ ἔμβα
ἀσόλλῃ· μάλα δ' ὦκα λὶλάστοι ὀπὶ θὴκαι,
ὡς ἄρ' ὅγ' ἔμβα καὶ ἔμβα ἐλίαστο μὲρμηρίζων,
ὅππως δὴ μνηστῆρσὶν ἀναιδέσι χῆρας ἐφήσῃ
μοῦνος ἐὼν στολέσσὶν· σχεδὸν ὄβριμον δ' ἔσὶ ἦλθεν Ἀθήνη,
ἤραμόθεν καταβᾶσα, δ' ἔμας δ' ἤϊξτο γυναικὶ·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μὶν στρὸς μῦθον ἔφατο·
τίπτ' αὖτ' ἐγρήσῃς σαῦτων πρῖν ἀμμορεφώτων·
οἶκος μέντοι ὅδ' ἔστι, γυνὴ δ' ἔτοι ὧδ' ἐμὶ οἴκῳ,
καὶ σαῖς οἰόμστου τὶς ἔελδέσται ἔμμεναι ἦα.
Τὼν δ' ἀστα μᾴβόμενος στροσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
μαὶ δὴ ταῦτά γε σαῦτα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔφστες·
ἀλλὰ τίμοι τόδε θυμὸς ἐμὶ φρεσὶ μὲρμηρίζῃ,
ὅππως δὴ μνηστῆρσὶν ἀναιδέσι χῆρας ἐφήσω
μοῦνος ἐών· οἵ δ' αὖ μὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι·
στρὸς δέτὶ καὶ τόδε μᾶλλον ἐμὶ φρεσὶ μὲρμηρίζω·
ᾗ σὲ μὲν ἢ κτάμενὶ δὶόστε σέθεν τ' ἀέκητὶ,
στῆκεν ὑστεκστροφύγοιμὶ· τὸ δὲ φράζεσθαι ἄμωϊα·
Τὸν δ' αὖτε στροσέφη θεὰ γλαυκῶστις ἀθήνη·
σχέτλιε, καὶ μέν τὶς τε χρῄζῳὶ στάθεν ἑταίρῳ,
ὅς στὲρ θνητός τε ἔῃσὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμὶ διαμστρές, ὅσε φυλάσσω
ἐν στάντεσσὶ στόνοισὶν, ἐρέω δέτοι ἐξαναφανδόν·
ᾗστὲρ στεμτήκοντα λόχοι μρότων ἀνθρώστων
μοῦνοι στρισταῖεν κτάμεναι μεμαῶτες ἀρηϊ,
Καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα·
ἀλλ' ἔλετωσε καὶ ὔμμος, ἀμὶν καὶ τὸ φυλάσσαι
στάμπυχον ἐγρήσασθαι· καὶ ὦν δύστοδύσεαι ἦμαρ·
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕμνον ἐστὶ βλεφάροισὶν ἔχυεν·
αὐτὴ δ' ἄψ ἐς ὄλυμστον ἀφίκστο δῖα θεάων,
ὄφρα τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ
λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐστέγρστο κεδνὴ φάδυα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ἐμ λέκτροισὶ καθεζομένη μαλακοῖσὶν·
αὐτὰρ ἐστὰ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρτέμιδὶ στρώτισον ἔστ' ὤξατο δῖα θεάων·
Ἄρτεμὶ στότνια θεὰ δὶός θύγατρ· αἴθε μοι ἦδη
ἰὸν ἐμὶ στήθεσσὶ βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο,

ἀυτίκα γῶν· λι᾽ ἐπὶ τὰ μ᾽ ἁμαρτάξασα βύελλα
οἰχοιτο προφέρουσα κατ᾽ ἠερόεντα κέλαθα·
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφορρόου ὠκεανοῖο·
ὡς ὅτε παιδαρέου κούρας ἀμέλγοντο βύελλαι
τηΐ τοκῆας μὴν φθίσαν θεοί· αὐ δὲ λίτοντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι· κόμισατε δ᾽ ἐς Δί᾽ Ἀφροδίτην
τυρῶ καὶ μελίτι γλυκερῶ καὶ ἡδείοιμι·
ἦρη δ᾽ Ἀθήνῃ πρίσασα θεῶν δῶκε γυναικῶν
ἆδος καὶ τιμυτῶ· μῆκος δ᾽ ἐπορ᾽ Ἄρτεμις ἁγνή·
ἔργα δ᾽ Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι
αὐτὰρ Ἀφροδίτη διὰ πρόσθιχε μακρὸν ὀλυμπον
κούρην αὐτήσουσα τέλος γλυκεροῖο γάμοιο
ἐς δία τρωϊκέραμον· ὁ γὰρ τόδε οἶδεν ἅπαντα
μοίρας τ᾽ ἀμμορίας τε καὶ βλητῶν ἀνθρώπων·
τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπυιαι ἀνηρέψαντο·
καί ῥ᾽ ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν,
ὡς ἐμὲ νῦν ἰσώσαν ὀλυμπία δώματ᾽ ἔχοντες·
κεμὲ πλόκαμος βάλοι ἄρτεμις ὀφρ᾽ ὀδυσῆα
ὀπτομένη· καὶ γαῖα ὑποστυγερὴ ἀφικοίμην,
μηδέτι χάρμος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι φόνημα·
ἀλλὰ τὸ μὴ καὶ ἄμεκτον ἐφ᾽ ἁλὸς ὅττοτε κεῖνος
ἤματα μὴν κλαίη τυχὴν ὡς ἀναχήμενος ἦτορ·
νύκτας δ᾽ ὕπνος ἔχοιμι· ὃ γὰρ τ᾽ ἔπελησεν ἅπαντας
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπὶ ἦρ βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψῃ·
αὐτάρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ᾽ ἐπισσεύαιεν κακὰ δαίμων·
τήνδε γάρ μοι νυκτὶ παρεδράθεν ἄγχελος αὐτῷ,
τοῖος ἐὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρε τότ᾽ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ᾽ ὕπαρ ἤδη·
ὣς ἔφατ᾽ ἀυτίκα δ᾽ ἐχρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς·
τῆς δ᾽ ἄρα κλαιούσης ὀπὰ σώθετο δῖος ὀνειρος·
μερμήριξε δ᾽ ἔπειτα δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
ἤδη γιγώσκουσα παρεσταμένη κεφαλῆφι·
χλαῖναν μὲν σμελῶν καὶ κώεα τοῖσιν ἔνευδεν·
ἐς μέγαρον κατέβησε ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοάων
θῆκε θύρας ἐφέρων διὶ δ᾽ εὐχετο χεῖρας ἀνασχών·
ζ ἄνασσ᾽ ἀπάτρ· ἀμφεβέλοντες ἐπὶ γαφρήματε καὶ ὑγρὼ
ἤγετε μὴν ἐς γαῖαν ἐπὶ μ᾽ ἐκακώσατε λίην·
φῆμίν τίς μοι φάσθω ἐγφρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν· ἐκ τοῦδε δὲ δῖος τέρας δὴν φαινέτω·

ὣς ἔφατ' ὀχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπαυγένιος ὀλύμποιο
ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ Δῖος Ἀχαιούς·
φήμην δ' ἐξοίκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλέγιζις
πλησίον, ἐν δ' ἄρα οἱ μύλαι ἕατο σιτοδόκοιο·
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,
ἄλφιτα τ' ἀλέουσαι καὶ ἀλήατα μυελὸν ἀνδρῶν·
αἱ μὲν ἄρ' ἤδη ἄδον, ἐπὶ δ' ἔκλαον ἄλεσσαν·
ἡδὲ μί' ὄφρα μάλιστα παύοιτ' ἀφαρωτάτη δ' ἐτέτυκτο·
ἥρα μύλην σήσασα ἔπος φάτο σῆμα ἄνακτι·
Ζεῦ πάτερ ὅστε θεοῖσι καὶ ἀμβρότοισιν ἀνάσσεις,
ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέποθι νέφος ἐστί, τέρας φυτέων τόδε φαίνεις
κρήνῃσιν μῶν καὶ ἐμοὶ δηλήεντος ὄπιπτεν ἄφαρ·
μνηστῆρες τύνατόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροις ὀδύσσηος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατ' ἀφνειῷ·
οἳ δ' ἤμοι κακὰ πάντα βυμαλγέι γούνατ' ἔλυσαν
ἄλφιτα τ' ἀλέουσιν· μῶν ὕστατα δεῖπνήσαεν·
ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρε δ' ἐκλεκαδόμενος διὸς Ἀχαιούς
ἠμὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλήτας·
αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα καλὸν ὀδύσσηος
ἀγρόμεναι ἐμέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ·
τηλέμαχος δ' ὄρμηθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς
εἵματα εἑσάμενος· περὶ δ' ἔξιφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
στῆ δ' ἄρ' ἐπουδομίῳ, πρὸς δ' εὐρύκλειαν ἔφατο·
μαῖα φίλη· τὸν ξεῖνον ἐτίμησαθ' ἔνδοθι οἴκου
εὖνῇ καὶ σίτῳ, ἠὲ αὔτως κέαται ἀκηδής·
τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πέπυτ' ἐπιοῦσα
ἔμπλην δ' ἰὼ ἔτρυγε τίφ μρότῳ ἀνθρώπῳ
χέρσαι, τὸν δ' ἔτ' ἀρόμενον ἐτίμησάν τε πόσει τε·
τοῦ δ' αὖτε προσέφη πρίφρων εὐρύκλεια·
οὐκ ἀνέμιμν ἐμῷ τέκμορ, ἀναίτιον αὐτὸν ἐόντα·
οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος ὄφρ' ἐθέλῃσιν·
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεφυλάχθαι· ἄρχε γὰρ ἰῆς·
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἦ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν·
αὐτὰρ ὁ γώστις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄτολμος,

ὄκ᾽ ἐθελεμ λέκτροισι καὶ ἐμ ῥήγεσι καθεύδμ.
ἀλλέμ ἀδ᾽ ἐφήκτω βοέμ καὶ κώεσιμ οἰῶμ
ἑδράθεμ ἐμ προδόμω, χλαῖναμ δ᾽ ἔστι ἑσαμ μεμ ἡμᾶς.
ὣς ἔφατο. τηλέμαχος δ᾽ ἐδί᾽ ἐκ μεγάροιο βεβήκᾱ,
ἔγχος ἔχωμ. ἀμα τῶγε κύνες τρόδ᾽ ἀργοὶ ἑποίμτο.
βῆ δ᾽ ἴμεμ ἂς ἀγορῆμ μετ᾽ εὐκνήμιδας ἀχαιούς.
ἦλθ᾽ αὖτε δ᾽ μωῆσιμ ἐκέκλετο δῖα γυναικῶμ
εὐρύκλεᾱ᾽ ὦτος θυγάτηρ τροφὸς ηγορίδαο.
ἀγρῇθ᾽ αἳ μῷ δῶμα κορήσατε τοιπυίουσαι,
ῥάοτα τέτ᾽, ἐμ δ᾽ ἑθρόοισιμ ἐῶ τοικτοῖσι τάτητας
βάλλετε τορφυρέους. ἀι δ᾽ ἑτόροισι ῥατέεσσι
τάσας ἀμφῑμάσαθε, καθήρατε δ᾽ ἐκρητῆρας,
καὶ δέτα ἀμφῑκύτελλα τέτυγμένα. ταὶ δ᾽ ἐμ ὕδωρ
ἔρχεθε κρήνηθέ καὶ ὅτοτε θᾶττομ ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀτέρτομαι μεγάροιο.
ἀλλὰ μάλ᾽ ἠρῑέομται. ἑτῇ καὶ τᾶσιμ ἑορτὴ.
ὣς ἔφαθ᾽. αἱ δ᾽ ἄρα τῆς μάλα μῦθομ κλύομ ἠδ᾽ ἑτίθομτο.
αἱ μὲμ ἔφκοσι βῆσαμ ἑτὶ κρήνημ μελάμυδρομ.
αἱ δ᾽ αὖτοῦ κατὰ δῶμα ἑτῖσαμ μέμως τομέομτο.
ἐς δ᾽ ἦλθομ μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲμ ἔτητα
ᾗ καὶ ἑτῖσαμ μέμως κέασαμ ξύλα. αἱ δὲ γυναῖκες
ἦλθομ ἀτὸ κρήνης. ἑτὶ δ᾽ εἰσφῖσιμ ἦλθε συβώτης,
τρῆς σιάλους κατάγωμ, οἱ ἔσαμ ἐμ τᾶσιμ ἀρῖστοι.
καὶ τοὺς μὲμ ῥ᾽ ἆσε καθ᾽ ἕρκεα καλὰ μέμεσθαι.
αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ὀδυσῆα τροσηύδα μδλιχίοισι.
ξεῖμ᾽ ἦ ῥα᾽ ἀρτῖσε μᾶλλομ ἀχαιοὶ φορόωσιμ,
ἠέ σ᾽ ἀτιμάζουσι κατὰ μέγα᾽ρῶς τὸ τάροστρ.
τὸμ δ᾽ ἀτ᾽ ἀμειβόμεμος προσέφη τολύμητις ὀδυσεύς.
αἴ γὰρ δὴ ἔμ μαι θεοὶ τῖσαί᾽ τολλῶμ.
ἦμ οἵ κ᾽ ὑβρίζομτες ἀφεὰ μηχαμόωμται
οἴκωι ἐμ ᾧμόρίω, οὐδ᾽ ἀιδοῦς μοῖραμ ἔχουσῑμ.
ὣς οἱ μὲμ τοιαῦτα τρὸς ἀλλήλους ἀγόρευμ.
ἀγχίμολομ δ᾽ ἐσῆλθε μελάμβιος ἀτόλος ἀγρῶμ
ἄγας ἄγωμ. ἀὶ τᾶσι μετ᾽ ἐτρεπομ ἀτολίοισι
δέτμομ μνηστῆρεσῑ. δύω δ᾽ ἀμ᾽ ἑτόμτομομ ἕμες.
καὶ τὰς μὲμ κατέδησεμ ὑτ᾽ αἰθούσηι ἐρίδούτω.
αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ὀδυσῆα τροσηύδα κρτομίοισι.
ξεῖμ᾽, ἔτι καὶ μῦμ ἐμβάδ᾽ ἀϊήσεις κατὰ δῶμα,
ἀγέρας αὐτίζωμ. ἀτὰρ οὐκ ἔξεστα θύραζε

πάμπαν ὀυκέτι μῶϊ διακριδὲεσθαι ὀΐω,
πρὶν χόλον γάσασθαι· ἐπεὶ σύπρόν κατὰ κόσμον
ἀντίξας· ἰοὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαῖτες ἀχαιῶν·
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὄτι προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων·
τοῖσι δ' ἐπιτρίτος ἦλθε φίλοιτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν σφραν μνησήρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας·
πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον οἵτε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν ὅτις σφέας ἱκάνοι·
καὶ τὰ μὲν οὖν κατέδησεν ὑπ' αὐθούσῃ ἐρίδουπω·
αὐτὸς δ' αὖτε πρέφε συβώτην ἀρχὶ παραστάς·
τίς δὴ ὅδε ξεῖνος, μέον ἐλήλουθε συβῶτα
ἡμέτερον πρὸς δῶμα, πέων δ' ἐξάχθεται ἄλλων
ἀνδρῶν· πού δέμν οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα,
δύσμορος, ἠτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὅππότε κεν βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀιζύν·
ἦ, καὶ δεξιτερῇ δαδὶ σχέθον χερὶ παραστάς·
καὶμιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε πάτρ ὦ ξεῖνε γένοιτό τοι ὥς πρόπιον ὦ
ὄλβος, ἀτὰρ μέν γῶν γε κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν·
ζεῦ πάτερ ὅττις σφὸ θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος,
ὅς τε λεηλατέῃ ἀνδρας ἐπιδεύεται αὐτὸς
μισγέμεναι κακότητι καὶ ἀλγεσι λυγαλέοισιν,
ἴδιον ὡς ἐμόησα· δὲ δάκρυα δ' ἔμοι ὄρνυτε
μνησαμένῳ ὀδυσῆος, ἐπεὶ κακὸν ὄϊω
τοιάδε λαῖφε ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο·
εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ὤμοι ἔπειτ' ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μέ ποτ' ἔβρι
ἔτι τυτθὸν ἐόντα κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
μῶν δαί μέν γίνομαι ἀθέσφατοι οὐδὲ ἔκειμι
ἀνδρί γ' ὑποσχὼν ἠὲ βοῶν γένος ἐρυμνόπωλον·
τὰς δ' ἄλλοι μενέκελονται ἀγίνεμεναι σφίσιν αὐτοῖς
ἔδμεναι, οὐδέ τί παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ' ὅσσοι δαρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσασθαι δῖω ὀιχομένοιο ἄνακτος·
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
πόλλ' ἔτι δίζηται μάλα μέν κακὸν ἦος ἔόντος

ἄγων δ' ἡμος ἴκηαι ἰὼν τὰ αὐτοῖσι βόεσσιν
ἀμβρασίας ἐς ἄγος δ' ἀστους· τὸ δ' ἐρίγδουπον ὄρος μέμονται
βουσὶν ἐπ' ἀλλοδαπῇσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν·
κάκεῖ δὴ τάλαν ἄγων ὑπερμενέος βασιλῆος
ἐξικόμην φάγων· ἐπὶ δ' οὐκέτ' ἄεκτα τέλονται·
ἀλλ' ἔτι τόν δύσημον ὀίομαι, ὄφρα θεμ ἔλθω
ἀμβρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θήν·
τὸν δ' ἄτα μφέσομενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
βουκόλε, ἐπὶ δ' ὅτε κακῶ δὲ τὰ φρονέοντι ἔοικας·
γιγνώσκω δ' ἐκὰ αὐτὸς ὅτοι πιμνῆς ἐπιμήρεας ἴσκεις·
τὸν δ' ἐγὼ καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ἴστω νῦν τάδε Ζεὺς θεῶν ξεινήιον πατέρα,
ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφίκανω,
ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλάσσεται οἶκα δ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι αἴκε θέλητα
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἔνθα δ' ἔκοιραν ἔουσιν·
τὸν δ' αὖτε προσέφη βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ·
αἴ γὰρ τοῦτο ἔπος τελέσαι κρονίων,
γνοίης οἷ' ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕποιντο·
ὡς δ' αὔτως Εὐμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι
μοστῆσαι ὀδυσῆα πολύφρονα ὅν δ' ἔδομεν δ'.
ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δ' ἄρα τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν·
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, οὐ χήμῖν σῶι βάσεσθαι ἥδε βουλὴ
τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαῖτος·
ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Ὀδυσσῆος θείοιο,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε βάντες,
οἱ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλας καὶ πίονας αἶγας·
ἱέρευον δὲ σῦας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐμοῖρσαν· ἐν δ' ἄρα οἶνον
κρητῆρσι κέρασσαν· κύπελλα δ' ἐφῆμε συβώτης·
σῖτον δ' ἐσφ' ἔπεμφε φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῶι χόδε μελάμθεις·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίζανε κέρδεα μωμῶν,

ἐμτὸς ἐϋσαθέος μεγάρου παρὰ λάϊμον ἁλὸμ
δίφρομ ἀφκέλϊομ παραθὲς ὀλίγω τε ῥάπεζαμ·
πὰρ δ' ἔτίθη πλαδίγχωμ μοίρας· ἐμ δ' οἶμομ ἔχευεμ
ἐμ δέπαϊ χρυσέω, κάμϊμ πρὸς μῦθομ ἔφπεμ·
ἐμτ' ἀνθοῖ γῶ ἧσο μετ' ἀμδράσϊμ οἰμοπολάζωμ·
Κρτομίας δ' ἔτοι αὐτὸς ἐγὼ κὰι χάρας ἀφέξω
πάμτωμ μμηστήρωμ· ἐπὴ ὅτϊ δήμϊος ἐσϊμ
οἶκος ὅ δ' ἄλλος δυσμος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο χάρος·
ὑμὲας δὲ μμηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸμ ἐϊστῆς,
κὰι χάρας ἵμα μήτις ἔρις κὰι μάχος ὄρνυται·
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάμτες ὀδὰξ ἐμ χείλεσϊ φῶτες
πτλέμαχομ θαύμαζομ ὅ θαρσαλέως ἀγόρευεμ·
τοῖσϊμ δ' ἀμτίνοος μετέφη Εὐπείθεος ὑός·
Κὰι χαλεπόμ τοι ἔοιπα δέχεσθαι μῦθομ ἀχαιοὶ
πτλεμάχου· μάλα δήμῖμ ἀπειλήσας ἀγοράᾳ·
δὴ γὰρ Ζεὺς ἄσε κρομίωμ· τῶ κέμϊ ἦδη
παύσαμεμ ἐμ μεγάροισι λιγὼπὶ ἔοιτ' ἀγορητύω·
ὣς ἔφατ' ἀμτίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκέτι πάζετο μύθω·
Κήρυκες δ' ἀγαὰ ἄσυ θεῶμ ἱρὴμ ἑκατόμβημ
ἦγομ· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
ἄλσος ὑπὸ σκίρομ ἑκατηβόλου ἀπόλλωμος·
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαμ κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δ' ἀνάμενοι δαίνυτο δῖϊκυδέα δαῖτα·
πὰρ δ' ἄρ' ὁ δυνηῒ μοῖραμ θέσαμ οἱ περ ἔμοντο
ἴσημ ὡς αὐτοίτε ἑλάγχαμομ· ὡς γὰρ ἀμώγη
τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὁ δυνηος θέσκε·
μμηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγηώρας ἔα ἀθήμη
λώβης ἰσχέσθαι θυμαλγέος ὄφρ' ἔτϊ μᾶλλομ
δύη ἄχος κραδίημ λαβρϊάδημ ὁ δυσῆα·
ἦμ δέ τϊς ἐμ μμηστῆρσιμ ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδὼς,
Κτήσϊππος δ' ὄμομ' ἔσκε, σάμη δ' ἐμὶ οἰκία ναίων·
ὃς δ' ἤτοι κτεάτεσσϊ πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο
μνάσκετο δυνηος δ' ἠμ οἰχομένοιο δάμαρτα·
ὃς ῥὰ τότε μμηστῆρσϊμ ὑπερφϊάλοισϊ μετηύδα·
Κέκλυτέ μεῦ μμηστῆρες ἀγήνορες ὄφρά τϊ εἴπω·
μοίραμ μὲμ δὴ ξεῖμος ἔχει πάλαι ὡς ἐπέοικεμ
ἴσημ· οὐ γὰρ καλὸμ ἀτέμβειμ οὐδὲ δίκαιομ
ξείμους πτλεμάχου· ὅσκεμ τάδε δῶμα ἐῖσθαι·
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἐγὼ δῶ ξείμϊομ, ὄφρα καὶ αὐτὸς

ἠέλοε῾ροχόω δώκη γέρας ἤετω δῆμω
δημωῶν, οἳ κατὰ δῶμα τὸ δυσκῆος θάμοιο.
ὣς ἐφάμην, ἐρρίγησε βοὸς τόδε χάρμα χάλκη
κάδμεον ἐκ καμέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλάλατο δυσκέως
ἦκα παραχλίνας κεφαλὴν μάδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμήτον βάλε τοῖχον.
κτήσιππον δ' ἄρα τηλέμαχος κίπτασε μύθῳ·
κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἐτλη θυμῷ,
ὄφρ' ἔβαλες τὸν ξάνθον· ἀλάλατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κεν σε μέσον βάλον ἔγχει ὀξυόεντι·
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπόμην,
ἐμβάδε τῷ μήτ' ἴσμοι ἀφκάδας ἐμὶ οἴκῳ
φαμέτω· ἦδη γάρ μοι ἐώ καὶ οἴδα ἕκαστα
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρδια· πάρος δέτι μήτιος ἦα.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν φορόωντες
μήλων σφαζομένων οἰνοποτέοντε τιμομένοιο,
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέμεν ἕνα πολλούς.
ἀλλὰ γε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
ἤδη μ' ἤδη ἔοντον κτάμεναι μενεαίνετε χαλκῷ·
καί κε τὸ βουλοίμην καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
τεθνάμεν ἢ τάδε αἰὲν ἀφκέα ἐργὸν ὁράασθαι,
ξείνους τε συφελιζομένους δμωάς τε γυναῖκας
ῥυσάζοντας ἀφελίως κατὰ δώματα καλά.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὄψε δ' ἐδέγμετο φώνησε δαμασωρίδης ἀγέλαος·
φίλοι, οὐκ ἄν δή τις ἐπιῤῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτε τι τὸν ξάνθον συφελίζετε μήτε τι δμῳὸν
δμώων, οἳ κατὰ δῶμα τὸ δυσκῆος θάμοιο.
τηλεμάχῳ δ' ἔπε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἠπίως φρεσὶν ἧσι κραδίην ἀΐδοι ἀμφοτέροισιν
ὄφρα μὲν υἱὸν ἔωσι βίην θυμός τε μενοινὴ
μοχθῆσαι δύσκηα πολύφρονα ὅν δ' ἐδόμον δὲ,
τόφρ' ὔτις μέμεσις μεμέμεται ἠμὲν ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δῶμα, ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν·
ἦ μόσιν ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
μῶν δὴ καὶ τόδε δῆλον ὅτου κέτι μόσιμος ἔσσιν·
ἀλλὰ γε σῇ τάδε μήρι παρεζόμενος καταλέξον
γήμασθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν,

ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῴϊα πάντα ἕκαστα
εἴδῃς καὶ πίσῃς· ἠδ' ἄλλους δῶμα κομίζῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος περιφραδὲς ἀντίον ηὔδα·
ἦμάλ' ἐμὲ γ' ἀγέλαστε καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο
ὄφρα που τηλ' ἰὼν ἄκλητος ἠὲ ἐφητὸς
ἔτι δι' ἀγρίδω μήλοις γάμον ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ' ὧ κεν ἔλησι ποτὶ δ' ἄπεστα δῶρα δίδωμι
αὐτὰρ ἐγὼν ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο διέσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσφεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μυχῷ δὲ πάλλαξε πατήρ·
ἄσβεστον γέλον ὦρσε· παρέπλαγξεν δὲ μένος·
οἳ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἦγον τρίστοιχα
αἱμοφόρυκτα δεδηκρέα ἠδὲ μέλαιναν·
ὄφρα δ' ἀκρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός·
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη θεοκλύμενος θεοειδής·
ὦ δειλοί· τί κακὸν τόδε πάσχετε νυκτὶ μὲν ὑμέων
ἕλυσται κεφαλαί τε πρόσωπά τε μέρβετε γοῦνα·
οἰμωγὴ δὲ δέδηε· δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
αἵματι δ' ἔρραδδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
εἴδωλον δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ
ἐρεμένων· ἐρεβεννὸς δὲ ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε· κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπαὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἦρχ' ἀγοράασθαι·
ἀφραίνεσθ' ξεῖνος μέον ἤγαγεν ἄλλοθεν ὧδε·
ἀλλά μιν ὦκα φέρτε μέσου δόμου ἐκτὸς ἐέντες
ἔς ἀγορὴν ἐρχέσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἔοικε.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη θεοκλύμενος θεοειδής·
Εὐρύμαχ'· ὄφρα ἴδοιμι ἐμοὶ τόδε μοι τάχος εἴη
ἴδμεν οἰωνοῖσι· καὶ ὄσσε τοι ὀξὺ νοήσει
Καὶ γόος ἐμπέσοι ἐνὶ τείνεσθον δὲ καὶ ἀμφὼ
τοῖς ἐξέμεν θύραζε, ἐπεὶ μοέων κακὸν ὑμῖν
ἐρχόμενον· τόκεν ὅττις ὑπεκφύγοι οὖδας ἀλέασθαι
μνηστῆρων· οἳ δῶμα κατ' ἀμβρόσιον ὀδύσσης
ἀμέρσαι ὑβρίζοντες· ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς ἐφάτ' ὠμῷ ἐξῆλθε δόμῳ Εὐμαιάοντος·
ἵκετο δ' ἐς πάροιον ὅμιλον προφρων ὑπέδεκτο·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
τηλέμαχον ἐρέβιζον ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·

ὡς δ' ἐτέρωθεν ἀστεμφέως ὑπερθορέοντων.
πτολέμαχ'· ὅττι σφὸ κακοξείνοιο δόμοιο·
οἷον μέν τιν' ἅτοῦτον ἔχεις ἐτήμονα σῖτον ἀλήτην
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον· ὃς δέ τι ἔργον
ἐμπαύρου δείβησι· ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης·
δῆμος δ' ὧντε τίς οὗτος ἀγέσθην μαρτάεσθαι·
ἀλλ' εἰ δή τι σίθοιο τόκεν πολὺ κέρδιον εἴη·
τοὺς ξείνους ἐμνηστῆρι πολυκλητοῖ βαλόντες·
ἐς σῖκελούς πέμψω μέν' ὄφεν κέτοι ἄξιον ἀλφοί·
ὡς ἔφασαν μνηστῆρες, ὃ δ' οὐκ ἐπιτάρβεεν μύθων·
ἀλλ' ἀκέων παρὰ πατέρα προσεδέρκετο δείματος αὐφὴ
ὅππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀγαυὸς δῖος ὀφρα ἔφησει·
ἡ δ' ἑκὰς ἀμφὶ θεμείλια πορφύρεον κεφαλῆφιν
κουρήϊον ἀρίσιον πόρφυρον πηλότειαν
ἀμφαδὸν ἐν μεγάροισιν, ἑκάστου μῦθον ἄκουεν·
αἶψα γὰρ τοῖγε γελοίωντες ἐτύκοντο·
ἡδύτε καὶ μενοεικὲς, ἐπεὶ μάλα πολλὰ ἔρασαν·
δόρπου δ' οὐκ ἄπαστος ἀχαρίστερον ἆσο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
βήσεμεναι· πρότροι γὰρ ἀφείδεα μηχανόωντο·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΦΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ·

πηλότης τῶ τάφου τὸ τόξου ὁμολογεῖ τὸν ἰστὸς γάμου· ὁ δὲ ἀγὼν δεύτερος μάχη καὶ φιλοτιμία ἐντεῦθεν μέρος περὶ τὴς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, οὗπερ τάφαι μὴ δωηθέντος·

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ·

Φὶ δείβιον προτίθησιν ἄεθλον πηλοτάφη·

ἣ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ
γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρη ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείη·
τόξον μνηστῆρεσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον·
ἐν μεγάροις ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο, οἷο δόμοιο·

εἵλετο δ' ἐκλησίδ' ἐὺν καμπύλα χάλκεα χάλκῃ
καλῷ χαλκάμονες· κώπησι δ' ἐλέφαντος ἐτέτμην
βοῆ δ' ἰμεν αι βάλαμόν δε σὺν ἀμφίπολοισι γυναιξίν
ἑσσάτομ· ἔμβα δ' ἔοι κάμηλία κάλτο ἄνακτος·
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
ἔμβα δὲ τόξον ἕκητο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος· πολλοὶ δ' ἔσαν ἀργαλέοντες ὀϊστοί·
δῶρα τά οἱ ξείνος λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
ἶφίτος Εὐρυτίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισι·
τὼ δ' ἐν μεσσήγυι ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν·
οἶκον ἐς ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος, ἦτοι ὁ δύνατός
ἦλθε μετὰ χρῆος· τόρα οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν
μῆλα γὰρ ἐξ ἰθάκης μεσσηγύθεν ἄνδρες ἄφαρμ
ὑῆσι πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἦδὲ νομῆας·
τῶν ἔνεκ' ἔξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθε δύνατός
παῦρος ἐών· προβάρ ἦκε πατὴρ ἠδ' οἱ γέροντες·
ἶφίτος αὖθ' ἵππους δίζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο
δώδεκα θήλεαι· ὑπὸ δ' ἡμίονοι τλαοεργοί·
αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο·
ἔπλετο δὴ διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
φῶθ' ἡρακλῆα μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων·
ὅσμιν ξείνον ἐόντα κατέκτανεν ὤ ἐνὶ οἴκῳ
σχέτλιος· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν
τὴν· ἣ οἱ παρέθηκεν ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
ἵππους δ' αὖτ' ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι·
τὰς ἐρέων ὁ δύνασι σωήμεναι ἔτλη, δῶκε δὲ τόξον·
τὸ πρὶν μὲν ῥέφορει μέγας εὐρυτος· αὐτὰρ ὁ παῖς δὶ
Καλλικόμῃ τὰ ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
τῷ δ' ὀδύνης ξίφος ὀξὺ καὶ ἀλκίμου ἔγχος ἔδωκεν·
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τράπεζη
γνώτην ἀλλήλω· πρὶν γὰρ διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
ἶφίτον Εὐρυτίδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ὅς οἱ τόξον ἔδωκε, τὸ δ' ὕστατος εἶδε δῖος ὀδυσσεύς
ἐρχόμενος πόλεμόν δε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ἤρᾳτ'· ἀλλ' ἄρα τοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέκλετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δ' ἐμὶν ἥς ἐπὶ γαίης·
ἦ δ' ὅτε δὴ βάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν·
οὐδ' ὅρτε δρυὸς ἔμπεσε τόν ποτε τέκτων
ξέσσας ἐπὶ σταμένως καὶ ἐπὶ σταθμὴν ἴθυνεν·

ἐν δὲ σαθμοὺς ἄρσε· θύρας δ' ἔστεθηκε φαεσφὰς·
αὐτίκα δ' ἤγε μάλα θοῶς, ἀπέλυσε κορώνης·
ἐν δὲ κλισὶ δ' ἧκε θυρέων δ' ἀμέχοπε μοχλούς
ἄμτα τιτυσκόμενος· τὰ δ' ἀμέβραχε μῆκετι ταῦρος
βοσκόμενος λιμῶϊ· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
πληγέντα κλισὶ δῖ· ἀπάθησαν δ' ἔοικα
ἠδ' ἀρ' ἰφθίμηκεσαν ἰδοὺς βῆ, ἔνθα δὲ κλισοὶ
ἔσασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ σανσάλου ἄμυτο τόξον
αὐτῷ γαρυτῷ ὅς οἱ περίκειτο φαεσφόος·
ἑζομένη δ' ἐκάτην ἐσὶ γοῦνα σῖθεσα
κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄναχτος·
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδάκρυτοιο γόοιο,
βῆ ῥ' ἰμεναι μέγαρόν δε μετὰ μητέρας ἀγαθὰς
τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ πολίγτομον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἕσαν ἑσμοέντες οἱ ἕσοι·
τὴν δ' ἄρα μ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς ἀέθλια τοῖο ἄναχτος·
ἡ δ' ὅτε δὴ μητέρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος τύκα ποιητοῖο
ἄμτα παρφάωσχομένη λίτα παρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε πάρεσθεν·
αὐτίκα δ' ἐμητέρι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
κέκλυτε μοι μητέρες ἀγήγορες οἵ τόδε δῶμα
ἐχράετ' ἠδ' ἰέμεν καὶ πιέμεν ἐμμενὲς αἰεί
ἀμφὶς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον οὐδ' ἔτι φήμην
μῦθον ποιήσασθαι ἐπὶ σχεσίην ἐδύσασθε·
οὐ γὰρ ἐμεῖο ἔμεμοι γῆμαι· θέσθαί τε γυναῖκα·
ἀλλὰ ἄγεσθε μητέρες ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον
θήσω γὰρ μέγα τόξον ὀδυσσῆος θείοιο·
ὅς δ' ἐκεραΐτατα τείνῃ βίον ἐν παλάμῃσι
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων
τῶκεν ἐγὼ μετέπειτα μνηστῖσι μεμηκὼς
κουρίδιον μάλα καλὸν ἐπιπλόμενον βιότοιο·
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι οἴομαι ἔμπροσθεν ὁμίλου·
ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἔνμαιον ἀμώγητ' ἄλιον ὑφορβὸν
τόξον μητέρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον·
δάκρυσας δ' ἔνμαιος ἑδέξατο καὶ κατέθηκεν·
κλαῖε δὲ βουκόλος ὄφρ' ἔσεῖδε τόξον ἄναχτος·

ἀμτίμοος Δ' ἐμέμιπλεν, ἕπος τ' ἔφατ' εἰς τὸ ὁμαρτέ·
μήτ' ἰοὶ ἀγροιῶται ἐφ' ἡμέρια φρομέοντες·
ἆ Δαφλώ· τίμν δ' ἄκρυ κατ' ἄβρογ, ἠδὲ γυναικὶ
θυμὸμ ἐμὶ στήθεσσιμ ὀρίμγομ, ἥτε καὶ ἄμδρως
Κήται ἐμ' ἀλγεσὶ θυμὸς, ἑτὰ φίλομ ὤλεσ' ἀκοιτιω·
ἀλλ' ἀκέων Δαάμνυθε καθήμενοι· ἠὲ θύραζε
Κλαίγομ ἐξελθόντε, κατ' ἀστόθι τόξα λιπόντε
μμηστήρεσσιμ ἄεθλομ ἀάατομ, ὄφρα ἴδωμεν
ῥηϊδίως τόδ' ἔτοξομ εὐξόομ ἐτανύεσθαι·
ὄγ γάρτις μετὰ τοῖος ἀμὴρ ἐντοῖς δεσὶ πᾶσιμ·
οἷος ὁδ' ναιετάει ἔσκεμ, ἐγὼ Δέ μιν ὤτιος ὄσσα·
Καὶ γὰρ μμήμοσμ' ἁμὶ, παῖς Δέτι μήτιος ἦα·
ὣς ἐφάτο· τῷ Δ' ἄρα θυμὸς ἐμὶ στήθεσσιμ ἐώλπει
μάρψας ἐντανύσαι, Δι' ἰοῖσι δύσασθαι τε σιδήρου·
ἦτοι ὀϊστὸμ πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεμ
ἐκ χειρῶμ ὀδυσῆος, ἀμύμοσος ὃμ τότ' ἄτίμα
ἤμενος ἐμ μεγάρω, ἑτὰ Δ' ὤρμυε πάντας ἑταίρους·
τοῖσι Δὲ καὶ μετέφη δῖος τηλεμάχοιο·
ὤ πόποι· ἦ μάλα μεγ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε κρονίωμ·
μήτηρ μέμμοι φησὶ φίλη τῖμυτήρ ἐοῦσα
ἤμῳ ἀμ' ἐσσεσθαι μοσφίσαμένη τόδε Δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρτομαι ἀφρονέμεσσιν·
ἀλλ' ἄγετε μμηστῆρες, ἑτοίμως τόδε φαίνετ' ἄεθλομ
οἷμ ἐγὼ οὐκ ἔστι γυμὴ κατὰ χαῖα γαίαμ,
ὅσσαι νῦμ ἱερῆς ὅσσαι τ' ἀργεος ὅσσαι τε μυκήμης
ὅσσαι τ' αὖτῆς ἰθάκης, ὅσσαι τε μελαίμης·
Καὶ Δ' αὐτοὶ τόδε εἴσετε τίμε χρὴ μητέρος ἄμμου·
ἀλλ' ἄγε μὴ μωμῆσι παρέλκετε, μὴ δ' ἔτι πόξου
Δηρὸμ ἀποστρωτᾶσθε ταμυσίος ὄφρα ἴδωμεν
Καὶ δ' ἔκεμ αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πφηναίμην·
ὄφδ' ἔκεμ ἐντανύσω Δι' ἰοῖσι δύσωτε σιδήρου
ὅσσοι δ' ἀχνυμένω τάδε δώματα τότμια μήτηρ
λήθοι ἀμφήμω ἰοῦσ'· ὅτε τεὼ καὶ τόσσιαθε λιτοίμμω
οἷός τ' ἠδ' ἠπαρὸς ἀέθλια κάλ' ἀγελέσθαι·
ἦ καὶ ἀπὸ μοιῆμ χλαῖμαμ βέτο φοιμικόεσσαμ·
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δ' ἔξιφος ὀξὺ θέτ' ὤμως·
πρῶτομ μὲμ πελέκεας στῆσεμ, Δι' ἄφρομ ὀρύξας
πᾶσι μίαμ μακρῶ, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεμ
ἀμφὶ Δ' ἐαῖαμ ἔμαξε, τάφος Δ' ἔλε πάντας ἰδόντας·

ὡς ὃ μὲν κόσμως ἤκουσε, πάρος δ' ὄτ' ἐπώτοτο πώπτῳ.
ἠὲ δ' ἀρ' ἑστήκει Διὸς ἰῷ καὶ τόξου πφρήτιζε.
τρὶς μὲν μιν τελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων.
τρὶς δέ μιν ἔβη κε βίηφι ἑλκτόμενος τό γε θυμῷ.
μαρμαίρων ἐτανύσσθη. Διὸς δ' ἄσθμησε σιδήρου.
καὶ μὲν ἔπειτ' ἐτάνυσσε βίη τό τε τέρτατον ἀμέλξων.
ἀλλ' ὀδυσεὺς ἀμέρσε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένοιπερ.
τοῖς δ' ἄρ' ἔπειτα μετέφη ἐρικυδὴς τηλεμάχοιο.
ὦ πόποι· ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἀκίχνυς.
ἠὲ μεγὼ τρόμος ἁμὶ καὶ ὄττι χρὶ πέποιθα
ἄμμορος ἀθρήσασθαι· ὅτε τις πρόσθεν γε κακεσκὴν.
ἀλλ' ἄγε θὼ πρεμφὸ βίην πολὺ φέρτροιες ἐόντε
τόξου πφρήσασθαι καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
ὡς ἐφάτω τόξον μὲν ἀπὸ ἑῶ βῆκε χαμάζε.
κλίνας κολλητῇσιν ἐνὶ ξείνῃς σανίδεσσιν.
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλὴ πρόσθε κλίνε κορώνη.
ἀψ δ' ὃ γ' ἐπὶ θρόνου ἔβη ἀμέσην.
τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.
ὄρνυθ' ἑξῆς, ἐπὶ δεξιὰ πάντες ἑταῖροι
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέτροιπε χοάφῃ.
ὡς ἔφατ' ἀντίνοος τοῖσιν δ' ἐπὶ μῦθος ὄρουσε.
λφώδης δ' ἔπρωτος ἀνίστατο, οἰνοπόπος υἱός
ὄσφι βυοσκόος ἔσκε· πρὸ ἀκρητῆρα δὲ καλὸν
ἵζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτὰρ θαλίαι δέοι ὅιω
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ μεμίστα μνηστήρεσσιν.
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ
καὶ μὲν ἔπειτ' ἐτάνυσσε διὸς ἰῷ καὶ τόξου πφρήτιζεν.
οὐδ' ἐμίηε ἐτάμυσεν, πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀμέλξων.
ἀτρίπτους ἀσταλὰς. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔφατο.
φίλοι· οὐ μὴν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δέ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τοὐδ' ἐτόξου ἀρίστιας κεχαδήκοι
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτρον ἐείσιν
πεφνάμεν ἠμὲν ζωοὺς ἀνδρῶν ἀμαρτήσαντας, οὐδ' ἔτι καὶ εἰκὸς
ἐμπαλιάζεσθαι· ὅμιλέομεν δὲ τοτὲ δὴ μετὰ πάντα.
ᾧ μέν τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ,
γῆμαι πηνελόπφαν ὀδυσῆος παράκοιτιν.
αὖτάρ ἐπὴν τόξου πφρήσεται ἠδὲ ἴδηται
ἄλλην δ' ἄλλτιν ἐπέφαται ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
μνάσθω, ἔεδνοισιν δὲ διζήμενος ἥδε ἔπεφνε

γήμαι· ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε
κλίμακας κολλητῆισιν ἐυξέστῃσι σανίδεσσιν·
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλὴ προσέκλιμε κορώνη·
αἶψα δ' ὃ τὶς κατὰ ἕρκος ἐπὶ θρόνου ἔμβεν ἀέξη·
ἀντίνοος δ' ἐμέμιτο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
λαοὶ δῖες· ποιόμεσ' ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων,
δημόν τ' ἀργαλέον τε, μεμασώμαι δ' ἀκούων·
ἦ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀρίσταες κεκάδησθε,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δώσασθαι σὺ ταμύσσαι·
οὐ γάρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν·
ἀλλ' ἄλλοι ταμύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί·
ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε μελάμβιον αἰπόλον αἰγῶν·
ἄγρῃ πῦρ δὴν ἔμμεν ἐπὶ μεγάροισι μελαμβᾶ·
πὰρ δὲ τίθη δίφρόν τε μέγαν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ·
ἐκ δ' ἔσσατος ἔμμε μέγαν ῥοχὸν ἔνδον ἐόντος·
ὄφρα μέοι θάλποντες ἐπιχρόμενοι ἀλοιφῇ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον·
ὣς φάτ'· ὃ δ' αἶψ' ἀέκοντε μελάμβιος ἀκάματον πῦρ·
πὰρ δ' ἔφερον δίφρόν τε, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ·
ἐκ δ' ἔσσατος ἔμμε μέγαν ῥοχὸν ἔνδον ἐόντος·
τὼ δ' ὅτε μέοι θάλποντε καὶ ἐπιχρόμενοι ἀλοιφῇ
ἐμτάμυσαν· πολλὸν δὲ βίης ἐπιδεύεες ἦσαν·
ἀντίνοος δ' ἔτεπε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἀμ' ἀμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς ὁδὸν ἀνὴ θεῖον
ἐξ αὐτοὺς μετὰ τοὺς, δόμου ἤλυθε δῖος ὀδυσσεύς·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς
φθέγξατο μείλιχον σφεας ἔπεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
βουκόλε καὶ σὺ συφορβὲ, ἕπος τί κε μυθησαίμην
ἢ αὐτὸς κάλυπτε, φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·
ποιοίκ' ἄττ' ὀδυσῆι ἀμυνέμεν ἄστυδε ἐλθοι·
ὃν δὲ μάλ' ἐξαπίνης, καὶ τίς θεὸς αὐτὸν ἔμηκε,
ἢ καὶ μνηστῆρεσσιν ἀμύνοιτ' ἠδ' ὀδυσῆι
φάσθαι θ' ὅππως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει·
τὸν δ' αὖτε προσέφη βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Ζεῦ πάτερ· ἦ γάρ τοῦτο τελεσσάτω εἴ οἱ ὄφελλον·

ὡς εἶλθοι μήτ' ἀφνεὸς ἀνὴρ, ἀγαθοὶ δὲ ἑταῖροι
γνοίησ', οἵη ἐμὴ δμωαὶ τε καὶ ἀφρεστὸν ἔασι.
ὡς δ' αὔτως εὐμαιος ἐπ' ἀριστερὰ θεοῖσι
μοχθήσαι ὀλυσῆα πολύφρονα δῖον ἐδόμεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε μόον μνηστῆρε ἀνέγνω
ἐξαῦτις σφέας ἔεσιν ἀμφιβάλλετο προσέφατο.
εἰ δομοι μὴ δὴ ὅδ' αὖτος ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἦλυθον ἀφνοσῶ δεῖ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γιγνώσκω δ' ὡς σφῶιν ἑελδομένοισιν ἰκάνω.
οἰοισιν δμώων, τῶν δ' ἄλλων οὔτα ἄκουσα
ἐξαμέου ἐμὲ αὖτις ὑποτροπον οἶκα δικέσθαι.
σφῶιν δ' ὡς ἔσται ἀληθέα καταλέξω.
αἴ κ' ὑπεμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματα πάντα.
οἰκία τ' ἐγγύς ἐμοῖσι δεδομήαται καὶ μοι ἔπειτα
τηλεμάχω ἑτάρω τε καὶ ἰφθίμω ἔσεσθον.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ὄφρ' ἐτὶ δείξω
ὄφρα μὲν εὖ γνωτον πιστωθῆ τοι τε ἐμὶ θυμῶ.
οὐλὴν τὴν τοι πρῶτα συῶν ἤλασε λάκων ὀδόντι
παρνησσὸν δ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν αὐτολύκοιο.
ὣς ἐφατ'· ῥάκεα μεγάλης ἀπὸ ἔργατο οὐλῆς.
τὼ δ' ἐπεὶ ἐφράσθη δεδορκότε μητιόεσσα
κλαῖον ἄρ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαίφρονα χεῖρε βαλόντε.
καὶ κεφαλὴν ἀγάσασθαι ἐδέξατο καὶ μοι ὄμους
ὡς δ' αὔτως ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε
καί μιν ὀδυρομένοισιν ἐδύσατο ἠελίοιο
ἦμὶ ὀδυσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέ τε·
παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε μήτις ἴδηται.
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ ἔνδοθι καὶ ἔπειτα.
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴ δὲ ἅμα πάντες
πρῶτος ἐγὼ· μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τέτυχθω
ἦμοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἠὲ φαρέτρω·
ἀλλὰ σὺ δὴ ἔνμαι φέρων ἀγὰ δώματα τόξον
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ δόμεναι ἔνθ' ἔντε γωαιξὶ
κλῆσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδοθεν ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι· μήτι θύρασδε
προβλώσκειν· ἀλλ' αὖτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργω

σοὶ δ᾽ φίλοι τῖε δῖε, θύρας ἐπῖτέλλομαι αὐλῆς
κλῃῖσαι κλῃῖδῖ· θοῶς δ᾽ ἐπῖδέσμον ἵηλαι·
ὣς φάτο, φοίβῃ δ᾽ ὁμοῦ ἀγαθάοντας·
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ δίφρου ἰὼν ἔνθεν πρὸ ἁμέρη·
ἐς δ᾽ ἄρα καὶ τὼ δμῶες ἴτην θάλου ὁ Δυσῆος·
Εὐρύμαχος δ᾽ ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἑῴκει,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλας πυρὸς ἠδ᾽ ἀμῖμονυδ᾽ ὡς
ἐτάμυσσε δ᾽ ὠὰ τὸ μέτα δ᾽ ἔσφερε κὺδάλῖμον χεῖρ·
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα φῶτας, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἐκτορόμαχος·
ὦ πόποι· ἦ μοι ἄχος πρὶ αὐτοῦ καὶ πρὶ πάντων·
ὅτι γάμου τοσοῦτον ὁ Εὐρύμαχ᾽ ἀχνύμενός πρ·
φασὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀχαιΐδες ἂμ μὴν ἐμ αὐτῇ
ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ ἠδ᾽ ἄλλῃσῖν πολέεσῖν·
ἀλλ᾽ ἤδη τοσόνδε βίης ἐπιδαέες ἁμὲν
ἀντιθέου ὁ Δυσῆος, ὅτου δ᾽ ὠὰ μεθ᾽ ταμύναι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσομένοισῖ πυθέσθαι·
τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἀντίμοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
Εὐρύμαχ᾽· οὐχ οὕτως ἔσται, μοέφς δὲ καὶ αὐτὸς·
νῶῑ μὴν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο·
ἁγνή· τίς δ᾽ ἐκέκαστο τόξα τῖταίνοι τ᾽ ἀλλὰ ἔκηλοι
κάτθετ᾽· ἀτὰρ πελέκεας σε καὶ ἑπτ᾽ ἑῶμεν ἅπαντες
ἱστάμεν· οὐ μὴν γάρ τῖ ἁγαιρήσεσθαι οἴω·
ἐλθόντες μέγαρον λαερτῖάδεω Δυσῆος·
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ οἶνοχόοις μὴν ἐπαρξάσθω δεπάεσῖν·
ὄφρα σπείσαντες καταβήομεν ἀγκύλα τόξα
ἤῶθεν δ᾽ ἐκέλευθε μελάμβῖον αἰπόλον αἰγῶν
ἴσας ἄγμεν, ἅ πᾶσῖ μέγ᾽ ἔξοχοι αἰπολίοισῖν
ὄφρ᾽ ἐπὶ μῆρια θέντες ἀπόλλωῖ κλυτοτόξῳ,
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον·
ὣς ἔφατ᾽ ἀντίμοος· τοῖσῖν δ᾽ ἐπῖήνδανε μῦθος·
τοῖσῖ δ᾽ ἐκήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχαον·
κοῦροι δ᾽ ἐκρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
μῶμησαν δ᾽ ἄρα πᾶσῖν ἐπαρξάμενοι δ᾽ ἐπάεσῖ·
οἳ δ᾽ ἐπεὶ οὖν σπείσαντ᾽ ἐπῖον θ᾽ ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δ᾽ ἐδολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασῖλείης·
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνῖ στήθεσῖ κελεύει·
Εὐρύμαχον δὲ μάλῖστα καὶ ἀντίμοον βασῖλῆα
λίτομαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔφη·

ἤωθεν δ' ἐθέος δώσ' κράτος ὧκ' ἐθέλησιν·
ἀλλ' ἄγεμοι δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χάρῳ καὶ σθένεος πφρήσομαι, ἤμοι γ' ἔστιν
ἶς οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
λὶ ἦ δηθμοι ὄλεσσεν ἀλητάχομι ἰσίητε·
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἐμέσησαν,
δάσσαντες μὴ τόξον ἐύξοον ἐγταμύσσθην·
ἀντίνοος δ' ἐμέμιπτεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτομάζων·
ὦ δαφλὲ ξάνθε, ἐπὶ τοι φρένες οὐ δὴ βαιαὶ·
ὄχ' ἀγαπᾶς ὅτ' ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι· ἀλλὰ ἀκούᾳς
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος οὐδέτις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξάνθος καὶ πάλιν ἀκούᾳ·
οἶνος σε φρένας ἠλιθάνει ὅστε καὶ ἄλλους
βλάπτει ὅς κ' ἄγαν ἵησι χαμαὶ δ' ὅγε ἔλλαβε μοῖρα·
οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου πφριθόοιο
ἐς λατίβας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ·
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα πφριθόοιο·
ἤρωας δ' ἄχος ἕλε δι' ἔκτροθύρου δ' ἐθύρασσε
ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπόδατα μηλείῃ χαλκῷ
ῥῖνας τ' ἄμησαντες· ὁ δ' ἔφρεσιν ἧσιν ἀασθεὶς
ἤιεν ἂψ ἀπίσω ἀεσίφρονι θυμῷ·
ἐξ οὗ κενταύροισι καὶ ἀνδράσιν ἔπλετο νεῖκος·
οἵ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν ἄρατο οἰνοβαρείῃ·
ὣς καὶ σὺ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι ἀχαιτὸ τόξου
ἐγταμύσσης· οὐ γάρ τι ἑοῦ τύνγε ἀντιβολήσας
ἤμεναι ἐν δήμῳ, ἀφαρ δ' ἐς ἐυμμελέην
ἅς ἐχθρὸν βασιλῆα βροτῶν ἀνδήμονα πάντων
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔτι σαώσεαι, ἀλλὰ ἔκηλος
πῖνε, μὴ δ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πολύφρων πηνελόπεια·
ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται,
ἔλπεαι αἴ κ' ὁ ξεῖνος ὁ δυσμενὴς μέγα τόξον
ἐγταμύσσῃ χρείτε βίηφίτε ἧφι πίθησας
οἰκαδέμεν ἄξεσθαι καὶ ἐὼν θήσεσθαι ἄκοιτιν·
ὅδ' αὐτόσσον τοῦτο γ' ἐνὶ φρεσὶν ἔσσεται ἔλπτε,
μὴ δέτις ὑμέων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων

ὀμβάδε δαιμόνιθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν·
Τ ὣς δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πολύβουλος παῖς ἀμύμονος ἦν Δα·
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρον πηνελόπεια,
εἴ τις τοι δῆμος Ἀχαιϊάδων ὀϊόμενός περ οὐδὲ ἔοικεν·
ἀλλὰ σὺ μὲν μετὰ δῶμα καὶ ὑψερεθέα μέγαρα
μήτηρ ἐμὴ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅττις ἐμοὶ
Κρείων ὧκ' ἔθελω δόμεναί τε καὶ ἁρμήσασθαι,
ὅς τοι ὅσοι κραναὴν ἰθάκην κατανοιραμέουσιν,
ὡς δ' ὅσοι μάουσι πρὸς ἠλίδος ἱπποβότοιο·
τῶν ὅττις μ' ἀέκοντα βίηφι θέλοιμι,
καὶ καθάπαξ ξίφεϊ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι·
ἀλλ' εἶς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε καὶ ἀμφίπολοισιν ἔλεσθε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι μάλιστα δ' ἐμοί· τῶ γὰρ κράτος ἐστὶν ἐμοὶ οἴκω·
ἣ μὲν θαμβήσασα κατὰ μέγαρα βεβήκει·
πάντας γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔβδεθο θυμῶ·
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφίπολοισι γυναιξὶν
Κλαῖεν ἔπειθ' ὁδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον

ἡΔιὼ ἐστὶ βλεφάροισϊ βάλε γλαωκῶπϊς Ἀθήνη·
αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισϊν·
ὣδε δέ τις εἴπεσκε μέσων ὑπερμενεόντων·
οὐ δή κα μπύλα τόξα φέρῃς ἀμέγαρτε συβῶτα
πλαγχτέ· τάχ' αὖσ' ἐφύεσϊ κώεσταχέες κατέδονται
οἷον ἀπ' ἀμβρώπων οὓς ἔτρεφες, ἦχεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἠλήκησϊ καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ βῆκε φέρων αὐτῷ ἐπὶ χώρῳ
δῦσας ὄφρα κολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισϊ·
τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπὸ λήσας ἐγεγώϊ·
ἄπαν πρόσω φέρε τόξα τάχ' οὐκέτι πᾶσϊ πϊθήσῃς,
μήστε καὶ ὔστλότρος πρέσβυς ἀγρόθεν Δίωμαι
βάλλων χρμαλέοισϊ· βίηφι δ' ἐφέρτερός ἐμϊ·
αἴ γὰρ πάντων τόσσον ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασϊ
μνηστήρων χρσίητε, βίηφί τε φέρτερος ἔλω·
τῷ καὶ τάχα συγχῶς τϊνὲ ἐῶ πέμπταμϊ γέεσθαι
ἡμέτερου ἐξ οἴκου, ἐπὶ κακὰ μηχανόωνται·
ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθϊεν χαλεπτοῖο χόλοιο·
τηλεμάχῳ δ' ἔτορε φέρων ἀγὰ δῶμα συβώτης,
ἐν χθρεῖ δ' ὀδυσῆϊ δαΐφρονϊ θῆκε παρασὰς·
ἐκ δ' ἐκάλεσσάμενος προσέφη ἑὸν ἔγκλϊον υἱόν·
κλῆϊσαι μεγάροιο θύρας πυκϊνῶς ἀραρυίας·
μηδέ τϊς ἡ σῳγαχῆς ἠὲ κτύπου ἐν δόμῳ ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισϊν ἐν ἕρκεσϊ μήτϊ θύρασϊν
προβλώσκῃφι, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὶὼν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ·
ὡς ἄρ ἐφώνησεν· τῷ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
κλῆϊσαι δ' ἔβαν θύρας μεγάρων εὐγαθεόντων·
σϊγῇ δ' ἐξ οἴκοιο φϊλοίτϊος ἆλτο θύρασϊν·
κλῆϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐρχέος αὐλῆς·
κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νέος ἀμφιελίσσης
βυβλϊνον, ᾧ ῥ' ἔπέδησε θύρας, ἐς δ' ἤϊεν αὐτός·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη,
ἆσσόρῳ ὀδυσῆα· ὁ δ' ἤδη τόξον ἐώμα
πάντῃ ἀγασσροφέων πφρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μή κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀτοιχομένοιο ἄνακτος·
ὣδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ἦ τϊς βη μνηστὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξῳ·

ἦ ῥα μύτου τοιαῦτα καὶ ἐμῷ οἰκοβῖ κάτα,
ἢ ὅ γε φορμᾶται ποιησέμεν ὡς ἐμὶ χρὶν
μωμᾶσθαι καὶ ἔμβα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
ὣς δ' ἄρα τὸν κατέπεσκε μέγα ὑπορηορεόντων.
αἰ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀμήϊος ἀρτιάσθην,
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δ' ὠκόσσαι ἐμταμύσασθαι.
ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ἀντίκ' ἔπειτα μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντη.
ὡς δ' ὅτε τις φόρμιγγος ἐπίσταμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηϊδίως ἐτάμυσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν
ἁψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἰός,
ὣς ἄτρομον Ὀδυσσῆος τάμυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερὴν δ' ἄρα χεῖρα λαβὼν πειρήσατο μάρψας·
ἣ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα· πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυσε σήματα φαίνων·
γήθησεν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρονίδης ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν· ὃς οἱ παρέκειτο γραφείδην
γυμνός. τοὶ δ' ἤδη κῆλα ἔντοσθε φαρέτρης
κέατο· τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσασθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυ λάβε γλυφίδας τε
αὐτόθεν ἐξ Ἰφίτοιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
πρώτης φάλαγγος· διὰ δ' ἄμπεσε κῆλα θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής. ὃ δὲ τηλέμαχον προσέφατο·
Τηλέμαχ' οὐ σόν ποτε τοῦτο δώμασιν ἐν μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἥμβροτον οὐδέ τι τόξον
δηρὸν ἐπάμυνα χερσίν, ἔτι μοι μένος ἔμπεδον εἶναι,
ὃν κακὸν ὡς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄφρα.
νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσι τετυκέσθαι
ἐν φάει· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐπιάλλεται
μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρτ' ἄεθλια δαιτός.
ἦ. καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· τὸ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλῃ βάλετ' ἔγχεϊ· ἄρχε δ' ἄρ' αὐτοῦ
παρβρόμῳ ἀσπίδι κεκορυθμένος αἰθοπὶ χαλκῷ.

ΥΠΟΘΕCΙC ΤΗC Χ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑC.

ἀ τῶρὶ τὼν μνησοφομίαν ἐργασάμενος ὁ Δυσεὺς τῶα
ρούσης ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἑξῆς τὰς βραβεύσας διὰ τὴ
λεμάχου καὶ τῶν οἰκέων χολάζεται μελαμβίω.

ΟΔΥCCΕΙΑC Χ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑC.

Χῖ ὁ Δυσεὺς μνησῆρας ἐκαίνυτο μηλέϊ χαλκῶ.

ὑτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων τῶο
λύμητις ὁ Δυσεύς.
ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν
ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν ἐυπλήθην, ταχέας δ' ἐκ
χύατο τοῖσι τοὺς
αὐτοῦ τῶρόσθε τοὸν ὠν, μετὰ
δὲ μνησῆρσιν ἔφτεν.
οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάτος
ἐκτετέλεσται.
μῶν ἄντε σκοτὸν ἤματος, ὅν τ' ἄτῶν τις βάλεν ἀνὴρ
ἔσομαι αἰκέτυχοιμι. τῶρὴ δ' ἔμοι ὧχος ἀτόλλων,
ἦ. καὶ ἐπ' ἀγλαΐηφιν ἐβώετο πικρὸν ὀϊστόν.
ἦτοι ὁ καλὸν ἄλφεσον ἀμβαρήσεσθαι ἔμελλε
χρύσεον ἀμφῶτον καὶ δὴ μετὰ χρσὶν ἐῶμα,
ὅφρα τῶϊοὶ οἰμοιο. φόνος δέ οἱ οὐκ ἐμὶ θυμῶ
μέμβλετο. τίς κ' οἷοι το μετ' ἀνδράσι δαΐφρονέοντι
μοῦνος ἐμὶ τλεόμεσσι καὶ ἔμμαλα καρτερὸς ἔλθη
οἵ τ' ἄξφ βάλωτόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
τὸν δ' ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐτῖσχόμενον βάλεν ἰῶ.
ἀγλαΐκρυ δ' ἀπὸ τάλοῖο διὰ ἀυχένος ἤλυθ' ἀκωκὴ.
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε. δέπας δέ οἱ ἐκτοσε χφρὸς
βλημένου. ἀυτίκα δ' ἀυλὸς ἀμὰ ῥῖνας τα χὺς ἦλθεν
αἵματος ἀνδρομέοιο. θοῶς δ' ἀπὸ οἷο γάπεζαν
ὦσε τοδὶ τῶλήξας, ἀπὸ δ' ἔδατα χάνεν ἐραζε,
σῖτος τε κρέατ' ὀπτὰ φορώτο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνησῆρες κατὰ δῶμα, ὅτως ἴδον ἀνδρα τεσόμτα.
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὁρινθέντες κατὰ δῶμα
πάντοσε τα πταίνοντες εὐτμήτους τοτὶ τοίχους,
δέτω ἀσπὶς ἐνὶ δ' ἀλκὶμον ἔγχος ἐλέσθαι.

μήκειον· ἀλλ' οὐδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
ξ ἆμε· κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι οὐκέτ' ἀέθλων
ἄεθλα ἀρτιάσδε· μῶν τοι σῶς αὖτις ὄλεθρος·
καὶ γὰρ δὴ μῶν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κούρων ἀμφιβάκη, τῶ σε μάλα δ' ἐγύτες ἕλονται·
ἴσχεν ἑκάστος ἀνήρ, ἐπὶ φὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτάμεν· τὸ δ' ἐμήτιοι οὐκ ἐμόησαν
ὡς δὴ σφῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πάρα τέφηπτο·
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ δρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς
κωές, δὴ ἔπος ἔφασκεν ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι
δῆμον ἀπὸ τρώων, ὅτιμοι κατέχάρτε οἶκον,
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα·
δμωῇσιν δ' ἐγὼ αὖ παραμάζεσθε βίαιος,
ὅς τε θεοὺς δάσσαιτ', οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ὅτ' ἐτίην ἀμβρώτῳ μέμεσιν καὶ ὀπίσθεν ἔσεσθαι
ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πάρα τέφηπται.
ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἕλεν·
πάπτηνεν δ' ἔκαστος ὅπῃ φύγοι αὖτ' ὀλέθρον·
εὐρύμαχος δ' ἐμῖν οἷος ἀμφιβόμενος προσέφη·
ἆ μὴν δὴ ὀδυσεὺς ἰθακήσιος ἁλήλουθας,
ταῦτα μὲν ἄσιμα ἔπτες ὅσα ῥέζεσκον ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἔπειτα
ἄλλ' ὅ μὲν ἤδη κῆται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων γρυ
ἀντίοος· οὗτος γὰρ ἐπίφλεν τάδε ἔργα,
ὅτι γάμου τόσσου κεχρημένος ὅτε χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσε κρονίων,
ὄφρ' ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός· τὰ μὲν σὸν παῖδα κατακτάμεν ἐλοχήσας·
νῦν δ' ὃ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δ' ἐφέψεο λαῶν
σῶν· τὰ μὲν ἄμμες ὅπῃσθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον
ὁσσάτοι ἐκπέπταμεν καὶ ἐλήλαται ἐν μεγάροισιν,
τιμὴν ἀμφὶς ἀγόμενες ἑκατόμβοιον ἕκαστος
χαλκόν τε χρυσόν τε ἀποδώσομεν ὄφρα κε σόν κῆρ
ἴανθῇ, πρίν δ' ὅτι μεμεσητὸν κεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
εὐρύμαχ' οὐδ' ἔμοιγε πάρος πάντ' ἀποδοῖτε
ὅσα τ' ἔοικε καὶ ἔστι καὶ ἔνθεν ἀλλέπιβαίητε,
οὐδέ κεν ὔτι χάρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
πρίν πᾶσαν μνησῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι·

μῶν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
ἢ φάγεμ ὅσσον ἔαρ τον καὶ κῆρας ἀλύξη.
ἀλλά τιν οὐ φάσθαι οἴομαι αὐτῶν ὄλεθρον.
ὣς φάτο. τῶν δ' αὖτ ὦν λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ' Ἐρύμαχος προσεφώνεε δ' ἄτρον αὖτις.
ὦ φίλοι, ἦ τ' ἄρ σχήσ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπ' ἔλαβε τόξον ἐύξοον ἠδ' ἐφαρέτρην
ἦδ' οὐ' ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσθαι, ὅσσόν περ πάντας
ἄμμε κατακτάμεν· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης,
φάσγανά τε σπάσασθε καὶ ἀντίσχεσθε ἔναντας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὖτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀσπίδ' ἐπ' ἰὸν οὐδ' οὐ' ἀπώσομεν ἠδ' ἐθυραίων.
ἦλθομεν δ' ἀμαθὰ ἆσιν· βοὴ δ' ὤκιστα γένηται·
τῶν κε τάχ' οὔτος ἀνὴρ γῶν ὑπτα τοξάσαιτο.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐρύσατο φάσγανον ὀξὺ
χάλκεον ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ' ἔπ' αὐτόν
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὅμαρτῇ Διὸς ὀμβρεύς,
ἰὸν ἀποπροΐδς· βάλε δ' ἐξ ἴνιος παρὰ μαζόν·
ἐν δ' ἔθορε στῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χαρὸς
φάσγανον ἧκε χαμάζε· πρηνὴς δ' ἐτανύσθη
κάππεσε δ' ἴγνυθι· ἀπὸ δ' ἕδατα χαῦνε ἔραζε,
καὶ δ' ἔπασε ἀμφὶ κύπελλον· ὁ δ' ἐν στόματι τύπτε μετώπῳ
θυμῷ ἀγιάζων, ποσὶ δ' ἐν θρόνον ἀμφοτέροισι
λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς
ἀμφίγυος δ' ὁ δύσετο κυδαλίμοιο
ἀντίος αἴξας· ἅρπτο δ' ἐφάσγανον ὀξύ,
ἔπαισε δ' ἐν θυραίων· ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
τηλέμαχος καθύπερθε βαλὼν χαλκήρει δουρὶ
ὦμον μεσηγύς, διὰ δ' ἔπλαγχθη ἔλασεν.
δούπησεν δ' ἐπεσών, χθόνα δ' ἤλασε σὺν μετώπῳ.
τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε λιτὼν δολιχόσκιον ἔγχος,
αὖτοῦ ἐν ἀμφιγύοισι· περὶ γὰρ δίε μήτις ἀχαιῶν
ἔγχος ἀγελκόμενον δολιχόσκιον, ἠὲ ἔλασθε
φασγάνῳ ἀίξας ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.
βῆ δ' ἐθέων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' ἐσάφικανεν,
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ὦ πάτερ· ἦ δὴ τοι σάκος ὄψομαι ἠδὲ καὶ δύο δοῦρε,
καὶ κυνέην εὐχάλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτὸς τ' ἀμφιβαλέσθαι ἐῶν· δώσω δ' ἑτάροισιν

Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄνδα· τὸ γὰρ ἄμφω·
Τὸν δ' ἀτάμφιβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
ὦ σε θέων, εἴωσμοι ἀμώασθαι πάροιθοι,
μή μ' ἀποκτήμασιν βυράων μοῦνον ἐόντα·
ὣς φάτο· τηλέμαχος δ' ἐφίλω ἐπεπάγετο παρὶ·
βῆ δ' ἴμεν αθάλαμον, ὅθι οἱ κλυτὰ τάχεα κάστο·
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε δούρατα δ' ὀκτὼ,
καὶ τ' ἰσυρας κωπέας χαλκήρεας ἰπποδασίας·
βῆ δ' ἐφέρων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' ἔσφαφίκανεν·
αὐτὸς δ' ἐπρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
ὡς δ' αὕτως τὼ δ' μῶες ἀνέστων τάχεα καλά·
ἔσαν δ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην·
αὐτὰρ ὅγ' ὄφρα μὲν αὖτ' ἀμώασθαι ἔσαν ἰοὶ,
τόφρα μενοίνησ' ἐμαχήσατο εἶμι οἴκω
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀργιόφιοι ἔπιπτον·
αὐτὰρ ἐπεὶ λίτον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἀμαχθα,
τόξον μὲν πρὸς θαμὸν εὐθαθέος μεγάροιο
ἔκλινεν ἐσάμενα πρὸς ἐμὸν πατέρα θαμφαγόωντα·
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος βέτο τεύχε' ἐλυμένος·
κρατὶ δ' ἐπὶ φθίμω κωπέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἱππουριν, δ' μὸν δ' ἐλόφος κατ' ὔπερθεν ἔμανεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ·
ὀρσοθύρη δ' ἔτις ἔσκεν ἔυδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
ἀκρότατον δ' ἔτ' ἄρουδον εὐθαθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην· σανίδες δ' ἔσαν ἀραρυῖαι·
τὴν δ' ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀμώγη δῖον ὑφορβόν
ἔσταθ' ὑπ' ἀργαλέης· μία δ' οἴη γίγνετ' ἐφορμή·
τοῖσι δ' ἀγέλαος μετέφη ἔπος ἀμφαδὸν αὐδῆ·
φίλοι· ἦ καὶ δή τις ἀνορσοθύρης ἀναβαίη,
καὶ φράσοι λαοῖσι· βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
τῶκε τάχ' οὗτος ἀνὴρ γῶν ὕστατα τοξάσαιτο·
τὸν δ' αὖτε προσέφη μελάμβιος αἰπόλος αἰγῶν·
οὔτως ἐς ἀγέλαε διόθρεφες· ἀρχὶ γὰρ αἰνῶς
ἀλλὴς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον σόμα λαύρης·
καί κεῖς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ ὅστ' ἄλκιμος ἦσι·
ἀλλ' ἄγε δ' ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνθεν γὰρ ὀΐομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ
τάχεα κατθέσθαι ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ἔπειτα μελάμβιος αἰπόλος αἰγῶν

ἐς θαλάμους ὀδυσῆος ἀμαρρώγας μεγάροιο,
αὐτὰρ ἐμοὶ δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε τόσσα δ' ἐδοῦρα.
καὶ τόσσας χυτλας χαλκήρεας ἱστοδάσταις,
βῆ δ' ἴμεν· μάλα δ' ὦκα φέρων μητρὶ ἔδωκε·
καὶ τότ' ὀδυσσῆος λύτο γούατα καὶ φίλον ἦτορ·
ὡς τρὶς βαλλομένους ἰδὲ τάχεα, χροϊ δ' ἐδοῦρα
μακρὰ τιμάοντας μέσα δ' ἀῶτῶ φάγεθ' ἔργον·
ἔνθα δὲ τηλέμαχον ἔστεα πέρι ἔγχεα προσηύδα·
τηλέμαχ'· ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
μῶϊν ἐστορνύῃ πόλεμον κακὸν ἠὲ μελανθώς·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀμφίον ηὔδα·
ὦ πάτερ· αὐτός ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ὃς θαλάμοιο θύρας τυκτῆς ἀραρυίας
καλλίποθ' ἑγκλίνας· τῶν δ' ἔσκοπος ἦεν ἀμείνων·
ἀλλ' ἴθι δὴ ἐνέαιε θύρῃ ἔπι δῖες θαλάμοιο
καὶ φράσαι ἥτις ἄρ' ἔστι γυναικῶν ἠὲ τάδ' ἐρέξῃ·
ἦ ῥ' ὁ δολίοιο μελανθεύς, τόν τροφὸς ὄιω·
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαβέτην δ' ἔμιν ἔνδοθι ἐόντα·
ἤτοι ὅ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τάχ' ἔρυμα·
τὼ δ' ἔσαν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε·

ὣς ἦτοι ὁ μὲν ὄφρα θοὸν περὶ δοῦρ' ἔβαινε μελάμβιος ἀπόλος ἀγῶνι,
τῇ ἑτέρῃ μὲν χερὶ φέρων, καλὸν ἶφι φάλαγγα·
τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον αἴζηι
λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε
δηΐοτε γὰρ δὴ κεῖτο, ῥαφὰς δὲ λέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντ' ἐλέτην ἐρυσαμπέμεν εἴσω
κουρίξ· ἐν δ' ἀπέδω δὲ χαμαὶ βάλον, ἀχνύμενοι κῆρ
σὺν δ' ἔποδας χεῖράς τ' ἔδεον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
ὣ μάλ' ἀποσπέρχοντε διαμπερὲς ὡς ἐκέλευσεν
υἱὸς λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
σφῆνα δὲ πλεκτῷ ἐξ ἀσπίδος ἔμπεσον ἀμφὶς
κίονος ἀμφὶ φηλῷ ἐρυσάμενοι, πέλασάν τε δοχοῖσι·
τὸν δ' ἐπὶ κρημνὸν ἔβαινε πρόσφης ἐύμαλον ὀρθόν,
τῷ μὲν μάλα πάγχυ μελάμβιε νύκτα φυλάξας
ἀμφὶ μελαχρῇ καταλέγμενος ὡς ἐπέοικεν·
ὀψὲ δ' ἐπ' ἠῖ γέφα πάρ' ὠκεανοῖο ῥοάων
λῆσε δ' ἐπερχομένη χρυσόθρονος ἠϊθέη δῖα
ἂψ ἐς μυχὸν ἠρεῖ δόμον καταδαῖτα πένεσθαι·
ὣς ὅ γε μὲν ἄρβι λέλιπτο ταφείς, ὀλοῷ ἐπὶ δεσμῷ·
τὼ δ' ἐς τάχα δ' ὦρτο θύρην τε πίθεν τε φαεμβρὴν
βῆτην ὡς ὀδύσηα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
ἕμβα μέγος πεμφόμενοι ἐφέσασαν· οἱ μὲν ἔπ' οὐδοῦ
τέσσαρες· οἱ δ' ἔντοσθε δόμου πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
τοῖσι δ' ἔπαγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἤλυθεν Ἀθήνη·
μέντορι ἰδομένῃ, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
τὴν δ' ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔφατο·
μέντορ ἄμυνον ἄριστα μνῆσαι ἑταίροιο φίλοιο
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον, ὁμηλίκιη δέ μοι ἐσσί·
ὣς ἔφατ' οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην·
μνησῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐκ μεγάροιο·
πρῶτος τὼ γε μετέπιπε δαμασωρίδης ἀγέλαος·
μέντορ· μηδ' ἐπέεσσι παρὰ πεπίθοιμεν ὀδυσσῆα
μνησῆρεσσι μάχεσθαι· ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε μόον τελέεσθαι οἴω·
ὅππότε κεν τούτους κτείνομεν πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δ' αὐτοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι οἷα μενοινᾷς
ἔρδμεν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις·
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ·
κτήματ' ὅσ' ἀμφὶ δόμῳ τε καὶ ἐξοπίσω τάδε ἔρδοι καὶ τὰ θύρηφι·

τοῖσϊ δ᾽ οὐδ᾽ υσμῖνος μ(ε)ταμίξομεν οὐδ᾽ ἐὸϊ ὖας
χώφ ἐν μεγάροισϊν ἐάσομεν οὐδ᾽ ἐβύσσας.
οὐ δ᾽ ἄλοχον κεδνὴν κατὰ ἄστυ πολάφ.
ὣς ἔφατ᾽· ἀθηναίη δ᾽ ἐχολώσατο κηρόθϊ μᾶλλον·
μήκεσεν δ᾽ οὐδ᾽ υσμῖνα χολωτοῖσϊν ἐπέεσϊν.
ὄφρ᾽ ἔτϊ σοὶ γ᾽ οὐδυσῆος ἐμπεδὸν ὀμ, οὐδ᾽ ἐτϊς ἀλκή
ὅϊν ὅτε μφελέμην λαχολέμω δ(ε) πατρόφ
εἰμάρτες γώεσϊν ἐμάρναο, μωλεμὲς αὖφ.
πολλοὺς δ᾽ ἄνδρας ἔπεφνες, ἐμὴν μὴ δϊότητϊ·
σὴ δ᾽ ἤλω βουλῆ πρϊάμου πόλϊς εὐρυάγυϊα.
πῶς δ᾽ ἡμῶν ὅτε σὸν δῆμον καὶ κτήματ᾽ ἴκάμφς
ἅπτα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκϊμος ἦφαι.
ἀλλ᾽ ἄγε δ᾽ ἄρο πέπον παρέμ᾽ ἵσασο καὶ ἴδε ἔργον.
ὄφρ᾽ ἤδῃς οἷός τοι ἐμ ἀνδράσϊ δυσμενέεσσϊ
μέμτωρ ἀλκϊμίδης εὐεργεσίας ἀποτίμφ.
ἦ ῥα καὶ οὕτω πάγχυ δίδου ἐτ᾽ ἀλκέα μίχην,
ἀλλ(ε)ὰ ἄραθ᾽ ἑμεόσ τε καὶ ἀλκῆς πφρήτϊζεμ
ἡμὲν ὀδυσσῆος δ᾽ ἡμὲν ὑοῦ κυδαλίμοιο.
αὐτὴ δ᾽ ἀβαλόεντος ἀφ᾽ ἑὸν μεγάροιο μέλαθρον
ἐς(ε)ὰ ἄναίξασα, χελίδονϊ ἴκελη ἀέρτω.
μνηστῆρας δ᾽ ὦτρυνε δαμασορίδης ἀγέλαος.
εὐρυόμός τε καὶ ἀμφϊμέδων δημοπτόλεμός τε.
πόσ᾽ ἀνδρός τε πολυκτορίδης, πόλυβός τε δαΐφρων.
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρ(ε)τῇ ἔσαν ἔξοχ᾽ ἄριστοι.
ὅσσοι δ(ε) ἔτ᾽ ἔχον πρίτε φυχέων ἐμάχοντο.
τοὺς δ᾽ ἤδη εὐάμαρτε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοὶ.
τοῖς δ᾽ ἀγέλεως μ(ε)τέφτεν ἔπος πάντεσϊ πϊφαύσκων.
φίλοι· ἦ δὴ σχέσφ ἀνὴρ ὅδε χφρας ἀάπτους.
καὶ δή οἱ μίμτωρ μὴν ἔβη κεφαλὴ ἔνγματα φάων.
οἱ δ᾽ οἷοί λέφτονται ἐπὶ πρώτησϊ θύρῃσϊ.
τῶ μῶν μὴ ἅμα πάντες ἐφίεμ(ε)ν δ᾽ οὐράτα μακρὰ.
ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ οἱ ἐξ πρῶτον ἀκοντίσατ᾽ αἰχέτοβϊν ἄνδρ
δώῃ δ᾽ υσμῖνα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ᾽ ἤδη οὐ κῆδος ἐπὶ μὴ οὔτος γε πέσησϊν.
ὣς ἔφαθ᾽ οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκόντϊσαν ὡς ἐκέλευσεν.
ἵεμενοι· τὰ δ᾽ ἔπειτα ἐτώσϊα θῆκε θεὰ μὴν.
τῶν ἤμος μὲν πρωθμὸν ἔὺς πάρος μέλαθρον
βεβλήκφ ἤμος δ᾽ ἐθύρῃ πυκϊνῶς ἀραρυῖαν.
ἤμου δ᾽ ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρφα.

ὣς ἄρ' ἔφατ' Διὶ δοῦρα τάλαντ' ἄρτο μητίετα
τοῖς ἄρα μύθῳ ἦρχε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
φίλοι· ἦ δὴ μέγα ἔργον ἐγὼν ἐφατοιμὶ καὶ ἄμμι
μητίετα ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἵ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι, ἐπὶ πρυτέροισι κακοῖσιν
ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἄμτα τιτυσκόμενοι· δημοπτόλεμον μὲν ὀδυσσεὺς
ἔβρυαδμην δ' ἄρα τηλέμαχος· ἔλατον δ' ἐσυβώτης·
πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
οἱ μὲν ἔπειτ' ἄμα πάντες ὁδὸν ἔλον ἄσπετον οὐδας·
μητίετα δ' ἄρ' ἐχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
τοῖς δ' ἄρ' ἐπὶ ξάνθην μεκύνην δ' ἐς ἔγχε' ἔλοντο·
αὖτις δὲ μητίετα ἀκοντίσαν ὀξέα δοῦρα·
ἴέμενοι τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν ἀθήνη·
τῶν ἤλος μὲν πασσάλου ἐν πασσάλοισι μεγάροιο·
βεβλήκει δ' ἤλος δὲ βύρνην τυκίνως ἀραρυῖαν·
ἀλλ' οὐδ' ἐντοίχω μελίη πέσε χαλκοβάρδα·
ἀμφὶ μέδοντ' δ' ἄρα τηλέμαχον βάλε χεῖρι κατ' ὦμον
λίγδην· ἄκρην δ' ἐρινὸν δήλησατο χαλκός·
κτήσιππος δ' ἐνμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχει μακρῷ,
ὦμον ἐπέγραψεν τόδ' ὑπὲρ πάτον· αὐτὰρ ἔραζε
τοὶ δ' ὦν τὰ μφὶ δυσκλέα δαΐφρονα τοιχίλομήτην
μητίετα ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
ἐν δ' ὦν τ' ἔβρυαδμαντα βάλε πτολίπορθος ὀδυσσεύς·
ἀμφὶ μέδοντα δ' ἔπειτα τηλέμαχος, πολύβουν δ' ἐσυβώτης·
κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ἐπαξάμενος δ' ἐπροσηύδα·
ὦ πολύθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
ἄφρων ἀφραδίῃς μέγα ἔπος ἀγορεύων· θεοῖσι
μῦθον ἐπιτρέπαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι
τοῦτόν τοι ἀντὶ πόδος ξεινήιον ὄφρα τ' ἔδωκας
ἀντίθεος ὀδυσῆι δόμον κατὰ ἀλητεύοντι·
ἦρα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ὄντα δαμασσορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
τηλέμαχος δ' ἔβρηνορίδην λεώκριτον ὀύτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δ' ἐπρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃσι μεθ' ὥπλῳ·
δὴ τότ' ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς, τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν·

οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι·
τὰς μὲν ταῦλος ἰὼν ταύρος ἐφορμηθεὶς ἐδάμασσεν
ὤρῃ ἐν εἰαρινῇ ὅτε τ' ἤματα μακρὰ τέλονται·
οἱ δ' ὡς τὰ γυναῖοι γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι βοτῶσι
τὰ μὲν τε πεδίοιο μέθεα πτώσσουσαι ἱενται·
οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνεται· οὐ δὲ φυγὴ· χάρουσι δέ τ' ἀγρῆ·
ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπ' ἰφθίμοισι, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀνὰ χθὼ
κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν·
λειώδης δ' ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γοῦνα·
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνοῦμαί σ' ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἰδεῖο καὶ μέλεησον·
οὐ γάρ τοι τι ἐγὼ κακὸν ἔρξα γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
ἔπειν· οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
τοὺς ἔσχον μνηστῆρας ὅτις τοιαῦτα γε ῥέζοι·
οἳ μοι οὐ πείθοντο, κακῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι·
τὼ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀφείετο πότμον ἑταίρων·
αὐτὰρ ἐγώ μιν τὰ τοῖσι λυσσκόος οὐδὲ μὲν ἔργως
κέδνομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' ἀνδρὶ γέοντι·
τὸν δ' ἀπαρύσσασθαι δῶκε προσέφη τολύμητις ὀδυσσεύς·
θάμβει δὴ μετὰ τοῖσι λυσσκόος εὐχεαι εἶναι
πολλάκι τοῦ μέλλῃς ἀρήμενα ἐν μεγάροισι,
πηλοῦ ἐμοὶ μόρσιμον τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι·
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σῶσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἄμμε βαρὺ τόγε δυσηλεγέα προφύγοιεν·
ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κώπῃ ἔνθ' ὁ γέλαος ἀποστρόεψε χαμάζε
κτυπτόμενος· τῷ τόγε κατὰ οὖχεα μέσσον ἔλασσε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦγε καρηκομόωντι ἐμίχθη·
τρωιάδης δ' ἑτάροιδος ἀλύσκαζε κῆρα μέλαιναν·
φήμιος· ὃς ῥ' ἤδη μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
ἕστη δ' ἐν χάρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν·
ἀγχοῦ πὰρ πυλάων δίχα δέ φρεσὶ μερμήριξεν
ἠὲ κατ' ὦκα μέγαρον Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἕρκεος ἰδρύοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
λαέρτεω ὀδυσῆος ἔτι μηρί' ἔκηαν·
ἦ γουνῶν λίσσοιτο προσαΐξας ὀδυσῆα·

ὣδε δ' ἐοῖ φρομίοντι, δοάσατο κέρδιον ἦμαι·
γοώων ἀΐσσεσθαι λαέρτιάδεω ὀδυσῆος·
ἤτοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέβηκε χαμάζε
μεσηγὺς κρητῆρος· ἰδ' ἑδρόου ἀργυρόηλου·
αὐτὸς δ' αὖτ' ὀδυσῆα προσαΐξας, λάβε γοώων·
κάμψε λιτόμενος· ἔσσεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνοῦμαί σ' ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἰδεο καὶ μ' ἐλέησον·
αὐτῷ τοι μέγ' ὄνειδος ἔσεσθαι, ὄφρα σοι αἰδοίου
πέφνω, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω·
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν
ὅστε θεῷ· τῶ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι·
καί κεν τηλέμαχος τάδε γ' εἴσεται εἴ τοι σὸς φίλος υἱός·
ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων
πωλάδην μνηστῆρσιν ἀείσομαι μέγα δαῖτα·
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη·
ὣς ἔφατο· τοῦ δ' ἤκουσε θεοπτολέμοιο ἰοχέαιρα·
ἆψα δ' ἔπειτα πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
ἴσχεο· μὴ δὴ τοῦτον ἀναίτιον ὄφρα τε χαλκῷ,
καὶ κήρυκα μέδοντα σαώσομεν ὅς τε μάλ' αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παῖδος ἐόντος·
ἦ ἀπὸ μήμιν ἔπεφνε φίλοιτιος ἠὲ συβώτης
ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὁρινομένῳ κατὰ δῶμα·
ὣς ἔφατο· τοῦ δ' ἤκουσε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκητο ὑπὸ θρόνῳ, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἕσσο βοὸς μεόδαρτον, ἁλύσκων χῆρα μέλαιναν·
ἆψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, βοῶς δ' ἀπέδυνε βοάων·
τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γοώων·
κάμψε λιτόμενος, ἔσσεα πτερόεντα προσηύδα·
φίλ' ἐγὼ μέν ὄ δείμι· σὺ δ' ἴσχεο φῶτε δὲ ταχὺ
μήμε πρὶν ἀθεμέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀμφ' ἄρῳ μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ τοι ἔνερθε
κτήματα τείνουσι μεγάροις σὲ δ' ἐμήτιοι, οὐδὲ μὲν ἴσον·
τὸν δ' ἔτι μὴ δήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
θάρσει· ἐπεὶ δὴ τόνδε ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμόν, ἃ τὰρ φράσομαι καὶ ἐγώ
ὡς κακοεργίης ἔργεσιν μέγα μείωσι·
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
ἐκ φόνου ἠδ' ἀϋλήν, σύτε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς

ὄφρ᾽ ἐγὼ κατὰ δῶμα πορήσομαι ὅτι μοι χρή.
Ὣς φάτο. τὼ δ᾽ ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
ἑζέσθην δ᾽ ἄρα τώγε διὸς μεγάλου πρὸς τίβωμον
πάντοσε παπταίνοντε φόνον ποτιδέγμενοι αἰεί.
πάπτηνεν δ᾽ ὀδυσεὺς καθ᾽ ἑὸν δόμον, ἤτις ἄρ᾽ ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
τοὺς δ᾽ εὗρ᾽ ἐν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
πεπτεῶτας πολλοὺς ὡς τ᾽ ἰχθύας οὓς τε θαλῆνες
κοίλου ἐς αἰγιαλοῦ, πολιῆς ἐκτοσθε θαλάσσης.
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ, οἱ δέ τε πάντες
κύματος ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται.
τῶν μέν τ᾽ ἠέλιος φαέθων ἐξήλασε θυμόν.
ὡς τότ᾽ ἄρα μνηστῆρες ἐπ᾽ ἀλλήλοισι κέχυντο.
Ἀν τότε τηλέμαχον προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
τηλέμαχ᾽. ἀγρεμοι κάλεσον τροφὸν εὐρύκλειαν
ὄφρα οἱ εἴπω ἅ τοι μοι κατὰ θυμὸν ἐείπω.
Ὣς φάτο. τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπίθετο πατρί.
κίγησας δ᾽ ἐθύρην, προσέφη τροφὸν εὐρύκλειαν.
δεῦρο δὴ ὄρσο γρηῦ παλαιγενὲς ἥτε γυναικῶν
δμωάων σκοπὸς ἐστί, κατὰ μέγαρ᾽ ἡμετεράων
ἔρχεο. κίκλησκεισε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τί οἱ φῶ.
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν. τὴ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ὤϊξεν δ᾽ ἐθύρας μεγάρων εὐναιομένων.
βῆ δ᾽ ἴμεν. αὐτὰρ τηλέμαχος πρόσθ᾽ ἡγεμόνευεν.
εὗρεν ἔπειτ᾽ ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι βόεσσιν
αἵματί καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥς τε λέοντα.
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο.
πᾶν δ᾽ ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήια τά μφοτέρωθεν
αἱματόεντα πέλει. δεινὸς δ᾽ εἰσῶπα ἰδέσθαι,
ὡς ὁ δυσεὺς πεπάλακτο ποδᾶς καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἦ δ᾽ ὡς οὖν μετὰ τε καὶ ἄμφ᾽ ἔπορε δέμας αἷμα
ἴθυσεν ῥ᾽ ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον.
ἀλλ᾽ ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
ἐμθυμῷ γρηῦ χαῖρε καὶ ἴσχεο, μηδ᾽ ὀλόλυζε.
οὐ γὰρ ὅσιον κταμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τοὺς δέ σφ᾽ ἐμοῖρα δάμασε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα.
οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
οὐκακὸν οὐδὲ μὴν ἐσθλὸν ὅτις σφέας ἐσαφίκοιτο.

τῶ καὶ ἀταλαλίησιν ἀφκέα πότμον ἐπέσπον·
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐυ μεγάροις καταλέξον,
αἵ τε μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ μνηστῆφς ἔφασι·
Τὸν δ' αὖτε προσέφη φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι τέκμορ ἀληθέα καταλέξω·
πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐυ μεγάροισι γυναῖκες
δμωαὶ· τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι
ἠρια τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
τάων δώδεκα πᾶσαι, ἀναιδέης ἐπέβησαν·
οὔτέ μέ τιουσαι, οὔτ' αὐτῇ πηνελόπειαν·
τηλέμαχος δέ μιν μὴν ἀέξεσκον οὐδέ ἑ μήτηρ
σημαίνειν ἔασκεν ἐπὶ δμωῇσιν γυναιξίν·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀναβᾶσ', ὑπερῴια σίγαλόεντα
ἔστω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τίς θεὸς ὧδε μόρσε·
Τὼ δ' ἀταμφιβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μήτω τήν δ' ἐπέγειρε, σὺ δ' ἔμβαδε, φάσ' ἐγγυαλίξαι
ἐλθέμεν· αἵ τ' ῥ' πρόσθεν ἀφκέα μηχανόωντο·
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἔκ μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα μέεσθαι·
αὐτὰρ ὁ τηλέμαχον καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
ἆσσον ἑκαλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄρχετε νῦν μνηστῆρας ἐμοὶ φορέειν καὶ ἄωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα βρόμους τρίχα λέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατί καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσεσθε,
δμωὰς ἐξαγαγόντες, ἔυσταθέος μεγάροιο
μεσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
θεῖναι ἐμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, ὄφρα κε πᾶσέων
ψυχὰς ἐξαφέλοισθε καὶ ἐκ λελάθοιτο Ἀφροδίτης·
τὼ δ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη·
Ὣς ἔφατ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἰπὺ ὀλοφυρόμεναι θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι·
πρῶτα μὲν οὖν μέγαν φόρεον καὶ τέθμισσαν·
καὶ δὴ τὰ μὲν ἔσω μέγα δῶμα θεράπνας
ἥμηνεν δαίμων, σήματα δὲ δυσάς
αὐτὸς ἔτι σάκχων, τὰ δ' ἔφορεον καὶ ἀνάγκη·
αὐτὰρ ἔπειτα βρόμους τρίχα λλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατί καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον·
αὐτὰρ τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης

λίτροισιν ἀπεδόμην τύκα τοιητοῖο δόμοιο
ξύον· τὰι δ' ἐφόρεον δμωαὶ τίθεσαν δὲ βύρασδε·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο
δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
μεσηγύς τε βόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
εἴλεον ἐν σάγμᾳ ὄφρ' ὅπως ἦεν ἀλύξαι·
τοῖσι δ' ἐπήλεμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγοράσθην·
μὴ μὴν δὴ καθαρῶν βαλάτων ἀπὸ θυμὸν ἔλοισθε
τάων, αἵ δὴ ἐμὴν κεφαλὴν κατὰ μῆδεα χάλων
μητέρι θ' ἡμετέρῃ, πατρί τε μητρὸς ἰωήν·
ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πᾶσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
Κίρκος ἐξάψας μεγάλης πρίβαλλε βόλοιο
ὑψόσε πάλλουσ', μήτις σόοι οὖδας ἵκηται·
ὡς δ' ὅτε πὰρ μὴν κίχλαι πάλλουσι πέλαγος
ἕρκεϊ ἐπὶ πλήξωσι· τὸ δ' ἔσκηκε ἐπὶ βάμμω
ἀὐλῆϊ ἐσιέμεναι· συγρὸς δ' ὕπεδέξατο κοῖτος·
ὡς αἵ γ' ἐξάφης κεφαλὰς ἔχον· ἀμφὶ δὲ πάσσαις
δαφοῖσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἱ κτῖνθ' ἅλιοι εἶεν·
ἤπασαρον δὲ τὸ δεσμὶ μίμνωβάπρ ὅτι μάλα δῖον·
ἐκ δὲ μελάμβιον ἦγον ἁμὰ πρόβυρόν τε καὶ αὐλιόν·
τοὺς δ' ἀπὸ μὲν ῥίμασε καὶ ὅς τα μηλεῖ χαλκῷ
τάμνον, μὴ δ' ἐάτε ξέρυσαν χυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χάρασε δὲ τὸ δασκόπον κεχοτηότι θυμῷ·
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀτομιήσαμενοι χάρασε τὸ δασ τε
ὡς ὁ δυσῆα δόμον δεκίον· τὸ δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅγε προσέφη φιλοπτόλεμον Πρύκλεαν·
οἷσε θέον γρηῢ κακῶν ἄκος· οἷσε δ' ἔμοιγε
ὄφρα θεώσω μέγαρον· σὺ δὲ πηλὸν πάλαι
ἐλθὲ μετ' ἐμὲ δάπεδον ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
πάσας δ' ὅτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα γένεσθαι·
τὸν δ' αὖτε προσέφη φιλοπτόλεμος Πρύκλεα·
καὶ δὴ ταῦτά γε τέκμορ ἐμὸν κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ἄγετοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔμβαλε·
μὴ δ' οὕτω ῥάκεσιν περυκασμένος εἴρεο δῶμα
ἔσθ' ἐνὶ μεγάροισι μεμεσητὸν δέκεν εἶη·
τὸν δ' ἀναμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
πῦρ μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω·
ὣς ἔφατ'· ὃ δ' ἀτίθησε φιλοπτόλεμος Πρύκλεα·
ἤνεγκε δ' ἄρα πῦρ καὶ θεῖον· αὐτὰρ ὀδυσεὺς

ὃ δ' ἐνέθηκεν μέλαρον κὰι δῶμα κὰι αὐλὴν·
γρηὺς δ' ἂῦ τ' ἀγέβη δι' ἀδώματα καλ' ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ κὰι ὀτρυνέουσα μένεσθαι·
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάας μετὰ χρυσὸν ἔχουσαι,
αἰμὴ ἀρ' ἀμφεχέοντο, κὰι ἡσάζοντο θυσῆα,
κὰι κύκλον ἀγαστάζόμεναι κεφαλὰς τε κὰι ὤμους,
χάρας τ' αἰμύλιον· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ἵκει
κλαυθμοῦ κὰι γοάων, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

μαγνωρισμὸς ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀναμφισβήτησις καὶ ὀδυσσέως καὶ τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ψῖ δ' ἀναγνωρίζεται πρὸς ἑαυτὸν ὁμοῦ πρὸς τηλέμαχον.

ῥηϋδ' ὡς οὖν πρῶτα μετέπρεπε δῶ ἐνὶ πάσας
καγχαλόωσα
δέσποιν' ἐρέουσα φίλον πόσιν εἰσαφικέσθαι·
γοῦνατα δ' ἔρρωσαν τῷ· πόδες δ' ὑπερίκταινον·
χεῖρ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο τηλέμαχε φίλον τέκος, ὄφρα σε δμῶες
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τάδ' ἐλθέμεν ἤματα πάντα·
ἦλθ' ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται ὃν πόθεν ἐλθών·
μνηστῆρας δ' ἐκτῆνεν ἀγήνορας· οἵ τ' ἔνδον οἶκον
κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον, βιόων τόν τε σαῖδα.
τὸν δ' αὖτε προσέφη πρίφρων τηλέμαχος·
μαῖα φίλη· μάργωσε θεοὶ θέσαν· οἵ τε δυώατα
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονα πρὸς μάλ' ἔόντα,
καί τε χαλίφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἵσί περ βλάπτουσι, πρὶν δ' ἔφρεας αἰσίμην ἦσθα·
τίπτέ με λωβᾶσθε πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα παρεξρέουσα καὶ ἐξ ὄνυμ' ἀγεγάθεις
ἠΔέος· ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ψ

ἀγαρτωτοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ ὁ δυστεύς
ὤχετ' ἐπόμενος κακοῖλιον οὐκόνομα εἰδώ.
ἀλλ' ἄγε μῶν καταβηθι καὶ ἀφ' ἕρκεο μέγα ρόγδε.
ἦ γὰρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι
ταῦτ' ἔλθοῦσ' ἠγγειλε καὶ ἐξ οὔρου ἀμέγαρεν.
τῶκε τάχα συγρῶς μιν ἐγὼν ἀποέσεμεν ἁμαρτεῖν
ὡς τις ἔσω μεγάρων. σὲ δ' ἐτοῦτο γε κήρας ὀμόσσαι.
Τὼ δ' ὣς τε προσέφατε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
ὄφρ' ἴδον οὐ συβόμην. ἀλλὰ σόγον οἷον ἄκουσα
κτάμενον· ἡμὰς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐποίκων
ἤμεθ' ἀτυζόμεναι· σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δὴ μέσος ἦος ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
τηλέμαχος· τὸν γὰρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὗρον ἔπ' ἐσταότ' ὀδυσῆα μεγάθυμοισι μέγκυσιν
ἑσταότ'· οἱ δ' ἐμὶν ἀμφιχραταὶ στεδόν οὖδας ἔχοντες
κάτθεπ' ἀλλήλοισιν, ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης·
ὣν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπωλένιοι βυρσοῖν
ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεφοῦτο πρῖν ἀλλὲς
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δ' ἔμε προέηκε καλέσσαι·
ἀλλ' ἔτευ ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβήτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε·
μῶν ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος· ἄρεσε δὲ καὶ σέ,
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' ὑπερμῖν ἔρεζον
μνηστῆρες· τοὺς πάντας ἐτίσατο ὃν κατὰ οἶκον.

Τὼ δ' ὣς τε προσέφατε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
ὄφρ' ἴδον οὐ συβόμην· ἀλλὰ σόγον οἷον ἄκουσα
κτάμενον· ἡμὰς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐποίκων
ἤμεθ' ἀτυζόμεναι· σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δὴ μέσος ἦος ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
τηλέμαχος· τὸν γὰρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι·
εὗρον ἔπ' ἐσταότ' ὀδυσῆα μεγάθυμοισι μέγκυσιν
ἑσταότ'· οἱ δ' ἐμὶν ἀμφιχραταὶ στεδόν οὖδας ἔχοντες
κάτθεπ' ἀλλήλοισιν, ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης·
ὣν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπωλένιοι βυρσοῖν
ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεφοῦτο πρῖν ἀλλὲς
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δ' ἔμε προέηκε καλέσσαι·
ἀλλ' ἔτευ ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβήτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε·
μῶν ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσιος· ἄρεσε δὲ καὶ σέ,
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' ὑπερμῖν ἔρεζον
μνηστῆρες· τοὺς πάντας ἐτίσατο ὃν κατὰ οἶκον.

Τὼ δ' ἂψτε προσέφτε πρίφρων πηλόφι.
μαῖα φίλη· μήτω μέγ' ἐπάχεο καχαλόωσα·
οἶδα γὰρ ὡς κ' ἄπαφι θεὸς ἐγὶ μεγάροισι φαγέμεν
πᾶσι, μάλιφα δ' ἐμοίτε καὶ ἧϊ τὸν τεκόμεθα·
ἀλλ' οὐκ ἔφ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύφς·
ἀλλά τις ἀθανάτων κλέψε μνηφῆρας ἀγαυούς
ὑβρίμ' ἀγασάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
ὅτιμα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ὄ κακὸν οὐδὲ μὲν ἔφλόν, ὅτι σφέας ἆφα φίκοιτο·
τῶδι' ἄτα θαλίας ἔπαφον κακόν· αὖτὰρ ὀδυτεύς
ὤλεσε τηλοῦ πόφον ἀχαϊδος, ὤλετο δ' αὖτός.
Τὼ δ' ἠμείβετ' ἔπφτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
τέκνον ἐμόν, ποίόμσε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
ἢ πόσιν ἔνδοθεν ἐόντα παρέσχάρη ὅττοτ' ἔφηθα
οἴκαδ' ἐλάσεφθαι· θυμὸς δέτοι αἰὲν ἄπιφος·
ἀλλ' ἄγετοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλοτι φῶμεν·
ὄλλῦ τήνποτε μῖν σὺς ἴλασε λάχνῶ ὀδόντι·
τὴν ἀποείρουσα φράσάμην, ἔθελον δέ σοι αὖτις
φῆνεμεν· ἀλλά με κέρδος ἐλὼν ἐπὶ μάσακα χρσὶν
ὄχ' ἔα φῆνεμεναι πολυϊδρίμσι μόοισι·
ἀλλ' ἔπφι· αὖτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν πρὶν δώσομαι αὖτις,
αἴκεν σ' ἐξαπάφω, κλέψαι μοι κτίφω ὀλέθρω.
Τὼ δ' ἠμείβετ' ἔπφτα πρίφρων πηλόφι.
μαῖα φίλη χαλεπόν σε θεῶν αἰφγενέτάων
δήμεα φρνέναι, μάλα περ πολυίδρίν ἐοῦσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηφῆρας τεθνεῶτας ἠδ' ὃς ἔπεφνεν·
ὥ σφαμέμηκατέβαν ὑπερῴια· πολλὰ δ' ἔοικε
ὥρμαι ἢ ἀπάνευθε φίλου πόσιν ἐξερέεσθαι,
ἢ παρστᾶσα κύσφε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
ἠδ' ἔπφ' ἆφ' ὅ μιν ἔλθεν καὶ ὑπέρβη λαΐνον οὐδόν,
ἕζετ' ἔπφτ' ἔπφτὸ δυσπὸς ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῆ
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὸν
ἧφο κάτω ὁρόων ποῖ δέγμενος ἔτι μῖν ἔποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσῖν·
ἧ δ' ἄρεω δ' ὧν ἧφο· πάφος δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη·
ὄφρα δ' ἤδη τε μέμῖν ἐνὶ πατρίδι γαίῃ ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώφασκε κακὰ χροὶ εἵματ' ἔχοντα·
τηλέμαχος δ' ὀμέμῖπτεν ἔπφτ' ἔφατ' ἔκτομόμαζε·

μήτρ ἐμὴ δύσμητρ ἀτιμήα θυμὸν ἔχουσα·
τίφθ' οὕτω σατὸς γοσφίζεαι, οὐδέ σ' ἀρώτομ
ἐζομένη μύθοισιν ἀμφραδέως οὐδέ μ' ἄλλας·
ἀλλά μέγ' ἀθήνη γῶ δε γωὴ τ' ἄλη ὁτὶ θυμῶ
ἀμφὶς ἀφεσταίη ὅς οἱ πολλὰ κακὰ μογήσας
ἦλθοι ἑφκοσῶ δεῖ ἐς σατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ' αὖ φρὰ δὶη σρεωτέρη ἐσὶ λίθοιο·
Τὸν δ' ὧτε σροσέφτε σρίφρων τηλεδόσφα·
τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ σήθεσσι τέθηπεν,
ἀλλά τί σροσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι,
ἀλλ' ἄγε σῶτα ἰδέσθαι ἐναντίον ἠδ' ἑτέρωθι
ἐς' ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα μῶϊ
γνωσόμεθ' ἠμὲν ἀληλῶν καὶ λώϊον ἐσὶ γὰρ ἡμῖν
σήματ', ἃ δὴ καὶ μῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀτώων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα σροσηύδα·
τηλέμαχ' ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
σφάζειν ἠμὲν ἔμεῖθεν· τάχα δὲ φράσσεαι καὶ ἄρηος·
μῶν δ' ὅτι ῥυτόω, κακὰ δὲ χροὶ εἵματα ἕσμαι
τὼ δ' ἐγὼ τιμάζειμε καὶ ὅτ' ὤφεσι τὸν ἔπρεπον·
ἡμῖν δ' ἐφράζωμεθ' ὅπως ὀχάρισα γένηται·
καὶ γὰρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτάμενα ἐνὶ δήμῳ,
ὅς μιν σολλοὶ ἔασιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω
φεύγει σανύσσε σρολιτώων καὶ σατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ' ἔρμα σόλησος ἀσέκτα μὲν, οἳ μέγ' ἄριστοι
Κούρων ἐν ἰθάκῃ· τῶσε φράζεσθαι ἄμωγα·
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος σεσνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ταῦτά γε λώσε σάτερ φίλε· σὺν γὰρ ἀρίσῳ
μήτιν ἐσ' ἀνθρώσοισι φάσ' ἔμμεναι οὐδὲ τὶς ἄλλος
θνητὸς ἀνὴρ ἐρίσαι καταθυμητῶν ἀνθρώτων·
ἡμεῖς δ' ἑμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ' οὐδέ τι φημὶ
ἀλκῆς δ' ἀνίσεσθαι ὅσην δώσαμίς γε σάρεσῖ·
Τὸν δ' αὖτ' ἀμείβόμενος σροσέφη σολύμητις ὀδυσεύς·
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκέει ἔσεσθαι ἄρίσα·
σρῶτα μὲν ἀρλούσασθε καὶ ἀμφίεσασθε χίτῶνας,
δμωὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγειν εἵματ' ἑλέσθαι·
αὐτὰρ θεὸς ἀοιδὸς ἐχων φόρμιγγα λιγείαν
ἡμῖν ἡγείσθω φίλοσταγμος ὀρχηθμοῖο·
ὥς κέν τις φάτις γάμου ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούῃ,

ἢ ἀμὸν δόμον σάχωμ', ἵν' οἱ πρῖγα σάουσιν,
μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόμου κατὰ ἄστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γήμειας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρόμ' ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
φραστόμεθ' ὅττι κε κέρδος ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφίεσαντο χιτῶνα.
ὄπλίσθην δ' ἐγυναῖκες· ὁ δ' εἰλάδος ἀοιδός
φόρμιγγα γλαφυρὴν ἐν δέσφισιν ἵμερον ὦρσεν
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα πρίσεπα χίζετο πουλὺ
ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν,
σχετλίη· οὐδ' ἔθελεν τόσιος οὔ κουρίδιον
ἔρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ ὁ δυωδεκάμεναν μεγαλήτορα δῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἕρμοσεν ἀμφὶ δὲ μιν λοῦσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἑμεῖν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα.
αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς χάλεν πολὺ κάλλος ἀθήνη,
μήκεσι μὲν τοῖσιν δέμας καὶ στήθεα, καὶ δ' ὁ ἑκάρηος
ὄλλας ἦκε κόμας ὑακίνθῳ ἀνθεῖ ὁμοίας·
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ πάλλας ἀθήνη
τέχνην παντοίην· χαρίεντα δὲ ἔργα τελεῖ,
ὡς μὲν τῷ περιχεύε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
ἐκ δ' ἄσαμινθον βῆσε θεμὰς ἀθανάτοισιν ὁμοίης·
ἂψ δ' ὧν τις καταρέζεται ἕδρου ἐγγύθεν ἀείσης
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
δαιμονίη· περὶ σοί γε γυναικῶν ἠλυθρέων
κῆρ ἀτέραμμον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ὅ μέγ' ἀφήνῃ ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀστοξαίνῃ· ὃς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐϊκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγεμοι μαῖα σόρεσον λέχος ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σίδηρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ·
τὸν δ' ὦτε προσέφη πέρι φρὼν πηνελόπεια·
δαιμόνι', ὄ τ' ἄρτι μεγαλίζομαι οὐδ' ἀθρίζω,

ψ

ὄφρ᾽ ἐλίην ἀγαμαι· μάλα δ᾽ οἷος ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐξ ἰθάκης ἐπὶ μῆνας ἰὼν δολιχήρετμοιο·
ἀλλ᾽ ἄγε οἱ σόρεσον πυκινὸν λέχος ἠρύκλεα
ἐντὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τὸν ῥά οἱ αὐτὸς ἔτοιμα·
ἔμβαλε οἱ ἐκθέσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ᾽ ἐρίων
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
ὣς ἄρ᾽ ἔφη πόσις φρονέουσ᾽ ἀπατήλ᾽ ὀαριστύν.
ὀχθήσας δ᾽ ἄλοχον προσεφώνεε κέδν᾽ ἰδυῖαν·
ὤ γύναι· ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔφατες·
τίς δ᾽ ἐμοὶ ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δ᾽ ἔχεν ἔκμεν,
καὶ μάλ᾽ ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἔλθῳν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἔνι χώρῃ·
ἀνδρῶν δ᾽ οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς οὐδὲ μάλ᾽ ἥβῳ
ῥεῖα μετοχλίσειεν, ἔπος μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχεϊ ἀσκητῷ· τὸ δ᾽ ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφυ ταμύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς
ἄκμηνος θαλέθων, παχέϊ μήνυτεχίων·
τῷ δ᾽ ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον ἐμόν, ὄφρ᾽ ἐτέλεσα
πυκινῆς λιθάδεσσι καὶ οὐ καθύπερθεν ἔρεψα·
κολλητὰς δ᾽ ἔπεθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπέκοψα κόμην ταμύφυλλου ἐλαίης·
κορμὸν δ᾽ ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
εὖ καὶ ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ σταθμὴν ἴθυνα·
ἐρμῖν᾽ ἀσκήσας· τέτρηνα δ᾽ ἔπαλτα τρήτρῳ·
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ᾽ ἐτέλεσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ᾽ ἐλέφαντι·
ἐν δ᾽ ἔτανυσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα ποιφάσκομαι, οὐδέ τι οἶδα
εἴ μοι ἔτ᾽ ἐμπεδόν ἐστι γοώεσσα λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε τάμῳ ὑπὸ πυθμένι ἐλαίης.
ὣς φάτο· τῆς δ᾽ αὐτοῦ λυτο γοώσης καὶ φίλον ἦτορ
σήματ᾽ ἀναγνούσης τά οἱ ἔμπεδα· τέφρατο δ᾽ Ὀδυσεύς
δακρύσασα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἰθὺς δράμε· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
ἄφαρ βάλλ᾽ Ὀδυσῆϊ· κάρη δ᾽ ἐκύσσατο πρόσωπα·
μήμοι ὀδυσσάσκυζε, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων τέτμυσο· θεοὶ δ᾽ ὤπαζον ὀϊζύν·
οἳ μοῦνοι ἀγάσαντο παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντε
ἤβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι·
ἀτὰρ μήμοι τόδε χώεο μηδὲ μεμέσθω,

ὅωιεχάσου τὸ πρῶτον ἐπὶ ἴλιον ὦλθ' ἀγάπησα·
ἀλλ' γάρμοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγῃ· μὴ τὶς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἔπος εἰπὼν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν,
ὃν δ' ἔχεν ἀργῆι ἐλέμη Διὸς ἐκγεγαῦια
ἀμφὶ πατρὶ πάλλοδ' ἀπωὴ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῆ·
ἦι ἦλθ' ὅμιν ὧντις ἀρήιοι ἦες ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἶκον δ' ἐφίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
τὼ δ' ἦτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀφκές·
τὼ δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἐὼ ἐγκάτθετο θυμῶι
λυγρὼ, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος·
νῦν δ' ἐπὶ ἦλθ' σήματα τ' ἀϊφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, τὼ οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει·
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δ' ἄρροκι οὐσηι·
ἣ νῶιν ἤρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο
πάθης δ' ἡμὰ θυμὸν ἀπηνέα πρὶν μάλ' ἐόντα·
σφάτο· τὼ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφίμερον ὦρσε γόοιο·
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα κεδν' εἰδυῖαν·
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ μηχομένοισι φανῇ,
ὧντε πόσσι δάμωι ἄρρεα μηρί' ὑὶ πόντωι
ῥαῖσι ἐπιφθομένηι ἀνέμωι καὶ κύματι πηγῶι·
πανροὶ δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἅλος ἦ πρὸς ἔρον δὲ
μηχόμενοι· πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη·
ἀσπασίοις δ' ἐσέβαν γαίης καὶ ὀτῆα φυγόντες·
ὡς ἄρα τῆι ἀσπαστὸς ἔην πόσις ἀσπορέουσηι·
δφρῆς δ' ὅσσω πάμπαν ἀφίετο πῆχε λάκωι,
καὶ μύκον δυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἦμὲν ἄρ' ἀλλέρεόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
νύκτα μὲν ἐμπρήθη δολίχωσχέθεν, ἦλθε δ' ἔπειτα
ῥύσατ' ἔπ' ὠκεανῶι χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυθ' ὠκύποδας φάος ἀμβρώτοισι φέρεσθαι
λάμπον καὶ φαέθοντ' οἵτηι τῶι τοὶ ἄγουσι·
καὶ τότ' ἄρ' ἡμὲν ἄλοχον προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
γύναι· οὐ γάρ τω πάντων ἔτι πρὶν ἄεθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀϊσθεν ἀμέτρητος πόνος ἐσὶ
πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσαι·
ὡς γάρμοι ψυχὴ μυθήσατο τφρεσίαο
ἤματι τῶι ὅτε δὴ κατέβην δόμον ἀΐδος ἔσω,

μόσομ ἑταίροισιμ Δικ ζήμεμος ἦΔ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ·
ἀλλ᾽ ἐρχ᾽ ἀλέκτρομ Δ᾽ ἴομεμ γυῖα, ὄφρα καὶ ἤΔη
κῶμῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέμτε·
Τὸμ Δ᾽ ὣτε προσέφτε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Μὴ μὴ Δὴ σοίγε τότ᾽ εὖ γε θαμὼμ ὅττι τε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς ἑτάροιτι μάρε θεοὶ ποίησαμ ἱκέσθαι
οἶκομ ἐυκτίμεμομ καὶ σὴμ ἐς πατρίδα γαῖαμ·
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἐμβαλε θυμῷ,
ᾧτ᾽ ἄγε μοι τὸμ ἄεθλομ, ἐπεὶ καὶ ὄτλαθεμ οἷῳ
πόσομαι αὖτίκα Δέξι δ᾽ ἀήμεμαι ὅττι χέρδομ·
Τὴμ Δ᾽ ἀπαμειβόμεμος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
Δαιμομίη· τί τάρ οὔ με μάλ᾽ ὀτρυίεις ἐλάσθαι
ᾧτε μεμ· αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐΔὲ σῖγα σῶ·
οὐμὲμ τοι θυμὸς γε χαρίσσεται οὐΔὲ γάρ αὖτος
χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶμ ἐπὶ ἄστε᾽ ἄμωγεμ
ἐλθὼμ εἰμ χάρεσσιμ ἔχομ τὸ Δὴ ρες ἔργμομ·
ὣς ὄχε τοὺς ἀφίξομαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαμ
ἀμέρας· οὐΔὲ θάλεσσι μεμιγμέμομ ἅλας ἐδόμσιμ
οὐΔ᾽ ἄρα τοί γ᾽ ἴσασι νέας φοιμικοπάρηους·
οὐΔὲ Δὴ ρε᾽ ἔργμα, τάτε πέρα μησὶ τέλομται·
σῆμα Δέ μοι τόΔ᾽ ἔειπεμ ἀριφραΔὲς, οὐΔέ σε κάσω
ὅππότε κεμ Δή μοι ξυμβλήμεμος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸμ ἔχειμ, ἀγὰ φαΔίμῳ ὤμῳ·
Καὶ τότε μὲμ γαίῃ πῆξαμ τεχέλασσεμ ἔργμομ
ἔρξαμ ἱερὰ καλὰ ποσειΔάωμι ἄγακτι,
ἀρμὸμ ταύρομτε, συῶμ τ᾽ ἰπόμ ἰβήτορα κάπρομ
οἶκαΔ᾽ ἀποσπέχειμ ἔρΔειμ τ᾽ ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθαμάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐραμὸμ εὐρὺμ ἔχουσι
πᾶσι μάλ᾽ ἑξείης· θάματος Δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
αὐληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσσεται, ὅς κέ με πέφμῃ·
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ ἀρημέμομ, ἀμφὶ Δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσομται· τὰ Δέ μοι φάτο πάμτα τελέσθαι·
Τὸμ Δ᾽ αὖτε προσέφτε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
εἰ μὲμ Δὴ γήραϊ τε θεοὶ τελέουσιμ ἀρηγμ·
ἐλπωρὴ τοὶ ἔπειτα κακῶμ ὑπάλυξιμ ἔσεσθαι·
Ὣς οἳ μὲμ τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευομ·
τόφρα Δ᾽ ἄρ᾽ εὑρωμόπτειΔε τροφὸς ἔμτυομ εὐμῇ
ἠθήτος μαλακῆς, Δαίδῃ ὑπὸ λαμπομέῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ σόρεσαμ πυκίμομ λέχος ἐγκομέουσαι,

γρηΰς δ' ἐκίουσα παλίμβοιον δ' ἐβεβήκει·
τοῖσι δ' ὀρωμένη βαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχος δέ, δαὸς μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα παλίμβοιον κίεν, οἱ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
αὐτὰρ τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης,
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
τῷ δ' ἔπειτ' οὖν φίλότητος ἐταρπήτην ἐράτεινης,
τρπτέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐέποντες·
ἡμὲν ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀγέσχετο δῖα γυναικῶν
ἀνδρῶν μνηστήρων ἔσορῶσ' αἰδήλον ὀμίλου·
οἱ ἑθεν εἵνεκα πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα
ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσατο οἶνος·
αὐτὰρ ὁ δῖογενὴς ὀδυσεύς, ὅσα κήδε' ἔβηκε
ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε
πάντ' ἐλεγ' ἀλλ' ἄρα τέρπετ' ἀκουόντεσσιν δὲ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος κατὰ λέξαι ἅπαντα
ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίχονας δάμασσαν ἄρ' ἵππους
ἠλθ' ἐς λωτοφάγων ἀνδρῶν πίφραν ἀρούρην·
ἠδ' ὅσα κύκλωψ ἔρξε καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἑτάρων· οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἠδ' ὡς αἰόλον ἵκεθ' ὁμῖλον προφρων ὑπεδέκτο
καὶ πέμπτον δ' ἔτ' ἔασα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
ἦμεν· ἀλλά μιν αὖτις ἁμαρτάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
ἠδ' ὡς τηλέπυλον λαιστρυγονίην ἀφίκοντο·
οἳ μῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἐυκνήμιδας ἑταίρους·
πάντας ὀδυσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ,
καὶ κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίηντε·
ἠδ' ὡς αἰδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
ψυχὴ χρησόμενος θεσπεσίοιο τειρεσίαο
νηὶ πολυκληῖδι καὶ ἑσσυτέρους ἑτάρους·
μητέρα θ' ἡμὴν εἶδε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
ἠδ' ὡς σφῆνας ἀδινὰς φθόγγον τ' ἄκουσεν,
ὥς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας ἀμφήκεά τε χάρυβδιν,
σκύλλην θ'· ἣν οὔτ' ὤπτο τ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
ἠδ' ὡς ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ' ὡς μῆα βοὴν ἔβαλε πολύεμτι κεραυνῷ

Ζεὺς ὑψίβρεμέτης· ἀτὰρ ἐφράσατο ἠδὶ ἑταίροις
πᾶσι φίλοις· ὃς δὲ κακὰς ὑπὸ χεῖρας ἄλυξεν·
ὡς δ' ἴκε Γωνίην ψηφῖδ', ἀμφήλυθε καλύψῃ
ἣ δ' ἐμίγη καθέρυκε λιλαιομένη πόσιν ἁρπαι
ἐν σφετέρῃσι γλαφυροῖσιν καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ' οὐδὲ Τῶν ἔκιε νόον ἐνὶ στήθεσιν ἐσθλόν·
ἦ δὲ ὡς ἐς φάτνας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας·
οἳ δὲ μιν ἀμφὶ χέρσι θέον ὡς τίμησαν τὸ,
Καὶ τέμενος σφῶν μὲν φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες·
τοῦτ' ἄρα δ' ἄτατον ἔστεν ἔπος ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε λύων μελεδήματα θυμοῦ
ἦ δ' αὖτ' ἀλλέγόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὅππότε δὴ ῥοδόδυσιν ἔελτο ὄμ κατὰ θυμὸν
Ὑμῆς ἧς ἁλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὑπνου
αὐτίκ' ἀπώσεσθαι χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ὧρσεν, ἵ' ἀμβρώτοισι φόως φέρῃ, ὧρτο δ' ὀδυσσεύς
Ὑμῆς ἐκ μελάχης, ἁλόχω δ' ἔστι μῦθον ἔειπε
ὦ γύναι· ἦ δὴ μοὶ πολέων κεχορήμεθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρων· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα μόχθον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἔμεμον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
μῶν δ' ἔτι εἰ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἴκόμεθ' Ὑμήν,
Κτήματα μὲν τάμοι ἐσὶ κομίζεμεν ἐν μεγάροισι
μῆλα δ' ἄμοι μηκηρες ὑπερφίαλοι κατέκφαν
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήσομαι ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ' ὅσσόκε πάντας ἐμὶ πλήσωσιν ἐπαύλους·
ἀλλ' ἤτοι μὴ ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρὸν ἔτ' ἐλθὼν
ὀφόμενος κατέρεθλον, ὅμοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ γύναι τόδ' ἔτι εἴπω τὶ μυτὶ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα γὰρ φάτις ἔσσι, ἀμηλίῳ ἀμὶ ὀμῖτι,
ἀνδρῶν μηκήρων, οὓς ἔκταμον ἐν μεγάροισιν·
ἔσ ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσθαι· μὴ δέτι ἅ προτιόσσεο μὴ δ' ἐρέφε·
ἦρα καὶ ἀμφὼ μοισιν ἐδύσατο τάχεα καλὰ·
ὦρσε δὲ τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην·
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι·
οἳ δ' οὐκ ἀπίθησαν ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·

ὤιξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἵππιον ἦρχε δ' ὀδυνάς.
ἤλυθε μὴν φάος ἠὲν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἀρ' ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα βοῶς ἐξῆγε πόλησς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ἀς τῶν μνηστήρων ψυχὰς ἑρμῆς ἄδου καταγει.

Καὶ ἀναγνωρισμὸς ὀδυσέως γίνεται πρὸς τὸν πατέρα λαέρτην. καὶ ταραχὴ τοῖς ἰθακησίοις γεγενημένη ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἁιρέσει, ἀθηνᾶ διακωλύει.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ω δ' ὀδυσεὺς σὺν τηλεμάχῳ καὶ ὑεῖ μάχετ' ἀχαιοῖς.

ρμῆς δὲ ψυχὰς κιλλήνιος
ἐξεκαλέσσατο
ἀμδρῶν μνηστήρων. ἔχε δὲ
ῥάβδον μετὰ χερσὶν
καλὴν χρυσείην. τῇ τ' ἄγε
δρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει. τοὺς δ' αὖτε καὶ
ὑπνώοντας ἐγείρει.
τῇ ῥα γε κινήσας, τὰ δὲ τρί
ζουσαι ἕποντο.
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσησιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης. ἁπαλαὶ δ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται
ὡς αἱ τὸν τρίγυαι ἅμ' ἵπποι ἦρχε δ' ἄρα σφῖν
ἑρμείας ἀκάκητα, κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
παρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην.
ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἵκανον. αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἐνθά τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
εὗρον δὲ ψυχὴν πηλεϊάδεω ἀχιλῆος.
καὶ πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο
αἰακίδαο θ', ὃς ἄριστος ἔην φθιήνδε τε δέμας τε
τῶν δ' ἄλγων διὰ ὧν μετ' ἀμύμονα πηλέα ἦλθον.
ὡς οἱ μὲν περὶ κῆρον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
ἦλυθε σὺν ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀτρέιδαο
ἀχνυμένη. περὶ δ' ἄλλαι ἐγηγέραθ' ὅσαι αἰ μὰ αὐτῷ
οἴκῳ ἔσαν ἀγίαθοι βαίον καὶ πότμον ἑποντο.

τὸν πρότερη ψυχὴ πρόσεφώνεε πηλέωος
ἀτρέδη πρὶ μέμσε φαμὲν Διὶ τρπϊκεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα
ὅππεχα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀγαυοὺς
δήμῳ ἐνὶ τρώων ὀβίτασχομεν ἀλλὰ καὶ οἱ
ἦ τάρα καὶ σοὶ πρῶτα παραφήσεσθαι ἔμελλεν
μοῖρ ὀλοὴ, τῷ ὄττις ἀλάλκαται ὅσκε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπομήμενος ἦας πρὸ ἀγαυοὺς
δήμῳ ἐνὶ τρώων βάλλεσθ ἠὲ πόρμον ἐσῖασθαι.
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παντα χαιοὶ
ἠδὲ καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ ὀπίσσω,
νῦν δ ἄρα σ ὀἰκτίσω βαλάτῳ ἅμα ρτο ἀλῶναι.
Τὸν δ αὖτε ψυχὴ πρόσεφώνεε ἀτρέδαο.
ὄλβιε πηλέος γε θεοῖς ἐπιείκελ ἀχιλλεῦ.
ὃς θάνες ἐν Τροίη ἑκὰς ἀργεος ἀμφὶ δ ἑοῖσι
Κτάμενος τρώων καὶ ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι
μαρνάμενοι πρὶ σθο. σὺ δ ἐπὶ φαλίγγι χομίνης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυάων.
ἡμεῖς δ ἐπρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ οὐδ ἐλε πάμπαν
παυσάμεθα πολέμου ἁμὴ ζείομεν λάϊλαπι παύσει.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὴν μὲν ἐφ ἁμετέρῃσι βίηφι
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι καθήραντες χρόα καλὸν
ὕδατι τ ἐλαίῳ καὶ ἀλείφατι, πολλὰ δ ἔπ ἀμφὶς
δάκρυα θερμὰ χέον δαναοὶ, κάρη τ ὀτάς τε καῖτας.
μήτηρ δ ἐξάλυτος ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ ἁλίῃσιν.
ἀγγελίης δ ἰοῦσα, βοὴν δ ἔπι πόντον ὀρώρει
θεσπεσίην. ὑπὸ δ ἔτρόμος ἔλλαβε πάντας ἀχαιούς,
Καὶ μὴν ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
ἤ μὴν ἀμήν κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε ἔδ ὡς
μέτωρ. οὔ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φάνετο βουλῇ.
ὅσσῃσιν εὐφροσύνῃσι γόρησάτο καὶ μετέφη τε.
ἴστε θεοὶ ἄρρηκτοι. μὴ φάνετε κοῦροι ἀχαιῶν
μήτηρ ἐξάλυτος ἅδε σὺν ἀθανάτῃσ ἁλίῃσιν
ἔρχηται. σὺν παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.
Ὣς ἔφαθ οἱ δ ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι ἀχαιοί.
ἀμφὶ δέ σ ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος.
οἰκτρὸν ὀλοφυρόμεναι, πρὶ δ ἄμβροτα εἵματα ἕσαν
μοῦσαι δ ἔμπεα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅτι καλλῆ
θρήνεον. ἐν θάκε γ ὅτι μὰ δ ἀκρυτόν γε γόησας

ἀργέῳν τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια,
ἑπτὰ καὶ δέκα μέσσε ὁμῶς νύκτάς τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δὲ τ' αὐτῶ
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἑλίκας βοῦς.
καίετο δ' ἐν τεύθῃτι θεῶν καὶ ἀλφάτι πολλῶ
καὶ μέλιτι γλυκερῶ πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
τάχεσιν ἐρρώσαντο, πυρὴν περὶ καιομένοιο
παῖζοί θ' ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σέ γε φλὸξ ἔμυσεν ἡφαίστοιο
ἠῶθεν δὴ τοι λέγομεν λαοσσόον Ἀχιλλῆ
οἴμω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλφάτι δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα Διωνύσοιο δ' ἔδωρον
φάσκ' ἔμεναι· ἔργον δὲ περικλυτοῦ ἡφαίστοιο.
ἐντῶτοι κῆται λαοσσέα φαίδιμ' Ἀχιλλῆ.
μίγδα δὲ σὰρ ὀκλοιο μεροιτιάδαο θαμόντος,
χωρὶς δ' Αἰακίδαο τὸν ἔξοχα τίες Ἀχαιῶν
τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ πάτροκλόν γε θαμόντα.
ἀμφαῖσοῖσι δ' ἔσται μέγα καὶ ἀμύμονα τύμβον.
χάλκεον ἀργέῳ ἱερὸς στρατὸς ἀμφιβάλωμεν
ἀκτῆ ἐπὶ προὐχούσῃ ἐπὶ πλατὺ Ἑλλησπόντῳ,
ὥσκεν τηλεφανὴς ἐκ πόντου φῶς ἀνδράσιν ᾗσι
τοῖς· οἵ νῦν γε ἅσιν, καὶ οἵ μετ' ὀπίσσω ἔσονται
μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέα ἆεθλα
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
εἰ δή μιν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀμφεβόλησα
ἡρώων. ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώγρια ταί τε μέοι καὶ ἐπείρυται ἆεθλα
ἄλλα κε κῆρα μάλιστα ἰδὼν θήσαιο θυμῷ.
οἵ τ' ἔσσι σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέα ἆεθλα
ἀργυρόπεζα Θέτις μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὡς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσται ἠθλὸν Ἀχιλλῆ.
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος ἔπει πόλεμόν τ' ὀλύσσομαι
ἐν μόσφῳ γάρμοι ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀγλαὸν ὑπὸ χροΐ καὶ ὑλομένης ἀλόχοιο.
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δ' ἔσφηλε διάκτορος ἀργεϕόντης
ψυχὰς μνησήρων κατάγων ὀδυνηΐ δ' ἀμέργων.

τὼ δ᾽ ἄρα θαμβήσαντ᾽ ἰδύνς χίον᾽ ὡς ἐσιδέσθην.
᾽Εγὼ δὲ ψυχὴ ἀγαμέμνος᾽ ἀτρέδαο
παῖδα μελαμβῆος ἀγακλυτὸν ἀμφιμέδοντα.
ξεῖνος γάρ τοι ἔην βάκη ἐνὶ οἰκία ναίων.
τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν᾽ ἀτρέδαο.
ἀμφίμεδον τί πάθομεν ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυντε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὄμηλικες οὐδ᾽ ἐχέμωος
Κριγάμενος λέξατο κατὰ πόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὑμὲν ἐν μνηστῖ τοσσέδ᾽ ἄωρ᾽ ἐδάμασσεν.
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ.
ἦ τοῦ ἀμάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ᾽ ἐπὶ χέρσου
βοῦς πρῖτα μομένους, ἠδ᾽ οἰῶν πώεα καλὰ
ἠὲ πρὶ πόλιος μαχεούμενοι ἠδ᾽ ἐγυναικῶν.
ἀλλ᾽ ἔμοι ἀρομένῳ ξεῖνος δέτοι εὐχομαι εἶναι.
κουμέμνη, ὅτε κέν σε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ
ὀτρυνέων ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ᾽ ἕπεσθαι ἐυσέλμῳ ἐπὶ νηῒ.
νηῒ δ᾽ ἄρ᾽ οὔλῳ πάντα πρήσαμεν οὖρεα πόντου
αὖοι δ᾽ ἦσαν ἔτι βόντες ὀδυσῆα πολίπορθον.
Τὸν δ᾽ αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀμφιμέδοντος.
μέμνημαι ταῦτ᾽ ἔπεα διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις.
σοὶ δ᾽ ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀρχέως καταλέξω
ἦμαρ τέρου θανάτοιο καὶ ὁππότε κῆρες ἐτύχθη.
μνώμεθ᾽ ὀδυσῆος δῖω ἰόντος δάμαρτα.
ἦ δ᾽ οὐ τὰ πρῶτα συγδὸν γάμον, ὅττε τελάντα
ἦμιν φραζόμεν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἀλλὰ δόλον τὸν δῖον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε.
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνε
λεπτὸν καὶ πρίμεγρον, ἄφαρ δ᾽ ἡμῖν μετέφατε.
Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς
μίμνετ᾽ ἐπαγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον ὄφρα κε φᾶρος
ἐκτελέσω. μήμοι μεγαμώϊα μήματα τόλητε
λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον ὡς ὅτε κέμμιν
μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
μήτις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπάρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὡς ἔφατ᾽ ἦμιν δ᾽ ὣς τέτατο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἔρθαχεν ἦματίην μὴ ὑφαίνοι κεν μέγα ἱστόν.
νύκτας δ᾽ ἁλύεσκεν ἔτ᾽ ἦμος δαΐδας παραθεῖτο,

ὡς τρίετες μὲν ἔλιθε δόλῳ καὶ ἔτ᾽ ἐφθέν ἀχαιούς·
ἀλλ᾽ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐτέλυθον ὧραι,
καὶ τότε δὴ τὶς ἔφατε γυναικῶν ἠσάφα εἰδὴ
καὶ τὴν γ᾽ ἀλλύουσαν ἐφάρμεν ἀλαὸν ἰόν·
ὡς τὸ μὲν ἐξέλεσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
δῶ ἔνθ᾽ ἡ φᾶρος ἔδαξεν ὑφήνασα μέγαν ἱστόν
πλωάσ᾽ ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ,
καὶ τότε δὴ ῥ᾽ ὀδυσῆα κακὸς ποθὲν ἦγαγε δαίμων·
ἀγροῦ ἐπ᾽ ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης·
ἔνθ᾽ ἦλθεν φίλος υἱὸς ὀδυσῆος θείοιο,
ἐκ πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
ἵκοντο πρὸς τὰ ἄστυ περικλυτόν, ἦτοι ὀδυσεὺς
ὕστερος· αὐτὰρ τηλέμαχος πρόσθ᾽ ἦγε μολών·
τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα
πῶϋ χὼ λαγαλέω ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕσσο·
οὐδέ τις ἡμάων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα
ἐξαπίνης προφανέντ᾽, οὐδὲ θεοὶ προγενέστεροι ἦσαν·
ἀλλ᾽ ἐπεσίγε κακοῖσιν ἐπιπλόμεν ἠδὲ βολῇσιν·
αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἔτολμα, ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
βαλλόμενος καὶ ἐϊστόμενος τετληότι θυμῷ
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἔγρεθε διὸς νόος αἰγιόχοιο
σὺν μὲν τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε᾽ ἄφαρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλῄσας θυρεοὺς
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἄλοχον, πολυκερδέα μῆτιν ἀνῳγε·
τόξον μνηστῆρεσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον·
ἦμιν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν·
οὐδέ τις ἡμάων δύνατο κρατεροῖο βίοιο
μαρνάμενον ἐνάειν, πολλὸν δ᾽ ἔτι δὴν ἀέκητι·
ἀλλ᾽ ὅτε χεῖρας ἴκανεν ὀδυσσεὺς μέγα τόξον,
ἔνθ᾽ ἡμῖν μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐστέον τι
τόξον μὴ δόμεναι, μηδ᾽ ἅλα πολλὰ γοάασθαι
τηλέμαχος δέ οἱ οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
αὐτὰρ ὁ δ᾽ ἐξαῖτο χεῖρι πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς
ῥηϊδίως δ᾽ ἐτάνυσε βίον δι᾽ ἅπαντα δ᾽ ἰόντα
στῆ δ᾽ ἀρεσάμενος δοῦρ᾽ ἰῶν, τὰ δ᾽ ἔκχυτο τοῖσιν ὀϊστοὺς
δῆμον τὰ πρῶτον, βάλε δ᾽ ἀντίον βασιλῆα·
αὐτὰρ ἐπὶ δήοις ἔφιεν βέλεα σμερδνὰ

ἀμφὶ τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀρχίφιοι ἐπὶ πολύ·
γνωτὸν δ' ἦν ὅρα τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δῶμα τιθέσιμοι μείδιοφῶτ
κτάμεν ἐπιστροφάδην· τῶν δ' ἐς ὄμιλον ὄρουσε κήρ
κρατερὴ τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν·
ὡς ἡμεῖς ἀλάμεθον ἀπωλόμεθ', ὄφρ' ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἄκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις ὀδυσῆος·
ἴσγάρτω ἴσασι φίλοι κατὰ δῶμα ἕκαστον·
οἴκαδε νοστήσαντες μέλαιναν βρότον ἐξ ὠτειλέων,
κατθέμενοι γοάοιεν· ἕ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν ἀρτίφρονα·
ὄλβιε λαέρταο πάϊ πολυμήχαν' ὀδυσεῦ·
ἦ ἄρα σὸν μεγάλην ἀρετὴν ἐκτήσω ἀκοίτιν·
ὡς ἀγαθὰ φρένες ἦσαν ἐϋφρονὶ πηνελοπείῃ
κούρῃ ἰκαρίου· ὡς δ' ἐμνήσατο κούρη
ἀνδρὸς κουριδίου τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
ἐς ἀρετῆς· τὰ δέ τοι χθονίοισιν ἀοιδὸν
ἀθάνατοι χαρίσαντο ἐϋφρονὶ πηνελοπείῃ,
οὐχ ὡς τῳδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα
κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φήμιν ὀπάσσει
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καί περ νήγρετος ἔησιν·
Ὣς σοὶ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμφήλυθε ἀγόρασθον
ἑσπόμενα πάϊδος δόμοις ὑπὸ κάλλεσι γαίης·
οἱ δ' ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν λαέρταο τετυγμένον, ὄφρα οἱ αὐτῷ
λαέρτης κτεάτισσε πάλαι πολλὰ μογήσας·
ἔμπαλι δ' οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλισίη θέε πάντη,
ἔνθ' ὅ γε σιτέσκοντο καὶ ἐργάζοντο μογῆσαι
δμῶες ἀναγκαῖοι, τοὶ οἱ φίλα ἔργα ἔρεζον·
ἐν δὲ γυνὴ σικελὴ γρηὺς πέλεν, ἥρα γέροντα
ἐν δυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ μόσφι πόληος·
ἔνθ' ὀδυσεὺς δμῴῃσι καὶ υἱεῖ μῦθον ἔειπεν·
ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον πολίηρδε·
δεῖπνον δ' ἄμφω ἄμυσα συῶν ἱρήϊα τεύχω·
ὄφρα δὲ καὶ τοῦτος πειρήσομαι ἠμὲν ἔρωο,
αἴκ' ἐμὲ γιγνώσκῃ καὶ φράσσηται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦ ἔχει ἀγνοίῃσι πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα·
Ὣς φάτο· τὼ δ' ὑπὸ τεύχε' ἔδυσαν·

οἱ μὲν ἕστασαν δόμου δ' ἐθοῶσι κίον· αὐτὰρ ὁ δυσεὺς
ἆσον ἰὲν πολυκάρπου ἀλωῆς σφρηδίζων,
ἵν' ἄρεν δ' ὀλίον μέγαν ὄρχατον ἐς καταβαίνων,
ἵν' ἔτι γα δ' μώων οὐδ' ἠέων· ἀλλ' ἄρα τοί γε
αἰμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἐμμενὲς ἔρκος
ὤχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν·
τὸν δ' οἶον σατέρ' ἄρεν εὐκτιμένην ἐν ἀλωῇ
λιπαρόμενα φυτόν, ῥυτοώμενα δ' ἐσο χίτωνα
ῥαπτὸν ἀφ' ἑλίου, σρὶ δ' ἐν μήμησι βοάς
κνημὶδας ῥαπτὰς δ' ἔδρο γραπτὺς ἀλεάων,
χρίδας τ' ἐσὶ χροὶ βάτων ἕνεκ', αὐτὰρ ὑσρθεν
αἰγάγην κωέην κεφαλῇ ἔχε σέμβος ἀέξων·
τὸν δ' ὡς οὖν ἐόησε σολύτλας δῖος ὀδυσεύς
γήραϊ σφρόμενον, μέγα δ' ἐφρεσὶ σέμβος ἐχόντα·
σὰς ἄρ' ὑσ' ὀλωθρῷ ὀγχνῃ κατὰ δάκρυον ἕβεν·
μρμήριξε δ' ἔσφα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
κύσαι καὶ σριφῶαι ἑὸν σατέρ' ἠδ' ἕκαστα
ἕσφ', ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς σατρίδα γαῖαν,
ἠ σρῶτ' ἐξρέοιτο, ἕκαστά τε σφρήσαιτο·
ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσατο κέρδιον ἦμαι
σρῶτον κρτομίοις ἐσεέσσιν σφρηθῆμαι
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὖτοῦ δῖος ὀδυσεύς·
ἤτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλῇ φυτὸν ἀμφελάχαινε·
τὸν δ' ἐσαρίσαμενος σροσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
γέρον· οὐκ ἀδαημονίης ἔφ' ἀμφὶ σολλὸν
ὄρχατον, ἀλλὰ τοι κομιδὴ ἔφ' οὐδέσι σάμπαν
φυτὸν οὐ συκῆ οὐκ ἄμσελος οὐ μὲν ἐλαίη,
οὐ κόχνη, οὐ σρασίη τοι ἄμευ κομιδῆς κατὰ κῆσον·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐμὴ χόλον ἐμβεο θυμῷ·
αὐτόμολος οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔφ'· ἀλλὰ μαγῆρας
λυγρὸν ἔφ' ὡχμάσσε κακῶς καὶ ἀφνεὸς ἔσαι·
οὕνεκ' ἀργίης γε ἄμαξ ἕνεκ' ὄσε κομίζῃ,
οὐδέ τοι δούλου ἐσὶ σρέσφ' ὁσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ αὐδρὶ ἔοικας·
τοιοῦτω δ' ἔοικας ἐσθλούσασθο φάγοιτε,
ἠδὲ μέμεσαι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐσὶ γρόμτῳ·
ἀλλὰ ἄγεμοι τόδε ἴσε καὶ ἀρέκεως κατάλεξον·
τεῦδ' ὧς ἐς αὐδρῶν· τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιτολάσις·
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' εἰδῶ,

ἀλέτευμ γ᾽ἰθάκην τὴν Δ᾽ἰκόμεθ᾽ ὦ σμοι ἐφ᾽ τεν
οὗτος ἀνὴρ μῶν δ᾽ ἢ ξυμβλήμενος ἐμβάδ᾽ ἑοῖ τῖ
᾽ὅτῖ μάλ᾽ ἀρτίφρων· ἐτ᾽ φ᾽ οὐ τόλμησεμ᾽ ἐκαστα
᾽φ᾽ τ᾽ φ᾽ ἢ Δ᾽ ἐτ᾽ ακοῦσαι ἐμοῦ ᾽ετος ὡς ἐρέφμεν
ἀμφὶ ξέφνῳ ἐμῷ, ᾽φ᾽ τον ζώφγε καὶ ἐσῖν,
᾽ἢ ᾽ἢ Δη τέθνηκε καὶ ᾽φ᾽ ἀϊΔαο Δόμοισῖν·
ἐκ γάρτοι ἐρέω· σὺ δ᾽ ἐ σώθεο καὶ μὰ ἀκουσον·
ἄνδρα τό᾽ τε ξέφνῖον α φίλη ἐν᾽ τα γῖ Δῖ γαίη
ἡμέτερόν Δ᾽ ἐλθόντα καὶ ᾽ὄτ᾽ ωῖ ῖς βροτὸς ἧος
ξέφνῳ τηλεδ᾽ α τῷ φῖλίῳ ἐμὸν ῖκ Γο Δῶμα·
᾽ευχετο Δ᾽ ἐξ ἰθάκης γένος ᾽εμμεναι, αὐτὰρ ᾽εφασκε
λαέρτην ἀρχεφσῖάΔω τα τέρ᾽ ᾽εμμεναι αὐτοῦ·
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δ᾽ ὦμα τ᾽ άγων δ᾽ ἐξέφνῖον α
ἐν Δυκίης φῖλέων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ Δῶρα πόρον ξεφνῖα οἷα ἐώκει·
χρυσοῦ μὲν οἱ Δῶκ᾽ Δργέος ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκα δ᾽ ἑ οἱ κρητῆρα τα φαέργυρον ἀμφεπόεντα,
Δώδεκα Δ᾽ ἀτλοΐδας χλαίνας, τόσους δ᾽ ἑτάπητας
τόσα δ᾽ ἑφάρεα καλὰ τόσους Δ᾽ ἐπὶ τοῖσῖ χῖτῶνας,
χωρὶς δ᾽ αὖ τε γυναῖκας ἀμύμονας ἐργ᾽ ἐΔνάς
τέσσαρας ᾽ὃ Δ᾽ ἀλίμας ἀς ἠβελεν αὐτὸς ἑλέσθαι·
Τὸν Δ᾽ ἠμέΒΓ᾽ ἐτ᾽ τα τατὴρ κατὰ Δ᾽ ἄκρυον ἔβων·
ξέφ᾽· ἤτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις ἠ ἐρέφεις·
ὑβρῖσταὶ Δ᾽ αὖ τῶν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνΔρες ἔχουσῖ·
Δῶρα Δ᾽ ἐτώσῖα ταῦτα χαρίζεο μυρί᾽ ὀτάζω·
᾽φ γὰρ μῖν ζωόν γε κίχοις ἰθάκης ἐνὶ Δήμω,
τῶ κέν σ᾽ Δῶροισῖν ἀμφΔάμενος ἀπέτεμ Δε
Καὶ ξεινήϊα Δαθῆ· ἢ γὰρ θέμῖς ὅστῖς ὑπάρξη·
ἀλλ᾽ ἄγεμοι τόΔ᾽ ἐ᾽φ᾽ τε καὶ ἀρχεέως κατάλεξον·
πόσον Δή Γος ἐσῖν ὅτε ξέφῖσας ἐκέφεν
σὸν ξέφον Δύσμορον, ὅμπου τῆλε φίλων καὶ πατρίΔος αἴης,
ἦ ἔτου ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες ἦ ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσῖν ἔλωρ γένετ᾽ οὐΔ᾽ ἐ μήτηρ
Κλαῦσε περῖστέλλασα, πατὴρ Δ᾽ ὅ μῖν τεκόμεσθα,
᾽ὃ Δ᾽ ἄλοχος πολύΔωρος ἐχέφρων πηνελόπφα
Κώκυσ᾽ ἐν λεχέεσῖ φίλον πόσῖν ὡς ἐπέοικεν
ὀφθαλμούς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐσῖ βαφόντων·
καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ᾽ ἐῦ Δῶ,

τίς τόθεν ἐς ἀνδρῶν τόθι τοι τόλις ἠδὲ τοκῆες·
τοὺς δ' ἐμὺς ἔσκε βοὴ· ἦσ' ἦγαγε δῶρο·
ἀμφιθέους δ' ἑτάρους· ἦ' ἐμ τόρος ἐφλήλουθας
μῆκος ἐπ' ἀλλοδίης· ὅι δ' ἐκβήσαμτες ἔβησαν·
Τὸν δ' ἀτάμβομενος τροσέφη τολύμητις ὀδυσεύς·
τοι γὰρ ἐγώτοι τάμτα μάλ' ἀρεκέως καταλέξω·
ἐμὶ γὰρ ἐξ ἀλύβαμτος ὄθι κλυτὰ δώματα μαίω
ὑὸς ἀφείδαμτος τολυτημονίδαο ἄγαχτος·
αὐτὰρ ἐμοὶ γόνος ἐστὶν ἐτήριτος, ἀλλά με δαίμων
τλάγξ' ἀτὸ σῖκαμίης δῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
μῆνις δ' ἐμοὶ ἦδ' ἔσκεν ἐτ' ἀγροῦ μόσφι τόλιος·
αὐτὰρ ὁ δυσμῆι τόδε δὴ τέμτορ ἔστιν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀτελήλυθε τάτρης
δύσμορος, ἦτέοι ἑσθλοὶ ἔσαν ὄρμιθες ἰόντι
δεξιοὶ· οἷς χάρῳ μὺν ἐγὼν ἀτέτεμτορ ἐκᾶμον·
χαῖρε δ' ἐκᾶμος ἰὼν· θυμὸς δ' ἔτι μῶιν ἐώλτα
μίξεσθαι ξείνῃσι καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίεσθαι·
Ὣς ἔφατο· τὸν δ' ἄχεος μὲν ἐλύτε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χεροὶν ἑλὼν κόνιν ἀθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς τολιῆς ἀδινὸν δὲ γέγωνε·
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀγαπτόμενος δὲ οἱ ἦτορ
δριμὺ μένος τροτὶ τυτὲ φίλον τατέρ' ἐσορόωντι·
Κύσε δ' ἐμὶν τρίφυς ἐτὶ ἅλμενος ἠδὲ τροσηύδα·
Κῆρος μέντοι ὅδ' αὖτος ἐλύσατο τάτρ' ὀρυμέναι
ἦλυθον ἐκοσῶτει ἐς τατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος·
ἐκ γάρτοι ἐρέω μάλα δ' ἐχρῆν ὧδε ἕκαστα,
μνησῆρας κατέτεφνον ἐμὴν κατὰ δώματα δαῖτα
λώβην τιμύμενος βυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
Τὸν δ' αὖ λαέρτης ἀτάμβετο φώνησέν τε·
ἦ μὴν δὴ ὁ δύσαγέος τάις ἐμβάδ' ἰκάνεις,
σῆμα τίμοιμῶν ἦτε ἄριφρα δ' ἐς ὄφρα τεποίθω·
Τὸν δ' ἀτάμβομενος τροσέφη τολύμητις ὀδυσεύς·
ἄλλῳ μὲν τρῶτον τιὼ δὲ φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
τιὼ ἐν τάρμησῶμ' ἐλάσειν σὺς λάκῶ ὀδόντι
οἰχόμενον· σὺ δέμε τροΐδς καὶ τότνια μήτηρ
ἐς τατέρα τολύκοιν μήδεος φίλον, ὄφρα μιν ἔλοιμην
δῶρα· τὰ δ' ἄρα μολόντι ὑτέσχετο καὶ κατέμυσεν,
ἦ δ' ἄγετοι καὶ δέμας εὐκτίμενην κατάλωϊ

ἆφτω ἄμοι τότ᾽ ἔδωκας· ἐγὼ δ᾽ ἤτεόν τε ἕκαστα
τὰ δ᾽ μὸς ἐφ᾽ κατὰ κῆτος ἐπϊάπτόμενος, δϊὰ δ᾽ αὖτῶν
ἴκνέόμεθα· σὺν δ᾽ ὤμόσας καὶ ἔφτες ἕκαστα·
ὄγχνας μοι δῶκας ῥϊσκὰς δεκα καὶ δ᾽ ἑκα μηλέας
συκέας τεσαράκοντ᾽ ὄρχους δ᾽ ἐμοι ὤδ᾽ ὀμόμνας
δώσφ τεττήκοντα· δϊαρύγϊος δ᾽ ἑ᾽ ἕκαστος
ἦεν· ἐνθά δ᾽ ἀμὰ ταφυλαὶ τανύοϊαι ἔασϊν·
ὅτ τότε δ᾽ ἠ δϊὸς ὥραι ἐπϊβρίσφαν ὑπερθεν·
ὣς ἔφατο· τοῦ δ᾽ αὖτοῦ λύτο γοώατα καὶ φίλομ ἦτορ
σήματ᾽ ἀμαλγόμτος, τά οἱ ἐμπεδα τέφρα δ᾽ ὀδυνεύς·
ἀμφὶ δ᾽ ἑ παδὶ φίλω βάλε πήχεε· τὸν δ᾽ ἑ τροτὶ οἶ
ἤλεμ ἀποφύχομτα τολύτλας δῖος ὀδυσεύς·
αὖτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἄμτμνο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξαῦτϊς μύθοισϊν ἀμφβόμενος τροσέφτε·
Ζ ὦ τάτερ· ἦ ῥα θεὸ ἐσέθεοι κατὰ μακρὸν ὄλυμτον,
ἦ ἑτέον μητῆρες ἀτάθαλον ὕβρϊν ἔσαν·
μῶν δ᾽ ὤμως δόδοικα κατὰ φρένα μή τάχα τάντες
ἐνθάδ᾽ ἐτελθοσϊν ἰθακήσϊοι· ἀγγελίας δὲ
τάντη ἐποῤῥώωσϊ κεφαλλήνων τολέεσϊ·
Τὸν δ᾽ ἀτα μφβόμενος τροσέφη τολύμητϊς ὀδυσεύς·
θάρσφ μήτοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσϊ μελόντων·
ἀλλ᾽ ἴομεν τροτὶ οἶκον ὅς ὀρχάτου ἐγγύθϊ κέται·
ἔνθα δ᾽ ἐτηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδ᾽ ἐσυβώτην
τρῶτα μετ᾽ ὤς ἀν δόφτον ἐφοτλίσωσϊ τάχϊστα·
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην τρὸς δώματα καλά·
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας
τὸν μὲν τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδ᾽ ἐσυβώτην
ταμνομένους κρέα καλὰ κρῶτάς τ᾽ αἰθοτα οἴνον·
τόφρα δ᾽ ἐλαέρτην μεγαλήτορα δῶ ἐνὶ οἴκω
ἀμφίτολος σϊκελὴ λοῦσε καὶ χρίσεν ἐλαίω·
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὖτὰρ ἀθήνη
ἄγχϊ ταρϊσταμένη μέλε᾽ ἤλδανε τοιμένϊ λαῶν
μᾶζομα ἠὲ τάρος καὶ τάχτομα θῆκεν ἰδέσθαι·
ἐκ ῥα σαμίνθου βῆ· βαύμαζε δ᾽ ἐμϊν φίλος ὑός,
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισϊ θεοῖς ἐναλίγκϊον ἄντην·
Καὶ μϊν φωνήσας ἔτϊα πτερόεντα τροσηύδα·
ὦ τάτερ· ἦ μάλα τίσε θεῶν αἰδγεμτάων
ἆδόστε μέγεθός τε ἀμάμονα θῆκεν ἰδέσθαι·
Τὸν δ᾽ αὖ λαέρτης τεπνυμένος ἀντίον ἤνδα·

αἱ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον
οἷος μήριχον ἧλον ἐυκτίμενον πολίεθρον,
ἀκτῇ ἠπείροιο κεφαλλήνεσσιν ἀμάσσων,
τοῖος ἐὼν τοι χθίζος ἐμ ἡμετέροισι δόμοισι
τάχε' ἔχων ὤμοισιν ἐφεσσάμενα καὶ ἀμώμφ
ἄρμασι μητέρας τῶκε σφέων γουνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι· σὺ δ' ἐφράσαο ἕκαστα.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
οἱ δ' ἐπὶ δεῖπνον ἴσαν πάσαμφι δόμον τετυκόντες δαῖτα,
ἐξῆς ἔζοντο κατὰ κλῖσμούς τε θρόνους τε.
ἐν δ' οἱ μὲν δάπεδον ἐπέχριον ἀρχίμολον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρων δολίος· σὺν δ' ἴφθιμοι δολίοιο
ἔξ ἔργων μογέοντες, ἐπὶ πρόμολοῦσα κάλεσσεν
μήτηρ γρηὶς σῖκελὴ· ἣ σφέας ἔφερε καὶ ἄρα γέροντα
ἐν δυκέως κομέεσκεν ἐπὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν·
οἱ δ' ὡς οὖν ὁ δυσῆα ἴδον φρασάσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ ὁ δ' υἱὸς
μηλίχιος ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέφη·
γέρον· ἦ ἔπι δ' ἄφενος, ἀτεχλελάθεσθε δὲ βάμβης·
δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχρήσομεν ἠμὲν ἔοντες
μίμνομεν ἐν μεγάροις ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί·
ὣς ἄρ' ἔφη· δολίος δ' ἴθυς κιε χάρη θ γάσσας
ἀμφοτέρας ὁδύσας δ' ἐλάβων κύσε χείρε πατρῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ' ἐπεφνόμενος ἐέλδομαι ὁππότε δεῦρο
ἔλθοις δεύτερον αὖτις ἐμοὺς ποτιδέγμενος οἴκους·
θυλέτε καὶ μάλα χαῖρε· θεοὶ δέτοι ὄλβια δοῖεν·
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ
ἢ ἢ ἦ σάφα οἶδε πρίφρων πηνελόπεια
ποσσήσιν τάσε δῶρ' ἀγγέλου ὁτρύνουσιν·
τὸν δ' αὖτ' ἀμείβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσεύς·
ὦ γέρον, ἦ δὴ οἶδε· τίσε χρὴ ταῦτα τέμενθαι·
ὣς φάτ' ὀδ' ὦτις ἄρ' ἔζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου·
ὣς δ' αὖτως παῖδες δολίου κλυτὸν ἀμφ' ὀδυσῆα
δῶκαμόωντ' ἔστεσσι καὶ ἐν χέρσιν φύοντο·
ἐξῆς δ' ἔζοντο παρὰ δολίῳ πατέρα σφῷ·
ὣς οἱ μὲν περὶ δῶτορ ἐμ μεγάροισι τέμοντο·
ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὤχετο πάμπη
μνηστήρων συγερὸν θάνατον καὶ κῆρ ἐπέουσα·
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἀγόθεν ἄγος,

μυχμῶτε σομαχῆτε δόμῳ πρόπαροιθ' ὀδυσῆος.
ἐκ δ' ἐμέκυς οἴκῳ φόρεον καὶ βάπτον ἕκαστοι.
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκον δ' ἕκαστος
πέμπον ἀγαμ ἁλιάσι βοῆς ἐπὶ μηνὶ τιθέντες.
αὐτοὶ δ' ἐς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἤγρεθεν ὁμηγρέες τετέατο.
τοῖσιν δ' Ὀδυσῆος ἀμαθ' ἵσατο καὶ μετέφη σι.
πάντας δὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχυτο
ἀντιμόου. τὸν πρῶτον ἐμήρατο Δῖος Ὀδυσεύς.
τοῦ ὅγε δ' ἀχρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέφη σι.
φίλοι. ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατο λαούς.
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἀγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀτὰρ δ' ὤλεσε λαούς.
τοὺς δ' ἐλθὼν ἐκτῆνε κεφαλλήνων ὀχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρὶν τοῦτον ἐς οὖλον ἵκεσθαι,
ἠὲ καὶ ἐς Ἠλίδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
ἴομεν, ἠὲ καὶ ἔνθα κατηφέες ἐσόμεσθα.
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε καὶ ἰφθίμης ἀλόχοιο
τισόμεθ' οὐκ ἀλεγεινὰ ἐμοί γε μετὰ φρεσὶν ἠδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν μὴ φθέωσι πραπωθέντες ἑταῖροι.
ὣς φάτο δακρυχέων. ὀΐκτησε δὲ λαὸν ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δ' ἔσφηλε μέδων καὶ θῆκε ἀοιδὸς
ἐκ μεγάρων ὀδυσῆος, ἐπὶ σφέας ὦκα μολόντας.
ἕσαν δὲ σὺν μέσοισι. τάφος δ' ἕλεν ἀμφὶ ἕκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη σι μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
κέκλυτε δή μοι μᾶλ' ἰθακήσιοι, οὐ γὰρ ὀΐω
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα.
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὃς πρὸ Ὀδυσῆος
ἐγγύθεν ἑστήκει καὶ μέν τορι πάντα ἐώκει.
ἀθάνατος δ' ἐθεὸς ποτέμων πρόπαροιθ' ὀδυσῆος
φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δὲ μνησῆρας ὀρίνων
θῶκε κατὰ μέγαρον. τοῖς δ' ἀρχίσιμοι ἕποντο.
ὣς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφη σε γέρων ἥρως ἀλιθέρσης
μαστορίδης. ὃ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφη σεν.
κέκλυτε δή μοι μᾶλ' ἰθακήσιοι ὅττι κεν εἴπω.

ὑμ Ϛέρη κακότητι φίλοι τάδε ἔργα γένοντο.
ἦ γὰρ ἐμοὶ πάθεα θ' ὀνείδεα μέλλουσι καὶ υἱῦσι λαῶν
ὑμετέρους παῖδας καταπαύειν ἀφροσυνάων·
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι
κτήματα κέρδεά τε καὶ ἀτίμαζόντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀρίστου· τὸν δ' οὐκ Ϛέτι φάσθαι ἔοικε
καὶ μῶν ὧδ' ἔσται πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν μήτοι τις ἐπὶ πατρὸς κακὸν ἄρηι.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπιξάμενοι μεγάλωι ἀλαλητῶι
ἡμίσεων πλόφους· τοῖσι δ' ἄθροοι αὐτόθι μῆλα·
ἦ γὰρ σφῖν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν ἀλλὰ οἱ πάθε
πάσχειν· αὐτὰρ ἔπειτα πύχεα ἐτανύσσατο·
αὐτὰρ ἐπὰρ ἔναιρον ἐπὶ χροΐ μώροπα χαλκῶι
ἄθροοι ἠγρέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο·
τοῖσιν δὲ πάθος ἧκε μετιέμενος μενεχάρμῃ·
φὴ δ' ὅγε τίσεσθαι παῖδος φόνον οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσαν, ἀλλ' αὖτοῦ πότμον ἐφέψειν·
αὐτὰρ Ἀθηναίη ζήνα κρομίοντα προσηύδα·
πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὑπατε κρειόντων·
ἦ τέμοι ἀρομένη, τίνυτο μόος ἀνδροφόνοιο,
μὴ πρότερον πολέμοιό τε κακοῦ καὶ φύλοπιν αἰνὴν
τάξῃς ἠὲ φιλότητα μεταμφοτέροισι τίθησθα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμὸν τί μετ' αὖτα διΐφρεα ἠδὲ μεγάλλας·
ἦ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ·
ὡς ἤτοι κέρμους ὀλυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών·
ἔρξον ὅπως ἐθέλῃς· ἐρέω δέ τοι ὡς ἐπιοικεν·
ἐπεὶ δὴ μνησῆρας ἐτίσατο δῖος ὀλυσεὺς
ὅρκια πιστὰ τάμοντες· ὃ μὲν βασιλεύετω αἰεί·
ἡμεῖς δ' ὦν παίδων τε καὶ ἰγμήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέομεν· τοῖς δ' ἀλλήλους φιλέοντας
ὡς τὸ πάρος· πλοῦτος δὲ καὶ ἀρήνη ἅλις ἔσται·
ὣς φάτο μῦσε δὲ πάρος μεμαυῖα Ἀθήνη·
βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα·
οἷα δὲ θὼ σίτοιο μελίφρονος ἔξεραν ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ἐξελθόντες ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὧσι κιόντες·
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἔχυτο δολίου κίεν ὡς ἐκέλευεν·
αἶψα δ' ἔπειτ' οὐδὸν ἰὼν· τοὺς δὲ σχεδὸν ἔσιδε πάντας

ὣς φα δ' ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οἱ δὲ δὴ ἐγγὺς ἐὸν ἀλλήλοισι ζώμεθα θᾶσσον·
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὥρμηθο καὶ ἐντύχεσι δύνοντο·
τέσσαρες ἀμφ' ὀδυσῆα ἐξ ἀΐδης δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα λαέρτης δολίος τέσσ' ἄχε' ἔδωκε·
καὶ τοὶ ὀϊόντες ἀμαγκαῖοι πολεμίζειν·
αὖτὰρ ἐπὴν δὴ πᾶν ἐπεμάσσατο χροϊ χαλκόν,
ὦϊξαν δ' ἐθύρας ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' ὀδυσσεύς·
τοῖσι δ' ἔπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ διὸς ἤλυθεν ἀθήνη
μέντορι ἰφθίμῃ, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
τὴν δ' ἴδεν ὀδυσσεὺς γήθησε τε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ὣς φα δὲ τηλέμαχον προσέφη εὖ φίλον υἱόν·
τηλέμαχ'· ἦ δὴ μὲν τόδε γ' ἴσεαι αὐτὸς ἰόντε,
ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι
μήτι καταισχύνωμεν πατέρων γένος, οἵ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠμὲν ἠδὲ ἔτι κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὄψεαι αἴ κ' ἐθέλῃσθα πάτερ φίλε τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
ὄφελος οὐκ ὀλίγον γένος ὡς ἀγοράσῃς·
ὣς ἔφατο· λαέρτης δ' ἔχάρη καὶ μῦθον ἔφατε·
τίς μοι ἤμερ' ἥδε θεοὶ φίλοι, ἦ μάλα χαίρω·
υἱός τ' ἠδὲ νυὸς τάρ μοι περὶ δίριν ἔχουσι·

τὸν δ' ἐπαρίστα μέγα προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·
ὦ ἄρχε φοιάδη πάντων πολὺ φίλτατε ἑταίρων·
εὔξαι μὲν κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ διὶ πατρί·
ἦ τοι μάλ' ἄμπετον ἀλῶ προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
ὣς ἔφατο· καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα παλλὰς ἀθήνη·
εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα διὸς κούρῃ μεγάλοιο
ἦ τοι μάλ' ἄμπετον ἀλῶ προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ βάλεν εὐσθένεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου
ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο· διὰ στρὸ δὲ φῶτο χαλκός·
δούπησεν δ' ἔπεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις ὁ δυσεὺς καὶ φαίδιμος ἱππος
τύπτον δ' ἐξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
καὶ νύκε δὴ πάντας τόλεσάν τε καὶ ἔβησαν ἀρούσους,
ἦμὲν ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο
ἤνσεν φωνῇ κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
ἴσχεσθε πτολέμου ἰθακήσιοι ἀρηλέος,
ὄφρα κεν ἀναιμωτὶ διακρίνθητε τάχιστα·

ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη· τοὺς δ᾽ ἐχλωρὸν δέος εἷλε·
τῶν δ᾽ ἄρα δφσάμτων, ἐκ χφρῶν ἔπτατο τάχεα·
πάντα δ᾽ ἐπὶ χθονὶ πῖπτε θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
πρὸς δ᾽ ἑτάλιμφ ῥωτῶντο, λῖλαομένοι βιότοιο
σμερδαλέον δ᾽ ἐβόησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
ὤιμησεν δ᾽ ἐπ᾽ ἀλείς ὡς τε γὺψ ὑψιπετήφς·
καὶ τότε δὴ κρομίδης ἀφίφτολόεντα κεραυνὸν·
καὶ δ᾽ ἔπεσεν πρόσθεν γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης·
καὶ τότ᾽ ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·

Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ ὀδυσσεῦ
ἴσχεο· παῦε δὲ μφχος ὁμοίου πολέμοιο,
μήπως τοι κρομίδης κεχολώσεται εὐρύοπα ζεύς·

ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη· ὁ δ᾽ ἐπίθετο χαίρε δὲ θυμῷ·
ὅρκια δ᾽ αὖ καὶ ὅπειθε μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
μέντορι φδομένη, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙ
ΑΣ·

ρχόμενος πρῶτον μουσῶν
χορὸν ἐξ ἐλικῶνος
ἐλθεῖν ὡς ἐμὸν ἦτορ ἐποτρύχο
μαι εἰμὲν ἀοιδῆς.
ἦν μέν ἐν ἀθανάτοισιν ἐμοῖς
ἐπὶ γουνάσι θῆκα.
δηρὸν ἀποφθινύθει πολεμό
κλονον ἐργον ἄρηος.
ἀχόμενος μερόπεσσιν ἐς ὄ
ατα πᾶσι βαλέσθαι.
ὣς μύες ἐν βαράχοισιν ἀριστάσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
ὡς λόγος ἐν βλωσσοῖσιν ἔην, τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτὲ δίψαλέος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ πάλον προσέβηκε γέμοντα
ὕδατι τρεπόμενος μελιηδέϊ. τὸν δὲ καὶ ἆθλον
λιμνόχαρις πολύφημος ἔπος δ' ἔφθεγξατο τοῖον.
ᾧ ξεῖν'. τίς πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα. τίς δ' ἐσόφυσας.
πάντα δ' ἀληθάσσον μὴ φάσθαι δόμεν ὀμόσσω.
ἦ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον ἐς δόμον ἄξω.
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ἦ μὲν ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθος ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι, βαράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα.
Καί με πατὴρ πλάσε τοῦτο γήρατος ὑδρομεδούσῃ,
μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας ἠϊόεντος.
Καί σε δόρῳ καλόν τε καὶ ἀλκίμου ἐξοχον ἄλλων.
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι. ἀλλ' ἄγε βᾶσον ἐὴν γενεὴν ἀγορεύων.
Τὸν δ' αὖ φίλ' ἀχάρπαξ ἠμείβετο φώρηξ ἐρέτης.
τίπτε γένος τοὔνομ' ζητεῖς φίλε δῆλον ἅπασιν,
ἀνθρώποισί τε θεοῖσί τε καὶ οὐρανίοις πολίτῃσιν.
φίλ' ἀχάρπαξ μὴν ἐγὼ κικλήσκομαι, ἦ δὲ κοῦρος
πρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος, ἠδὲ μήτηρ
λιχομύλη θυγάτηρ περιφῶκτου βασιλῆος.
γήρατο δ' ἐν καλύβῃ καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
τῶς δὲ φίλον ποιήσεσθον ἐμὲ φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον.

σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὑδάσσιν ἀτὰρ ἔμοιγε
ὅσσα τε πάρ ἀνθρώποισι γόγγρ' ἔβος· οὐδ' ἐμελήθη
ἄρτος γίσκοτάμισος ἀπὸ κύκλου καμίοιο·
οὐδ' ἐτλακόνεταμύστεπλος ἔχων πολλὴν σίσαμίδα
οὐτόμος ἐκ πέργης, οὐχ' ἥτα τα λάκοχίτωνα·
οὐ δ' ἔτυρος μεόστηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος·
οὐ χρηστὸν μελίτωμα τό κὰι μάκαρες πόθεουσιν·
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τάχουσι μάγειροι,
Κοσμοῶντες χύτρας ἀρτύμασι παμποδαποῖσιν·
οὐδ' ἵστοτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτῶν·
ἀλλὰ θύς μὲ κὰι μῶλον ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθην·
οὐδ' ἔδι' ἄνθρωπον κὰι πρ μέγα σῶμα φοροῦντα·
ἀλλ' ἔστι λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον κατὰ δάκνω,
Κὰι πέργης λαβόμην, κὰι οὐ πόνος ἴκανεν ἄνδρα·
μὴ δύμος οὐκ ἀπέφυγεν ὑπνος δ' ἀκμονητος ἐμ' ἕλε·
δηὰ δύω μάλα πάντα τὰ δ' ἄλλα πάσαν ἐπῶσαν,
Κίρκον κὰι Γαλένην οἵμοι μέγα πένθος ἄλουσιν,
Καὶ παγίδα σομόεσσαν ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
πλάσσον δὴ Γαλένην πρὶν δ' ἄλλα ἵν' ἦτις ἀρίστη·
ἣ κὰι τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρέθει·
οὐ γρῶν ῥαφάνους οὐ κράμβας οὐ κολοκύντας,
οὐ τάτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐ δ' ἐσελίνοις·
ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ἔδεσματα τῶν κατὰ λίμνην·
πρὸς τὰ δ' ἐμὲ δύσαντο φυσίγναθοι ἀμφίον ὕλης·
ἧμαι· λίην ἀνιηρὸς ἐστὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ κὰι ἐπὶ χθονὶ βούματ' ἰδέσθαι·
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βαθύχοισι κρηνίων·
σκίρτησαν κατὰ γῆν κὰι ἐφ' ὕδασι σῶμα κολύψαι·
ἦ δ' ἐθέλῃς κὰι ταῦτα δαήμεναι, χρὶς ἐγώ γε·
αἴρωέμ' ἐμῷ τοῖσι· κράτηι δ' ἐμὲ μή ποτ' ὀλέσθαι,
ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον ἵκηαι·
ὡς ἄρ' ἔφη, κὰι μῶν τὸ δ' ἰδὼν ὀάσσατο χεῖρε
χεῖρας ἔχων ἀτάλοιο κατ' ὤμους χεῖρας ἀλμάτι κούφῳ·
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γήτορας ὅρμους
μήκει τρεπόμενος φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥὰ
Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δ' ἀχρύων,
ἄχρηστον μετάφρενα μέλε δὲ χάρτας,
Καὶ πόδας ἔσφιγεν κατὰ γαστέρος, ἐν δ' ἔδυ ἦτορ
πάλλετ' ἀνηβῶν, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἰδέσθαι·

ἀμφὶ δ' ἑπτεσομάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκη.
οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἐπλασε φύδασιν ἠύτε κώπην
σύρων. ἐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι.
ὕδασι δ' ἐπορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἔβοα.
καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.
οὐχ οὕτω μώτοισιν ἐβάσσασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος. ὅτ' ἐρώτην διὰ κύματος ἤγετ' Ἰήτῳ.
ὡς ἐμὲ πὶ πλώσας ἐπιμώτιον ἤγεν ἐς οἶκον
βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὑδατι λάκῳ.
ὕδρος δ' ἐξ ἀπίης ἀνεφαίνετο δφιὸν ὅραμα
ἀμφοτέροις. ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος ἔσχε τράχηλον.
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγναθος οὐτὶ μοήσας,
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλίμνῃ.
δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλάατο χῆρα μέλαιναν.
κῆφος δ' ὡς ἀφέθη, στέσεν ὕππιος ὣς τε βύσσῃ.
χῆρας δ' ἐσφίγγεν καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' ὧντε
λακτίζων ἀνέδυνε, μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
δώδεκα δὲ τρίχες πλῆσαν βάρος εἰλκον ἐπ' ὤμων.
ὕδασι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέγξατο μύθους.
οὐ λίην φίλε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα τοικώς.
γαιηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἄρμου κατὰ γαῖαν ἀμφὶς ἦλθα κάκιστε.
πᾶσι κρατίστῳ τε πάλῃ τε καὶ φῦλ' ὁδρόμου ἀλλὰ πλαγήσας
φῦλ' ὑδρομ' ἐρρίψας, ἐχθρὸς ἐκ δίκου ὄμμα.
τοιγὴν οὐ τίσῃς μνῶν σὺ γε τῶν οὐδ' ὑπαλύξῃς.
Ταῦτ' ἄρ' ὤμοσεν, ἀπέπνευσεν δ' ἐν ὕδασι τόγε καὶ δὲ
λῆχος τίμαξ' ὀχθήσιν ἐφιζόμενος μαλακῇσι.
δμῳὸν δ' ἐξολόλυξε, δράκων δ' ἤγειλε μύεσσιν.
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἑὸν χόλος αἰνὸς ἀπαμῦσαι.
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἐοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρου,
Κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα ῥωξάρταο
πατρὸς δυσήμου φίλ' ἀρταῖος ὃς κατὰ λίμνῃ
ὕππιος ἐξήπολλο τὸν ἐκρὸν δ' ἔμας, οὐδ' ἐπαρόχθας
ἦν ἦδη πλήμῃ, μέσσῳ δ' ἐπεμήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον πάνδημοι ἀμηνοί, πρῶτος ἀγέσθη
πρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, ἆσε μῦθον.
Φίλοι· ἦ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
ἐκ βαρύχου, ἠμοῖρα κακὴ πάμπαν τέτυκται.

ἁμὶ δ' ἐγὼ δύσμορος, ἐπεὶ πρᾶς πατρὸς ὄλεσα·
Καὶ τὸμ μὲν πρῶτον γε κατέκταμεν ἀρπάξασα·
ἐχθίστη γαλέη γώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα·
τὸν δ' ἄμμορ πάλιν ἄνδρες ἀπτήνεες ἐς μόρον ἦξαν,
Καμπτέραις τέχνῃσι ξύλινον δόλον ἐξαρόμενοι·
ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν·
ὃ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ·
τοῦτον ἀπέπαυσεν φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας·
ἀλλ' ἄγεθ' ὅπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς·
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι·
ταῦτ' ἄρα φάνη, ἁμὲ πρέπει καθοπλίζεσθαι ἄπαντας·
Καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
ῥήξαντες κνάμους χλωροὺς δ' ἔτ' ἀσκήσαντες·
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπισσάντες κατέτρωξαν·
θώρηκας δ' ἔχον καλαμοσεφέων ἀπὸ βυρσῶν·
οὓς γαλέην δάψαντες, ἐπισσαμένως ἐποίησαν·
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον, ἦδ' ἔγχεος ὀξύ
δμήκης δὲ βελόνη, πᾶς δ' ἄλκεος ἔργον ἄρηρος·
ἦδ' ἐκόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου·
Ὣς τὼ μὲν μύες ἦσαν ἐπίπλοι· ὡς δ' ἔγένοντο
βάτραχοι, ἐξαπέδυσαν ἄφυδατος ἅς δ' ἔμα χῶρον
ἐλθόντες, βουλὴν ξυάγερον πολέμοιο κακοῖο·
σκεπτομένων δ' αὖτῶν πόθεν ἦσαν ἵππους, ἢ τίς ὁ θρύλλος·
Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μεγὰ χρυσοῖ·
τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρος
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὼν φάτιν, ἅ τ' ἔτελε μῦθον·
Ὦ βάτραχοι· μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔτεμψαν
ἅδε μὲ ὅπλίζεσθαι ἐπὶ πολεμόντε μάχητε·
ἅδε γὰρ καθ' ὕδωρ ψιχάρπαγα ὧν κατέπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
ὅττιμες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη· λόγος δ' ἅς ἄρα μυῶν
ἅσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων·
μεμφομένων δ' αὖτῶν φυσίγναθος ἅπερ ἀμάσας·
Φίλοι· οὐκ ἔκτημόν ἐγὼ μῶν οὐδ' ἐκατὸν δόμον
ὀλλύμενον· πάντως ἐπιλήσομαι παιζων παρὰ λίμνῃ,
μήξας τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δ' ἐκάκιστοι
μῶν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀμάρτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν

ζητήσωμεν, ὅππως δ' ὀλίους μνᾶς ἐξολέσωμεν.
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκέ' ἔμμεν ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες, ἔπος τλοι πῶμεν ἅπαντες.
ἄκροις πὰρ χήλεσσιν ὅπου κατάκρημνος ὄχθος.
ἡμῖνα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις σχεδὸν ἀγτίος ἔλθοι,
ἐς λίμνην ἀυτοὺς σὺν ἔγτεσιν ὦθὺ βάλωμεν.
ὄυτω γὰρ πείσαγτες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
κήσομεν ὦθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
ϛ ς' ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐμέδυσεν ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἰὰς ἀμφεκάλυψαν.
βῶρικας δ' ἔχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τύλων.
φῦλλα δ' ἐτῶν κραμβῶν ἐς ἀσπίδας ὦν ἤσκησαν.
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει.
καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.
δραξάμενοι δ' ἔσησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῆσι,
σφόγτες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔπλητο ἕκαστος.
ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας ἐς οὐραγὸν ἀστρόεγτα,
Καὶ πολέμου πληθὺν δ' ἄξας κρατερούς τε μαχητὰς
πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέρογτας.
ὅππως κεν τάχιστα κρατὸς ἔρχοιτ' ἠδὲ γάμοιτο.
ἡδὺ γελῶν ἐρέθιζε τίνες βατράχοισιν ἀρωγοί,
ἢ μυσὶν ἀθανάτων, καὶ ἀθηναίη προσέφατο.
θ θύγατερ. μυσὶν ἦρ' ἔπαλεξήσουσα πόρηαι;
Καὶ γάρ σοῦ κατὰ μῆνιν ἀφισχίρτῳσιν ἅπαντες
Κρίσην τρῶσόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων
ὦ ἄρ' ἔφη κρονίδης. τὴν δὲ προσέφατ' ἀβλωβής.
ὦ πάτερ. οὐκ ἄμτιον τοῦτ' ἔγὼ μυσὶ τρομέοισιν
ἐλθοίμην ἐπάρωγος, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν.
σήματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἴνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μου λίην ἐδάκε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφηνα καὶ μοῦσα
ἐκρόδανός λεπτῆς καὶ σήμορα λεπτὸν ἔηκα.
τρώγλας τ' ἔμποιησαν, ὀδὴν πήκτης μοι ἔπεσθαι.
Καὶ πρόατ' ἐμετόκους, τούτου χάριν ἐξώρτισμαι.
χρησαμένη γὰρ ὕφηνα καὶ οὐκ ἔχω ἀμτα πόδοιμαι.
ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω.
ἴσασι γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι ἀλλά με πρῶτον
ἐκ πολέμου ἀμύσαι ἔπειτα λίην ἐκόπτω

ὑπνου δ᾽ανομένην οὐκ ἄϕασαν βορυβοῶντες
οὐ δ᾽ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ᾽᾽αὖτ᾽ος κατεκάμνην
τὼν κεφαλὼν ἀλγοῦσα ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ·
ἀλλ᾽ἄγε σαωσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγϕμ·
μήκετ᾽ἰς ὑμμέων ῥωθὴν βέλϕ᾽ὀξυόεντι
ἅδσι γὰρ ἀγχέμαχοι καὶ ἄθεος ἀμτίος ἦλθοι·
σάμτες δ᾽ουρανόθεν τερσώμεθα δ᾽ηρὶν ὄρωμτες·
ὣς ἄρ᾽ἔϕη· τὴν δ᾽ὦτε σεσάϕβομτο θεοὶ ἀῆοι·
σάμτες· ὅμως δὲ ἄολλέες ἦλυβον ἅς ἔμα χῶρον·
Καὶ δ᾽δ᾽ἦλθον κήρυκε τέρας σολέμοιο φέρομτε·
Καὶ τότε κώμωτες μεγάλας σάλτϊγγας ἔχομτες,
Ἀϕμὸν ἐσάλτϊζον σολέμου κτύσον, οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς κρομίδης βρόμτησε τέρας σολέμοιο κακοῖο·
Πρῶτος δ᾽ὑψιβόας λϕχήμορα ὄτασε δουρὶ
ἑσαότ᾽ἐν σρομάχοις κατὰ γαστέρα ἅς μέσον ἦσαρ·
Καὶ δ᾽δ᾽᾽ἐσεσεν σρηνὴς ἀσαλὰς δ᾽᾽ἐκόμισεν ἐϕάρας·
σρωγλοδύτης δὲ μετ᾽αὖτον ἀκόμτισε σηλέϕωμα·
σῆξεν δ᾽᾽ἐν στέρνω στβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ σεσόμτα
εἵλε μέλας θάματος, ϕυχὴ δ᾽᾽ἐκ σώματος ἔσση·
σάντλαῖος δ᾽᾽ἄρ᾽ἔσεϕνε βαλὼν κέαρ ἐμβασίχυτρον·
ἀρτοϕάγος δὲ σολύϕωνον κατὰ γαστέρα τύϕεν·
ἤριστε δὲ σρηνὴς ϕυχὴ δ᾽ε μελέων ἐξέσση·
λϊμνόχαρὶς δ᾽ὡς ἅδεν ἀσολλύμενον σολύϕωνον·
σρωγλοδύτην σέτρωμυλος δ᾽εἰ ῥῶσεν ἐσϊϕβάς·
ὠχέα σαρμέσων τὸν δ᾽ἐσκότος οὐκ ἐκάλυϕεν·
λϕχήμωρ δ᾽᾽αὖτοῖο τϊτύσκετο δουρὶ ϕαϕγῶν,
Καὶ βάλεν οὐδ᾽᾽ἀϕάμαρτε καθ᾽᾽ἕκτωρ· ὡς δ᾽᾽ἐνόησε
Κραμβοϕάγος ὀχθωσὶ βαθϕαῖς ἐμσεσε ϕάλωμ·
ἀλλ᾽οὐ δ᾽᾽ὡς ἀσέλησεν ἐμ ὑδάσιν ἦλασε δ᾽᾽αὖτόν·
Κάσσεσε δ᾽οὐκ ἀμέμασεν, ἐβάσσετο δ᾽᾽αἵματι λίμνη
σορϕυρέω· αὐτὸς δὲ σαρὴϊὸν ἐξεσαμύαθη·
χορδῇσὶ λϊσαρῇσί τε σορμύμενος λαΐόμεσϊν·
λϊμνήσϊος δ᾽᾽ὀχθωσὶ τυρόγλυϕον ἐξεμάρϊξε·
σερμογλύϕον δὲ ἰδὼν καλαμίνθϊος ἅς φόβον ἦλθεν·
ἤλατο δ᾽᾽ἐς λίμνην ϕάλωμ τὴν ἀσσίδα ῥίψας·
ὑδρόχαρὶς δέτε σέϕνε σερμοϕάγον βασϊλῆα,
χερμαδίω σλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέϕαλος δὲ,
ἐκ ῥινῶν ἔσαζε· σαλάσσετο δ᾽᾽αἵματι γαῖα·

λφχοστίμαξ δ' ἐκτάμεν ἀμύμονα βορβοροκοίτην
ἔγχεϊ ἐσταίξας · τὸν δ' ἐσκότος οὐτεκάλυφε ·
πραυτοφάγος δ' ἐσὶ δῶν, ποδὸς εἴλκυσε κγῖανοδῖώκτην
ἐν λίμνῃ δ' ἀτέπιξε κρατήσας χφρὶ τέρμτα ·
φῖχάρταξ δ' ἠμυτε ταίρων τρὶ τεθμφώτων ·
καὶ βάλε τηλούσιον κατὰ μηνύος ἧς μέσον ἧτορ ·
πίπτε δ' ἔϊ πρόσθεν · φυχὴ δ' αἰδόσδε βεβήκφ ·
πηλοβάτης δ' ἐσῖδὼν πηλοῦ δράκα ῥῖψεν ἑταίρου,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρῖσε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μῖκρόν
θυμώθη δ' ἄρα κφμος · ἑλὼν δ' ἔγε χφρὶ παχφ
κφμενον ἐν πεδίω λίθον ὄβρῖμον ἄχθος ἀρούρης ·
τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ γουνατα · πάσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξῖτρὴ · πέσε δ' ὕπτῖος ἐν κονίῃσῖ ·
χραυγασίδης δ' ἤμωξε, καὶ ὤθῖς βαῖμεν ἑταίρου ·
τύφε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα · πᾶς δ' ἔϊ ἅμα
ὀξύστοιμος δῶε · χαμαὶ δ' ἔκχυτο ἄντα τὰ
ἔγκατ' ἔφελκομένῳ ὑπὸ δούρατῖ χφρὶ παχφ ·
σῖτοφάγος δ' ὡς ἴδεν ἑταῖρον ὀχθήσῖῳ πολεμοῖο
σκάζων ἐκ πολέμου, ἀμεχάνῳ τάρβησε δ' ἄμῳς ·
ἤλατο δ' ἐς τάφρον, ὅππως φύγῃ αὖτῖς ὀλέθρον ·
πρωξάρτης δ' ἔβαλεν φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον ·
ὧκα δ' ἐτρόμενος ἐς λίμνῃ ἤλατο φάγωμ ·
πρωξάρτης δ' ὡς ἴδεν ἐπ' ἤμῖπύῳ προπεσόντα,
καὶ ὅῖ ἑπέδραμεν ὤθῖς ἀποκτάμεναι μενεαίνων ·
πραυταῖος δ' ὡς ἴδεν ἐπ' ἤμῖπύῳ προπεσόντα,
ἦλθε δῖὰ προμάχων καὶ ἀκόντῖσεν ὀξέῖ σχοίνῳ,
ὦδ' ἔρρηξε σάκος σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκὴ ·
ἦμυ δ' ἔτῖς ἐν μυεστῖμέος ταῖς ἔξοχος ἡβῴων
ἀγχέμαχος φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρῖφοβούλου
ὄρχαμος αὐτὸν ἄρη φαίνων κρατερὸς μῖδ' ἄρταξ ·
ὃς μόνος ἐν μυεστῖν ἀρῖστεύεσκε μάχεσθαι ·
τὴ δ' ἐπαρὰ λίμνῃ γαυρούμενος ὅῖος ἀπ' ἡβῴων ·
τῷ δ' ἐπορθήσῃ βαρυάχων γένος αἰχμητάων
καὶ μύκεν ἐξετέλεσεν ἐπεὶ μέγα ὅῖ θάρσος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξυόεσσα πατὴρ ἀμὸν ἤρπῖτε θεάων,
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βαρυάχους ὤκτῖρε κρονίων ·
Κῖνήσας δ' ἐκάρη, τοῖσιν δ' ἐφθέγξατο φωνῇ ·
τόποι · ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσῖν ὁρῶμαι,
ὃ μῖκρόν μ' ἔπληξε μῖδ' ἄρταξ κατὰ λίμνῃ

ἐγγαίρῃ βατράχους βλεμεαίνων· ὄφρα τάχιστα
πάλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον ἠδ' ἐκάπάλλω·
οἵμιν ἀποσχήσουσι μάχης κρατερὸν πρέον τα·
ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης· ἄρης δ' ἀπαμάβετο μύθω·
ὄ τ' ἄρ' ἀθηναίης κρονίδη ἀθέμιστος ὄ τε ἄρηος
ἰσχύσῃ βατράχοισιν ἀρηγέμεν αὐτὼν ὄλεθρον·
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ὄφρα τὸ σὸν ὄπλον
κηδάλιμον μέγα τιταινόμενον ὀβριμοεργόν·
ὃν τιτάνας πέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων·
ἐγχέλαδόν τε στέλλασας, ἱππάγρια φῦλα γιγάντων·
ὣς ἄρ' ἔφη· κρονίδης δ' ἔβαλε πτολέμοιο κραωπόν·
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον·
αὖτὰρ ἔπειτα κραωπὸν ἀφμαλέον διὸς ὄπλον
ἧκε ποτὶ δῄωσας· ὃ δ' ἀρ' ἔπιπτο χθρὸς ἀγάκτος
πάντας μὲν ῥ' ἔφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
ἀλλ' οὐ δ' ὣς ἀπέληγε μυῶν κρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἴετο πορθήσων βατράχων γένος αὐχμήτάων,
ὄφρ' ἀπ' οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε κρονίων·
ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγοὺς δῦνας ἔπεμψεν·
ἦλθον δ' ἐξαίφνης μῶ τάκμονες ἀγκυλοχῆλαι
λοξοβάται πρεβλοὶ ἁλιδρόμοι ὀστρακόδερμοι
ὀστοφυᾶς πλατύωτοι ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις
βλαυτοὶ χθροτέμνοντες ἀτὸ στέρνων ἐσορῶντες
ὀκτάποδες δεκάπηχοι ἀχθρεῖς, οἳ δ' ἐκάλυπτον
καρκίνοι· οἳ ῥα μυῶν οὐρὰς σομάτεσιν ἔκοπτον,
ἠδ' ἐπόδας καὶ χῆρας· ἀμεγγάπτοιο δ' ἐλόγχαι·
οὓς καὶ ὑπὲδδύσαν δάφλοι μύες οὐδ' ὑπέμειναν·
ἐς δ' ἔφυγὼν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ' ἠέλιος ἠδη·
καὶ πολέμου τέλος ἦεν μοιρόημερος ἐξετελέσθη·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥ
ΟΜΑ
ΧΙ
ΑΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ · ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ·

μήσομαι οὐδὲ λάθωμαι ἀ-
πόλλωνος ἑκάτοιο ·
ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα διὸς
προμέουσιν ἰόντα ·
καίρα γὰρ αἱ ἴασουσιν ἐπὶ
σχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαί
διμα τόξα τιτάινῃ ·
λητὼ δοίη μιμνε παρὰ δὶ
πρωτιχεράων ·

ἠ ῥα βίην τε χάλασσε καὶ ἐκλήισε φαρέτρην ·
καὶ οἱ ἀπὸ ἰφθίμων ὤμων χέρεσιν ἑλοῦσα
τόξον ἀφ' ἐκρέμασε πρὸς κίονα παρὸς ἑοῖο
παταγάλου ἐκ χρυσείου · τὸν δ' ἅς θρόνον ἷσεν ἄγουσα ·
τῷ δ' ἄρα μέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσέῳ
δεξιτερὴ μείξασα πατρὶ φίλον τε πότον τε ·
ἕσταν δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι τε πάντες ἔσαν τε ·
ἔνθα καθίζουσιν · χαίρε δ' ἔτι τοῖσι λητώ,
ὅτι σφιν τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν ·
χαῖρε μάκαιρ' ὦ λητοῖ · ἔτεκες ἀγλαὰ τέκνα,
ἄνακτά τ' ἄγακλυτὸν καὶ ἀρτεμίν ἰοχέαιραν ·
τὴν μὲν ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δ' ἐκραναῇ ἐνὶ δήλῳ
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ κώεον ὄχθον
ἀγχοτάτω φοίβοιο ὑπαὶ ῥώοντο ῥεέθροις ·
πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐυμνον ἐόντα ·
πάντη γάρ τοι φοῖβε μόμος βεβλήαται ὠδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἠπειρον πορτιτρόφον, ἠδὲ κατὰ νήσους ·
πᾶσαι δ' ἐσχοπιαί τοι ἀδὸν καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων · ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
ἀκταί θ' ἁλὶ κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης ·
ἠ ὅσσε πρῶτον λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι
κλιθῆσα πρὸς κώθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ
δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ · ἐκάτρυβε δ' ἔκυμα κελαινὸν
ἐξύπα χέρσον δὲ λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν ·
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσιν θνητοῖσιν ἀνάσσῃς
ὅσσους κρήτη ἐντὸς ἔχῃ, καὶ δῆμος ἀθηνῶν,
νῆσός τ' αἰγίνα μαιῳνίκλήτην τ' εὔβοια,
αἰγαί τ' ἠρεσίαι τε καὶ ἀργίαλη πετάρνθος,

θρηϊκιόςτ᾽ἄθως, καὶ πηλίου ἄκρα κάρηνα,
θρηϊκίη τε σάμος, ἰᾶς τ᾽ὄρεα σκιόεντα,
σκῦρός καὶ φώκαια καὶ αὐτοκασὶς ὄρος αὐτῆς,
ἴμβρος τ᾽ὀλύτη μέμη καὶ λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα.
λέσβος τ᾽ηγαθέη μάκαρος ἕδος αἰολίωνος.
Καὶ χίος, ἠπείρων λιπαρωτάτη ἠμὲ νέεσθαι.
παιπαλόεσσά τε μίμας καὶ κορύκου ἄκρα κάρηνα.
καὶ κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ αἰσαγέης ὄρος αὐτῆς.
καὶ σάμος ὑδρηλὴ, μυκάλης τ᾽αἰπεινὰ κάρηνα.
μίλητός τε κόως τε πόλις μερόπων ἀνθρώπων.
καὶ κνίδος αἰπεινὴ, καὶ καρπάθος ἠνεμόεσσα,
νάξος τ᾽ηδ᾽ἔπαρος ῥηναίη τε πτερόεσσα
τόσσον ἐπωδίνουσα ἐκηβόλον ἰκ Λητοῦς.
ὅττις σοι γαίων ἠὲ θέλῃ οἰκία θέσθαι.
οὐδέ, μάλ᾽ἐτρόμεον καὶ ἐπάφδιον ἔμμεν.
φοῖβον δ᾽ἐξαθέσθαι καὶ πιοτέρην περ ἐοῦσαν,
πρίν γ᾽ὅτε δὴ πρῶτα Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητώ,
καὶ μιν ἀμφομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Δ ἦλθ᾽ἦ γὰρ κἐθέλῃς ἕδος ἔμμεναι ὅς τε ἐμὸν δὴ
φοίβου ἀπόλλωνος θέσθαι τ᾽ἐνὶ πίονα νηόν.
οὐδὲ σέ τις σῆμ᾽ἔτι τόδ᾽ἀλύξει οὐδ᾽ἔσεαι λίαν ἦ,
οὐδ᾽εὐβώλῳ σε ἔπειτα οἴομαι οὐδ᾽εὐμήλῳ,
οὐδὲ τρύγῃ οἷσῆς, οὐδ᾽ἀρφυτὰ μυρία φύσῃς.
ἀλλ᾽ἐκατόμπολλος ἐκαέργου νηὸν ἔχησθα.
ἀνθρωποί τοι πάντες ἀγίσσουσιν ἑκατόμβας
ἐνθάδ᾽ἀγόμενοι. κτίσται δέ τοι ἀμφοτέροισιν
δῆρον ἄμα ξῆλόν τε βοσκοῖς. θεοὶ κέν ἔχωσιν
χῆρος ἀτὰρ δὴ γῆρις. ἐπὴν δ᾽ὅτοι πᾶρ ὑπὸ δοῦπας
Ὣς φάτο. χαῖρε δὲ Δήλος, ἀμφιβομένη δὲ τροσηύδα.
λητοῖ κυδίστη θύγατερ μεγάλοιο κρόνοιο,
ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γοναῖσιν ἑκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην. ἀτὰρ ἐκτύμορος ἐμὶ δυσηχὴς
ἀνδράσιν. ὧδε δέκεν περὶ τιμήεσσα γένοιμαι.
ἦ τόδε γ᾽ὁμέω λητοῖ ἔπος οὐδὲ σε κάσσω.
λίην γάρ τίμια φασὶν ἀτάλαντα ἀπόλλωνα
ἔμμεναι. μέγα δὲ πρυτανάσσεμεν ἀθανάτοισιν,
καὶ βιητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥαιῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μὴ ὅτε πρῶτον ἴδηαι φάος ἠελίοιο

μῆσον ἀτῖμήσηι ἐπεὶ κρατερὸς τέλος ἦλθε
ποσσὶ καταστρέψας ὥστε ἄλοις ἐν πελάγεσσιν,
ὅς ῥ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατακρατὸς ἁλῖς αἰεὶ
κλύσηι. ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ἠὲ καὶ ἠδὴ
τάξαθαι μήτε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
τοὔνεκά τοι δεύτερον ἐμοὶ βαλάμας, φῶκαι τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα χήτει λαῶν.
ἀλλ' ἄγε μοι πλῆσόν γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
σὺν βάδην ἰέμεν πρῶτον πάσηι πολιῆι μήνηι
ἔμμεναι ἀνθρώποισι χρηστήριον· αὐτὰρ ἔπειτα
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ πολυώνυμος εἶμι.
ὣς ἄρ' ἔφη· λῆτὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
ἴστω νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
καὶ τὸ κατερχόμενον σῦριγος ὕδωρ· ὅδε τε μέγιστος
ὅρκος ἀφυότατος τέλλεται μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἦ μὴν φοίβου τῆδε βυσσοδόμης ἔσεσθαι αἰεὶ
βωμός καὶ τέμενος· τίσει δέ μιν ἔξοχα πάντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τέλεσέν τε τὸν ὅρκον·
δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκάτοιο ἄνακτος·
λῆτὼ δ' ἐγγὺς ἔβαινε καὶ ἐγγύθεν ἀντία πᾶσαι
ὤιξαν· καὶ τῆσι πάρος τό γε θεσπεσίη περ
ἔσκε θύρη· τὰ δὲ πάντα θεὰ ἐδόκησε γενέσθαι
ὅσσα τ' ἄρισσα ἔσαν, διὸς ἰπετάδην τε,
ἰχθύσι τε θέμις καὶ ἀγάστονος ἀμφιτρίτη,
θῆρσί τ' ἀθάνατοι, μόσφιν λάκωλέμου ἥρης.
ἦσαν γὰρ ἐν μεγάροισι διὸς μεφεληγερέταο.
μοῦνη δ' οὐκ ἐτέτυκτο μογοστόκος ἄλφηστα.
ἦσαν γὰρ ἄκρα ὀλύμπου ὑπὸ χρυσείοισι μέθεσσιν
ἥρης φραδμοσύνηι λάκωλέμου ἡμὶν ἐρύκειν
ζηλοσύνη· ὅτ' ἄρ' ἤδη ἀμύμονά τε κρατερόν τε
λῆτὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
αἱ δ' ἰρὶν πρόσθεν μὲν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου
ἄξεμεν ἄλφηστα ὑπερσχόμεναι μέγαν ὅρμον
χρυσάροισι λίνοισιν ἐρυμένον ἐγγεάσησιν·
μόσφιν δ' ἦγον καλέσσι λάκωλέμου ἥρης,
μήμιν ἔσεσθαι ἐπεστεόεσσιν ἀποστρέψασαν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε τοδήμενος ὠκέα ἰρὶς
βῆ ῥα θέσαν· ταχέως δ' ἐδίηνυσε πᾶσαν τὸ μεσηγύ·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος αὐτὸν ὄλυμπον,
αὐτίκ' ἄρ' ἄλφηστα ἀπέκ μεγάροιο θύρασδε

ἐκ τροχαλέας ἀμέργη ἔτεα πτῆρες ἔντα τροσηύδα·
πάντα μάλ' ὡς ἐτέτελλο λύμτια δώματ' ἔχουσα
τὴ δ' ἄρα θυμὸν ἔτραθεν ἐμὶ φίλοισι φίλοισι·
βὰν δ' ἔτοσι τρήρωσι τελφάσιν ἴσμαθ' ὁμοίας,
ὃς τέτοι δήλου ἔβαιμε μογοστόκος ἄλγεα·
τὼ τότε δὴ τόκος ἆλε, μεμοίμησεν δὲ τεκέσθαι·
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε· γοῦνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῶ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι·
ἔμβασε νίε φοῖβε θεὰ λοῦσόν τ' ὕδατι καλῷ
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς· πάρξαν δ' ἔν φάρει λευκῷ
λεπτῷ νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον τρόπον ἧκαν·
ὦδ' ἄρ' ἀπόλλωνα χρυσάορα βῆσατο μήτηρ,
αἶψα δὲ μὶν μέχαρτε καὶ ἀμβροσίῳ ἐράτεινῃ
ἀθανάτῃσιν χρσὶν ἔπηρξατο· χαῖρε δὲ λητὼ
ὅττεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν·
αὐτὰρ ἔπειτα δὴ φοῖβε κατέβρως ἄμβροτον ὕδωρ,
ὄσσε γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι τρόφοι ἀπαύροντα,
ὦδ' ἔτι δ' ἔσμαθ' ἔρυκε, λύοντο δ' ἔπειτα πάντα·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα φοῖβος ἀπόλλων·
δήμοι κίθαρίστε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω τ' ἀμβρώτοισι Διὸς μεμβλεία βουλῇ·
Ὣς ἔφατ' ἐβίβασκεν δ' ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
φοῖβος ἀκρεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
βάμβεον ἀθάνατοι· χρυσῶ δ' ἄρα δῆλος ἅπασα
βεβρίθει καθορῶσα Διὸς λητοῦς τε γενέθλην
γηθοσύνη ὅτι μίν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
μήσων ἠπιόφρονα, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον
ἤπερ ἄνθρωπος, ὡς ὅτε ῥίον ὄρεος ἀμβλεῖαν ὕλης·
αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' ἀπόλλον
ἄλλοτε μὲν τε κατὰ κώθου ἔβησαο πατρὸς ἀλοιτοῦ,
ἄλλοτε δ' ὧν μήσουσι καὶ ἀγέρας ἠλάσκαλες,
πολλοὶ τοι μητέρα καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πᾶσαι δ' ἐσκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων πόταμοί θ' ἁλαδε προρέοντες·
ἀλλὰ σὺ δήλω φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ·
ἀμφὶ τοι ἕλκε χίτωνες ἰάονες ἠγρέβονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν·
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ

μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν σήσωνται ἀγῶνα,
φάνηι ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἐς μετα πάντας.
οἱ τότε ταμτία σφιτιάονες ἀθρόοι ἦεν.
πάντων γάρκεν ἴδοιτο χάριν, τέρπαντο δὲ θυμόν,
ἀνδρας τ' ἀσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας,
νῆας τ' ὠκείας καὶ ἀυτῶν κτήματα πολλά.
πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα ὃ οὐ κλέος ἔσσετ' ὀλίσθαι
Κούραι Δηλιάδες ἑκατηβελέταο θεράπναι.
αἵ τ' ἔπειθ' ἅρπρῶτον μὲν ἀπόλλωνα ὑμνήσωσιν.
αὖτις δ' αὖ λητώ τε καὶ ἀρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων,
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμεῖσθαι ἴσασιν. φάμη δ' ἔχεν αὐτὸς ἕκαστος.
φθέγγεσθ' ὡς αὐτῶν σφιν καλὴ σπουδὴ ἀρήρεν ἀοιδή.
ἀλλ' ἄγε δὴ λητὼ μὲν ἀπόλλωνά τ' ἀρτεμίδ' ἰοχέαιραν
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι. ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
μνήσασθ' ὅστις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀφίκηται ξεῖνος τλαπάφριος ἐλθών.
ὦ κοῦραι τίς δ' ὑμμιν ἀνὴρ ἡδίστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε τοῖσθα, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα.
ὑμεῖς δὲ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων.
τυφλὸς ἀνὴρ οἰκεῖ δὲ χίῳ ἐν πετρηέσσῃ.
τοῦ πᾶσαι μεθόπισθεν ἀριπρεπέες ἔσσονται.
ἡμεῖς δ' ἠμὲν ὅσον χλέος οἴσεμεν ὅσσον ἐπ' αἶαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις δ' εὖ ναιετάουσας.
οἵ δ' ἔτι δὴ πάσσονται ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον. ὃν ἠύκομος τέκε λητώ.
ὃν ἄρα καὶ λυκίην καὶ μηονίην ἐρατεινὴν,
καὶ μίλητον ἔπειτα περικλυτὸν ἠμβρόσιαν.
αὐτὸς δ' αὖ δήλοιο πέρι κλύσῃς μεγ' ἀγαίεται.
ἔστι δέ φορμίζων λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς πυθὼ τέρηνα
ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυώδεα. τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καμαχὼ ἔχει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥστε νόημα
ἔστι δίος πρὸς δῶμα θεῶν μετ' ὀμήγυριν ἄγων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.

μοῦσαι μέγ' ἄεμα πᾶσαι ἀμφβόμεναι ὅτι καλὴ
ὑμμάσιν ἅρα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα καὶ δ' ἄγρωστων
τλημοσύνας, ὅσσ' ἔχουσι ὑπ' ἄθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἄμφαδὲες καὶ ἀμήχανοι, οὐδέ τι δύναται
εὑρέμεναι θανάτοιο τάκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
αὐτὰρ ἐὐστέφανοι χάριτες καὶ εὔφρονες ὧραι,
ἁρμονίην ἔχοντε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη
ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
τῆσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μιγὰς ἐμέλπεται οὔτε λάχεια,
ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητή
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
ἔνθ' αὖ τῆσιν Ἄρης καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
καλὰ καὶ ὑψιβόας· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαάφει,
μαρμαρυγαίτε ποδῶν καὶ εὐκλώστοιο χιτῶνος.
οἳ δ' ἔστιτέρποντ' ἄθυμον μέγα φορέοντες,
λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεύς
γαμφίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τῶς τὰρ ὑμνήσω πάντως εὐυμνον ἐόντα.
νέος ἐσσὶ μνησῆσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
ὅττι ὅσσ' ἀγοόμενος ἐκιες ἀζαντίδα κούρην
ἰσχυ' ἄμ' ἀρτιθέων ἐλατῖνι δῆσε λίτοισι,
μὴ ἄμα φόρβαντι γίγνοιτο γένος, ἢ ἄμ' ἔρανθε,
ἢ ἅμα λάκτισσιν καὶ λακτίστοιο δάμαρτι
πεζὸς, ὁ δ' ἱππεύεσσιν· ὀνομάκλυτος γένετ' ἔμπης.
μὴ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
ζητέων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' Ἀπόλλον,
πτέρνης μὲν πρῶτον ἀπούλυμπόιο κατῆλθες,
λέκτο δ' ἐν Πιερίῃ παρέκ τ' ἴχες ἠμαθόεντα,
καὶ διὰ πρᾶβους· τάχα δ' ἵκεο ἰωλκὸν ἱκάνων,
Κηφισσοῦ τε πέβης γαυοπλήκτης τε βοιβῆς·
ἔνθεν δ' ἐπὶ λιλαίετο πεδίον, τόθι οἱ χάρη θυμῷ
τάξασθαι μήτε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
ἔνθεν δ' εὐρίπου διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἀπόλλον,
βῆς ἀγόρου ζάθεον χλωρόν, τάχα δ' ἵξες ἀπ' αὐτοῦ
ἐς μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ τάμνιον λεχέποινον.
θήβης δ' ἀσφοδελοῦσσαν ἔλος κατεφύτευσε ὕλη.
ὃ γάρ τις ἔναιε βροτῶν ἱερὴν ἐπὶ θήβην,
ὃ δ' ἄρα πώποτε γῆσαν ἀταρπιτοὶ οὐδ' ἐκέλευθοι

βήβης ἀμπεδίου πυρηφόρου, ἀλλ' ἔχεν ὕλην
ἔμβεν δ' ἑτέρω ἐκίες ἑκατηβόλ' ἄπολλον.
ὄγχηστον δ' ἵξες ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.
ἔμβα μεοδμὴς πῶλος ἀμαπαύεται ἁρμαθόεις πρ
ἕλκων ἅρματα καλά· χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀφάβος πρ
ἐκ δίφροιο θορών, ὁδὸν ἤρχεται οἱ δὲ τέως μὲν
κάμμοχθεα κροτέουσιν ἀμαξιτόριν ἀφίεντες·
αὐτὰρ ἔχεν ἅρματα ἀγνὸν ἐν ἄλσει δενδρήεντι·
ἵππους μὲν κομέουσι τὰ δ' ἐκλίματες ἐῶσιν·
ὡς γὰρ τὰ πρώτιστα θεὸν ἵνα γέμεθ' οἱ δὲ ἀμάκτι
εὔχονται δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσῃ·
ἔμβεν δ' ἑτέρω ἐκίες ἑκατηβόλ' ἄπολλον.
κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσατο καλλιρέεθρον·
ὃς τε λιλαίηθεν προχέῃ καλλίρροον ὕδωρ·
τὸν διαβὰς ἐκάεργε καὶ ὠκαλέην πολύπυργον·
ἔμβεν ἄρ' ἇς ἄμαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
βῆς δ' ἔπὶ δελφούσης, τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
τάξασθαι μήλοντε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
ἧκες δὲ μάλ' ἀγχοῦ τῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
δελφοῦσ' ἔμβα δὴ φρονέω πρὶν καλλέα μήλοις
ἀνθρώπων τάξαι χρηστήριον, οἵ τέ μοι αἰεί·
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
ἡμὶν ὅσοι πελάσσωσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἠδ' ὅσοι ἐρώσηνται καὶ ἀμφίρυτας κατὰ νήσους
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἐτεὸν μνήσασθαι ἐοικὸς
πᾶσι θεμιστεύειν, χρέος ἐς τέλος ἱκνεῖσθαι.
ὣς ἔφατ', ἐν δὲ θεμείλια φοῖβος ἀπόλλων·
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές, ἠδ' ἐσιδοῦσα·
δελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
φοῖβε ἄνα ξ ἑκάεργε· ἔστος τίτοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἐνθάδ' ἔτι σὲ φρονέοντα τάξαι πρὶν καλλέα μήλοις
ἔμμεναι ἀνθρώτοισι χρηστήριον, οἵ δέ τοι αἰεί
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω, σὺ δ' ἐμὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
σημανέουσαι ἐκτύπος ἵππων ὠκυπόδων·
ἀρδόμενοι τοὺρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων,
ἔνθά τις ἀνθρώτων βουλήσεται ἆσορᾶσθαι
ἅρματά τ' εὖ στοίνατα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων·
ἠμὲν μέλλῃ καὶ κτήματα πολλὰ ἔσεσθαι·

ἀλλ' ἥ γ' ἤτοι πίθοιο σύ τε κρήατϊ καὶ ἁρήσῃ
ἔστι γὰρ αἰγαλέη μέγα δ' ἔθος ἐστὶ μέγιστον,
ἐν κρίσιν ποιήσασθαι ὑπὸ πτυχὶ παρφανόωντι·
ἔνθ' ἤτοι ἅρματα καλὰ δομήσεται ἠὲ τέτοιοι
ὠκυπόδων κύνες ἠδ' εὐδμήτοιο βιοῖο·
ἀλλὰ καὶ ὡς προέηκεν ἰηπαιήονι δῶρα
ἀνθρώποισι κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρεσὶν ἀμφιγεγυῖα
δέξαι ἱερὰ καλὰ πρίκτιόν ὦν ἀνθρώπων·
ὡς φάτο σὺν δ' ἑκάτου πέπιθε φρένας ὄφρα οἱ αὖτε
δελφούσῃ κλέος ἦεν ἐπὶ χθονὶ μὴν δ' ἑκάτοιο·
ἔνθεν δὲ πρότερος ἐκιὼν ἑκατηβόλ' Ἀπόλλων·
ἷξεν δ' ἐς φλεγύων ἀνδρῶν πολίν ὑβριστάων,
οἳ Διὸς οὐκ ἀλέοντες ἐπὶ χθονὶ μαιόμενον
ἐν καλῇ βήσῃ κνιφὶ σταδὸς ἐγγύθι λίμνης·
ἔνθεν κὰρ σάλιμος προσέβης πρὸς δ' ἀράδα θύων·
ἵκεο δ' ἐς κρίσιν ὑπὸ παρνησὸν νιφόεντα
κνημὸν πρὸς ζέφυρον τραμέμενον· αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ὑποκρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσα·
τρὶς δ' ἔνθα ἀγαξ τεκμήρατο φοῖβος ἀπόλλων
μηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, ἀστέα μῦθον·
ἐνθάδε δὴ φρονέων τάξῃ πρὶν καλλέα μηόν·
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵ τέμοι αἰεί
ἐνθάδ' ἁλιμήσουσι τελέσσας ἑκατόμβας·
ἠμὲν ὅσοι πέλοπος πόντον πίφρασ' ἔχουσιν·
οἵ δ' ὅσοι κρώπης τε καὶ ἀμφίρυτους κατὰ νήσους
χρησόμενοι· τῆσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύσω σοισιν ἐπὶ χρέων ἐν πίονι νηῷ·
ὡς φάτο δὴ ῥ' ἔθηκε θεμέθλια φοῖβος ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπρές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε τροφώϊος ἦδ' ἀγαμήδης
υἷες ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔπαξαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων·
κτίσσοισιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί·
ἄγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος ἔνθα δράκαιναν
κτάνε μακὰρ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο·
φᾶρεφέα μεγάλην, τέρας ἀγριον· ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί· πολλὰ μὲν αὐτοὺς
πολλὰ δ' ἑὰ μήλα ταμαύτου δ' ἐπὶ τέλεσσε δαφοινὸν
κάπποτε δ' ἐξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν ἥρης

Δφιόν τ' ἀργαλέον τε τυφάομα πῆμα βροτοῖσιν.
ὅμτσο τ' ἄρ' ἵρηι ἔϊκτε χολωσαμένηι Διὶ παῖδι.
ἣ τ' ἄρα δὴ χρομίδης ἐρίκυδέα γφατ' Ἀθήνηι
ἐν χορυφῆι· ἣ δ' ἅμα χολώσατο πότνια ἵρη.
ἣ δὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔφατο·
Κέκλυτέμα πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι.
ὡς ἐμὲ τιμάζφι ἄρχει μεφελήγρετα ζάς
πρῶτος· ἐπάλοχον ἐποίησατο κέδν' ἴφθιμα.
Καὶ γὼν μόσφιν ἐμφο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην.
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μετα πρέπφ' ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ὁ γ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς ἡφαιστος ῥικμὸς πόδας ὃν τέκον αὐτὴ
ῥίψ' ἀγὰ χερσὶν ἑλοῦσα καὶ ἔμβαλον εὐρέι πόντῳ.
ἀλλά ἑ νηρῆος θυγάτηρ βέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο, καὶ μετὰ οἷσι κασιγνήτῃσι κόμισεν.
ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
σχέτλιε ποικιλομήτα τίφω δὴ μήσεαι ἄλλο.
πῶς ἔτλης οἷος τεκέμεν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην.
οὐκ ἄρ ἐγώ τε κόμην καὶ σὴ κεχλημένη ἔμπης
ἦν ἄρ ἐν ἀθανάτοισιν οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ γὼν τοι γὰρ ἐγὼ τεχήσομαι ὥσπε γένηται
παῖς ἐμός· ὅσπε θεοῖσι μετα πρέποι ἀθανάτοισιν
ὅττεσ' ὀϊσχώσας ἱερὸν λέχος οὐτέμον αὐτῆς.
ἀλλ' ἤτοι ἐς δῶ σὸν ἀλώσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σφο
πηλόθεν οὖσα, θεοῖσι μετέσομαι ἀθανάτοισιν.
ὡς φάτο νεῦσε δ' ἀπὸ μόσφι βεὼν κίε χωομένηπερ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρατο βοῶπις πότνια ἵρη.
χερὶ κατὰ στρηνῇ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον
Κέκλυτε μῶν μοι γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
τῖτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναίετε μάρναν
τάρταρον ἀμφὶ μέγαν· τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε
αὐτοὶ μῶν μοι πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα.
μόσφι Διὸς, μηδ' ἔμπεδα βίην ἐπιδευέα κάμου.
ἀλλ' ὅτε φέρτερος ἦ ὅσον χρόνου εὐρυόπα ζάς.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χερὶ παχείηι.
Κινήθη δ' ἄρα γαῖα φρέσβιος, ἣ δ' ἐσιδοῦσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι
ἐκ τούτου δ' ἤπφατα τελεσφόρον ἐς ἐνιαυτόν
ὅττι ποτ' ἐς δῶμ' Διὸς ἦλυθε μητιόεντος.

ὄτ᾽ ἐστοτ᾽ ἄρ θῶκον πολυδαίδαλον ἀμφὶς ἔπαρος πρὸ
αὐτῶ ἑφεζομένη, πυκιμὰς φρασίσκετο βουλὰς·
ἀλλ᾽ ἤγε μηοῖσι πολυλλίτοισι μέμουσα·
τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια ἥρη·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἤμεραι ἐξετελάντο
ἃς πρὶν τελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
αἳ δ᾽ ἔτεκον τε θεοῖς ἐναλίγκιον ὄτε βροτοῖσι·
δὴ ῥ᾽ ἀρταλέοντε τυφάομα πῆμα βροτοῖσιν·
αὐτίκα τὸν δ᾽ ἔλαβοῦσα βοῶπις πότνια ἥρη
δῶκεν ἐπὶ φρένα φέρουσα κακῷ κακόν, ἣ δ᾽ ὑπέδεκτο·
ὃς κακὰ πολλὰ ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ᾽ ἀνθρώπων·
ὃς τῆ γ᾽ ἁμαρτιάσας, φέρεσκέμεν αἴσιμον ἦμαρ·
πρὶν γέ οἱ ἶον ἔφηκεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων
Καρτερὸν· ἣ δ᾽ ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι
Κεῖτο μέγ᾽ ἀθμαίνουσα κυλίνδομένη κατὰ χῶρον·
θεσπεσίη δ᾽ ἔμοσεν γέμε τάσετος, ἣ δὲ καθ᾽ ὕλην
πυκνὰ μάλ᾽ ἔνθα ἐλίσσετο, λάθετο δὲ θυμὸν
φοιτὸν ἀποσμύξουσ᾽· ὃ δ᾽ ἔτι κύετο φοῖβος ἀπόλλων
ἐντροθοῖ μῶν τύθ᾽ ἑτὶ χθονὶ βωτιανείρη·
οὐ δέ σύγε ζωοῖσι κακὸν δόλημα βροτοῖσιν
ἔσεσθαι· οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
ἐμβάδ᾽ ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
οὐδέ τοι βάσταγέ γε δυσηλεγέες τυφῶς
ἀρκέσαι· οὐδὲ χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ᾽ αὐτὸν
τύψει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ ὑπερίων·
ὣς φάτ᾽ ἐπισχόμενος· τὴν δ᾽ ἔσχετο ὅσσε καλύψαι·
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ οὐ κατέτυσ᾽ ἱμερον μέρος ἠελίοιο·
ἐξ οὗ γὰρ τύθὼ κίχλησκετο, οἱ δ᾽ ἔτ᾽ ἄμακτα
τύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, ὅσσεκα κεῖθι
αὖτ᾽ οὖν τύσε τέλωρ μέρος ὀξέος ἠελίοιο·
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ εἶπε ἔπος ἐνὶ φρεσὶ φοῖβος ἀπόλλων·
ὅσσεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
βῆ δ᾽ ἐπὶ τελφούσης κεχολωμένος, αὐτὰρ ἵκανε·
στῆ δὲ μάλ᾽ ἀγχοῦ τῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τ᾽ελφοῦσ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες ἐμὸν γόον ἐξαπάφουσα,
χῶρον ἔχουσ᾽ ἔρατον προρέουσαν καλλίρροον ὕδωρ·
ἐνθάδε δή καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται· οὐδὲ σὸν οἶνις·
ἦ καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων·
πέτρῃσι προχυτῇσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα

Καὶ βωμὸν τοίησαν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῤῥόου, ἔνθα δ' ἄνακτι
πάντες ἑκατόμβας ἕλκουσιν τελφουσίω ἠχήσουται.
ὄφρα τελφούσης ἱερῆς ἀπόσχωνται ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο φοῖβος ἀπόλλων
οὓς τίνας ἀνθρώπους ὀργίονας ἁλήσαιτο.
οἳ θεράποντά σφιν πυθοῖ ἐνὶ πιονήεντι.
ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησεν οἱ ὀφθαλμοῖσι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἀγαθοὶ
Κρῆτες ἀπὸ κρήνης μιμωίου, οἳ ῥα τ' ἄνακτι
ἱερά τε ῥέξουσιν καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
φοίβου ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ.
χρήσῃ ἐκ δάφνης γυάλων ὑπὸ ταρφέος.
οἳ μιν ἔτι πρήξειν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
εἰς πύλον ἠμαθόεντα πολυκτεάνους τ' ἀνθρώπους
ἵξεσθαι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι σαώσειν φοῖβος ἀπόλλων.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν, ἐρέτας δ' ἐλφῖνι ἐοικὼς
νηὶ βοὴν ἀνὰ πρῶτα κατέσκηπτε πλοβόσιν,
ὡς ἔπλεον· κραιπνὸς δ' ἐπόρη καὶ πότνια θεὼν
πάντοθεν ἀμαιμάκετος σκέπε τίμιά τε δῶρα.
οἳ δ' ἀχέων ἐνὶ νηὶ καθέζετο δημαίνοντες.
ὄφρα δὴ οἳ γ' ὀπὶ πόντον ἐλεύσσοιεν ἁλὶ νῆα μέλαιναν
ἠὲ πέλειον λαῖφος νηὸς κυανοστρώτοιο.
ἀλλ' ὡς οἱ τὰ πρῶτα κατέκηθεν

Καὶ θρόνον ἀλφηϊόεντος ἔκτισεν αὐτοῦ
καὶ τοῖχον ἡμαθόεντα πολυσταφύλου ἐπ' ἀμφιρύτους·
βῆ δὲ παρὰ κρουνοὺς καὶ χαλκίδα καὶ παρὰ δῦμην
ἣν δὲ παρ' ἠλίδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν ἔπφοι·
ἔνθ' ἐπὶ φερὰς ἔστειλεν ἀγαλλομένην διὸς οὖρῳ·
καὶ σφῖν ὑπεκφεύγουσι βάκχης τόρος αὐτὰρ ἔπαυτο·
δουλίχιόν τε σάμην τε καὶ ὑλήεσσαν ζάκυνθον·
ἀλλ' ὅτε δὴ τελοτόμνησον παρεῖσαν ἔτι πᾶσαν·
καὶ δὴ ἔπειτα κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπάνευ·
ὅσσ' τε δι' ἐκ τελοτόμνησον πίδακι ἔργῳ·
ἦλθ' ἄημος ζέφυρος μέγας αἴθριος ἐκ διὸς αἴσης·
λάβρος ἐπαΐσσων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
μὴ νὺς ἀμύσσῃ θέουσα βαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀφορροὶ δ' ἤπτοντο πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
ἔπλεον· ἡγεμόνευε δ' ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων·
ἵξον δ' ἐς κρίσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν
ἐς λιμένα· ἡδὲ μάθοισιν ἐχρίμφατο πομπὸς γυνῶν·
ἐμβὰς ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων,
ἀφέρπων δ' ὁδὸν ἦμαρ ἐτίετο δ' ἀπὸ πολλαὶ
ἀϊγθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' ἐς οὐρανὸν ἧκεν·
ἐς δ' ἄδυτον κατέδυνε διὰ τριπόδων ἐρίτιμον·
ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαῖε πιφαυσκόμενος τὰ ἑκηλα·
πᾶσαν δ' ἐκρίσην κατέχευε σέλας, αἱ δ' ὀλόλυξαν
κρῖναι γῶν ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες
φοίβου ὑπὸ ῥίπῃς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον·
ἔνθεν δ' αὖτε πίσυνοι μήσασθαι ἀλτο πίτεσθαι·
ἀμφὶ δ' ὁδὸν ἄιζηῶν τε κρατῆρών τε
πρωθήβη· χαίτην εἰλυμένος ὤμους·
καὶ σφέας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνοι· τίνες ἐστέ· πόθεν πλῆθ' ὑγρὰ κέλευθα·
ἦ τι κατασκοπιῇ, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε·
οἷά τε λῃστῆρες ὑπειρέα πολλὰ τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες·
τίφθ' οὕτως ἕαθον τε καὶ ἐστίχητον, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
ἔκβητ', οὐδ' ἐκαθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε·
αὕτη μέν τε δίκη τελέθει ἁλὸς ἀμφιρύτοιο,
ὅστις ὅταν ἐκ πόντοιο πολὺν χθονὶ γυῖα μελαίνῃ
ἔλθῃσιν καμάτῳ ἀδηκότες αὐτίκα δ' ἔσφεας
σίτοιο γλυκεροῖο πρϊφρέπας ἵμερος αἱρῇ·

Ὣς ἔφατο· καὶ σφῖν βάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε·
τὸν καὶ ἀμφοτέρωθεν ἀγὸς ἀμύτιος ἠύδα·
ξεῖν᾽· ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι κατηφόνεσσιν ἔοικας,
οὐδ᾽ ἐμὰς οὐδ᾽ ἐφύω, ἀλλ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
εὖ λίετε καὶ μέγα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρασον ἐτήτυμον· ὄφρα σὺ ἴδῳς,
τίς δῆμος· τίς γαῖα· τίνες βροτοὶ ἐκλεγάασιν·
οἵη γὰρ φρομέοντες ἐπεστάλεσθε μέγα λαῖτμα,
ἴδμεν γὰρ ὅτι κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ᾽ εἶναι·
νῦν δ᾽ ὧδε ξείνω μὴ κατήλυθομεν δόμον ἐσσύ·
νόσφιν ἴεμενοι ἤνεμον ὀδὸν ἠδὲ κέλευθα·
ἦ γάρ τις ἀθανάτων δὴ ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας·
Τοὺς δ᾽ αὖτε προσέφη ἐκάεργος ἀπόλλων·
ξεῖνοι τοὶ κέρωνθ᾽ ὅλυδνὸν ἐνδρεσον ἀμφιέπεσθε
τοσσὶν· ἀτὰρ νῶϊν οὐκ ἔτι νόστος ὠπίς ἔσεσθε
ἐς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος·
ἐς τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ᾽ ἐμβάδε τοῖον ἀνόγι
ἑξετέμων πολλοῖσι τεὸν μέρος ἀνθρώποισιν·
ἐγὼ δ᾽ ἐγὼ Διὸς υἱός, ἀπόλλων δ᾽ εὐχόμαι εἶναι·
ὑμέας δ᾽ ἤγαγον ἐνθάδ᾽ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
ὅτι κακὰ φρομέων· ἀλλ᾽ ἐμβάδε τοῖον ἀνόγι
ἑξετέμων πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι·
βουλὰς τ᾽ ἀθανάτων δαίνυσθε τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα·
ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πεφνέσθε τάχιστα·
ἰσία μὴ πρῶτον κάθετον λύσαντε βοάς·
μηδ᾽ ἔπεα βοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε·
ἐκ δ᾽ ἐκτήματ᾽ ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης·
Καὶ δωμὸν ποιήσατε ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ ἐπιϊκάμπτες ἐπὶ τ᾽ ἄλφιτα λάκα βύοντες·
εὐχέσθαι δ᾽ ἠπείρου παρίσταμένοι περὶ βωμόν·
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροφοίτιδι πόντῳ
ὁρμηθεὶς Δελφῖνι, θοὴς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὡς ἐμοὶ εὐχέσθαι Δελφινίῳ, αὐτὰρ ὁ βωμὸς,
αὐτὸς δ᾽ ἕλφος, καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί·
Δῆσαι δ᾽ ἠπείρου παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς οἵ᾽ ὄλυμπον ἔχουσιν·
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕσθε·
ἔρχεσθαι θ᾽ ἁμὲ ἔμεμοι καὶ ἰηπαιήονα κλεῖν·

ἵ σόκε χῶρον ἵκηαθ' ἱερὸν ἔξετε πίονα μηόν.
ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὴν κλυόν, ἠδὲ πίθοντο.
ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λύσαν δ' ἐν βοέας.
ἱστὸν δ' ἰστοδόκην στέλασαν πρατόμοισιν ὑφέντες.
ἐκ δ' ἔκαὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐκ δ' ἅλοσ' ἠπφρόν δε θοὴν ἀμὰ νῆ' ἐρύσαντο,
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις πρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάμυ-
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπ' ἠρημῖνι θαλάσσης. σαν,
πῦρ δ' ἐπιϊκάθοντες ἐπὶ τ' ἄλφιτα λύκὰ θύοντες
εὐχοντ' ὡς ἐκέλευε πάρις ἀμφιπολεύων πρὰ βωμόν.
δόρπον ἔπφ' εἵλοντο θοὴ πρὰ νηὶ μελαίνῃ,
Καὶ πφσαν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.
βάν ῥ' ἴμεν. ἦρχε δ' ἄρασφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
φόρμιγγι μὲν χέρσιν ἔχων ἀίατον κιθαρίζων
Καλὰ καὶ ὑψιβάτας, οἱ δὲ Κρίσαιορ τες ἕποντο
κρῆτες πρὸς πυθώ, καὶ ἰηπαιήονα δόν
οἷοί τε κρητῶν παιήονες οἵσί τε μοῦσα
ἐμπέδον ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
ἄκμητοι δὲ λόφον πρὸς ἔβαν πόσιν αἶψα δ' ἵκοντο
πάρνησσόν καὶ χῶρον ἐπήρατον ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
οἰκήσφ πολλοῖσι τε Κτίμενος ἀνθρώποισι.
δῶξε δ' ἄρ' ὦπόλλων αὐτοῦ δάπεδόν καὶ πίονα μηόν.
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν καὶ ἀμφρόμενος κρητῶν ἀγὸς ἄντίον ηὔδα.
ὦ ἄνεπφ δὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἥγασθε. οὕτω πού τῶ σῶ φίλον ἔπλετο θυμῶ,
πῶς καὶ ἐγὼ βιόμεθα. πόσε φράζεσθαι ἄμωγμεν.
οὔτε γὰρ ἠφόρος ἠδὲ πήρατος οὔτε λέμωμ,
ὡς τὰ πρὸ τοῦ ζώφμ, καὶ ἀμ' ἀνθρώποισιν ὄπηδέν.
τοὺς δ' ἐπιμφδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
μήπιοι ἄνθρωποι δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
βούλεθ' ἁλιεύοντε πόνους καὶ πφέα θυμῶ.
ῥηίδιον ἔπος ὔμμε ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω
δεξιτερὴ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χερὶ μάχαιραν
σφάζφ αἰὲ μῆλα. τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσα ἐμοὶ κ' ἄγάγωσι πρόκλυτα φῦλ' ἀνθρώπων
μήτε προφύλακθε δέδεκθε φῦλ' ἀνθρώπων
ἐμβὰ δ' ἀγφομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύντε μάλιστα.

ἠέτι τηύσιον γ᾽ ἔπος ἔπλετο ἠέτι ἔργον,
ὑβρίζῃ θ᾽ ἡ θέμις ἐστὶ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,
ὅπποτ᾽ ἐπιφθήσουσι μιν σημάντορες ἄνδρες ἐσοῦται.
τῶν ὑπάλαγχ᾽ ἁπάντα δεδάσσεται ἤματα πάντα,
ἄρρητά τοι πάντα. σὺ δ᾽ ἐφρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
καὶ σύμμιν ὄφελλε χαίρειν Διός καὶ λητοῦς ἔτι.
αὖτάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς.

Εἰς Ἑρμῆν

ρμῆν ὑμνεῖν μοῦσα Διὸς καὶ Μαίάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον· ὃν τέκε Μαῖα
νύμφη ἐυπλόκαμος, διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
ἀμδοίη· μακάρων δ᾽ ἐθεῶν ἠλάσκετο μίλον,
ἄγρον ἐσω ναίουσα πολίσκιον· ἔνθα κρομίων
νύμφη ἐυπλοκάμω μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχοι λευκώλενον ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ᾽ ἀνθρώπους.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μεγάλοιο διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
τὴν δ᾽ ἤδη δεκάτος μὲν ὐρανῷ ἐκπρὶξ ἦλθε,
ἔστε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
καὶ τότε γείνατο παῖδα πολύτροπον αἰμυλομήτην
λῃστὴν ἠλεκτῆρα βοῶν, ἠγήτορα νυκτῶν,
νυκτὸς ὀπωπητῆρα πυλωρὸν, ὃς τάχ᾽ ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἧος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθαρίζειν,
ἐκ τερίους βοῦς κλέψειν ἑκηβόλου ἀπόλλωνος.
τέρα δὲ τὴν πρωτέρην τὴμὲν τέκε πότνια μαῖα.
ὃς καὶ ἔπλετο δὴ μήνὸς ἀπ᾽ ἀθανάτων βορέαγενής,
ἅτε τριηκοστὴ ἐκτο μείων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ.
ἀλλ᾽ ὅτε γ᾽ ἀμαίξας ζήτει βόας ἀπόλλωνος,
ἅδε δόμον ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἀὐλοιο.
ἔνθα χέλυν εὗρεν, ἐκτήσατο μυρίκῃ ὄλβον.
ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατο δαίδαλον.
ἡ δ᾽ ἀπεβόλησεν ἐπ᾽ αὐλίῃσι θύρῃσι
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαύλα ποσὶν βαίνουσα. διὸς δ᾽ ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔφατο·
σύμβολον ἦ δὴ μοι μέγ᾽ ὀνήσιμον, οὐκ ὀλοτάζω.
χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα χοροιτύπε δ᾽ αὐτὸς ἑταίρη

ἀασασίκ τροφαγέσα τόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
ἀόλον ὄφρακον ἐστὶ χέλυς ὀρεσϊ ζώουσα.
ἀλλ' ἴσω σ' ἄγε δῶμα λαβών. ὄφελός τί μοι ἔστη.
ὄφρ' ἀστοτϊμήσω. σὺ δέ με τρώτϊσον ὀμήσαι.
οἶκοι βέλτερον ἦμεν ἐπὴ βλαβερὸν τὸ θύραζε.
ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυτϊμήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ
ζώουσ'. ἢν δ' ἐθάνῃς, τότε κέν μάλα καλὸν ἀείδοις.
ὣς ἄρ' ἔφη. καὶ χερσὶν ἀμ' ἀμφοτέρῃσϊν ἄειρας,
ἀψ' ἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐράτεινὸν ἄθυρμα.
ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
αὐῶϊ ἐξετόρησεν ὀρεσκώοιο χελώνης.
ὡς δ' ὅτε τ' ὠκὺ μόνιμα διὰ φέρμιον τρήσῃ
ἀνέρος. ὅς τε θαμὰ διὰ ἐστϊφρωφῶσϊ μερίμνας.
αἰὲν ὅτε δ' ἰνθῶσϊν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί.
ὣς αἶμ' ἔστοσε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος ἑρμῆς.
τῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισϊ τὰ μὲν δόμακας καλάμοιο
τρήνας διὰ γῶτα διὰ ῥὶνοῖο χελώνης.
ἀμφὶ δ' ἔδερμα τάμνατε βοὸς τραπϊδεὸν ἐνϊ,
καὶ τήχας ἐμέβηκε. τὰ δὲ ζυγὸν ἦρτερε μέσσον.
ἑπτὰ δ' ἔσαν συμφώνους οἰὸν ἐτάμνατο χορδάς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦξε φέρων ἐράτεινὸν ἄθυρμα,
πλῆκτρῳ ἐπεφρήτιζε κατὰ μέρος. ἡδὺ δὲ τὸ χάρος
συμβδαλέων κομάβησε. θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε
ἐξ αὐτοσχεδίης τεφράμενος ἠύτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσϊν
ἀμφὶ διακρουϊδην καὶ μακάδα καλλιτρέβιλον.
ἦεν τάρος ὠρίζεσκον ἑταιρήϊον ἠδὲ φιλότητϊ.
ἐκ τοῦ γε μὲν ὄνομα κλυτὸν ὀνομάζω,
ἀμφιτρόπους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης.
καὶ ῥίπτοδας κατὰ οἶκον ἐτίνασσε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤεισε. τὰ δ' ἔφρεσϊν ἅδρα μενοίνα.
καὶ τὼ μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρὴν. ὁ δ' ἄρα κρατὸς ἐράτιζεν,
ἅλτο κατὰ σκοτϊὴν ὠιδὸς ἐκ μεγάροιο
ὁρμαίνων δόλον αὐτῷ ἐνὶ φρεσϊν, οἷά τε φῶτες
φηλητὰ δ' ἐτέτυκτο μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε,
αὐτοῖσϊν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασϊν. αὐτὰρ ἄρ' ἑρμῆς
τριβὴν ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα.

ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἀμβροτοι ἠὐλίζοντο
βοσκόμεναι λιμῶνας ἀκραδίους ἐρατεινούς.
τῶν τότε μαιάδος υἱὸς εὐσκόπος ἀργειφόντης
πεντήκοντα γέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐρικύκους.
πλαγιάσας δ' ἤλασε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἶχνη ἀποστρέψας. δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης,
ἀντία ποιήσας ὀπλὰς τὰς πρόσθεν ὄπιθεν,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν· καὶ δ' ἐμπαλὶν αὖτος ἔβαινεν
σαρδάλα δ' αὐτίκ' ἔριθεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίηισιν
ἄφρας ἠδ' ἀμόητα διέπλεκε θαυμὰ τὰ ἔργα
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε σωδήσας μεσθλέος ἀγκαλὸν ὕλης
ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σαρδάλα κοῦφα
αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος ἀργειφόντης
ἔσσασε πιφαύσκων ὁδὸν ἱστορίῃ ἀλεγύνων,
οἷα τ' ἐπτερόεις δολιχὴν ὁδὸν αὐτοπρεπὴς ὥς.
τὸν δὲ γέρων ἐόησε δόμων ἄπο νόσφιν ἀλωῆς
ἴεμενον πεδίοιο δι' ὀγχηστὸν λεχεποίην.
τὸν πρότερος προσέφη μαίης ἐρικυδέος υἱός·
ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτῃς ἐπιχαμπύλος ὤμους,
ἢ πολὺ οἰμήσῃς σὺ τά γε πάντα φέρηισι,
καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν ἦμεν, καὶ κωφὸς ἀκούσας,
καὶ σιγᾶν ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ
τόσσον φὰς σωὸς δὲ βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἀὐλῶπας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διῆλασε κύδιμος ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
ἠπλόφω. τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός.
ἠδ' ἐὸν σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα σελήνη
πάλλαξ Τιτανίη μεγαμηδέος ἀγακλυτός,
τῆμος ἐπ' ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
φοίβου ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
ἀδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὐλιον ὑψιμέλαθρον,
καὶ λιμνὰς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λιμῶνος.
ἔνθ' ἐπὶ δὲ βοτάνης ἐπεφόρβεε βοῦς ἐρικύκους.
καὶ τὰς μὲν σωὲ λάασεν ἐς αὐλιον ἀθρόας ὅσας
λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά· πυρὸς δ' ἐπεμάσσατο τέχνην
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπελέψατο δ' ἥρω

ἁρμενον ἐν θαλάμῃ· ἀμὰ δ' ἀμπυξ θρηϊκὶς αὐτμὴ·
ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀμέλαινε·
πολλὰ δ' ἑκάστοθι κάλα κατ' οὖδας ἐν βόθρῳ
οὐλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανὰ λάμπετο δ' ἀλὸξ
πηλόσε φύζαν ἰδοῦσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο·
ὄφρα δὲ πῦρ ἀμέλησε βίην κλυτοῦ ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ὑποβρυχίας ἐλίκας βοὸς ἧλκε θύραζε
δοιὰς ἀγχίπυρος· δ' ὠμοῖς δ' ἐπὶ πολλὴ·
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ μῶτα χαμαὶ βάλε φυσιόωσας·
ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αὐχένος ἐς τορήσας·
ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε τὰ μὲν πρέα πῖον ἀνδρί,
ὤπτα δ' ἀμφὶ βελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι
σάρκας ὁμοῦ καὶ μῶτα γυάσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' ἀμφοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·
ῥινοὺς δ' ἐξεγύμνωσε καθὰ συφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ·
— ὡς δὴ τὰ μὲν τὰ μετ' ἄορα πολυχρόνιοι πεφύασι,
δηρὸν δ' ἤμεν ἔτι καὶ ἀκρίτου· αὐτὰρ ἔπειτα
ἑρμῆς χαρμοφέρων ἐφράσατο πίονα ἔργα
λάφῳ ἐπὶ πλατάμῳσι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ·
— ὤμησ' ὅσσίης κρεάων ἤρατο κύδιμος ἑρμῆς·
ὀδμὴ γάρμιν ἔτρεε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ἦλφε· μάλλον δ' ὡς οἱ ἔτι φίλτερος θυμὸς ἀγίνωρ·
καίτε μάλ' ἱμείρῃσι πέρι ῥέεθρα κατὰ δρῆς·
θὴν ἀτὰρ μὴν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψόθι μέλαθρον
δημόν τε κρέα τε πολλὰ μέτορα δ' ἅμ' ἄορ ἄειρε
σῆμα μένος φωνῆς· ἐπὶ δ' ἔξυλα καίετο καπνῷ·
ὕλοτομον δ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατέδαπτε τὰ πρῶτα·
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντα κατὰ χρέος ἧνυσε δαίμων·
σάρδαλα μὲν προέηκεν ἐς ἀλφεσίβοιον βαθυδίνην·
ἀμβρακίην δ' ἐμάρανε κόνιν δ' ἀμάλυνε μέλαιναν
παμμύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης·
Κυλλήνης δ' ἅμ' ἄορ ἅμ' ὦτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
ὄρθριος· οὐδ' ἔτις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν,
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδ' ἐκύων λελακόντων· Διὸς δ' ἐριούνιος ἑρμῆς
δοχμώθεις μεγάροιο διὰ κληῖδος ἔδυνεν
αὐλῆς ὀπωρινὴ ἐναλίγκιος ἠύτε μίχλη·
ἰθυσας δ' ἀγροῦ ἐξίκετο πίονα μῆλα

ἦκα τοσὶ τροβίβων· οὐ γὰρ κτύπεν ὥς τε τρέπ' ὄδαφ·
ἐσυμένως δ' ἄρα λίκμον ἐπώχετο κύδιμος ἑρμῆς
ἀπάργαμον ἀμφὶ βόμοις εἰλυμένος ἠύτε τέκμον
μήτιον, ἐν παλάμῃσι περίγμυσι λαῖφος ἀείρων
κῆτο χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χῶρος ἔεργων·
μαντέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, ὅττε μύθον·
τίπτε σὺ τοιχείλομένα· πόθεν τάδε μυκτὸς ἐπῶρη
ἔρχη ἀμαδδὶς ἐπὶ δμέναι· μῶσε μάλ' οἴω
ἦ τάχα μὴ χαλεπὰ δεσμὰ περὶ πλαγρῇσιν ἔχουσα
λῃτοῖ δουὶ ὑπὸ χρσὶ δι' ἐκ προθύροιο πρήσσῃ,
ἦσε λαβοῦσα μάστιγα ξὺν κατάγχεα φίλητάσσῃ·
ἔρρε πάλιν, μεγάλησε πατὴρ ἐφύτασε μρίμψαν
βμητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι·
τὸν δ' ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κρᾶα λέοντος·
μῆτερ ἐμή· τίμε ταῦτα τίτυσκεαι ἠύτε τέκμον
μήτιον· ὃς μάλα πάντα μετὰ φρεσὶν ἀίσυλα οἶδε
παρβαλέων· καὶ μή τος ὑπαὶ δόλον οἶκον ἐλίτῃς·
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἥντις ἀρίστη,
βουλάων ἐμὲ καίσε διαπρὲς οὐδὲ θεοῖσι
μῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
αὖτοῦ τῆδε μένοντες ἀμεξόμεθ' ὡς σὺ κελεύῃς,
βέλτρον ἅμα πάντα μετ' ἀθανάτοις ἀρίζῃν
πλούσιον ἀφνειόν, πολυλήϊον, ἠὲ κατὰ δῶμα
ἄμπυρα σὺν ἠρόεντι θάασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
καὶ γὼ τῆς ὄσσης ἐπιβήσομαι, ἥς περ ἀπόλλων·
εἰ δ' ἔχε μὴ δώσῃσι πατὴρ ἐμός· ἦτοι ἔγωγε
πρήσσω· δώσω μαι φίλητάων ὄρχαμος εἶναι·
εἰ δ' ἐμὲ ῥαψήσειν λῃτοὺς ἐρίκυδέος υἱός,
ἤδη τί οἱ καὶ μᾶλλον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν·
εἰμὶ γὰρ εἰς τυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
ἔνθεν ἁλίς ῥίπτοδας πρὶν καλλίας ἠδ' ἐλέβντας
πορθήσω, καὶ χρυσὸν ἁλὶς τάιθωνα σίδηρον,
καὶ πολλὼ ἐάθητα· σὺ δ' ὄψεαι αἴκ' ἐθέλῃθα·
ὡς οἱ μὲν ῥ' ἔπεσιν πρὸς ἤμηλους ἀγόρασεν,
υἱὸς τ' αἰγιόχοιο διὸς καὶ πότνια μαῖα·
ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως βμητοῖσι φέρουσα
ὦρμυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ ἀπόλλων
ὀγχηστὸν δ' ἀφίκανε καϊὼν πολυπάτον ἄλσος
ἀγρὸν ἐρισφαράγου γαιήοχου, ἔνθα γέροντα

χμὼ δ' ἄλοχον ἄρε μέμονα παρὲξ ὁδοῦ ἔρχος ἀλωῆς·
τὸν πρότερος προσέφη λιπτοῦς ἐϊκυῖα θεός·
Ὦ γέρον ὀγχηστοῖο βαθυδρότε ποιήεντος
βοῦς ἀπὸ πιρίνης διζήμενος ἐγθὰ δίηκάγω
πάσας βηλίδας, πάσας χραιεσσιν ἐλίκτὰς
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἠγῶν
Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες ἠύτε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλαφβεν
οἵτε κύες ὅτε ταῦρος· ὁ δ' ἠπρὶ θαῦμα πέτυκται·
τὰ δ' ἔβαν ἠελίοιο μέσον κατὰ δρομέοιο
ἐκ μελαχοῦ λιμῶνος ἀπὸ γλυκεροῖο ῥομοῖο·
ταῦτά μοι ἅπτε γραῖ παλαιγενὲς ἅπτου ὄπωπας
ἀμέρα, ταῖς δ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσετα κέλευθον·
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμείβόμενος προσέφη·
ὦ φίλος· ἀργαλέον μὲν ὁσόφθαλμοῖσιν ἰδοίτο
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὄδῖται·
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
φρονέουσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἐσσιν ἕκαστον·
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον κατὰ δῦντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
πάντα δ' ἀδ' ἐδόκεον φέρτερα σαφὲς δυνήσεσθαι
ὅστις ὅπαισ' ἄμα βουσὶν ἐϋκραίρησιν ὁπάζῃ
μήπω ἰὸς· ἔχε δ' ἐράβδον, ἐπεὶ προφάδιον ἔβαδιζεν·
ἐξοπίσω δ' ἀμέργε· κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὖτῳ
φηρὸς γέροντος· ὁ δ' ἔβαινον ὁδὸν κιέφοιβος ἀπόλλων·
οἰωνὸν δ' ἐμόγησε ταχυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἐγὼ
φηλητὼ γεγαῶτα Διὸς παῖδα κρυόεντος·
ἐσυμένως δ' ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπόλλων
ἐς τύλον ἠγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
πορφυρέην μεφέλην κεκαλυμμένος ὤμους,
ἴχνια τ' ἐσενόησεν ἑκηβόλος, ὡς ἴδε μῦθον·
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων·
δηρὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λιμῶνα·
βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται οὔτε γυναικὸς,
οὔτε λυκάων πολιῶν οὔτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων,
οὔτέτις ἔσκεν ταύρου λασιαύχενος ἔργα ἰδοῦσιν ὁμοῖα
ὅστις τοῖα τέλωρα βίβα ποσὶ καρπαλίμοισιν·
ἀμφὶ μὲν ἔνθεν ὅδοιο τὰ δ' ἀμφότερ' ἔνθεν ὅδοιο·

ὣς ἄρα φωνήσας ἧκε βέλος Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταάσμενον ὕλης,
τέτρηχε δὲ κάθημαι βαθύσκιον· ἔνθα τε νύμφη
ἀμβροσίην ἐλόχησε Διὸς παῖδα κρομίωνος·
ὃν μὲν Δὶ μρόεντα Διὸς ἤγαγε θέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα τανύτριχα δ' ἀμφεβόσκετο ποίῃ
ἔνθα τότε πάντων κατεβήσατο λαὸν ἄνακτος
ἄμβροτον ἐς ἥρωον ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐγόνησε Διὸς καὶ Μαίας υἱὸς
χωόμενος τρίβουσιν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
πάρφασ' ἔσω κατέδυνε θυήεντ' ἠνεμοτήνην
τρέμων ἀμβρακίῃ ὕλης πόδας ἀμφικαλύπτῃ·
ὡς ἔρμῆς ἐκάρυσσε Διὸς καὶ Μαίης υἱὸς
ἐμὲ δ' ὀλίγω σὺν ἔλασσε χάρη χαράσσετε πόδαστε·
δήρατο πολλοὺς προκαλάμενος ἠδὲ μόγους
ἄγρης· ἐφέποντο δὲ χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ ἔχε·
γυμνῶν δ' οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
νύμφην τ' οὐρήην τε καὶ ἀγραύλους ὀαρίζων
παῖδ' ὀλίγον δολίῃσιν ἐλυόμενον ἐπιπροτίῃσι·
πατρὸς δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
τρὶς δ' ἀνύτους ἀνέωγε λαβὼν κληῖδα φαεινὴν
ἑκτάρους ἐκ πολλοῦ ἠδ' ἀμβροσίης ἐράτεινης·
πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο·
πολλὰ δ' ἐφοινίκοπτα καὶ ἀργήεντα εἵματα νύμφης,
οἷα θεῶν μακάρων ἱροὶ δόμοι ἔντος ἔχουσιν·
ἔνθ' ἔπαφ' ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
λητοΐδης μύθοισι προσηνέα κύδιμος ἑρμῆς·
ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκεσαι μήνιεμος βοῦς
βαθὺν· ἐπεὶ τάχα γ' οἶσι δοιοσόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον·
ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς τάρταρον ἠρόεντα,
ὅς χόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀγαλύσεται ἀλλὰ τὸ γαῖαν
ἔρρησ' ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων·
τὸν δ' ἔρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
λητοΐδη· τίνα τοῦτον ἀτημέα μῦθον ἔειπες·
καὶ βοῦς ἀγραύλους δὴ ζήμενος ἐνθάδε δεῦρο
ἦκα ἰδών, οὐ πυθόμην οὐκ ἄλλου μῦθον ἀκούσας·
οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην,
ὅττε βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα·

ἦ κέμοι ἔργον τοῦτο· πάρος δ' ἐμοὶ ὄφρα μέμηλεν,
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
πάρ γαιαν τ' ἀμφ' ὦμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά,
μήτις τοῦτο πύθοιτο· πόθεν τόδε ἔμφυλος ἐτύχθη.
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα μέσον γείνασθαι διὰ πρόθυρον πρήσσειν
βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τόδ' ἀπρεπέως ἀγοράσῃς·
χθὲς γεγόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες· ῥηχὴν δ' ὑπὸ χθών,
ἣ δὲ θέλῃς πάντων κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὄμοῦμαι·
μὴ μὴν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτ' ἐτέρῳ μήτρωρ ὅτεωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετέρων·
αἵτινες ἂν βόες ὦσι· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω·
ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τυκτὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμάρυσσεν
ὀφρύσι ῥιπάζεσκεν ὁρώμενος εἶμβα καὶ ἔμβα
μακρὰ τοσσυρίζων ἀλιόμως μῦθον ἀκούων
τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων
τέτον, ἠπροπάτα δολοφραδές, ἦσε μάλ' οἷον
πολλάκις ἀμφιτορῶντα δόμους εὖ ναιετάοντας
ἔμμυχον οὐκ ἔξω μοῦνον ἐὼν δεῖφῶτα καθίσαι
σκαλάζοντα κατοἰκον ἀτρῳφόφου οἰὸς ἀγοράς·
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσῃς μηλοβοτῆρας
ὄρεος ἐν βήσῃς ὅτ' ὀπὸν καρφῶν ἐρατίζων
ἀμητήσῃς ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων·
ἀλλ' ἄγε μήτυμον καὶ ὑπέρτατον ὕπνον ἰάσσης·
ἐκ λίκνου καταβαίνε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε·
τοῦτο γάρ σοῦ καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἐξῇς
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ παῖδα λαβὼν φέρε φοῖβος ἀπόλλων·
σὺν δ' ἄρα φραζόμενος· τότε δὴ κρατὺς ἀργεϕόντης
οἰωνὸν προέηκεν ἀφρόμενος μεγάροισι
τλήμονα γαστρὸς ἐρίβρομον ἀταύροιο ἀγγελίωτην·
ἑσπερίοις δ' ἐπέπαρε· τοῖο δ' ἀπόλλων
ἔκλυεν· ἐκ χθονὸς δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμος ἑρμῆς·
ἕζετο δ' ἐν προπάροιθε καὶ ἑσπερίοις πρὸ δόμοιο
ἑρμῆν κρυομέων καὶ μὴ πρὸς μῦθον ἔειπε·
θαρσεῖ ἀπαρχαίωτα Διὸς καὶ μαίης γένε·
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἰφθίμα κάρηνα
τούτοις οἰωνοῖς· ἐπὶ δ' ἄμπνοος ἔσσεται ὁδὸς·
ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀγόρευσε θοὸς κυλλήνιος ἑρμῆς

ποσὶν ἰών· ἀμφὶ δὲ σαρδάνια χρυσῷ ἐΐσῃ
πάργαγον ἀμφὶ δὲ μοι σὶν ἐλίγμενος ἕσπετο μῦθος·
τίπτε φέρεις ἐκάεργε θεῶν ἐς μέσσατε πάντων·
ἦ μέ βοῶν ἕνεκ' ἦλθες ἐχεφρονέων ὀρόλοπα δόλον·
ὦ πόποι· ἦ πάντολοι τοι βοῶν γένος· ἦ γὰρ ἔγωγε
ὑμέας ἔκλεπτα βόας οὐδ' ἄλλο μοι ὅττι τα,
αἰτίμιες ἅδε βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἷον ἀκούω·
Διὸς δὲ δίκῃ, καὶ δέξο σαρὰ ζωὴ χρομίοιο·
αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ πρῶτα ἔκασσα διαρρήδην ἐρέφθην
ἑρμῆς τοιοῦτος καὶ λητοῦς ἄγλαος υἱός,
ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὅ μοι μεμηνυτέα φωνῇ
οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον ἑρμῆν·
αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ ἀμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν κυλλήνιος ἀργυρότοξον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον ἄρεν
ἐσύμενος δ' ἵππους τε καὶ ἀμφιπόλοιο βαθύζε
πρόσθεν· ἀτὰρ κατόπισθε δίος καὶ λητοΐδης·
ἅμφα δ' ἴχνια κάρηνα θυώδεος ὑλύμποιο·
ἐς πατέρα κρομίοιο Διὸς πρὶν καλλέα τέκνα·
Καθὶ γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκηδε τάλαντα·
Κυλλήνη δ' ἔχ' ὄλυμπον ἀγάμφιφον ἀθανάτοισι δὲ
ἄφθιτοι ἠγρέθοντο ποτὶ πτύχας ὑλύμποιο·
ἔσκον δ' ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος ἀπόλλων·
πρόσθε Διὸς γοώων, ὁ δ' ἀμφὶ φαίδιμον υἱόν·
ζεὺς ὑφιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
φοῖβε πόθεν τοῦτον μεροπήϊα λῃὶς ἐλάσσῃς·
παῖδα μέον γεραῶτα φυὴν κήρυκος ἔχοντα·
ἦ μάλα τοῦδε χρῆμα θεῶν μετ' ὄμιλον ἦλθε·
τὸν δ' αὖτε προσέφη ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων·
ὦ πάτερ ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλατάδμον·
κερτομέων ὡς οἷος ἐγὼ φιλολήϊος ἁμί·
παῖδά τιν' ἄβροτον τόνδε διατρύσιον κεραϊστὴν
κυλλήνης ἐν ὀρείῃ πολλὸν διὰ χῶρον ἀνύσσας·
κέρτομον υἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄμμορον ὄντα,
ἠδ' ἀνδρῶν ὅσσοι λησίμβροτοι ἐσὶ γαίῃ·
κλέπτας δ' ἐκλήμων ἐμὰς βοῦς, ὤχετ' ἐλάων
ἰωκέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
κρυπτόρους δ' ἐλάων, τὰ δ' ἀρίχνια δοιὰ πέλωρα
οἷα τ' ἀΐσσεσθαι καὶ ἀγανοῦ δαίμονος ἔργα·

τῆσϊν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λφμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόμις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτὸς δ' οὗτος ὁ δεύτερος ἀμήχανος, ὅν τινα φασὶν
ὅν τινα χερσὶν ἔφαινε διὰ φαεινὴν ἀσφοδελόν.
ἀλλ' ἤγημι τιμὴ μητρὶν ἔχων διέτριβε κέλευθα·
τοῖα τε λωρὸς ἔτις ἀραιῇσϊ δρυσὶ βαίνοι·
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ φαεινὴν ἀσφοδελόν,
ῥεῖα μάλ' ἰχνία πάντα διέτρεσεν ἐν κονίῃσϊν·
αὐτὰρ ἐπεὶ φαεινὸν μέγαν σίβον ἐξεπέρησεν·
ἔφρασσε γέντ' ὤκα βοῶν σίβος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
χῶρον ἀνὰ κρατερὸν, τὸν δ' ἔφρασατο βροτὸς ἀνὴρ
ᾗς τύλον ἠύνις ἐλῶντα βοῶν γένος ἠρυμέτρων·
αὐτὰρ ἐπεὶ φάτνας μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
καὶ δ' ἰὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα τὸ δ' ἔνθα
ἐν λίχνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικώς·
ἄντρῳ ἐν ἠρόεντι κατὰ ζόφον, οὐδέκεν αὐτὸν
αὐτὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο, πολλὰ δὲ χρσὶν
αὐλὰς ὠμάρταζε δολοφροσύνην ἀλεγύνων·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἴκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν
οὐκ ἴδον· οὐ πυθόμην· οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
ὅ δέκε μιν ὑναιμόν δ' ἀν μιν τροφὸν ἀροίμην·
ἤτοι ἀρ' ὡς ἔφατ', καὶ ἀρ' ἵκτο φοῖβος ἀπόλλων·
ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμφιβόμενος ἔπος ἠύδα·
δέξατο δ' ἧς χρυσίῳ θεῶν σημάντορα πάντων·
ζῶ πάτερ ἤτοι ἐγώ σοι ἀληθέα καὶ τελέσω·
μὴ μέρτης τε γάρ ἐμὶ καὶ οὐκ οἶδα φάσθαι·
ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
σήμερον ἠελίοιο μέσον ἐπιτελλομένοιο·
οὐ δὲ θεῶν μακάρων γε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας·
μηνύμ δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς
πολλάδε μ' ἠπάφλησε βαλὼν ἐς τάρταρον ἠρῶ·
ὄφρα μὲν οὖν τέρεν ἄνθος ἔχε φιλοκυδέος ἥβης·
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γεγονὼς, τάδε τοῖδε καὶ αὐτὸς·
ὅττι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῶ φωτὶ ἐοικὼς·
πάφθεο· καὶ γὰρ ἐμὸς πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι·
ὡς οὐκ οἶκα δ' ἐλάσσασα βόας, ὡς ὄλβιος ἔφω
οὐδ' ἐς τέρ' οὐδ' ὄμ' ἔοικε· τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
πέλιον μάλ' αὐδήσομαι καὶ δαίμονας ἄλλους·
καί σε φίλω καὶ τοῦτο ὀτίσομαι, οἶδα καὶ αὐτὸς

ὡς οὐκ αἴτιός ἁμὶ μέλαν δ' ἐτῖδ' ἀόμαι ὅρκον·
ὃ μὰ τὰ δ' ἀθανάτων εὐκόσμητα πτροβύραια·
Καί ποτ' ἐγὼ τούτω τίσω πτότε μηλέα φωλῶ
Καὶ κρατερῶ πτρ' ἐόντι, σύ δ' ὄπτλοτέροισιν ἄρηγε·
Ὣς φάτ' ἐπτιλλίζων κυλλήνιος ἀργιφόντης·
Καὶ τὸ πταράγαμον ἔχεν ἐπτὶ λεμνοῦ δ' ἀπτέβαλλε·
ζάς δε μέγ' ἐξεγέλασεν ἰδὼν κακομήδεα πταῖδα·
ὃς καὶ ἐπτὶ σάμενος ἀργὰ μέμων ἀμφὶ βόεσσιν·
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητάδην· ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύδην·
Καὶ δ' ἕξαν τὸν χῶρον ἐπτ' ἀβλαβίησι μόοιο
ὅπτπη δ' ἂν τ' ἀπτ' ἐκρυφτὲ βοῶν ἰφθίμα κάρηνα·
μάσεν δ' ἐκρομίδης ἐπτεπτόφιτο δ' ἀργλαὸς ἑρμῆς·
ῥηϊδίως γὰρ ἔπτφθε διὸς μόος ἀγιόχοιο·
τὼ δ' ἀμφω πτάδοντο διὸς πτρίκαλλέα τέκνα·
ἐς πτύλον ἡμαθόεντα δ' ἐπτ' ἀλφεοῦ πτόρον ἵξον·
ἀγρούς δ' ἐξίκοντο καὶ αὐλίον ὑψιμέλαθρον·
ἦχόν δ' ἀκτὰ χρήματ' ἀτάλλοντο μυκτὸς ἐμῶρη·
ἔνθ' ἑρμῆς μὲν ἔπτφτα κιὼν πταρὰ λάϊγον ἄμτρον
ἅς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἰφθίμα κάρηνα·
λητοϊδης δ' ἀπτάτρβεν ἰδὼν ἐόνθ' ἑβδόμαν
πτέτρην ἐπτ' κλίβάτω· τάχα δ' ἥρπτοχον δόλιμον ἑρμῆν·
Π ὃς ἐδ' ὠὼ δολομῆτα δύω βόε δφροτομῆσαι·
ὃς δ' ἐμεογγὸς ἐὼν καὶ μήπτιος· ἀπτὸς ἔγωγε
βαιμαίνω καπτόπτιν θε τὸ ὀμ κράτος, οὐ δέπτῖσε χρὴ
μακρὸν ἀέξεθαι κυλλήνιε μαιάδος υἱέ·
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χρσὶ πτρὶς ἁρεφὲ χαρπτὰ δεσμὰ
ἀργοῦ· τὰ δ' ὑπτὸ πτσὶ καπτὰ χθονὸς ἅφτα φύοντο
ἀπτόθεν ἐμβολάδην ἑπτραμμένα ἀλλήλοισι
ῥφάτε καὶ πτάσησιν ἐπτ' ἀγραύλοισι βόεσσιν
ἑρμέω βουλῆσι κλεφτίφρονος· ἀπτὰρ ἀπτόλλων
βαύμασεν ἀθρήσας τότε δὴ κρατὺς ἀργφόντης
χῶρον ὑπτοβλήδην ἐσκέφατο πτῦρ ἀμαρύσσων·
ἐγκρύφτα μεμαώς, λητοὺς δ' ἐρῖκυδέος υἱόν
ῥφα μάλ' ἐπτρήνεε ἐκηβόλον ὡς ἐθέλ' ἄπτος
Καὶ κρατερὸν πτρ' ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπτ' ἀριπτρεφὲς χφρὸς
πτλήκτρω ἐπτφρήτιζε κατὰ μέλος· ἦδ' ὑπτὸ χφρὸς,
σμερδαλέον κομάβησε, γίλασσε δ' ἑφοῖβος ἀπτόλλων·
γηθήσας, ἐρατὴν δ' ἐδιάφρασε νλφτιώνη·

θυμῶ ἀκουάζομαι, λύρη δ' ἐρατὸν κιθαρίζω
ἠρ' ὅτε θαρσήσας ἐσταρίσετο μαιάδος υἱὸς
Φοίβου ἀπόλλωνος· τάχα δ' ἐλίγεως κιθαρίζων
γηρύετ' ἀμβολάδην· ἐρατὴ δέ οἱ ἔσταθε φωνὴ
κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνήν·
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος·
μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῆ·
μητέρα μουσάων, ἣ γὰρ λάχε μαιάδος υἱόν·
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβην τε καὶ ὡς γενεήν ἑκάστην
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός·
πάντ' ἐπέων κατὰ κόσμον ἐπώλεμον κιθαρίζων·
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος ἄμυτο θυμόν·
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Β ουφόρβη μηχανιῶτα πομάμενε δ' αὐτὸς ἑταῖρε·
πεμπήκοντα βοῶν ἀπάξια ταῦτα μέμηλας·
ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι οἴω·
νῶϊν δ' ἄγε μοι τόδε φράσσε πολύτροπε μαιάδος υἱέ·
ἦ σοί γε κτεάνων τάδε μ' ἔσπετον θαύματα ἔργα·
ἦέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν·
θαυμάσιον γὰρ τήνδε γε μέν φατον ὄσσα γ' ἀκούω·
ἠΰ οὔτ' ὤσσοτε φημὶ δαήμεναι ὅττε ἴδηαι δρῶν,
ὅττε ἰδὲ ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι
μόσφι σέθεν φίλητα Διὸς καὶ μαιάδος υἱέ·
τίς τέχνη τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων·
τίς ῥίβος· ἀρχεῖος γὰρ ἁμαρτία πάντα πάρεστιν
ἠδ' φροσύνη καὶ ἔρωτα καὶ ἡδὺν μόρον ὑπνου ἑλέσθαι·
Καὶ γάρ ἐγὼ μούνησιν ὀλυμπιάδεσσιν ὁπηδὸς·
τῆσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
Καὶ μολπή τε θαλίη τε καὶ ἱμερόφρων βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὔτω τίμοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ὧδε μέλησεν
οἷα νέων θαλίης ἐν δέξια ἔργα τέλονται·
θαυμάζω Διὸς υἱὲ τά δ' ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις·
νῶϊν δ' ἔστιν ὀλίγος πρέων κλυτὰ μήδεα οἶδας·
σοὶ ταῦτ' ὦ καὶ μηδὲ τόδ' ἀρχεῖος ἀγοράσω·
γαῖά μὰ τόδ' ἐκράανθον ἀκόμητον ἠμὲν ἐγώσε
Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἠγεμονεύσω·
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω·
τὸν δ' ἔρμης μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν

ἄφρονας μέγα ἔργον· ὃ δ' ἐς αὖθ' ἑὰ γόοιο
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι ὅττι μέγιστον·
σήμερον ἁδρήσω, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι σὺν εὐφρεσὶ παμφανόωσιν.
πρῶτος γὰρ δῖος γε μετ' ἀθανάτοισι βροτοῖσι
ἦνις τε κρατερός τε φίλῃ δ' ἐν μητέρι ζώει
ἐκ πάσης οὔσης ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
καὶ τιμὰς σέβεσφι δαίμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
μαντοσύνας τ' ἔκαεργε Διὸς παρὰ θέσφατα πάντα.
καὶ μὲν αὐτὸς ἐγὼν παῖδ' ἄφνεον ἔδδαεν ἄνακτα
σοὶ δ' αὖτ' ἀγρόμενοι δαίμεναι, ὅττι μέγιστος·
ἀλλ' ἔτι οἷος ἐὼν θυμὸς ἐπιφρονέοι φόρμιγγι
μέλπειν καὶ φόρμιγγι καὶ ἀγλαΐας ἀλέασθαι
δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δ' ἔμοι φίλε κῦδος ὄπαζε.
σὺν μὲν τῇδε γὰρ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρω·
καλὰ καὶ δὴ κατὰ κόσμον ἐπίστατο μέμβλεν ἀοιδῇ.
εὐκηλος μὲν ἔπειτα φέροι νέας ἐς δαῖτα θαλείην·
καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φίλον εὖδος ἰόντα·
φροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος, ὅστις ἀοιδῇ
τέχνην καὶ σοφίην δεδαὼς ἐξερέῃσιν·
φθεγξομένην τοιαῦτα μὲν ἄλλα χαρίεντα δίδασκε
ῥᾳδίως ὑμνεῦσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν·
ἐργασίην φθέγξουσα δυσηχέα, ὅς οἱ ἔπειτα
μοῖρ' ἐπέων τὸ πρῶτον ἐπίστατο φέρβεν ἑταίρη·
μαὶ δ' αὕτως κεν ἔπειτα μετ' ἠρατέ θρυαλίζοι·
σοὶ δ' αὖτ' ἀγρόμενοι δαίμεναι, ὅττι μέγιστος·
καίτοι ἐγὼν δώσω ταύτην Διὸς ἀγλαὸν οὖρον·
ἡμεῖς δ' ὦν ὀρεός τε καὶ ἴστοδόκου πεδίοιο
βουσὶ νομοὺς ἐκάεργε μετ' ἀγραύλοισιν ἐόντες
ἔνθεν ἀλὶς τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι,
μίγδην θηλάσας τε καὶ ἄρσενας, οὐδέ τι σε χρὴ
κερδαλέον περ ἐόντα περίζαμενῶς κεχολῶσθαι.
ὣς φάτο μὴ ὦρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο φοῖβος ἀπόλλων·
ἑρμῆν δ' ἐγγυαλίξε ἑκὼν μάστιγα φαεινήν·
βουκολίας τ' ἐπέτελλε, δέκτο δὲ μαιάδος υἱὸς
γηθήσας· κίθαριν δ' ἐλάβων ἐπαρίστερα χερὸς
λητοΐδης ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων,
πλῆκτρῳ ἐπφρήτιζε κατὰ μέλος, ἡδὺ δὲ φόρμιγξ
ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλπετο φόρμιγξ·

ἔμβα βόες μὲν ἔστα ποτὶ ζάθεον λιμῶνα
ἑπράστιν· αὐτοὶ δὲ Διὸς πρὶν καλλίκερα τέκνα
ἄμφορροι πρὸς ὄλυμπον ἀναΐσσοντο πόδεσσιν
πρῶτόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα ζεύς.
ἄμφω δὲς φιλότητα σὺν ἀγλαΐηφι βάγε, καὶ τὸ μὲν ἑρμῆς
λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ὡς ὅτι καὶ μάλα,
σῆμα τέρας κιθάρην μὲν ἐκηβόλῳ ἐγγυαλίξας,
ἱμερτὴν δεδαώς· ὁ δ' ὑπερφιάλοιο κιθαρίζεν·
αὐτὸς δ' ὃ γ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνης·
συρίγγων ἐμπνεῖν ποίησατο τηλόθ' ἀκουάων.
καὶ τότε λητοΐδης ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε
δάφνια μαιάδος υἱὲ διάκτορε ποικιλόμητα·
μήμοι ἀγακλείτης κιθάρην καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ πατρὸς ἔχεις ἐπαμοίβια ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πολυβότειραν·
ἀλλ' ἄγε μοι πλαγξεθέων, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
ἢ κεφαλῇ νεύσας ἢ ἑστυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ·
πάντ' ἄρα μοι θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
καὶ τότε μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε·
μήποτ' ἄτερ κλειτοῦ γε ὃ σὸς κηβόλος ἐκτεάτισσαι·
μηδ' ἔστω τέμενος πολυπώλῳ δόμῳ αὐτὰρ ἀπόλλων
λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρετῇ καὶ φιλότητι
μήτιμα φίλτρον δῶρον ἐμὰ ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι
μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα διὸς γόμον, ἐκ δὲ τέλεσσον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἠδὲ μάλα πάντων
ἴσον ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω πρὶν καλλίκερα βοῦν·
χρυσάμην τριπέτηλον ἀκήριον ἠδὲ φυλάξαι,
πάντας ἐπιχραύουσα θεούς, ἐπέων τε καὶ ἔργων
τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ διὸς ὀμφῆς·
μαντάμην δέ φέρισε διοτρεφὲς ἡνία πεδάρμης·
ὅτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε διὸς νόος· αὐτὰρ ἔπειτα
ἴσωλίς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον
μήτιμα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
δῶρον γ' ἔσεσθαι ζηνὸς πυκινόφρονα βουλὴν·
καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μήμε κέλαι
θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μὴ θέμις ἔστι φανῆναι·
ἀνθρώπων δ' ὧδε δαήσομαι ὧδε κ' ὀνήσω.

πολλὰ πρὶν πρόσθεν ἀμείρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπομνησθῆναι ὅς τις ἀμ' ἔλθῃ
φωνῆ καὶ περύσεσι τελείεται οἰωνῶν.
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπομνησθήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
ὃς δέ κε μαντιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντεύηι ἐθέλησθα παρελθόμεν ἐξερέεσθαι
ἢμὲν ἔρηι· μοῖραι δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων.
φημὶ παλίντιτον ὄδ' ὄρνις, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
δῶρο δέ τοι ἐρέω μάλα περικυδέος υἱέος.
Καὶ Διὸς αἰγιόχοιο θεῶν ἐριώνιε δαῖμον·
μοῖραι γάρτοι ἐσὶ καὶ ἰθύντατα γεγάασι
πάρθενοι ὠκέσσῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι
τρεῖς· καταὶ δ' ἔρατος πεπαλαίμεναι ἀλφίτα λευ-
κὰ μακὰς ἀνάγουσιν ὑπὸ πτυχὶ πάρμενοιο· καὶ
μαντεύης ἀπάμβε διδάσκαλοι ἦμεν ἐτῆισι
πᾶσι θεῶν μελέτησα· πατὴρ δέ μοι οὔνομ' ἀλέγων.
ἐντάυθεν δ' ἤδη τοτὲ μὲν καὶ δεῦτερον ἦμαρ
κῆρα βόσκομαι καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα·
αἶψα δ' ὅτε μλὴ θυίσῃσιν ἐδηδύηαι μέλι χλωρὸν
προφρονέως ἐθέλῃσιν ἀληθέμεν ἀγορεύειν·
λὴν δ' ἀπομοσσφιοθῶσι θεῶν ἤδη ἐδωδῆι
τεφρῶνται δ' ἤδη παρεξόδου ἤμεν ἀρούρης·
τὰς τοι ἔπειτα διδοῦμι σὺν ἀρχεκάκωι ἐρεθίζων
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπεσθαι δ' ὄροτον ἀνδρὸς ἀφήνας
πολλάκις ἥσης ὀμφῆς ἐπακούσεαι ἄχε τύχησι.
ταῦτ' ἔχε μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλους ἐλίκας βοῦς
ἵππους τ' ἀμφιτόλους καὶ ἠμιόνους ταλαεργούς.
Καὶ χαροπτοῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
Καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν ὅσα γείφι δῶρα χθών,
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀγαίεσθαι κύδιμον ἑρμῆν
οἷον δ' ἐς αἰὲν ἀγητὸν ἀγέλειν ἄμμι.
ὃς τάδ' ὀτοστὶ πρέσβιν, ἀώσας γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
οὕτω μαιάδος υἱὸν ἄμαξ ἐφίλησεν ἀπόλλων
πᾶσι τοίην φιλότητι χάριν δ' ἐπέβησε κρείων,
πᾶσι δ' ὀρεσβήτοισι καὶ ἀβληχρήτοισιν ὀμίλει.
πᾶσι μὴ οὐ ὀρίγνωσι, τὸ δ' ἀκρίτον ἠπροσιδεῖν
νύκτα διορφναίην φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς καὶ μαιάδος υἱέ,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ὕμνου μνήσομ' ἀοιδῆς.

Εἰς ἀφροδίτην.

οὔσαμοι ἔμμεναι ἔργα πολυχρύσου ἀφροδίτης
Κύπριδος· ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε
καὶ πέδασε μάλα πάντα φύλα καταθνητῶν ἀνθρώπων
οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα·
ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος·
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐυστεφάνου κυθερείης·
τρεῖς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδὲ τέτυκται
κούρην τ' αἰγιόχοιο διὸς γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γὰρ οἱ ἔργα δέδεν ἔργα πολυχρύσου ἀφροδίτης·
ἀλλ' ἄρα οἱ πολέμοιτε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε μάχαί τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα λεγώειν·
πρώτη τέκτονας ἀνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε·
ποιῆσαι σάκεα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἤδε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν·
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θέσθαι ἑκάστῃ·
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
δάμνηται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς ἀφροδίτη·
καὶ γὰρ τὴν ἄδε τόξα καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν·
φόρμιγγές τε χοροί τε διάτρυσιοί τ' ὀλολυγαί·
ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τ' εἰσὶ πόλις ἀνδρῶν·
οὐδέ μιν αἰδοίη κούρη ἄδεν ἔργ' ἀφροδίτης
εἰσίν· ἣ πρώτην τέκετο χρόνος ἀγκυλομήτης·
ὣς τὸς δ' ὄπλοτάτην, βουλῇ διὸς αἰγιόχοιο·
πότνιαν, ἣν ἐμέμηστο σοσφίῃ καὶ ἀπόλλωνι·
ἣ δὲ μάλ' οὐκ ἐθέλεν δῆτα σφίσιν ἀπέειπεν·
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἅψαμένη κεφαλῆς πατρὸς διὸς αἰγιόχοιο·
παρθένος ἔσεσθαι πάντ' ἤματα δῖα θεάων·
τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο·
καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατὰ ἕζεται ἔξοχα ἰαρὰ ἕλοῦσα·
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστί·
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβα τέτυκται·
τάων οὐδ' ὠνάσαι πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπαλῆσαι·
τῶν δ' ἄλλων οὔ τέρτι πεφιγμένον ἐς ἀφροδίτην·
ὅτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
καὶ τε παρεκ Ζηνὸς νόον ἦγαγε τρητοκεραύνου,
ὅς τε μέγιστός τ' ἐστὶ μεγίστην τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοὺ δ' ὅτε θέλοι πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,

ῥηϊδίως σωέμιξε καταθυητῇσι γυναιξί,
ὥρης ἐκλελαθοῦσα καὶ ἰμερτῆς ἀλοχοντε·
ἣ μέγα φῶς ἀρίση σὺν ἀθανάτῃσι θεῇσι·
Κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο χρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε ῥέζειν· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
ἀνδράσιν ἀλλοχοπουσι καὶ ἐκγεγάασι βροτοῖσιν·
τὴν δὲ καὶ αὐτὴν Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἐμβαλε θυμῷ
ἀνδρὶ καταθυητῷ μιχθῆμεναι, ὄφρα τάχιστα
μηδ' αὐτὴν βροτέης ὑπὸς ἀπόργμένη εἴη·
καὶ ποτὲ τὴν ἀξαμένη εἶπε μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἣ δὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
ὡς ῥα θεοὺς σωέμιξε καταθυητῇσι γυναιξί,
καὶ τε καταθυητοὺς υἷας τέκεν ἀθανάτοισιν·
ὡς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθυητοῖς ἀνθρώποις·
ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἐμβαλε θυμῷ·
ὃς τότε μὲν ἀκροτόλοις ὀρεσιν πολυπιδάκου ἴδης
βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς·
τὸν δ' ἥ γε ἰδοῦσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
ἠράσατ' ἰκτάλλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν·
ἐς κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα μηὸν ἔβαινεν
ἐς πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης·
ἔνθ' ἥγ' ἐσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ· οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας
ἀμβροσίῳ ἑανῷ· τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
ἕννυτο δ' ἐν δὲ πάντα περὶ χροΐ εἵματα καλὰ
χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
σὰν δ' ἔστὶ προίην προλιποῦσ' ἐὺ δώδεα κύπρον
ὑψόσε μεγάρων εἰς οὐρανὸν ἵκανε δ' ἐς Λῆμνον εὐεργέα καὶ Σίντιας ἀνδρας ἱκάνει
πλησίον ἐγγὺς ἰοῦσα· τὴν δὲ πρώτην ὑπέδεκτο
ἀνδρῶν Ἡφαίστοιο δαΐφρονος ἐγγύθεν ἐλθεῖν·
ἣ δ' ἐπὶ δεξιτερὴν χεῖρα ἔλε φῶτα προσειπεῖν·
ἄκουσον ἐμεῖο Ἥφαιστε κλυτοεργέ·
ἐν δὲ τὸν ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
σώδυνοι κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
αὐτὴ δ' ἐς χλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·
τόν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελιμμένον οἷον ἀπ' ἄγκῃ
ἀγχίσην· ἥρως, θεῶν ἀπὸ κάλλος ἔχοντα·

οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο μολοὺς κατὰ ποιήεντας
πάντες· ὃ δὲ σφιν μοῖσι λελιγμένος ὅιος ἀπ' ὄχθης
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διατρύσιον κιθαρίζων·
ἦ δ' ἀΐστου προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη·
μήμιν παρθήσθην ὑπ' ὀφθαλμοῖσι γοήσας·
ἀρχίσης δ' ὄρόων ἐφράζεο θαύμαι' ἐπ' ἐσθλὰ
εἶδος τε μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα·
πέπλον μὲν γὰρ ἔσο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
εἶχε δ' ἐπὶ γναμπτὰς ἐλίκας καλύκαστε φαεινὰς·
ὄρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δαφνῃ πρὶν καλλέες ἦσαν
καλοὶ χρύσεοι παμποίκιλοι, ὡς δ' ἐσελήνη
ἥνθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο θαῦμα ἰδέσθαι·
ἀρχίσω δ' ἔρος εἷλεν· ἕτος δ' ἐμὶν ἀντίον ἦνδα·
Χ αἶρε ἄναξ, ἥτις μακάρων τάδε δῶμαθ' ἱκάνεις
ἄρτεμις, ἢ λητώ, ἠὲ χρυσὴ ἀφροδίτη,
ἢ θέμις ἠὺ γενὴς, ἠὲ γλαυκῶπις ἀθήνη,
ἦ που τὶς χαρίτων δ' ἄρ' ἦλυθες· ἤ τε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἢ τὶς νυμφάων, αἳ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται·
ἢ νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
καὶ πηγὰς ποτάμων καὶ βήσσεα ποιήεντα·
σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ τρηφαλέῃ ἐν χώρῳ
βωμὸν ποιήσω· ῥέξω δ' ἔτοι ἱρὰ καλὰ
ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριστρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα·
τοῖσι δ' ὅσον τίσω βαλέω γόνον· αὐτὰρ ἐμοῦ γε
δηρὸν ἐϋζώῳ καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο
ὄλβιον ἐν λαοῖς καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι·
Τ ὣς ἄρ' ἐμάβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
ἀρχίσι κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων·
ὅττι τοι θεὸς εἰμί· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐίσκεις·
φὴν καταθνητήτε· γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ·
ὀτρεὺς δ' εἰσὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς εἴ που ἀκούεις·
ὃς πάσης Φρυγίης ἐὺ τείχεσι κοιρανέεσκε·
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην σάφα οἶδα·
τρωὸς γὰρ μεγάρῳ μέ τροφὸς τρέφεν· ἣ δὲ δι' ἄπρὸ
σμικρὸν παῖδ' ἀπὸ ταλλεφίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα·
ὣς δὴ τοι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα·

μῶν δ' ἐμ' ἀμήρπαξε χρυσόρραπτις ἀργιφόντης
ἐκ χοροῦ ἀρτεμίδος χρυσηλακάτου κελαδήσης.
πολλαὶ δ' ἐν νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν· ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.
τὴν ἐμὲ μὲν ἥρπαξε χρυσόρραπτις ἀργιφόντης·
πολλὰ δ' ἐπήγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὰ δ' ἀκληρόντε καὶ ἀκτίτου· ἦ δ' ἰάθηρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σχίδας ἠνεμόεντας·
τοὶ δέ τοσὶ φαίνοντ' ἐδόκουν φυσιζώου αἴης.
ἀρχίσεω δέ με φάσκε παρὰ λέχεσιν καλέεσθαι
Κουρίδίῳ ἄλοχον· σοὶ δ' ἄγλαα τέκνα τεκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δὴ ξε καὶ ἔφρασεν, ἠτοι ὁ γ' αὖτις
ἀθανάτῳ μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς ἀργιφόντης.
αὐτὰρ ἐγώ τ' ἴκόμην· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετο ἀνάγκη.
ὑμᾶς ἔτρεσ' ἔπειτα γοώσομαι ἠδ' ἐτοκίων
ἐπλῶν· οὐ γάρ τοι κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν,
ἀδμήτῳ μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπρήκτῳ φιλότητος
πατρί τε σῷ δῶκεν καὶ μητέρι κεδνῇ ἐμεῖο,
σοῖς τε ἑκασιγνήτοις οἵτοι ὁμόθεν γεγάασιν.
ὄσσφ ἀφνειὴν μῦς ἔσομαι ἀλλ' ἀφνειά·
ὅτι ἀφνειὴν γυνὴ ἔσομαι ἠὲ καὶ οὐκί,
τέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ φρύγας αἰολοπώλους
ὅσσον πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ.
οἳ δέ τε χρυσόρραπις ἁλίσεται ὑφαίνῃσιν
τέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἄγλαα δέχθαι ἄποινα
ταῦτα δέ τοι ποιήσας δαίμων γαμόρος ἱμερόεντα
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ὣς φάτο σὺν θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἐμβαλεθυμῷ·
ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτομάσσε·
ἆ μὴν θνητή τέ σ' ἐγὼ καὶ γυνὴ δέ σε γάμαλο μήτηρ·
ὀτρεὺς δέ τοι πατὴρ ὄνομα κλυτὸς ὡς ἀγοράᾳς·
ἀθανάτοισι δ' ἔχηι δῖα κλόρου ἐν θαλάμοις
ἑρμέω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἦμαρ ἅπαν,
οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε μ' ἐσχήσει πρὶν σὴ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα μῶν, οὐδ' ἔμελεν ἑκηβόλος αὐτὸς ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐη βέλεα στονόεντα
βουλοίμην κεν ἔπειτα γώαι ἀκὶ θεῆσι
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς, δῶμα δ' ὁμοῦ αἴδαος ἵκω.

ὣς ἔφατ' ὠλόλαβε χεῖρα· φίλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
εἵρπε μετὰ τρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλέσσα
ἐς λέχος ἔνστρωτον· ὄβριμος δ' ἔστρεπε πάρος ἔσχεν ἄγαλμα
χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
ἄρκτων δ' ἔρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τελεόντων·
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν·
οἱ δ' ἔστεφον λεχέων δύο ποιητὼ ἐστεβήσαν,
Κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινόν,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας καλυκάς τε καὶ ὅρ-
λυσε δ' ἑοὶ ζώνην δ' ἔβαλ' αἵματα σιγαλόεντα μους
ἔκδυνε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου
ἀγχίσης· ὃ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀβαμάτῃ παρέλεκτο θεὰ βροτὸς οὐ σάφα εἰδώς.
ἦμος δ' ἄστρ' εἰς αὐλὶν ἀποκλίνουσι φοιτῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχε δ'
μήδυμον· αὐτὴ δ' ἐχροῒ εἵμυτο εἵματα καλά·
ἑσσαμένην δὲ σάφα περὶ χροῒ εἶδα θεάων.
ἔστη ἄρα κλισίῃ ἐν ποιήτοιο μελάθρου
ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρφαίνων ἀπέλαμπεν
ἀμβρότου οἷόν τε φυήν εὐστεφάνου κυθερείης,
ἐξύπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκτορέουσα·
ὄρσεο δαρδάνιε, τίφθ' ὧδε μυγερὸν ὕπνον ἰαύεις,
καί φράσαι εἴ τι ὁμοίη ἐγὼ ἴδε δάλλομαι εἶδος,
οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι γόησας·
ὣς φάτ'· ὃ δ' ἐξύπνοιο μάλ' ἔμματος ὑπακούσας·
ὡς δὲ ἴδεν δέρη τε καὶ ὄμματα καλ' Ἀφροδίτης,
ταρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν αὖτις·
αἶψα δ' ἅπτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα·
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτίκα δὴ τὰ πρῶτα θεὰ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἔγνων ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ μὴ δῃτὲς ἔφησθα·
ἀλλά σε πρὸς Διός γουνάζομαι αἰγιόχοιο
μή με ζώοντα μεγήρῃς ἐν ἀνθρώποισιν ἰάσσης
γαίῃ, ἀλλ' ἐλέαιρε· πολὺ φίλος ἔσσεται ὃς τε
γίγνεται, ὅστε σεαῖς δμῳῇσι καὶ ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
ἀγχίσῃ κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει· μὴ δέτι σῇσι μεγάφρεσι δείδιθι λίην·

ὄγ ἀρτοι τί δ' ἐος τα θέφμ κακὸμ ἐξ ἐμέθεμ γε,
ὄ Διΐ ὦμ μακάρωμ · ἐτ φή φίλος ἐατὶ θεοῖσι ·
σοὶ δ'' ἔται φίλος υἱός, ὃς ἐμ μ' ἰώεται ἠμαύξῃ ·
Καὶ τα ἰδες τα δ' ἐατὶ δἴαμ τρὲς ἐκ γεγάαμται ·
τῷ δ' ἐκὰ ἀμφάς ὀμομ'' ἐσ Gται, ὅ ὠ ἐκὰ μ' ἀμόμ
'' ἐσχεθ' ἄχος, '' ἐμεκα βροτοῦ ἀμέρος '' ἐμ τεσομ ὤμῃ ·
ἀτχὶ θεοὶ δ' ἐ μάλἴσα κατα θμητῶμ ἀμθρώτωμ
ἀἰ ἀφὶ ὑμ Gέρης γεμέης ἅδος τε φυλώτ Θ ·
'' ἤτοι μὲμ ξαμθὸμ Γαμυμήδεα μητίGα ζάς
'' ἡρτασ' ἐὸμ δἰὰ κάλλος, '' ἰ'' ἀθαμάτοισι μετῆμαι,
κάτε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐτἴοιμο χοάοι
θαῦμα ἰδέῃ, τα ἰμῇ Γατὶ τετἴμεμος ἀθαμάτοισι
χρυσέου ἐκ κρατῆρος ἀφύατωμ μέκτα ρ' ἐρυθρὸμ ·
τρῶα δ' ἐ τέμθος ἄλαστομ '' ἐχε φρέμας · οὐδέ τἴ '' ἤδη
ὅ τ τ η ὄἴ φίλομ υἱὸμ ἀμήρτασε θέτις ἄ ελλα ·
τὸμ δ'' ἤτη τα γόασκε δἴαμ τρὲς ἤματα τα ἰῇ τα ·
κάμμἴμ ζεὺς ἐλέησε · δἰδου δ' ὅἴ υἱὸς ἄτοιμα
'' ἵ τ τ ους ἀρσίτοδ' ας τοὶ τ' ἀθαμάτους φορέουσἴ ·
τούς ὄἴ δῶρομ '' ἔδωκεμ '' ἐχῆμ, ἅ τ τεμ τ' '' ἐκασα
ζηὸς ἐφημοσύμῃσἴ δἴ' ἀἰχτορος ἀργφόμτης,
ὡς '' ἐοὶ ἀθάματος καὶ ἀγήρως ἤματα τα ἰῇ τα ·
ἀὐτὰρ ἐ τα φδ' ἤ ζηὸς ὁ ' '' ἐκλυεμ ἀργελἴάων,
ὄ χέτ' '' ἐτ φτα γόασκε · γεμήθφ δ' ἐ φρέας '' ἐδ' ὸμ ·
γμθόσωος δ'' ἵ τ τ οισἴμ ἀελλοτό δεατἴμ ὀχέτο ·
ὡς δ' ὦ τἴθῳὸμ χρυσόθρογος ἡρτασεμ ἠὼς
ὑμ Gέρης γεμέης ἐτἰφκελομ ἀθαμάτοισἴ ·
βῆ δ'' ἰμεμ αὐτήσουσα κελαμεφέα χρομίῳα,
ἀθαμάτομτ' ἄμα καὶ ζώῃ '' ἤματα τα ἰῇ τα ·
τὴμ δ' ἐ ζεὺς ἐτέμάσε καὶ ἐκρήμεμ ἐέλδωρ
μητἴη · οὐδ'' ἐμόησε μGὰ φρεσὶ τότμἴα ἠὼς
'' ἤβῃ αὐτήσασ, ξύσατ' ἀτὸ γήρας ὁλοἰομ ·
τὸμ δ' ἤτοι εἴως μὲμ '' ἐχεμ τολυήρατος '' ἤβη
ἠοῖ τρτόμεμος χρυσοθρόμῳ ἠρἰγεμέῃ
γαῖε τα ρ' ὦκεα μοῖο ροῆς ἐτὶ τ φρασἴ γαίης ·
ἀὐτὰρ ἐ τ φ τρῶται τολἴὰι κατέχῳτο '' ἐθφραι
Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ Gυγέος τ' ἐγέφου,
τοῦ δ' ἤτοι Gυγὸς μὲμ ἀτ φέχGο τότμἴα ἠὼς ·
ἀὐτὸμ δ' ὦ τ' ἀτἰταλλεμ ἐμἰ μεγάροισἴμ '' ἔχουσα
σἴτῳ τ' ἀμβροσίητε καὶ '' εἵματα καλὰ δἰδοῦσα ·

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τάμνοντο συγῳδὸν κατὰ γῆρας ἔπιπτεν,
ὄφρα δέ τι κίμησαι μελέῳ δμῶτ᾽ οὐδὲ ἄμαρτε·
ἦμος δ᾽ ἐς κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
ἐν βαλαμῶ κατέθηκε· θύρας δ᾽ ἐπέθηκε φαεινάς·
τοὺ δ᾽ ἦτοι φωνὴ ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τι κίχνυς
ἐσθὸν ἔπος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μελέεσσιν,
ὅσσ᾽ ἄρ᾽ ἐπώγεσε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμω,
ἀθάνατόν τ᾽ ἆμαι καὶ ζώμ᾽ ἤματα πάντα·
ἀλλ᾽ ἦ μὴν τοιοῦτος ἐὼν ἔδοστε δέμαστε
ζώοις· ἡμέτρησε πόσις κεκλημένος ἥης,
ὅσσ᾽ ἐπὶ ταὶ μάχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι
ᾧ ὧδε μὴ τάχα γῆρας ὁμοίιον ἀμφικαλύψῃ
μηλέας· τόν γ᾽ ἔπτα παρίσταται ἀνθρώποισιν
οὐλόμενον, καμάτηρον· ὅτε συγέουσι θεοῖσι·
αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ᾽ ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
ἔσται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο·
οἳ πρίν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μήτιας· αἵ περ πάντας
ἀθανάτους σοφίῃσιν ἐκαίνυον ἠδὲ γυναιξί
πάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα·
ᾧ δὲ δὴ οὐκέτι μοι σοφὰ χήσεσθαι ἐέλδομαι εἶναι
τοῦτο μετ᾽ ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθω,
σχέτλιον οὐκ ὀνόστατον· ἀπεπλάγχθην δὲ μόοιο·
παῖδα δ᾽ ἐμὸν τὸ ζώμεν ἐθήμην βροτῶν ὄμμ᾽ ἰδέσθαι·
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἀνὴρ πρῶτον ἴδεν φάος ἠελίοιο
μυχμαίνοντι ῥέθουσιν ὀρεσκῴοι βαθύκολποι,
αἵ τ᾽ ὄρεα μαίωνται ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε·
αἵ ῥ᾽ ὅτε θυμηδὲς δὴ τὰ θαλάμοισιν ἔποιτο,
δηρὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
καί τε μετ᾽ ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο·
τῇσι δ᾽ ἐσίλληνοί τε καὶ εὐσκοπος ἀργεϕόντης
μίσγοντ᾽ ἐν φιλότητι μυχῷ σπέος ἐρατεινῷ·
τῇσι δὲ μηκεδανὰ τέκε νύμφιος εὐπατρίδαι
γεγαμέναισιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρᾳ
καλαὶ τηλεθάουσαι ἐν ὄρεσιν ὑψηλοῖσιν
ἕδρανα δηριβάτοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
ἀθανάτων· τὰς δ᾽ οὔτι βροτοὶ κήδουσι σιδήρῳ·
ἀλλ᾽ ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
ἀζάμεναι μὲν πρῶτον ἐπὶ χλοῒ δέμνια καλά·
φλοιὸς δ᾽ ἀμφιπερίφθιμένῃ· πίπτουσι δὲ τοί·

τῶν δ' ἐχόμου ψυχὴ λάβε φάος ἠελίοιο.
ἄλλη μὲν ἐμὸν βρέφος οὐσι παρὰ σφίσιν ἦόν' ἔχουσαι·
τὸν μὲν ἔτι πρῶτον ἐλη πολυήρατος ἥβη,
ἄξουσίσοι δ' ἄρα θεαὶ ἀφέξουσίτε παῖδα·
σοὶ δ' ἐγὼ ὄφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα δ' ἴελθω
ἐς πέμπτον ἔτος ὥστις ἐλάσομαι ἦόν ἄγουσα·
τὸν μὲν ἔτι πρῶτον ἴδης βάλος ὀφθαλμοῖσι
γηθήσας ὁρόων· μάλα γὰρ θεοφίλεος ἔσται·
ἀφδς δ' αὖτίκα μίν ποτι ἴλιον ἡγεμόσαιμι·
ἢν δέ τις ἀρνήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων·
ἥτις σοι φίλον ἦόν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ·
τῶδε σὺ μυθήσαι μεμνημένος ὥς σε κελεύω·
φασὶ τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔγγονον εἶναι·
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος κατάφυτον ὕλη·
τὰς δέκεν ἐξίφης καὶ ἐπάξεαι ἀφρονι θυμῷ
ἐν φιλότητι μιγῆναι εὐστεφάνῳ κυθερείῃ,
ζάς σε χολωσάμενος βαλέει φολόεντι κεραυνῷ·
τοῦτο τοι πάντα· σὺ δ' ἐφρεσὶ σῇσι νοήσας
ἴσχεο, μηδ' ὀρόμηνε· θεῶν δ' ἔτω τίζεο μᾶλλον·
ὥς φάτο σὺν δ' ἵππευε πρὸς οὐραγὸν ἡγεμόεντα·
χαῖρε θεὰ κύπροιο εὐκτιμένης μεδέουσα·
σοὶ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον·

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀοίδω χρυσοστέφανον καλὴν ἀφροδίτην
ἄσομαι· ἣ πάσης κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
ἁλίης· ὀθνείῳ ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἄητος
ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῷ ἐνὶ μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὧραι
δέξαντ' ἀσπασίως· περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν
καλὴν χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄρμενα μὲν χαλκοῦ χρυσοῖό τε τιμήεντος·
ἀμφὶ δ' ἄμφ' ἁπαλὴ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσι περ αὐταὶ
ὧραι κοσμίεσθαι χρυσάμπυκες ὁππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δὲ μνησάμενοι ἴδοντες,
χερσίτε δεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος

ἆμαι κουρίδιων ἄλοχον καὶ οἶκαδ' ἀγέσθαι
ἄλλος θαυμάζοιτες ἰοσεφάνου κυθρόης·
καὶ ῥέλικος βλέφαρε γλυκυμείλιχε· δός δ' ἐμὲ ἀγῶνι
νίκην τῶδε φέρεσθαι· ἐμεῖο δ' ἔρτιμον ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγώ καί σεο καὶ σῆς μνήσομ' ἀοιδῆς.

Διόνυσος ἢ Νηξαί

μνῆσαι Διώνυσον σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θινὶ ἁλὸς ἀκυγέτοιο
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι μενοινάων ἀνδρὶ ἐοικώς
πρωθήβῃ· καλαὶ δ' ἐπερίστεφτο ἔθειραι
κυάνεαι· φᾶρος δ' ἐπὶ στιβαροῖς ἔσχε ὤμοις
πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐυστέλμου ἀπὸ νηὸς
λῃσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἰνοπα πόντον
τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νώσαν ἐς ἠγήλους· τάχα δ' ἐκβορον· ἅμφα δ' ἑλόντες
ἕσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ·
υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλήων
ἔμμεν, καὶ δ' ἐσμοῖς ἔθελον δάμνασθαι ἀργαλέοισι·
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
χερῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύετε λόχμαι
κάρτεϊ, οὐδ' ἐφέρειν δύναται μείλιξις ἐρύκειν·
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
ἢ ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
ἴκελος· ἀλλὰ θεοῖς οἰ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν·
ἀλλ' ἄγετ' αὐτὸν ἄφωμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
αὐτίκα· μὴ δ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μήτι χολωθείς
ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς σὺν δεινῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
δαιμόνιε οὖρον ὅρα· ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηός,
σύμπαντες δ' ὅπλα λαβών· ὑδὲ καὶ αὐτὸς ἀνδρεσσι μελήσω,
ἕλπομαι ἠὲ καὶ ἂμπνοιον ἀφίξεσθαι, ἢ ὅγε κύντερον,
ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἔσχατα ἑκάστερω· ἐς δὲ τελευτὴν
ἐκ τοῦ ἔρδ' αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
οὔς τε κασιγνήτους ἐπὶ ἧμιν ἔμβαλε δαίμων·
ὣς ἔφατ'· ὠκὺ δὲ καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός·
ἔμπνευσεν δ' ἄγεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα

καπάυσαν· τάχα δ' ἐσφῖν ἐφαίνετο θαύματα ἔργα·
οἶνος μὲν πρώτιστα βοῶν ἀγαθῶν μέλαινεν
ἡδύποτος γλαφυρὸν δ' ὤδησε· βόρμος δ' ὁδμὴ
ἀμβροσίη· γάνυτο δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας·
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἴστιον ἐξετανύσθη
ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα· κατηρίμυητο δὲ πολλοὶ
βότρυες· ἀμφὶ δὲ μέλας ἅλιος κίε νύκτας
ἀγθεσιπλεθάων· χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δ' ἐσκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἴδοντες
μηδ' ἅμα τότ' ἔσταν κυβερνήτην ἐκέλονται
γῆν πελάαν· ὀψὲ δ' ἄρα σφιν λέων γένετ' ἐν δοιῇ νηῒ
δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης· μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσῃ
ἄρκτον ἐποίησεν λασίαν χέρα, σήματα φαίνων,
ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ' ἅμ' ἔστρυμαν ἐφόβησεν·
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
ἔσαν ἀρεσκόμενοι· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
ἀρχὸν ἕλ'· οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες
πάντες ὁμῶς πήδησαν ἐπὶ ἅλα δῖαν·
δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας,
ἔσχεθε, καὶ μιν ἔθηκε παρόλβιον, ὅττί μιν οἶον·
θάρσει δῖε γάτερ τῷ μοι κεχαρισμένε θυμῷ·
ἁμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος· ἣν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα·
χαῖρε τέκος Σεμέλης ξανθῆς· οὐ δὲ σὺ γ' ἐσσὶ
σοὶ γελεθόμενον, γλυκερῷ κοσμήσαι ἀοιδῷ·

Εἰς Ἄρεα·

ρες ὑπερμενέτα βριήρματε χρυσειοπήληξ,
ὁμβριμόθυμε φέραυνε πολιητὲ χαλκοκορυστά,
χαρτρόχθρ' ἀμόγητε δορυσθενὲς ἔρκος Ὀλύμπου
μίκης ἐν πολέμοιο πάτρωνα γενέθεμιστος,
ἀμφιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγεφώτων,
ὠρήνης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων,
ἀθέρος ἐπ' ἀστόροις ἐνὶ πάγεσιν· ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες γίτασιν ὑπὲρ ἄκρυγος αἰὲν ἔχουσι,
κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε δοτὴρ ἀβροσίης ἥβης,
πρηὺν καταείλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
ἡμετέρην καὶ καρτὸς ἀρήιον· ὥς κε δυναίμην
σεῦ ἀλεωθεὶς κακότητα πικρὴν ἀπὸ ἔμπεδον αἰεί,

ETETI

Καὶ τυχῆς ἀστατήλον ὑπογράπται φρεσὶν ὁρμῶν,
θυμοῦ τ' ἂν μέγος ὀξὺ κατίσχεμεν. ὅς μ' ἐρέθησι
φυλόπιδος χρυβδις ἐπιβαμένεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
δὸς μάκαρ, ἀρήγης τε μέγ' ἐν ἀτήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

Εἰς Ἄρτεμιν.

Ἀρτεμιν ὑμνῶ μοῦσα κασιγνήτην ἑκάτοιο
παρθένον ἰοχέαιραν ὁμότροφον Ἀπόλλωνος
ἣ θ' ἵππους ἅρσασα βαθυσχοίνοιο μελήτης
ῥίμφα δι' ἀσμύργης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
ἐς κλάρον ἀμπελόεσσαν ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἵησι μίμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε. θεὰ δ' ἄμα πᾶσαι ἀοιδῇ.
αὖτάρ ἐγώσε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Εἰς Ἀφροδίτην

Ὑπερογενῆ κυθέρειαν ἀείσομαι· ἥτε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν ἐφίμερον δ' ὑπὸ πρόσωπον
αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφίμερον φέρει ἄνθος.
χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα,
καὶ πάσης κύπρου. δὸς δ' ἵμερόεσσαν ἀοιδὴν·
αὖτάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Εἰς Ἀθηνᾶν.

ἀλλὰ δ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν
δεινὸν ἅμ' ἀρηϊμέλεϊ πολεμήια ἔργα,
πτολίεθρόν τε πόλιες τ' αὐτήτε πολεμοῖτε.
καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νίσόμενόν τε.
χαῖρε θεὰ· δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

Εἰς Ἥραν

ῥηϊδίως χρυσόθρονον, ἣν τέκε ῥείη
ἀθανάτην βασίλειαν ὑπέρτατον εἶδος ἔχουσαν,
ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἀλοχόν τε
κυδρὴν· ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν ὄλυμπον
αἰδοῦνται τιοῦσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

Εἰς Δήμητραν.

Δήμητρ' ἠύκομον σεμνὴν θεὸν ἄρχομ' ἀείδειν
αὐτὴν καὶ κούρην περικαλλέα φερσεφόνειαν.
χαῖρε θεὰ καὶ τὴν δὲ σάου πόλιν ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

Εἰς μήτερα θεῶν.

μητέρα μοι παύπωρ τε θεῶν παύπωρ τ' ἀνθρώπων.
ὑμνῶ μοῦσα λίγεια Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο.
ἣ κροτάλων τυμπάνων τ' ἰαχὴ σύριγξ τε βόμβος αὐλῶν
ἔναδεν. ἣ δὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων.
οὔρεά τ' ἠχήεντα καὶ ὑλήεντες ἔραυλοι.
Καὶ σύ μοι οὕτω χαῖρε θεὰ δ' ἄμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

Εἰς ἡρακλέα λεοντόθυμον.

ρακλέα Διὸς υἱὸν ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γήματε Τίρυνθι χθονίῳ βίηφι ἐνὶ καλλιχόροισιν
ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφεῖ κρονίωνι.
ὃς πρίν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἤδε θάλασσαν
πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος.
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀταύθαλα πολλὰ δ' ἀμέτλη.
νῦν δ' ἤδη κατὰ κόλπον ἑὸς φιλέων τος ὀλύμπου
ναίει τρυτόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον ἥβην.
χαῖρε ἄναξ Διὸς υἱὲ δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Εἰς ἀσκληπιόν.

ητῆρα νόσων ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν.
ἦ γὰρ ἀπόλλωνος τὸν ἐγείνατο Δία κορωνὶς
Θεστίου ἐν τε Διὼ κούρη Φλεγύου βασιλῆος.
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι κακῶν θελκτήριον ἀώτων.
Καὶ σύ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Εἰς Διοσκούρους.

ώρα καὶ πολυδάκε' ἄεισε μοῦσα λίγεια.
τὼ δ' ἀρίδας, οἳ χῆρος ὀλυμπίου ἐξεγένοντο.
τοὺς ὑποταύγετον κορυφῆς τέκε τυνδαρὶς ἀλκή.
λάβρην ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ κρονίωνι.
χάρμα τε τὼ δαρίδα. ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

Εἰς ἑρμῆν.

ρμῆν ἄειδε μοῦσα κυλλήνιον ἀργιφόντην.
Κυλλήνης μὲν ἔσκε καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον ἔρτε καὶ αἶα.
ἄτλαντος θυγάτηρ Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα
ἀδροίκ. μακάρων δὲ θεῶν ἀλέξημεν ὄμιλον.
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ ἔνθα κρομίαν
νύμφην εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ.
ὅτε κατάγλυκὺς ὕπνος ἔχοι λαὸν κώλεμον ἥρην.
λάθρᾳ με δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.

Καὶ σὺ μὲν ὕντω χαῖρε Διὸς καὶ μαιάδος υἱέ·
σοὶ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μνησόμαι ὕμνον ἐς ὕμνον·
χαῖρε Ἑρμῆ χαριδῶτα Διάκτορε δῶτορ ἐάων·

Εἰς πᾶμα.

μφίμοι Ἑρμάων φίλον γόνον ἔννεπε μοῦσα
ἀγοστόδικην Διὸς ἔρωτα φιλόκροτον ὃς τ' ἀγαπᾶται
δενδρήεντ' ἀμυδὶς φοιτᾶ χορυθέσι νύμφαις,
εἴτε κατ' ἀγλίτος στείρης ἀΐβουσι κάρηνα·
πᾶ δ' ἄμα κεκλόμεναι μόμιον θεὸν ἀγλαέθφρον·
ὠχμήεντ' ὃς πάντα λόφον μιφόεντα λέλογχε·
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πνείρηντα κάρηνα·
φοιτᾶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνά·
ἄλλοτε μὲν ῥάθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν·
ἄλλοτε δ' αὖ στείρησιν ἐν ἠλίβατοισι διοιχνεῖ·
ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον ἐσανα βαίνων·
πολλάκι δ' αἰγιόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρὰ·
πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων·
ὀξέα δ' ἐρχόμενος, τότε δ' ἔσσυτο ἔκλαγεν υἷος·
ἄκρης ἐξαμιῶν δομάχων, ὑπὸ μοῦσαν ἀθύρων
μήδυμον· οὐκ ἀμέγε παραδραίμοι ἐν μελέεσσιν
ὄρνις· ἦτ' ἔαρος πολυάνθεος ἐν πετάλοισι
θρῆνον ἐποτρύνουσα χέει μελίγηρυν ἀοιδήν·
σμυδὶς δ' ἔσφιν τότε νύμφαι ὀρεσιάδες λιγύμολποι
φοιτῶσαι πυκνὰ σοσὶν ἐποτρύνουσι μελαμφύλλῳ
μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστέφει ὄρεος ἠχώ·
δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν τότε εἰς μέσον ἔρπων
πυκνὰ σοσὶν διέπει· λαιφὸς δ' ἐπὶ νῶτα δ' ἀφοιτᾷ
λυγκὸς ἔχει· λίγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
ἐν μαλακῷ λήμῳ, τόθι κρόκος ἠδ' ὑακίνθος
δώδης θαλέων καταμίσγεται ἀκρίτα ποίην·
ὑμνοῦσιν δ' ἐθεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν ὄλυμπον·
οἷον δ' Ἑρμάων ἐριούνιον ἔξοχον ὕμνων
ἔννεπον· ὡς ὅ γ' ἄταυρος ἰθεῖς θοὺς ἄγγελος ἔστι·
καὶ ῥ' ὅγε Ἀρκαδίην πολυτίδακα μητέρα μήλων
ἔξικε· ἔνθα δέοι τέμενος κυλλήνιον ἐστίν·
ἔνθ' ὅτε καὶ θεὸς ὢν φαφαρότριχα μηλ' ἐνόμαζεν
ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ· θάλε γὰρ τόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
μύμφῃ εὐπλοκάμῳ δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·
ἐκ δὲ τέλεσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν

ἑρμῆν φίλον ὑὸν ἀφαρ τραπωτὸν ἰδέσθαι.
ἀγϊτόδην διχέρωτα πολύκροτον, ἡδυτέλωτα.
φᾶγε δ' ἀναΐξας, λάβεν δ' ἄρα παῖδα τϊθήνην.
ἄφσε γὰρ ὡς ἴδεν ὄπϊν ἀμφλϊχον ἠϋγένφον.
τὸν δ' αὖτ' ἐρμῆας ἐρϊούνϊος ἆς χέρα θῆκε
δεξάμενος. χαῖρεν δὲ μόῳ πρϊώσϊα δαίμων.
ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
δέρμασϊν ἐν πυχϊνοῖσϊν ὀρεσκώοιο λαγωοῦ.
πὰρ δὲ ζηϊ κάθϊζε καὶ ἀθανάτοισϊν.
ἄφξε δὲ κοῦρον ἑὸν, πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθον
ἀθάνατοι. πρία λλα δ' ὄβακχος διόνυσος.
πᾶμα δέμϊν καλέεσκον, ὅτϊ φρένα πᾶσϊν ἔτερπε.
Καὶ σὺ μοὶ οὕτω χαῖρε ἄναξ λίσομαι δ' ἐσ' ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Εἰς Ἥφαιστον.

Φαιστον κλυτόμητϊν ἀείδεο μοῦσα λίγεια.
ὃς μετ' ἀθηναίης γλαυκώπϊδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός. οἱ πρὸ τοῦ πάρος πρὶν
ἄντροις καὶ σπέεσκον ἐν οὔρεσϊν ἠύτε θῆρες.
νῦν δ' ἐπὶ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον ἆς ἐνϊαυτὸν,
εὐκηλοι δϊάγουσϊν ἐπὶ σφετέροισϊ δόμοισϊν.
ἀλλ' ἵληθ' Ἥφαιστε δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Εἰς Ἀπόλλωνα.

οἶβε. σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λιγὺ ἄειδει
ὀχθῃ ἐπὶ θρώσκων ποταμοῦ παρὰ δϊνήεντα
πηνειόν. σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυέπεϊ πρώτου τε καὶ ὑστάτου αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μοὶ οὕτω χαῖρε ἄναξ ἵλαος δ' ἐσ' ἀοιδήν.

Εἰς ποσειδῶνα.

μνῆσ ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχον ἀπάντων.
γαίης κϊνητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
πόντϊον ὃς τε λϊκῶνα καὶ ἀκρέας ἐφεπάλας.
δϊχθάτοι ἐμμοσίησε θεοὶ τϊμὴν ἐδάσαντο.
ἵππων τε δμητῆρ' ἐμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
χαῖρε ποσειδάων γαιήοχε κυανοχαῖτα.
Καὶ μάκαρ ἀλλ' ἐμεῖο κράτος ἔχων, πλώουσϊν ἄρηγε.

Εἰς Δία.

ὕμνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀφσομαι ἠδὲ μέγιστον.
Κρύοντα. κρίοντα. τελεσφόρον. ὅστε θέμιστι
ἐγκλίδον ἐχομένη τυκίγους ὀάρους ὀαρίζῃ.
εἷλη Κρύοντα κρομίδη κυδίστε μέγιστε.

Εἰς ἑστίαν.

στίχ' ἥτε ἄγακτος ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
τυβοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολάᾳς.
ἀεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολάβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
ἔρχεο τὸν δ' ἀγαθὸν οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα
σῶν δ' ἵ μητιόεντι χάριν δάμοσσον ἀοιδῇ.

Εἰς μούσας καὶ ἀπόλλωνα.

μουσάων ἄρχομαι ἀπόλλωνός τε διός τε.
ἐκ γὰρ μουσάων καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος.
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κίθαριστάι.
ἐκ δὲ διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος ὅντινα μοῦσαι
φίλωνται γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
χαίρει τέκνα διὸς καὶ ἐμὴν τίμησα τὰοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι ἀοιδῆς.

Εἰς διόνυσον.

ἰατροκόμην διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν
ζήνος καὶ σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν.
ὃν τρέφον ἠύκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄγακτος.
δεξάμεναι κόλποισιν ἑῷ θυλέος ἀτίταλλον.
μύσταις ἐν θυάλοις, ὃ δ' ἀείξετο πατρὸς ἑκητί.
ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεγαρίμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν δεθεὰ πολύμυθον ἔθρεψαν
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος αἰδ' ἅμ' ἕποντο
νύμφαι. ὃ δ' ἐξηγεῖτο βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
καὶ σύ μοι οὕτω χαῖρε πολυγάφυλ' ὦ διόνυσε.
δός δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι.
ἐκ δ' αὖ θ' ὡραίῳ, ὡς τοὺς πολλοὺς ἐριαύτους.

Εἰς ἄρτεμιν.

ρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινήν.
παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου ἀπόλλωνος.
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἀκριας ἠνεμοέσσας
ἀγρηδ τομένη, παγχρύσεα τόξα τιταίνῃ.

πέμπουσα σοφόεντα βέλη· ῥομέῳ δ' ἐκάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων· ἰαχὴ δ' ἔστιδ' ἄσκιος ὕλη
δμῳὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσῃ δ' ἔτεραῖα,
πόντος τ' ἰχθυόφις· ἠδ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντη ἐπισπέρχεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλας·
αὐτὰρ ἐπὴν τρφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα·
δὴ φρήνη δ' ἐμόων, χαλάσασ' ἑὺ καμπύλα τόξα
ἔρχεται εἰς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
φοίβου ἀπόλλωνος, δελφῶν ἄς πίονα δῆμον
μουσῶν καὶ χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτιέουσα·
ἔνθα κατακρεμάσασα παλίμπλοκα τόξα καὶ ἰοὺς
ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροὶ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὀπὶ σῖσαι
ὑμνοῦσι λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βουλῆτε καὶ ἔργμασιν ἐξοχαρίστους·
χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ λητοῦς νύκομοιο·
αὐτάρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἐμῆς μνήσομ' ἀοιδῆς·

Εἰς ἀθηνᾶν·

ἀλλὰ σ' ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' ἀείδειν
γλαυκῶπιν πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἀλκήεσσαν,
τρίτογένη· τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν
χρύσεα παμφαάοντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
σείσασ' ὀξέα δόρπα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
δείματι πότνιος ὄμβριμος γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δ' ἐλαῖαι
σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκιγήθησε δ' ἄρα πόντος
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔσχετο δ' ἄλμη
ἐξαπίνης· σῆσεν δ' ὑπερίοπος ἀγλαὸς ἵππος
ἴππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον· ὄφρα τε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεόφελα τεύχη
πᾶλλάς ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα ζεύς·
καὶ σὺ μὲν ὄφρα χαῖρε Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτάρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς·

Εἰς ἑστίαν·

ἑστίη· ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν, ἁμὰ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων

Ἔρμῆ᾽ Ἀΐδιον᾽ ἔλαχε τρισβοΐδα τιμὴν
καλὸν᾽ ἔχουσα γέρας καὶ τιμίων· οὐ γὰρ ἄτρομον
ἄλλα τίμια θνητοῖσιν, ἰοὺ τρώτη τυμάτης ἐ
ἐστὶν ἀρχόμενος ἐπὶ δ᾽ μελίνδεα οἶμον·
καὶ σύμοι ἀργιφόντα Διὸς καὶ Μαιάδος γὲ
ἄγγελε τῶν μακάρων χρυσόρραπτι δώτορ ἐάων
γαίης δ᾽ ὤματα καλὰ φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
ἵλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αὐδοίητε φίλητε
ἐστίν· ἀμφότροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ἄνδρότες ἔργματα καλὰ, μόνοι ἔπεσθε καὶ ἤβη·
χαῖρε κρόνου θύγατρ σύτε καὶ χρυσόρραπτις ἑρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομαι οἵδε.

Εἰς γῆν μητέρα πάντων

αἶαν πάντα μήτερα ἄσομαι ὑψιθέμελον,
πρεσβίστην· ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάντ᾽ ὅσα ἐστίν,
ἠμὲν ὅσα χθόνα δι᾽ ἀμπέρχεται, ἠδ᾽ ὅσα πόντον,
ἠδ᾽ ὅσα πωτῶνται· τὰ δὲ φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου·
ἐκ σέθεν εὐπαιδίαι τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσι·
σοὶ τιμὴ σάδε᾽ ἔπεται δοῶναι βίον ἠδ᾽ ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὄ δ᾽ ὄλβιος ὤπασε σὺν θυμῷ
πρόφρων τιμήσας· τῶν τ᾽ ἄφθονα πάντα πάρεστι·
βριθὺ μὲν σφίσιν ἄρουρα φέρει βίος, ἠδὲ κατ᾽ ἀγροὺς
κτήνεσιν εὖ θημή· οἶκος δ᾽ ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
αὐτοὶ δ᾽ εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
κοιρανέουσ᾽· ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
παῖδες δ᾽ εὐφροσύνῃ μετέπουσι νεοθηλέι κυδιόωσι,
πάρβεσι καὶ τε χοροῖς πρεσαμβέσιν εὐφροσύνῃ θυμῷ
παίζουσαι, χαίρουσι κατ᾽ ἄμβατα μαλακὰ ποίης·
οὕτως εὐτιμήσας σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαῖμον
χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχε Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
πρόφρων δ᾽ ἀντὶ βίου τοῦ μ᾽ ἤρεο σῶν ἀοιδῆς·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῦ καὶ ἄλλης μνήσομαι οἵδε.

Εἰς Ἥλιον.

Ἠέλιον ὑμνεῦμεν ὃν τέκε Δῖος Ὑπερίων
Καλλιόπης καὶ Φαέθοντα· τὸν δ᾽ Εὐρυφάεσσα βοῶπις
γείνατο Τηθὺς παῖδι κρατὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσα ἀγακλυτὸν Ὑπερίωνα
αὐτοκασιγνήτην· ἡ δὲ τέκε καλλίμα τέκνα
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν ἰδὲ σελήνην, ἠύ,

ἠελίοιο τ' ἀκάμαντος ἰδὲ σελήνης ἀβλαβέεσσιν.
ὅς φάμεν βλωσκοῖσί τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδαλέον δ' ὄγε δέρκεται ὄσσοις,
χρυσείης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
αἴγλης αἰθούσης· φαρὰ κροτάφοιν τε παρειὰ
λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν καταέχουσι πρόσωπον
τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροΐ λάμπεται εἷμα,
λεπτουργὲς πνοιῇσιν ἀερσιπόροις ὑφανθέν·
ἔμπης δ' ἄρσενες ἵπποι· ἐπὴν δ' ὄγε βήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους
θεσπεσίους πέμπῃσι διὰ οὐρανοῦ ὠκεανόνδε·
χαῖρε ἄναξ· πρόφρων δὲ βίον βιότοιο πόρεσσον·
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μετόπισθεν ἀοιδῆς
ἡμιθέων· ὧν ἔργα θεοὶ βλωσκοῖσιν ἔδειξαν.

Εἰς σελήνην.

Ἰὼ μοι ἀθανάτων πολυσίτων πρόμ' ἐπεσσομένων
ἠύτε σοὶ κοῦραι κροκοπέπλου Διὸς ἴσορες ὠδῖνες,
ἅς ἀπὸ αἴγλης γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόθεν ἐκ
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὀρώρει
αἴγλης λαμπούσης· σὺ δ' ἐλάμπεο ἅρμα τιταίνων
χρυσείου ἀπὸ σέθεν· ἀκτῖνες δὲ μετ' ἰάονται·
ἣ τ' ἀπ' ὠκεανοῖο λοεταμένη χρόα καλὸν
εἵματα ἑσταμένη τηλαυγέα δῖα σελήνη
ζώξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας
ἑσπερίη μετὰ τέρσα καλλίτριχας ἵππους
ἐσπρίη δ' ἰχόμενος, ὅτε πλήθῃ μέγας ὄγμος,
λαμπρότατον τὰ τῶν γὰρ τότ' ἀέξεται τελέθουσιν
ὥραιόν θ', τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται·
τῆ ῥά σοι ἐχρείδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἣ δ' ὑποκυσαμένη παῖδ' ἤνεικε γήματο κούρην,
ἐκτρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι·
χαῖρε ἄνασσα θεὰ λάκωλένε δῖα σελήνη,
πρόφρων εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φώτων
ἄσομαι ἡμιθέων· ὧν κλείουσ' ἔργματα ἀοιδοὶ
μουσάων θρέπτορες ἀπὸ στομάτων ἐρόεντων.

Εἰς Διοσκούρους.

Μοῦσ' ἐπὶ Διοσκούρους ἐλικώπιδας ἔσπεο μοῦσα
τυνδαρίδας, λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον πολυδεύκεα·
τοὺς ὑπὸ ταϋγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο,

μὶχθὰσ᾽ ἐν φὶλότητὶ κελαινεφέὶ κρονίωνὶ
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπὶ χθονίῳ ἀνθρώπῳ,
ὠκυπόρῳ τ᾽ ἠμὲν ὅτε περ χωσὶν ἄελλαι
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμφλὶ χορ· οἱ δ᾽ ἀπὸ μηνῶν
ὀχόμενοι καλέουσὶ Διὸς κούρους μεγάλοιο,
ἀργεατὶν λώχοισὶν ἐπ᾽ ἀκρωτήρια βάντες
πρύμνης· τὴν δ᾽ ἄρεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
θῆκαν ὑπαβρυχίην· οἱ δ᾽ ἐξαπίνης ἐφάνησαν
ξουθῆσὶ πτέρυγεσσὶ δι᾽ αἰθέρος αἰξάντες·
αὐτίκα δ᾽ ἀργαλέοιο ἀήμενοι κατέπαυσαν ἄελλας·
Κύματα δ᾽ ἐσόρεσαν λώκης ἁλὸς ἐν πελάγεσσὶ
μοῦνοι σήματα καλὰ πόνου σφίσὶν· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν· πάυσαν δὲ οἱ χυροῖο πόμοιο·
χαίρετε πωδαρίδαι τε θεῶν ἐπιβήτορες ἵππων·
αὖτάρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἀοιδῆς μνήσομ᾽ ἀοιδῆς·

Εἰς ξένους

Ἀλλοδαπὸν ξείνων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο·
οἱ πόλιν ἀμφιπολεῦσὶ γυμφης ἐρατώπιδος ἠπὶ
ναιετάουσ᾽ ἄδμην· ἧς πόδα γήθεϊ ὑψικόμοιο
ἀμβρόσιον πίνουσὶ ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο
Ἕβρου καλὰ ῥέοντος· ὃν ἀθάνατος τέκε Ζεύς·

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΩΝ.

Ἡ τοῦ ὁμήρου ποίησις ἅπασα ἐντυπωθεῖσα τέρας ἐστὶ φερωνύμως θεῷ ἐν φλωρεντίᾳ, ἁλώμασι μὲν, τῶν δὲ θεῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ περὶ λόγους ἑλληνικοὺς σπουδαίων βερνάρδου καὶ μηρίου ταυρισκίου τοῦ περιλίου φλωρεντίνοις· τόμῳ δὲ καὶ δεξιότητι δημητρίου μεδιόλα γέως κρητὸς, τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν καὶ λόγων ἑλληνικῶν ἐφιεμένων, ἔτει τῶ ἀπὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ὀγδοηκοστῶ ὀγδόῳ μηνὸς δεκεμβρίου ἑβδόμῃ.

HONI SOIT QUI MAL Y PENSE